

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

HIPPONACTIS TESTIMONIA ET FRAGMENTA

ITERVM EDIDIT
HENTZIVS DEGANI

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCI

CIP-Titelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Degani, Enzo:

Hipponactis testimonia et fragmenta / iterum ed. Hentzius

Degani. – 2., verb. Aufl. – Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner, 1991

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

ISBN 3-8154-1956-5

NE: Hipponax: Testimonia et fragmenta; Hipponax: [Sammlung]

Testimonia et fragmenta

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Verlagsgesellschaft mbH, Stuttgart · Leipzig 1991

Printed in Germany

Druck: Chemnitzer Verlag und Druck GmbH, Werk Zwickau

PRAEFATIO

Quae sibi doctissimi viri Bruno Gentili et Carolus Prato in edendis Poetarum Elegiacorum Testimoniis et Fragmentis (BT, 1979), eadem fere equidem in conficienda hac editione mihi proposui: novum studii instrumentum comparare volui quod subsidium quam maxime uberrimum ad Hipponactis reliquias interpretandas lectoribus suppeditaret simulque textus eiusque quaestionum historiam illustraret.

Praecipua autem meae editionis *κρίτηρια* breviter attingam. vetera de Hipponactis aetate, vita et moribus, scriptis et metris, arte et fama testimonia, quae fortunam poetae egregie testantur, haud raro ipsius verba adumbrantia, omnia collegi (praeter ea, quae ad singula fragmenta laudantur) eademque critice edidi, id quod antehac nemo umquam fecit.

Quod ad fragmenta attinet, venia mihi est petenda, quod novam numerationem instauravi. hoc tamen opus erat ut facerem, sicut alibi singillatim explicavi (Mus. Crit. 13/14, 1978/79, 153ss), nam numeratio quam Martinus L. West variis insequentibus necnon 'numeris vacantibus' (vide 11, 18, 31, 43–46, 55, 69, 121, 126) ab Oliverio Masson vitiatam accepit, minime adprobanda videbatur. primum igitur fragmenta edidi quae haud dubiis testimoniis ad Iamborum certum librum referuntur (1–14 ad I; 15–16 ad II), deinde fragmenta 'Iamborum incerti libri' (17–183), 'Utrum iam laudata necne incertum' (184–186), quibus et 'Dubia' (°187–°205) et 'Hipponactia' (*206–*214) – quae fragmenta sunt vel metrica schemata, a grammaticis non sub poetae nomine tradita, verumtamen ut 'Hipponactia' vel ut metri claudi exempla¹⁾: quid in iis ad Hipponactem pertinere possit valde incertum – et 'Spuria' (°215–°220) accedunt.

Fragmentis, in quorum textum coniecturas non nisi certas recepi, fontes subiunguntur, inter quos etiam lexicorum antiquorum glossas invenies, quae, etsi poetae nomen non afferunt, variis tamen indiciis ad Hipponactis locum spectare videntur; huc accedit, si res postulat, alter apparatus, in quo scholia, notae criticae, necnon glossae ad nostrum textum

1) Quibus addere potuissem etiam fr. 17 et °193, quae tamen procul dubio (17) vel maioribus indiciis (°193) Hipponacti tribuenda videntur.

PRAEFATIO

pertinentes sive marginales sive interlineares colliguntur; tertio deinde apparatu locos qui similes dicuntur coacervavi, non modo eos qui cum Hipponacte coniuncti palam videntur, sed etiam qui vel sententiam vel formam quodammodo similem praebent. apparatus denique criticum amplissimum volui, quippe qui subsidia omnia ad textum intelligendum eiusque vicissitudines illustrandas utilia complecti deberet. lectiones codicum rettuli (minima orthographica modo praetermisi, nisi quae alicuius utilitatis viderentur) quas fontium editores recentissimi ostendunt, sed haud raro manuscriptos denuo ipse inspexi: sic Hesychii (Marc. gr. 622), Etymologici Genuini (A = Vatic. gr. 1818; B = Laur. St. Marci 304; J = Vatic. gr. 1708, de quo cf. A. Colonna, BPEC 13, 1965, 9–13), Etymologici Symeonis (C = Laur. St. Marci 303; E = Parm. 2139; F = Vind. phil. gr. 131), Sudaе (A = Paris. gr. 2625; A^R = Paris. gr. 2626; B = Paris. gr. 2622), itemque Athenaei (A = Marc. gr. 447; C = Paris. suppl. gr. 841; E = Laur. 60, 2), Diogenis Laertii (B = Neap. Burb. III B 29), Hephaestionis cum veteribus ad eundem commentariis (K = Marc. gr. 483; U = Vatic. 14), Eustathii (autographos Laur. plut. 59, 2/3 et Marc. gr. 460), Tzetzae (ad Lyc. cod. L = Laur. gr. 32, 17)²) unde si non multa, nonnulla certe corrigere potui. coniecturas plus minusve probabiles omnes fere memorare volui (eas tantum omisi quae ex papyris falsae demonstrantur), permultas autem falsas adscriptiones, quibus praesertim recentiores editiones abundant, correxī, ut suum cuique restitueretur.

In edendis papyraceis fragmentis nolui asterisco signare quae frustula nullo auctoris indicio certiore Hipponacti tribuuntur: nam haec dubitatio, 'which must always exist when small scraps of papyrus are assembled simply on the strength of the identity of the writing they contain' (Lobel, Oxy. P. 22, 1954, 16 adn. 1), ad singulos quoque versus, qui circa illa indicia versantur, saepius pertinere potest.

Eos nominare velim qui de hac editione meriti mihi quidem sunt, quorum adiumentum numquam mihi defuit: Mariam Gratiam Albiani, Franciscum Bossi, Gabriel Burzacchini, Annam Mariam Corrieri, Albertam Lorenzoni, Ornellam Montanari, Simonectam Nannini, Leonardum Paganelli, Rentium Tosi. maximas denique gratias agi volo Teubnero librario, Gunthero Hansen redactori propter impigram diligentiam, necnon Joachim Ebert, qui summa cura et peritia totum librum perlegit ac recognovit.

Bononiae 31. III. 1982

Hentzius Degani

2) Ad Tzetzae codicum sigla cf. Mss. 51s (vide etiam Mss.⁶); quod ad Etymologica attinet, iisdem siglis usus sum ac Lasserre — Livadaras, Etymologicum Magnum Genuinum, Symeonis Etymologicum, Etymologicum Magnum auctum, 1, Romae 1976, XLII.

CONSPECTVS LIBRORVM

a) Editiones praecipuae

- Wk. Hipponactis et Ananii iambographorum fragmenta collegit et recensuit Fridericus Theophilus Welckerus, Gottingae 1817, 1–108
- Schnw. Delectus Poesis Graecorum Elegiacae, Iambicae, Melicae, edidit F. G. Schneidewin, Sectio II et III, Gottingae 1839, 207–222; 230s
- Bgk.¹ Poetae Lyrici Graeci, edidit Theodorus Bergk, Lipsiae 1843, 511–532; 886s
- Mein. Choliambica Poesis Graecorum. Babrii Fabulae Aesopeae, Carolus Lachmannus et amici emendarunt. Ceterorum Poetarum Choliambi ab Augusto Meinekio collecti et emendati, Berolini 1845, 89–132
- Bgk.² Poetae Lyrici Graeci, recensuit Theodorus Bergk, Lipsiae 1853, 588–615
- Hart. Babrios und die älteren Jambendichter. Griechisch mit metrischer Übersetzung und prüfenden und erklärenden Anmerkungen von J. A. Hartung, Leipzig 1858, 208–238
- Bgk.³ Poetae Lyrici Graeci, recensuit Theodorus Bergk, 2, Lipsiae 1866, 751–785
- Bgk.⁴ Poetae Lyrici Graeci, recensuit Theodorus Bergk, 2, Lipsiae 1882 (1890; 1915), 460–500
- Fick A. Fick, Die Sprachform der altionischen und altattischen Lyrik, Bezenb. Beitr. 13, 1888, 197–204
- Hll. Anthologia Lyrica sive Lyricorum Graecorum veterum praeter Pindarum reliquiae potiores (...), edidit Eduardus Hiller, Lipsiae 1890, 8s; 55–65
- Cr. Anthologia Lyrica (...), edidit Eduardus Hiller. Exemplar emendavit atque novis (...) fragmentis auxit Otto Crusius, Lipsiae 1897 (1911), XXII–XXV; 56–66
- Hffm. O. Hoffmann, Die griechischen Dialekte in ihrem historischen Zusammenhange, 3. Der Ionische Dialekt. Quellen und Lautlehre, Göttingen 1898, 135–157
- D.¹ Anthologia Lyrica Graeca, edidit Ernestus Diehl, 1, Lipsiae 1925, XXVI–XXVIII; 234s; 268–286
- Kn. Herodes, Cercidas and the Greek Choliambic Poets (except Callimachus and Babrius), edited and translated by A. D. Knox, London-Cambridge Mass. 1929 (1946; 1953; 1961), 1–65; 354
- D.² Anthologia Lyrica Graeca, edidit Ernestus Diehl, 3, Lipsiae 1936, 9–11; 74–98; 140
- D.³ Anthologia Lyrica Graeca, edidit Ernestus Diehl, 3, cur. R. Beutler, Lipsiae 1952 (1964), 34–36; 80–118
- Adr. Líricos Griegos. Elegíacos y Yambógrafos arcaicos. Texto y traducción por Francisco R. Adrados, 2, Barcelona 1959, 11–68; 271–274
- Md. W. de Sousa Medeiros, Hipónax de Éfeso, 1. Fragmentos dos Iambos, Coimbra 1961
- Mss. O. Masson, Les fragments du poète Hipponax. Édition critique et commentée, Paris 1962
- Farina A. Farina, Ipponatte. Introduzione, testo critico, testimonianze, traduzione, commento, con appendice e lessico, Napoli 1963

CONSPECTVS LIBRORVM

- W. Iambi et Elegi Graeci ante Alexandrum cantati, edidit M. L. West, 1, Oxonii 1971, 109–171 (2, Oxonii 1972, 177)
 Sn. Frühgriechische Lyriker, 2. Die Jambographen, deutsch von Zoltan Franyó, griechischer Text bearbeitet von Bruno Snell, Berlin 1972, (1981), 10s; 90–117; 131–134
 W.¹ Delectus ex Iambis et Elegis Graecis, ed. M. L. West, Oxonii 1980, 95–126

b) Ceterae editiones, animadversiones, subsidia, nominum compendia

- Adr. = F. R. Adrados (vide sect. a)
 Adr.¹ = –, La poesía de Arquiloco e Hiponacte a la luz de los últimos descubrimientos papiroológicos y epigráficos, Actas del I Congreso Español de Estudios Clásicos, Madrid 1958, 184–190
 Adr., Orígenes de la lírica griega, Madrid 1976
 Ahrens¹ = H. L. Ahrens, cens. Bgk.¹, Allgemeine Literatur-Zeitung 1, 1844, 842s
 Ahrens² = –, Über die Mischung der Dialekte in der griech. Lyrik, Göttingen 1853, 60 (= Kl. Schr. 162s)
 Ahrens³ = –, Über eine wichtige indogermanische Familie von Götternamen: Orient und Occident, insbesondere in ihren gegenseitigen Beziehungen, Göttingen 1864, 18s (= Kl. Schr. 371)
 Ahrens, Kl. Schr. = –, Kleine Schriften, 1, Hannover 1891
 Alb. = J. Alberti
 Alb. Hesych. = Hesychii Lexicon, ed. J. Alberti, 1–2, Lugduni Batav. 1746–1766
 L. Alfonsi, Dagli 'Epodi di Strasburgo' a Timocle, Aegyptus 43, 1963, 68s
 A. Ardizzoni, Callimaco 'Ipponatteo', AFLC 28, 1960, 3–16
 U. Bahntje, Quaestiones Archilochaeae, Diss. Gottingae 1900
 A. Bartalucci, Hipponactaeae interpretatiunculae, Maia n. s. 16, 1964, 243–258
 Becht. = F. Bechtel
 Becht. HPN = –, Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit, Halle 1917
 Becht.¹ = –, Parerga, ZVS 49, 1920, 118
 Becht. GD = –, Die griechischen Dialekte, 3, Berlin 1924
 W. Belardi, Gr. νόμις (Hippon. 39, 6 D.³, etc.), Athenaeum n. s. 47, 1969, 25–29
 A. Beltrami, Sulla fortuna del giambo. Considerazioni, Milano 1915
 Bernh. = G. Bernhardt
 Bernh. Suidae Lex. = Suidae Lexicon, rec. G. Bernhardt, 1–2, Halae 1834–1853
 Bernh. Grundr.³ = –, Grundriss der griech. Litteratur³, 2, 1, Halle 1867, 539–546
 E. Bethe, Die griechische Dichtung, Wildpark-Potsdam 1929, 118–120
 Beutler = vide ad D.³, sect. a
 Bgk. = Th. Bergk (vide sect. a)
 Bgk., Comm. rell. com. = –, Commentationum de reliquiis comoediae Atticae antiquae libri duo, Lipsiae 1838
 Bgk.⁵ = –, cens. Schnw., Zimmerm. Zeitschr. 8, 1841, 590
 Bgk.⁶ = –, Memoriae obscurae, RhM 1, 1842, 359s
 Bgk.⁷ = –, Zu Hipponax, Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 1, 1843, 957s
 Bgk.⁸ = –, Erklärung. Beilage z. Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 2, 1844 (Mai 1844), 1–14
 Bgk.⁹ = –, Commentationum criticarum specimen I, Marburgi 1844, 19–21
 Bgk.¹⁰ = –, Commentationum criticarum specimen III, Marburgi 1845, 12–15
 Bgk.¹¹ = –, Erklärung. Beilage Nr. 2 z. Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 3, 1845 (Februar 1845), 5–8
 Bgk.¹² = –, Beiträge zur griechischen Monatskunde, Giessen 1845, 49s

CONSPECTVS LIBRORVM

- Bgk.¹³ = —, cens. Schnw. Beitr., Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 3, 1845, 164; 172 — 181; 185 — 191
- Bgk.¹⁴ = —, Commentationum criticarum specimen V, Marburgi 1850, 12s
- Bgk.¹⁵ = —, cens. T. Macci Plauti Comoediae ex rec. F. Ritschelii, Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 8, 1850, 338 (= Opuscula philologica Bergkiana, coll. R. Peppmüller, 1, Halis Saxonum 1884, 42)
- Bgk. GL = —, Griechische Literaturgeschichte, 2, Berlin 1883, 326 — 332
- E. Bignone, Il libro della letteratura greca⁴, Firenze 1942, 72 — 74
- F. X. Bill, Beiträge zur Lex Porsoniana, Emsdetten 1932, 45 — 47
- G. Björck, Das Alpha impurum und die tragische Kunstsprache. Attische Wort- und Stilstudien, Uppsala 1950
- Bl. = F. H. M. Blaydes
- Bl. Adv. Com. = —, Adversaria in Comiorum Graecorum fragmenta, 2, Halis Saxonum 1896
- Bl. Adv. = —, Adversaria in varios poetas Graecos ac Latinos, Halis Saxonum 1898
- Blass¹ = F. Blass, Vermischtes zu den griechischen Lyrikern und aus Papyri, RhM 55, 1900, 102s
- Blass² = —, Die neuen Fragmente griechischer Epoden, RhM 55, 1900, 341 — 347
- Blum. = A. von Blumenthal
- Blum. Arch. = —, Die Schätzung des Archilochos im Altertume, Stuttgart 1922
- Blum. Hesychst. = —, Hesychstudien. Untersuchungen zur Vorgeschichte der griechischen Sprache nebst lexicographischen Beiträgen, Stuttgart 1930
- D. Bo, La lingua di Eroda, Torino 1962
- J. Boehlau, Ein neuer Erosmythus, Philologus 60, 1901, 329
- Bonanno, Cratete = M. G. Bonanno, Studi su Cratete comico, Padova 1972
- Bonanno¹ = —, Nomi e soprannomi archilochei, MH 37, 1980, 65 — 88
- G. W. Bond, cens. W., CR n. s. 25 (= 89), 1975, 178 — 181
- Bossi¹ = F. Bossi, cens. G. Berger, Etymologicum Genuinum et Etymologicum Symeonis (β), Maia n. s. 27, 1975, 156
- Bossi² = —, Nota a Hippon. fr. 78, 12 W., QUCC 21, 1976, 27s
- Bossi³ = —, Hippon. fr. 79, 16 W., MCr 13/14, 1978/79, 149 — 151
- C. M. Bowra, Early Lyric and Elegiac Poetry: Archilochos, ap. J. U. Powell, New Chapters in the History of Greek Literature, 3, Oxford 1933, 58 — 60
- Br. = B. ten Brink
- Br.¹ = —, Hipponactea, Philologus 6, 1851, 35 — 80; 215 — 227
- Br.² = —, Hipponacteorum epimetrum, Philologus 6, 1851, 350 — 352
- Br.³ = —, Epimetrum alterum, Philologus 6, 1851, 727 — 730
- Br.⁴ = —, De hipponacteis epistola, Philologus 7, 1852, 739 — 743
- Br.⁵ = —, Hesychius, Mnemosyne 2, 1853, 52 — 54
- Br.⁶ = —, Hipponacteorum epimetrum III, Philologus 13, 1858, 395s; 605 — 608
- W. Brandenstein, Die lydische Sprache, WZKM 38, 1931, 1 — 67
- Brandt = Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae, 1. Parodorum epicorum Graecorum et Arcestrati reliquiae, recogn. et enarr. P. Brandt, Lipsiae 1888, 31 — 36 [ed. fr. 126]
- Brecht = F. J. Brecht, Motiv- und Typengeschichte des griechischen Spottepi-gramms, Leipzig 1930
- J. N. Bremmer, Scapegoat-Rituals in Ancient Greece, HSPh 87, 1983, 299 — 320
- F. Bücheler, Coniectanea, RhM 37, 1882, 337 — 341
- E. Buchholz — R. Peppmüller, Anthologie aus den Lyrikern der Griechen⁶, 1, Leipzig und Berlin 1911, 135s
- W. H. Buckler, Lydian Inscriptions, 2. A Collection of the Texts in Lydian Script Found at Sardis and elsewhere, Sardis 6, 1924
- W. H. Buckler — D. M. Robinson, Greek Inscriptions from Sardis, 3, AJA 17, 1914, 362 — 368
- W. Bühler, Archilochos und Kallimachos, Entr. Hardt 10, 1963, 225 — 253

CONSPECTVS LIBRORVM

- W. Burkert, *Structure and History in Greek Mythology and Ritual*, Berkeley—Los Angeles—London 1979
- Burz. = G. Burzacchini (vide Dg. LG)
- F. Cairns, *Generic Composition in Greek and Roman Poetry*, Edinburgh 1972
- Cal. = C. Calame, *Etymologicum Genuinum: les citations de poètes lyriques*, Roma 1970
- W. M. Calder, cens. Ramsay, CR 42, 1928, 221
- D. A. Campbell, *Greek Lyric Poetry*, New York 1967, 87—89; 157—158; 373—377
- Cant. = R. Cantarella
- Cant.¹ = —, *Gli Epodi di Strasburgo*, Aegyptus 24, 1944, 1—112
- Cant.² = —, A proposito di una nota di Gennaro Perrotta, Aevum 23, 1949, 208s
- Cant.³ = —, Di Archiloco e di altri pretesti, Aevum 24, 1950, 415—417
- Cant.⁴ = —, cens. Lass. Epod., Aevum 24, 1950, 507—509
- Cant., *Storia della letteratura Greca*, Milano 1962, 189—192
- J. Carrière, cens. Md.³, REA 72, 1970, 421
- A. Casanova, cens. W., Prometheus 1, 1975, 187s
- Casanova¹ = —, cens. W., A & R n. s. 22, 1977, 162—169
- Casaub. = I. Casaubon(us)
- Casaub. Anim. in Ath. = —, Animadversiones in Athenaei Dipnosophistas, Lugduni 1600: citantur ex edit. Lugduni 1657 (Athenaei Deipnosophistarum libri quindecim, cum Jacobi Dalechampii Cadomensis latina versione: necnon eiusdem adnotationibus et emendationibus, ad operis calcem reiectis. Editio postrema, iuxta Isaaci Casauboni recensionem adornata, additis margini eiusdem variis lectionibus et coniecturis)
- F. Cassola, *La Ionia nel mondo miceneo*, Napoli 1957
- G. Cegliński, *De Hipponacte Ephesio iambographo*, Program Gimnazjum Akademickiego we Lwowie, 1879/80
- C. Cessi, cens. Jung, Aegyptus 11, 1931, 221s
- Chantr. = P. Chantraine
- Chantr.¹ = —, cens. D.³, RPh 27, 1953, 216
- Chantr.² = —, cens. Md.³, RPh 45, 1971, 329s
- Christ. = F. Chrestien (Christianus)
- A. M. Cirio, Hesychianum, MCr 13/14, 1978/79, 429s
- D. C. Clay, cens. W., HSCPh 95, 1974, 397s
- Clayman = Callimachus' Iambi, ed. D. L. Clayman, Leiden 1979
- Cobet, Or. = C. G. Cobet, *Oratio de arte interpretandi grammatices et critices fundamentis innixa primario philologi officio*, Lugduni Batav. 1847
- Cobet¹ = —, *Miscellanea philologica et critica*, Mnemosyne n. s. 1, 1873, 128s
- Cobet, Misc. = —, *Miscellanea critica*, Lugduni Batav. 1876
- Colonna¹ = A. Colonna, *De Scholiis quibusdam in Nicandrum vetustioribus*, BPEC 3, 1942, 214s (= Scripta minora, Brescia 1981, 112s)
- Colonna = —, *L'antica lirica greca*, Torino 1954 (1956³), 105—114
- Colonna² = —, In margine a una recensione, Paideia 12, 1957, 274
- Coppola¹ = G. Coppola, *Un nuovo frammento dei Giambi di Ipponatte*, RFIC n. s. 6, 1928, 500—506
- Coppola = —, *Papiri Greci e Latini* (Pubblicazioni della Società Italiana), 9, 2, 1929, 136 [ed. fr. 94s]
- Coppola² = —, Ancora il frammento ipponatteo di Firenze, SIFC n. s. 7, 1929, 85—88
- Coppola³ = —, Archiloco o imitazione ellenistica?, SIFC n. s. 7, 1929, 155—168 (≈ Coppola⁴)
- Coppola, Ipponatte, Encicl. Italiana 19, 1933, 516s
- Coppola⁴ = —, *Cirene e il nuovo Callimaco*, Bologna 1935, 30—47
- Cr. = O. Crusius (vide sect. a; cf. et Hörsch.—Cr.)
- Cr. Unt. z. Her. = —, *Untersuchungen zu den Mimiamben des Herondas*, Leipzig 1892

CONSPECTVS LIBRORVM

- Cr.¹ = -, Ad Plutarchi de proverbii Alexandrinorum libellum commentarius, Tübingen 1895 (= CPG Suppl. IIIb), 12 adn. 2
- Cr.² = -, Zur Charakteristik der antiken Jambographen, SBMünchen 1906, 379s
- W. Crönert, Litterarische Texte mit Ausschluss der christlichen, APF 1, 1900, 508-510
- Cunningham = Herodas. Mimiambi, edited with Introduction, Commentary and Appendices by I. C. Cunningham, Oxford 1971
- D. = E. Diehl (vide sect. a)
- D.⁴ = Supplementum lyricum³, ed. E. Diehl, Bonn 1917, 4-6 [ed. fr. °194-°196]
- D. ALG = Anthologia Lyrica Graeca, ed. E. Diehl, 1-3, Lipsiae 1925 (1935-36²; 1949-52³)
- D.⁵ = -, Lyrici Graeci redivivi, RhM 92, 1944, 6; 12
- D.⁶ = -, Lyrici Graeci redivivi, 2: ineditum, coniecturas protulit Mss.
- V. D'Agostino, cens. Md., RSC 10, 1962, 190s
- Dalec. = J. Daléchamp (Dalec(h)ampus), vide Casaub. Anim. in Ath.
- Daly¹ = L. W. Daly, cens. Md., AJPh 84, 1963, 438-441
- Daly² = -, cens. Mss., AJPh 85, 1964, 108-110
- M. Davies, Archilochus and Hipponax in a Scholium on Ovid's Ibis, Prometheus 7, 1981, 123s
- J. A. Davison, cens. Md., CR n. s. 13 (= 77), 1963, 218s
- , cens. Mss., CR n. s. 14 (= 78), 1964, 20s
- C. M. Dawson, The Iambi of Callimachus, New Haven 1950
- V. De Falco, Archiloco nei papiri ercolanesi, Aegyptus 3, 1922, 287-290
- J. D. Defradas, cens. Mss., REG 78, 1965, 384-386
- A. Delatte, Le cycéon breuvage rituel des mystères d'Éleusis, BAB 40, 1954, 710-727 [praesertim 714]
- Del Grande¹ = C. del Grande, Note filologiche, Napoli 1942, 11-36
- Del Grande² = -, Hybris, Napoli 1947
- Del Grande³ = -, Ancora sull'età di composizione del I Epodo di Strasburgo (Arch. fr. 79 D.), GIF 1, 1948, 255-257
- Del Grande = -, Φόγουξ. Antologia della lirica greca, Napoli 1957 (1965), 218-223
- J. Descroix, Le trimètre iambique des iambographes à la comédie nouvelle, Paris 1931
- Dg. = E. Degani
- Dg.¹ = -, cens. Md., Gnomon 34, 1962, 753-757
- Dg.² = -, Hipponactea, Helikon 2, 1962, 625-629
- Dg.³ = -, Marginalia, Helikon 3, 1963, 485
- Dg.⁴ = -, Hesychiana, RAL 20, 1965, 327s
- Dg.⁵ = -, Archil. 79a, 2 D.-B., QIFG 2, 1967, 3
- Dg.⁶ = -, Metafore ipponattee, Studi in onore di V. De Falco, Napoli 1971, 89-103 (≈ PGGE 95-105; St. Ipp. III A)
- Dg.⁷ = -, Note ipponattee, Studi Classici in onore di Q. Cataudella, 1, Catania 1972, 93-125
- Dg.⁸ = -, Note al primo Epodo di Strasburgo, MCr 5/7, 1970/72, 63-80
- Dg.⁹ = -, cens. Gerber, Gnomon 45, 1973, 608-610
- Dg.¹⁰ = -, Note sulla fortuna di Archiloco e di Ipponatte in epoca ellenistica, QUCC 16, 1973, 79-104 (≈ PGGE 106-126; St. Ipp. III B)
- Dg.¹¹ = -, Ipponatte parodico, MCr 8/9, 1973/74, 141-167 (≈ St. Ipp. III C)
- Dg.¹² = -, Hippon. fr. 40 Med. (= 39, 7-9 D.³), Scritti in onore di † C. Diano, Bologna 1975, 113-120
- Dg. PGGE = Poeti greci giambici ed elegiaci, a cura di E. D., Milano 1977, 95-126
- Dg. LG = Lirici Greci. Antologia, a cura di E. D. e G. Burzacchini, Firenze 1977 (1988), 43-74
- Dg.¹³ = -, Problemi di lessicografia greca, BIFG 4, 1977/78, 135-146 (= Problems in Greek Lexicography, MPhL 4, 1981, 1-14)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Dg.¹⁴ = -, Per un'edizione critica di Ipponatte (I), MCr 13/14, 1978/79, 153–168
Dg.¹⁵ = -, cens. W. Stud., Gnomon 52, 1980, 512–516
Dg.¹⁶ = -, Hippon. 52 W., Studi in onore di A. Colonna, Perugia 1982, 93–97
Dg.¹⁷ = -, Ipponatte nel mondo latino, RFLC109, 1981, 385–406 (≈ St. Ipp. I 11)
Dg. St. Ipp. = -, Studi su Ipponatte, Bari 1984
H. Diels, Atacta, Hermes 23, 1888, 280
U. Dierauer, Tiere und Menschen im Denken der Antike, Amsterdam 1977
K. Dieterich, Geschichte der byzantinischen und neugriechischen Literatur, Leipzig 1902, 53–56
K. Diethel, Das Gleichnis in der frühen griechischen Lyrik, Diss. München 1939, 80–84
G. Dind. = W. Dindorf
L. Dind. = L. Dindorf
Dobree, Advers. = P. P. Dobree, Adversaria, edidit J. Scholefield, Cantabr. 1831–33 (citantur ex edit. W. Wagner, 1–5, Berolini 1874)
I. Ph. D'Orville, Critica Vannus in inanes Johannis Cornelii Pavonis paleas, Amstelodami 1737
I. Dreykorn, cens. Ceglinski, Philol. Rundschau 1, 1881, 1293–1300
F. Dübner, Über eine wichtige Handschrift der Historien des Tzetzes, nebst den Randbemerkungen, die derselbe bei einer späteren Lectüre seinem Buche zugefügt, RhM 4, 1836, 9; 21s
J. Duchemin, cens. Md. et Mss., RBPh 46, 1968, 171–173
Edm. = J. M. Edmonds
Edm. E & I = -, Elegy and Iambus, 2, London-Cambridge Mass. 1931, 150–153
A. Emperius, Analecta critica, RhM 1, 1842, 457 (= Opuscula philologica et historica, Gottingae 1847, 154)
A. Erfurdt, Observationes criticae in Athenaeum, Regiomonti 1812
Fabr. = J. Fabricius
Fabr. BG = -, Bibliotheca Graeca, 1, Hamburgi 1705, 550s; 2, 122–124
C. Favre, Thesaurus verborum quae in titulis Ionicis leguntur cum Herodoteo sermone comparatus, Heidelbergae 1914
J. M. M. Fernández, Tipología métrica del coliambo en Hiponacte, Homenaje a J. Alsina, Barcelona 1969, 45–50
Ferrer = J. Roca Ferrer, Κυνικός τρόπος, Barcelona 1974
Fick¹ = A. Fick, Die Sprachform der altionischen und altattischen Lyrik, Bezenb. Beitr. 11, 1886, 242–272
Fick² = -, Zur ionischen Mundart und Dichtersprache, Neue Jahrbücher f. d. Klass. Altertum 1, 1898, 501–513
M. Ficus, Über den Bau des griechischen Choliambus, ap. A. Rossbach – R. Westphal, Griechische Metrik³, Leipzig 1889, 808–848
H. Flach, Geschichte der griechischen Lyrik nach den Quellen dargestellt, 2, Tübingen 1884, 557–570
M. Flašar, Alubant i motiv borbe sa božanstvom podzemlja, ŽAnt 6, 1956, 58–91
C. F. Flögel, Geschichte der komischen Litteratur, 1, Liegnitz–Leipzig 1784, 363
G. Fraccaroli, I lirici greci. Elegia e giambo, Torino 1910 (1923), 148–158
Fraenkel¹ = E. Fraenkel, An Epodic Poem of Hipponax, CQ 36, 1942, 54–56 (= Kleine Beiträge zur Klassischen Philologie, 1, Roma 1964, 241–245)
Fraenkel, Hor. = -, Horace, Oxford 1957, 27–31
Fränkel, GD = E. Fränkel, Griechische Denominativa in ihrer geschichtlichen Entwicklung und Verbreitung, Göttingen 1906
Fränkel, NA = -, Geschichte der griechischen Nomina Agentis, 1, Göttingen 1910
Fränkel¹ = H. Fränkel, Eine Stileigenheit der frühgriechischen Literatur, NGG 1/2, 1924, 63–103; 105–127 (≈ WuF³ 40–96)
Fränkel² = -, ap. W. Marg, Griechische Lyrik in deutschen Übertragungen, Stuttgart 1964, 61 [vers. fr. 44]
Fränkel, WuF³ = -, Wege und Formen frühgriechischen Denkens³, München 1968

CONSPECTVS LIBRORVM

- Fränkel, DuPh³ = —, *Dichtung und Philosophie des frühen Griechentums*³, München 1969, 245–249
- A. Fresenius, *De λέξεων Aristophaneorum et Suetonianarum excerptis byzantinis*, Aquis Mattiacis 1875
- F. T. Friedemann, *Dissertatio de media syllaba pentametri Graecorum elegiae*, ap. F. Spitzner, *De versu Graecorum heroico maxime homerico*, Lipsiae 1816, 366s
- Friedrich, Kl. SD = J. Friedrich, *Kleinasiatische Sprachdenkmäler*, Berlin 1932
- Gaisf. = Th. Gaisford
- Gaisf. Heph. = —, *Hephaestionis Alexandrini Enchiridion*, Lipsiae 1810 (1832³; 1853³)
- Galiano¹ = M. Fernández-Galiano, *The Oxyrhynchus Papyri*, Part 18 (..), Emerita 11, 1943, 450–452
- Galiano² = —, *La lírica griega a la luz de los descubrimientos papirológicos*, *Actas del I Congreso Español de Estudios Clásicos*, Madrid 1958, 79–88
- Gallavotti¹ = C. Gallavotti, *Nuovi carmi di Alceo di Ossirinco*, RfIC n. s. 20, 1942, 178 adn. 4
- Gallavotti, Call. = —, *Callimaco. Il libro dei Giambi*, Napoli 1946
- Gallavotti, Call.¹ = —, *Appunti di letteratura greca. Callimaco, Città di Castello* — Bari 1946
- Galli¹ = U. Galli, *Note agli Epodi di Strasburgo*, A & R 6, 1938, 157–175
- Galli² = —, *Postille agli Epodi di Strasburgo*, A & R 8, 1940, 255–267
- E. Gangutia Eliegui, cens. Md.³, EClás 13, 1969, 117–119
- A. Garzya, cens. Md., P & I 4, 1962, 326
- Gebhard¹ = V. Gebhard, *Die Pharmakoi in Ionien und die Sybakchoi in Athen*, *Diss. München* 1926
- Gebhard² = —, *Thargelia*, RE 5A, 1934, 1287–1304
- J. Geffcken, *Griech. Literaturgeschichte*, 1, 1–2, Heidelberg 1926, 1, 95s et 2, 99s
- S. Gelenius, *Callimachi Cyrenaei Hymni, cum scholiis nunc primum editis. Sententiae ex diversis Poëtis Oratoribusque ac Philosophis collectae, non ante excussae*, Basileae 1532, 114 et 169 [ed. fr. 66 et °°215]
- Gent. = B. Gentili
- Gent. MG = —, *La metrica dei Greci*, Messina–Firenze 1952
- Gent., Pol. = G. Perrotta — B. Gentili, *Polinnia. Antologia della lirica greca*³, Messina–Firenze 1965, 98–112
- Gent.¹ = —, cens. W., *Gnomon* 52, 1980, 97–101
- P. Georgountzos, cens. Md., *Platon* 14, 1962, 471s
- , cens. Md.³, *Platon* 21, 1969, 378
- Gerber = D. E. Gerber, *Euterpe. An Anthology of Early Greek Lyric, Elegiac, and Iambic Poetry*, Amsterdam 1970, 292–302
- Gerber¹ = —, cens. Md.³, *Phoenix* 25, 1971, 166–168
- A. Gerke, *Zwei neue Fragmente der Epoden des Archilochos*, WKPh 17, 1900, 28–30
- Gerhard, Phoinix = G. A. Gerhard, *Phoinix von Kolophon*, Leipzig–Berlin 1909
- Gerhard¹ = —, *Hipponax*, RE 8, 1913, 1890–1907
- Gerhard² = —, *Iambographen*, RE 9, 1914, 651–680
- A. Glavecke, *De Hipponactis vita et aliquot fragmentis*, *Diss.* [?] 1869 [non vidi]
- Th. Gomperz, *Beiträge zur Kritik und Erklärung griechischer Schriftsteller*, SBWien 143, 1900, 16s
- Gossen¹ = H. Gossen, *Die zoologischen Glossen im Lexikon des Hesych*, Berlin 1937
- Gossen² = —, *Die Tiere bei den griechischen Lyrikern*, *Archiv f. Gesch. d. Medizin u. d. Naturwiss.* 30, 1938, 324
- M. Gottschald, *Griechischer Humor in Nachdichtungen*, HG 47, 1936, 99 [vers. fr. 44]
- C. H. Greenewalt jr., *Ritual Dinner in Early Historic Sardis*, Berkeley–Los Angeles–London 1978, 45–52

CONSPECTVS LIBRORVM

- R. Gusmani, cens. Mss., IF 68, 1963, 331s
 L. Gyraldus, *Historia poetarum tam Graecorum quam Latinorum*, Basileae 1545
 (= Opera omnia, 2, Lugd. Bat. 1696, hinc citatur)
 O. Haas, *Etymologien: eine „kleinasiatisch“-albanische Isoglosse*, Sprache 4, 1958,
 105–107
 J. Harrison, *Prolegomena to the Study of the Greek Religion*², Cambridge 1922,
 95–106
 Hart. = J. A. Hartung (vide sect. a)
 Haupt¹ = M. Haupt, *Coniectanea*, Hermes 7, 1873, 178 (= Opuscula 3, 2, Lipsiae
 1876, 575s)
 Haupt² = –, *Coniectanea*, Hermes 8, 1874, 252s (= Opuscula 3, 2, 637)
 Hauvette¹ = A. Hauvette, *Les nouveaux fragments d'Archiloque publiés par M. M.*
Reitzenstein et Hiller von Gärtringen, REG 14, 1901, 71–91
 Hauvette² = –, *Un poète ionien du VIIe siècle: Archiloque. Sa vie et ses poésies*,
 Paris 1905, 223s; 261–263
 Headl. = W. Headlam
 Heck. = A. Hecker
 Heck.¹ = –, *Epistolae criticae ad editorem pars altera*, Philologus 5, 1850, 484–
 488; 491; 497
 V. Hehn, *Kulturpflanzen und Haustierte*², Berlin 1874
 R. Heidenreich, *Der Bildhauer Bupalos und Pergamon*, AA 50, 1935, 669s
 Heins. = D. Heinsius
 Hemst. = T. Hemsterhuys
 Hemst. Poll. = Iulii Pollucis *Onomasticum*, edd. J. H. Lederlinus et T. H., Amste-
 laedami 1706
 J. Henderson, *The Maculate Muse*, New Haven–London 1975
 G. A. Hendrickson, *Archilochus and the Victims of his Jambics*, AJPh 46, 1925,
 101–127
 A. Henrichs, *Riper than a Pear: Parian Invective in Theokritos*, ZPE 39, 1980,
 7–27
 Herm. = G. Hermann
 Herm. De metr. = –, *De metris Graecorum et Romanorum poetarum*, Lipsiae 1796
 Herm. Emend. rat. = –, *De emendanda ratione Graecae grammaticae*, Lipsiae 1801
 Herm. Elem. doct. metr. = –, *Elementa doctrinae metricae*, Lipsiae 1816
 Herm.¹ = –, *Epistula ad Fr. Lindemannum, adiecta ab Lindemanno editioni ope-*
rum minorum Prisciani, Lugduni Batav. 1818 (= Opuscula 2, Lipsiae 1827, 259s)
 Herm.² = –, *De Aeschylī Lycurgia dissertatio*, Lipsiae 1831, 9–11 (= Opuscula 5,
 Lipsiae 1834, 10–13)
 Herm.³ = –, *Bemerkungen zu Aristoteles Peplos, Hipponax, Agamestor, dem Lo-*
krischen Liede, Philologus 5, 1850, 742
 Herw. = H. van Herwerden
 Herw.¹ = –, *Sophoclis Oedipus Rex*, Traiecti ad Rhenum 1866
 Herw. Coll. = –, *Collectanea critica, epicritica, exegetica*, Lugduni Batav. 1903
 Herw. Lex.² = –, *Lexicon graecum suppletorium et dialecticum*², Lugduni Batav.
 1910
 R. Herzog, cens. Headl. – Kn., *Herodas* (1922), *Groeneboom*, *Les Mimiambes d'Hé-*
rodas I–VI (1922), *Terzaghi*, *Eroda. I Mimiambi* (1925), BPhW 46, 1926, 202
 A. Heubeck, *Lydiaka. Untersuchungen zu Schrift, Sprache und Götternamen der*
Lyder, Erlangen 1959
 Hffm. = O. Hoffmann (vide sect. a)
 Hffm. GD = –, *Die griechischen Dialekte in ihrem historischen Zusammenhange*,
 3. *Der Ionische Dialekt. Quellen und Lautlehre*, Göttingen 1898
 R. Hiersche, *Grundzüge der griechischen Sprachgeschichte*, Wiesbaden 1970, 111–
 118
 Hill. = E. Hiller (vide sect. a)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Hll.¹ = -, Jahresbericht über die griechischen Lyriker (mit Ausschluss Pindars) und die griechischen Bukoliker für 1886 und 1887, JAW 54, 1888, 164s
- Hoffmann, Schimpfw. = G. Hoffmann, Schimpfwörter der Griechen und Römer, Berlin 1892
- M. Hoffmann, Die ethische Terminologie bei Homer, Hesiod und den alten Elegikern und Jambographen, Tübingen 1914
- D. Holwerda, De nonnullis poetarum Graecorum fragmentis nuper repertis, Mnemosyne s. 4, 22, 1969, 301–303
- Th. Hopfner, Das Sexualleben der Griechen und Römer von den Anfängen bis ins 6. Jh. n. Chr., 1/1, Prag 1938
- Hörsch. – Cr. = W. Hörschelmann – O. Crusius, Die Betonung des Choliambus, Philologus 53, 1894, 214–227
- T. Hudson-Williams, κ and π Forms in the Early Ionic Poets, AJPh 32, 1911, 74–84
- A. Humpers, Glosses homériques sur ostrakon, RPh 45, 1921, 90–92
- H. Hunger, Palimpsest-Fragmente aus Herodians *Καθολικὴ Προσῳδία* Buch 5–7, Cod. Vindob. Hist. gr. 10, JÖByz 16, 1967, 4s; 23s
- J. Hutton, The Greek Anthology in France, Ithaca–New York 1946, 76; 519
- O. A. Ianovitz, Una nota semantica: l'Hermes Kandaules del frammento 4 Diehl di Ipponatte, Atti del Congresso Internazionale di Linguistica e tradizioni popolari, Udine 1970, 163–169
- Immisch¹ = O. Immisch, Ad Hipponactis fragmenta, Jahrbücher f. Klass. Philologie 35, 1889, 18s
- Immisch² = -, Zu griechischen Dichtern, Philologus 49, 1890, 194s
- Immisch³ = -, *Αἰβαντες*, Archiv f. Religionswiss. 14, 1911, 449–464
- J. Irigoin, Lois et règles dans le trimètre iambique et le tétramètre trochaïque, REG 72, 1959, 67–80
- Jacobs¹ = F. Jacobs, Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae, 1, 2, Lipsiae 1798
- Jacobs² = -, Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas, Jenae 1809
- Jacobs³ = -, Hipponax, ap. J. S. Ersch – J. G. Gruber, Allgemeine Encyclopädie der Wissenschaften und Künste 8, Leipzig 1831, 354s
- K. F. Johansson, cens. A. Fritsch, Zum Vokalismus des herodotischen Dialekts (1888), Bezenb. Beitr. 15, 1889, 161–184
- J. H. Jongkees, *Μαυλιστήριον*, eine lydische Glosse, Acta Orientalia 16, 1938, 146–151
- F. Jung, Hipponax redivivus, Diss. Giessen, Bonn 1929
- H. Jurenka, Archilochos von Paros, Wien 1899 (1906)
- Kaib. = G. Kaibel
- Kalinka¹ = E. Kalinka, cens. Lav.¹, BPhW 50, 1930, 657s
- Kalinka² = -, cens. Jung, BPhW 50, 1930, 737s
- Kalinka³ = -, Bericht über griechisch-römische Metrik und Rhythmik im letzten Vierteljahrhundert, JAW Supplb. 250, 1935, 413; 483; 487
- Kalinka⁴ = -, Bericht über die griechisch-römische Metrik und Rhythmik im letzten Vierteljahrhundert, JAW 257, 1937, 42; 44; 132s
- Kassel¹ = R. Kassel, Kleinigkeiten zu den Kallimachos-Fragmenten, RhM 101 1958, 235s
- Kassel² = -, Kritische und exegetische Kleinigkeiten IV, RhM 116, 1973, 104
- E. Keil = E. I. Keil, cens. Bgk.², Mnemosyne 5, 1856, 48 adn.
- Keil = J. Keil, Die Lage des ephesischen „Smyrna“, JÖAI 31, 1938, 33–35
- Keller, AT = O. Keller, Die antike Tierwelt, 1/2, Leipzig 1909–1913
- Kirkwood¹ = G. M. Kirkwood, A Survey of Recent Publications concerning Classical Greek Lyric Poetry, Class. Weekly 47, 1953, 34; 39s

CONSPECTVS LIBRORVM

- Kirkwood² = -, The Authorship of the Strasbourg Epodes, TAPhA 92, 1961, 267-282
- B. Kirm, Zur literarischen Stellung von Horazens Jambenbuch, Tübingen 1935, 13-17
- H. Kleinknecht, Die Gebetsparodie in der Antike, Stuttgart-Berlin 1937
- W. Klinger, Z dziejów jambu ludowego w Grecji, Poznań 1925
- Klinger = -, De Archilochi fragmento papyraceo 79 D.² eiusque exordio nondum recognito, Eos 43, 1948/49, 40-47
- A. Klotz, *Φαρυγικός*?, Glotta 3, 1911, 236-241
- Kn. = A. D. Knox (vide sect. a)
- Kn.¹ = -, The First Greek Anthologist with Notes on Some Choliambic Fragments, Cambridge 1923, 17-22; 27
- Kn.² = -, Iambica, or the Origin of Porson's Law, PCPhS 133/135, 1927, 32-46 (vide 'Corrigenda et addenda', ibid. 142/144, 1930, 11 s)
- Kn.³ = -, Herodes and Callimachus, Philologus 81, 1926, 241-255
- Kn.⁴ = -, cens. Jung, Gnomon 6, 1930, 321-324
- Kn.⁵ = -, The Early Iambus, Philologus 87, 1932, 18-39
- Kn.⁶ = -, On Editing Hipponax: a Palinode?, SIFC n. s. 15, 1938, 193-196
- Knoche, Babr. = J. H. Knoche, Commentatio de Babrio poeta, Diss. Halae 1835
- Knoche¹ = -, Auctorum qui choliambis usi sunt Graecorum reliquiae, 1-2, Progr. Gymn. Herford 1842-45
- Koenen¹ = L. Koenen, *θεοῖσιν ἐχθρός*, CE 34, 1959, 112-115
- Koenen² = -, Horaz, Catull und Hipponax, ZPE 26, 1977, 73-93
- A. Korte, Literarische Texte mit Ausschluß der christlichen, APF 10, 1932, 44 s
- Koster, Tract. metr. ined. = W. J. Koster, Tractatus graeci de re metrica inediti, Paris 1922
- Koster = -, Anthologia lyrica graeca, Zwolle 1931, 1, 49 et 52 s; 2, 16 et 18
- Koster MG = -, Traité de métrique grecque, suivi d'un précis de métrique latine, Leyde 1936 (1966⁴)
- Koster¹ = -, cens. D.², MPh 44, 1937, 283-285
- Koster² = -, cens. D.³, MPh 58, 1953, 150 s
- Koster³ = -, cens. Md., Mnemosyne 16, 1963, 299-302
- Koster⁴ = -, cens. Md.³, Mnemosyne 26, 1973, 187 s
- Koster, Inv. = S. Koster, Die Invektive in der griechischen und römischen Literatur, Meisenheim a. Glan 1980
- H. Krakert, Herondas in Mimiambis quatenus comoediam Graecam respexisse videatur, Leipzig 1902
- P. Kretschmer, Die Thargelien, Glotta 10, 1920, 108-112
- Kust. = L. Küster (Kusterus)
- Kust. Suidae Lex. = Suidae Lexicon, ed. L. Kusterus, 1-3, Cantabrigiae 1705
- O. Laeger, De veterum epicorum studio in Archilochi, Simonidis, Solonis, Hipponactis reliquiis conspicuo, Diss. Halis Saxonum 1885
- M. Lambertz, Zur Etymologie von *δοῦλος*, Glotta 6, 1915, 2-7
- E. Laroche, Kouababa, déesse Anatolienne, et le problème des origines de Cybèle, Éléments orientaux dans la religion grecque ancienne, Paris 1960, 113-128
- Lass. = F. Lasserre
- Lass. Epod. = -, Les Épodes d'Archiloque, Paris 1950
- Lass.¹ = -, cens. W. Schubart, Griech. Lit. Papyri, Berlin 1950, AC 20, 1951, 188 s
- Lass.² = -, cens. D.³, Gnomon 25, 1953, 276 s
- Lass.³ = -, cens. Mas., AC 32, 1963, 615-617
- Latte¹ = K. Latte, Hipponactium, Hermes 64, 1929, 385-388 (= Kl. Schr. 464-467)
- Latte² = -, Neues zur klassischen Literatur aus Hesych, Mnemosyne s. 3, 10, 1942, 93 s (= Kl. Schr. 677)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Latte² = -, De nonnullis papyris Oxyrrhynchiis, I. De Hipponactis Epodo, Philologus 97, 1948, 37-47 (= Kl. Schr. 468-477)
- Latte, Kl. Schr. = -, Kleine Schriften, München 1968
- Lav. = B. Lavagnini
- Lav.¹ = -, Sul nuovo frammento dei Giambi d' Ipponatte, Annali delle Università toscane, n. s. 12 (= 46), 1929, 3-15 (= Da Mimnermo a Callimaco, Torino 1950, 56-66, ex quo citatur; *ATAKTA*, Palermo 1978, 225-237)
- Lav.² = -, Aglaia. Nuova antologia della lirica greca da Callino a Bacchilide², Torino 1947, 106-108
- I. C. Lawson, *Περὶ ἀλιβάντων*, CR 40, 1926, 52-58; 116-121
- Fr. Leo, De Horatio et Archilocho, Göttingen 1900, 7s (= Ausgewählte Kl. Schriften, Roma 1960, 143-145)
- A. Lesky, Geschichte der griechischen Literatur, Bern 1957/58 (1971³), 108-110
- K. A. Leslie, Simile and Metaphor in Greek Poetry. From Homer to Aeschylus, Diss. Chicago 1914 [non vid.]
- M. Leumann, Homerische Wörter, Basel 1950
- G. C. Lewis, On the Fables of Babrius, The Philological Museum 1, 1832, 285s; 288s
- S. Lilja, The Treatment of Odours in the Poetry of Antiquity, Helsinki 1972
- C. A. Lobeck, Sophocles Ajax, Lipsiae 1809 (1835²)
- Lobeck, Paral. = -, Paralipomena grammaticae graecae, 1/2, Lipsiae 1837
- Lobeck, Proleg. = -, Pathologiae sermonis graeci prolegomena, Lipsiae 1843
- Lobeck, Rhemat. = -, *Ῥηματικόν*. Verborum graecorum et nominum verbalium technologia, Regimontii 1846
- Lobeck, Pathol. = -, Pathologiae graeci sermonis elementa, 1-2, Regimontii 1853/62
- Lobel¹ = E. Lobel, The Oxyrh. Papyri, 18, 1941, 67-96; 184
- Lobel² = -, The Oxyrh. Papyri, 19, 1948, 150-154
- Lobel³ = -, The Oxyrh. Papyri, 22, 1954, 64s
- A. Ludwich, Die Betonung des Hinkiambus, BPhW 12, 1892, 642-644; 1346s
- W. Luppe, cens. W. Stud., DLZ 96, 1975, 689-692
- Maas, GM¹ = P. Maas, Griechische Metrik, Leipzig u. Berlin 1929
- Maas¹ = -, cens. Kn., DLZ 50, 1929, 1864-1868
- Maas² = -, Commentarii in Hipponactem P. Oxy. 2176¹ fragm. 6, CQ 36, 1942, 133
- Maas, GM² = -, Greek Metro, translated by H. Lloyd-Jones, Oxford 1962
- L. Maltén, Aineias, AfRWss 29, 1931, 33-59
- G. Marengi, cens. Md., Athenaeum 41, 1963, 184-186
- Marzullo = B. Marzullo, Frammenti della lirica greca, Firenze 1965 (1967), 131-142
- Marzullo¹ = -, Note all'Etymologicum Genuinum, MCr 10/12, 1975/77, 332
- M. Mayer, Die Giganten und Titanen in der antiken Sage und Kunst, Berlin 1887
- Mazzarino¹ = S. Mazzarino, Per la storia di Lesbo nel VI secolo a. C. (a proposito dei nuovi frammenti di Saffo e di Alceo), Athenaeum 21, 1943, 42 adn. 3; 68 adn. 5
- Mazzarino, Or. = -, Fra Oriente e Occidente. Ricerche di storia greca arcaica, Firenze 1947
- Md. = W. de Sousa Medeiros (vide sect. a)
- Md.¹ = -, O milhafre, a garça e o bátraco nos fragmentos de Hipónax, Humanitas 11, 1959/60, 133-144
- Md.² = -, cens. Mss., Humanitas 15/16, 1964, 559-567
- Md.³ = -, Hipponactea, Coimbra 1969
- Md.⁴ = -, cens. Gerber, Humanitas 21/22, 1971/72, 477; 481
- S. Medaglia, Hesychianum, MCr 13/14, 1978/79, 441-445
- J. Medina Vidal, La poesía yámbica griega. Arquíloco e Hiponax. Texto griego con traducción, introducción y notas, Montevideo 1956, 74-103
- Mein. = A. Meineke (vide sect. a)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Mein. Cur. com. = —, Curae criticae in comicorum fragmenta ab Athenaeo servata, Berolini 1814
- Mein. Vind. Strab. = —, Vindiciarum Strabonianarum liber, Berolini 1852
- Mein. Anal. ad Ath. = —, Analecta critica ad Athenaei Deipnosophistas, Lipsiae 1867
- R. Meister, Die Mimiamben des Herodas, Abh. d. kgl. sächs. Ges. d. Wiss. 13, 1893, 613–884
- R. Merkelbach, Literarische Texte unter Ausschluß der christlichen, APF 16, 1958, 88
- Meursius, Gr. Fer. = J. Meursius, Graecia Feriata, sive de Festis Graecorum libri VI, Lugduni Batav. 1619
- G. Meyer, Die stilistische Verwendung der Nominalkomposition im Griechischen, Leipzig 1923
- Miller, Mél. = E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1868
- G. Monaco, Charites. Antologia di lirici greci, Palermo 1959³ (1972), 209–220
- Morelli¹ = G. Morelli, Corruptio attica in Archiloco, Maia 2, 1949, 256–267
- Morelli² = —, Archiloco e i pretesti del Prof. Cantarella, Maia 3, 1950, 310–312
- Morelli³ = —, Una nuova edizione di Archiloco, Maia 12, 1960, 130–153
- Morelli⁴ = —, Studi sul trimetro giambico 1. Vero o falso il terzo tabu di Knox?, Maia 13, 1961, 143–161
- Morelli⁵ = —, Studi sul trimetro giambico 2. Vero o falso il tabu Wilamowitz-Knox?, Maia 14, 1962, 149–161
- Morelli⁶ = —, Due nuove edizioni di Ipponatte, RFIC 92, 1964, 370–376
- Morelli⁷ = —, Una testimonianza di Aftonio su un verso di Saffo, QUCC 13, 1972, 38–53
- J. Morger, Die Religiosität des Archilochos, Hipponax, Semonides von Amorgos und Xenophanes, Diss. [dact.] Innsbruck 1953
- G. H. Moser, Über die parodische Poesie der Griechen, Studien hrsg. v. C. Daub und F. Kreuzer, 6, Frankfurt 1810, 267–330 (praesertim 289–291)
- É. Mss. = É. Masson, Recherches sur les plus anciens emprunts sémitiques en grec, Paris 1967
- Mss. = O. Masson (vide sect. a)
- Mss.¹ = —, Les 'Epodes de Strasbourg': Archiloque ou Hipponax? Et quelques problèmes relatifs au texte d'Hipponax, REG 59/60, 1946/47, 8–27
- Mss.² = —, Sur un papyrus contenant des fragments d'Hipponax (P. Oxy. XVIII 2176), REG 62, 1949, 300–319
- Mss.³ = —, Nouveaux fragments d'Hipponax, PP 5, 1950, 71–76
- Mss.⁴ = —, Encore les 'Epodes de Strasbourg', REG 64, 1951, 427–442
- Mss.⁵ = —, Notes sur quelques manuscrits de Jean Tzetzes, Emerita 19, 1951, 104–116
- Mss.⁶ = —, cens. Lass. Epod., Gnomon 24, 1952, 315
- Mss.⁷ = —, Une nouvelle édition des iambographes grecs, REG 66, 1953, 407–410
- Mss.⁸ = —, cens. Latte, Hesych. 1 (1954), RPh 29, 1955, 288s
- Mss.⁹ = —, cens. Adr., AC 30, 1961, 189s
- Mss.¹⁰ = —, cens. Ardizzoni, REG 75, 1962, 300s
- Mss.¹¹ = —, Recherches sur le vocabulaire d'Hipponax, 1. Un mot d'origine égyptienne, ἐρπυς, RPh 36, 1962, 46–50
- Mss.¹² = —, cens. Md., AC 32, 1963, 212–214
- Mss.¹³ = —, cens. Md., RPh 38, 1964, 89–94
- Mss.¹⁴ = —, cens. W. Koster, Scholia in Aristophanem. IV 3 (1962), Mnemosyne s. 4, 17, 1964, 88–90
- Mühl = P. von der Mühl
- , cens. Md., MH 19, 1962, 233s
- Mühl¹ = —, Was war Bias von Priene?, MH 22, 1965, 178–180

CONSPECTVS LIBRORVM

- E. Müller, Gyges und der Gygäische See, *Philologus* 7, 1852, 239–254
 K. O. Müller, Geschichte der griechischen Literatur², 1, Breslau 1857, 253–255
 L. Müller, Über die Betonung der hinkenden Jamben und Trochäen, *BPhW* 12, 1892, 996s
 J. Murr, Die Pflanzenwelt in der griechischen Mythologie, Innsbruck 1890
 Mus. = M. Musurus
 M. Naoumides, New Fragments of Ancient Greek Poetry, *GRBS* 9, 1968, 276–278 [ed. fr. 181]
 Nauck¹ = A. Nauck, Bericht über E. Millers *Mélanges de littérature grecque, Mélanges Gréco-Romains* 3, 1868, 106s; 126; 166
 Nauck² = –, Kritische Bemerkungen VIII, *Mélanges Gréco-Romains* 4, 1880, 662
 G. Nencioni, Ipponatte nell'ambiente culturale e linguistico dell'Anatolia occidentale, 1. La formazione dell'ambiente ionico, Bari 1950
 E. Neustadt, Griechische Lyrik, Leipzig–Berlin 1926, 5; 8s
 H. G. Oeri, Der Typ der komischen Alten in der griechischen Komödie. Seine Nachwirkungen und seine Herkunft, Diss. Basel 1948, 92
 D. Page, cens. D.³, *CR* n. s. 4 (= 67), 1954, 105–107
 Palm. = J. Le Paulmier (Palmerius)
 Papath. = M. Papathomopoulos, Nouveaux fragments d'auteurs anciens, Ioannina 1980, 32–35
 Pasquali, Or. lir. = G. Pasquali, Orazio lirico, Firenze 1920
 Pasquali¹ = –, Il frammento fiorentino di Ipponatte, *SIFC* n. s. 6, 1928, 301–305
 Pasquali² = –, Leggendo, *SIFC* n. s. 7, 1929, 307–311
 Pasquali³ = –, Archiloco, *Pan* 1934, 643–655 (= *Pagine stravaganti*, 1, Firenze 1968, 304–317)
 W. R. Paton, The *φαρμακοί* and the Story of the Fall, *RA* 9, 1907, 51–57
 C. O. Pavese, cens. Md. et Mss., *A & R* 10, 1965, 120–123
 J. Pelckmann, Versus choliambi apud Graecos et Romanos historia, Kiliae 1908
 B. J. Peltzer, De parodica Graecorum poësi et de Hipponactis, Hegemonis, Matronis parodiarum fragmentis, Monasterii 1855, 20–28
 R. Peppmüller, cens. Sternb., *BPhW* 15, 1886, 459
 Perrotta¹ = G. Perrotta, Il poeta degli Epodi di Strasburgo, *SIFC* n. s. 15, 1938, 3–41
 Perrotta² = –, Ancora gli Epodi di Strasburgo, *SIFC* n. s. 16, 1939, 177–188
 Perrotta, Pol. = G. P. – B. Gentili, Polinnia, *Antologia della lirica greca*, Messina – Firenze 1948, 253–270
 Perrotta, LG = *Lirici Greci*. Introduzione e traduzione di G. P., a cura di U. Albini, Firenze 1972, 98–109
 U. Pestalozza, Religione mediterranea. Vecchi e nuovi studi, Milano 1951
 Pf. = R. Pfeiffer
 Pf.¹ = –, cens. D.¹, *Gnomon* 2, 1926, 309
 Pf.² = –, Ein Epodenfragment aus dem Iambenbuche des Kallimachos, *Philologus* 88, 1933, 268; 270s
 Pf. HCSch. = –, *History of Classical Scholarship. From the Beginnings to the End of the Hellenistic Age*, Oxford 1968
 G. Pianko, Il poema parodico di Ipponatte, *Charisteria Sinko*, Warszawa 1951, 255–260
 Picard, Ephèse et Claros = C. Picard, Ephèse et Claros. Recherches sur les sanctuaires et les cultes de l'Ionie du Nord, Paris 1922
 E. Piccolomini, Un frammento nuovo di Archiloco, *N. Antol.* 85, 1900, 141–146
 W. Pierson, Über die Tmesis der Präposition vom Verbum bei den griechischen Dichtern, insbesondere bei Dramatikern und Lyrikern, *RhM* 11, 1857, 412s
 R. Pintaudi, Ipponatte fr. 64 W., *RhM* 120, 1977, 191
 Pisani¹ = V. Pisani, cens. Nencioni, *Paideia* 5, 1950, 430s
 Pisani² = –, cens. Colonna, *Paideia* 12, 1957, 122

CONSPECTVS LIBRORVM

- Pisani, SLG = -, *Storia della lingua greca*, Enciclopedia Classica, sez. 2, 5, Torino 1960, 61-66
- J. Pomtow, *Poetae Lyrici Graeci Minores*, 1, Lipsiae 1885, 277-284
- Pomtow¹ = -, *Selbstanzeige von Poetae Lyrici Graeci Minores* 1/2, *Jahrbücher f. Klass. Philologie* 32, 1886, 388
- F. M. Pontani, *Letteratura Greca*, Messina-Firenze 1954, 174-182
- F. M. Pontani - B. Costantini, *Lo specchio delle Muse*, Roma 1958, 94-96
- Pontani¹ = -, *cens. Md.*, *Helikon* 2, 1962, 336-340
- Pontani, LG = -, *I lirici greci*, Torino 1969 (1975), 111; 155-172; 318
- R. Pretagostini, *Prisciano ed alcuni versi 'giambici' nella lirica greca arcaica* (Alcmane, Anacreonte, Simonide e Pindaro), *QUCC* 26, 1977, 63-65
- Puccioni¹ = G. Puccioni, *Due note a Eroda*, *ASNP* 19, 1950, 50-52
- Puccioni² = -, *Eroda* 1, 46; 5, 33; 6, 11; 7, 3, *Maia* 3, 1950, 297-299
- L. Radermacher, *Ein metrisches Gesetz bei Babrios und andern Jambographen*, *Philologus* 55, 1896, 433-436
- G. Radet, *La Lydie et le monde grec au temps des Mermnades (687-546)*, Paris 1893
- Radt¹ = S. L. Radt, *cens. Mss.*, *Mnemosyne* s. 4, 18, 1965, 191-196
- Radt² = -, *Hipponax fr. 51 West und Harpokration s. v. μαλκίομεν*, *Mnemosyne* s. 4, 31, 1978, 415s
- W. M. Ramsay, *Asianic Elements in Greek Civilization*, London 1928², 140-181 (cap. 12: 'Hippoxax in Lydian Scenes and Society')
- D. Rankin, *Archilochus of Paros*, Park Ridge (New Jersey) 1977
- U. Rapallo, *Influssi anatolici sulla grammatica di Ipponatte*, *SIFC* 48, 1976, 200-243
- G. Redard, *Les noms grecs en -της, -τις*, Paris 1949
- , *cens. Mss.*, *Kratylos* 8, 1963, 210s
- Reitz. = R. Reitzenstein
- Reitz.¹ = -, *Inedita poetarum Graecorum fragmenta*, *Index lect. in Acad. Rostochiensis* 1890/91, 7 [ed. fr. 33]
- Reitz.² = -, *Inedita poetarum Graecorum fragmenta*, *Index lect. in Acad. Rostochiensis* 1891/92, 14 [ed. fr. 24 et 63]
- Reitz. GGE = -, *Geschichte der griech. Etymologika*, Leipzig 1897
- Reitz.³ = -, *Zwei neue Fragmente der Epoden des Archilochos*, *SBBerlin* 45, 1899, 857-864 [ed. fr. 194-196]
- Reitz.⁴ = -, *Aus der Strassburger Papyrussammlung*, *Hermes* 35, 1900, 621 adn. 2
- Reitz.⁵ = -, *Das Märchen von Amor und Psyche bei Apuleius*, Leipzig-Berlin 1912, 35
- J. G. Renner, *Quaestiones de dialecto antiquioris Graecorum poesis elegiacae et iambicae*, *Curtius' Studien z. griech. u. lateinischen Grammatik* 1, 1868, 133-235; 1, 2, 1868, 1-62
- Ribbeck¹ = W. Ribbeck, *Archestratus von Gela*, *RhM* n. F. 11, 1857, 201s
- Ribbeck² = -, *Die Parodien bei den attischen Komikern*. 2, *Zeitschr. f. Gymnasialw.* 17, 1863, 329s
- Riess¹ = E. Riess, *Hesychiana*, *AC* 15, 1946, 112
- Riess² = -, *On Some Passages from the Greek Lyrics*, *Classical Weekly* 41, 1947/48, 60s
- C. Robert, *Archäologische Märchen aus alter und neuer Zeit*, 6. *Die Bildhauerfamilie von Chios*, *Philol. Unters.* 10, 1886, 115-120
- C. Roebuck, *Ionian Trade and Colonization*, New York 1959
- E. Rohde, *Égypte in den Biographica des Suidas*, *RhM* n. F. 33, 1878, 161-220 (= *Kleine Schriften*, 1, Tübingen-Leipzig 1901, 114-179)
- Romagnoli = E. Romagnoli, *I poeti lirici*, 1, Bologna 1931, 167-235
- , *Il libro della poesia greca. Versioni ed impressioni critiche*², Milano 1950, 108-110
- , *Nel regno di Orfeo. Studi sulla lirica e la musica greca*², Bologna 1953, 42-46

CONSPECTVS LIBRORVM

- W. H. Roscher, *Der Kykeon des Hipponax*, *Jahrbücher f. Klass. Philologie* 34, 1888, 522–524
- J. P. Rossignol, *Fragments des Choliambographes Grecs et Latins, avec un traité du choliambe*, Paris 1849
- G. Roux, *Hipponax redivivus. A propos d'une nouvelle édition des Jambes*, *REA* 66, 1964, 121–131
- M. S. Ruipérez, *cens. Nencioni, Emerita* 19, 1951, 281–283
- A. Rumpf, *Zu Bupalos und Athenis*, *AA* 51, 1936, 52–64
- Rupprecht, *Gr. Metr.* = K. Rupprecht, *Einführung in die griechische Metrik*, München 1924 (1950³), 97s
- Rupprecht¹ = –, *cens. Gebhard¹, Bayer. Blätter f. d. Gymnasialschulw.* 63, 1927, 311s
- M. B. Sakellariou, *La migration grecque en Ionie*, Athènes 1958
- C. Sallier, *Discours sur l'origine et sur le caractère de la parodie*, (1726), *Mém. de litt. de l'Académie Royale des Inscriptions* 7, 1733, 398–410 (praesertim 403)
- Salm. = C. de Saumaise (Salmasius)
- Salm., *Plin. Ex.* = –, *Plinianae Exercitationes in Caji Julii Solini Polyhistora* (...), Parisiis 1629 (Traiecti ad Rh. 1689)
- H. Sauppe, *Hipponax*, *Philologus* 30, 1870, 234s
- Sayce¹ = A. H. Sayce, *Two Notes on Hellenic Asia*, *JHS* 39, 1919, 202–205
- Sayce² = –, *The Languages of Asia Minor*, *Anatolian Studies presented to Sir W. M. Ramsay*, Manchester 1923, 391–397
- Sayce³ = –, *The Decipherment of the Lydian Language*, *AJPh* 46, 1925, 29–51
- Sayce⁴ = –, *Kybele and Gallos in the Hittite Texts*, *CR* 42, 1928, 161s
- Scal. = J. J. Scaliger
- Scal. in Varr. = –, *Coniectanea in Varronem* (Parisiis 1565) et *M. Ter. Varronis Opera quae supersunt* (Parisiis 1573): citantur ex edit. Bipontina (M. Ter. Varronis *De Lingua Latina libri qui supersunt cum fragmentis eiusdem*, 2. *Notae in Varronem*, 1788)
- Scal.¹ = –, *De re nummaria antiquorum dissertatio*, *Lugduni Batav.* 1616, 27 (= J. Gronov, *Thesaurus Graecarum Antiquitatum*, 9, Venetiis 1737, 1513)
- S. L. Schein, *The Iambic Trimeter in Aeschylus and Sophocles*, Leiden 1979
- Schm. = M. Schmidt
- Schm.¹ = –, *Zu den griechischen Lyrikern*, *Philologus* 1, 1846, 640
- Schm.² = –, *Hipponax*, *RhM* 5, 1847, 477–479
- Schm.³ = –, *Kritische Nachlese zu den griechischen Jambikern*, *RhM* 6, 1848, 595–602
- Schm.⁴ = –, *Zu Hesychius*, *RhM* 12, 1857, 471s
- Schm. Hesych. = *Hesychii Alexandrini Lexicon*, rec. M. Schmidt, 1–5, Jenae 1858–1868
- Schm.⁵ = –, *Zu Hipponax*, *Philologus* 16, 1860, 522
- Schm.⁶ = –, *Kritische Bemerkungen*, *Philologus* 18, 1862, 227s
- Schm. Hesych.¹ = *Hesychii Alexandrini Lexicon*, ed. M. Schmidt, editio minor, Jenae 1863/64
- Schm.⁷ = –, *Kritische Bemerkungen*, *Philologus* 26, 1867, 28
- Schm.⁸ = –, *Verbesserungsvorschläge zu schwierigen Stellen griechischer Schriftsteller*, *RhM* 26, 1871, 195s
- Schmid, GGL = W. Schmid – O. Stählin, *Geschichte der griech. Literatur*, 1,1, München 1929, 399–402
- Schmidt, *Unt. z. Her.* = V. Schmidt, *Sprachliche Untersuchungen zu Herondas*, Berlin 1968
- Schneider, Wb. = J. G. Schneider, *Großes kritisches griechisch-deutsches Handwörterbuch*, 1/2, Züllichau 1797/1798 (Jena 1805/1806²; Leipzig 1819³)
- Schnw. = F. W. Schneidewin (vide sect. a)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Schnw.¹ = —, *Exercitationum criticarum in poetas Graecos minores capita quinque*, Brunsvigae 1836
- Schnw.² = —, *Eustathii prooemium commentariorum Pindaricorum* (...). *Exercitationum criticarum in poetas Graecos minores capita VI — XI*, Gottingae 1837, 49
- Schnw.³ = —, *Exercitationum criticarum in poetas Graecos caput XII*, Zimmermanns Zeitschrift 4, 1837, 201 — 206
- Schnw.⁴ = —, *Coniectanea critica*, Gottingae 1839, 140s
- Schnw.⁵ = —, *Lanx satura*, RhM 2, 1843, 295s
- Schnw. Beitr. = —, *Beiträge zur Kritik der Poetae Lyrici Graeci*, ed. Th. Bergk, Göttingen 1844
- Schnw.⁶ = —, cens. Mein., Götting. Gel. Anz. 137/138, 1845, 1375 — 1384
- Schnw.⁷ = —, *Zu Hipponax*, Philologus 1, 1846, 152 — 155
- Schnw.⁸ = —, *Ein Wort des Hipponax*, Philologus 1, 1846, 339
- Schnw.⁹ = —, *Variae Lectiones*, Philologus 3, 1848, 380
- Schnw.¹⁰ = —, *Hipponactea*, Philologus 7, 1852, 554 — 557
- O. Schröder, *Grundriß der griechischen Versgeschichte*, Heidelberg 1930, 55
- Schubart-Wilam. = W. Schubart — U. von Wilamowitz-Moellendorf, *Lyrische und dramatische Fragmente*, BKT 5, 2, 1907, 130 [edd. fr. 66]
- O. Schulthess, *Zum 1. Straßburger Archilochos-Fragmente*, RhM 57, 1902, 157s
- W. Schulze, *Quaestiones epicae*, Gueterslohiae 1892
- Schweigh. = J. Schweighäuser
- Schweigh. Anim. = —, *Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas*, 1 — 8, Argentorati 1801 — 1805
- F. Schwenn, *Die Menschenopfer bei den Griechen und Römern*, Gießen 1915, 26s; 37 — 59
- N. Scivoletto, cens. Md., GIF 15, 1962, 272s
- , cens. Farina, GIF 16, 1963, 352
- T. Sinko, *Literatura Grecka*, 1, 1, Kraków 1931, 292 — 296
- E. Sittig, *Zwei etymologische Vermutungen*, ZVS 52, 1924, 204 — 212
- Sitzl. = J. Sitzler
- Sitzl.¹ = —, *Zu den griechischen Jambographen*, Jahrbücher f. Klass. Philologie 28, 1882, 158s
- Sitzl.² = —, *Jahresbericht über die griechischen Lyriker (mit Ausschluß Pindars), sowie über die Bukoliker und die Anthologia Palatina für 1888 — 1891*, JAW 75, 1893, 156s
- Sitzl.³ = —, — für 1895 — 1898, JAW 104, 1900, 102
- Sitzl.⁴ = —, — für 1905 — 1917, JAW 174, 1919, 37
- Sitzl.⁵ = —, — für 1917 — 1920, JAW 191, 1922, 40
- Sitzl.⁶ = —, cens. Kn.¹, BPhW 45, 1925, 730 — 734
- Sitzl.⁷ = —, cens. D.¹, BPhW 46, 1926, 1041 — 1046
- H. W. Smyth, *The Sounds and Inflections of the Greek Dialects*, 1. Ionic, Oxford 1894
- Sn. = B. Snell (vide sect. a)
- Sn.¹ = —, ap. W. Schubart, *Griechische literarische Papyri*, Berlin 1950, 26 — 28 [ed. fr. 182]
- Sn.² = —, *Die Sieben Weisen: Leben und Meinungen*, München 1952
- Sn. Entd. = —, *Die Entdeckung des Geistes*³, Hamburg 1955
- Solmsen¹ = F. Solmsen, *Lydisch *Κανδαύλας**, ZVS 34, 1897, 77 — 83
- Solmsen² = —, *Wieder einmal *Κανδαύλας**, ZVS 45, 1913, 97s
- Sop. = G. Soping (Sopingius)
- G. Soyter, *Griechischer Humor von Homers Zeiten bis heute*, Berlin 1959, 15 [vertit fr. 66]
- Steph. = H. Estienne (Stephanus)
- Steph. Cert. = *Homeri et Hesiodi certamen nunc primum luce donatum. Matronis et aliorum parodiae ex Homeri versibus parva immutatione lepide detortis consutae*, Parisiis 1573, 71 — 110; 121 [ed. fr. 126]

CONSPECTVS LIBRORVM

- Sternb. = S. L. Sternbach
 Sternb.¹ = -, *Meletemata Graeca*, 1, Vindobonae 1886
 Strömb. = R. Strömberg
 Strömb. Gr. Pflanzenn. = -, *Griechische Pflanzennamen*, Göteborg 1940
 Strömb. Fischn. = -, *Studien z. Etymologie und Bildung der griech. Fischnamen*, Göteborg 1943
 Strömb. GWSt. = -, *Griechische Wortstudien*, Göteborg 1944
 F. Studniczka, *Beiträge zur Geschichte der altgriechischen Tracht*, Wien 1886
 Sundwall¹ = J. Sundwall, *Die einheimischen Namen der Lykier nebst einem Verzeichnisse kleinasiatischer Nebentämme*, Leipzig 1913
 Sundwall² = -, *Kleinasiatische Nachträge*, Helsinki 1950
 J. A. Symonds, *Studies of the Greek Poets*², London 1877, 113–115
 A. Szastyńska-Siemionowa, *cens. Mss.*, *Eos* 54, 1964, 204s
 Taillardat, Im. d'Ar. = J. Taillardat, *Les images d'Aristophane*, Paris 1965²
 Taillardat, Suét. = -, *Suétone. Περι βλασφημιών. Περι παιδιών* (Extraits Byzantins), Paris 1967
 C. Talamo, *La Lidia arcaica*, Bologna 1979
 L. Tarán, *cens. Md.*³, *CW* 63, 1970, 303
 Tarditi¹ = G. Tarditi, *La nuova epigrafe archilochea e la tradizione biografica del poeta*, *PP* 11, 1956, 126s
 Tarditi² = -, *cens. Md.*, *RFIC* 90, 1962, 191–194
 Tarditi, Arch. = Archilochus. *Fragmenta edidit, Veterum testimonia collegit* I. Tarditi, *Romae* 1968
 Tedeschi¹ = G. Tedeschi, *Lingue e culture in contatto: il problema della lingua in Ipponatte*, *Incontri Linguistici* 4, 1978, 225–233
 Tedeschi² = -, *Note ad Ipponatte*, *MCr* 13/14, 1978/79, 169s
 Tedeschi³ = -, *Ricerche ipponattee*, *Atti e memorie dell'Arcadia*. s. 3, 7, 1979, 117–141
 Tedeschi⁴ = -, *I prestiti linguistici nei frammenti ipponattei e il problema dell'interferenza culturale ad Efeso*, *QFC* 3, 1981, 35–48
 N. Terzaghi, *L'odio di Ipponatte ed il primo epodo di Strasburgo*, *SIFC* n. s. 17, 1940, 217–235 (= *Studia Graeca et Latina*, 1, Torino 1963, 314–332)
 Teuffel = W. Teuffel, *cens. Bgk.*¹, *Neue Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung* 3, 1844, 1038s
 Teuffel¹ = -, *Hipponax*, *Pauly RE* 4, 1846, 14–16
 Thomps. = W. d'Arcy Thompson
 Thomps. GB = -, *A Glossary of Greek Birds*, London–Oxford 1936²
 Thomps. GF = -, *A Glossary of Greek Fishes*, London 1947
 T. Thummer, *cens. Md. et Mss.*, *AAHG* 16, 1963, 221
 Toup¹ = J. Toup, *Emendationes in Suidam et Hesychium*, 1–4, Londini 1760–66
 Toup² = -, *Epistola critica ad celeberrimum virum Gulielmum Episcopum Glocestriensem*, Londini 1767, 106 et 122 (= *Opusc.* 2, 87 et 100)
 Toup, *Opusc.* = -, *Opuscula critica*, 1–2, Lipsiae 1781
 Treu, Arch. = M. Treu, *Archilochos*, München 1959, 76–79; 224–228
 O. Tsagarakis, *Self-Expression in Early Greek Lyric Elegiac and Iambic Poetry*, Wiesbaden 1977, 99–104
 G. Thudichum, *Die griechischen Lyriker oder Elegiker, Jambographen und Meliker*, Stuttgart 1858, 346–358
 M. Untersteiner, *cens. Cant.*¹, *Antiquitas* 2, 1947, 119–121
 Untersteiner¹ = -, *La lingua di Erodoto*, Bari 1949
 Valck. = L. K. Valckenaer
 H. Valesius, *Notae et Animadversiones in Harpocrationem*, Lugduni Batav. 1682 (pone edit. Blancardi, Lugduni Batav. 1683)
 M. Valgimigli, *Saffo e altri lirici greci*, Padova 1948, 79–82
 W. J. Verdenius, *cens. W. et W. Stud.*, *Mnemosyne* s. 4, 29, 1976, 189–191

CONSPECTVS LIBRORVM

- F. Vian, cens. Mss., RPh 38, 1964, 119–121
 Vogliano¹ = A. Vogliano, Neue Papyrusfunde in Ägypten, Gnomon 4, 1928, 455
 Vogliano² = –, Nota hipponattea, Acme 1, 1948, 257s
 Vogliano³ = –, Lirica Greca, Acme 1, 1948, 405s
 O. Vox, Ipponatte fr. 41 West: una parodia oscena, QUCC 26, 1977, 87–89
 W. = M. L. West (vide sect. a)
 W.¹ = –, Notes on Newly-Discovered Fragments of Greek Authors, Maia 20, 1968, 198s
 W.² = –, A New Approach to Greek Prosody, Glotta 48, 1970, 185–194
 W.³ = –, cens. Md.², CR n. s. 21 (= 84), 1971, 12s
 W. IEG = –, Iambi et Elegi Graeci ante Alexandrum cantati, 1–2, Oxonii 1971–1972
 W.⁵ = –, cens. Cal., CR n. s. 23 (= 86), 1973, 99s
 W. Stud. = –, Studies in Greek Elegy and Iambus, Berlin–New York 1974
 W.⁶ = K. J. Dover and Others (E. L. Bowie, J. Griffin, M. L. W.), Ancient Greek Literature, Oxford 1980, 34s
 W.⁷ = Griechische Literatur, von E. Vogt. In Verbindung mit (...) M. L. West (...), Wiesbaden 1981, 85s
 P. Wahrman, *Ἀλβας*, Glotta 17, 1929, 253
 D. Ward, On the Poets and Poetry of the Indo-Europeans, JIES 1, 1973, 127–144
 O. von Weber, Die Beziehungen zwischen Homer und den älteren griechischen Lyrikern, Diss. Bonn 1955
 A. Weland, De praecipuis parodiarum Homericarum scriptoribus apud Graecos, Diss. Gottingae 1833, 11–14
 J. Werres, Die Beteuerungsformeln in der attischen Komödie, Bonn 1936
 J. Whatmough, cens. Nencioni, Cl. Weekly 45, 1952, 261
 Whatmough¹ = –, Poetic, Scientific and Other Forms of Discourse. A New Approach to Greek and Latin Literature, Berkeley–Los Angeles 1956, 69–81
 A. Wiechers, Aesop in Delphi, Meisenheim am Glan 1961
 S. Wikander, Feuerpriester in Kleinasien und Iran, Lund 1946
 Wilam. = U. von Wilamowitz-Moellendorff (vide etiam Schubart-Wilam.)
 Wilam. HU = –, Homerische Untersuchungen, Berlin 1884
 Wilam. Textg. Lyr. = –, Die Textgeschichte der griechischen Lyriker, Berlin 1900
 Wilam. SuS = –, Sappho und Simonides. Untersuchungen über griechische Lyriker, Berlin 1913
 Wilam.¹ = –, Dichterfragmente aus den kgl. Museen, SBBerlin 1918, 739–742 [ed. fr. 67]
 Wilam. Pl. = –, Platon, 1–2, Berlin 1919
 Wilam.² = –, Lese Früchte, Hermes 54, 1919, 64s (= Kleine Schriften, 4, Berlin 1962, 302s)
 Wilam. GV = –, Griechische Verskunst, Berlin 1921
 E. Williger, Hagios. Untersuchungen zur Terminologie des Heiligen in den hellenisch-hellenistischen Religionen, Giessen 1922
 E. Wistrand, Archilochus and Horace, Entretiens Hardt 10, 1963, 257–287
 Wk. = F. G. Welcker (vide sect. a)
 Wk.¹ = –, Philologische Beiträge, 1. Ein Wort des Hipponax, RhM 1, 1833, 428–430
 Wk. Kl. Schr. = –, Kleine Schriften, 1, Bonn 1844
 H. Wölke, Untersuchungen zur Batrachomyomachie, Meisenheim am Glan 1978
 A. Wurm, Der Stil des Hipponax, Diss. (dact.) Innsbruck 1967
 Young¹ = D. Young, cens. Adr., Gnomon 32, 1960, 740–744
 Young² = –, cens. W., JHS 93, 1973, 221–223

SIGLORVM EXPLICATIO

<i>a</i>	littera incerta
.	litterae deperditae vestigia
[.]	littera plane deperdita
[a]	littera supplenda
<i>a</i> ₁	littera deperdita in papyro, sed alio fonte tradita
[a]	littera a scriba deleta
{a}	littera delenda
<a>	littera inserenda
(a)	littera per compendium expressa
†a†	littera corrupte tradita
[**]	litterarum deperditarum spatium incertum
⊗	initium vel finis carminis
	papyrus
≈	similiter

A¹, A²

a. c.
 add.
 addidi, deleui, scripsi, etc.
 ad l.
 agn., agnn.
 al.
 cf., cff.
 ci.
 cit., citt.
 c. m.
 cogit., cogitt.
 cont., contt.
 corr.
 cpd.
 def., deff.
 del., dell.
 dist., distt.
 dub.
 ed., edd.
 Ed., Edd.
 e. g.
 exp., expp.
 expl., expll.
 ft.
 gl., gll.
 inser., inserr.
 insp., inspp.
 interpr., interpr.
 lac.
 l. c.

codicis A manus prima, eiusdem manus
 altera
 ante correcturam
 addidit, addiderunt
 addidi, . . . etc. in hac editione
 ad locum
 agnovit, agnoverunt
 alii, aliae, alia
 conferatur, conferantur
 coniecit, coniecerunt, coniectura
 citatus, citati
 contra metrum
 cogitavit, cogitaverunt
 contulit, contulerunt
 correxit, correxerunt
 compendium
 defendit, defenderunt
 delevit, deleverunt
 distinxit, distinxerunt
 dubitanter
 edidit, ediderunt
 editor, editores
 exempli gratia
 expulit, expulerunt
 explicavit, explicaverunt
 fortasse
 glossa, glossae
 inseruit, inseruerunt
 inspexit, inspexerunt
 interpretatus est, interpretati sunt
 lacuna
 locus commemoratus

SIGLA

n. pr.	nomen proprium
obl., obll.	oblocutus est, oblocuti sunt
om., omm.	omisit, omiserunt
p. c.	post correcturam
p. cl.	per colloquium
prim. rec.	primus recepit (in suam editionem)
prob., probb.	probavit, probaverunt
prop., propp.	proposuit, proposuerunt
q. v.	quod (quae, quem, etc.) vide
rec., recc.	recepit, receperunt (in textum)
rest., restt.	restituit, restituerunt
rett.	rettulit, rettulerunt
sim., simm.	similiter, similia
sscr.	suprascriptum
susp., suspp.	suspicatus est, suspicati sunt
s. v.	supra versum
traī.	traiecit, traiecerunt
trib., tribb.	tribuit, tribuerunt
u. v.	ut videtur
v. l., vv. ll.	varia lectio, variae lectiones

Breviata auctorum nomina per se facile intelleguntur (de philologorum nominibus vide Conspectum librorum, b); quod ad ephemeridas attinet iisdem atque Marouzeau (*Année Philologique*) usus sum compendiis.

Notandum

Hesych. . . . L., Aristoph. . . . K., etc.	= textum a L(atte), a K(ock) etc. constitutum recepi
Hesych. (. . . L.), Aristoph. (. . . K.), etc.	= textum a L(atte), a K(ock) etc. constitutum non recepi

DE LINGVA GRAMMATICA STILO

De Hipponactis lingua et grammatica egerunt imprimis Renner, Laeger, Fickl¹⁻³, Nencioni, Whatmough¹, Pisani, SLG 61 ss, Mss. 29 ss, Hiersche, W. Stud. 77 ss, Rapallo (vitiosa tamen tractatione), Tedeschi¹⁻⁴; de stilo Diethel et Wurm. ad comparationem cum Callim. et Herond. vide etiam Bo 25 ss et Cunningham 211 ss. Notabilia hic breviter adnumerentur.

Formae dialecti Ionicae propriae: *υ* pro *ο*: *κερκύδιλος* 40 et 135, *ὄμφειν* 175 (cf. *ὄπτεται* 78, 6); Ionicum *σσ* pro *ττ* constanter invenitur, praeter *ἀτταγᾶς* 37, 1 et *ἀττανίτας* 37, 3 (utrobique verba perrara atque exotica temptare nolui), traditur *ττ* etiam 36, 2 (*μυττωτόν*) 69, 8 (*βρύττον*), 106, 7 (*θαλαττῆ II*, quod permirum videtur, vide ad l.); nota *κω* 43, 1, *δκου* (v. l. *δπον*) 79, 18, *νεκρον κοττῆ (?)* 106, 9, *sed ὅπως* 126, 3 (hexam.), *πως* 127 (hexam.); *γληχῶνος* (pro *βλ.*) 86, 4, *ὁδμήν* (v. l. *ὁσμήν*) 95, 11, *Καδμίλον* °197, *sed Κασμίλος* 164.

Contractiones: *ω* pro *αο*: *σωφρονέστατον* 65, 2; *η* pro *ειη*: *κληδών* 39, 4; *συκῆν* 52; *γενήν* 75, 5 (cf. *ῶλην* 75, 1), *sed Ἀρχαλέη* (si sanum) 149; *ου* pro *οε*: *προϋπινεν* 22, 3; *ω* pro *οη*: *ἔβωσε* (-*βόη*- codd.) 1; non contractum *ἱερεν* 106, 9 (cf. °217, 3); *χν(ό)ου* °194, 9; obscurum *ἔπλωσεν* 77, 3.

Morphologia: a) *nomina in -a*: voc. sing. *κυνάγχα* et *Κανδαῦλα* 2, 1; *νικύρτα* 39, 5; *Σάνν(α ?)* 129a, 1; *sed κρήτη* 139; gen. *δεσπότεω* (-*εα* codd.) 49, 2; *Ἀττάλεω* 7, 2; *Γύγεω* 7, 3; *μολοβρίττω* (-*ου* codd.) 134; *Εὐρυμεδοντιάδω* (-*δεα* codd.) 126, 1; b) *nomina in -o*: gen. epicum *ἀτρυγέτοιο* 126 (hexam.); c) *nomina in -es*: gen. *ρίγος* (-*εος* vel -*ους* codd.) 43, 2; *ἔτνεος* (-*νε* cod.) 118; d) *nomina in -u*: gen. *πόλιος* 53, 1; dat. *βακκάρι* (v. l. -*ρει*) 107, 21; e) *nomina in -oi*: acc. *Κυροῦν* 127; f) *nomina in -ηF*: gen. *Πριηνέος* (v. l. -*έως*) 12; g) nota gen. *φάλεω* (pro *φάλητος*) 34; dat. *τάλαντι* (pro *τάλανι*) 18; *metapl.*: *τό λύχων* 24 et *ὁ ἄσβολος* °185, cf. *τοῖσι (?) γνάθοις* 132; h) *compar.*: *κρέσσων* (v. l. *κρεί-*) 12; *ἄσσων* 130 D, 12 (?); *πλέονες* 95, 11; i) *numeralia*: *δυοῖσι* 95, 6; *τριοῖσι* 79, 17; l) *pron. person.*: *μεο* (*μου* vel *μεν* codd.) 121 et 132; *τοι* 42a, 2; 44, 3; 45; 129a, 4, *sed σοι* 129b et 129e, 1; *μιν* 55; 78, 6; 130; *ἡμεας* 86, 13; *σφιν* 106, 4 (?); m) *pron. indef.*: *ὅτις* 5 et °196, 6, *sed ὅστις* 75, 3; n) *verba*: nota perf. *ἄδηκε* 137; *ἡμφισμένη* 4a; *κεκινέεται* 132; *coni. ὄγγνται* 43, 4; *augm. omittitur*: *εὔρε* 79, 19; *θύεσκε* 107, 48; *συννοίκησας* (v. l. *συνώκησας*) 18; *φοίτε[σκε]* 78, 11.

Aphaeresis: *ῥωιδιώ* 23, 2.

Diaeresis: *Θρεϊκίων* 72, 5; *Θρεϊκίη* 125; *εἶδε* °196, 7.

Digamma: vide De prosodia.

Hiatus: *μηδέ εἰς* °215; vide ad corrept. epicam.

Metathesis: *κῦθρος* (pro *χῦθρος*) 118; *κυνδροπόδιον* (*χυτρο-* codd.) 14, *sed χυτρεῖ* °196, 8 (Epod.); cf. *κερκύδιλος* (*κρεκ-* cod.) 40 et 135; nota *θεῦτις* (pro *τενθίς*) 162; sine metathesi *λήόν* (pro *λεών*) 140.

Psilosis: *κοῦκ* ὥς 32; *κωπόλλων* 35; *καταβρύκων* 37, 1; *τοῦτέρων* 42b, 3; *κατευδόσης* 69, 7; *ἐπ' ἤι* 70, 2; *ἐπ' ἀρμάτων* 72, 5; *ἐδέψατ' ὥς* 78, 16; *κώ* 93, 3 (?); *τοῦτέρωθεν* 95, 7; *κατεῖλε* 98, 12; *ἐπιβρύκων* (*βρυχ-* a. c. II) 107, 15; *ταλμάτια* (*θοῖμ-* codd.) 121; *κοῦκ ἀμαρτάνω* (*καί οὐχ ἀμ-* codd.) 122; *Ταργηλίοισιν* (*Θαργ-*

codd.) 107, 49; κατεύδοντα (καθ- cod.) 191, 1; μεταρμόσας 204; κάτυπνον 208; cf. contra ἔννεφ' ὅπως 126, 3 (hexam.); ἐφ' ὀρκίοιο 194, 15 et καθῆσθαι 196, 4 (Epod.).

Synecphonesis: καί + α- (= κá-): κάφη 28, 1; κáπελονσεν 33, 2; κáσκερίσκα 42b, 2; κáλειφα 60; κάγορη[] 106, 4; κáμαθουσίων 124; κáριφαντος 196, 6; καί + ε- (= κα-): κáκφερη 66, 2; κáνετίλησε[] 79, 6; κáφ[] 86, 11; κáν 194, 5 (cf. 130 D, 7?); καί + ή- (= κή-): κήν 108, 5; καί + ό (= κó): κó[] 93, 3 (?); καί + ό + á- (= κó-): κóπόλλων 35; καί + ού(-) (= κού(-)): κούκ 32;]κούδιω[] 86, 7; κούκ 122; ή + á- (= á-): Άρεμις (Άρε- codd.) 35; τó + á- (= τó-): τóντικνήμιον 39, 6; τó + ε- (= τού-): τούπίθημα 58; τούτέρωθ[εν 95, 7; τó ούς: τóς 129a, 3; τά + í- (= ταί-): ταίματα (θοίμ- codd.) 121; τά + οί- (= τóι-): τóικί(α) 44, 2; τού + ε- (= τού-): τούτέρων 42b, 3; ω + á- (= ω-): Ωθηνι 70, 1; δή + αυτε: δηυτε 193; δή + επι: δη' επί 86, 20 (cf. χαμαί' επί 86, 9); μη + á-: μη άποπέμψης 48, 2; μη + ή-: μη ήμεας 86, 13; μεο + ό-: μεο όδόντες (?) 132; μοι + ού-: μ' ούκ 47, 2.

Articulus pro pron. demonstr.: 19; 36, 1; 79, 17; 82, 3 (?); 86, 2 (?) et 15(?); 95, 12 (bis) et 13s; 96, 5 (?); 107, 47.

Coniunctiones finalem vim habentes: óς μή 43, 4; μή 86, 13 (?) et 107, 14; ὅπως 126, 3 (hexam.).

Antilabe: 35 (?).

Parenthesis: 44, 1; 79, 20; 194, 7s.

Enjambement qui dicitur: ού γάρ ήν αυτήι / κύλιξ 21, 1s; ἐκ δέ τής πέλλης / έπινον 22, 1s; χρυσού / στατήρας 42b, 2s; χλαΐναν / δασείαν 43, 1s; κατευδούσης / τής μητρός 69, 7s; πώλων / λευκών 72, 5s al.

Verborum dispositio: χλαΐναν / . . . φάρμακον όίγεος 43, 1s; κυκῶνα . . . φάρμακον πονηρίης 48, 4 (cf. 147); σνκῆν . . . άμπέλον κασιγνήτην 52 (cf. 138).

Hapax legomena: άβδης 148; Άγχαλέη 149; άλλβας 189; άλφιτεύω 38, 2; άνασεισάφαλλος 151; άνασυρτόλις 152; άποδέφομαι 78, 16; άρειάω 50; άσκερίσκα 42b, 1; αυχενοπλήξ 105, 6; βασαγικόρος (?) 154; βεβρός 49, 2; βορβορόπη (?) 158; γαστήρη 129c, 3; γρόμφις 106, 11; διάσφαγμα 4b; διοπλήξ 33, 1; έγγαστρομάχαιρα 126, 2; έμβαβάζω 56; έπτάβουλος 201; έπτάφυλλος 107, 48; Έθρυμεδοντιιάδης 126, 1; ήμικνυρον 13; θεόσυλις 129a, 1; Κανδανής 2, 1; κανητοποιός (?) 163; κατωμόχανος 39, 1; καύς 3, 2; κηλητής 79, 15; κορσιπιπ[] 77, 7; κραδησίτης 203; κραδής 146; κυλ(λ)ηβίς (?) 168; κυνάγχις 2, 1; κυπασσίσκον 42b, 1; κυσοχήνη 83, 2; Κυψώ 127; λασθαίνω 107, 14; Λανριών 78, 12; λοφορρώξ 107, 39; μεσσηνυδοροποχέστης 171; Μηιονιστί 2, 1; μητροκοίτης 20, 2; μολοβρίτης 134; νηρίατος 173; νικύρτας 39, 5; όφέλλω 79, 19; όφέλημα 79, 20; πανδάλητος 3, 1; παρακνημόμοι 98, 9; παραψιάζω 95, 9; πασπαληφάγος 106, 11; ποντοχάρυβδης 126, 1; πυγεών 95, 2; πυγιστί 95, 2; σάβατινος (?) 39, 5; σαρκούκων (?) 141; σαρκός 176; σκαπερδεύω 2, 2; ταραξίπους 107, 46; ύποργάζω (?) 133; χειρόχωλος 180; χιλιάγρα (?) 181; χρυσολάμπετος 79, 7; praeterea permultae voces ap. Hippon. primum leguntur, in quibus sunt verba composita λευκόπεπλος 51, 1; όμφαλητόμος 33, 1 al., patronym. Μαιαδέυς 42a, 1 (notetur etiam σνκοτραγίδης 177 = Archil. 250 W.), necnon, ut pauca e multis excerptam, άλοιάω 79, 2 (et συν- 95, 4); άπαρτίη 15; άσκαρίω 33, 2 et 107, 12; βατταρίζω 155; βορβορύζω 118; γρύζω 69, 6; δοῦμος 41, 2; εκδιφάω 87, 8; έμψίω 160; έρπις 79, 18; ήμίανδρος 161; θηπέω 20, 1; κασωρίτις 165; λαίθαργος 32; λαιμάω 129b; λέκος 60; μαυλιστήριον 170; τηγανίτης 37, 2; φρενώλης 77, 6.

Tmesis: vide De Prosodia.

DE PROSODIA ET METRORVM RATIONE

De Hipponactis prosodia et metrorum ratione egerunt inprimis Herm. Elem. doct. metr. 142ss, Rossignol, Ficus, Ludwig, L. Müller, Hörsch.-Cr., Radermacher, Pelckmann 3—28, Kn.²⁻⁶, Kalinka ³⁻⁴, Descroix, Bill, Irigoín, Morelli¹⁻⁵, Mss. 22ss, W. Stud. 112ss. ad comparationem cum Callim. et Herond. vide etiam Gallavotti, Call. 91—93 et Call.¹ 87—100, necnon Bo 6ss et Cunningham 218ss.

Contractio in eodem verbo: εο: τριήρεος 39, 2; ῥίγρεος 43, 2; ἐβίνε[ον 86, 16; ῥοῖς ἐόντες 95, 10; πλέονες 95, 11; μὲο 121 et 132; θεό[συλιν 129a, 1 (sine contr. Πριηνέος 12; ἔτρεος 118; πνέοντα °196, 8); εω: Ἀττάλεω 7, 2; Γύγεω 7, 3; δοκέων 8; ἐρέω 10; θηπέων 20, 1; φάλεω 34; θεῶν 47, 1; κριθέων 48, 2; κυκεῶνα 48, 4; δεσπότεω 49, 2; πυγεῶνα 95, 2; Εὐρυμεδοντιάδεω 126, 1; μολοβρίτεω 134; ἀφέω °190, 1; εα: ὕπνεται 78, 6; ἥμεας 86, 13; κενυνέεται 132; κρέας 134; εἶ: μνέας 44, 3; εοι: φω-λέοι 88, 4 (si finis trimetri claudi, non puri est); ἐπιχ(έ)οι °194, 10; κροτέοι °194, 11; εον: φρονέουσιν 119.

Correptiones: θηρεῦναι 5; εὔωνος 45; λῆναι 46; ἐκπυήσασθαι (?) 27 (cf. testim. 44); Ἐρυθραίων 20, 1 (?); δειλαῖος 44, 4 (cf. testim. 44); Θρεϊκίων (-ρηι- codd.) 72, 5; Θρεϊκή (-ηι- cod.) 125, sed Θρηϊκές °194, 6; Τρηχῆς (-χει- codd.) 53, 3; φοῖ-δας (φωτ- codd.) 61, 1; θύσκε 107, 48; correptio 'Attica': φεύγοντ' αἰ- 39, 3; τών-τινέμιον 39, 6; δὲ Πλ- 44, 1; μεταξὺ Τρ- 53, 2; ὀλίγα φρ- 119 (sed vide ad l.); κύ-μ[ατι] πλ- °194, 4 (dactyl.); ἀρυστὰ βρ- °196, 5 (dactyl.); πλάνητι πρ- *207; correptio Epica: μοῖ Εὐρ- 126, 1 (hexam.).

Digamma: παρὰ ἑγγύμναι °194, 13 (Epod.); εἶδε °196, 7 (Epod.); κἀλή 120 (? cf. W. Stud. 88).

Insolitae mensurae: ἀκολονθήσας 79, 9; ὀλῶναι 41, 1; βᾶκτηρήν 8 et ἡμίεκ-τον 34 (nisi -με-), cf. testim. 45; κατωμόχανε 39, 1; μάκῶρ 5 et °196, 6; ὄφις 39, 6; φαρμᾶκος 6, 2; 27; 30, 2; vide etiam ad fr. 62.

Anapaestus in primo pede choliambi: Κριτίης ὁ Χίος 41, 2 (vide etiam ad fr. 119); in quinto: σε δὲ κῶπόλλων 35 (?).

Dactylus in primo pede (quindecies ap. Herond., bis ap. Callim. occurrit): δαι-νίμενος 36, 3 (vide etiam ad 34, 62, 64 et 78, 11); in tertio: ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν κτλ. 7, 2 (cf. 11).

Tribrachys in primo pede (quater ap. Herond., ter ap. Callim.) : 7, 2 (sed vide ad l.); 35; 36, 4; 40; 46; 78, 11 (?); 95, 13; 119 (sed vide ad l.); in secundo (decies et octies ap. Herond., bis ap. Callim.) 17; 19 (?); 60; 106, 1.

Leges quae 'Knoxianae' dicuntur una bis (42a, 2 et 44, 1), altera sexies (22, 2; 24; 44, 2; 78, 14; 79, 8; 118; cf. 140) prima specie non adservantur (sedecies ap. Herond., bis ap. Callim.); in tetrametris lex quae 'Havetiana' dicitur semel violari videtur (°193, sed vide ad l.).

Tmesis: ἀπό σ' ὀλέσειεν 35; πρὸς μὲν κνήσειν 51, 2; ἀπ' ὧν ἐδέξατ' 78, 16; σύν τοῖ τι βουλεύσαι 129a, 4; ἀπ' ὧν ἔδυσε °191, 2; ἐφ' ὀρκίοισ' ἔβη °194, 15.

Caesura quae 'mediana' dicitur bis occurrit, levi tamen emendatione tolli potest (43, 4 et 47, 1); in caesura eliditur 78, 16; monosyll. post incisionem: 47, 1; 55; 107, 13; °194, 7 et 15; pausa ante finale creticum: 44, 2.

Trimetri recti inter claudos (vide ad fr. 42a, 1): 7, 4; 36, 1; 39, 6; 41, 1; 42a, 1; 44, 4; 48, 4; 79, 17; 88, 4 (?); 107, 11; reliqui ad Epodos pertinent (cf. 129s; °194; °196), vel solitarii traduntur (15 et 118s).

Ischiorrhogici qui dicuntur (ap. Herond. viginti tres, unus ap. Callim., cf. Arduzzoni 6—10 et GIF 32, 1980, 207): 1; 6, 2; 20, 1 (?); 27 (?); 29, 1; 31; 46; 61, 1; 62; 78, 11; 79, 10; 86, 17; 95, 4 (ci.) et 11; 105, 12; 107, 22s; *207 (nisi -ᾶων), cf. testim. 37.

VETERA DE HIPPONACTE TESTIMONIA

Ea omisi quae ad singula fragmenta laudantur. testimonia Hipponactis primi collegerunt Gyraldus 484s, Fabr. BG 2, 122–124, Wk. 1–24; plura edidit Md. 1–10, quem confuse secutus est Farina 65–75. de maxime idonea ad edenda testimonia ratione docte disputaverunt Gent. Lass. al., QUCC 1, 1966, 159–168. testimonia, quae coniectura haud plane certa ad Hipponactem referuntur, circello (°) notavi.

Conspectus: de aetate (1–6); de vita et moribus (7–19b); de scriptis et metris (20–44); de arte et fama (45–66).

*De aetate**

* ad aetatem vide etiam fr. 12; 107, 22; 146, quae docent Hipponactem post Bian-tem Prieneum, Croesum, Mimnermum vixisse; floruisse saec. VI exeunte (cf. testim. 3) probabile videtur, vide Mazzarino, Or. 385 adn. 582; Latte, Kl. Schr. 721; Fränkel, DuPh³ 246; Dg. St. Ipp. I. 1.

1 (1 Md.) Marm. Par. ep. 42, 57s (239 A J.)

ἀφ' οὗ Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σάρδει; ἔλαβεν καὶ Κροῖσον ὑπο[.]ησσοφάλ[** ἐτη ** ἀρχοντος Ἀθήνησι ** | ἦν δὲ] καὶ Ἰαπῶνας κατὰ τοῦτον ὁ ἱαμβοποιός.

1 57 ΝΥΠΟ ΗΣΣΦΑΑ legerat ed. pr. J. Selden (1628) in lapidis parte nunc deperdita: ὑπό [Πυθί]ης ([τῆς Πυθί]ας veri similis Flach [1884], hinc [τῆς Πυθί]ας permulti) σφαλ[λόμενον (σφαλ[έντα Boeckh, probb. Müller, Hiller v. Gaertringen al.) ἐζώγησεν Palm. (1668) coll. Herodot. 1, 86,1 οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδει; ἔσχον καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγησαν (adde 1, 90s et J. Defradas, Les thèmes de la propa-gande delphique, Paris 1954, 208–228, quod ad Pythiam attinet), sed in lacuna inter ΚΡΟΙΣΟ[et]ΚΑΙ (quae et temporis notationem et Atheniensis archontis nomen celare videtur) non magis 45 litterae fuere (vide Hiller v. Gaertringen, IG XII 5, 444 pp. 102 et 107, qui ἐζώγησεν abiecit; cf. etiam Jacoby, Das Marmor Parium, Berlin 1904, 107): ὑπο[περ]ήσ[α]ς [ῆ]φά[μισεν Munro, CR 15, 1901, 357: ὑπο[χειρίσας] ἡσφα-λ[ίσαστο Holleaux | ἐτη ΗΗΓΔΔΠΠ (i. e. anno 549 a. C.) ἀρχοντος Ἀθήνησι Ερξικλείδου (qui tamen annis 548/547 archon fuit, teste Paus. 10, 5, 13) Wk. 9, vett. Edd. secutus: ἐτη ΗΗΓΔΔΓΙΙΙ (= 542) Boeckh (probb. Müller al.): ἐτη ΙΙΙΓΔΔΓΙΙΙ (= 543) Dopp (1883): ἐτη ΗΗΓΔΔΓΙΙ (= 541) Jacoby coll. Marm. Par. ep. 35 (ex quo Croesi regnum, quod 15 annos fuisse dicitur, anno 556 incepisse videtur, cf. Jacoby, Das Marmor Parium 171 et FGRIst Komm. II B 691): ft. ἐτη ΗΗΓΔΔΔΙΙΙ vel ΗΗΓΔΔΔΙΙ, nam Sardis (testibus Eusebio Apollodoro al.) anno 547 vel 546 captae sunt, vide Dg. St. Ipp. I. 1 adn. 3 || 58 ἦν δὲ suppl. Selden | nomen Κροῖσος occur-rit fr. 107, 22

TESTIMONIA

2 (6 Md.) Plin. Nat. Hist. 36, 11

fuerat in Chio insula Melas sculptor, dein filius eius Micciades ac deinde nepos Archermus, cuius filii Bupalus et Athenis vel clarissimi in ea scientia fuere Hipponactis poetae aetate, quem certum est LX Olympiade fuisse.

3 (4 Md.) Procl. Chrestom. 7 ap. Phot. Bibl. 239 (p. 319 b 27—31 B.)

ιάμβων δὲ ποιηταὶ Ἀρχίλοχος τε ὁ Πάριος ἄριστος καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμόργιος ἢ, ὡς ἔνιοι, Σάμιος, καὶ Ἰππῶνας ὁ Ἐφέσιος· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ Γύγον, ὁ δὲ ἐπ' ἸΑναλίον † τοῦ Μακεδόνοιο, Ἰππῶνας δὲ κατὰ Δαρεῖον ἤκμαζε.

4 (3 Md.) [Plut.] De mus. 6 p. 1133 d (114, 5ss Lass.)

ἔνιοι δὲ πλανώμενοι νομίζουσι κατὰ τὸν <αὐτὸν> χρόνον Τερπάνδρου Ἰππῶνακτα γεγονέναι. φαίνεται δ' Ἰππῶνακτος καὶ Περίκλειτος ὧν πρεσβύτερος.

5 Cyrill. Contra Iul. 1, 12 (PG 9, 520 d Migne)

εἰκοστῇ ἐννάτῃ Ὀλυμπιάδι Ἰππῶνακτα καὶ Σιμωνίδην φασὶ γενέσθαι καὶ τὸν μουσικὸν Ἀριστόξενον.

6 (8 Md.) Eus. Chron. ap. Hieron. ad ann. MCCCXXIX Ol. XXIII 1 (p. 93 b 5 Helm)

Hipponax notissimus redditur.

2 de Archermo, Bupalus et Athenidis patre, vide Inscr. Délos 9 (ad 550 a. C.), schol. Ar. Av. 574 (*Ἀρχερνον*), Tzetz. ad Chil. 5, 505 (p. 577 Leone); de Bupalus Athenidisque aetate egerunt inprimis Robert, Heidenreich, Rumpf, Mss. 13ss, vide etiam ad testim. 7 | *LX Olympiade*, i. e. annis 540—537 a. C.

3 *ἸΑναλίον* dub. def. Kaerst, RE 1, 1894, 2056, 65ss (at nullus Macedonum rex ita appellatur); de Ananio iambographo ideoque de Photii errore cogit. Rohde 197 adn. 1, prob. Cr. RE 1, 1894, 2057, 23ss (item Flach 571 adn. 2, qui *Χαλκηδονίου* pro *Μακεδόνοιο* prop., sed de Ananii patria nihil compertum habemus): *Ἀργαίον* ft. recte Clinton (1851), item Br.¹ 80, qui errorem e crebra iambographorum consociatione ('Ananios cum Hipponacte coniungi solitus') ortum censet: *Ἀμύντων* Sylburg, prob. A. Severyns, Recherches sur la Chrestomathie de Proclus, 1, Paris 1938, 152—154, sed vide Dg. St. Ipp. I. 1 adn. 5 | *ὁ δ' Ἰππῶνας κ. Δ. Μ* | canonem qui Aristarchi dicitur (vide ad testim. 52a) respicere Proclus videtur, cf. Severyns 2, 112ss; regnavit Darius, Hystaspis filius, annis 522—486 a. C.

4 *αὐτὸν D²* (item Wyttenbach, qui etiam *κατὰ τὸν χρόνον Τερπάνδρου* prop.), cf. e. g. Strab. 13, 1, 55; ad *γεγονέναι* ('floruisse') cf. Rohde 219s | ad Terpan-drum, Archilocho fere aequalem (idem error atque in testim. 5s), cf. Jacoby, CQ 35, 1941, 100 adn. 1; de incerta Periclitii citharoedi Lesbii aetate vide Lass. ad l. (p. 34)

5 i. e. annis 664—661 a. C.; vide etiam ad testim. 6

6 i. e. anno 688/7 a. C.; pro Hipponacte intellege Archilochum, cf. etiam testim. 4s; ad rem vide Helm 315, 49—316, 8 et 338, 17s

*De vita et moribus**

* aliquid de vita et moribus Hipponactis etiam in testim. 24s, 27, 46, 57s, 61, 63s, 65 invenitur; ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 1, 8, 11; III. B. 4s

7 (5 Md.) Suda ι 588 Adl.

Ἰππῶναξ Πυθέω καὶ μητρὸς Πρώτιδος, Ἐφέσιος, λαμβογράφος ὥκησε δὲ Κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἐξελαθεὶς. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηγνὶν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο.

8 (6 Md.) Plin. Nat. Hist. 36, 12

Hipponacti notabilis foeditas vultus erat; quamobrem imaginem eius lascivia iocosam hi proposuere ridentium circulis, quod Hipponax indignatus destrinxit amaritudinem carminum in tantum ut credatur aliquis ad laqueum eos compulisse: quod falsum est, complura enim in finitimis insulis simulacra postea fecere, sicut in Delo, quibus subiecerunt carmen, non vitibus tantum censerī Chion sed et operibus Archermi filiorum. 10

9 (38 Md.) Hor. Epod. 6, 11 – 14

*cave, cave, namque in malos asperrimus
parata tollo cornua,
qualis Lycambae spretus infido gener
aut acer hostis Bupalō.*

7 'Hipponax ex ignobili loco haud dubie fuit, erantque fortasse parentes ne morum quidem insignes, idque libere professus erat poeta' Bgk.⁴ 473s, item Flach 557, Gerhard¹ 1891, 21 et 1900, 14 al.: nobilem immo poetam procul dubio fuisse et nomen et vitae vicissitudines et ipsa eius poesis probant, vide Wk. 97; Schmid, GLG 399; Dg.¹⁰ 101 adn. 54 et St. Ipp. I. 1; Tsagarakis 103s || *Ἰππῶναξ* codd., de vitioso accentu (ut *χειρῶναξ* pro *-ῶναξ*, cf. Et. Magn. 811, 9) persaepe occurrente (probb. Edd. vett., etiamnunc Adr.) vide Lobeck, Paral. 276 | *Πύθεω* codd. (*Πύθεο* [non *Πυθέο*] A): corr. G. Dind. (1844) ad Herodot. 7, 137, 3; vide testim. 10 et cf. Herond. 1, 76 (Schmidt, Unt. z. Her. 72 adn. 99) | *Κλαζομ.*, cf. testim. 9a et 25 necnon fr. 17 || de exilio vide Picard, Ephèse et Claros 610s et G. L. Huxley, The Early Ionians, London 1966, 111 | de Bupalō et Athenide (huius nomen legitur in fr. 70, 1 [cf. testim. 12], illius in fr. 17 – 20, 2; 77, 4 ci.; 86, 18; 98, 3s et 15 ci.; 121, cf. 144) vide ad testim. 2; de contentionibus inter poetas et sculptores cf. Simon. 76 P. et Pind. Nem. 5, 1ss; ad *εἰκόνας* (cf. etiam testim. 8 et 9ab) vide Heidenreich 669s; Rumpf 54s; G. Lippold, Die Griech. Plastik, München 1950, 62s; Fränkel, DuPh³ 247 adn. 1; Mss. 14; Dg. St. Ipp. I. c. || cf. testim. 20

8 5.6 *lascivia iocorum* (probb. vett. Edd.) vel *locorum* codd.: corr. O. Jahn, cf. 35, 72 et 114 || 6 *hi proposuere*, scil. Bupalus et Athenis (cf. 36, 11 = testim. 2) || 7 *amaritudine carminum* Eichholz (1962) coll. Ovid. Trist. 2, 563, sed cf. Val. Max. 9, 2, 2 (vide Dg.¹⁷ 386s)

9 ad rem vide Dg.¹⁷ 387s | *in malos*, cf. testim. 18

TESTIMONIA

9a (38 Md.) [Acron] ad Hor. Epod. 6, 14 (1, 404 Keller)

Hipponactem significat qui Bupalii filiam nuptum petiit et pro deformitate contemptus est. illud tamen verius volunt fuisse: Bupalum pictorem fuisse apud Clazomenas, civitatem Asiae. hic Hipponactem quendam poetam deformem pro risu pinxit: quo ille furore commotus tali eum carmine perculit ut se laqueo suspenderet. unde nunc similis carminis vim maledico minatur Horatius.

9b (38 Md.) Schol. [Γb] Hor. Epod. 6, 14 (1, 404s Keller)

Hipponax scilicet, qui poeta erat eloquentissimus, foeda et vitiosa facie. hunc Bupalus pictor in Panathenaeis pictum proposuit, ut risum moveret populo. ille iratus iambis eum ita fatigavit, ut vitam suspensio finiret. etiam iste socerum suum, postquam se fraudavit, carminibus petiit.

9c Porphy. ad Hor. Epod. 6, 14 (1, 199 Holder)

Hipponacta significat, qui aequae iambicis versibus Bupalum persecutus est.

9d Schol. [λφψ] Hor. Epod. 6, 14 (p. 230 Botschuyver)

Hipponactem significat poetam qui Bupalum generum suum iambis persecutus est aequae ut Archilochus, cui et comparat se.

9e Schol. [codd. Paris. 8223 et 17897] Hor. Epod. 6, 14 (4, 1, 169 Botschuyver)

Hipponactem poetam significat, qui Bupalum generum suum iambis persecutus est.

°10 Ovid. Ib. 447s

*et quae Pytheides fecit de fratre Medusae
eveniant capiti vota sinistra tuo.*

9a 1 filiam — petiit, vide testim. 11 || 3 apud laudiomenas codd.: 'scripserat fort. Cladiomenas' Keller; vide ad testim. 7 || 5 laqueo suspenderet, ad rem vide praesertim Reitzs., Hendrickson, Tarditi¹, W. Stud. 26s, Dg. St. Ipp. I. 1

9b 10 socerum suum, vide testim. 11

9d generum suum, vide testim. 11

9e generum suum, vide testim. 11 | ad prosequi hoc sensu cf. Caes. BC 1, 69, Cic. Verr. 4, 29, 73 al.

°10 ad codicum sigla cf. A. La Penna, P. Ovidi Nasonis Ibis, Firenze 1957, CLI — CLVI || 447 penthides FVP₂ Conr. (servant nonnulli vett. Edd., def. etiam Ellis [1881], ad Menoeceum Penthei nepotem referens), pentides GPP, EHAZxy, petides V₁ (pentides s. v. V₁²), pentelides T, pithoides o, pitoides h₁, bat(th)iades vel battiades vel battiades rel. codd.: corr. (dub.) Micyllus (1550) coll. Suda i 588 Adl. (= testim. 7), probb. Sanctius (1598), Rostagni (1920), La Penna (qui Pythides praeoptat),

10a Schol. [Bab] Ovid. Ib. 447 (p. 116 La Penna)

Pentides poeta, filius Ababi, Hipponactem, fratrem Medusae vel Melusae, suum inimicum, devovit.

10b Schol. [G] Ovid. Ib. 447 (p. 116 La Penna)

Pentides et Hipponax frater Medusae.

10c Schol. [CD] Ovid. Ib. 447 (p. 117 La Penna)

Penthiades, filius Abacii poetae, Hipponactem, fratrem Medusae, inimicum suum, devovit in tantum quod se suspendit, ut ait Bauciades. 5

10d Schol. [Z] Ovid. Ib. 447 (p. 117 La Penna)

Hipponax, filius Ebali figuli et Pentidae, frater Medusae, fecit Callimachum scribere in quendam inimicum suum Ibin, s. invectiones, quod praedictum est, vel frater Pentidae coegit Hipponactem, fratrem Medusae, ad suspendium invectionibus suis.

10e Conr. ad Ovid. Ib. 447 (p. 117 La Penna)

Pentides poeta, filius Abagi vel Ebali figuli, Hipponactem, fratrem 10 Medusae, per invectivam tantum laesit, quod ipse laesus se prae dolore suspendit.

10f Schol. [C₁] Ovid. Ib. 447 (p. 117 La Penna)

Penthides, filius Ebali, inimicum habuit nomine Hipponacta et Hipponax, frater Medusae, alium, qui rogaverunt Callimachum ut faceret invectiones contra illos; qui satisfecit inpetitionibus eorum et vota quae fecit evene- 15 runt et ita tibi faciant.

André (1963), nisi quod 'Penthidès' gallice vertit: *Pittheides* Salvagnius (1661) ad Theseum Pitthei nepotem referens, *Pitthides* Merkel (1837), probb. Housman (cf. JPh 35, 1920, 299s = The Class. Papers of A. E. H., collected and edited by J. Diggle and F. R. D. Goodyear, 3, Cambr. 1972, 1027s), Owen (1915), Mozley (1929), Lenz (1937; 1956²) al.: *Panthoides* Ellis (ad Euphorbum, Panthoi filium, de quo P 38ss), sed scholia vetustiora ad Hipponactem omnia alludunt (= testimm. 10a-f) | *fraterque* GPP₁E (de fratre E²) Zxya (probb. permulti), de patre h₁ | *meluse* V a. c. (preluse V p. c.) schol. Bern. h₁ | quis fuerit *frater Medusae* prorsus ignoramus, ad permultas quae afferuntur interpretationes vide Dg.¹⁷ 389-392

10a Abali et vel Melissae ab

10c Panciades et iponante C, abareti et hyponātum fratrem medulae D | 'bauciades CD, fortasse ex Battiades corrupto' La Penna

10d Callimachum, cf. fr. 382 et testim. 40 Pf.

10f iponoo et iponois cod.

TESTIMONIA

11 Schol. [P] Ovid. Ib. 54 (p. 10 La Penna)

Lycambeo sanguine] Lycambes fuit socer Hipponactis, qui se suspendit propter invectivas in se factas a genero suo per versus iambicos.

12 (39 Md.) Ovid. Ib. 521–524

*utque repertori nocuit pugnacis iambi
sic sit in exitium lingua proterva tuum.
utque parum stabili qui carmine laesit Athenin
invisus pereas deficiente cibo.*

12a Schol. B (a*) Ovid. Ib. 521 (p. 156 La Penna)

Archilochus propter filiam Hipponactis Lycambi datam, quam antea desponsaverat ipsi Archilocho, commotus ad iram composuit in eum, scilicet Lycamben, invectiones iambico metro scriptas, quibus eum coegit ad mortem.

13 (18 Md.) Callim. Iamb. 1 fr. 191, 1–4 Pf.

*Ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω
ἐκ τῶν ὄκον βοῶν κολλύβου πιπρήσκουσιν,
φέρων ἱαμβον οὐ μάχην αἰδόντα
τὴν Βουπάλειον [*

11 *ypomotis* cod. | Archilochus et Hipponax confunduntur

12 521 *repertori*, i. e. Archilocho || 523 *parum stabili* (. . .) *carmine*, i. e. *choliambico*, cf. Ovid. Rem. am. 377s *liber in adversos hostes stringatur iambus, / seu celer, extremum seu trahat ille pedem*; Sulpic. 5 (= testim. 25); Auson. Ep. 10, 31 p. 236 Peiper *εἰλυπόδην σκάζοντα . . . τρίμετρον* | *laesit*, vide testim. 23 et 59, cf. 10e | *Athenas* codd., frustra deff. Edd. fere omnes, alii aliter interpretantes (de Stesichoro cogit. N. Heinsius [ap. Burman ad l.] qui etiam *laesa Lacaena*, i. e. Helena, prop.; de Euboeo Pario vel Menippo vel Diagora Melio Ellis [1881]; de quibusdam poetis, Maevio [Maeio, Menio] vel Phaedyo vel Anaxandride, necnon de quibusdam philosophis, Aristotele vel Anaximene, cogitt. scholl. pp. 157 ss La Penna): corr. Alciatus, *Παρέγων* iur. 5, 18 ([1557]; item Turnebus, Advers. 9, 25 [1564/65]; Schottus, Observ. human. rerum 2, 32 [1615], probb. Rostagni [1920], La Penna), sic ft. legerat Politianus, cf. Nutr. 644ss *neque enim his metuendus iambo / certet echidnaeo* (cf. Gaetul. AP 7, 71, 2), *licet acrem effusus in iram / ore Lycambiadas rabioso occiderit ambas / Archilochus* (. . .) / (. . .) / *nec ferox Hipponax, atro qui felle cruentus / Bupalon et stratum morsu laniavit Athenin*, cf. testim. 12a, de Athenide vide ad testim. 7 || 524 ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 1 et Dg.¹⁷ 392–395

12a *filiam Lycambis Hipponacti datam* M. Davies, Prometheus 7, 1981, 123 s coll. testim. 55 (cf. etiam testim. 11), sed vide Dg.¹⁷ 391 adn. 1

13 cf. Dieg. 6, 2ss *ὑποτίθεται φθιτὸν Ἰππώνακτα συγκαλοῦντα τοὺς φιλολόγους εἰς τὸ Παρμενίωνος καλούμενον Σαραπίδειον* || 1 vide ad fr.^o 187 (= v. 1) || 3 s laudat Iulian. Epist. 10 Bidez-Cumont (p. 403 cd) (= testim. 31 Md.)

14 (27 Md.) Luc. Pseudol. 2

ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ, οὐ μὰ τὸν Δία τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἔμαν-
τόν — πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω —, σοὶ δὲ μυρία συνειδῶς ἰάμβων ἄξια
βεβιωμένα, πρὸς ᾧ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς διαρκέσαι, προσ-
παρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην καὶ τὸν Ἰππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐ-
τοῦ κἄν ἐν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν· οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν
πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν † Ὀροδοκίδην † καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βούπαλον,
τοὺς ἐκείνων ἰάμβους.

15 (13 Md.) Philipp. Thess. AP 7, 405 (34 G.-P.)

ᾧ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον
τὸν φορικτὸν Ἰππώνακτος, οὗ τε χά τέφρα
ἱαμβιάζει Βουπάλειον ἐς στύγος,
μή πως ἐγείρης σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
5 δς οὐδ' ἐν Αἰδῇ νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη.

16 (12 Md.) Leon. Tar. AP 7, 408 (58 G.-P.)

Ἄτρεμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρῃτε σφῆκ' ἀναπανόμενον·
ἄρτι γὰρ Ἰππώνακτος ὁ καὶ τοκεῶνε βαθῆας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ.
5 ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπνυρωμένα κείνου
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Αἰδῇ.

14 6 Ὁρ. sensu caret, neque Amorgini (cuius inimicus sub hoc nomine latet u. v.)
metro convenire videtur (Ὀροδοκίδην def. M. D. Macleod, Mnemosyne s. IV 30, 1977,
286s, vix recte); vv. ll. Ὀροδοκίδην, Ὀροκίδην, Ὀροδίκην (unde Ὀροδοκίδην Pape-
Benseler 1075 [Bergold od. auf den Bergen waltend]): Ὀδρο- vel Ὀρσολοιχίδην prop.
W. Stud. 28 adn. 9: Ὀροδίκην Bossi (p. cl.) coll. Hesych. ο 1280 et 1283 L. || 7 post
ἐκείνων lac. ci. W. IEG 2, 97

15 εἰς Ἰππώνακτος τάφον τοῦ ἱαμβογράφου P, ὅστις πρῶτος ἐποίησεν ἱάμβον c |
Φιλίππου P: Μυμνέριμον, οἱ δὲ Φιλίππου c: nomen auctoris om. Pl, de re vide Gow-
Page ad l. et Gent.-Prato ad [Mimn.] 26; ad lemmatis Μιμν. originem vide Stadt-
müller ad l. | ad rem vide Dg.¹⁰ 93s || 3 ἐστνγός P, ἐς στύγος cPl. sed lectio
suspecta videtur ('bupalense in odium' obscure vertitur vulgo, 'to indulge his ha-
tred of Bupalus' Gow-Page coll. Soph. Phil. 111 ὅταν τι ὀρεῖς ἐς κέρδος, quod tamen
nihil ad hoc; ft. 'in Bupalum sibi invisum', cum σ. de re dicatur odiosa, cf. Aesch.
Ch. 770 δεσπότην στύγει 'thy hated lord' [LSJ⁹ 1657]): ἐς Στνγός tempt. Brodaeus:
ἐς ἄργος Reiske (cf. fr. 19): ἐς τέργος Sternb.¹ 272 adn. 8: ἐς στέργος Dg.¹⁰ 94 adn.
37 (cf. Dg. PGGE 118 adn. 39) || 5 κεκοίμηκεν Pl, probb. edd. fere omnes,
num recte nescio (ceterum cf. Aesch. Eum. 832; Leon. Tar. AP 7, 408 [= testim.
16], 4) || 6 cf. fr. 122 | βέλη Brunck, sed cf. Pind. Isthm. 2, 3; Plat. Theaet. 180a

16 Λεωνίδα ἔτερον (i. e. post testim. 15) εἰς Ἰππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν
ἦν δ' οὗτος Ἐφέσιος P, εἰς Ἰππώνακτα Λεωνίδου Pl | retorsit poeta in Hipponac-
tem quae contra Archilochum scripsit Callim. 380 Pf., vide Dg.¹⁰ 91ss; de hoc

TESTIMONIA

17 (11 Md.) Alc. Mess. AP 7, 536 (13 G.-P.)

Οὐδὲ θανῶν ὁ πρέσβυς ἔῳ ἐπιτέτροφε τύμβῳ
 βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον
 καὶ πνιγέσσαν ἄχερδον ἀποστύφουσιν ὀδιτῶν
 χεῖλεα καὶ δίφει καρφαλέον φάρυγα.
 5 ἀλλὰ τις Ἰππώνακτος ἐπὶν παρὰ σῆμα νέηται,
 εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

17a (14 Md.) Tzetz. Diff. poet. 157 – 166 (An. Ox. 3, 339, 17 – 26 Cramer; Scholl. in Ar. 1, 1 A, 92s Koster)

ιαμβογράφους γλωττοτοξότας νόει
 Πάριον Ἀρχίλοχον αἰσχροὺς ἐν λόγοις
 καὶ δεινὸν Ἰππώνακτα πικρίας πλέων
 160 οὐπερ παρεισέγραψέ τις τύμβῳ τάδε·
 'οὐ βότρυν, ἀλλ' ἄχερδον ἐν τάφῳ φέρει
 στύφοντα, πικραίνοντα πικρία λόγων·
 ἀλλὰ τις Ἰππώνακτος ἐλθὼν εἰς τάφον
 τὸν ἄνδρα κνώσσειν εὐμενῶς εὖχον κάτω·'
 165 ἰὼν δέ πως βάζοντες ἐν πικροῖς λόγοις,
 κλῆσιν κατεπλούτησαν ιαμβογράφων.

epigrammate egerunt inprimis J. Geffcken, Leonidas von Tarent, Leipzig 1896, 76 s; B. Hansen, De Leon. Tarentino, Weidae Thur. 1914, 15 ss; Jung 20 ss; M. Gabathuler, Hellen. Epigramme auf Dichter, Diss. Basel, Leipzig 1937, 63 s et 69 s; M. Gigante, L'edera di Leonida, Napoli 1971, 94 s || 3 τῇδε γὰρ Gow | ὁ καὶ τοκέων εἰς P. βαύξας add. e, ὁ καὶ τοκέων ἔο (ex ia alio atram.) βαύξας Pl (ita Opsopoeus [1540]), qui tamen τεκέων voluit [probb. Grotius al., etiamnunc Schmid, GGL 402 adn. 0] coll. scholl. BW ἦγον ὁ καὶ τοὺς παῖδας κεκοιμημένως, quae recentissima ideoque nullius momenti videntur, cf. E. Mioni, Scritti in onore di C. Diano, Bologna 1975, 290 – 296): corr. Headl. CR 15, 1901, 401 coll. Meleag. AP 7, 79 (121 G.-P.), 3 s τοκέωνας . . . / ὀλάκτεν (unde patet verba 'latrare in parentes' symbolice esse accipienda [haud recte Coppola³ 165 al.]): ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας Brunck (probb. Jacobs, Geffcken, al.): ὁ καὶ τοκέων ἔα βαύξας Heck. Comm. de Anthol., Lugd. Batav. 1843, 242 (item Br.¹ 68): ὁ καὶ τοκέ' ὃν καταβρύξας Reiske: ὁ καὶ τοκέ' αἰνὰ βαύξας Mein. Del. poetarum Anthol. Graecae, Berol. 1842, 135: ὁ καὶ τοκέων ἐπι βαύξας Herm.: ὁ κερτομέοντα βαύξας Stadtmüller (probb. Waltz, Md. al.)

17 Ἀλκαῖον Μιτυληναῖον εἰς Ἰππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν τὸν Εὐφείσιον P. Ἀλκαῖον εἰς αὐτόν (scil. Ἰππώνακτα) Pl || 1 ἐπιτέτροφε Pl | memento senis (ft. Hipponactis) in octavo Herondae mimiambi irascentis (cf. testim. 47) || 2 vepres piraque silvestria ad mores genusque scribendi respiciunt, cf. AP 7, 313 – 320 de Timone misanthropo || 6 'preceatur ut cadaver benevolum fiat, i. e. dormiat' (similem argutiam affert Callim. 52 G.-P. [3 Pf.; AP 7, 318]), cum nihil εὐμενέστερον ab illo terribili mortuo sperari possit (haud recte Tzetzēs [= testim. 17a] ceterique interpretes, vide Dg. PGGE 118 s adn. 41)

17a 160 τις, i. e. Alcaeus (= testim. 17) || 164 vide ad Alcaeī v. 6 || 165 ad ἰὼν . . . βάζοντες cf. Et. Magn. 463, 27 || 166 ad κλῆσιν κατ. cf. Chil. 13, 325 Leone

18 (10 Md.) Theocr. AP 13, 3 (19 G.; 13 G.-P.)

Ὁ μονοσοπιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἔσσι κρήνός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίξευ, κῆν θέλγης ἀπόβριζον.

19 (9 Md.) Metrod. Sceps. 184 F 6 J. ap. Athen. 12, 552cd

Μητροδόωρος δ' ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Περὶ ἀλειπτικῆς Ἰππώνακτα τὸν 5
ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ λεπτόν, ἀκρότονον
δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κενὴν λήκνυθον βάλλειν μέγιστόν τι
διάστημα, τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἀέρα τέμνειν
οὐκ ἔχόντων βιαίαν τὴν φορὰν.

19a (9 Md.) Aelian. Var. Hist. 10, 6

λέγουσι δὲ καὶ Ἰππώνακτα τὸν ποιητὴν οὐ μόνον γενέσθαι μικρὸν τὸ 10
σῶμα καὶ αἰσχροτόν, ἀλλὰ καὶ λεπτόν.

19b (9 Md.) Eustath. ad Hom. Ψ 844 (p. 1332, 54ss)

ἰστέον δὲ ὡς οἱ κατὰ τὸν Πολυπόιτην ἀφιέντες ἐν τῷ δισκεύειν ἀκρότονοι
ἐλέγοντο, καθά, φασι, δηλοῖ τό· Ἰππῶναξ ὁ ποιητής, καίτοι μικρὸς ὢν τὸ
σῶμα καὶ λεπτός, ὅμως ἀκρότονος οὕτως ἦν ὡς πρὸς ἄλλοις καὶ κενὴν
λήκνυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα, καὶ ταῦτα τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων, 15
ὅποια καὶ ἡ κενὴ λήκνυθος, οὐχ ἔχόντων βιαίαν φορὰν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι,
φασί, τὸν ἀέρα τέμνειν.

18 Θεοκρίτου χαλὸν τρίμετρον P, εἰς τὸν αὐτὸν (scil. Ἰππώνακτα) Θεοκρίτου χαλὰ
P1 | 'nihil vel honorificentius Hipponacti vel benevolentius dici poterat' Wk. 9,
cf. testim. 9 et Dg.¹⁰ 95 ss; choliambis (1s ischiorrh., de quibus vide ad testim.
34 et 37) usus Hipponactis artem consulto imitatur || 1-3 laudat Tricha p. 370,
17-23 Consbr. || 1 μονοσοπιὸς alibi de Sapphone (Herodot. 2, 135, 1) et Pindaro
(Dio Chrys. 2, 33; BGM 92, 52; 93, 94 al.) tantum | κεῖμαι Cobet || 2 μῆποτ' ἔρχεν
PP1 (μὴ ποτέρχεν PP), μὴ προσέρχον Buc. Gr. codd. (μῆποτ' ἔχον C) et Tricha:
corr. Ahrens

19 primum de Hipponactis corpore testim. (cf. Robert 119s) || 5.6 Ἰππώνακτα τὸν
πύκτην Heck.¹ 497, obl. Br.³ 728s, qui verba πρὸς τοῖς ἄλλοις recte expl. ('Hipponactem praeter alia brachiorum validorum documenta et hoc dedisse') || 6 ἀκρότονον
(ita, non ἀβρότονον [Peppink], etiam EC) ft. ex Hipponacte petitum, vide ad testim.
19b || 7 καινήν EC

19b 14 ἀκρότονος οὗτος Eustath.: corr. Dg.¹⁴ 159 coll. testim. 19, quamquam οὗτος
in autographo extat (Laur. 49, 3, p. 205v, in additamentis) | ex Hipponacte quaedam profecta videntur (cf. fr. 121s), qui e. g. 'potuit se ἀκρότονον gloriari atque
in disci iactu cum Polypoete Il. Ψ 844ss se componere' (Br.³ 729)

TESTIMONIA

De scriptis et metris*

*iambographus saepius et alibi appellatur Hipponax (vide testim. 1, 3, 7, 17a, al.; ad canonem 51—53a), item choliambographus (testim. 64, cf. 12, 15, 44, 46s, al.); dicitur βλασφημίας συγγράφαι testim. 56. de scriptis et metris vide etiam ad fr. 1 (ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ Ἰάμβων); 2 (ἰάμβῳ πρώτῳ); 3 (ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ), 4a (ἐν πρώτῳ . . . ἰάμβῳ); 4b (Ἰππῶναξ . . . πρώτῳ [ci.]); 5 (ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ); 6 (πρώτῳ ἰάμβῳ); 7 (ἐν τῷ πρώτῳ τῶν {Λυδίας} Ἰάμβων), 8 (ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβων); 9 (ἐν πρώτῳ Ἰάμβων [ἰάμβῳ v.l.]); 10s (in primo . . . in eodem); 12 (Ἰππῶναξ α'); 13 (ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων); 14 (ἐν . . . τῷ πρώτῳ τῶν . . . Ἰάμβων); 15 (ἐν . . . τῷ δευτέρῳ τῶν . . . Ἰάμβων); 16 (Ἰππῶναξ δευτέρῳ); 17; 25; 39 (ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῇ τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων); 41s; 45; 86, 17; 120; 126 (ἐν τοῖς ἐξαμέτροις, citatur ut parodiae inventor); °193; *206—*214 (cf. etiam °°216 et °°218, de quibus vide Dg. St. lpp. I. 2).

20 (5 Md.) Suda ι 591 Adl.

Ἰπνς . . . οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.

21 (44 Md.) Choerob. ad Hephaest. 3 (Π. ποδῶν), 1 p. 214, 8—20 Consbr.

Ἰαμβος . . . εἴρηται ἥτοι ἀπὸ Ἰάμβης τῆς Κελεοῦ θεραπαίνης, ἥτις τὴν Δήμητρα λυπουμένην ἠνάγκασε γελάσαι γέλοιόν τι εἰποῦσα, τῷ ὀνθμῶ τούτου τοῦ ποδὸς αὐτομάτως χρησαμένη, ἥ ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς ἐτέρας, γράος, ἥ Ἰππῶναξ ὁ ἰαμβοποιὸς παρὰ θάλασσαν ἔρια πλυνούσῃ συντυχῶν ἤκουσε τῆς σκάφης ἐφαψάμενος, ἐφ' ἧς ἔπλυνεν ἡ γραῦς, ἄνθρωπ', ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις'. καὶ συλλαβὼν τὸ ὄνθῃ οὕτως ὠνόμασε τὸ μέτρον. ἄλλοι δὲ περὶ τοῦ χωλιάμβου τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀναφέρουσι, γράφοντες τὸ τέλος τοῦ στίχου τὴν σκάφην ἀνατρέψεις'.

21a Choerob. ad Hephaest. 5 (Π. ἰαμβικοῦ), 4 p. 229, 10—15 Consbr.

Ἰππῶνακτος δ' ἔλεγον αὐτὸ εἶναι κατὰ τὴν εἰρημένην ἀνωτέρω χρῆσιν τῆς γραὸς καὶ σκάφης· ἄνθρωπ', ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις'. τοῦτο δὲ καὶ τῆς γραὸς λέγεται εἶναι τῆς ἄνω εἰρημένης.

20 verba οὗτος . . . ἄλλα non ad Hipyn (ita Fabr. BG 1, 550, Flögel al.), sed ad Hipponactem, i. e. ad ι 588 (= testim. 7), iure rett. Kust. Suidae Lex. 2, 148 adn. 4; similem errorem praebet gl. σ 431 (cf. σ 446) | de choliambo vide testim. 21, 21a c d, 24—37, de parodia ad fr. 126

21 lectiones cod. K parum diligenter transcr. Consbr. || δήμητραν . . . εταίρας . . . ἐφ' οἷς vitiose U || 5—7 γραὸς, ἥτις παρὰ θάλασσαν τρία (sic pro ἔρια) πλυνούσῃ συντυχῶν Ἰππῶναξ ὁ ἰαμβοποιὸς τῆς σκάφης ἐφαψάμενος ἐφ' ἧς ἔπλυνεν ἡ γραῦς, ἤκουσε παρ' αὐτῆς K, quod praefarendum videtur, cf. etiam testim. 21b, 21d || 8 ταύτην λέγουσι K || 9 τοῦ στίχου om. U

21a 10 αὐτό, scil. τὸ χωλίαμβον

21b Schol. [B] Hephaest. 20 (Π. ποδῶν), 4 pp. 299, 17 – 300, 3 Consbr. = Arsen. 8, 99b (CPG 2, 461, 8–17 L.-Schnw.)

ἱάμβος . . . ἐκλήθη . . . ἥ ἀπὸ γραὸς τινος Ἰάμβης καλουμένης, ἥ πλυνούση συντυχῶν ὁ Ἰππῶναξ καὶ ἀψάμενος τῆς σκάφης, ἐφ' ἧς ἐπλυνεν ἡ γραῦς τὰ ἔρια, ἤκουσε λεγούσης ἄνθρωπ' ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέπεις'.

21c Tricha, Lib. de novem metris 1 (Π. ἱαμβικοῦ) p. 370, 11–16 Consbr.

τῇ γὰρ ἄνωθεν ἐρῆθείσῃ ἐντυχῶν, φασί, γραῖ, ἣτις Ἰάμβη ἐκαλεῖτο, ἔρια 5 ἐν τῇ θαλάσῃ πλυνούσῃ, τῇ σκάφῃ τε πλησιάσας ἤκουσε παρ' αὐτῆς ἄνθρωπ' ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις'· τὸν δὲ ἀκούσαντα τοῦτο ἐκ τούτου τὸν χολὸν ἐπιτηδεύσασθαι ἱάμβον.

21d Gramm. Ambros. Π. τῆς τῶν ποδῶν ὀνομασίας p. 255, 14–20 Keil-Nauck (pone Lex. Vindob.)

ἱάμβους δὲ τὰς ὕβρεις ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τοῦ ἰάπτειν, ὃ ἐστὶ βλάπτειν· οἷς καὶ Ἀρχιλόχος κέχρηται ὕβριστῆς ὢν. ἄλλοι δὲ καλοῦσιν αὐτὸν 10 ἱάμβον καὶ λέγουσι κληθῆναι ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς οὕτω καλουμένης γραὸς, ἥτινί ποτε ὁ Ἰππῶναξ ὑπῆντησε καὶ ἀκουσίως τῆς σκάφης ἀψάμενος, ἐφ' ἧς τὰ ἔρια ἐπλυνεν, ἤκουσε λεγούσης αὐτῆς ἄνθρωπ', ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις'.

22 (51 Md.) Diom. Ars Gramm. 3, GL 1, 485, 11–17 Keil (CGF 55 Kaib.)

Iambus est carmen maledicum plerumque trimetro versu et epodo sequente 15 compositum (. . .), appellatum est autem παρὰ τὸ ἱαμβίζειν, quod est maledicere. cuius carminis praecipui scriptores apud Graecos Archilochus et Hipponax, apud Romanos Lucilius et Catullus et Horatius et Bibaculus.

23 (53 Md.) Atil. Fortun. Ars 10, GL 6, 286, 2–9 Keil

sequitur ut de iambico dicere debeamus, cuius auctorem alii Archilochum, alii Hipponactem volunt. sed primus Homerus hoc usus est in Margite, 20 (. . .). iambica maledica carmina appellant, quod hoc pede {id est metro} olim lacerare et laedere solebant.

21c 5 ἐντυχῶν, scil. Ἰππῶναξ (cf. testim. 26a)

21d hanc narrationem, sine Hipponactis nomine, afferunt etiam Isaac Monachus, An. Gr. 2, 175, 5–9 Bachm. alique, de quibus cf. Koster, Tract. metr. ined. 60

TESTIMONIA

24 (25 Md.) Demetr. Eloc. 301

καὶ ὥσπερ τὸ διαλελυμένον σχῆμα δεινότητα ποιεῖ, ὡς προλέλεκται, οὕτω ποιήσει ἡ διαλελυμένη ὁλως σύνθεσις. σημεῖον δὲ καὶ τὸ Ἰππώνακτος. λουδοῤῃσαι γὰρ βουλόμενος τοὺς ἐχθροὺς ἐθραυσεν τὸ μέτρον καὶ ἐποίησεν χωλὸν ἀντὶ εὐθέος καὶ ἄρρυθμον, τουτέστι δεινότητι πρέπον καὶ λουδοῤῃα· τὸ γὰρ ἔρρυθμον καὶ εὐήκοον ἐγκωμίους ἀν πρέποι μᾶλλον ἢ πόγοις.

25 (40 Md.) Sulpicia, Sat. (= Epigr. Bob. 37) 1–6

*Musa, quibus numeris heroas et arma frequentas,
fabellam permitte mihi detexere paucis:
nam tibi secessi, tecum penetrale retractans
consilium. quare neque carmine curro Phalaeco
nec trimetro iambo nec qui pede fractus eodem
fortiter irasci discit duce Clazomenio.*

26 Hephaest. 5 (Π. ἱαμβικοῦ), 4 p. 17, 1–3 Consbr.

ἔστιν ἐπίσημον ἐν τοῖς ἀκαταλήκτοις καὶ τὸ χωλὸν καλούμενον, ὅπερ τινὲς μὲν Ἰππώνακτος, τινὲς δὲ Ἀνανίου εὐρημά φασι.

26a Tricha, Lib. de novem metris 1 (Π. ἱαμβικοῦ) p. 370, 10s Consbr.

τὸ δὲ χωλὸν σπονδείῳ ἢ τροχαίῳ, ὃ τινες μὲν Ἀνανίου φασὶν εὐρημα, τινὲς δὲ Ἰππώνακτος.

27 (43 Md.) Clem. Alex. Strom. 1, 79, 1 (2, 51, 8–11 Stählin)

καὶ μὴν ἱαμβὸν μὲν ἐπερόνησεν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, χωλὸν δὲ ἱαμβὸν Ἰππώναξ ὁ Εὐφείσιος, καὶ τραγωδίαν μὲν Θέσπις ὁ Ἀθηναῖος, κωμωδίαν δὲ Σουσαρίων ὁ Ἰκαριεύς.

24 de Hipponacte choliambi inventore (vide ad testim. 20) cf. inprimis Herm. Elem. doct. metr. 142ss; Rossignol 4ss et 42ss; Ficus 808s; Pelckmann 3ss et 14ss; Mss. 22ss; Ferrer 79ss; de origine choliambi vide A. Meillet, Aperçu d'une histoire de la langue grecque, Paris 1929, 195, qui vedica carmina popularia (eademque maledica, cf. Ward 130) cont.

25 vide I. Lana, La satira di Sulpicia, Torino 1949, 52ss || 4 nec PA | Phaleuco PA (rec. Lana, vix recte; idem error Auson. Ep. 4, 85 p. 248 Peiper [V]): Phalaeci Baehrens || 5 'an elumbo — pede?' Peiper (Auson. p. 413): nec trimetro, nec qui fractus pede iambus eodem Lachmann ad Lucr. 3, 917 (p. 193): {iambus} nec qui <versus> pede fractus eodem Fuchs, quia vox 'iambus' alibi nusquam bisyllaba (ThLL 7, 130, 72), sed vide Lana 55 || 6 didicit Vinetus (1580), rec. Baehrens, Peiper al. | ad Clazom. vide testim. 7, de insolita productione (-menio) vide Dg.¹⁷ 397 adn. 0

26a 15 τὸ δὲ χωλὸν — τροχαίῳ, scil. τὴν τελευταίαν βάσιν ἀπαγίττει || vide ad fr. 17 et 187 (de Hipponactio clodo trimetro acatalecto iambico Ananio), ad rem cf. Dg. St. Ipp. I. 2

28 (48 Md.) Terent. Maur. De metr. 2398–2403, GL 6, 397 Keil

*Claudum trimetrum fecit aliter Hipponax
ad hunc modum, quo claudicant et hi versus:*
2400 *idcirco graece nuncupatus est ονάζων.*
hic non iambum reddidit pedem sextum,
paenultimam sed pro brevi trahit longam,
novitate ductus, non ut inscius legis.

5

°29 Terent. Maur. De metr. 2416–2418, GL 6, 397 Keil

hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

30 (49 Md.) Aphthon. [Mar. Victor.] De metr., GL 6, 81, 4–13 Keil

Genera autem iambici metri sunt duo. nam ex his alia integra, alia clauda, 10
quae scazonta seu choliamba vocant, inducuntur, quorum differentiam paen-
ultima versus syllaba demonstrabit. nam si brevis contigerit, erit rectum et
integrum iambicum (. . .), sin vero longa, delumbe et claudum, ut est 'novi-
tate ductus, non ut inscius legis': 'le' longa, quae paenultima reperitur, me-
trum corrumpit. huius repertor Hipponax: nam pro iambo inductus tro- 15
chaesus contra legem trimetri iambici metrum innovavit, quod adaeque et ex
spondeo contingit.

28 2401 laudat Mall. Theod. GL 6, 594, 12 (vide ad fr.*207); 2403 Aphthon. (vide testim. 30)

°29 2416 *hoc — metro*, i. e. claudio, cf. vv. 2398–2415 || 2417 *vatem eundem*, i. e. Hipponactem, de quo in superioribus (vv. 2398–2403 [= testim. 28]), ut agnoverunt L. van Santen — D. J. van Lennep, Terentianus Maurus, 2, Traiecti ad Rh. 1825, 348; de quodam 'ignoto Attico scriptore' iniuria cogitt. permulti (de poeta qui *laesit Athenas* [cf. testim. 12] Wk. 22s; de Herodoto illo, qui *λογόμιμος* ab Athen. 1, 19c dicitur, vel de Heronda [item Kn.³ 246s, cf. Headl.-Kn. ad Herond. 12] Scal. in Varr. p. 118) | ad Attica thyma, quae prae ceteris acria putabantur, vide inprimis Aristot. Probl. 20, 20 (p. 925 a 8s); de A. thymis metaphorice dictis Luc. Hist. conscr. 15 et Quintil. 12, 10, 25 || 2417 s *iste Attico thymo tinctum pari lepore consecutus e(s)t* Lachmann (Terentiani Mauri De litteris, syllabis et metris liber, Berolini 1836, 81; item Mein. 136, nisi quod <est> *consequutus* et praetulit), elegantiae potius quam necessitatis gratia

30 de Aphthonio eiusque tractatu cf. I. Mariotti, Marii Victorini Ars Grammatica, Firenze 1967, 47–50; G. Morelli, Ricerche sulla tradizione grammaticale latina, 1, 1, Roma 1970, 56ss; P. Hadot, Marius Victorinus, Paris 1971, 62–68 || haec verba laudat Rufin. GL 6, 557, 26–558, 6 K. || 13s *novitate — legis* = Terent. Maur. 2403 (cf. testim. 28)

TESTIMONIA

31 Aphthon. [Mar. Victor.] De metr., GL 6, 136, 13–17 Keil

Est et altera species trimetri scazontis, quam Hipponax induxisse perhibetur, cuius compositio talis est, ut secunda ab ultima semper syllaba longa ponatur, id est ut non iambo sexto, sed spondeo pede aut trochaeo, contra quam lex iambi postulat, terminetur, meritoque a Graecis appellatur scazon, id est claudus.

32 Heraclid. Pont. (158 Wehrli) ap. Athen. 15, 701 ef

τὸ δὲ ὕφ' Ἑρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ λεχθὲν φανερώς πέπλασται, ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρεῖς εἰπεῖν τὸν θεὸν οὕτως ἰὴ παιάν, ἰὴ παιάν, <ἰὴ παιάν>. ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τριμέτρον καλούμενον ἀνατίθησι τῷ θεῷ, φάσκων τοῦ θεοῦ {τοῦθ'} ἐκότερον εἶναι τῶν μέτρων, ὅτι
10 μακρῶν μὲν τῶν πρῶτων δύο συλλαβῶν λεγομένων ἰὴ παιάν ἥρῳον γίνε-
ται, βραχειῶν δὲ λεχθεισῶν ἱαμβεῖον, διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν ἱα-
βον ἀναδετέον αὐτῷ· βραχειῶν γοῦν γινομένων εἰ δύο τὰς ἀπασῶν τελευ-
ταίας συλλαβὰς {εἰς} μακρὰς ποιήσει τις, ὁ Ἰππώνακτος ἱαμβος ἔσται.

33 (52 Md.) Diom. Ars Gramm. 3, GL 1, 507, 14s Keil

*De iambico scazonte. iambicus scazon idem Hipponacteus ab auctore
15 dicitur fere similis superioribus, nisi quod in imo habet spondeum.*

34 Gramm. Harleianus p. 16 Studemund

τὸ οὖν παλαιὸν ἱαμβικὸν διαιρεῖται εἰς τὸ κωμικόν, τὸ τραγικόν, τὸ σατυρικόν, τὸ Ἰππωνακτεῖον τὸ καὶ χωλόν, τὸ τοῦ Ἀνανίου τὸ καὶ ἰσχιορ-
ρωγικόν . . . , τοῦ δὲ Ἰππωνακτεῖον τὸ δέχεσθαι ἐν τῇ ζ' χώρᾳ σπονδεῖον
ἢ τροχαῖον· διὸ καὶ χωλαίνειν δοκεῖ κατὰ τὴν βάσιν, ὑπερκατάληκτον ταύ-

31 4 *appellatus* A, unde *appellatus* <est> Edd.

32 ad rem vide H. B. Gottschalk, *Heraclides of Pontus*, Oxford 1980, 134 || 7 ἰὴ παιάν ἰὴ (παιάν τε CE) παιών codd.: corr. suppl. Kaib. (duce Casaub.). ex hoc versu hexametros (dactylicum et iambicum) ortos esse dicit Terent. Maur. 1580ss, GL 6, 372s K. || 9 'fort. <διὰ> τοῦθ', nisi τοῦθ' delendum' Kaib. || 10 μακρῶς Mein. Anal. ad Ath. p. 345 | *γενομένων* CE || 11 βραχέων A, βραχέως CE (rec. Mein.): corr. Kaib. (praeunte Schweigh. Anim. 8, 370) | *λεχθεισῶν* del. Kaib. | <χωλ> ἱαμβον Kaib. || 12 βραχειῶν γὰρ A (rec. Kaib.): βρ. δ' ad Casaub. || 12s εἰ δύο — εἰς μακρὰν codd.: corr. Casaub.: *δυσὶν* (immo {εἰ} δύο Kaib.) — εἰς {εἰς} μακρὰς Wilam.

33 *Hipponactius* (-eus), Ἰππωνακτεῖος saepe dicitur choliambus, cf. testim. 34–37; Serv. GL 4, 458, 22; Atil. Fortun. GL 6, 293, 3; Mar. Plot. Sac. ibid. 518, 22; [Censorin.] ibid. 613, 3; Mall. Theod. ibid. 594, 10, vide etiam ad fr. 17 et 187, de amphicolo hipponacteo ad fr. *209 || 15 *superioribus*, scil. iambicis comicis et tragicis

34 prim. edidit T. Tyrwhitt, Diss. de Babrio, Londini 1776, 17, deinde Herm. Elem. doct. metr. 142s || 17 τὸ Ἰππων. — τὸ τοῦ Ἀνανίου, de ischiorrhogiei inventionem (cf. etiam testim. 35) vide Ficus 808s, Jung 59, Mss. 24s, Dg. St. Ipp. I. 2 || 18 Ἰππωνακτεῖον, scil. γνώριμα

την ἔχον. τοῦ δὲ Ἀνανίου τὸ ἀπὸ τοῦ δ' ποδὸς μέχρι τέλους πέντε συλλαβὰς ἔχειν καὶ ταύτας μακράς. διὸ καὶ ἰσχιορρωγικὸν ὁ στίχος οὗτος λέγεται διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸ τέλος πᾶσχειν τὴν χῶλανσιν, ὥς ὁ τοῦ Ἰππώνακτος, ἀλλ' ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς δ' χῶρας.

35 Tzetz. Π. μέτρων, An. Ox. 3, 309, 20 — 310, 7 Cramer

- 309, 20 τὸ δὲ χῶλὸν Ἰππώνακτος καὶ τὸ τοῦ Ἀνανίου
κατὰ τὴν ἕκτην δέχεται πλέον τῶν μέτρων τούτων
καὶ δυσυλλάβους ἐκ μακρῶν σπονδείους ἢ τροχαίους.
ὁ δ' Ἑφαιστίων τὸ χῶλὸν τὸ μέτρον τῶν ἰάμβων
λέγει τοὺς παραλήγοντας μὴ φέρειν τρισυλλάβους.
25 ἀλλ' ἴσθι τοῦτον ψεύδεσθαι τούτου τοῦ λόγου χάριν.
310, 1 δείξει γὰρ ταῦτά σοι σαφῶς εἰ θέλεις ὁ Ἰππῶναξ.
καὶ τὸν μὲν Ἰππωνάκτειον στίχον χῶλὸν καλοῦσι.
τὸν ἕκτον πόδα σκάζει γὰρ σπονδείῳ ἢ τροχαίῳ.
ἰσχιορρῶγα δέ τινες φασὶ τὸν Ἀνανίου.
5 ἐκ τοῦ ἰσχίου φαίνεται καὶ γὰρ κατερρηγμένος.
πέντε μακράς γὰρ συλλαβὰς ἐξῆς ἔχει κειμένας,
ἐκ τοῦ τετάρτου τοῦ ποδὸς μέχρι τοῦ τελευταίου.

36 (36 Md.) Cic. Or. 189

versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus. est id vehementer vitiosum, sed non attendimus neque exaudimus nosmet ipsos: senarios vero et Hipponacteos effugere vix possumus: magnam enim partem ex iambis nostra constat oratio.

37 (46 Md.) Caes. Bass. De metr., GL 6, 257, 1 — 23 Keil (p. 135, 45 — 68 Mazzarino)

De Hipponacteis. nunc ad Hipponactea veniamus, e quis de tetrametri 5 unius iambici genere, quia res exigebat, nos suo loco diximus. hic auctor trimetron scazonta fecit, id est claudicantem, cuius lex talis est, ut proxima ultimae syllaba utique sit longa et pro iambo pede versus spondeo finiatur aut trochaeo, quoniam nihil interest, novissima syllaba brevis an longa sit (. . .). sed cum facile rectus iambicus admittat quinto loco spondeum, hic 10 scazon pessimus erit qui habuerit alium quinto loco quam iambum: quo tamen sine religione usus est Hipponax.

35 ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 1 || 23 Ἑφαιστίων, scil. 5, 4 p. 17, 5 — 13 Consbr. (vide ad fr. 86, 17) || 1 Ἰππῶναξ, cf. Tzetz. ad l. (vide ad fr. 7)

86 3s magnam — oratio, cf. Aristot. Poet. 4, 1449a 25 — 27

37 5 e quis Keil: cuius codd. || 5 s e quis — diximus (= testim. de tetr. iamb. catal. 7 Perusino), ft. una cum trimetro (Keil) || 10 ss de ischiorrh. (cf. testim. 34 et Pelckmann 24s) vide p. XXIX

TESTIMONIA

38 (47 Md.) Terent. Maur. De metr. 2371 – 2374 (GL 6, 396 Keil; testim. de tetr. iamb. catal. 10 Perusino)

*Archilochus autem creticum sicut dedit,
aeque trimetro iunxit Hipponax pedem
novissimum trisyllabum ex prima brevi,
longis duabus: antibaccho nomen est.*

38a Terent. Maur. De metr. 2901 – 2903, GL 6, 411 Keil (testim. de tetr. iamb. catal. 11 Perusino)

*at quae septima fit tome, videtur
Hipponactis habere claudicantem,
quem supra posui.*

39 (54 Md.) Rufin. Comm. in metra Terent., GL 6, 559, 5 – 8 Keil (testim. de tetr. iamb. catal. 18 Perusino)

*De iambo Hipponacteo
Ultimus amphibrachys velocem claudit iambum,
aut bacchius erit finis discrimine nullo:
utitur Hipponax hoc metro maximus auctor.*

39a (54 Md.) Rufin. Comm. in metra Terent., GL 6, 560, 7 Keil

amphibrachyn trimetro Hipponax supponit iambo.

40 (50 Md.) Aphthon. [Mar. Victor.] De metr., GL 6, 135, 14 – 17 Keil (testim. de tetr. iamb. catal. 14 Perusino)

itaque ut Archilochus creticum iambico trimetro praeposuit, ut faceret tetrametrum trochaicum, ita Hipponax trimetro iambico ultimum adiunxit antibacchum ex prima brevi longis duabus, ut faceret tetrametrum iambicum comicum.

38 de Hipponacte tetrametri iambici catalecti inventore (cf. testim. 38a – 40) cf. F. Perusino, *Il tetram. giamb. catal. nella comm. greca*, Roma 1968, 13 ss; D. Korzeniewski, *Gn.* 42, 1970, 759; hinc *Ἰππωνάκτειος*, *Hipponacteus* (*Hipp. quadratus*, *Hipp. tetrametrus scazon*, cf. Aphthon. GL 6, 155, 9 *ab ima parte imminuta syllaba claudus effectus est*; Terent. Maur. 2377 et 2902 [cf. testim. 38a]) hic versus saepe appellatur (Scholl. Ar. Nub. 1036, Ran. 905; Aphthon. GL 6, 155, 1; Caes. Bass. ibid. 263, 17 et 266, 8s [saturnius constat ex Hipponactei quadrati iambici posteriore commate et phallico metro, quocum cf. Mar. Plot. Sac. GL 6, 531, 5ss, qui illud posterius comma iambicum dimetrum catalecticum Hipponactium amphi-colum nuncupat]; Mall. Theod. ibid. 594, 7); vide etiam testim. 37 et ad fr. 120 || **2374** *antibachio M, antibacho cett.* (rec. Keil): corr. Micyllus

38a 2901 *septima* (. . .) *tome*, scil. versus hendecasyllabi

41 Aphthon. [Mar. Victor.] De metr., GL 6, 136, 31 Keil
idem Hipponax etiam tetrametrum pari lege qua trimetrum induxit.

42 (46 Md.) Caes. Bass. De metr., GL 6, 258, 5 Keil (p. 135, 72s Mazzarino)

idem fecit Hipponax in scazonte quadrato quod in trimetro.

43 Is. Tzetz. De metr. Pindaricis, An. Par. 1, 149, 18—20 Cramer

*ἀλλ' εἴπομεν τὰ πρῶτά σοι καὶ πρῶτον ἀριθμοῦντες
τὸ πρῶτον Ἰππωνάκειον ἢ Σαπφικὸν εἰ θέλεις·
Ἰππώνακτος ἢ χρῆσις γάρ, εὖρημα τῆς Σαπφoῦς δέ.*

43a Tricha, Lib. de novem metris 6 (II. ἀντισπαστικοῦ) p. 389, 21—23 Consbr.

*δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον, ὅπερ καὶ Σαπφικὸν καὶ Ἰππωνάκειον
ὀνομάζεται, ἅτε δὴ Σαπφoῦς καὶ Ἰππώνακτος κατακόρως αὐτῷ χρησαμέ-
νων.*

44 Choerob. ad Hephaest. 1 (II. κοινῆς συλλαβῆς), 6 p. 194, 20—22 Consbr.

παρὰ δ' Ἰππώνακτι ἐπὶ τῆς αἰ καὶ οἰ διφθόγγου πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις.

*De arte et fama**

* plura invenies in testimoniis de vita et moribus (praesertim 9b, 15—18); de Hipponactis fama vide Dg. St. Ipp. I. 2—18.

45 (21 Md.) Rhint. fr. 10 Kaib.

(A) *ὁ σε Διώνσος αὐτὸς ἐξώλη θείη.*

(B) *Ἰππώνακτος τὸ μέτρον. (A) οὐδέν μοι μέλει.*

41 de iambographorum tetr. troch. catal. (cf. etiam testim. 42) vide J. Kanz, De tetrametro trochaico, Darmstadt 1913, 16ss

43 hoc Ἰππωνάκειον (cf. testim. 43a et fr. *206) memorant etiam schol. Eur. Ph. 189 p. 798 Valck. et Triclin. ad Soph. Ant. 830 et 936

43a vide ad fr. *206

44 vide fr. 27 et 44, 4, necnon 5 et 45s

45 HEPHAEST. 1 (Περὶ κοινῆς συλλαβῆς), 5 p. 4, 10—14 Consbr. *Ῥίνθων μὲν γὰρ καὶ ἐν ἰάμβῳ ἐπισημασίας ἠξίωσε τὸ τοιοῦτον· ἐν γὰρ Ὀρέστη δράματι φησιν· [v. 1], εἶτα (εἰθ' codd. [ἰθ' A, εἰδ' H]: corr. Consbr.)· [v. 2] || CHOEROB. ad Theodos. 2 p. 79, 6s Hilgard (cf. Herodian. 2 p. 790, 10ss Lentz) πολλάκις εὗρισκονται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα κοινὴν συλλαβὴν τὸ πτ καὶ πτ . . . ὥς παρὰ τῷ Ῥίνθωνι· [v. 2] || cf. etiam CHOEROB. ad Hephaest. 1 (Περὶ κοινῆς συλλαβῆς), 5 p. 193, 8—14*

TESTIMONIA

46 (19 Md.) Callim. Iamb. 13 fr. 203, 63—66 Pf.

αείδω

οὐτ' Ἐφεσον ἐλθὼν οὐτ' Ἴωσι συμμείξας,
 65 Ἐφεσον, δθεν περ οἱ τὰ μέτρα μέλλοντες
 τὰ χωλὰ τίκτειν μὴ ἀμαθῶς ἐναύονται.

47 (20 Md.) Herond. 8, 75—79

5 75 κῆ τῷ γέροντι ξύν' ἔπρηξα ὀρινθέντι
 . .] κλέος, ναὶ Μοῦσαν, ἥ μ' ἔπεα κ[
 .]εγ' ἐξ ἰάμβων, ἥ με δευτέρῃ γν[
 .] . . . μεθ' Ἰππώνακτα τὸν πάλαι [
 τ]ὰ κύλλ' αἰεῖειν Ξουθίδης ἐπειουσ[ν.

48 (23 Md.) Philodem. De poem. Pap. Herc. 1074 col. 105 (VH² 4, 201, p. 213 Sbordone), 2—26

10 ἄλλ' ἐξ ὅτου τὸν Ἀρχίλοχον ἐθαύμαζε, καὶ τὸν Ἰππώνακτα καὶ τὸν
 Σιμωνίδην καὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ καὶ Εὐριπίδει καὶ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς
 ἔνια, πονηροῖς προσώποις περικείμενα καὶ περὶ πονηρῶν πραγμάτων γε-
 γραμμένα, καὶ κατεγέλα χρηστοῖς περικείμενα καὶ περὶ χρηστῶν ἀκού-

Consbr. et SCHOL. [A] Hephaest. l. c. p. 101, 5—10 Consbr. || dialogum agn. Mein. 177s, vide fr. 35, quod Rhintho ft. respicit; 'notat, opinor, Rhintho ipsam illam poetarum quorundam in vocabulorum mensura negligentiam. itaque quum persona A horrendam istam execrationem ita extulisset, ut in *θείη* paenultimam corripere, altera et iram hominis et mensurae vitium ridens, tu vero, inquit, Hipponactem nobis dedisti trimetrum, simul illos poetas carpens, qui correctionem ante πτ similes licentias sibi indulgerent' Mein., item fere Hörsch.-Cr. 221; v. 1 ab A 'consulto pronuntiatum esse scazonta' arbitratus est Pelckmann 9, item Gigante, Rintone e il teatro in Magna Grecia, Napoli 1971, 31s || 1 *θείης* AH unde ὁ δὲ Διδόνσος αὐτὸς ἐξώλη *θείη* σ' . . Br.¹ 62 || 2 ad -*νάκτ*- (haud recte -*νάκτ*- legunt Hörsch.-Cr., Pelckmann 6 et 25, al., quibus Rhinton spondeo in altera sede posito Hipponactis licentias imitari videtur) cf. frr. 8 et 34: Ἰππωνά{κ}τειον Kn. 268: ἰδ' Ἰππωνάκτος Denig: εἰ δ' Ἰππωνάκτος Wilam. (ut unius personae omnia sint): Ἰππωνάκός <γα> prop. Kaib.: τὸ μέτρον Ἰππωνάκτος traī. Gent. (p. cl.)

46 64—66 = 11—14 'omissis priore parte v. 11 et posteriore parte v. 12; poeta ipse (*αείδω*) adversarii verbis usus se defendere videtur, at singula adhuc obscura' (Pf.)

47 ad rem cf. V. Steffen, De somnio Herondae, Poznań 1948, 16ss, qui duce Vogliano senem ingravescemtem ipsum Hipponactem esse statuit || 76 *ἔξω* Vogliano (1906 [*ἔξω*]), Headl.: *ἐπὶ* Kn. | κ[λήσει Kn.: κ[λάζειν Ebert || 77 *ἔγ'* Bücheler | γν[ώμη (et *δευτέρῃ*) Cr.: γν[ώμη Cataudella || 78 *ἐ]μοῖς* legit Herzog | [κείνον Cr.: [φῆσεν Steffen || 79 *ξουθίδας II*: corr. Cunningham | *επίουσι II*: corr. Meister, cf. Schmidt, Unt. z. Her. 127ss

48 ad rem vide De Falco 290; Daly¹ 441 (cf. etiam F. Sbordone, Ricerche sui papiri ercolanesi, 2, Napoli 1976, XXXV) || 10 *εξοτουτῶν* apogr. Neap. (descr. C. Malesci), unde *ἔξω τούτων* Sbordone, sed τὸν praetermitti non potest | *ἐθαύμαζε*, scil: ἡ Ἑλλάς || 12 *γραμμάτων* temere Sbordone

ουσα πραγμάτων, οὕτως ἐπέπειστο καὶ ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν ὑπελάμβανε τὸν ἐξεργασάμενον, ὡς ἔφην, ὁποῖόν ποτ' ἂν διανόημα λάβῃ παρ' ἑτέρων ἢ αὐτὸς προθῇται, τάχα δὲ ἄνθρωπον ποιητὴν καὶ τόνδ' ἐνέγκαντα διανοήματα χρηστά, μὴ καλλωπίσαντα δ' οὕτω.

49 Philodem. De poem. Pap. Herc. 1081 fr. 5a (VH² 7, 83, p. 203 Sbordone), 15–23

θεστηκως[/ δeneπιγειν[/ ιπιωνακτος[/ κλειουσαπαρ[.]α[/ κε- 5
ρειβ[.]λτειω[/ (20) φιλωι . [/ τωιπον . [. .]π [/ πυνθανομ[ε]ν[/
αβελτειω[

50 (28 Md.) Luc. Adv. ind. 27

ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βιβλία ἔχων τί μάλιστα ἀναγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένης; τὰ Ἀρχιλόχου; τὰ Ἰππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς . . . ;

10

51 Choerob. ad Hephaest. 5 (Π. ἱαμβικοῦ), 1 p. 227, 21s Consbr.

ἱαμβοποιούς δὲ καλεῖ τὸν Σιμωνίδην καὶ Ἀρχιλόχον καὶ Ἰππώνακτα.

51a Schol. [A] Hephaest. 5 (Π. ἱαμβικοῦ), 1 (p. 116, 18s Consbr.)

ἱαμβοποιοῖς] οἷον Ἀρχιλόχος ὁ Ἰππώνακτος· κυρίως γὰρ ἱαμβός ἐστιν ὁ λοῖδορος.

52 Cyrill. Lex., An. Par. 4, 196, 16 Cramer

οἱ ἱαμβοποιοὶ γ'· Σιμωνίδης, Ἀρχιλόχος, Ἰππώναξ.

52a Tab. script. codicis Coisl. 387 (ed. B. de Montfaucon, Bibl. Coisl., Parisiis 1715, 597)

ἱαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Ἀρχιλόχος, Ἰππώναξ.

15

48 3 αυτοι apogr. Neap.: corr. Gomperz | τὸν{δ'} Sbordone praeter necessitatem

49 quae in apogr. Neap. (descr. F. Casanova) exstant transcripsi (marg. sin. tantum, cf. Sbordone, AAPN n. s. 9, 1969, 241s); lacunarum spatium incertum || 15 κα]/θεστηκῶς Sbordone: possis ἐγκ-, εἰσκ-, ἐπικ-, παρακ-, προκ-, συγκ-, ὑποκ- || 15s οὐ]/δὲν ἐπιγίνεται dub. Sbordone || 17s Σοφο]/κλείους ἀπαρ[χ]ά[ς Sbordone || 18s οὐ]/κ ἐρεῖ β[ε]λτειῶ Sbordone (cf. lin. 23) || 21 τῷ ποιη[ρ]ῶι π[οιη]τῇ Sbordone, sed (si apographo credimus) πορ[φ] vel πονρ[φ] (ideoque ft. πόνρ[φ] fuit || 23 δ βελτειῶ Sbordone: alia possis (-α βελτειῶ)

51 Ἰππώνακτα καὶ Ἀρχιλόχον K

52a procedit canon iambographorum (cf. etiam testim. 3, 14, 48, 51, 52, 53 et 53a) ex Aristarcho (Quint. Inst. Or. 10, 1, 59), cf. G. Steffen, De canone qui dicitur Aristophanis et Aristarchi, Lipsiae 1876, 33s, O. Kröhnert, Canonesne poetarum scriptorum artificum per antiquitatem fuerunt?, Diss. Königsberg 1897, 21ss et 32ss, L. Radermacher, RE 10, 1919, 1873ss

TESTIMONIA

53 Tzetz. ad Lycophr. p. 2, 16–19 Scheer (Scholl. in Ar. 1, 1 A p. 112, 18–20 Koster)

ιαμβογράφων ποιητῶν γνώρισμα λοιδορία δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἐτέρου οἰουδύτινος μέτρον. ἀριπρεπεῖς δὲ ἱαμβογράφοι Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἴππῶναξ.

53a Tzetz. ad Exeg. II. p. 150, 18–20 Herm. (Scholl. in Ar. 1, 1 A p. 111, 12–15 Koster)

οἱ δὲ ἀνεπικαλύπτως καὶ δίχα χορῶν καὶ προσώπων ὑβρίζοντες ἱαμβο-
5 γράφοι καλοῦνται, κἂν οἰωδῆποτε ἄλλῳ καὶ μὴ ἱαμβικῷ κέχρηται μέτρῳ, οἷος ἦν Ἀρχίλοχος, Ἀνανίας καὶ Ἴππῶναξ.

54 (24 Md.) Demetr. Eloc. 132

εἰσὶν δὲ αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον νυμφαῖοι κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἡ Σαπφοῦς ποιήσις· τὰ γὰρ τοιαῦτα, κἂν ὑπὸ Ἴππῶνακτος λέγῃται, χαριεντά ἐστι, καὶ αὐτὸ ἱλαρὸν τὸ πρᾶγμα ἐξ ἑαυτοῦ.

55 (17 Md.) Diphil. fr. 70 K. ap. Athen. 13, 599d

10 Δίφιλος ὁ κωμωδιοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἴππῶνακτα.

56 (26 Md.) Plut. fr. 40 Sandb. ap. Procl. ad Hes. Op. 286 p. 96, 11–15 Pertusi

‘σοὶ δ’ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω’· κάλλιστα τὸ φιλόσοφον ἦθος οἷόν ἐστιν εἶπε διὰ τούτων ὁ Πλούταρχος δηλοῦσθαι· τὸν μὲν γὰρ Ἀρχίλοχον καὶ τὸν Ἴππῶνακτα βλασφημίας συγγράφαι κατὰ τῶν λυπησάντων.

57 (29 Md.) Sext. Emp. Adv. math. 1, 298 (3 p. 76, 18–27 Mau)

15 καθόλου τε, ὅσον ἐπὶ τοῖς ποιηταῖς, οὐχ οἷον ἀνωφελῆς τῷ βίῳ ἀλλὰ καὶ βλαβερωτάτη. ἐπιτείχισμα γὰρ ἀνθρωπίνων παθῶν ἡ ποιητικὴ καθέστηκεν. καὶ ὥς ‘γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει’, οὕτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι τὰς Ἀλκαίου καὶ Ανακρέοντος ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκκαίονται, οἱ δὲ ὀργίλοι Ἴππῶνακτα καὶ Ἀρχίλοχον ἀλείπτας ἔχουσι
20 τῆς περὶ αὐτοὺς κακίας.

53a de Ἀνανίας / Ἀνάνιος (cf. testim. 53) vide ad fr. °217, cf. Dg. St. Ipp. I. 1
57 17 γέρων – ἔχει = Adesp. trag. 364 Nauck² (Adesp. com. 1206 K.), 1 || 20 αὐ-
τοῦς Blum. Arch. 48, Mette al., sed cf. Kühner-Gerth I, 563

58 Gal. De meth. medendi 1, 5 (10 p. 12 K.)

τίνος Ὀμήρου νῦν εὐπορήσομεν ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τὴν Θεσσαλείαν ὑμνήσοντος νίκη· ἢ τίνος μελοποιῦ κατὰ Πίνδαρον ἔσσοντος ὑψηλῶς ἐν διθυράμβοις, ὥς πάλαι τὸν Διόνυσον, οὕτως νῦν τὸν Θεσσαλόν; ἢ τούτων μὲν οὐδενὸς χρῆζομεν, Ἀρχιλόχου δέ τινος ἢ Ἰππώνακτος ἰάμβους γραφόντων;

5

59 (35 Md.) Cic. De nat. deor. 3, 91

utrum poetae Stoicos depravarint an Stoici poetis dederint auctoritatem, non facile dixerim: portenta enim ab utrisque et flagitia dicuntur; neque enim, quem Hipponactis iambus laeserat aut qui erat Archilochi versu vulneratus, a deo immissum dolorem, non conceptum a se ipso, continebat.

60 (37 Md.) Cic. Ad fam. 7, 24, 1

id ego in lucris pono, non ferre hominem pestilentiorē patria sua; eum- 10 que addictum iam tum puto esse Calvi Licini Hipponacteo praeconio.

61 (30 Md.) Clem. Al. Strom. 1, 1, 1s (2, 3, 7–13 Stählin)

γελοῖον μέντ' ἂν εἶη τὴν τῶν σπουδαίων ἀποδοκιμάζοντα γραφήν, τοὺς μὴ τοιοῦτους ἀποδέχεσθαι συντάττοντας. ἀλλ' ἄρα Θεοπόμπῳ μὲν καὶ Τιμαίῳ μύθους καὶ βλασφημίας συντάττουσιν, πρὸς δὲ καὶ Ἐπικούρῳ ἀθεότητος κατάρχονται, ἔτι δὲ Ἰππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ αἰσχροῦς οὕτως 15 ἐπιτρεπτέον γράφειν, τὸν δὲ τὴν ἀλήθειαν κηρύσσοντα κωλυτέον τοῖς ὕστερον ἀνθρώποις ὠφέλειαν ἀπολιπεῖν;

62 (32 Md.) Iulian. Epist. 89b Bidez-Cumont (p. 300cd)

ἀγνεύειν δὲ χρὴ τοὺς ἱερέας οὐκ ἔργων μόνον ἀκαθάρτων οὐδὲ ἀσελγῶν προύξεων, ἀλλὰ καὶ ζημιῶν καὶ ἀκροαμάτων τοιούτων. ἐξελατέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν πάντα τὰ ἐπαχθῇ σκώμματα, πᾶσα δὲ ἀσελγὴς ὁμιλία. καὶ 20 ὅπως εἰδέναι ἔχῃς ὃ βούλομαι φράζειν, ἱερωμένος τις μήτε Ἀρχιλόχον ἀναγινωσκέτω μήτε Ἰππώνακτα μήτε ἄλλον τινὰ τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων.

60 11 *Hipponacteo praeconio* per antiphrasin ad illud carmen alludit (cuius nobis extat initium [= fr. 3 Morel], *Sardi Tigelli putidum caput venit*), quo Licinius, Hipponactis numeros animosque secutus, Tigellium quendam *pestilentiorē patria sua*, i. e. Sardinia, tamquam hominem venalem exposuit, 'ipse mangonis instar praeconium eius fecit, ut quasi emptores inveniret (. . .). ad quae respiciens Cicero eum iam olim praeconis illius voce tamquam mancipium licitanti addictum fuisse acerbē ait' (Br.² 350, qui tamen et Hipponactis fr. 55 [q. v.] a Cicerone respici susp.)

TESTIMONIA

63 (33 Md.) Eustath. ad Hom. *Δ* 211 p. 464, 9ss (1 p. 734, 2–5 van der Valk)

τοὺς ἥρωας ἀφ' ὧν ἂν ἔχοιεν ἀγαθῶν χαρακτηρίζει, ἐπικρύπτων εἰ τί πον καὶ φαῦλον ἔχουσι, καὶ οὐ βλασφημῶν εἰς οὐδέν δέον κατὰ τὸν ἐπί-
τριπτον Ἀρχίλοχον ἢ τὸν ἀργαλέον Ἰππῶνακτα, ἢ εἰ τις ἄλλος ἐπεσβόλος
ἦν κατ' αὐτούς.

64 (34 Md.) Eustath. ad Hom. *λ* 277 p. 1684, 52s

5 ὅτι δὲ σκωπτόλης τὰ πρῶτα ὁ ἱαμβος δηλοῖ καὶ ὁ πικρὸς Ἰππῶναξ,
χωλιαμποποιῶν ἀκράχολα.

65 (2 Md.) Strab. 14, 1, 25 (642 C.)

ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός
τε ὁ σκοτεινὸς καλούμενος καὶ Ερμόδωρος . . . καὶ Ἰππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ
ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς, τῶν δὲ νεω-
10 τέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς.

66 (7 Md.) Solin. 40, 6 (p. 167 Mommsen)

*ingenia Asiatica inclita per gentes fuere poetae Anacreon, inde Mimner-
mus et Antimachus, deinde Hipponax, deinde Alcaeus, inter quos etiam
Sappho mulier.*

In Plut. Per. 2, 1 οὐδεὶς εὐφυνὴς νέος ἢ τὸν ἐν Πίσῃ θεασάμενος Δία γενέσθαι Φειδίας
ἐπεθύμησεν, ἢ τὴν Ἥραν τὴν ἐν Ἄργει Πολύκλειτος, οὐδ' Ἀνακρέων ἢ Φιλήμων ἢ
Ἀρχίλοχος ἢ σθέεις αὐτῶν τοῖς ποιήμασιν, nonnulli duce Cobet¹ Ἰππῶναξ pro Φιλήμων
legunt (vide e. g. W. C. Helmbold — E. N. O'Neil, Plutarch's Quotations, Am. Philol.
Assoc. 1959, 39): Φιλητᾶς melius ci. Bryan (1723), sed ne hoc quidem necessarium,
cf. Dg. St. Ipp. I. 14 adn. 207

63 'ne obliviscaris Eust. sacerdotem Christianum esse clerumque Byzantinum le-
viora carmina Graecorum respuere' van der Valk || 1 χαρακτηρίζει, scil. Homerus ||
2 εἰς οὐδένα θεόν Wk. 8 (probb. Br.¹ 66, Md. 6, al.), contra Eustathii contextum, cf.
Dg. ¹⁴159 || 3 ad ἐπεσβ. (B 275) cf. AP 7, 70, 6 et 9, 185, 2, necnon Blum. Arch.
19s

64 6 ad ἀκράχ. cf. Aristot. Eth. Nicom. 1126a 18s et vide Gow ad Theocr. 24, 61
65 7 αὐτῇ, scil. Ἐφέσῳ || cf. Antip. Thess. AP 9, 790 (92 G.-P.), 4 τὰν δοῖ καὶ
Μούσαις αἰπυτάταν Ἐφέσον

Hipponactis hermas exstare in Neapolitanis (Museo Nazionale di Napoli) et
Hauniensibus (Ny Carlsberg Glyptotek) museis suppp. nonnulli (vide praesertim
Gerhard, Phoinix 204 adn. 2 et K. Schefold, Die Bildnisse der antiken Dichter, Red-
ner und Denker, Basel 1943, 122 et 211), quorum tamen sententia argumentis de-
stitutata videtur (cf. etiam Wk. 15 adn. de quadam gemma 'cum imagine viri defor-
mitate insignis, adspectu maligno, mordaci et aspero, et ore summopere distorto').

HIPPONACTIS FRAGMENTA

IAMBORVM LIBER I

Contra Bupalum*

* titulus (vide fr. 1 et 3) non ad totum librum pertinere videtur (D.¹⁻³), sed ad primum carmen, ex quo 1—6 excerpta sunt (vide etiam ad fr. 9 [v. 1.]); de fragmentorum ordine vide Dg. ¹⁴154ss; ad primum librum pertinere potest fr. 105 (vide ad v. 9). nomen Bupali etiam in fr. 17—19; 20, 2; 77, 4 (?); 86, 18; 98, 3. 4. 15; 121 (cf. 144) invenitur.

Fragmenta dubia circello notavi, duplici spuria, asterisco 'Hipponactia'.

1 (3 W.; 9 Md.)

ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν

1 (I) Tzetz. ad Lyc. 219 p. 102, 16—22 Scheer *Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθικῶν* [1—3], καὶ ὁ *Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλων πρώτῳ ἰάμβῳ* [1] || (II) cf. HESYCH. ε 114 L. (≈ SUDA ε 34 Adl., ZON. 595 T.) *ἔβωσεν* (ἔβασεν Zon.)· *ἐκάλεσεν, ἔκραξεν* ASP || (III) Tzetz. Chil. 5, 455s Leone τοῖς δὲ Λυδοῖς καὶ Ἴωσι τοῖς ἐν Ἑφέσου τόποις / *πρότερον* (ita J : *πρὶν* rell. codd., < x x > *πρὶν* W.) *πάλμυς βασιλεὺς ὁ σύμπαρ ἐκαλεῖτο*

SCHOL. 1 βασιλέα ante πάλμυν P; παλαμυνέα (ex πάλμυν eiusque interpretamento βασιλέα ortum) pro πάλμυν A

1 ξ 435 *Ἑρμῇ, Μαιάδος νῦν* | Alc. 308, 1—3 V. *χαίρει Κυλλήνας ὁ μέδεις . . . / . . . τὸν . . . / Μαῖα γέννατο* | H. Merc. 1s *Ἑρμῆν ἔμνει . . . Μαιάδος νιόν, / Κυλλήνης μεδέοντα*, 89 *Μαίης . . . νιός, 336s παῖδά τιν' εὖρον . . . / Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι*, 408, 424, 430 al. (vide Laeger 34) | Sem. 20, 1 W. *Μαιάδος τόκος* | [Eur.] Rh. 216s ὁ *Μαίας παῖς . . . / . . . Ἑρμῆς, ὅς γε φιλητῶν ἀναξ* (cf. fr. 2, 2), Eur. Ion 3s al., cf. fr. °217 (Anan. 1 W.), 1

1 prim. rec. Wk. || fragmento 2 (q. v.) adiunxit Schnw.², ft. recte (utrumque nullo iure fragmento 3, 1 subiunxit Bgk.¹ 512, probb. Schm.³ 595, Ramsay 170 al., obl. Br.⁶ 396; inter fr. 1 et 2 iniuria fr. *208 inseruit Br.¹ 63s) || *ἔβόησε* (I), quod inepte Tzetzae tribb. scholiorum edd. : corr. G. Dind. ThGL 2, 301 B coll. (II) Suda : *ἔβωσα* temere Bernh. Grundr.³ 545 (cf. iam Wissenssch. Syntax d. griech. Sprache, Berlin 1829, 16 [-ση-]), rec. Hart. 213, prob. Mein. : *βώσω δὲ* Kn.¹ 21, item Coppola³ 163, ab ipso poeta Mercurium inelamari opinantes *βοᾶν* ('de precibus sollenne' Wk.) pluries in tragicis (Soph. Tr. 212, Eur. Med. 21 et Ph. 1154 al.); ad βω- Ionice contractum vide Anacr. 20 Gent., Herodot. 1, 86, 6 et 9, 53, 3. Aeschr. AP 7, 345

FRAGMENTA

2 (3a W.; 10 Md.)

Ερμῇ κυνάγχα, Μηιονιστὶ Κανδαύλα,

2 (I) TZETZ. ad Chil. 1, 147 p. 547 Leone τὸ δὲ Κανδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει (= Chil. 6, 477 Leone) / ὥσπερ Ἰππῶνάξ δείκνυσσι γράφων λάμβω πρώτῳ [2] || (II) TZETZ. ad Exeg. II. (p. 153, 13–17 Herm. [L], cf. W.) τὸν δὲ Ἄργον κύνα φασὶ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὀφθαλμοὺς ἔχοντα καὶ φυλάττοντα τὴν Ἰὼ προστάζει τοῦ Διός· ὃν ἀνείλεν Εὐρῆης κελεύσει Διός. [ὁ]τι δὲ κύων ὁ Ἄργος, καὶ Ἰππῶνάξ φησι [2, 1] (στίχος Ἰππῶνακος [sic] add. in marg. L) || (III) TZETZ. ad Epist. 6 p. 162, 9–13 Leone Κανδαύλου· ὁ Κανδαύλης Μυρτίλος ἐκαλεῖτο· τὸ δὲ Κανδαύλης Λυδικῶς σκυλλοπνίκτην φησὶν, ὡς Ἰππῶνάξ με διδάσκει λέγων ταδί [2, 1] (στίχος[-οι O] Ἰππῶνακος add. in marg. VBO) || (IV) 1 HESYCH. κ 4551 L. κυνάγχη· τέχνη, μηχανή· . . . οἱ δὲ τὸ κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα || (V) 1 HESYCH. κ 643 L. Κανδαύλας· Εὐρῆς ἢ Ἡρακλῆς (ἢ Ἡρ. ut dittogr. del. G. Dind., ThGL 5, 930 B; item Mein., FGC 1, 385 adn. 80 et Schnw. Beitr. 102 : obl. inprimis Ahrens², cf. demum Mss. 105)

2 1 H. 2 Merc. 1s *Ερμῇν αἰδῶν Κυλλήνιον Ἀργειφόντην / Κυλλήνης μεδέοντα*

(1 G.-P.), 1; Herond. 3, 23; 4, 41 et 45 (cf. Renner 1, 184) | *Μαίαις* v. l., recc. vett. Tzetzae edd., Schnw. (sed cf. Beitr. 102), Bgk.¹⁻³ | *κυκλῆς* V, *κυκλῆς* H, *κυκλήσιον* P (quod ut schol. interpr. D.¹⁻³, ut 'forme [...] résultant de la fusion de *Κυλλήνης* [immo *κυκλῆς*] et d'une glose **Κυλλήμιον*' Mss. 50 adn. 4) : *Κύλλιον* Maas, GM¹ 37 (coll. Steph. Byz. 392, 16 Mein. *Κύλλιος λέγεται Εὐρῆς κατὰ συγκοπὴν τοῦ Κυλλήμιος*), ut ischiorrh. vitaretur, sed vide p. XXIX | *πάλμην* VH π. vox Lydia (Sayce¹ 202s, Heubeck 37–40, Mss. 103s, Talamo 128s), quinques ap. Hippon. obvia (fr. 7, 4; 47, 1s; 72, 7, semper in fine choliambi), postea usurpp. Aesch. fr. 437 Nauck² (623 Mette; vide ad fr. 7, 4) et Lyc. 691 (unde Besantin. AP 15, 25, 7), at *Πάλμης* nomen proprium (ft. Phrygium) iam ap. Homerum (N 792) occurrit; vide etiam ad fr. 47, 1 | de *Κυλλήνῃ* et *Κυλλήμιος* (cf. fr. 10 et 42a, 1) egit Md., qui Ar. Eq. 1082–1085 Hipponactis memorem censet (de *κυλλῇ*, curva postulantis manu, cf. etiam schol. Eq. 1082 et Hesych. ε 2280 L.)

2 prim. rec. Schnw. (v. 1 tantum Wk.) || fragmento 1 subiunxit Schnw.² (probb. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart., Fick, Hffm., Mss.; item D.¹⁻³, Adr., Sn., lacuna tamen interposita), fragmento *208 Br.¹ 63s | ad parodicam invocationem cf. Kleinknecht 73 et 211, Fränkel, DuPh³ 247, Dg. LG 44s || 1 ζ. hapax; nullam Graecam fabulam respici contendunt nonnulli, neque recentem illam Argiphontis (quam, Tzetzae secuti, cont. Wk., Die Aesch. Tril. Prom., Darmst. 1824, 131s, Preller, Griech. Mythol. 1, 303; Br.¹ 64 al.; vide contra Heubeck, BNF 5, 1954, 19–23) neque cognatam illam fictionem (Anton. Lib. 23, 2), qua Mercurius Apollinis boves furaturus *ἐμβάλλειν* dicebatur ταῖς κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, *λήθαργον καὶ κυνάγχην* (Ahrens³, cf. Roscher, RhM 53, 1888, 189–192), cf. demum Mss. 104s; certe tamen arte luditur Mercurius, quippe qui canes, infestos furibus custodes, ut *φωρῶν ἐταῖρος* de medio tollat | *Μηιονιστὶ* hapax, cf. fr. 95, 1 *λυδίονσαι*; Theoc. 13, 56 *μαιωτιστὶ* al., vide Gusmani 332 | *κανδαύλα* (I) BOA (rec. Bgk.¹), *αν δοῦλα* (II) L ad i. eur. **kan-daulās* cf. Solmsen¹⁻², Bolling, Language 3, 1927, 15–18 et praesertim Mss. 105s, qui, reiecta explanatione qua 'canis' (κύων) fuerit in alea iactus maxime nefastus (cf. Poll. 9, 100; ita inprimis Sittig, probb. D.³, Adr., Md., cf. etiamnunc Ianovitz 163ss), censet hunc 'étrangleur des chiens' fuisse in Maeonia 'une des hypostases d'un dieu-loup (. . .), probablement un dieu de la guerre, auquel on sacrificait des chiens'; canes ap. Lydios immolari solitos ostendunt recentes excavationes, cf. Greenewalt et Talamo 139s | *Lydium κάνδαυλος* (Nicostr. com. 17 K., Alex. 172 K. al.) cont. Romagnoli 188, vix recte

φωρῶν ἔταιρε, δεῦρό μοι σκαπερδεῦσαι

2 (VI) 2 HESYCH. (κ 689 L.) *καπαρδεῦσαι*· *μαντεύσασθαι* (θριαμβεύσασθαι 'irridere' prop. Latte, sed cf. Sittig 204 et Riess¹) || (VII) 2 HESYCH. σ 855 Schm. *σκαπερδεῦσαι* (*σκαπαρδ*- Dübner 22)· *λοιδορῆσαι* (*αἰωρῆσαι* ingeniose Br., Philol. 11, 1856, 588, *σκαπέρδα* tamen aliud fuit atque ille oscilli ludus qui αἰώρα Athenis frequentabatur, vide infra : 'sub *λοιδορῆσαι* vide an *Λυδοί* lateat' temere Schm. Hesych. 5, 44) || (VIII) 2 HESYCH. σ 869 Schm. *σκαρπαδεῦσαι*· *κρίναι*

2 2 ad *σκαπαρδεῦσαι* sscr. *συμμαχῆσαι* (I) B O

2 2 H. Merc. 175 *φιλητέων ὄρχαμος*, 292 *ἀρχὸς φιλητέων* | Ep. Gr. 1108 Kaib. *Ἐρμῆν τὸν κλέπτην . . . / . . . φιλητέων . . . ἀνακτα* | [Eur.] Rh. 217 *Ἐρμῆς . . . φιλητῶν ἀναξ* | Hellan. 4 F 19b J. *Ἐρμῆς φιλήτης*

2 2 *φῶρ* (cf. fr. 196, 8) usurpp. Sophr. 1 Kaib., Callim. Ep. 43, 6 Pf., Tynm. A Pl. 237 (7 G.-P.), 2, Leon. Tar. A Pl. 236 (83 G.-P.), 3 et 261 (84), 4, Besantin. AP 15, 25, 26, Dosiad. AP 15, 26, 16 al. | *δεῦρό τι μοι* codd. : corr. Dübner 22 (vel *δῆρ' ἔτι μοι*, quod rec. Schnw.) | *σκαπαρδεῦσαι* (I), recc. Edd. omnes : corr. Mein. ('forsan') coll. (VII) (prob. Br.¹ 64, Kn.¹ 20, LSJ s. v.): *σκαπερδεύντι* / *σὺ συμμαχῆσαι* audacter Br.⁶ 605, cf. Tzetzae gl. supra laudata : *σκαπαρδεῦσαι* Young¹ 741 coll. (VI) (prob. A. Garzya, Le Parole e le Idee 4, 1962, 326), sed ad *σκαπ*- / *καπ*- vide Pisani, AION - L 7, 1956, 41ss σκ. hapax, ad illud videtur adducere ludi genus quod *σκαπέρδα* vel potius *σκαπέρδαν* ἔλκειν denominabatur, de quo disertè Poll. 9, 116, cf. Suet. II. παιδιῶν 7 Taillardat (vide pp. 167s), Hesych. σ 854 Schm., Ioann. Philop. 33, 1ss Dind. (ubi *καπέρδα*), Phot. Galean. 2, 159 N., Eustath. 1111, 22ss, qui τὸ σκ. ἔλκειν partem fuisse testatur illius ludi cui nomen erat ἔλκυστινίδα, quare, ut Suetonii verbis utar, *σκαπέρδα λέγεται πᾶν δυσχερὲς ἐκ μεταφορᾶς παιδιᾶς ἐργώδους, καὶ παροιμία σκαπέρδαν ἔλκειν ἐπὶ τῶν ἐπαχθέε τι μεταχειριζομένων*, itemque ὁ πάσχων dicebatur *σκαπέρδης* (Hesych. σ 854 Schm., vel *σκάπερδος* (Suet. II. βλασφ. 122 Taillardat *σκάπερδος*· ὁ δυσχερής, cf. etiam Hesych. σ 853 Schm. *σκάπαρδος*· ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος et ἰ. 209 L. [≅ Phot. Galean. 1, 371 N.] *λακκοσκάπερδον* [Adesp. com. 1362 K.; -πέρδαν Phot.]· *λακκόπρωκτον* [ἢ μέγαν σκάπερδον add. Phot.]); *σκαπερδεύειν* igitur idem esse ac *σκαπέρδαν ἔλκειν* videtur (cf. Fränkel, GD 276), ideoque *δεῦρό μοι σκαπερδεῦσαι* 'trahe mihi scaperdam', i. e. 'labores meos suscipe, mihi laboranti opitulare', ridicula quadam imagine ab illo ludo ducta (fures Mercurium obsecrari soliti, αἰτούμενοι αὐτὸν ἔλθειν εἰς βοήθειαν. vide ad fr. 42a, 1); hinc Tzetzae explicatio *συμμαχῆσαι* (cf. Arch. 108, 1s W. καὶ μοι σύμμαχος . . . / . . . γενέο, Sapph. 1, 28 V. al.) quam probb. Bgk.¹⁻⁴, Schm.³ 596, Br.¹ 64, Mss. 104 al.; incertam fuisse et scribendi rationem et explicationem testantur Hesychii glossae (VI) (VII) (VIII), quas alii alias sumpsere interpretes (*λοιδορῆσαι* Schnw., Fröhde. Bezenb. Beitr. 17, 1893, 390, Osthoff, ibid. 29, 1905, 267s [*διασύρειν* 'irridere' comparans], Hofmann, EWG 315 al.; *μαντεύσασθαι* Sittig, Riess¹, D.¹⁻³, Adr., Md. al.; *κρίναι* [scil. *ὀνειρόν*] Herw. Lex.² 1327; *κρίναι* vel *μαντ.* etiam Hffm.) *σκαπέρδα* vox obscurae originis (Lydiam censet Lambertz 5 adn. 1, nullo iure), fuisse primitus non 'stipes' (Boisacq. DEG 870, Hug, RE 3 A, 1927, 439 al.), sed 'funis' videtur (ita Osthoff l. c., cf. G. Paulis, Paidcia 24, 1969, 213s; aliter alii, vide Frisk, GEW 2, 718), cf. *σχοινία ἔλκειν* Herodot. 5, 85, 2

FRAGMENTA

3 (4 W.; 8 Md.)

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης

8 (I) TZETZ. Exeg. II. A 14 p. 76, 6–13 Herm. διὰ ταῦτα πάντα ἡ δάφνη στέμμα ἡλίον ὡς καὶ τῶν ἀειθαλῶν τὰ λοιπὰ ἦν δάφνην οἱ ἱερεῖς τοῦ ἡλίου, ἦτοι μάντιες καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρῦσης, στεφανοῦμενοι ἐπορεύοντο· καθὼς δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· [3] || (II) TZETZ. ad Lyc. 425 p. 156, 14–17 Scheer καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε (scil. *λυκόφρων*) διὰ τὸ ἐκ γῆρας λευκοὺς εἶναι ὡς οἱ λάροι. καύης δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιάντας (ita codd., quod corruptum censet Wk. : *Μαίονας* Schnw.³ 205 : *Αἰνιέας* Bgk.¹³ 180, cf. schol. vet. p. 156, 7s *Δημήτριος* [utrum Ixion. an Sceps. incertum, cf. Mss. 107s adn. 8] φησιν ὅτι οἱ † *Αἰνεῖαι* † [v. l. *Αἰνεῖαδες* : an *Αἰνιάνες* ?] τὸν λάρον καύηκα ὀνομάζουσιν), ὡς φησι καὶ Ἰππῶναξ· [3, 1] || (III) TZETZ. ad Lyc. 741 p. 238, 28–33 Scheer καύης ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον ..., ὁ δὲ Ἰππῶναξ καύης λέγων οὐτωςί· [3, 1], καύης δὲ ὁ λάρος κατ' Αἰνιάντας (v. supra) ἐστίν || (IV) 1 ATHEN. 14, 624b, vide ad fr. 153 || (V) 1 cf. HESYCH. κ 2669 L., vide ad fr. °188 || (VI) 1 cf. CHOEROB. ad Theod. 1, 275, 23–25 Hilgard (≈ THEOGENOST. Can., An. Ox. 2, 30, 16–18 Cramer) τὸ *Κίκων* κύριον μὲν ὄν φυλάττει τὸ *ω* ἐν τῇ γενικῇ, οἷον *Κίκωνος*, ἐθνικὸν δὲ ὄν τρέπει τὸ *ω* εἰς τὸ *ο*

8 1 ad *Κίκων* sscr. *ὄνομα μάντιος*, ad καύης sscr. *λάρος* (I)

8 prim. rec. Wk. || cum fr. °188 (q. v.) coniunxerunt nonnulli, cum fr. 1 (q. v.) Bgk.¹ al. | cf. fr. °188, iridentur harioli sacerdotesque inde ab Arch. 182s W. || 1 ad nomen *Κίκων* (fr. 78, 7; 105, 17; 129e, 2) cf. Mss. 106s | *πανδάλητος* (-δάλητος (III) HA², -δαύλητος (III) D) hapax, quid proprie valeat incertum ('ἐκ τοῦ πάντα δαλεῖσθαι vel δηλεῖσθαι' expl. Hemst. ad Ar. Pl. 913 [pp. 312s]; 'ἐπίτριπτος' LSJ; 'hideous' Kn., qui *πανλώβητος* cont.; 'defiguré, hideux' Mss.; *Πανδέλετος* [Cratin. 242 K.] et composita similia *παγκατάρατος*, *παμβδελυρός*, *παμμίαρος* al. cont. Md.; de nomine proprio cogit. dub. W.); permultis suspectum propter -dal- (unde *πανδήλητος* Schnw., recc. Hll., Cr., D.¹⁻² [cf. etiam Kn. 35 adn. 1]), deff. Hffm. GD 304 et Mss. 107 (coll. *φρενοδᾶλής* Aesch. Eum. 330, de quo tamen vide Groeneboom ad l.), Pisani, SLG 65 (-δᾶλ- interpr. ut 'dorismo penetrato in Efeso con mercanti dorii' coll. fr. 61, 1 *φῶδας*), Md. (qui cont. Hesych. δ 159 L. *δᾶλλει*· *κακουργεῖ*): *παντάλητος* Salm. Plin. Ex. 65F, item Schnw.⁶ 1381 : *πανδάφνωτος* vel *πανδάφνητος* Bgk.¹, lauri notionem delitescere ratus : *πανδαύχνητος* (Br.¹ 64, Bgk.²) vel *πανδαύκητος* vel *πανδαύχνητος* (rec. Mein.) Bgk.⁷ 957 (cf. etiam Bgk.¹⁰ 12 et Bgk.¹³ 172), ad *δαύχνη* = *δάφνη* coll. Nic. Ther. 94 et Al. 199 : *παμφαλητός* (= *περίβλεπτος*) prop. Bgk.³⁻⁴ coll. fr. 174 : *δαφνόλητος* Schm.³ 596 : *Κανδαύλητος* Ramsay 173s (prob. Mazzarino, Or. 196s et 378) | *ἄμμ.* vox ex epica poesi parodice deprompta (*ἡμμορος* Fick, Hffm., vix recte), utrum *δύσμορος* (Z 408, Ω 773) an *ἀμέτοχος* (Σ 489, ε 275, H. Cer. 481; *ἄμμοιρος* absol. Eur. Ph. 610) valeat, incertum | καύης (καύης iniuria Bgk.⁴, rec. D.¹⁻²) hapax vox Lydia (*kaves* 'sacerdos, hariolus', cf. Buckler-Robinson 362ss. Latte³ 43, Mss. 107ss [cf. iam Jahrb. f. Kleinass. Forsch. 1, 2, 1950, 182–188], Heubeck 80s); interpretatio *λάρος* vocem *κήξ* (o 479) respicit aliasque ab ea ductas (*καύαξ* [Hesych. κ 1903 L.], *καύῆξ* [Antim. Col. 6 Wyss, Call. 167 Pf. al.; *καύηκας* de hariolis dicit Lyc. 425], *κῆνξ* [Babr. 115, 2 *λάροις τε καὶ κῆνξιν* al., nomen pr. Hes. 16, 4 M.-W. al.]), cf. Hesych. κ 3230 L. *κοίης*· *ιερεὺς Καβεῖρων*, κ 3265 L. al.; de Cicone itemque de Cabiris cf. fr. 78, 7 et 11

†τοιόνδε τι δάφνης κατέχων†

4 (2 + 2a W.; 19 + 20 Md.)

a Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος

4 (I) Tzetz. Chil. 10, 370–374 pp. 402s Leone *περὶ τῶν Μιλησίων μὲν ἔφην πολλοὶ ἐρίων* / *περὶ εἰρίων (ἐρίων CQ) Κοραξίων ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ* / *Ἰππῶναξ οὕτως εἰρηκε μέτρῳ χολῶν ἰάμβων*. [4a]. / *τοὺς Κοραξοὺς δὲ καὶ Σινδοὺς ἔθνη τυγχάνειν νόει* || (II) SCHOL. Ap. Rh. 4, 321 (p. 284, 5–8 Wendel) *τὸ δὲ Σίνδοι Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ 5' τῆς Καθόλου* (1, 142, 20s Lentz) *βαρυντοῖεν φησι δεῖν*. *τινὲς δὲ ὀξυτονοοῦσιν, οὐκ εἰδ. καὶ Ἰππῶναξ δὲ μνημονεύει πρώτῳ (πρὸς τὸ codd., quod Hipponacti tribuunt vulgo, scholiastae Wendel, 'cum ad lexicum cuiusdam locum delegari videatur', probb. Md. et dub. W. : corr. Mein. 94, probb. Hart., Bgk.⁴, Hffm., Kn. p. 28 adn.)* [4b] || (III) a HESYCH. (κ 3584 L.) *Κοραξοί*. *Σκυθῶν γένος. καὶ <Κοραξικόν>* (inset. Br.¹ 63 [τὸ K.]) *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*

§ 2 Arch. 187 W. *τοιήνδε δ' ὃ πύθηκε τὴν πυγὴν ἔχων*, unde Ar. Ach. 120 *τοιόνδε δ' ὃ πύθηκε τὸν πῶγων* ἔχων | cf. A 14 *στέμματ' ἔχων* (scil. ὁ ἱερεὺς) ἐν χειρὶν | Ar. Pax 1044–1046 *προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος* / . . . / — *μάντις τίς ἐστιν*;

4 Phoen. 1, 13–15 Powell *ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος* / *εἰς ἣ Κοραξὸς ἦ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν* / *<Σ>ινδὸς (corr. Schweigh.) κομήτης*. *οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω* (vide ad fr. *187) || a v 224 *ἀμφ' ὥμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λῶπην* | Ar. Eccl. 878s *ἐγὼ δὲ καταπεπλάσμενη ψυμνθίῳ* / *ἐστηκα καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη (ἡμφ. etiam in fine versus 1057), Eur. 328 K. γυνὴ μέλαιναν δέρεϊν ἡμφιεσμένη* (cf. etiam 277 K.)

§ 2 parodice dictum esse ad Arch. l. c. susp. Colonna 107, ft. recte | verba *τοιόνδε* — *κατέχων* Tzetz. tribb. Herm. (in edit. Exeg. II.), Wk., Schnw., Bgk.¹⁻², Hart., D.³ (praeter *τοιόνδε*), necnon Mss. 108s (qui cont. Tzetz. Alleg. II. A 12–22 pp. 67s Boissonade) *ὁ Χρύσης γὰρ ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ἥλιον* / . . . / *οὗτος τὸ στέφος τοῦ θεοῦ τὸ δάφνηνον κατέχων* / . . . / *εἰσῆλθε* / *χερσὶ κατέχων στέφανον Ἀπόλλωνος Ἥλιον* / *τοῦτέστιν εὐωδέστατον θάλλοντα κλάδον δάφνης*, 'at tunc versus prorsus non testificatur id, cuius causa adhibitus est' recte obl. Bgk.³⁻⁴ (vide Md.³ 13ss) : *τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων* ('sive κλῶν' ἔχων malis [. . .], *τοιόνδε* non ad κλάδον ἔχων referendum, sed ad verbum, quod subsequebatur, velut *ἐθέσπιζεν*) prop. Bgk.³⁻⁴ ('nisi forte scribendum *τοιόνδ' ἔφη δάφνησι κρατ' ἔχων (θάλλον)* [. . .], quod si cui displiceat, poterit *στεπτὸν* addere' add. Bgk.⁴), probb. Fick, Hill., Cr., Hffm., D.¹⁻², Adr. : *Τηλοῖο* *ἔβη δάφνησι κρατ' ἔχων <στεπτόν>* Sitzl.⁷ 1043 : *τοιόνδε <μο>ι κατ'εἶπε, κρητ'* ἔχων <δαῦλον> / *δάφνησ<ιν>* Kn. : *τηγοῦν δὲ (vel τηροῦνα) χερὶ δάφνας ἔχων <Ἀπόλλωνος>* Ramsay 178 (iure obl. Calder) | conferri potest Hesych. α 2096 L. *αἰσακος*. *ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες θμνοῦν τοὺς θεοὺς*

4 prim. rec. Wk. || fragmenta a et b proxima tetiisse, ut vidit Mein. 94 ('forsan'), ostendunt (I) v. 374 et (III) (ubi ad Κοραξικόν translata videntur quae ad Σ. δ. proprie pertinent), necnon Phoenicis imitatio; hinc fr. b temere suppletum <γυνὴ δὲ> πρὸς τὸ Σ. δ. fragmento a subiunxit Cr. XXII (recc. D.¹⁻³ [qui fr. ab ex eodem carmine atque fr. *187 petita censet, a Phoenice adductus], Adr., Mss.), metro tamen ('a weak caesura would be incredible' Kn. 28 adn.) et ipsa grammatica (cf. particulae μὲν haud idonea locatio) repugnantibus, vide Md. LXIV (cf. Md.³ 564s et Md.³ 16) et Morelli⁹ 372s | ad Coraxos Sindosque, Scytharum ἔθνη, cf. Steph. Byz. 373, 5 et 569, 27, vide K. Kretschmer, RE 3 A, 1927, 226s, E. Diehl, RE Supplb. 7, 1940, 336s, Mss. 102 || a Κορ. 'meretricium' interpr. Br.¹ 62 (de Arete cogitans), vix recte | *ἡμφιεσμένη* prop. W. (cf. Stud. 105) | *λῶπος*, quod idem fuit

FRAGMENTA

b < × — υ — × > Σινδικὸν διάσφαγμα

5 (43 W.; 52 Md.)

μάκαρ ὅστις < × > θηρεύει †πρήσας †

4 (IV) b HESYCH. σ 680 Schm. Σινδικὸν διάσφαγμα· (σίνδικον· δ. cod. : corr. et huc rett. Salm.) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον || (V) b STEPH. BYZ. (p. 569, 27 — 570, 2 Mein.) Σίνδοι . . . λέγεται <Σινδικόν> καὶ (καὶ <τὸ Σ.> Br.¹) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (αἰδ. <Σινδικόν> W.) || (VI) b cf. HESYCH. (σ 679 Schm.) Σινδὶς· ἢ Σκυθὶς (σκυθία cod. : corr. Mein. 94, rec. Schm. Hesych. min., qui ex ordine Σινδική· Σκ. scripsit). καὶ ἡ πόρνη, quae glossa ex Hipponactis commentario fluxisse videtur

5 CHOEROB. ad Hephaest. I (Π. κοινῆς συλλαβῆς), 6 p. 195, 15—25 Consbr. ὁμοῖως καὶ τὴν εὐ ἐδρίσκομεν ποιοῦσαν κοινήν, οἷον ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ (Ἰάμβων Kalinka ap. D.¹⁻³) Ἰππώνακτος, ἐνθα φησί· [5], τὴν ῥεῦ ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέ-σπειλε. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν εὐ· [45]. εἰτα πάλιν ὁ αὐτὸς· [46], τὴν λευ ἐν τετάρτῳ ποδὶ· λεύειν δέ φησιν ἀντὶ τοῦ λιθοβολεῖν

5 cf. fr. °196, 6s ᾧ μάκαρ ὅτ[ις] / . . . εἶδε. Theogn. 1013s ᾧ μάκαρ . . . ὅστις . . . / . . . κατέβη et 1173 ᾧ μάκαρ, ὅστις δὲ μιν ἔχει φρεσίν, Ar. Ach. 254s, Eur. Cycl. 495 al.

atque λώπη Homeri, usurpp. Alc. 33c, 2 V. (ci. Hunt), Anacr. 80b, 2 Gent., Herond. 8, 36, Leon. Tar. AP 7, 472 (77 G.-P.), 10 et A Pl. 307 (90 G.-P.), 2, Theocr. 14, 66; de obscaena quadam significatione cogit. Md. 44 coll. λέπεσθαι 'masturbari' et κόραξ 'pubes' (?) || b <Κοραξικόν καὶ> Σ. δ. prop. Mein. coll. (III), rec. Hart. 220; quod ci. Cr. vide supra | διάσφ. hapax, cf. Eustath. 897, 60s καὶ ἡ διασφάξ ἐπὶ σχισμάτων λεγομένη, ὥς καὶ ὁ Ὀππιανὸς (I, 744) δηλοῖ σαφέστατα καὶ ὁ τὸ θῆλυ μύριον οὕτω καλέσας (de poeta comico agitur, cf. 134, 21s); ad hoc obscenitatis genus (Σ. δ. proprie 'Bosphorum Cimmerium' indicat, cf. Hellan. 4 F 69 J.) cf. Macho 386 G. κοῖλον Ἄργος, Rufin. AP 5, 60, 6 Εὐρώταν (= κύσθος), necnon Ar. Ach. 604, 613, Lys. 87, 91, 1163, 1169s (vide etiam Eccl. 1107 et H. Akbar Khan, Hermes 98, 1970, 150s), cf. 95, 15 Πυγέλεισι[| Lycium snla 'vulva', necnon <ι>σίνδης (ita male legit in (VI)) et σίδη 'malum Punicum' cont. Pestalozza 7—12 (prob. Md. 46), praeunte Sundwall¹ 86 et 195, sed cf. Mss. 103 adn. 1

5 prim. rec. Bgk.³ (ex altera edit. Gaisfordiana [1855]; πρήσας add. Hll. ex cod. U quem adhibuit Hörsch. in edit. Choerobosci [1886]) | ex eodem carmine ac fr. 45 peti- tum censent Bgk.³⁻⁴, Fick | obscurum, de 'amatory quarries' cogit. Kn., aliter Ro- magnoli 202 et Del Grande ap. Md. 90 || μακάριος ὅστις K (recc. Bgk.³⁻⁴, Fick, Hll., Cr., Hffm., Kn.¹ 22, D.¹⁻³), μακῆρ' ὅ τις U : corr. Perrotta¹ 38s (μάκαρος iam Kn., quod tamen Doricum), cf. Becht. GD 344s; ad μάκαρ cf. fr. °196, 6, Solon. 19, 1 Gent.-Pr., Diph. 126, 6 K. (parod.), vide Gent., Gnomon 48, 1976, 745; ad maca- rismos cf. G. L. Dirichlet, De macarismorum apud veteres formis, Regim. 1913, 11; L. E. Rossi, Maia 23, 1971, 20 | lac. ante θηρεύει (sine causa θηρέει 'ionice' Br.⁶ 396) statuit Kn. (versum contra testimonii verba vel contra 'knoxianam' quae dicitur legem redegerunt Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, Adr., Md., Mss.) | πρήσας, quod om. K, corruptum esse vidit Kn. (praeunte Consbr.), probb. Md.³ 34, W. : μακάριος ὅστις θ. <χρῶσθον> Πλοῦτον mire Sitzl.⁷ 1044 coll. Xen. Anab. 1, 2, 13 : μ. ὁ. <τι> θ. <μῆ> τηρήσας e. g. W., cf. Babr. 6, 16s : μ. ὁ. <τι> θ. <τὸ πῦρ vel πυρὴν vel ξύλον> πρήσας Ebert ('wer, wenn sein Feuer brennt (auf dem er etwas braten könnte), auch etwas fängt') | ad εὐ (de qua correptione diu disputatum est, vide Wilam. GV 290 adn. 4; Kalinka⁴ 132; Cunningham 120s) cf. fr. 45s; Herond. 3, 71 ἰκε- τεῖω et 9, 2 Εὐτέτειραν, necnon Pind. Pyth. 8, 35 ἰχνεῖων; Theocr. 24, 71 Εὐρηεῖδα; ad alias diphth. correptas (testim. 44), vide p. XXIX

βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες

6 (I) TZETZ. Chil. 5, 728–758 (pp. 196s Leone) ὁ φαρμακὸς τὸ κάδαρμα τοι-
 οὔτον ἦν τὸ πάλοι. / ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηνία, / εἴτ' οὐδ' ἑλμός εἴτε
 λοιμὸς εἴτε καὶ βλάβος ἄλλο, / τὸν (sic 0 : τῶν cett., iniuria rec. Leone) πάν-
 των ἀμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν, / εἰς καθαγισμόν καὶ φάρμακον (φαρμα-
 κὸν Kn.) πόλεως τῆς νοσοῦσης. / εἰς τόπον δὲ τὸν πρόσφορον στήσαντες τὴν
 θυσίαν, / τυρόν τε δόντες τῇ χειρὶ καὶ μᾶζαν (μάζας Ψ) καὶ ἰσχάδας, / ἐπτάκις
 τε (ῥᾶρ Ω) ῥαπίσαντες ἐκείνον εἰς τὸ πέος / σκίλλαις συκαῖς ἀγρίαις τε καὶ ἄλλοις
 τῶν ἀγρίων, / τέλος πυρὶ κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις, / καὶ τὴν σποδὸν εἰς
 θάλασσαν ἔρραινον εἰς ἄνεμους, / εἰς καθαγισμόν τῆς πόλεως, ὡς ἔφην, τῆς νοσοῦ-
 σης, / ... / (745) ὁ δὲ Ἱππῶναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει / [26], / καὶ ἀλλαχοῦ
 δὲ πού φησι πρῶτῳ ἰάμβῳ γράφων (φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ B0, sscr. V) [6] /
 (750) καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος / [27–29] / καὶ ἀλλαχοῦ δὲ
 πού φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ [30]

6 Theocr. 7, 107s σκίλλαισιν ὑπὸ πλευρὰς τε καὶ ὤμως / τανίκα μαστίζοιεν
 (cf. Henrichs 26s) | Theophr. Char. 16, 14 σκίλλη ἢ (σκ. ἦ del. Wilam.) σκύ-
 λακι . . . περιεσθῆναι | Dio Chrys. Or. 48, 17 (2 p. 93 Arnim) περιεσθῆναι
 τὴν πόλιν (cf. fr. 26) μὴ σκίλλη μηδὲ ὕδατι | Iul. Or. 7, 5 Rochef. (209d) ἀρ-
 οῦ τοὺς ταῦτα ἐπαινοῦντας ὥσπερ τοὺς φαρμακοὺς ἐχρῆν οὐ θύσθαι πολεμουμέ-
 νους ἐλυθεσθαι, κουφοτέρα γὰρ ἐστὶ τῶν ἀδικημάτων ἢ ζημία, λίθοις δὲ βαλ-
 λομένους ἀπολωλέναι; (cont. Wilam. ap. D.²⁻³, Hipponactis Iulianum memorem
 fuisse ratus)

6 prim. rec. Wk. || fragmenta a Tzetzta allata ex diversis carminibus (tribus cre-
 diderim [fr. 6; 26; 27–30]) petita videntur, hoc unum quidem ex primo Iamborum
 carmine certe dicitur (ita Bgk.¹, probb. Hll., Cr. : aliter rell. Edd., cf. Dg.¹⁴ 156s) ||
 de Thargeliis pharmacorumque ritu (vide fr. 26–30, necnon 95, 4; 107, 49; 146;
 203 [quibus addenda ft. 19; 31; 46; 126, 4; 130]; de pharmacis egerunt etiam
 Callim. 90 Pf., Petron. fr. 1) vide Meursius, Gr. Fer. 143–149, Paton, Schwenn
 26–53, Harrison 95–106, Gebhard¹⁻², Rupprecht¹, Deubner, Attische Feste 179–
 198, Nilsson, Griech. Rel. 12, 107–110, Wiechers 31–42, Burkert 64–77 et 170s.
 Bremmer, cf. Dg.⁷ 93–97 || 1 ad β. vide fr. 46 | λειμῶνι codd. (recc. Wk., Schnw.,
 Bgk.¹⁻², D.³, Adr., Md., W., Sn. al.): corr. Schnw. Beitr. 104 coll. (I) v. 733 εἰς τόπον
 δὲ τὸν πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν, frustra obll. Rupprecht¹ 312 ('die Kon-
 jektur [. . .] zerstört die Pointe : Hipponax wünscht seinem Gegner, daß er bewor-
 fen und geschlagen wird wie ein φαρμακός [. . .] und zwar nicht im Sommer, wie
 sonst der φ., sondern im Winter', item fere Md., cf. etiam Henrichs 27, qui Theocr.
 7, 110–115 cont.) et Gebhard² 1294, qui Hesych. χ 271 Schm. χεῖμων· ἢ ὥρα καὶ
 κίνδυνος, ταραχή, ζάλη, διωγμός male cont.; ad mendum cf. [Meleag.] AP 9, 363, 6
 λειμῶνες (χειμ. S), Anton. Lib. 7, 4 λειμῶνι (χειμ. P); Dianae Ephesia ludos cele-
 brari solitos ἐν λειμῶνι recte memorat Br.¹ 59, ad rem vide A. Motte, Prairies et jar-
 dins de la Grèce antique, Bruxelles 1971, 62–76; λειμ. 'puenda muliebria' (cf.
 Eur. Cycl. 172) hic significare susp. Md.³ 21 (probb. Bartalucci et Koster ap. Md.³
 necnon Gerber¹ 167), vix recte (mire χειμ. = προωκτός exosculatur Farina 83) | ῥα-
 πίζω vox Ionica (fr. 30, 2; 49, 2; Xenoph. 6, 4 Gent.-Pr., Anacr. 41 Gent., Herodot.
 7, 35, 2 al.), cf. Gent. ad Anacr. 41

FRAGMENTA

κράδησι καὶ σκίλλησιν ὥσπερ φαρμακόν

7 (42 W.; 36 Md.)

†τέαρε[. . . .]δεύειε † τὴν ἐπὶ Σμύρνης

6 (II) 2 Phot. Galean. 2, 256 N. (hinc Erbse, Ael. Dion. φ 2) φαρμακός· τὸ κά-
θασμα βραχέως. οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φαρμακόν· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν
τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς
χρόνους· δηλοὶ καὶ Ἰππῶναξ

7 (I) Tzet. ad II. μέτρων (vide testim. 35) (An. Ox. 3, 310, 17–28 Cramer)
στίχοι Ἰππώναντος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· [35]. καὶ
πάλιν (πᾶ codd., unde πατέρα Dübner, πᾶσαν Cramer [probb. Schnw., Bgk.¹, Hll.,
Cr., D.¹⁻³, Adr., Md., Sn., item Md.³ 25 coll. A 569 et Ap. Rh. 4, 272s], πατίαν
Ramsay 164, παγίως e. g. Latte [ap. Md. 67], Hipponacti tribuentes : corr. Mein.
100, vide ad fr. 25)· [7]. καὶ πάλιν (πᾶσα codd. : corr. Mein. 108, item Bgk.¹³ 181)
[49]

7 1 Leon. Tar. 79, 1 G.-P. εὐθυμος ὢν ἔρρασε τὴν ἐπ' Ἰλιδος

6 2 ad κρ. (cf. fr. 146 et 203) vide Gebhard¹ 68–72, Gebhard² 2129; de scilla
quae βοτάνη δηλητήριος ἀκανθώδης fuit (schol. rec. Theocr. 7, 107, p. 58 Dübner)
ad expiandum lustrandumque adhibita (καθάρσιος, ἀλεξιφάρμακος simm. saepius
dicta) cf. Murr 211, R. Helm, Lucian und Menipp, Leipzig–Berlin 1906, 26s,
K. Lembach, Die Pflanzen bei Theokrit, Heidelberg 1970, 63ss | κράδησι ad
βάλλ. referri, σκίλλησιν ad ῥαπ. perperam contendit Br.¹ 59 (cf. e. g. schol. Theocr.
7, 107 p. 104, 13 Wendel σκίλλαις βάλλουσι) | ὥστε Lewis 289 (ὥστε φαρμακοῖς
iam Dalec. [1587] ad Plin. 1, 20, 9), item Kn. et Maas, GM¹ 37, sed vide Maas¹
1865, Bill 45ss, Kalinka⁴ 132s; cf. fr. 95, 4 et (de ischiorrh.) p. XXIX | φάρμακον
Bgk.⁴ (probb. Fick, Hffm., Kn. coll. Eustath. 1935, 14ss οἱ τὰς πόλεις καθαιρόντες
φαρμακοὶ Ἀττικῶς ἐλέγοντο . . . Ἴωνες δὲ φασὶ προπαροξεντόνως, sed cf. [Arcad.]
57, 7s Schm. φαρμακός ὁ ἐπὶ καθαριμῷ τῆς πόλεως τελευτῶν, φάρμακος δὲ ὁ γόης
(vide etiam schol. [T] Hom. Ω 566, [Ammon.] 494 Nickau, Et. Magn. 802, 5s; cf.
Didym. p. 314 Schm.); paenultimam syllabam longam esse negavit Klotz, sed Hip-
ponactis χρῆσις a Callim. 90 Pf. necnon ab Or. Syb. 2, 283 et 3, 225 confirmatur
(-ᾱκ- Ar. Ran. 733); ad rem vide Mss. 113

7 prim. rec. Schnw. (verba Γύγον σῆμα iam Wk. ex (II)) || de hoc itinere, quod
inter antiqua Lydiae sepulcra Smyrnam versus ironice (v. 5) commendatur, vide
Ramsay 147ss, Mazzarino, Or. 176ss, Md. (cf. Md.³ 25); Mss. 129ss ('I fancy there
is an allusion to the conquest of Lydia' Kn., vix recte) || 1 ita (I) (lac. quinque
litterarum post τέαρε A, nullo spatio C) | τέαρε corruptum putabat Bgk.²⁻⁴ ('ft. ob-
soletum aliquod vocabulum delitescit'), qui Hesych. τ 728 τεωρεῖς· δραπεταί. κα-
κοῦργοι. λησταί et 729 Schm. τέωρος· σνκοφάντης. καὶ τὰ ὅμοια huc dub. traxit; hinc
τέωρε Fick, ὁδὸν τεωρενέσκε dub. Kn. ('along the road [. . .] he ravag'd'); iisdem
glossis collatis (quibus obscuris obscuram adde τ 471 Schm. τέαρος· κακοῦργος.
σνκοφάντης), traditum τέαρε deff. Hll., Cr. ('ft. lusit in θεωρός, θεαρός nomini-
bus'), D.¹⁻³, Adr. al. : Τεάρε Pape-Benseler 1499 ('Fluss in Lydien', cf. Herodot.
4, 89, 3, ubi T. Thracium flumen), item Ramsay 162ss (n. pr. 'Lydian or Anatolian');
Md. (servi nomen cuiusdam, nisi sycophantae vel mercatoris vel fugitivi vel praeda-
toris); W. ('ft. nomen Phrygium') al. : δ' ἔταιρ Schnw., rec. Bgk.¹, τ' ἔταιρ Snell :
τε ἄρ Pisani² (vel τέαρ) : τέαρε om. Mein. nescio quo pacto, item Br.¹ 70 et Hart.
216 (πάλιν < . . . > ὁδ.) | ὁδευε Schnw., omnes fere secuti, sed 'possis σενεῖε al.' W. |
ἐπὶ Σμύρνην perperam Fick | non de Ephesi vico (Br.¹, Ramsay 146ss al.) ut in
fr. 53, 1, sed de urbe agitur (cf. Mss. 130)

ἴδι διὰ *Λυδῶν* παρὰ τὸν *Ἀττάλεω* τύμβον
καὶ σῆμα *Γύγεω* καὶ †*μεγίστρου* † *στήλην*
καὶ μνήμα *Τωτος*, *Μυτάλιδι* πάλμυδος,

7 (II) 3 SCHOL. Nic. Ther. 633 (p. 237, 7–10 Crugnola) 'παραι Γύγαό τε' ἦτοι αὐτοῦ τοῦ βασιλέως <Λυδίας> σῆμα, ὥς φησιν Ἰππώναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν {Λυδίας} (del. Mein., transp. Cazzaniga ap. Crugnola) *Τάμβον*, ἢ τὴν *Γυγαίαν λίμνην* λέγει ἀπὸ *Γύγου* τοῦ ἐκατόγγχειρος || (III) 4 HESYCH. (μ 1992 L.) *μυττάλυτα*· *μεγάλου* (*μεγάλα* Mus., prob. Bgk.⁴, sed vide infra; post *μεγάλου* lac. signat Latte), huc traxit Schm.³ 597, probb. Bgk.²⁻⁴, Kn., W., perperam obl. Latte || (IV) 4 TZETZ. Chil. 5, 455s Leone, vide ad fr. 1

7 2 ἰδὺ Kn., rec. W. (uterque ἰδὺ διὰ, cf. W. Stud. 86) | ad tribr. init. vide p. XXIX, ad dactylum in tertio cf. Herond. 1, 30; 3, 19 al.; ad ἴδι . . . παρὰ vide Schwyzler-Debrunner 495 | *Ἀλάνττεω* Schnw. (iam Schnw.³ 201s, sed cf. Schnw.⁶ 1376) coll. Herodot. 1, 93, 2 (probb. Bgk.¹, Mein., Kn. [dub.]), praeter necessitatem; ad Attalen, Sadyattis Lydorum regis filium, cf. Nic. Dam. 90 F 63 J. | de ionico -εω (*Ἀττάλη* male Ramsay 149) vide p. XXVII et Renner 1, 201ss; hic -ἄλῃω trisyllabum male interpr. Tzetzes, cf. fr. 49, 1 || 3 de Gygis sepulcro cf. E. Müller 245ss et Mss. 131s | *Μεγίστρου*(ος) Schnw.³ 202s (probb. Mein., Br.¹, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, Adr., Sn.) coll. Clearch. 29 Wehrli ap. Athen. 13, 573 ab, ubi illud *ἐταίρας μνήμα* Gyges dicitur aedificasse, huic tamen paelici nomen *Μεγ.* fuisse non constat (vide Ramsay 150s; Mss. 132s) : *μετ' Ἀρδνός* Bgk.¹, hinc *παρ' Ἀρδνός* prop. Kn., qui *μεγίστρου* esse 'partly composed of an old gloss *μερίστου* on †*μυττάλυτα*† (. . .) like Hesych.'s *μεγάλου*' susp. : *Μεριστίου* Hart. 216 : *Μασίστρεω* Schm.³ 596s (immo *Μασίστρεω*, cf. Herodot. 7, 82) : *Σεσώστριος* prop. Bgk.⁴ coll. Herodot. 2, 106, 2 *εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνήν δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκυκλοαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός* (scil. *Σεσώστριος*), *τῇ τε ἐκ τῆς Ἐφεσῆς ἐς Φώκαιαν ἔρχονται καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην* (memorantur *Σεσώστριδος* στήλαι etiam ab Aristid. Or. 16 [1, 397 Dind.]), rec. W., qui *μεγίστρου* ex gl. *μεγάλου* ad *μυτάλιδι* (III) ortum censet (vide supra iam Kn.) : *μέγ' ἄστν* (i. e. Sardis) <καὶ> Buckler (ap. Ramsay 152), rec. Md. (cf. etiam Md.³ 26, qui *Z 392 μέγα ἄστν* cont.) || 4 *μνήματ' ὥτος* codd. : corr. Bgk.³ ('quamquam etiam mulieris nomen poterat commemorari, velut *καὶ μνήμα Τουδοῦς*, vid. Nicol. Damasc. fr. 49 [. . .] et Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. p. 150'), item Ramsay 153s, cf. Zgusta, Kleinas. Personennamen 528, Mss. 133s (utrum *Τῶτος* [Ramsay 153 adn. 1, Mss., Sn.] an *Τωτός* [Bgk.] scribendum, incertum) : *μνήμα τ' Ἄντος* Schnw., unde *μνήματ' Ἄντος* Bgk.¹ (iterum prop. Bgk.⁴), rec. Mein., Hll., Cr. (*μνήμα τῶττος* [= *τὸ Ἄντος*] praeoptans, quod rec. Adr.), D.¹⁻³, prob. Br.¹ 70 cf. Herodot. 1, 7, 3 : *μνήμα χωστὸν* Schm.³ 597 : *μνήμα Τρωός* Hart. : *μνήματ' Ὡτον* Pape-Benseler 1710, item Mayer 197 : *μνήμ' Ἄττος* Hffm. : *τὸ Σαδυνάττεω μνήμα* Kn. ('*τωποσμυττάλυτα* might stand for *τωσαδυνάττεω*') | *Μυτάλιδι* (I) ut genetivum Anatolicum (patronym.) expl. Ramsay 154s (qui *Μυτάλιδα* non respuit), hinc *Μυταλίδεω* Mss. 134, cf. Zgusta, o. c. 334 et

342; locativum esse suppp. Hffm., W. : *μυττάλυτα* (III), prob. Bgk.³ ('ex *μυτταλίδι* ? W.) : *Ἀττάλυδα* prop. Bgk.⁴ coll. Steph. Byz. 144, 11s Mein. *Ἀττάλυδα*· πόλις *Λυδίας*· *κτισθεῖσα ὑπὸ Ἄντος* (*Ἄντος* R) *καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ Λυδοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ* (cf. Herodian. Π. καθολ. προσ. 1, 379, 27 L.), probb. Cr., D.¹⁻³, Adr. : *Ἀνυρσίλεω* τε Schnw., probb. (-ίλου) Bgk.¹, Br.¹, Hll. al. : *ἐν μυτταλίδι* Hart. : *Μυτάλιδος* τῆς Schm.³ 1. c. | de voce *πάλμυς* vide ad fr. 1; de genetivo cf. Choerob. ad Theod. 231, 6s Hilgard (hinc Lentz, Herodian. 2, 707, 10s) *πάλμυς πάλμυος*. *τὸ γὰρ πάλμυδος* (*παλάμ- ter NC*) *διὰ τοῦ ΔΟΣ κλιθὲν παρὰ Αἰσχύλῳ* (fr. inc. 437 Nauck², 623 Mette) (*παρ' Αἰσχίνῃ* V : *παρ' Ἰππώνακτι* Br.¹, quod probabile censet G. Dind.⁵ PSG

FRAGMENTA

5 πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

8 (20 W.; 44 Md.)

δοκέων ἐκείνον τῇ βακτηρίῃ κόψαι

8 CHOEROB. ad Hephaest. 1 (Π. κοινῆς συλλαβῆς), 7 (p. 199, 12–20 Consbr.; quod ad Hipponactem pertinet U tantum) περὶ δὲ τῶν ἀφώνων ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀσθενέστερά εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων στοιχείων, καὶ εὐρέθῃ ποιοῦντα σπανίως κοινῇ ἐν αὐτοῖς τὸ π̄τ καὶ π̄τ, ὅλον παρὰ τῷ ποιητῇ· [δ 229]. καὶ πάλιν παρὰ Ἰππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβων (τῷ τρόπῳ ἱάμβον cod. : corr. Hffm. : ἐν τετάρτῳ ποδὶ ἱάμβον Studemund, rec. Consbr., D.¹⁻³). [8]. καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ· [34]

7 δ γ 138 (= ι 161) ἐς ἥλιον καταδύντα | ν 29s πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπει
... / δύναι ἐπειγόμενος, cf. Ar. Ach. 733 πότεχ' ἐμὴν τὰν γαστέρα

8 Herond. 8, 59s μὴ σε καίπερ ὦν πρέσβυς (ft. Hipponax, cf. testim. 47) / οὐλῇ κατ' ἰθὺ τῇ βακτηρίῃ κόψω (suppl. Weil) cf. Nic. Ther. 377s οἷα βατήρα / κόψαντες || cf. fr. 107, 14 μὴ δοκῇ με λασθαίνειν | Ar. Nub. 541s τῇ βακτηρίᾳ / τύπτει τὸν παρόντ' | Ar. Av. 497 λωποδύτης παῖει ὁπιάλῳ με τὸ νῶτον et 1629 βακταρι κροῦσα (barbari verba) | Callim. Iamb. 13 fr. 203, 27 Pf. ἀπεμπολῇ κόψας

1, 126) ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον (Φρύγιον prop. Nauck : possis Λύδιον) βασιλέως (N 792 ft. spectatur), hinc 'Λυδίων πάλμφος or πάλμυ' temere Kn.; de trimetro recto inter claudos vide p. XXIX. de Hesych. π 253 Schm. πάλμνος· βασιλεύς, πατήρ quem huc rett. nonnulli (inprimis Ramsay 156, qui πάλμνος· βασιλέως <Τῶτος> πατρός legere voluit) vide ad fr. 47, 1 || 5 στρέψας Kn., quod non respuit W., qui Aesch. Prom. 707s ἥλιον πρὸς ἀντολὰς / στρέψασα σαντὴν στειχ' cont., sed cf. ν 29 ('eximio ioco dici et vulgari νῶτον τρέψαι respondere' monuerunt Schnw.³ 206, Br.¹ 71, cf. Herodot. 7, 141, 4; 211, 3 al.); ad productionem (-α τρ., 'wrong for Hipponax' Kn. 263) cf. frr. 36, 5; 39, 1; 105, 5; °193; °194, 16

8 prim. rec. Hll. (codicem U prim. adhibuit Hörsch. in edit. Choerobosci [1886]) || ἐκτεῖνον cod. : corr. Hörsch. : τ' (vel δ') ἐκείνον prop. Kn. : ἰκτίνον Maas, GM¹ 37 et ap. Md. 82 (ubi 'may he, while δοκέων ἰκτίνον τῇ βακτηρίῃ κόψαι, by mistake — namely because the bird had flown away at the last moment — hit a certain enemy of Hipponax on his head!' interpr. coll. Ar. Ach. 1168–1172), rec. Md. (cf. Md.¹ 133ss et Md.³ 30s; probb. etiam Kn.⁶ 194 adn. 1 [dub.] et Chantr.² 330), qui coll. Ar. Av. 497ss censet ἰκτ. (= βωμολόχον, cf. Ar. Av. 892, Pax 1099ss) Bupalum fuisse | βακτηρίᾳ cod. (rec. Hll., Cr., D.¹⁻³ [dub.]) : corr. Hffm. : βατηρίῃ Kn. coll. Herond. l. c. (rec. W.), sed βατήρ et βατηρία recentiori Graecitati ft. debentur, cf. E. Fraenkel, IF 32, 1913, 116s ('sie ihr Dasein [...] gelehrten Spekulationen verdanken', cf. βαίνειν), Mss. 116s, Cunningham ad Herond. l. c., M. G. Albani, MCr 10/12, 1975/77, 185s adn. 19 (de βακτ. / βατ. cf. Hesych. β 325 L., An. Ox. 2, 351, 29–32 Cramer); ad hanc correptionem vide fr. 34 et testim. 45, necnon exempla quae collegit Headl. ad Herond. l. c., cf. Maas, GM² 78; haud recte βᾱκτ. interpr. Rupprecht (ap. D.³) coll. fr. 72, 5 (ubi Θρηϊκίων legit) et Zenob. 3, 29 (CPG 1, 65 L.-Schnw. = [Men.] Sent. 204 Jaekel), ubi tamen δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν (προσκρούσαι [Men.]) λίθον corrupta videntur (εἰσκρούειν Erasmus : ἐγκρούσαι Meyer : αἰσχρὰ προσκρούειν Mein.)

IAMBORVM LIBER I

9 (24 W.; 33 Md.)

μυδῶντ' ἤδη

καὶ σαπρόν

10 (35 W.; 125 Md.)

ἐρέω γὰρ οὕτω · 'Κυλλήνιε Μαιάδος Ἐρμῇ'

9 EROTIAN. σ 10 Nachm. σαπρά· σεσηπότα, ὡς καὶ Ἰππῶναξ ἐν α' Τάμβων (ἰάμβω LMO) φησί· [9]

10 HELIOD. ap. PRISC. De metr. Ter. GL 3, 426, 16—24 Keil *Heliodorus metricus* ait: Ἰππῶναξ πολλὰ παρέβη τῶν ὀρισμένων (νενομισμένων Kn. 40, praeter necessitatem) ἐν τοῖς ἰάμβοις, hoc est 'Hipponax multa praeteriit', id est praetermisit, 'prae-finita in iambis'. Hipponax in primo: [10]. iste enim versus cum sit choliambus, in

9 Dio Chrys. Or. 5, 27 (1 p. 83 Arnim) τὸν δὲ νεκρὸν εὐρεθῆναι σαπρόν ἤδη (τι δὴ M, δὴ UBV, τε HPYC, edd.: corr. J. Geel, Observationes in Dionem, Lugd. Batav. 1830, 171, cf. Dg.³) καὶ μυδῶντα | Luc. Dial. mort. 14, 5 τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξωδηκότα κατὰ νόμον σωμάτων ἀπάντων | Alciph. 1, 20, 3 κάμηλον ἐξελκύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύνουσαν | cf. Ar. Pl. 323 ἀρχαῖον ἤδη . . . καὶ σαπρόν

9 prim. rec. Wk. || de cadavere Hipponactem loqui puto teste Erotiano, vix de sene (H. van Leeuwen, Aristoph. Plutus, Lugd. Batav. 1904, 44), de Pluto (Gerhard¹ 1902, 29 coll. Ar. Pl. 266), de se ipso (Coppola³ 166), de quadam veste (W. Stud. 141), vide Dg.² 625ss (cf. St. Ipp. IV. 5) || 1 μυδῶντα δὴ codd., recc. Edd. fere omnes: corr. (et versus dist.) Dg.² (prob. Md.³ 23), praeeunte Steph., qui in Erotiani edit. (1564; vide etiam ThGL 7, 67D) μυδῶντα δὴ ci. coll. Gal. 18, 2 p. 455 K. σαπρὸν σάρκα καὶ μυδῶσαν καὶ σηπτομένην, probb. Br.¹ 74s (coll. Dione l. c.) et Md. (coll. Phil. Aet. mundi 125 μυδῶσι καὶ σήπονται et Luc. l. c.); adde Hippocr. Ulc. 10 (6, 408 L.) ἦν μὲν εἶη . . . σηπεδὼν ἢ ἡ σὰρξ ὑπέη μυδῶσα καὶ σαπρή (cf. gl. marg. [E] = Greg. Cor. Ion. 175 p. 560 Schäfer; Erotian. fr. 48 Nachm.). Ruf. Ephes. Quaest. med. 44s Gärtner ἐμύδησε καὶ διεσάπη, Gal. 12, 956 K. μυδῶντα καὶ δυσώδη, necnon Hesych. μ 1778 L., scholl. Nic. Ther. 423 et Luc. l. c. p. 257, 24 Rabe; de μυδῶν et μυδᾶν a librariis interdum permutatis vide schol. Ar. Pl. 266. Theophr. CP 5, 9, 9 et HP 4, 14, 5 (cf. ThGL 6, 1240 CD) 'de cadavere dicitur μυδᾶν, madore et putrescendo eo pervenire, ut fiat σαπρόν' (Hemst. ap. J. D. v. Lennep, Etymol. linguae Graecae, Tr. ad Rhenum 1803, 393), cf. e. g. Hippocr. VC 15 (3, 244 L.), unde genuinam quae desiderabatur climaca restitui (δὴ καὶ numquam copulativam iuncturam invenies); ad ἤδη καὶ praeter quae supra adduximus cf. Ar. Ach. 315, Eq. 430, Vesp. 1192 et 1350; Luc. Iupp. tr. 15 al., necnon Alex. 167, 4 K. ἤδη σαπρός, Alciph. 2, 19, 5 νεκρὸν ἤδη μυδῆσαν, Luc. Dial. mort. 14, 6, Philops. 11 al. || 2 primaria vocis σ. vis apud Iones servari videtur (i. e. 'putridus', cum ap. Atticos σ. 'consumptus, vietus' translate usurpetur, cf. H. Blümmer, Studien z. Gesch. der Metapher im Griechischen, 1. Über Gleichnis und Metapher in der Attischen Komödie, Leipzig 1891, 20s), quod docent etiam Greg. Cor. Ion. 167 p. 555 Schäfer, scholl. Ar. Pac. 554 et Pl. 323, cf. Phryn. Ecl. 355 Fischer, Phot. Galean. 2, 145 N., Et. Magn. 708, 18 al. (vide Hippocr. Epid. 5, 4, Ulc. 10, Oss. 13 al.; Ar. Eq. 918, Vesp. 38, 1343, 1380 al.), cf. Schmid, Atticismus 1, 184 et 2, 305; hinc intellegitur cur Dio, Hipponactis ft. memor, eius verba inverso ordine adduxerit (non ex aliquo 'Atticorum ordine praedicatorum', ut Br.¹ 75)

FRAGMENTA

11 (23 W.; 126 Md.)

τοὺς ἄνδρας τούτους ὁδύνη †πιαλλιρεντιαε †

quarto loco et quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. in eodem: [11]. iste iambus habet in secundo loco spondeum et in †quarto † (in †tertio et) quarto Bgk.²⁻⁴, in †tertio et in) q. D.¹⁻³ [dub.], Md., W.: in tertio Kn.) dactylum

11 HELIOD. ap. PRISC. De metr. Ter., GL 3, 426, 16–24 Keil, vide ad fr. 10

10 H. Merc. 408 Κυλλήνιε, Μαιάδος νιέ (in fine versus), 550 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαιῆς ἐρικυδέος νιέ || cf. fr. 1 et 42a, 1; § 435 Ἐρμῆ, Μαιάδος νί | ω 1 Ἐρμῆς . . . Κυλλήνιος, H. Merc. 304 Κυλλήνιος Ἐρμῆς (≈ 318, 387 al.) | Hes. 217, 2 M.-W.]ὄν Ἐρμῆ Μαιάδος νιεί

11 cf. Θ 77 πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν | Ap. Rh. 2, 96 ὁ δ' ἀμφ' ὁδύνη γνῶξ ἤριπεν | Adesp. mel. 97 P. ὁδύνη μιν ἤρικον

10 prim. rec. Wk. || Hipponacti abiudicavit Sitzl.⁷ 1044, nulla ratione ('nach fr. 24a, 1 [= 42a, 1] gebildet, also nicht von dem Dichter selbst'); ex eodem carmine ac fr. 11 (prob. Fick) et 42s petittum censet Bgk.¹⁻⁴, fragmento 42a, 1s dub. praemisit Hffm. (ἐ. γ. σφ. Μαιάδος Κυλλήνιε / Ἐρμῆ); idem esse ac fr. 42a, 1 susp. Hart. 214 ('jedenfalls aber, wenn auch die Worte ἐρέω γάρ οὕτω richtig sein sollten, müsste der andere Theil des Verses heissen Μαιαδεῦ Κυλληναίε'), Kn. 40 (ἐρέω φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ Κυλλήνιε, 'the words from γάρ to Ἐρμῆ are clearly a parallel citation'; cf. Kn.¹ 20, qui ἐρέω γάρ glossam ad fr. 1 βώσω [sic] δέ dixit), quod per mirum | choliambi, quem iniuria corruptum (ἐρέω γάρ ὦ Κυλλήνι ὦ Μαιάδος Ἐρμῆ Bgk.¹, vide etiam Hffm. supra laudatum) vel suspectum iudicare permulti, numeros consulto immutavit poeta, clausula dactylica adhibita, Mercurii appellationem epicis poetis usitatam (vide in primis H. Merc. 408) ludendi causa traducens (Dg.¹¹ 144s; de re disputaverunt Herm.¹, Mein., Bgk.²⁻⁴, Lass.³ 616, Mss. 26s, Md.³ 58s [versum inter 'melica', ut reizianum + enhoplon, receperat Md., sed cf. Pretagostini 63s]); metrorum quandam contaminationem ostendunt e.g. Aristoph. 333, 1 K. (cf. Crates 29 K. et vide Bonanno, Cratete 128ss), Eup. 74 K. (cf. Anan. 4, 2 W., vide Herm. Elem. doct. metr. 48), necnon quos cont. Bgk.¹⁰ 13 Timoc. AP 13, 31 et Euclid. 1s W. | ad parodicam invocationem cf. Kleinknecht 73 || lectiones codicum Prisciani (cf. etiam fr. 11 et 42a, 1s) mecum communicavit Marina Passalacqua | οὕτω· Κυλλήνιε Putschius (1605) : οὐλλήνιε V, σιτοκυλλαννιε A, σιτωκυλλαννιε M, οὐτωκυλλαννιε Einsied. 338, σιτωκυλλαννιε Valenc. 337, οὐτωκων Monac. 18375, οὐτωκων R

11 prim. rec. Wk. || ex eodem carmine ac fr. 10 (q. v.) necnon fr. 42s petittum censet Bgk.¹⁻⁴, qui hunc versum hexametrum dactylicum, 'quem Hipponax ludibrii causa iambicis versibus interseruit' (Bgk.³⁻⁴), esse contendit, item Lass.³ 616, Md.³ 60 (inter 'melica', ut reizianum + enhoplon, receperat Md.); ad iambicos numeros contra revocaverunt Herm., Mein. al. (vide infra), sed 'la meilleure solution est de voir ici un choliambe très libre, ressemblant en partie à un hexamètre dactylique' (Mss. 117, cf. etiam Pretagostini 64s) || de codicum lectionibus vide ad fr. 10 | ita V, πιαμριπιας R, πιαλλιρεντια A, πια et in marg. διλιρεντιας Paris. 7504, παλλιρεντια Einsied. 338, ταμριπιας Valenc. 337, αιριπιας Monac. 18375, hinc πάλαι ρείπε Putschius (1605) : τ. ἀνέρας τ. δύνη πάλαι λείπε Herm. Elem. doct. metr. 144 ('nisi in postremo verbo aliud quid latet') : τ. ἄνδρας ὁδύνη τούσδε γύαλα δίγηλά Herm.¹ (γ. δίγηλά iam Lindemann ap. Herm.¹) : τ. ἀνέρας τ. ὁ. πάλαι ρείπε ('i. e. εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους') Wk. : τὸν ἄνδρα τοῦτον ὁδύνη πάλαι πρίπει prop. Mein. : τοῦδ' ἀνδρός οὕτως ἐστὶ γύα δίγηλά Br.¹ 73 (coll. Suda ρ 160 Adl. δίγηλή· ἡ ταχέως δίγησσα, οὐ γάρ ἐγωγ' ὥδε δίγηλή, quae postrema ille, οὐ γάρ ὥδ' ἐγωγή δίγηλή corrigens, Hipponacti dub. trib.) : τ. ἄ. τ. ὁδύνη γύαλ' ἤρειπ' αἰεί Bgk.² ('de militibus, qui loricarum onere fatigati et oppressi erant') : τ. ἄ. τ. (vel τὸν

καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων

(I) POLL. 4, 169 (≈ 10,113) κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εἴθροις ἂν παρ' Αἰκαῖω ἐν δευτέρῳ μελῶν (fr. 417 V.), καὶ ἡμίκυπρον παρ' Ἰππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων. || (II) HESYCH. η 498 L. ἡμίκυπρον ἡμισυ μεδόμενον.

12 (I) STRAB. 14, 1, 12 (636 C.) ἐκ Πριήνης δὲ ἦν Βίας, εἰς τῶν ἐπὶ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ· [12] || (II) DIOG. LAERT. 1, 84 λέγεται (scil. Βίας) δὲ καὶ δίκας δεινότητος γερονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρήτο. ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται λέγων· [6 W.; 2 Gent.-Prato] καὶ Ἰππῶναξ α' (d codd. [erasum in B], quod male servant [d Casaub.] vel post A. Menagium [Observationes et emendationes in Diogenem Laertium, Parisiis 1662] dell. Edd. : corr. Mein., probb. Br.¹ 45s et W.)· [12] et 88 μέμνηται τοῦ Βίαντος καὶ Ἰππῶναξ, ὡς προεῖρηται, καὶ ὁ δυσάρεστος· Ἡράκλειτος μάλιστα αὐτὸν ἐπήνεσε γράψας· [39 D.-Kr.; 100 Marcovich²] || (III) SUDA β 270 Adl. (unde SCHOL. BERN. AP 7, 91 [epigr. in Biantem]) Βίαντος Πριηνέως (-νεός F) δίκη· οὗτος εἰς τῶν ἐπὶ σοφῶν. λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δεινότητος γερονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ ἐχρήτο. Ἰππῶναξ· [12] || (IV) SUDA δ 1055 Adl. [12] καὶ Πριην<ι>η (corr. Kust.) δίκη· ἐπὶ τῶν ἰσχύϊν ἐχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι

12 Demod. 2 Gent.-Prato (6 W.) ἦν τύχης τίνων (ita B¹P¹QW, recte, cf. Mühl¹ 180, Gent.¹ 98: τήνων, τήνων, πίνων [ita F, 'fortasse recte: possis et Τήνων vel simm.' W.], κρίνων [h f r, temere recc. complures Edd.] rell. codd.), δικάζω τὴν Πριηνίην δίκην Herod. 2, 90s ταῦτα τρυτάνη Μίνως / οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον διήτησε

ἄνδρι τοῦτον) οὐ δύνῃ πάλοι ρεῖναι Hart. 214 : τ. ἄ. τ. ὁ. 'πιαλεῖ ὀριγηλὴ Bgk.³⁻⁴, recc. Fick, Hffm. ('πιάλλει), D.¹⁻³ (coll. ἐπιάλτης, Εφιάλτης, ἐπιαλῶ Ar. Nub. 1299 et fr. 552), Adr., Mss., hinc 'πιάλω vel 'πιαλεῖ (ex ἐπιαλῆς) Bartalucci ap. Md.³ 60 adn. 195 : οἷς ὀίγη, ὁ Ζεῦ, 'πιάλλε Kn.¹ 21 (reliqua 'τοῦς ἄ. τ. ὁ. ζήμιον, or the like' glossam esse ratus) : ἢ δ' ὀσφυῖγα καὶ ὀδυνοσπάδ' αἰρεῖται / γέροντα <νωδόν... κατερόφθαλμον> Kn., permire Aesch. fr. 361 Nauck² (111 Mette) Hipponacti tribuens (cf. iam Kn.³ 251s) : τ. ἄ. τ. ὀδύνῃ πιαλεῖ ἤριπε prop. Md. coll. Θ 76s et Simn. 38, 4s P., hinc ὀδύνῃ μάλ' ἐρεῖναι Barigazzi ap. Md.³ 60 adn. 195

12 prim. rec. Wk. || fragmento °193 subiunxit (prob. Mss.) et utrumque fragmentis 121s anteposuit Br.¹ 45 | spectari Biantem non ut iudicem (ita vulgo, cf. Cr. RE 3, 1897, 386ss; Sn.² 24-27), sed causarum patronum, qua fama in primis apud veteres laudabatur (vide Mühl¹), et (II) et ipsa diathesis media (quod prim. notavit Heck.¹ 491) ostendunt | cf. fr. 65 (de Mysone), de Biante egit Callim. Iamb. I (fr. 191, 73 Pf., cf. Dieg. 6, 12ss), ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 8 || καὶ omm. (III) (IV) | δικάσασθαι (I), unde δικάσασσθαι Schnw. (ita Mein., Bgk.¹⁻³, Hart. al.), obl. Renner 1.160s, vide etiam Cobet, Misc. 189 | Πριηνέως (II) B (cf. etiam (III) E in lemmate), quae forma etiam ap. Arch. 43, 2 W. pro vulgata Πριηνέως restituenda videtur (Schnw.) : Πριηνέως cett. codd., recc. Wk., W. | κρείσσων (III) E (κρείσσων B¹), κρέσσων cett., recc. Mein., D.¹⁻³, Adr., Md., Mss., W., Sn., cf. Dg. St. Ipp. IV. 5 | ad Ion. κρεσσ- vide Renner 1, 174 et fr. °219.3 || tetram. agn. Gaisf. Heph. 286; καὶ ὁ. / <δίκην> κτλ. Menagius, item Ebert coll. (III) et Demod. l.c.

13 prim. rec. Wk. || hapax; mensura fuisse videtur praecipue frumentaria, Asiae Minoris incolis usitata, vide Hesych. κ 4655 L. κύπρος· μέτρον σιτηρόν (σιτήριον cod. : corr. Hemst.), cf. F. Hultsch, Griech. u. röm. Metrologie, Berlin 1862, 263

FRAGMENTA

14 (173 W.)

POLL. 10, 99 τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν καὶ λάσανα κεκλημένον εὐρεῖν . . . ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἰππώνακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον (χυθροπόδιον Hipponax) ὥσπερ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ (Op. 748)· 'μῆδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀν-επιρρέκτων ἀνελόντα', ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερόν τι δηλοῖ.

IAMBORVM LIBER II

15 (118a W.; 112 Md.)

ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει

15 (I) POLL. 10, 18s τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἔστι μὲν Ἰωνικόν, ὀνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κοῦφων σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι, ἥ διανοία καὶ τὰ ἐπιπλά ὀνομάσθαι φασί . . . εἰ μέντοι καὶ ἐν βιβλίῳ τινὶ τοῦνομα τὴν ἀπαρτίαν εὔρεῖν ἐθέλοις, ὥς ἥπερ τῶν λεγόντων ἀπολογοῖο, εὐρήσεις ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώνακτος Ἰάμβων· [15] καὶ παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμων (deest apud Wimmer) || (II) cf. HESYCH. a 5816 L. ἀπαρτία· τὰ ἐπιπλά et ET. GEN. [B] (p. 37 Miller) = ET. GUD. 160, 10 De Stef. = ET. MAGN. 118, 39s = ZON. 247 T. ἀπαρτία· ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἐπιπλά

15 O 498 οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, ρ 532 κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ

14 prim. rec. Wk. || hapax; fuit 'ollula pedata' (sicut χυτρόπους ap. Hes. l. c., LXX Lev. 11, 35 al.), non 'sustentaculum ollae' (ut χ. ap. Alciph. 3, 5, schol. Ar. Pac. 893 al., cf. Hesych. λ 352 L.) teste Polluce | Ionica forma χυτροπόδιον usum esse Hipponactem vidit Renner 1, 154 (probb. Md.² 53 et W.) coll. Herond. 12, 1 κύθρην (cf. etiam 7, 76 ubi χυτρη exhibet Π, incerto tamen ductu, quocirca 'putes in archetypo fuisse κύθρη' [Bücheler] : κύθρη Rutherford, frustra obl. Cunningham), firmat novum fr. 118 (cf. °196, 8)

15 prim. rec. Wk. || versum epodi putat Mss. (cf. Mss.¹ 25s et iam Perrotta¹ 28ss), sed et in secundo trim. recti inter claudos (quidni κατὰ στίχον? cf. Callim. Iamb. 10s) esse poterant || ἀκήρατον A | ἀπαρτίαν codd. : corr. Bgk.¹; huc trahunt nonnulli (D.¹⁻³, Md., praeunte Schm. Hesych. 1, 228) Hesych. a 5817 L. ἀπαρτίαν· μετάβασιν, ἀποσκευήν, τέλος, ἀπαρτισμόν vgAN, ad LXX (Num. 31, 18; Deut. 20, 14; Iud. 2, 17 et 3, 10) contra pertinentem (cf. An. Gr. 415, 21 Bekk.; Suda a 2929 Adl. al.) | vocem ἀκήρατος a lyricis (Arch. 91, 3; 93a, 6 W. al.) et tragicis praesertim usurpatam cum vili ἀπαρτίη; ('élément ionien de la koiné' Mss. 166, cf. Becht. GD 279) lepidè coniungi notavit Md. 170, qui, praeunte Romagnoli 203, cont. Ar. Vesp. 1313 τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ | ἴσχει Lobeck ad Soph. Ai. 256, probb. Herm. Elem. doct. metr. 145 et Kn., 'lenius εἶχε, sed ne hoc quidem necessarium' Mein., 'vielleicht εἶχεν oder ἴσχει' Hffm. : ἔσχεν Sitzl.⁶ 732 (obl. Kalinka³ 483), sed de trimetro recto non est dubitandum, vide p. XXIX

IAMBORVM LIBER II

16 (142 W.; 152 Md.)

ANTIATT. An. Gr. 85, 23 Bekk. βίκος· Ἰππῶνας δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ (194, 2)

IAMBORVM INCERTI LIBRI

17 (*1 W.; *179 Md.)

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν

17 (1) IUBA ARTIGR. ap. MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4, GL 6, 522, 15 – 20 Keil *Hipponactium Ananiam clodum trimetrum iambicum acatalectum fit hoc modo, cum novissimus pes disyllabus a longa incipiat, cum deberet a brevi, ut iambus sit, non spondeus vel trochaeus, ut est exemplum hoc: [°187 + 17] ||* (II) IUBA ARTIGR. ap. RUFIN. Comm. in metra Terent., GL 6, 562, 19 – 563, 4 Keil *est autem proceritatis eiusdem versus qui unius pedis differentia nomen amittit. nam quod sexto loco, qui locus par est, non iambus, sed spondeus vel trochaeus accipitur et a longa syllaba incipit, claudum carmen facit et choliambus nominatur, ut est: [17 + °187]*

17 Adesp. iamb. 49 W. †ἐπ' ἀνδρός† ἀνδρα Κερκίδας ἀπέκτεινεν ('fort. ἀνανδρός et Κερκίδας <μ>' W.) | cf. Arch. 109 W.; Susar. 1, 1 W.; Herm. Cur. 1, 1 Powell

16 prim. rec. Wk. || βίκος cod., rec. Wk., Adr. al. : corr. G. Dind. ThGL 2, 250 D (qui scripturam in codd. triplicem inveniri notavit, 'primam et usitatissimam βίκος, alteram βικός, tertiam rariorem βίκος', quibus accedunt βήκος [pluries ap. Paul. Aegin.] βύκος [Poll. 10, 73 cod. F] necnon βεικός [Hesych. β 470 L.] coll. Archestr. 38, 2 Brandt τμηθέν, ὅτ' ἐν βίκοις ταριχέυσθαι ἔμελλεν exotica vox, ft. Aegyp-tia (cf. Nencioni, SIFC n. s. 16, 1939, 223 – 226 et E. Mss. 78 – 80; Aegaeam fuisse censet Schwyzer, Griech. Gramm. 61); quid fuerit β. apud Hipponactem non liquet. an urceus ὀστράκινος vino (Herodot. l. c., Xen. An. 1, 9, 25, Ephipp. 8, 2 K.) vel cibariis (Archestr. l. c., Luc. Dial. mer. 14, 2) aptus? fuit etiam idem ac ἄμικς (Antisth. 121 Caizzi, cf. Hesych. ο 1856 L.), φιαλῶδες ποτήριον (Poll. Par. ap. Athen. 11, 784d, cf. An. Gr. 226, 16 Bekk.), μέτρον quoddam (BGU 112, 15; P. Tebt. 472), necnon σπέρμα (cf. Suda β 285 Adl. al.). huc trahunt nonnulli (Md., W. al., prae-eunte Schm. Hesych. 1, 376) Hesych. β 607 L. βίκος· στάμνος ὅτα ἔχων vgsA. quae tamen glossa ad LXX Ier. 19, 1 probabilius referenda videtur

17 prim. rec. Wk. || cum fr. °187 (q. v.) coniungere nonnulli: idem esse ac fr. 19 temere arbitratus est Putschius (1605), non respuit Kn. 3, qui versum Callimacho potius quam Hipponacti dare vult | ad rem vide testim. 7 et Dg. St. Ipp. I. 1 || Κλαζομένιοι (II), frustra def. Wk. coll. Sulpicia 6 (testim. 25), unde Κλαζομένιοι Jacobs³ 354 adn. 5, sed ap. Graecos auctores non alia extat forma quam Κλαζομένιοι (cf. Pape-Benseler 666); ad tribrachyn in secundo pede cf. p. XXIX | κατέκτεινεν (II) (κατέκτεινεν B, om. A, vide W. Stud. 140s), hinc Βούπαλ(ον) ὃς κατέκτεινεν Schmid, (GL 399 adn. 13, de voluntaria Bupal morte cogitans : κάτειν (I) A. κάθηνε B, unde <τε> κᾶθηνε Bgk.¹⁻³, probab. Hart., Fick. D.³, Adr., Mss., Md. : κατέκτεινεν Putschius, Wk. : κατεκτείνθη Lewis 288 : κατεκτείνθη Schnw. (καθ-ήνε Schnw.⁴ 140, sed κατέκτεινεν def. Schnw. Beitr. 54) : κατέθνησεν Br.¹ 74 (coll. Iul. AP 7, 69, 1–3 Κέρβερε, . . . / . . . ! Λογίζοχος τέθνηκε), qui etiam Βού-παλον κατέκτεινα (dub.) : κατήσχηεν Bgk.⁴

FRAGMENTA

18 (15 W.; 15 Md.)

τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνοίκησας;

19 (95a W.; 90, 15 Md.)

ὥς οἱ μὲν † ἀγεί† Βουπάλῳ κατηρῶντο

18 CHOEROB. ad Theod. GG 4, 1, 268, 32–34 Hilgard (hinc Lentz, Herodian. 2, 301, 11–13 et 628, 3s; cf. EPIM. HOM. An. Ox. 1, 275, 8–12 Cramer) ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶνας εἰπὼν· [18]

19 (I) TZETZ. ad Lyc. 436 p. 160, 14–22 Scheer ἀγελίτων μίστιγι· τῷ κεραιανῶ ἢ τῷ ἄραν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον, ἢ τῷ τοῦς ἀγεί· καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον. ὅτι δὲ ἀγής ὁ μυσσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἄγιος ὁ μυσσαρός, Ἰππῶνάς φησιν· [19] || (II) TZETZ. Chil. 13, 312–316 Leone καὶ δύο δασυνόμενα ἀγηλατεῖ ὑπάρχει, | τὸ ὥσπερ ἄγιος τέ τινα καὶ μίσσημα ἐλαύνειν | καὶ τὸ ὥς ἄγιον τινα ἐλαύνειν κατωρέχειν. | ὅτι δ' ἀγής ὁ μυσσαρός, Ἰππῶνάς οὕτω γράφει· [19]

19 τ 330 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλλε' ὀπίσω | cf. fr. 105, 13 | κατηρῆσθαι, I 454 κατηρᾶτο, Theogn. 277 καταρῶνται

18 prim. rec. Schnw. || Areten (vide ad fr. 20,2) interrogari censent nonnulli; de interr. directa cf. fr. 33; 47; 55; 128; 190; allitterationes (τ/ω) notavit Md. || τί om. V : τί; prop. Br.¹ 52 (interpunctione transposita) | ad τάλαντ- pro τάλαν- cf. Callim. 481 Pf. (Antim. 155 Wyss?) αἰνотάλαντα | συνοίκησας Bgk.⁴, recce. Kn.. W. : συνώκησας NC. recce. cett. Edd., sed verba ab oi- incipientia augmentum in lade respuunt. cf. Renner 2, 21, Sinyth 472. Untersteiner¹ 112s, Rosén, Laut- u. Formenlehre d. herodot. Sprachform 153 : συνοικήσας (et Βουπάλῳ) V, unde συνοικήσεις Schnw.⁹ ad συνοικεῖν de conubio cf. Sappho 121, 2 V.. Herodot. 1, 93, 4; 2, 120, 2s; 6, 131, 2, Eur. Med. 1001 al.

19 prim. rec. Wk. || idem esse ac fr. 17 (q. v.) temere arbitratus est Putschius (1605), non respuit Kn. 3, qui Callimacho dub. tribuit; fragmento 30 subiunxit Mein.; ad fr. 98, 15 (q. v.) rett. Adr., Md., Mss. || ὥς Gaisf. Hephaest. 270, recce. Hart., Mss., W. al. | ἀγεί (ἀγεί nonnulli codd.; ἀγει [ex ἄγιος] Hart. 219 coll. Soph. O. R. 1426, cum ἀγής nusquam alibi inveniatur, item Pontani ap. Md. 142), cuius litterae a productio inaudita videtur, frustra deff. Lobeck, Paral. 161s ('ex ἀγής (ἀναγής) contractum', prob. Schnw.), Bgk.⁴ (coll. [Simon.] AP 7, 496, 4 ἀγέα. ubi tamen ἀγνέα traditur [ἀγνέα recte Salm.], neonon Parm. 10, 2 et Emped. 47 D.-Kr., de quibus tamen vide Chantr. DELG 137 s. v. ἀγής) : ἐναγεί vel potius ἀγεί. Tzetza simplici patrocinante Fix ap. Th(II) I¹, 299 B, ἐναγεί propp. etiam Mein. (dub.), Smyth, Chantr.¹ (μ' ἐνάγεί), ἀγεί probb. Br.¹ 62, Bgk.³⁻², D.³, Adr., Sn. (ἀγεί Hll. Cr., D.¹⁻², Md., Mss., qui p. 153 adn. 1 nomen proprium ἄγιος cont.); ad tribrachyn vide p. XXIX : ἀγεί Schm.⁵ (ex ἀαγεί contractum, 'wie άτος für άατος. Es sind μὴ κλόιμενοι') vox dolitescens (ἀναγής usurp. Herond. 2, 70). ad pharmacorum ritum adludere videtur, vide E. Williger, Hagios. (Gießen 1922, 15ss. L. Moulinier, Le pur et l'impur dans la pensée des Grecs d'Homère à Aristote, Paris 1952, 39ss, Mss. Festschr. Debrunner, Bern 1954, 92s | κατηρῶνται (I) V

20 (12 W.; 23 Md.)

τούτοις θηπέων τοὺς Ερυθραίων παῖδας
 ὁ μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
 < × — > ὑφέλξων τὸν δυσώνυμον † ἄρτον †

20 (I) Tzet. ad Posthom. 687 [HLV] (cf. Br.¹ 40 [L], Schnw.¹⁰ [H], Mss.³ 73 adn. 4 necnon Mss. 114 [HV]) 'θήπειον (θήπον Edd. usque ad Mss.)'· ἐθαύμαζον. τὸ θέμα θήπω (θηπῶ Br.¹). καὶ Ἰππώναξ· [20] || (II) 1 HESYCH. (θ 514 L.) θηπῶν (ita cod. : θήπων Edd. duce Alb.)· ἐξαπατῶν, κολακεύων, θαυμάζων

20 2 ἀναξ in textu inter σὺν et Ἀρήτῃ HV; glossae sunt ft. etiam οὗς φησι (ad Ερυθραίων παῖδας) necnon κνίζων et φελίζων (ad ὑφέλξων), vide infra

20 1—3 Z 255 δυσώνυμοι νιες Ἀχαιῶν | Catull. 58, 5 *glubit* (scil. Lesbia) *magnanimi Remi nepotes* || 3 Herond. 5, 45 βάκος καλύπτει τὴν ἀνώνυμον κέρκον | [Scythin.] AP 12, 232 (4 D.³), 1 (ad mentulam) ὀρθὸν ἐστηκας ἀνώνυμον

20 prim. rec. Bgk.² || τούτοις male Tzetzae dedit Heck.¹ 484 (<ἐν> τούτοις·) | 1 θήπων (I), recc. Schnw.¹⁰, Bgk.⁴, Fick, Hffm., D.¹⁻³, Adr., Md. : corr. Br.¹ 40, qui etiam θηπέω ci. (p. 44) : θηπῶν Bgk.²⁻³, Hart. : θήπον Sitzl.¹ 158, unde θήπειον Md.³ 16 ad θηπέω (ex hom. τέθηπα ductum), quod ap. Hippon. et Tzetzae tantum occurrit, vide Mss. 114, Chantr. DELG 422; cf. Hesych. θ 509 L. θηπαλέος· βωμολόχος, 510 θήπει (lege θηπεῖ)· ψεύδεται, 511 θηπητής· ἀπατεῶν, 512 θηπῶν (lege θηπ(η)τῶν)· καταθύμιον (-θυμίαν cod. : corr. Mus.), θαυμαστόν, 513 θήπω (lege θηπῶ)· ἐπιθυμῶ, θαυμάζω, quas glossas ex aliquo ad hunc Hipponactis locum commentario fluxisse crediderim | ad Ερ. cf. Herond. 6, 58 Χίον τις ἢ ῥυθρέων (Jung 38s); de -ai- (nisi ischiorrh., de quo p. XXIX) vide fr. 44, 4 || 2 ὁ μητροκοίτης HV, οὗς φησι μητροκοίτας L (hinc οὗς μητροκοίτας 'Matrem in lecto collocantes' Br.¹ 44, item Hart., μ. tamen ad Bupalum referens, φῆ μητροκοίτας Schnw.¹⁰, Fick, Hffm., φῆ μητροκοίτης 'sacerdos Magnae Matris' Bgk.²⁻⁴ ['nisi malis μητροκοίτας' Bgk.⁴, prob. Sitzl.¹], οὗς φησι μητροκοίτης Hll., Cr., prob. Gerhard¹ 1903, 15) : corr. Mss.³ μητροκοίτης hapax, non ad cultum Cybeles referendum (Br.¹, Schnw.¹⁰, Bgk.²⁻⁴ al.), cf. fr. 69, 7s; Areten matrem Bupalum fuisse censent permulti ('omnia et singula, si mater Bupalum Arete fuit, suam vim habent, si ea meretrix tantum, cuncta frigent' Br.¹ 47, item Mss.³ 315 al.), sororem verisimilius Koenen¹ 113 ('wie Alkinoos und Arete [...], lebt das Geschwisterpaar Bupalos und Arete im Inzest', cf. η 54s et vide ad fr. 126), qui Bupalum propter μητρομυξίαν tamquam ἀνόσιον (fr. 77, 4), θεοῖσιν ἐχθρόν (69, 7) necnon φαρμακόν perstrictum esse arbitratur, cf. etiam Koenen² 76 | ad Ἀρήτῃ cf. η 54, 66, 141s || 3 obscurum, obscenam significationem inesse (cf. Petr. Sat. 24, 7) et ὑφέλξων et δυσώνυμον indicant, ad ἔλω εἰσὺς eiusque composita vide fr. 86, 17; Ar. Eq. 365, Nub. 713, Thesm. 648, Av. 443, Eccl. 909, 1087 et praesertim Marc. Arg. AP 9, 554 (33 G.-P.), 1s (de fellatrice) λάθριος, Ἡράκλεια, καλῶν (καλῶς P : corr. Jacobs, cf. v. 6) ὑπὸ χεῖλεσιν ἔλκει / κείνο (scil. τὸ πῶς), cf. etiam Eustath. 1822, 14s κύνειραν ἤγουν τὴν τὸν κύνα εἰρύνουσαν, ὅπερ ἐστὶν ἐφελκομένην al.; ὑπο- ft. 'cum aliqua fraude' intelligendum, cf. F. Sommer, Abhandl. Bayer. Akad. N. F. 9, 1934, 8s; ad δυσώνυμον (aulicum, Z 255, M 116, τ 571, Soph. OC 528 al.) vide Herond. l. c. et [Scythin.] l. c. | κνίζων ὑφέλξων H, καὶ φελίζων L, ὑφέλξων V : κείται (et v. 2 οὗς μητροκοίτας φησί, σὺν γὰρ Ἀρήτῃ, item Br.³ 730) vel potius φησί (et οὗς μητροκοίτας B. σὺν Ἀρήτῃ) φλυάζων τὸν δ. κοῖτον Br.¹ 44 : κνίζων κἀφάζων τὸν δυσώνυμον Ἄττην Schnw.¹⁰ 557, unde κνίζων Κυβηλὴν καὶ δυσώνυμον Ἄττην Br.⁴ 741 : καὶ δρυφελίζων τ. δ. καρπὸν dub. Bgk.³⁻⁴, unde κνίζων φέλιζε τ. δ.

FRAGMENTA

21 (13 W.; 16 Md.)

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλις, ὁ παῖς γὰρ ἐμπροσθὼν κατήραξε

22 (14 W.; 17 Md.)

ἐκ δὲ τῆς πέλλης

21 (I) ATHEN. 11, 495 cd πέλλα ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἡμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος· [II 641s]. τοῦτο δὲ Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα· [21], δῆλον, οἶμαι, ποιῶν διτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι· καὶ πάλιν· [22] || (II) EUSTATH. ad Hom. ε 244 p. 1531, 53ss ἡ πέλλα οὐ τοπικὸν ἀλλὰ τὸ σκυφοειδές ἀγγεῖον δ' πυθμένα ἔχει πλατύτερον εἰς δ' ἡμελγον γάλα . . . , ὅθεν καὶ πελλίς καθ' ὑποκορισμὸν· Ἰππῶναξ· [21]

22 ATHEN. 11, 495cd, vide ad fr. 21

21 1 Phoen. 4, 3 ἔλαβε πελλίδα χρυσὴν et 5, 1s Powell ἐκ πελλίδος <γὰρ> (suppl. Mein.) τάργανον κατηγυῖης / χωλοῖσι δακτύλοις (cf. fr. 180) τήτῳ σπένδει | Ar. Theom. 633 σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς || 2 cf. Matt. 11, 2 Morel *aquarium urceum unicum domi fregit*, Petron. Sat. 52 *puer calicem proiecit*, Hor. Sat. 2, 8, 72 *patinam pede lapsus frangat agaso* et 81 *fracta lagoena*

22 in universum cf. Apul. Met. 2, 16 || 1s cf. Lyc. 708 λοιβῆς ἀφύσσαν χρυσέαις πέλλαις γάνος

κάρπον (sic) Fick : καίνει, μελίζων τὸν δ. Μάργον Hart. 219 : κάπαμφάλησαν (cf. fr. 174) τ. δ. Γάλλον Sitzl.¹ : κείται φελίζων τὴν δ. κέρκον Hffm. coll. Herond. l. c., hinc κνίζων φελίζων τὸν (sic) δ. κέρκον D.¹⁻² : < > τὸν δ. χόρτον Kn. (in initio dub. καὶ κυνελίζων vel ἐκνυέλιζε, quasi de pullo ['hen'] dicatur) : < > ὅφ. τ. δ. <δ>αρτόν Mss.³ 74 adn. praeeunte Desrousseaux (qui *δαρτήν* prop. ap. Mss.³), rec. Md., Mss. ft. recte; δ. primitus 'hostia pelle spolianda' (Favre 84s), deinde 'scro-tum' ap. medicos fuit (Ruf. Eph. al.), hic 'praeputium' (Dg.¹ 756, Md.³ 16s, Koenen² 76 ['gemeint ist das Zurückziehen des Praeputium']) potius quam *ψολή* (Md. 51) significare videtur, cf. *δέρμα* Ar. Eq. 29, (ἐκ / ἀπο)δέρειν simm. (de quibus Tail-lardat, Im. d'Ar. 73), vide etiam Hesych. ε 5202 L. *ἐπισπασθῶ· ἐλκνέτω τὸ δέρμα*, Iuven. 6, 238 *praeputia ducit*; ad rem Catull. l. c. iure cont. Koenen¹ 113 adn. 3

21 prim. rec. Wk. || cf. fr. 22, ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 6 | Mattii versum cont. F. Leo, Hermes 49, 1914, 190 adn. 0 (= Ausgew. Kl. Schr. 1, 277 adn. 2) || 1 πελλίς (ut πέλλα Homeri II 642) 'mulctram' significat etiam ap. Nic. Al. 77, 'poculum' ap. Phoen. ll. cc., quae vis ex Hipponactis loco orta videtur (aliter Leumann 267s, qui 'Becher' esse censet 'eine falsche Homerdeutung, die schon bei Hipponax [. . .] vorlag', vix recte) | huc ft. pertinet Hesych. (π 1353 Schm.) πελλίς ἡ πέλλα { } (ἡ πελλίς cod. : correxi : ἡ πέλλας ut accusativum ex Hom. II 642 petitum del. Schm.)· λεκάνη, cf. Poll. 10, 78 *ιστέον δὲ διτι τὴν λεκάνην πέλλην (πέλλιν CL) οἱ τραγωδοὶ* (Adesp. tr. 595 Nauck²) *καλοῦσιν* | οὐ παρῆν Br.¹ 49 coll. fr. 79, 20, nulla tamen ratione, cf. Aristoph. l. c. | *αὐτοῖς* (I) CE (II), rec. vett. Athenaei edd., Wk. || 2 κατήραξεν Fick cf. Herond. 2, 63 ἡ θύρη κατήραται (in fine chol-iambi)

22 prim. rec. Wk. || cum fr. °189 (q. v.) coniunxit Br.¹ 49 | cf. fr. 21 || 1 ad πέλλην (= ποιμενικὸν ἀγγεῖον Hom. II 642, Theocr. 1, 26, Nic. Al. 262 et 311; = ποτήριον Lyc. 708) vide Dg. St. Ipp. I. 6

ἔπινον· ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν

23 (16 W.; 18 Md.)

ἐγὼ δὲ δεξιῶι παρ' Ἀρήτην
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωιδιῶι κατηγλίσθη

23 (I) HERODIAN. Π. μον. λέξ. 2, 924, 14–19 L. λέγεται δὲ (scil. ἐρωδῖος) ἔσθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἰππώνακτι· [23], τὴν δὲ λύσιν τούτων ἐν τῷ πέμπτῳ Περὶ καθολικῆς προσωδίας (1, 116, 21–25 L.) ἐποίησάμην || (II) HERODIAN. Π. παθῶν 2, 171, 7 s L. (cf. etiam 2, 511, 27 s) ap. ET. MAGN. 380, 39 s (cf. ORION Etym. 57, 16 s. omittis poetae nomine et versu) λέγεται καὶ ῥωδῖος παρὰ Ἰππώνακτι· [23, 2] || (III) 2 EFIM. HOM. AN. OX. 1, 440, 1–4 Cramer 'χειρὸς' (A 323) κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἔ γέρονε παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς παρὰ τὸ ἐν εἴκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη (cf. fr. 14, 79, 12 P.), καὶ ῥόδην συνηγλίσθη' Ἰππώναξ || (IV) 2 cf. SUDA κ 1860 Adl. κνεφαῖος ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον (recte huc traxit Br.¹ 52, ad hoc glossae genus cf. Dg.¹³ 140 s) || (V) 2 cf. HESYCH. ρ 559 Schm. ῥωδιόν· τὸν ἐρωδιόν (ῥώδ- et -ωδ- cod.: corr. Mus.) || (VI) 2 cf. THEOGNOST. CAN. AN. OX. 2, 54, 27–30 Cramer ἐρωδῖος . . . λέγεται δὲ καὶ ῥωδῖος (ῥώδ- cod.) τρισυλλάβως παρὰ τοῖς παλαιοῖς

22 3 cf. Ar. Thesm. 631 et [Callim.] AP 7, 454 (36 Pf.), 2

23 1 s K 274–276 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο | Παλλὰς Ἀθηναίη· τοῖ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι | ρύκτα δι' ὀφθαλμῶν | cf. fr. 192 δεξιῇ σίττη, Soph. OR 52 ὀρνίθι . . . αἰσίῳ, Call. Iamb. 1 fr. 191, 56 Pf. αἰσίῳ σίττη || 2 Eup. 322 K. ἐγὼ δ' ἄδειπνος ἐσπέρας ἠὲ λίζομαι, Ap. Rh. 2, 1284 διὰ κνέφα; ἠὲ λίζοντο (in fine versus), Callim. Del. 65 παρὰ σπέος ἠὲ λίζοντο (item)

22 2 ἔπινεν (et mox Ἀρήτη) dub. Schweigh. Anim. 6, 257, item Br.¹, praeter necessitatem | post αὐτός, non post ἔπινον, interpunxit Mein. (prob. D.¹⁻³, Kn., qui etiam 'perhaps Ἀρήτη προὔπινον . . . or ἔπινεν . . . Ἀρήτη'), ratus 'neque asyndeton ferendum esse, nec de alio, sed de se ipso loqui poetam', coll. fr. 23, quod tamen incertum | ad ἄλλοτ' . . . ἄλλοτ' cf. E 595, Σ 472 al.; Alc. 369, 1 V. al. || 3 ad crasin cf. Arch. 175, 6 et 179 W. προὔθηκε

23 prim. rec. Schnw. (v. 2, ex (II), iam Wk.) || cum fr. 24 coniunxit Cr. XXIII, obl. Sitzl.³ (propter 'die Wiederholung des Namens Arete') | 'detorsit poeta K 274–276' (Md.), ad rem vide etiam Dg. LG 46 s, ad hoc omen A. Gornatowski, Rechts und links im antiken Aberglauben, Diss. Breslau 1936, J. Cuillandre, La droite et la gauche dans les poèmes homériques, Paris 1944 (praesertim 129 s, 325 ss, 338 s); inscr. Ephesiam saec. VI/V a. C. (Ditt. Syll.³ 1167) opportune cont. Jung 48 adn. 2, de qua vide F. Sokolowski, Lois sacrées de l'Asie Mineure, Paris 1955, 84 s || 1 παρὰ ῥήτηρ (I) : corr. Schnw. Beitr. 197 (male ἐγὼ δὲ < . . . ἐξίων παρ' Ἀρήτης prop. Schnw.), nullo iure iterum et saepius obl. Bgk. (δεξιῶς [prob. Br.¹ 52] παρὰ Πῆσον prop. Bgk.¹³ 177; δεξιῶ π. ρεῖθρῳ dub. Bgk.¹; fortasse verbis corruptis παρὰ ῥήτηρ Clazomenarum locus aliquis notatur, quemadmodum quae Hesychius commemorat illius urbis loca Κῶνος, Μαμάγκεια et Τυγίρ [Τυρεῖρ] haud dubie ad Hipponactis iambos spectant' Bgk.⁴, cf. iam Bgk.²⁻³) : παρ' Ἀρήτη Fick. rec. Hffm., sed cf. fr. 127; ἐλθεῖν π. τινα de concubitu etiam Herodot. 2, 115, 4 et 6, 68, 2 al. || 2 κναι-φέως (I) | nox favet amoribus, cf. Ar. Pax 966, 1 ys. 412, Eccl. 1047, Pl. 1201 al. | ῥόδην (III) ad ῥωδ- pro ἐρωδ- cf. Frisk. GEW 1, 572 s; de 'populari' aphaeresi cogitt. Hffm. GD 237, Schmid, GGL 401 adn. 1, Strömb. GWSt. 44 al.; hic ἐρ. ft.

FRAGMENTA

24 (17 W.; 21 Md.)

κύψασα γάρ μοι πρὸς τὸ λύχρον Ἀρήτη

25 (22 W.; 22 Md.)

τὴν ῥίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα

24 (I) ET. GEN. λ 156 Adl.-Alpers (λ 154 Colonna; gl. 117 Cal.) (≈ ET. SYM. [EFCV] [Gaisf. ad Et. Magn. 572, 18] s. v.) *λύχνος· λέγεται ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως, ὁ λύχνος καὶ τὸ λύχρον·* *Τιπῶναξ·* [24] (ὁ λύχνος κ. τ. λ. omm. Et. Gen. B et Et. Sym.) || (II) ET. MAGN. 572, 18s *λύχνος ἀρσενικῶς· λέγεται καὶ τὸ λύχρον, οὐδέτερον ὡς παρὰ Τιπῶνακτι*

25 TZETZ. ad Π. μέτρων (An. Ox. 3, 308, 20–33 Cramer) *τὸ μέτρον τὸ Δωρικὸν παρέλειψα λήθη. δέχεται δὲ πλείον τῶν ἄλλων ἱαμβικῶν μέτρων κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ε' σπονδεῖον, σπανιάκις (<δὲ> Kn., recc. Md., W.) καὶ δάκτυλον ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδεῖω. Δωρικὸν Τιπῶνακτος {καὶ} [25] <καὶ> Σοφοκλέους· [Ai. 1022]. δέχονται καὶ τρισυλλάβους εἰς ε', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχέας ἀρχομένους, τὸν χορείον φημι καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Τιπῶναξ· [41] καὶ πάλιν (πῶν A [unde patéra Dübner], πᾶ B, πᾶσι Cramer al., perperam Hipponacti tribuentes : corr. Mein. 104, vide ad fr. 7) [48]*

24 cf. fr. 127 *Κυρσοῦν* | Arch. 42, 2 W. *ἔμυζε (ἔβρυνζε cod. : corr. Wilam.)· κύβδα δ' ἦν πονεομένη* | Ar. Lys. 17 *περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν*

25 [Hes.] Sc. 267 *τῆς ἐκ μὲν ῥίνων μύξαι ῥέον* | μ 422 *ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἀραξε ποτὶ τρόπιν, Semon. 7, 17s W. εἰ χολαθθεῖς ἐξαράξειεν λῆθω* | *ὀδόντας, Ar. Eq. 641, Thesm. 704 al.*

non 'ardea' ut vulgo (Keller, AT 2, 202ss; Thomps. GB 102ss al.), sed potius ille θαλάττιος ὄρνις, 'gaviae' fere aequalis (cf. Thomps. 104), qui teste Aristot. 253, 2 R. plerumque *κνεφαῖος βοῶ*, vide Comm. B ad fr. 129b; praepes avis (Hermon. Del. p. 251 Powell; Callim. Aet. 2 fr. 43, 62 Pf. al.), *ὄρνειον ἀφροδίσιον* dicebatur (cf. Pf. ad Callim. 427), Veneris sacra (ἀπὸ τοῦ ἔρωτος paretymologice schol. [B] Hom. K 274, Et. Gen. [AB] s. v. *ἐρ.*, Et. Magn. 381, 21ss al.), cf. Morger 105 | *συννυλίσθη* (III), recc. Schnw., Bgk.¹, cf. Babr. 106, 6 *καταυλ.* (quod ft. usurp. Callim. Iamb. 1 fr. 191, 7 Pf., vide Ardizzoni, GIF 11 [32], 1981, 145s) plerumque de exercitu dicitur castra metante (Eur. Rh. 518 al.), ad metaphoram cf. fr. 69, 8 et Ar. Pax 879s

24 prim. rec. Cr. 64 (ex Reitz.³ 14; *λύχρον* tantum iam Wk.) || fragmento 23 subiunxit Cr. (obl. Sitzl.³ propter nomen iteratum), prob. D.¹⁻³; fragmento 25 dub. praemisit W. Stud. 143 || *κύψασα* 'genibus ad fellandum nixa' (haud recte Lav.¹ 14 ['al lume della lucerna Arete si era affacciata'] al.) illud *ἐρωτικὸν σχῆμα* significat quod *τῆς λεαίνης* dicebatur (cf. Ar. Lys. 231 [cum schol.], Macho 168 Gow); ad *κύπτω* et *κύβδα* obsceno sensu cf. fr. 127 *Κυρσοῦν*, Arch. 42, 2 W., Ar. Eq. 365 (cum schol.), Pax 896b (*εἰς γόνατα κύβδ' ἰστάναι*), Lys. 17, Thesm. 489, Ran. 425, Soph. Ich. 128 R., quibus addenda *Κύβδασος* (Plat. com. 174, 17 K.) et *κυβάλης* (= *κίναυδος* Eustath. 1431, 46; cf. *κυβαλλία* P. Masp. 97^v [D] 45), vide Toup¹ 1, 347–351, Dg.¹¹ 144s, Henderson 22, 169s, 178 | *πρὸς τὸ λ.* 'ad lucernae lumen' cf. Ar. Pax 692, Aristot. Meteor. 375 a 27, Iulian. Epist. 4 Bidez-Cumont (p. 428b); de λ. amorum spectatore cf. Ar. Eccl. 1ss, Adesp. com. 151 K., Philod. AP 5, 4 (1 G.-P.), Statyll. Fl. AP 5, 5 (1), Asclepiad. AP 5, 7 (9), Meleag. AP 5, 8 (69), Marc. Arg. AP 5, 128 (13) al., necnon Hor. Ser. 2, 7, 48, Mart. 10, 38, 7 et 14, 39, Iuven. 6, 131ss, Apul. Met. 5, 23; plura addidit K. Kost, Musaios. Hero und Leander, Bonn

IAMBORVM INCERTI LIBRI

26 (5 W.; 26 Md.)

πόλιν καθαίρειν καὶ κρᾶδῆσι βάλλεσθαι

27 (7 W.; 28 Md.)

δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν † ἐκποιήσασθαι †

26 TZETZ. Chil. 5, 746 Leone, vide ad fr. 6

27 (I) TZETZ. Chil. 5, 751 Leone, vide ad fr. 6 || (II) PHOT. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6, 2

26 ad κρᾶδῆσι sscr. *συκαῖς* V AB (p. 577 Leone)

26 Dio Chrys. Or. 48, 17 (2 p. 93 Arnim) *περικαθήραντας τὴν πόλιν μὴ σκίλλῃ μηδὲ ὑδατι*, [Lys.] 6, 53 *χρῇ* . . . *τὴν πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν*

1971, 126–132 ('Die Lampe in der Liebesdichtung') | τὸ λ. etiam in BGU 338, 1 (II/III p. Chr.) al. (*λύχνα* Eur. Cycl. 514); ad metaplasmm (vide etiam *ἀσβολος* fr. 185) cf. Schwyzer-Debrunner 37s, Kühner-Blass 1, 499 et 2, 583 | *ἀρῇ* cod. : cpd. expl. Reitz.²

25 prim. rec. Schnw. || fragmento 24 subiungendum susp. W. Stud. 143, miris argumentis ('I suspect that 'nose' in Hipponax's time and place was a term for 'phallus' or the tip thereof [. . .]. Arete overbalanced forcibly expelling both the wick and — her nose? Nonsense', vide ad fr. 78, 14 et 129 a, 1); quid poeta significare voluerit nescio ('die rotzgefüllte Nase ihm herausreissend' Sn.-Franyó al.), an 'naribus vehementer emunctis'? (ita fere Romagnoli 199), cf. Hesych. (a 6980 L.) *ἀράσσει· συντρίβει, τύπτει, ἀμέλγει* (ām. corruptum censet Latte, qui praeunte Mein. ad *δράσσει* dub. rett., sed cf. a 6955 L. *ἀρακτῆρα· ἀμελκτῆρα*) | de metris quae 'Dorica' dicebantur cf. Koster, Tract. metr. ined. 98s; hic *μύξαν* falso metitur Tzetzes, vide ad fr. 48, 2 || *καὶ* (ante *τὴν δῖνα*) del. Schnw.³ 205, ante *Σοφοκλέους* transp. Mein. : *κόψασα* tempt. Cr. Unt. z. Her. 131 coll. Herond. 7, 6s *κόπτε* . . . *τὸ ῥύγχος* | *αὐτοῦ* | *μύσπαν* iniuria prop. Kn. coll. Hesych. μ 1958s μ. 'mucus' cf. Hesych. μ 1876 L. *μύξα· ἡ ἐν τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἡ κόρυς καὶ αἱ ὀῖνες καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτοί, καὶ οἱ ῥώθωνες*, de lucernae ellychnio (Callim. Ep. 55, 1 Pf., Arat. 976 al.) cogit. W. Stud. (vide supra) | '*ἐξαράξασα* de vitio suspectum, conicias ἤμξ' *ἄρασα* vel *ἐξήρ' ἄρασα*, nam ἤρ' *ἀτάσσα* quamvis commodo numero commendetur, minus probabile, siquidem spondeorum gravitatem Tzetzes videtur testari' Bgk.⁴

26 prim. rec. Wk. || vide ad fr. 6 | fragmento 27 subiunxit Bgk.²⁻³ || ad πόλιν καθ. cf. etiam schol. Ar. Eq. 1136 *φαρμακὸς οἵπερ καθαίρονσι τὰς πόλεις τῷ εὐαντῶν φόνῳ*, Dieg. (ad Callim. 90 Pf.) 2, 29–31 *φαρμακὸν . . . καθάρσιον τῆς πόλεως* et 36s *περικαθαίρων αὐτῷ τὴν πόλιν*, Hesych. φ 181 Schm. *φαρμακοί· καθαριῆριον, περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή* al. | de κρ. vide ad fr. 6, 2 | *φαρμάσσειν* (pro β.) prop. Kn. β. passivum, perperam ut activum vel medium reddunt nonnulli (Rupprecht¹ 311 ['Selbstaufopferung des φ.'], Sn.-Franyó 93 ['mit Ruten sich schlagen']), cf. fr. 6, 1; 46; °203 | β. / <φάρμακον> Bgk.⁴

27 prim. rec. Wk. || vide ad fr. 6 | cum fr. 28s in unum coniunxit Mein.; fragmento 26 praemisit Bgk.²⁻³ || *ἐς φ. ἐκπ.* servant Edd. fere omnes, alii aliter interpretantes ('man muss ihn sich vom Halse schaffen wie einen armen Sünder'. Es ist gesagt wie *σκώπτειν* τινὰ *εἰς* *κυβευτήν* [. . .], lateinisch 'mugire in bovem' Schnw. Beitr. 76; 'quasi gente expulsum, cf. Isao. 7, 23 *Θρασύβουλος ἐκποίησης εἰς τὸν οἶκον τὸν ἱππολοχίδου γέγονε*' D.¹⁻²; 'he must be chosen from you as scapegoat'

FRAGMENTA

28 (8 W.; 29 Md.)

κάφηι παρέξεν ισχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθλόνσι φαρμακοί

29 (9 W.; 30 Md.)

πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέκονται χάσκοντες

28 (I) Tzetz. Chil. 5, 752s Leone, vide ad fr. 6 || (II) 2 Phot. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6, 2

29 (I) Tzetz. Chil. 5, 754s Leone, vide ad fr. 6 || (II) 2 Phot. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6

28 1 Tzetz. gl. marg. [VABO] (p. 577 Leone; An. Ox. 3, 366, 27s Cramer) ἀφή
καὶ ἄρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ Ἴωνες ψιλοῦσιν

29 1 Ar. Ach. 10 ὅτε δὴ ῥ' κεχρήν προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον | cf. Herond. 4, 42 χα-
σκεύση (in fine choliambi)

vel 'put him forth for a purification' [φαρμ. = καθαρόν] Kn.; 'transformer complètement en' Mss. 111), sed quid sit non liquet: ἐς φ. ἐκρατίσασθαι dub. Schnw. Beitr. 105: ὡς φ. ἐκποιήσασθαι dub. Bgk.¹, item Hart. et Rupprecht¹ 312: ἐς φ. ἐκπονήσασθαι Mein. ('in piacularis hominis speciem et habitum nobis elaborandus, transfigurandus est'), prob. Br.¹ 59: ὡς φ. ἐκποτήσασθαι ('ut piacularem hominem ex nostra urbe abigere') Heck.¹ 485s: ἐς φ. ἐσποιήσασθαι dub. Bgk.²⁻³: ὡς φ. ἐκφο-
ρήσασθαι (= ἐκπέμπεσθαι) dub. Bgk.⁴: ἐς φ. ἐμπορεύσασθαι Bl. Adv. 63 | ad -οῖ-
(nisi forte ischiorrh., de quo vide p. XXIX) cf. testim. 44, necnon Sem. 7, 70 et 8 W., Anacr. fr. eleg. 1 W. (55 Gent.), Adesp. iamb. 11, 7 W. al. (ap. Atticos poetas haec correptio communis)

28 prim. rec. Wk. || vide ad fr. 6 | inter fr. 27 et 29 locavit Mein. || 1 κάφη (= καὶ ἔφη) Wk., probb. Schnw., Bgk.¹, Hll., Cr., Md.³ 21s, Sn. al., sed κάφη = καὶ ἀφή, Tzetzam (gl. marg. et Chil. 5, 734 Leone τυρόν τε δόντες τῇ χειρὶ κτλ.) secuti, recte expll. Meursius, Gr. Fer. 146 (χ' ἀφή), Dübner 9, Schnw. Beitr. 105, qui cont. Hesych. a 8628 L. ἀφή· αἰσθησις χειρῶν (adde a 2106 L., Et. Magn. 200, 37s); cur poeta ἀφή pro χεῖρ usurpaverit explicare conatur Rupprecht¹ 312 ('der φ. darf Feigen, Brot und Käse essen, der Gegner aber nur diese Gemüse berühren'; germ. 'Klappe' pro 'Mund' cont. Hiersche 116); inepte κάφη ex ἀφίημι Del Grande ap. Md. 58, prob. Marengi 185; ad crasin et psilosin vide p. XXVII | παρασχεῖν Mein., rec. Hart.: παρέξων Fick: πείζειν (vel -εῖν coll. Herond. 8, 47) dub. Kn. || 2 de pharmacorum nutrimento vide Dieg. 2, 32s ad Callim. 90 Pf.

29 prim. rec. Wk. || vide ad fr. 6 | fragmentis 27s subiunxit Mein. || 1 αὐτόν (ut ad Bupalum referretur) Mein., rec. Hart.: αὐτοῦ ('there') susp. Kn. 35 adn. 2 (vide infra) fuisse interdum pharmacos duo, ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, testantur Ister FGrHist 344 F 50 J., Hellad. ap. Phot. Bibl. 279 (p. 534 a 4ss B.), Hesych. φ 181 Schm. al. (cf. Schwenn 18s, Höfer ap. Roscher, Mythol. Lex. 3, 2277, 7ss), unde non inverisimile videtur poetam Bupalum et Areten tamquam pharmacos perstrinxisse | προσδέχονται codd., rec. omnes fere Edd.: corr. Schnw. Beitr. 105, probb. Md.³ 22, W., cf. J. Wackernagel, Sprachl. Unters. z. Homer, Göttingen 1916, 28: προσδέχοντο Lewis 289: προσδοκεῖσι Kn.¹ 19, Kn. (dub.), Maas, GM¹ 37, sed cf. Maas¹ 1865s; de ischiorrh. vide p. XXIX προσδ. inde ab Hom. (ποτιδ- B 137, K 123) obvium | χασκεύντες dub. Kn. 34s coll. Herond.

κράδας ἔχοντες ὥς ἔχουσι φαρμακοῖς

30 (10 W.; 31 Md.)

λιμῶι γένηται ξηρός· ἐν δὲ τῷ θυμῶι

30 (I) Tzetz. Chil. 5, 757s Leone, vide ad fr. 6 || (II) 2 Phot. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6, 2

30 1 Tzetz. schol. [VB0] (p. 577 Leone; An. Ox. 3, 366, 29 Cramer) θυμός· τὸ ἄρρεν αἰδοῖον

I. c.; ad χ. 'ore hiante exspectare' (κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἐτι νεοττῶν τὴν τροφήν προσδεχομένων καὶ κεχηγνόντων dicit schol. Ar. Ach. 10) cf. etiam Sol. 1, 36 Gent.-Pr. χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα, Ar. Av. 264 κέχηγνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων || 2 ad κρ. vide fr. 6, 2 | ἔχοντας ὥς ἔ. φαρμακοῖς codd., rec. Adr. ('esperan verlos cubiertos de ramas de higuera como las que tienen para los fármacos'), sed locus haud dubie corruptus: corr. Schnw. (ἔχοντες iam Meursius, Gr. Fer. 146, qui tamen φαρμακοί) nisi quod ὥς ἔθουσι ('ut solent in expiatoribus') prop.: hinc ἔχοντες ὥς ἔ. φαρμακοῖς Hart., rec. Md., Mss., W., Sn., equidem etsi dub. accipio: ἔχοντας ὥς ἔ. φαρμακοί Wk., prob. dub. Bgk.²⁻⁴, rec. Fick, Hffm. (utroque φόρμ-) : ἔχοντες αἰς ἐλῶσι φαρμακοῦς prop. Bgk.¹ ('was doch ἡς sein müßte' Schnw. Beitr. 105), unde ἔχοντες, αἰς χρίουσι ('pungunt, verberant') φαρμακοῖς Mein. (prob. Br.¹ 60, qui tamen ὥς tuetur), ἔχοντες, αἰς ἔθουσι φαρμακοῦς prop. Md. (coll. Hesych. ε 632 L. ἔθει· φθείρει, ἐρεθίζει necnon I 540, II 260. Callim. 55, 2 Pf.) : ἔχοντες ὥστε κοῦ τι φαρμάκους Ahrens³ ('quod quid sit non intellego' Bgk.⁴) : ἔχοντες ὥς λέπωσι φαρμάκους Bgk.⁴ : ἔχοντες, ὥς χέωσι φαρμάκους Sternb.¹ 67 (iure obl. Peppmüller) : ἔχοντας, ὥς ἔ. φαρμακοῦς (et mox e. g. οὔτερο ῥαπίζονσ' . . .) Hll.¹, probb. Hll., Cr., D.¹⁻², Gebhard¹ 7 al. : ἔχοντες, ἄς ἔ. φαρμακοῖς Rupprecht¹ 312, rec. D.³ : ἔχο(ν)τες . . . / . . . ἔχο(ν)τας ὥς ἔ. φάρμακοι (vel αὐτοῦ πρ. χ. / κράδας, ἔχοντες ὥς ἔ. φάρμακοι 'they await there the twigs agape in such (pitiable) state as scapegoats are in') Kn.

30 prim. rec. Wk. || vide ad fr. 6 et Dg.⁷ 97–103 | huic fragmento fr. 19 subiunxit Mein. || 1 γένοιτο prop. Mein. (recc. Hll., Cr., D.³, Adr. al., probb. etiam Br.¹ 61, Renner 2, 27, Bl. Adv. 63, Rupprecht¹ 312), addens tamen 'quamquam γένηται ab ὄζωι, quod in superioribus adfuerit, suspensum esse potest', cf. iam Schnw.³ 204 ('γένηται pendet, ut opinor, a particula quae absorpta est'); aliter Bgk.⁴, qui cont. SIG 38, 19 (Tei, V saec. a. Ch.) ὅστις . . . αἰσυνῶ . . . ἀποκτείνῃ . . . κιζαλλέου . . . ὑποδέχοιτο, adde Ar. Lys. 373s (cf. Wilam. ad l.), Men. Epitr. 868s. Circumt. 163–167 Sandb. al., cf. Kühner-Gerth 2, 381 | cf. λιμόξηρος Hierocl. Facet. 219–226 | βομῶ male Lewis 288s coll. Thuc. 1, 126, 10 : θύμῳ (vel φιμῶ vel ὀμῶ) prop. Schnw. Beitr. 105, item (vel μύσχῳ coll. Hesych. μ 1987 L. μύσχον· τὸ ἀνδρείον καὶ γυναικεῖον μόριον) Schm.⁵ (coll. [Arcad.] 59, 28 Barker [hinc Lentz, Herodian. 1, 169, 12] θύμος δὲ τὸ κῆριον ἢ ἡ βοτάνη, ubi μόριον pro κύριον ci. [Probb. fere omnes], sed vide Xen. Cyn. 7, 5 [de quo F. Jeschonnek, De nominibus quae Graeci pecudibus domesticis indiderunt. Regim. 1885, 64s], A Pl. 54, 2, cf. Dg.⁷ 101s), probb. Gruppe, Griech. Mythol. 2, 923 adn. 6. Koster³ 301, Md.³ 23, rec. W., Sn. al., praeter necessitatem θυμός ironice pro πέος dicitur (vide schol. et Chil. 735 Leone ἐπτάκις ῥαπίσαντες ἐκείνον ἐς τὸ πέος), sicut e. g. Aristophanes καρδίαν (Ran. 482) pro πρωκτῶν dixit, vide Rufin. AP 5, 47, 5 θυμέ, τάλαν, τί πέπονδας; ἀνέγρεο κτλ. (ubi non animi sed mentulae languorem poeta queritur, cf. [Scythin.] AP 12, 232, Strato AP 12, 216, Mart. 1, 58 [vide Citroni ad l.] al.), quem cont. Haupt¹, adde Erucium A Pl. 242 (14 G.-P.), 4 σπαργᾶς θυμὸν ἅπαντα πόθοις, aliter Bgk.³⁻⁴, qui

FRAGMENTA

φαρμακὸς ἀχθεὶς ἐπτάκις ῥαπισθεῖη

31 (65 W.; 32 Md.)

πρόμνης ἀπ' ἄκρης ἐς θάλασσαν σπένδοντες

32 (66 W.; 49 Md.)

κοῦκ ὡς κύων λαίθαργος ὕστερον τρώγει

31 Tzetz. Exeg. II. A 314 [C] (cf. Mss.³ 74, Papath. 35) 'καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἐβαλ-
λον'· εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἀπολουτήριον ὕδωρ ἔχεον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς διὰ θαλάσσης ἐπι-
θυσίας ἀποτοχομένοις οὕτω ποιεῖν, ὡς εἰς θυσίαν δῆθεν τοῦτο τοῦ Ποσειδῶνος ἦτοι τῆς
θαλάσσης, καθά φησιν καὶ Ἰππῶναξ· [31]

32 Tzetz. Exeg. II. A 363 [C] (cf. Mss.³ 74) καὶ μετὰ ὑποτακτικῶν μορίων οὐχ
ὑποτάσσει (scil. ἡ Ἰωνικὴ διάλεκτος), ὡς παρ' Ἰππώνακτι· [32]

32 κρυφοδόκτης post κύων cod. ('glose introduite dans le texte' Mss.³)

31 Lyc. 515s πρόμνης ἀπ' ἄκρης (ἄκρας codd.: corr. Bachmann) γυμνὸν αἰρηρὸν
πόδα | εἰς Βεβρόκων ὄψειαν ἐκβατηρίαν | Herodot. 7, 54, 2 σπένδων ἐκ χρυσέης
φιάλης . . . ἐς τὴν θάλασσαν | in σπένδει cadit Phoen. 5, 2 Powell, in σπένδω Cal-
lim. Iamb. 13 fr. 203. 1 Pf.

32 Soph. 885 R. σαίνεις δάκνονσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ | Ar. Eq. 1067s φράσ-
σαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ. | λαίθαργον | Babr. 104, 1 λείδη κύων ἔδασκε.
Plaut. Bacch. 1146 clam mordeat canis al.

ἐν τῷ θυμῷ dicit 'idem fere esse atque ἐν τοῖς ὀσθνημίσις, quae non sunt dicta ab
ira deorum, quae piaculo placanda erat, sed ab acri fumo lignorum infeliciū. quae
comburebantur; Graecis quoque θυμός olim erat fumus' (cf. iam Bgk.¹ et Bgk.¹³
176), vide Eup. 120 K. | 2 ὁ φαρμ. codd., frustra def. Wk. ('ὁ absorbetur a termina-
tione versus antecedentis') : ὁ del. Blomfield (1816) ad Aesch. Prom. 981 φ. idem
fere atque ὡς vel ὥσπερ φ. (perperam 'o hodie expiatiōis' Md., 'den Sündenbock'
Sn.-Franyó), immo vero 'identification in function, not comparison' (Cunningham
ad Herod. 6, 14 κύων ὀλακτέω) : ad ἄγειν, ἄγεσθαι in describendo pharmacorum
ritu cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 279 (p. 534a 3-5 B.) al., vide Wiechers 33s | septe-
narium numerum in omni ritu sollemnem fuisse constat (cf. Wk. Kl. Schr. 217s.
Nilsson, Griech. Rel. 1², 561s); Thargelia septima Thargelionis die celebrabantur,
vide ad fr. 107, 48 | de ῥαπ. vide ad fr. 6, 1

31 prim. rec. D.³ || ad pharmacorum ritum (vide ad fr. 6) rett. Md.¹ 144 adn. 21,
ft. recte, cf. Tzetz. Chil. 5, 738 Leone τὴν σποδὸν (scil. pharmaci combusti) εἰς
θάλασσαν ἔρραινον εἰς ἀνέμους, necnon Lyc. 1157-59 (quem laudat Tzetz. Chil.
5, 740-744 Leone) || ἄκρας cod. (rec. D.³) : corr. Adr. | σπένδοντες cod. (rec.
D.³, Adr., W. al., haud recte) : corr. Maas ap. D.³, cf. Herodot. (vide supra) : an
σπείροντες? cf. Plut. Lyc. 31, 10 διασπείραι τὴν τέφραν εἰς τὴν θάλατταν | de
ischiorrh. vide p. XXIX

32 prim. rec. D.³ || sententia nondum plane explanata γ no royendo después
como un perro que muerde a escondidas' Adr. al.; 'non come un cane subdolo, che
prima ti blandisce e poi ti morde' Pontani, LG 167 (sed τρώγω aliud est ac δάκνω,
nec Sotad. 15, 15 Powell ad hoc pertinet); aliter Marzullo¹ ('non 'morde perfida-
mente', ma solo 'divora in un secondo tempo'. Ruba dunque, nasconde, finalmente
consuma') | κοῦκ cf. fr. 122, ad psilosin et ad crasin vide p. XXVIIIs | λαίθαργος cod.

33 (19 W.; 14 Md.)

τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγη
ἔψησε κατέλουσεν ἀσκαρίζοντα;

33 (I) HERODIAN. *Π. παθῶν* ap. Et. Gen. [A] (Reitz.¹; gl. 19 Cal.) = Et. Sym. [ECV] (Gaisf. ad Et. Magn. 154, 27) ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. *Ἰππῶναξ*· [33]· σκαίρω, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω (v. 2 tantum affert Et. Sym. [in V verba σκ. — ἀσκ. ante Ἰππ. locantur]; in Et. Gen. B poetae nomen et verba desunt, ita ut in Et. Magn. 154, 27s [v. 2 legi in M, ut Gaisf. p. 2468, haud verum]) || (II) 1 HESYCH. ο 837 L. ὀμφαλητόμος (-λιτ- cod. : corr. Mus.)· μαῖα || (III) 1 HESYCH. (δ 1897 L.) διοπλήγη (διοπλήγητα cod. : corr. Reitz.¹, qui huc traxit : διοπλήγητα Schrevelius, probb. Alb., Schm., rursus prop. Latte², sed cf. Mss.⁸ 289)· ἰσχυρόπληκτον (-πλήκην cod. : corr. Latte)

33 1 E 414 ὑπὸ πληγῆς . . . Διός, O 117 Διός πληγέντι κεραυνῷ. μ 416 (= ξ 306) Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ, Soph. Ai. 137 πληγὴ Διός | cf. fr. 105, 6 ἀχχονοπλήγη (in fine choliambi), Alc. com. 2 K. κεραυνοπλήξ, Maiist. Aretal. 60 θεοπληγέσσιν, Aesch. Prom. 681 (Soph. El. 5, Eur. Bacch. 1229) οἰστροπλήξ, Callim. Iamb. 4 fr. 194, 23 Pf. ἡλιοπλήξ et fr. 544 Pf. μεθυπλήγος || 2 H. Cer. 289s ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφίς ἐλούον ἀσπαίροντα / ἀμφαπαζόμεναι | cf. fr. 107, 12 ἀσκαρίζοντα (in fine choliambi) | Cratin. 26 K. ἡσκαρίζε κατέπαρδε

(serv. Md., cf. etiam Md.³ 33) : corr. Mss.³ cf. Hesych. λ 92 L. λάθαργοι· . . ἡ κύνες κρυφίως δάκνοντες, sed λ 130 L. λαίθαργοι· κύνες κρύφα δάκνοντες, Phryn. PS (87, 9 — 11 de Borries) λάθαργος (λαίθ. de Borries) κύων· ὁ λάθρα προσαλλόμενος καὶ χωρὶς ὕλακῆς δάκνων. τοῦτο δὲ οἱ πολλοὶ παραφθείραντες λαθροθήκτην καλοῦσιν, Eustath. 1493, 33ss καὶ ὁ λάθαργος, ἕτερος ὢν αὐτὸς παρὰ τὸν διὰ τοῦ ἡ λήθαργον· δὲ λάθαργος, πλεονασμῷ τοῦ ἰώτα γινόμενος λαίθαργος, δηλοῖ μὲν κύων, τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφῃ βλάβητῃ κτλ. λαίθ. (vide Soph. et Aristoph. locos supra laudatos) afferunt etiam Et. Gen. λ 14 Adl.-Alpers; Et. Gud. 360, 52 Sturz, Et. Magn. 558, 38, Suda λ 178 Adl. al.; λήθαργος Suet. Π. βλασφ. 93 (p. 54 Taillardat) λήθαργος· λαθροθήκτης κύων. Hesych. λ 806 L., Zenob. 4, 90 (CPG 1, 109, 10 — 110, 2 L.-Schnw.), [Herodian.] Philetaer. 150 Dain, [Pisand.] AP 7, 304, 2 (ubi Αθηθ. canis nomen, cf. F. Jeschonnek, De nominibus quae Graeci pecudibus domesticis indiderunt, Regim. 1885, 17) et Lilja¹ 111s, de qua confusione cf. Chantr. DELG 613

33 prim. rec. Cr. (v. 2 tantum ex Et. Sym. V iam Bgk.²) || ad rem Lucil. 119 M. et Cic. Pis. fr. 14 cont. S. Koster, Inv. 58 adn. 249, cf. etiam Oeri | Phot. Galean. I, 241 N. (fr. 160, q. v.) huc perperam rett. Bgk.²⁻⁴ || 1 ὀμφαλητόμος (I) (corr. Reitz.¹) (II) ὀμφαλητ. usurpp. Sophr. 66 Kaib. (-λοτ-), Hippocr. Mul. I, 46; Ionicum dicit Ar. Byz. Π. συγγ. ὄνομ. p. 139 Nauck ap. Eustath. 971, 37, sed cf. Plat. Theatet. 149e, vide Phot. Galean. I, 402 et 2, 17 N., Suda ο 316 (e quibus Erbse. Ael. Dion. ο 19 coll. Poll. 2, 169) | διοπλήξ (= Att. ἐμβρόντητος, cf. Ar. Nub. 809 ἐκπεπληγμένον) hapax, 'ft. παρῳδικῶς dictum ad Hom. διογενής, διοτρεφής' Md. : de nominibus in -ήξ egit Choerob. 308, 22ss Hilgard (hinc Lentz. Herodian. 2, 740, 33 — 741, 14, cf. etiam I, 46, 3 — 8) || 2 ἔψισε Bgk.²⁻⁴ (cf. iam Bgk.¹⁴ 12, probb. Hart., Fick, Hll., Hffm.) coll. Phot. I. c. (vide ad fr. 160) necnon Hesych. ε 7719 L. ἔψισεν· ἐνώμισεν, quam glossam huc traxere etiam Schm. et Latte, ft. recte, cf. Dg. St. Ipp. I. 6 adn. 82 | ἀσκ. usurp. Hippocr. Nat. puer. 30 al. (ἀτασκ. Aristoph. 495 K., Men. 798 Kō.-Th., Lucill. (?) AP 11, 114, 6); Hipponactem ἀσκαρίζοντα pro communi ἀσπαίροντα (cf. Hesych. η 903 L., Phot. Galean. I, 269 N.) ad ἀσκαρίδες ('puerorum vermes') facete adludentem scripsisse censet Gossen², Pisani, SLG 66 | de interr. vide ad fr. 18

FRAGMENTA

34 (21 W.; 45 Md.)

ἡμίεκτον αἰτεῖ τοῦ φάλεω †κολάψαιε †

35 (25 W.; 13 Md.)

(A) ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἀρτεμις. (B) σέ δὲ κώπόλλων

84 СНОЕВОВ. ad Hephaest. 1 (Π. κοινῆς συλλαβῆς), 7 p. 199, 12–20 Consbr., vide ad fr. 8

35 (I) ΤΖΕΤΖ. Exeg. II. A 25 pp. 83, 25–84, 2 Herm. 'ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν' ὑπερβατόν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν, ὡς φησι καὶ Ἰππῶναξ· [35]. καὶ ἀλλαχοῦ· [51] || (II) ΤΖΕΤΖ. Exeg. II. A 118 [C] (cf. Mss.³ 72, Papath. 32–34) ἀλλ' οἱ Ἴωνες φιλοῦσι τὰ δασέα ὡς τό· [72, 5] καὶ τό· [37, 1] καὶ τό· [69, 7s] καὶ τό· [35]. καὶ τί τὸν Ἰππῶνακτα νῦν λέγω μόνον; πάντας φιλωτάς τοὺς Ἴωνας σὺ νόει || (III) ΤΖΕΤΖ. ad Π. μέτρων, An. Ox. 3, 310, 17–28 Cramer, vide ad fr. 7

34 Herond. 3, 10 τὸν μισθὸν αἰτεῖ (in initio choliambi) | cf. Thugen. 2 K. ἔτησεν εἰς ὀφώνιον τριώβολον al.

35 Ω 605–609 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν . . . / . . . τὰς δ' Ἀρτεμις . . . / . . . / . . . ἀπὸ πάντας ὀλεσσαν | ρ 494 αἰθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων | Arch. 26, 5s W. ὄναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους | πήμαινε καὶ σφας ὄλλν' ὥσπερ ὀλλύεις | Herond. 4, 3 κώπόλλων (in exitu choliambi) | cf. Rhint. 10 Kaib. (testim. 45)

34 prim. rec. Hll. (vide ad fr. 8) || ἡμ. (cf. Hesych. η 493 L. ἡμ.· τὸ τετραχοῖνικον. ὃ ἐστὶν ἡμισὺ τοῦ ἐκτέως. ὁ γὰρ μέδιμος χοινίκων τεσσαρακοντακοῦτ' οὕτως ἔκτον ὀκτὼ χοίνικες. καὶ τὸ ἡμιωβέλιον, vide Hultsch, MSR 2, 178 et 1, 349) 'octo obolos' hic valere consentiunt interpretes teste Poll. 9, 62 οἱ μέντοι ὀκτὼ ὀβολοὶ ἡμίεκτον ἂν ὀνομάζονται, ὡς φησὶν ἐν Λαμῖα Κράτης (fr. 20 K.)· 'ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις; ὀκτὼ 'βολοί', quod tamen incertum, cf. Bonanno, Cratete 111 ss; aliter Young¹ 741 ('ἡμ. also means a liquid measure, and there might be a 'double entendre' playing on the by-meaning of κριθαί', vix recte) | de correptione vide ad fr. 8, dactylum non admittunt Ficus 819, Kn. (-ῖ-), W. al. | αἰτέε Tarditi² 194. prob. Md.³ 31 | αἰτεῖν de amantibus Ar. Pl. 982, 1012 al. | φάλης usurpp. Soph. Ichn. 151, R., Ar. Lys. 771 al., ad genitivum cf. μύκης / -εω, Θάλης / -εω | κολάψαιε<v> (et αἰτεῖ-) Hll., probb. Cr., D.¹⁻³ : κολάψαιε<v> (et αἰτεῖ;) Sitzl.⁷ 1043, item fere Mss. (αἰτεῖ-), Adr. (αἰτεῖ- . . . κολάψαιε ['que la acúe de su miembro viril']). Md. (αἰτεῖ τοῦ φάλεω· κολάψαιε ['pede oito óbolos de . . . ! Ah, quem lhos estampasse . . .'], iure obl. Pontani¹ 339) : κολάψαι <μ>ε (et αἰτεῖ;) vel κολάψασα ('exsucta mentula') Kn. coll. Catull. 58, 4s ('videor mihi fata Arctes videre quae 'nunc in quadri-viis et angiportis glubit magnanimi Remi nepotes', cf. etiam Kn.⁶ 195) quorum primum prob. Koster³ 301 (qui ita et res et genitivum optime explicari dicit), alterum Md.³ 31s : κολάψαι ε W. ('he asks eight obols for pecking him on the φάλης' Stud. 141) κολ. de pullis Hippocr. Nat. puer. 30, metaphorice Anaxil. 18, 4 K. al.

35 prim. rec. Wk. || illud Epicharmi inventum (cf. E. Wüst, RhM 93, 1950. 340), quod ἀντιλαβή dicitur, prim. Hipponax usurpasse videtur (dialogum agn. Mias ap. Gerhard¹ 1899, 21 ss); personae sunt ft. vir et mulier (Niobae filias necavit Artemis, filios Apollo ap. Hom. l. c., cf. Antip. Thess. AP 7, 743 [67 G.-P.], 3–7 al.). vide Dg. LG 48; item Tsagarakis 101, qui cont. ρ 494, σ 202, necnon ο 410s et χ 6s ! Artemis et Apollo, quorum in honorem Thargelia celebrabantur, etiam in Ephesiis et Clazomeniis nummis consociati reperiuntur (cf. B. W. Head, Catalogue of the

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύδην

36 LYSANIAS ap. ATHEN. 7, 304b (de thynnide disserens; in Epit. modo vv. 2–4 κατέφαγε) *Ἰππῶναξ δέ, ὥς (ὅν Mein. 120 et in Athenaei edit. [1858]) Λυσανίας ἐν τοῖς Περὶ (<τῶν) Κν. 262) λαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν* [36]

36 in universum cf. Theogn. 920–926; Eur. 282, 4–6 N.²; Callim. Cer. 87–90 et 103–115; Luc. (?) AP 9, 367; Pall. AP 11, 357; Petr. Sat. 38, 11–15; Iuven. 11, 38–43 || 1 fr. 107, 11 *ος τε καὶ ῥύδην* (in fine choliambi)

Greek Coins of Ionia, London 1892, 79; 102; 104ss; 402, etc.); ad Apollinem ultorem vide iam ρ 251 et 494 (Laeger 32), paretymologice ἀπὸ τοῦ ἀπολλύνειν ludit etiam Arch. l. c., adde Aesch. Ag. 1082, Eur. 781, 11s Nauck² al. || de tribr. init. vide p. XXIX; de tmesis (cf. p. XXIX) emphatica vi Pierson 412s, Kühner-Gerth I, 536, Schwyzler-Debrunner 425, Pisani, SLG 65; Herondas, Hipponactem ft. secutus (Jung 45), duodecim praebet exempla (Cunningham 104), duo Callimachus in Iambis (fr. 194, 50 et 195, 29 Pf.) | Ἀρτεμῖς codd.: corr. W. (dub.) | Ἀρτεμῖς τε χῳπόλλων Friedemann 367 (hinc Ἀ. σέ τε χῳπ. Wk., anapaesto tamen retento), item Mein. (κῳπ.), necnon Lewis 288 et Hart. 231 (uterque κῳπ.): Ἀρτεμῖς, σέ δ' ὠπόλλων Mein., probb. Br.¹ 62, Renner 1, 199 (σέ δ' Ἀπ.), Kn. (qui σέ δ' post σέ δ' ὠπ. versu sequenti add.) 'de anapaesto fallitur scriptor [scil. (III)], qui vitiosus codice usus videtur' Mein., qui cont. Hephaest. 5 (Περὶ ἱαμβικοῦ), 4 p. 17, 5–7 Consbr. τὸ δὲ χῳλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον οὔτε τριβράχυν οὔτε ἀνάπαιστον, 'sed non necesse omnia ad huius legis severitatem examinare, ac parata est venia a caesura secundaria quae praecedat, ut in tetrametro Aristophanio Eccl. 1156' obl. Bgk.⁴; in Heronda bis anap. in quinto occurrit, semper tamen in nom. propriis (2, 82; 4, 72; ad alia falsa vel suspecta exempla vide Bo 17 et praesertim Cunningham 219) | κῳπόλλων Lewis (vide supra), recc. Schnw. (cf. etiam Schnw.³ 201), Hart. | de synecphonesi (cf. fr. 65, 1; Herond. l. c., Callim. Iamb. 4 fr. 194, 36 Pf. τῳπόλλωνος) et de psilosi vide p. XXVII

36 prim. rec. Wk. || Phoenici Colophonio dedit Kn. 260–263 (iam Kn.¹ 21, quem secuti de Hipponacte auctore dubitavere etiam Terzaghi 231, Cant.¹ 75 et 106, Pf. ad Callim. 191, 93 al.) infirmis argumentis usus, vide Maas¹ 1860, Perrotta¹ 16, Md. LIX; fragmento 37 (ad q. v.) adiungere permulti, ft. eidem carmini adscribendum, cf. Alex. l. c. | ad prodigos irrisos cf. Brecht 82s, de helluonibus vide ad fr. 171 || 1 αὐτως Marzullo 134 ('correlativo [...] del successivo (v. 3) ὥσπερ, cf. X 124s γυμνὸν ἐόντα / αὐτὼς ὥς τε γυναῖκα'), probb. Md.³ 28s, sed cf. e. g. Semon. 7, 10s W. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν, / τὸ δ' ἐσθλόν, Callim. Ep. 42, 3s Pf. ὁ μὲν αὐτῶν / ἐλλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα, Plat. Charm. 168e; Xen. Cyr. I, 1, 1 al. | ἡσυχῇ Casaub., probb. Wk., Schnw., Bgk.¹⁻², Mein. (non tamen in Athenaei edit.), Md.³ al., sed cf. Chantr. Gramm. Hom. I, 249 ἡσ. de edentibus usurp. Demosth. 19, 197 πίνειν ἡσ. καὶ τρώγειν, cf. Sol. 3, 10 Gent.-Pr. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ | ad ῥύδην cf. fr. 107, 11 supra laudatum, de trimetro recto inter claudos vide p. XXIX : ῥύδην prop. Wk. : βρύδην Heck.¹ 484 (cf. Antiph. Byz. AP 9, 14, 4) : ῥύδην Bgk.¹⁻⁴ (probb. Edd. usque ad D.², praeter Fick [ῥύδην], necnon Wilam. Herakles² 395, LSJ al.) coll. Phot. Galean. 2, 136 N. ῥοιβδην (ῥύδην Bgk., ft. recte, cf. Hesych. ρ 465 Schm. ῥοιβδην· δαφυλῶς ἢ ταχύτητι ἢ μετ' ἤχου σφοδρῶς)· δαφυλῶς, quae ci., si non metro, ideo commendari potest quod ῥύδην (ex ῥέω) semper ῥευστικῶς, σφοδρῶς, χύδην vel simm. significare constat (etsi librarii et antiqui ipsi interpretes persaepe irretiuntur), vix δαφυλῶς 'sumptuose', quae significatio hic aptissima, cf. ῥυβδέω, ῥοιβδέω, χῳ-ρυβδῖς simm., vide Dg. St. Ipp. IV. 5

FRAGMENTA

θύνναν τε καὶ μυσσωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος ὥσπερ Λαμφακηνὸς εὐνοῦχος
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν

36 2 Anap. 5, 7s W. εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωμα, / ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυσσωτῷ (μνττ. codd. : corr. Schnw.⁷ 645) || 2—4 Callim. Cer. 87s πανάμερος εἰλατιναστὰς / ἥσθιε μυρία πάντα | Alex. 123 K. καταφαγεῖν / αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγού / εἶχον (ἀργ. οὐδ' εἰ γάλα εἶχον λαγού codd. : transp. Schweigh. [λαγώ] : ἀργ. οὐκ εἶχον ἂν / οὐδ' ἂν εἰ λαγώς [ut tetr. troch.] Dobree, Advers. 2, 349 : ἀργύριον; οὐδ' ἂν εἰ γάλα / λαγώ Edm.), μὰ τὴν γῆν, καὶ ταῶς κατήσθιον (vide fr. 37, 1) | Pall. AP 11, 357, 2 ἐκδαπανῶν κλῆρον ἅπαντα φάγη (φάγοι Pl.) || 3 in hexam. ineunte δαινύμενον κ 61, δαινύμενος Δ 386 (= β 247 κ 452), δαίνῃσαι φ 290, cf. etiam Cratin. 142, 2 K. || 4 B 237s κατέδουσι . . . / οἶκον, γ 315 (= ο 12) μὴ τοι κατὰ πάντα φάγῳσι | Anaxandr. 45, 2 K. καταφαγῶν τὴν πατρώαν οὐσίαν | Anaxipp. 1, 32 K. πατρώαν οὐσίαν κατεσθίει | Antiph. 239, 1 K. τὰ πατῶα . . . κατεδήδοκεν | Men. 287, 3s Kō.-Th. πατῶαν . . . / γῆν καταφάγοι || 4ss cf. Epicur. 101, 19—21 Arrighetti (171 Usener) Ἀριστοτέλην ἄσωντον, <δν> καταφαγόντα τὴν πατῶαν οὐσίαν στρατεύεσθαι καὶ φαρμακοπωλεῖν || 4s Aristot. Ath. Pol. 16, 6 ἰδὼν γάρ τινα παντελῶς πέτρας σκάπτοντα καὶ ἐργαζόμενον | Luc. Tim. 31 σκάπτει πλησίον ὄρεινόν καὶ ὑπόλιθον γῆδιον (cf. Xen. Cyr. 8, 3, 38)

36 2 θύννον Epit. : θύννην Bgk., Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 3, 1845, 980 (Br.¹ 54, Marzullo, Md.³, Sn.), quae tamen forma alibi non invenitur : θυννίδα Mein. in Athenaei edit. (cf. tamen Anal. ad Ath. 135), rece. Bgk.³⁻⁴ ('θυννίδα vel θυννάδα Athenaeum ipsum legisse qui illo loco περὶ θυννίδος exponat, manifestum est'), Fick, Hll., Cr., D.¹, Kaibel, Gulick, Mss. (cf. Kn.¹ 21 et Kn. 262), sed in exemplis, quae Athenaeus, de thynni femina disserens (Περὶ θυννίδος 303c—304c), una cum Hipponacteo adducit (vide Arcestr. 37, 1 Brandt, Antiph. 129, 4 et 181, 1 K.), verba θυννίς vel θύννα vel θυννάς (idem fere significantia, cf. Strömb. Fischn. 126s) nullo discrimine occurrunt thynni caro summae est luxuriae, cf. inprimis Arcestr. 19, 3 Brandt, Ar. Eq. 354, Plato com. 173, 7s K., neonon Thomps. GF 88s | μνττωτὸν codd. : corr. Bgk. l. c. (item Bgk.²; 'malim' Bgk.³⁻⁴), probb. Br.¹ 54s, Fick, Hffm., Kn. 263 (si Hipponactis esset), Mss., Md.³, W., cf. Callim. 605 Pf. μυσσωτὸν (vide schol. Ar. Vesp. 62 μνττωτὸν γάρ ἐστι κυρίως τὸ ἐκ σκοροδόων καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα, καὶ οὕτως ὀνομάσθη ἀντὶ τοῦ μυσσωτὸν τι ὄν, παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμὴν, καὶ τροπῇ Ἀττικῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ πλεονασμῷ μνττωτός), Hippocr. Loc. hom. 47, 5 (sed μνττ. Epid. 2, 6, 28 [5, 138 L.]); ad μ. vide etiam Eup. 179 K., Ar. Ach. 174, Eq. 771 et praesertim Pac. 242—252, cf. Hesych. μ 2001 L., Erotian. μ 4 Nachm. || 3 ad δαινύ- vide supra; ad dactylum init. vide p. XXIX | ὥστε Kn.¹ 21, qui ὥσπερ haud Hipponactium putabat (cf. Kn. 263), sed vide ad fr. 6, 2 | eunuchi tamquam pinguiores designabantur (A. Hug RE Suppl. 3, 1918, 453, 43ss), qua tamen ratione Hipponax de 'Lampasceno' eunucho locutus sit non liquet ('oxímoro burlesco: como se disséssemos 'um Priapo . . . castrado' Md. 284; 'le poète d'Ephèse porte ici un jugement peu flatteur sur la virilité des Lampascéniens pris dans leur ensemble' Roux 125; cf. etiam Tedeschi⁴ 43s) || 4 κατ' ὦν φαγῶν prop. Kn. 263, sed de trib. init. vide p. XXIX | σκληρόν cod. : tacite corr. Dalec. ('haereditatem') || 4s locum suspectum alii aliter temptarunt, tradita (v. 5 τορείας cod., τ' δρείας dist. Casaub.) frustra def. Md., qui πέτρας ὄρ. ('com te de ligação a σῶκα μέτρια') ad τρώγων rett. coll. Hippocr. Prorrh. 2, 31 λίθους τε καὶ γῆν τρώγουσι, cf. Dg.¹ 755, Md.³ 27ss : τ' del. Schweigh. ('an πέτρας ὄρεινός?'), probb. Bgk.²⁻⁴, Mein. (in edit. Athenaei), Fick, Hll.,

5 πέτρας ὀρείας σῦκα μέτρια τρώγων

36 5 Eur. Hec. 1110 πέτρας ὀρείας παῖς (scil. Ἠχώ) | Antip. Sid. AP 6, 219 (64 G.-P.), 5 ὀρειάδα . . . πέτραν | Arch. 250 W. (= Hippon. 177, q. v.) συκοτραγίδης | Ar. Pax 1324 σῦκά τε τρώγειν | Callim. Iamb. 1 fr. 191, 93 Pf. χλωρά σῦκα τρωγούσας | Theocr. 5, 115 σῦκα κατατρώγοντες | Pall. AP 9, 377, 4 ἔτρωγεν σῦκα || 58 cf. Eur. Alc. 495 θηρῶν ὀρείων χόρτον | Babr. 129, 9 Cr. ἔτρωγε (scil. ὄνος) κριθὰς χόρτον

Cr., W. (notis tamen appositis 'vel lac. post ὀρείας statuenda in qua steterit ὁ δέ', necnon 'τρώγοντα possis') : lac. post v. 4 statuit Gaisf. Heph. 271 s. probb. G. Dind. (in edit. Athenaei [1827]), Schnw., D.¹⁻³, Gulick, Adr., Mss., Sn. (ita etiam Sitzl.⁶ 733, nisi quod ὡς χρῆνι σκάπτει [v. 4] voluit) : πέτρας τ' ὀρείας σῦκα μέτρια τρώγειν Erfurdt 463 ('montanaeque rupis ficus modicas rodere') : ὥστε χρῆνι πέτρας / σκάπτειν' ὀρείας σ. μ. τρώγειν Herm. (ap. Erfurdt l. c.) : π. τ' ὀρείας σῦκα μέτριαι <τε> τρώγειν Bgk.¹ ('scribendum dicerem [. . .] σ. μέτριά τε τρώγειν, nisi sequens fr. [= 37] his adhaesisse videretur' iam Schnw.) : χοῦ (i. e. χοῦζει) σκ. / πέτρης ὀρείης σ. μ. τρώγων Mein. : χοῦ σκ. / πετραῖ' ἐρινά. σ. μ. τρώγων Br.¹ 54 s. (coll. Arch. [?] 331. 1 W. σκῆνι πετραῖ) : ὁ δ' ἐχάρη σκ. / πέτρας ὀρ. σ. μ. τρώγων Hart. 223 : π. γέρας (immo γεραίος) Renner 1. 179 ('nunc cum senex est') : π. τορεΐσας vel τορητάς dub. Hfin. : π. βορείας Kalinka ap. D.¹ : ὥστ' ἐχρῆν σκάπτει / π. ὀρ. Kn.¹ 21 (ὥστε χρῆν σκάπτειν Kn. 261, ὥστε θῆς σκάπτει e. g. Kn. 263) : ὥστε γῆν σκάπτειν / πέτρας τ' ὀρ. Coppola³ 164 s. (prob. Romagnoli 205; cf. contra Pasquali² 310), unde ὥστε γῆν σκάπτειν Tarditi² 193 : π. γ' ὀρείας Marzullo 134 (et ap. Dg.¹ l. c., prob. Md.³ 29) ! 'nominativus τρώγων recte se habet, quemadmodum est in illo : ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων' Bgk.¹, hunc tamen versum (Adesp. com. 282 K., revera Menandri Mis. A9), quo Eustath. 236. 32 necnon scholl. Eur. Phoen. 478 et Ar. Ach. 1164 illud Ἀττικόν quod dicitur σχῆμα σολιμοφανές illustrant, ἐξὸν καθεύδειν τὴν τ' ἐρ. ἔχειν Charito (4, 7, 7) legebat, id quod papyris confirmatur (CGFP nr. 147, 9 A.) : ad B 350–353 φημί . . . κατανεῦσαι . . . Κρονίωνα / . . . / . . . / ὑστράπτων . . . φαίνων (cont. Marzullo) vide Chantr. Gramm. Hom. 2, 16; cf. etiam Lys. 32, 23 ἐξῆν αὐτῷ . . . μισθῶσαι τὸν οἶκον ἀπηλλαγμένος (-or Dobree) πολλῶν πραγμάτων et Hermesian. 7, 21–23 (Powell) φημί . . . / . . . / . . . ἐσικέσθαι ἔχων (sed cf. G. Giangrande EEAth. 26, 1977/78, 99ss). plura ap. Schwyzer-Debrunner 403 et Kühner-Gerth 2, 105s : in Hipponactis tamen fragmento, ubi subaudiendum videtur αὐτῶν vel simile quid (ἐμέ W. Stud. 29), an illa ἀντίπτωσις admitti non possit dubito (neque adprobanda coniectura χοῦ, quae θέλει potius quam δεῖ significare videtur, cf. Soph. Ant. 887 [ci. G. Dind. coll. schol. ad l.], Hesych. ζ 721 Schm., LSJ s. v.) : sanum esse πέτρας ὀρείας ex Euripidis Antipatrick locis supra allatis infertur; v. 4 a v. 5 disiungi vetant quae ad πέτρας σκάπτειν (de hac locutione diu dubitatum est, vide etiam nunc Mss. 118) adduxi, quibus addas πέτρας γεωργίην (Men. Dysc. 38, Adesp. com. 380, 1 K., Luc. Phal. 2, 8, Porphy. Abst. 2, 17 σκληρὰ γεωργίῶν πετρίδια), π. ἐργάεσθαι (Zenob. 4, 76 [CPG 1. 105. 10] al.), πέτρας μάχεσθαι (Men. Dysc. 605) simm. | ὥστε consec. hic primum reperitur, cf. C. J. Ruijgh. Autour de *ετ* épique», Amsterdam 1971, 978 || 5 σῦκ' ἀμύθμια prop. Kn.⁶ 195 adn. 1 coll. P. Oxy. 529, 6 ἀμύθμια σῦκα ρ', nullo iure ad μέτριά τε. ('wrong for Hipponax' Kn. 263) vide ad fr. 7, 5; cf. Hesych. μ 1124 L. μέτριά : ἐπαινεῖς, μικροί, εὐτελεῖς, Diocl. med. 140 W. ἰσχάδια μετρίων, ad ficos ut εὐτελεῖς βοῦδμια cf. fr. 177 et °219 (Anan. 3 W.), 2s, Adesp. Iamb. 46 W. (συκοτραπέζον), Ar. Vesp. 303, Alex. 182 K., Adesp. com. 1049 K., Arcehest. 62, 14 Brandt (ubi ἰσχάδες dicuntur πτωχεῖας παρώδειγμα), plura ap. Gerhard. Phoinix 110ss et J. Haussleiter, Der Vegetarismus in der Antike, Berlin 1935, 120ss

FRAGMENTA

καὶ κρίθινον κόλλιχα, δούλιον χόρτον

37 (26a W.; 40 Md.)

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγούς καταβρύκων,

37 (I) PAMPHIL. (? cf. Wendel, RE 18, 3, 1949, 338s) fr. 2 Schm. ap. ATHEN. 14, 645c (om. Epit.) Πάμφιλος δὲ τὸν ἀττανίτην καλούμενον ἐπὶ χυτὸν φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἰππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· [37] || (II) ATHEN. 9, 388b (om. Epit.) μνημονεύει αὐτῶν (scil. τῶν ἄτταγῶν) Ἰππῶναξ οὕτως· [37, 1] || (III) 1 Tzet. Exeg. II. A 118 [C], vide ad fr. 35

36 ε fr. °194, 8 δούλιον ἄρτον | Aesch. Ag. 1041 δουλίας μάχης | Soph. Ai. 499 δουλίαν . . . τροφήν (cf. Eur. Alc. 2 θήσσαν τράπεζαν et El. 205 θήσσαν ἐστίαν. Theogn. 916 σίτον ἐλευθέριον) | Crates Theb. 1, 3s Diels χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ / χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον | cf. Parm. Maced. AP 9, 43, 1-4 οὐδὲ τραπέζαις / δουλεύσω . . . / . . . οἶδ' ὀλίγης δαυτὸς ἐλευθερίην

37 1 Ar. Ach. 875-878 ἄτταγᾶς . . . / . . . / . . . λαγῶς | cf. fr. 107, 15 ἐπιβρύκων (in fine choliambi)

36 ε κόλλιξ vox Iranica (Belardi) a parodis (Archestr. 4, 12 Brandt), comicis (Ar. Ach. 872, Ephipp. 1, 2 K., Nicophont. 15, 2 K. al.; cf. ὀλισβοκόλλιξ Adesp. com. 1094 K., de quo M. G. Tibiletti Bruno, Athenaeum 47, 1969, 304), medicis (Hippocr. Int. 23 al.) usurpata; panis fuit vilis ac περιφερής (Ar. Ach. 872 cum schol.; Erotian. κ 10 Nachm., Greg. Cor. Ion. 159 etc.) | ad δούλιον χ. 'servile pabulum' vide supra (de Cratete cynico vide U. Criscuolo, Maia 22, 1970, 363s)

37 prim. rec. Wk. || fragmento 36 subiunxit Schnw. (dub. iam Wk. 49), probb. Mein., Mss. (cf. etiam Md. 76), item Br.¹ 56 et Bgk.²⁻⁴, lacuna tamen interposita ('hoc fragmentum haud dubie ex eodem carmine, e quo superius, petitum: describit poetae frugalitatem et parci fratris mores: neque tamen hi tres versus continuo subiungendi sunt prioribus' Bgk.³⁻⁴), probb. Hart., D.¹⁻³, Adr., Sn.; vide ad fr. 36, cf. Dg.¹² 113s || 1-3 οὐκ (οὐδ' (II)) . . . / οὐ . . . / οὐδ' codd.: οὐδ' . . . / οὐδ' . . . / οὐδ' Br.¹ 54 : οὐκ . . . / οὐκ . . . / οὐκ Mein. Anal. ad Ath. 314 ('prob. rightly' Kn.), sed ad seriem οὐκ . . . οὐ . . . οὐδ' (cf. Ar. Eccl. 452s, Denniston² 194) his versibus optime congruentem cf. Dg.¹² 116s || 1 οὐκατταστε (I), unde ἄτταγᾶς τε Kn. (dub.), recc. Md. ('ἄτταγᾶς [. . .] esteado na grafia ατταστε do codice A' [p. LXIX], hoc tamen monstrum per haplographiam [ΑΤΤΑΓᾶΣ > ΑΤΤᾶΣ] sane explicatur) et W. (ἄσσο- praeoptans) declinationis genus nondum perspicuum (Chantr. Form. 31s, Schwyzler, Griech. Gramm. 401) | λαγῶς (I), recc. Edd. fere omnes, σίλαγος (II) : λαγούς (III), quod ci. Mein. (probb. Renner 1, 219, Kn., W., obll. Becht. GD 144s, Md. LXXVIs al., sed vide Dg.¹² 114), cf. Athen. 9, 400c τὸ μὲν Τακὸν λαγός . . . τὸ δὲ λαγός Ἀττικόν (cf. Phryn. Ecl. 156 Fischer al.; vide ad fr. 169; λαγός usurp. Callim. Iamb. 6 fr. 196, 22 Pf.) ad attagenarum leporumque ἡδιστὸν κρέας cf. Anan. 5, 5 W., Ar. Ach. 1006, Pax 1196, Vesp. 709, fr. 433 K., Plat. com. 174, 10 K., Phoenicid. 2, 5 K., necnon Mart. 13, 61, 1s (inter saporis fertur alitum primum / Ionicarum gustus attagenarum), Hor. Ep. 2, 54, Plin. Nat. hist. 10, 133 (plura ap. ThLL 2, 1113s), vide Keller, AT 2, 15s, Thomps. GB 59s, R. Johannes. De studio venandi apud Graecos et Romanos, Diss. Göttingen 1907, 41, Gossen. RE 7, 1912, 2484 | διατρώγων (II) pro καταβρ. (cuius vocis ft. interpretamentum est: aliter Mss. 61 et W., qui fr. 36, 5 τρώγων conferunt) καταβρ. usurpp. Leon. Tar. AP 6, 263 (49 G.-P.), 3, Nic. Ther. 657; ad psilosin vide p. XXVII (-βρηγ- Herond. 6, 13, Leon. Tar. l. c. [v. l.], Callim. 649 Pf.); ad βρύκω / βρύχω (cf. fr. 107, 15) vide Frisk, GEW 1, 272 et 274, Chantr. DELG 198s

οὐδ' ἄττανίτας σησάμοισι φαρμάσσων
οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

38 (27 W.; 38 Md.)

καὶ τοὺς σολοίκους ἦν λάβωσι περνᾶσι,

37 (IV) 2 cf. HESYCH. τ 738 Schm. *τηγανίτης*· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγωνός, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος || (V) 2s HESYCH. α 8188 L. *ἄττανίτας*· *τηγανίτας* (interpretamentum quoque ex Hipponacte sumptum, cf. Dg.¹³ 142), hinc ft. 1D. (α 8186 L.) *ἄττανα*· *τήγαννα* καὶ <ἄττανίτης> (suppl. Steph.) *πλακοῦς* ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος

38 (I) ANON. Π. βαρβ. καὶ σολοικ. pp. 177s Valck. (pone Ammon.² [1822] [ABC]; cf. An. Gr. 2, 177 Villosion [M^aM^b], W. Bühler, MCr 4, 1969, 9ss [Mutin. 58 = α U 9. 9]) *σολοίκους* δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους. ὁ γὰρ *Ἀνακρέων* φησί [122 Gent.], καὶ *Ἰππώναξ*· [38] || (II) EUSTATH. ad Hom. B 867 p. 368, 1s (I, 580, 2–4 van der Valk) *τινὲς* τοὺς *βαρβάρους* *σολοίκους* ἔλεγον. καὶ *προφέρονται* *χρήσεις*· *Ἰππώνακτος* μὲν τὸ [38, 1], *Ἀνακρέοντος* (fr. 122 Gent.) δὲ τὸ '*σολοίκος* *φθόγγος*' || (III) ANON. Π. *σολοικίας* p. 187 Valck.² οἱ παλαιοὶ *σολοίκους* ἐκάλουν τοὺς βαρβάρους, καθά φησιν *Ἰππώναξ*· [38, 1] || (IV) ET. GUD. [d] (glossam ineditam mihi communicavit M. Bonvallat) *πόρνη*· παρὰ τὸ *πέρνη* τις εἶναι ὡς *πωλοῦσα*. καὶ *Ὀμηρος*· [X 45], ἀντὶ τοῦ *πιπράσκων*, additur in marg. καὶ *Ἰππωνάξ* (-πόν- cod.) φησι· [38, 1], ἀντὶ τοῦ *πιπράσκουσι*· *πέρνη* οὖν ἐστὶ καὶ *πόρνη*

37 2s i 391–393 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἢ ἐσκέπαρνον / εἰν ὕδα-
τι ψυχρῷ βάπτει μέγαν λάχοντα / φαρμάσσων | cf. Magnēs 1, K. *ταγηνίας* ᾗδῃ
τεθῆεαι *χλιαροῦς* / *σιζόντας*, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι

38 Ω 751–753 *παῖδας* ἐμους . . . *Ἀχιλλεὺς* / *πέρνασχ'*, ὅν τιν' ἔλεσκε (ὅν κε λάβοι
Strab. 10, 2, 17) . . . / ἐς *Σάμον*

37 2 οὐδ' *τηγανίτας* cod. : corr. Casaub., firmat (V) : οὐτ' ἡγανίτας sive potius οὐδ' ἡγανίτας· Br.¹ 56, prob. Mein. Anal. ad Ath. 360 (οὐκ ἡγανίτας) coll. Athen. 6, 229b χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου ὕμνες ἡγανον (cf. Hesychn. ε 4530 et η 30 L.) λέγουσιν, ὡς *Ἀνακρέων* (fr. 90 Gent.) 'χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν', sed ad ἡγανον ('falsche Worttrennung aus τήγανον als τ' ἡγανον') cf. Schwyzer, GG 413, cf. Frisk, GEW 1, 621 et 2, 845, Chantr. DELG 405 | ad τήγανον cf. etiam Galen. 6, 490 K. οἱ μὲν οὖν *ταγηνίται* παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλλησι *τηγανίται*, et CGL 3, 15, 39 *τηγανίτης lucinuculus*: de voce comica τήγανον (Attice etiam τάγηνον) vide Athen. 6, 228d–229b | σήσαμον vox Semitica, cf. E. Mss. 57s | *φαρμάσσων* non 'condens' ut vulgo, sed 'temperans', quasi de ferro dicatur, nam illam Homerici fabri imaginem (Anacreontis quoque fragmento 25 Gent. subiacentem. vide Gent. ad l.) ironice detorsit Hipponax, cf. Dg.¹² 119 || 3 οὐκ Mein. (vide supra) | ἄττ- (ἄσσ- prop. W.) hapax, vox ft. exotica (cf. Frisk, GEW 1, 182, Chantr. DELG 136); vide etiam Hesychn. α 8187 L. *ἄτταλίδες*· *πλακοῦντες*, ἐνθροπτοι, ubi ft. *ἄττανίδες* restituendum (Salm.), ut ordo postulat, cf. ε 4530 L.; ad ἄττ., *τηγ.* 'produits de boulangerie et de pâtisserie' vide Redard 31 et 91 | ad *κηρία* 'mel' cf. H. Merc. 559. Aristo (eius ap. Athen. 2, 38f. Herond. 7, 43, Theocr. 5, 127 al.) ἐμβ. de cibis Aristoph. 151, 2 K., Cratin. 143, 4 K., Arched. 2, 10 K., Archestr. 22, 6 Brandt; nota insuetum *κηρίοισιν* pro ἐς *κηρία* (cf. e. g. Ar. Nub. 150, Cratin. l. c.), propter analogiam ad *σησάμοισι* φ. | de lepida versuum concinnitate allitterationibus homoteleutisque conferta vide Dg.¹² 119s; de 'volkstümliche Klangspielerei' cogitt. Kalinka³ 413 (coll. V¹ 116 et γ 272), Gerhard¹ 1899, 12ss, Md. (qui Arch. 114 W. et Carm. pop. 2 P. cont.)

38 prim. rec. Wk. || ad rem cf. Ramsay 144 (qui tamen 'and if they catch the

FRAGMENTA

Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσσοντας

Contra Mimnen*

39 (28 W.; 34 Md.)

Μιμνῇ κατομόχανε, μηκέτι γράψῃς

39 (I) Tzetz. ad Antehom. 168 [HIVT] (F. Morel, *Iliacum carmen*, Par. ad 1610, 8 [T], cf. Br.¹ 36s [L], Mss.³ 75 [HV]) *παράδειγμα δέ σοι δασέος ἐκτείνοντος ἐξ Ἰππώνακτος ἐν παραθήσῳ ἐκ τῶν Κατὰ Μιμνῇ τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων*, τὰ ἐξ ἔθους (v. l. ἐξ ἐτέρων) *παραδείγματα εἰακώς* [39] || (II) Tzetz. ad Lyc. 425 p. 156, 22–30 Scheer (de Homeri αἰδὼν ὄφιν [M 208]) *εἰ δὲ μείνονον τοῦτον νομίζεις, ἀκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῇ τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἰππωνακτείων στίχων* [39]. ἰδοὺ τὸ ὄφιν, τὸ ὃ μακρὸν ἐστίν, ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὥς καὶ ἔτε-
ρα μυρία εὐρήσεις σκοπῶν || (III) Tzetz. Exeg. Il. A 273 [C] (cf. Mss.³ 75, Papath. 35; de *en Ionico*) *καὶ Ἰππῶναξ* [39] *καὶ ἀλλαχοῦ* [95, 10s]

39 i ad *Μιμνῇ* κατομ. schol. marg. (ft. ipsius Tzetzae) *οὗτος ὁ Μιμνῆς ζωγράφος ἦν χαίων κατ' ὤμου ὥς ὁ Δοξαπατρῆς* (III) (quis Δοξ. fuerit nescimus, cf. Mss.³ 75 adn. 4)

39 i π 418 *κακομήχανε* (cf. Z 344, I 257) | Ar. Ach. 104 *χαννόπρωκτος* | Theodoric. AP 13, 21 (15 G.-P.), 6 *διθυραμβοχάνα* (-χαύνα Mein.: -χάνα Toup) | cf. fr. 83, 2 *κυσιοχήνη*

Phrygians, who come down to Miletus to put their barley on the market, bargaining in pidgin-lingo, they sell them for slaves' interpr., haud recte, cf. Ω 751–753) || 1 *καὶ τοὺς σολοίκους* om. (I) Mutin. 58 | *σολ.* = ὁ βάρβαρος non alibi invenitur; *Σολοίκους* Md., sed generatim dicitur | *ἴν' ἐθέλουσι* (II), unde ἦν ἔλωσι Schm.³ 601 coll. Ω 752 | *περνάσι* (I) A, *περνᾶσιν* (II) (III) (recc. Schnw. Bgk.¹⁻⁴), *περνῶσι* (I) CM^b (rec. Wk.), *παρνασοί* (I) M^a, *πέρνάξι* (I) Mutin. 58 : *περνᾶσι* Schm.³ | ad *περν.* (cf. fr. 55, X 45, Ω 752 al., *περνᾶσι* Theogn. 1215) vide Chantr. RPh 14, 1940, 11ss || 2 *τοὺς Φρύγας* (I) M^a, *φρύγγας* (I) Mutin. 58 : *τρύγας* prop. Fick¹ 271, nullo iure | *Φρύξ* = δοῦλος Herond. 3, 36 (cf. 2, 37 et 100; 5, 14, vide Headl. ad 2, 37; Jung 38). Hermipp. 63, 18 K. al. | *μὲν* om. (I) Mutin. 58 | *εἰς* codd. (Wk., Schnw.) : corr. Bgk.¹ | *ἐς Μίλητον* fr. 106, 2 | *ἀλφιτεύσσοντας* (I) A, *ἀλφησεύοντας* (I) C (def. Wk. prae-euntibus Fabr. Sexti Empirici Opera. Lipsiae 1718, 260 et D'Orville 570, qui tamen etiam *ἀλφιτεύοντας* [item Vossius ap. Valek.] prop.), *ἀλφεστύοντας* (I) M^b, *ἀλφιτεύσσονται* (I) Mutin. 58 *ἀλφ.* hapax, cf. Fränkel, QD 244

39 prim. rec. Wk. || initium esse carminis censent Md., Mss., W., Sn.; 'non fragmentum, sed parvum quoddam carmen, vel dicam epigrammation' Bartalucci 256 adn. 52 (vide infra ad v. 6), probb. (etsi dub.) Md.³ 24, W., Sn., quod si verum, dubito an Tzetzes, quem Hipponactis Iamborum exemplar ante oculos habuisse constat (ita Schnw. Beitr. 108, Scheer, Lyc. 2 pp. XIVs, Wilam. Griech. Lit. 22, Ramsay 141–143, Md. XLVs, Mss. 14, cf. Dg. St. Ipp. I.18), verba ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῇ τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων non usurpaverit | carpitur Mimnes 'non quod pinxerat anguem, sed quod praepostere pinxerat: debuerat pingere anguem in navis latere

*ex hoc carmine fr. 54 quoque petitum esse susp. nonnulli (D.¹⁻³ al., prae-eunte Schnw.)

ὄφιν τριήρεος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
 ἀπ' ἐμβόλον φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
 αὕτη γάρ ἐστι συμφορὴ τε καὶ κληδών,

39 2 B 293 σὺν νηϊ πολυζύγῳ | O 382 νηὸς ὑπὲρ τοίχων | μ 420 ἀπὸ τοίχους
 (scil. νηός)

πολυζύγῳ a gubernatoris loco ad rostrum quasi fluctuantem; nunc inversa ratione redire videbatur et vergere ad gubernatorem' (Br.³ 727, cf. etiam Mss. 121); aliter C. Torr, *Ancient Ships*, Cambr. 1894, 36 adn. 90 ('the painter meant to put a horizontal band of colour round the ship, but drew it so unsteadily that it twisted about like a snake'); de pictura navium (quod pauperrimorum pictorum ministerium fuisse ex Plin. Nat. Hist. 35, 101 apparet), cuius hoc antiquissimum affertur exemplum, vide Torr 34ss; ad rem cf. etiam Fränkel, WuF³ 249 ('die Schlange sollte den tödlichen 'Biß' des Rammsporns in das feindliche Schiff symbolisieren') || 1 Mimes pictor non aliunde notus (cf. Lippold, RE 15, 1932, 1727, 35ss), ad nomen Ionicum (pro Μιμνέας, cf. Μίμν-ερμος simml.) vide Hffm. GD 471, Becht. GD 52, Mss. 120; ad pictores irrisos vide Brecht 37s | κατωμόχανε (I) HL V (cf. (III) schol. marg.): κατωμήχανε (II) (III), κακωμήχανε (II) V marg., κακομήχανε (I) L marg. (deff. D.¹⁻², Kalinka⁴ 133 al.), quibus lectionibus decepti sunt vett. Edd. (Μιμνητὲ κακομήχανε Wk.; M. κάκ', ὠμήχανε <τὸ> Mein., unde ὦ ἀμήχανε <σὺ> Hll., κακομήχανε <σὺ> Cr.; M. κάτω μ' ὦ Χίε Schnw.⁸; M. κάκ', ὦ μοχθηρὲ Br.¹ 37; M. κακῶν μοχλητά Br.³ 727; M. κακῶν ἐπιμήχανε Knoche, Babr. 78; M. 'κατόμνω ['i. e. Ἐκατόμνω'] χαίρε [hinc Μιμνηκατόμνω, Χίε E. Keil], 'vel κατ' ὦν μου χαίρει nisi latet obsoletum aliquod adiectivum, velut κατωνακαίε, i. e. κατωνακοφόρε' Bgk.²; M. κατωμυχαίε Herm. Elem. doct. metr. 143; M. κάτωμε μυσχέη Schm.² 478; μνησά κακὸν μήτιμα Schm.³ 600; μίμνημον, ὦ μοχθηρὲ Hart. 221; M. ἑκατομήχανε Fick ['κατ- Fick¹ 272]; M. κακοῦ μὴ ἴσχανε Kn.¹ 22; M. κατωμόδαρτε vel potius κακοῦ μὴ ἴσχανε vel κατ' ὦν μὴ χαίρει Kn. 46, adn.) κατωμ. hapax, 'usque ad humeros hians', ft. ad Homeri κακομήχανε parodicum (Md., Mss.); ad hyperbolen vide Ar. Eq. 964 ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου, Mart. 6. 37, 1s secti podicis usque ad umbilicum / nullas reliquias habet Charinus; ad mirum -χάν- ('fort. -χάννε vel -χαίρε' W.) cf. ἄλῳναι fr. 41, 1; ἀκολουθήσας 79, 9, vide p. XXIX; Theodorid. l. c. cont. W. Stud. 141 (de diu disputata etiam nunc obscura lectione διθυραμβοχάνα vide W. Seelbach, Die Epigramme des Mnaseas von Sikyon und des Theodoridas von Syrakus. Wiesbaden 1964, 122s) | de μηκέτι γρ. vide ad fr. 7, 5 || 2 ὅσπιν W., vide ad v. 6 | τριήρεος fere codd. : corr. Fick, rec. Hffm.. W. | τοίχος de navibus plerumque plur. (Hom. Il. cc., Theogn. 674, Eur. Hel. 1573 al.; sing. Ap. Rh. 2. 73 al.) || 3 ἐμβόλον (I) L | νεύοντα Br.⁴⁻⁵ coll. Hesych. v 388 Schm. νένει· ἐπανερχεται, ἢ μᾶλλον φεύγει (quam gl. ad ἐκνεύει rett. Alb., ft. recte); ad corrept. 'Atticam' (cf. v. 6) vide p. XXIX || 4 αὕτη γὰρ αὕτη (II) HV (rec. Wk., Schnw., Bgk.¹), hinc <ν> αἴτη γὰρ αὕτη Schm.³ : αἴτη γὰρ εἴη Br.⁴ 743 : αἴτη γὰρ ἔσται prop. Bgk.³⁻⁴, rec. Kn., W., quibus mutationibus non opus. cf. Kühner-Gerth 2. 475s γε v. l. pro τε (I), ad τε sscr. γε (II) H, γε (III), malunt Br.⁴ 743, W., Paph. | κληδών v. l. (I), def. Potter in edit. Lycophronis (1697), rec. Schm.³ (σ. τοι [vel ἐστὶ] καὶ γ.) : κληδών (vel σ. καὶ κληδών) Schnw. Beitr. 104 coll. σ 117, v 120 al. (prob. Renner l. 190, sed cf. Sim. fr. eleg. 11, 3 W., Herodot. 5. 72, 4 al.) : συμφορὴς κακῆς κληδών Heck.¹ 485, prob. Br.³ 727 (potuit σ. κακῆς κληδών, cf. Soph. OR 1527 κλύδωνα δεινῆς συμφορῆς)

FRAGMENTA

5 νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
ἢν αὐτὸν ὄφιν τῶντικνήμιον δάκη.

39 (IV) 5 cf. HESYCH. v 577 L. νικύρτας· δουλέκδουλος || (V) TZETZ. ad Lyc. 234 p. 107, 18–24 Scheer τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν ὡς τὸ [M 208]. εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο μείουρον λέγεις ὡς οἱ λοιποὶ, ἄκουσον Ἰππώνακτος· [39, 6]. ἰδοὺ τὸ ὄφιν, τὸ ὃ μακρὸν ἐδέχθη. καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία εὐρήσει ὁ πολυμαθὴς καὶ μετρίκός || (VI) TZETZ. ad Epist. 1 p. 158, 14–16 Leone ἀχαριτόγλωττος· καὶ ἐν τῶν δασέων ἐκτείνει ὡς παρ' Ἰππώνακτι τότε· [39, 6]

39 6 M 208 αἰόλον ὄφιν | Ar. Eq. 1029 ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ

39 5 νικύρτα (vel νί-) fere codd. (νικύρτη (II) P, νικάντα (II) H), confirmat (IV): hapaX, nomen barbarum esse susp. nonnulli (Lydium Lambertz 5 adn. 3, Sayce ap. Buckler 88, Brandenstein, WZKM 36, 1929, 265. Whatmough² 74 et 79; Phrygium O. Haas, Ling. Balcan. 2, 1960, 32 adn. 1 et 60) praeunte Schnw., sed nomina huic voci simillima 'Σιβύρτας, Βαβύρτας et alia ex ipsa Graecia petita' iure cont. Mein. (item Mss. 121) | σάβαννι (III), σάμ(μ)αννι (I) (σαβαννί T=Casau-boni cod. a: 'Morel' adhibitus), σάβωνι (II) fere codd. (σάμαννι V) : latere hic vocem σίνδρων ci. nonnulli (vide infra), ft. recte, cf. Seleuc. ap. Athen. 6. 267c 'Ἐξμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνήστας τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας. Σέλενος δ' ἄζων· τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς θεράποντας, ἀποφράσῃν δὲ τὴν δούλην καὶ βολίζην. σίνδρων δὲ τὸν δουλέκδουλον, unde σίνδρων quoque Creticam fuisse glossam susp. Br.¹ 37 ('σίνδρων hoc loco non minimum habet leporis. Cretenses rei nauticae peritissimos fuisse, non est quod moneam; in Creta vero, Plinio teste N. H. 8. 58 omnino nullum maleficum animal, nec serpens ibi nullus : Solinus c. 17 [. . .]. Ipsum hoc, ait poeta, funestum est omen gubernatori e servo genito et Cretensi quidem, si ipsius tibiam mordeat serpens'), cf. etiam Hesych. (σ 685 Schm.) σίνδρων(ας)· {πονηρῶν, βλαπτικῶν οἱ δέ} (ita recte prop. Schm.; seclusa ad συναρῶν pertinent, cf. σ 677 Schm.) ἀπελευθέρους ἢ δούλους, Suet. II. βλασφ. 103 Taillardat σίνδρων· ὁ κακοήθης, Phot. Galean. 2, 156 N. σίνδρων (σινωρός Alb.)· πονηρός. Eustath. 1024. 40s | Νικύρτα (et mox Σάβαννι) ut dativum nominis proprii acceperunt Wk. (Νικαντί καὶ Σάβαννι), Schnw. (ad ā coll. Lobeck. Paral. 184 [ubi de Antim. 36 Wyss κυανοχαῖτα Ποσειδάωνι]; Arch. 49. 7 W. φιλήτω . . . πωλεομένῳ cont. Bgk.¹⁰ 14, de 'peculiari Ionicorum poetarum licentia' cogitans, cf. Schwyzer. Griech. Gramm. 560), Bgk.¹ ('fort. alterum patris nomen est, sin duo nomina probanda. prior ναύκληρος esse videtur') al. (vide inprimis Br.³ 727, qui pictorem Minnem servum fuisse omnino negat et inserto vocativo sententiarum nexum contortio-rem reddi contendit; cf. etiam Br.¹ 37, qui poetam dativo Aeolico et Beotico 'non sine aculeo' usum esse demonstrare conatur), quod tamen improbandum; vocativum esse prim. susp. Mein. qui N. Κασσάβαννι sive Κασσάβαννι (pro gubernatoris nomine habendum) prop. : ν. καὶ σίνδρων Bgk.¹⁰ 14. item Schm.² 477 et Schm.³ 600, probb. Br.¹ (qui Νικύρτα, ut Schnw.⁸, Hffm.) hinc ν. τῷ σίνδρωνι Br.⁶ 607 : ν. καὶ στιγῶν σί Heck.¹ 485 : ν. καὶ γιγῶνι (i. e. παταίῳ) prop. dub. Bgk.² coll. Hesych. γ 560 L. : ν. καὶ σίνδρων σύ Hart. 222 (item dub. Mss. 121) : ν. κασαβάσκανε Kn.¹ 22 coll. fr. 154 : ν. καὶ σαρονί (i. e. ἐρύπρωκτε) Tarditi³ 193 (rec. Md.³ 24) coll. Hesych. σ 240 Schm. (vide ad fr. 83, 3) || 6 ὄφιν Gaisf. Heph. 273, rec. Fick et Hffm., ὄφιν Schulze 431; ὄφιν Bl. Adv. 63, <ὄ> ὄφιν Kn. : ὄφιν prop. Bgk.²⁻³, rec. Hart., Bgk.⁴, W. (cf. W. Stud. 89), scripturam ὄφιν contra deff. Herm. Elem. doct. metr. 57, Sitzl.³, Koster¹ 284, Mss. 121 al. coll. M 208 (ubi ὄφιν v. l., cf. Eustath. 900, 12s). hinc ft. Antim. 93 Wyss ὀφιοέσσης (vide Chantr. Gramm. Hom. I. 104); cf. σκύφον pro σκύφον ap. Anacr. 103, 1 Gent., [Hes.] 271, 2 et 272, 3 M.-W. al. | ad ἀντικν.

κατέπιεν ὥσπερ κερκύδιλος ἐν λαύρῃ

40 (I) HERODIAN. *Π. καθολ. προσ.* cod. Vindob. hist. gr. 10 f. 5^v (ed. Hunger 23s) κερκύδιλος ὄνομα προπαροξύνεται ἐπὶ τοῦ σι[ύ]ρου τιθέμενον ('τον τ[.]ρου τιθεμενον cod. (an σ[.]ρου?)' adn. W.: suppl. corr. W.² 198) παρὰ τοῖς Ἰωσιν, ὥσπερ παρ' Ἰππώνακτι [40] καὶ ἐν ἑτέροις [135] †καλὴ τὴν φορὸν ἐτυμολογίαν† (καλεῖ Hunger, rec. W., qui mox τὴν φορὸν ἐπὶ ὁμολογίαν [scil. συνουσίαν, 'nam vix apta est ἐτυμολογία'] tempt., ad ἐτυμ. (?) cf. Eustath. infra cit.: κωλήτην [vel πιθηκοκωλήτην] / <δ>ροφον <ἐπιστροφῶντ> ἐπ' οἶμον λυγαίαν ut Hipponactis verba, fragmento 135 adiuncta, prop. Holwerda 302s), quae sequuntur vide ad fr. 164 || (II) *ET. GEN.* [ABJ] (p. 196 Miller; gl. 113 Cal.) = *ET. MAGN.* 539, 56 cum additam. codicis Haun. 1971 a Gaisf. allatis = *ET. GUD.* 348, 16s Sturz ὁ δὲ κροκόδειλος ζωόφιόν ἐστι μικρόν, καὶ ἡ χοῖσις παρὰ Ἰππώνακτι (pro καὶ — Ἰππ. cod. Paris. 346 a Gaisf. allatus γράφεται καὶ κρεκόδειλος, κατ' ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων affert), cf. *ET. GEN.* [ABJ] (p. 195 Miller) = *ET. MAGN.* 536, 32s κερκύδιλος (κροκύδειλος *Et. Gen. A*; κερκύδειλος *Et. Magn.* v. l., cf. ThGL 5, 1989 B): ἀπὸ τοῦ κροκόδειλος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων || (III) *EUSTATH.* ad Hom. *A* 452 p. 855, 53s (3p. 232, 16—18 van der Valk) εἰ δὲ καὶ ὁ κροκύδειλος προπαροξυτόνως ἢ κροκνυδεῖλος δευντόνως — μικρόν αὐτός (αὐτόν Bgk.⁴: ὁτός W.), φασί, ζωόφιον παρ' Ἰππώνακτι — τοιαύτην τινὰ ἐτυμολογίαν (scil. κρόκας δειλιῶν, lin. 52) ἔχει, εἰδείεν ἂν οἱ παλαιοί

cf. Ar. Ach. 219, Eq. 907 al. | δίκη (II) H. probb. Schnw., Br.¹ 37, Bgk.⁴, Fick, Hffm. al., cf. Theognost. Can. 2, 139, 4s Cramer δήκω, ἐξ οὗ τὸ δαγκάνω, *Et. Magn.* 260, 56s δήκω τὸ δάκνω et 471, 39s: δάκοι (VI) Vy. hinc δήκοι Br.⁴ 743: δάκνη Herm. Elem. doct. metr. 57, recc. Wk., Mein., Bgk.¹⁻³, Hart., Hill., Cr., D.¹⁻² | ad trim. rectum inter claudos vide p. XXIX | finem esse carminis putat Bartalucci 256 adn. 52 (vide supra, necnon ad fr. 44, 4 et 48, 4), 'nam trimetri recti non modo choliambis interponi poterant varietatis causa, verum etiam concludere aures choliamborum serie defatigatas recreantes', quod mihi quidem parum probabile videtur (vide ad fr. 42a, 1)

40 prim. rec. Md.³ 36 (κροκ. iam Bgk.²) || κατέπιεν (vel καῖτ' ἔπιεν) W., quod verbum ad sauros optime convenit (vide Herodot. 2, 70, 2, necnon Antig. Mir. 20 et [Aristot.] Mirab. ausc. 66): καὶ ἔπλεν legerat Hunger, iure obl. W.² 198 ('weak in sense and too Homeric') qui tunc ἐνίπλεν dub. prop. (prob. dub. Md.³): ἔπτωσεν Holwerda 302 ('si -εν compendiose supra lineam scribitur, litterae ὥσσ facile excidunt ante ὥσπερ. Litterae λ et τ saepius inter se permutantur') | κερκύδιλος W.² (-δειλ-, quod corr. Md.³) confirmat (II) *Et. Magn.* 536, 32 v. l. (ad v pro o vide p. XXVII): κρεκύδειλος (I), def. Hunger 4s (-ιλος) coll. Wilam. GV 235 et 324s, sed quae 'anaclasis' dicitur choriambica numquam ap. Hipp. obvia (ter ap. Herond. [1, 67; 3, 7; 4, 20], bis ap. Callim. Iamb. [192, 14; 203, 21], quae tamen exempla in primo inveniuntur colo, vide Schmidt, Unt. z. Her. 96—102) | de κ. 'laccerta' (haud recte 'Insekt' Hart. 237, 'Raubtier' Gossen²) cf. Herodot. 2, 69, 3 κροκοδείλους δὲ Ἰωνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοις τοῖσι ἐν τῇσι αἰμασίῃσι (cf. Theocr. 7, 22) et 4, 192, 2 κροκόδειλοι . . . τῇσι σάφρῃσι ἐμπερέστατοι, cf. Keller AT 2, 262; ad etym. (κρόκη / δόλιος) cf. Chantr. DELG 585 | λαύρη = κοτρών 'sterquilinum' ut fr. 63? 'Mauerverk' (= αἰμασιά) interpr. Hunger 4, vix recte; de obscena signif. cogit. Md.³ 36s (κερκνύδ. = 'penis' [sicut σαῦρα Strato AP 12, 3, 5 et 242, 1]; λαύρη = πρωκτός [vide ad fr. 95, 10] vel γυναικεῖον αἰδοῖον, coll. διάσφαγμα [fr. 4b], διασφάζε simm.) praeunte W.² 198; aliter W. Stud. 149 ('drank it up (. . .) like a lizard in a privy (. . .); in other words, it was urine that was being drunk', obl. Gerber¹ 168)

FRAGMENTA

41 (30 W.; 24 Md.)

οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ
Κριτίης ὁ Χίος ἐν † τῶι κατωτικῶι † δοῦμωι

41 (I) Tzetz. ad II. μέτρων, An. Ox. 3, 308, 20–33 Cramer, vide ad fr. 25 || (II) 2 cf. HESYCH. δ 2256 L. δούλος (δοῦμος Wackernagel ap. Latte, probb. Latte, Md., Mss. al., sed corruptam formam respicit glossator)· ἡ οἰκία (ἡ οἰκημα Br.¹ 53) ἡ (<σημαίνει> Mss.⁶ 289, quod non opus est) τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλυσιν τῶν γυναικῶν (huc rett. Ahrens¹ 843)

41 1 Z 338 (= Ψ 470) δοκεῖ δέ μοι, β 33 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ε 360 δοκεῖ δέ μοι εἶναι ἄριστον al., Herodot. 4, 198, 1 δοκεῖ δέ μοι . . . εἶναι τις ἡ Λιβύη al. | Ar. Nub. 1079 μοιχός . . . ἀλούς et Pl. 168 ὁ δ' ἀλούς γε μοιχός διὰ σέ πον παρατίλλεται (cf. fr. 133)

41 prim. rec. Mein. (v. 1 tantum Schnw. et Bgk.¹, de quorum errore vide ad fr. 48) || fr. 139 (q. v.) huc rett. Bgk.² et Hart., vide infra; haud iure de adulterio accusatur Critias, qui in lupanari vel potius in feminarum thiaso quodam deprehensus est (cf. Ar. Thesm. 279ss et 574ss, Cic. Ad Att. 1, 12, Pro Mil. 5, 13 al.); ad rem cf. Ar. Nub. 1076ss, Demosth. Adv. Neaer. 67, Lys. Adv. Theomn. 19 etc., vide Gerhard, Phoinix 222 adn. 4, Latte, RE 15, 1932, 2448, 14 ss; iudicalem formulam notavit Br.¹ 54 ('iudices enim dicebant ἔδοξε δικαίως ἀλῶναι, non δικαίως ἐάλω') || 1 ad ἀλῶναι (cf. E 487 ἀλόντε [v. l.]), ἔλλαβεν pro ἔλαβεν cont. D.³, cf. W. Stud. 116 'a is perhaps lengthened by analogy with the indicative ἐάλω', vide p. XXIX : ἐάλωμαι Bl. Adv. 63, vix recte | δοκεῖ codd., rec. Schnw., Mein., Bgk.¹⁻⁴ (cf. Bgk.¹⁰ 190, qui cont. Arch. 171 W., Sem. 1, 9 W., Anacr. 60, 4 et 78, 2 Gent.), Hart., Kn., Mss., Sn. al. (cf. etiam [dub.] Renner 2, 39), rati Tzetzem quoque ita legisse (vide praesertim Sitzl.⁷ 1045, Mss. 122 adn. 3, Md.³ 18), qui contra in sexto pede et tribrachyn et anapaestum admitti negat : corr. Fick, de δοκεῖ /-έει vide Md. LXIXs, W. Stud. 80 | de trim. recto inter claudos vide p. XXIX (perperam οὐ μοι δ. <ῶστε> μ. ἀλ. / δοκεῖ Ahrens¹ 843, probb. Br.¹ 53, Kn.¹ 22, μοιχόν ἄ. δοιῇ vel δόξει Schm.³ 598, οὐ μοι δ. ἐν κριτήσι Χίοισι / δοκέεις ἀλ. μοιχός Kn. 49 adn., ut trimetrum rectum amoverent) || 2 anap. in primo pede (Κριτίης bisyll. legit Lass. Epod. 282) hic tantum invenitur (vide tamen ad fr. 119), noviens ap. Herondam (Cunningham 218, cf. inprimis 7, 57 Σικνώνι) : Κριτίος prop. Mein. 89 et 104 : κριτήης Br.¹ 53 (ita iam Scal. in Varr. 135, vertens 'ambigo num iure tamquam moechus deprehensus sit gratiarum ille arbiter Chius in aede, in quam mulieres libidinosae conveniunt') : Κριτής dub. Bgk.², qui fr. 139 huc dub. rett., prob. Hart. 227 | ad Chium adulterum Herond. 6, 58 cont. Jung 38s, de Bupalio, qui Chius fuit (cf. testim. 2), cogitt. nonnulli duce Br.¹ 53s : Κρ. ὁ λίγρος metri causa (vide infra) ci. Mein. ('potest vero etiam ὁ Χίος servari, si quis articulum τῶι delere audeat') : Κριτίην ὀχείων Schm.³ 598, vide infra | ἐν τῶι κτώξ B, κατώξ³ A, unde ἐν τῶι κατωτικῶ Cramer (cf. Koster⁴ 188), quod ut glossema secl. Mss. (qui legit ἐν [] δ.) praeunte Kn. ('there is a further doubt that really we may have κατωτάτω, a favourite word of Tz. in explanation, e. g. on Lyc. 121'), prob. Sn.; vide infra | δούλος codd., quod frustra coll. (II) deff. Ahrens¹ (qui tamen δ. 'eine ionische Form für δόλος' censet), Lambertz 2ss (qui δ. simul 'casam' et 'servum' significare contendit, sed cf. Mss. 123) al., vide infra : corr. Mss.⁸ 289, rec. Md., Mss., W., Sn.; ad δοῦμος cf. Philodem. AP 7, 222 (26 G.-P.), 3 (vide G. Luck, Philologus 100, 1956, 271–286 et Gow-Page ad l.), CIG 3439 (Lydia, III saec. p. C.) ιερὸς δοῦμος al. (collegit Wikander 1ss); vo.: Phrygia (= σύνοδος, σύγκλητος, συμβίωσις), cf. Heubeck 81 adn. 11, Mss. 123, Gurmani 332; de feminarum thiasis cf. F. Poland, Gesch.

a *Ερμῇ φίλ' Ερμῇ, Μαιαδεῦ, Κυλλίνιε,*

42 (I) TZETZ. ad Lyc. 855 (p. 277, 10 – 278, 2 Scheer) ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία ἦτοι ἀρτάρια (v. l. ὀρτ.) λέγονται. ὃ Λύκοφρον, γίνωσκε ὅτι τὰς μὲν λέξεις ἀπὸ Αἰσχύλου κλέπτεις, ἐξ Ἰππώνακτος δὲ πλέον. ἐπιλήσμων δὲ ὦν ἢ μὴ νοῶν ταύτας ἄλλην ἄλλως τίθῃσιν· ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτον ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν. οὐκ οἶσθα, ὦ Λύκοφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν Ἰππώνακτος κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σου ἐστηκώς ἐγὼ ἐώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον. καὶ τὸ ἀσκέρας δὲ ἐκέισε εὐρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας μὴ προ(σ)σχῶν (corr. W.) μὴδ' εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥήματα. ἀλλ' ἄκουε πῶς φησιν Ἰππωναξ, καὶ μάθε ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα ἀλλὰ πιλία ἦτοι τὰ ἀρτάρια (v. l. ὀρτ.) λέγονται, ὥς καὶ Ἰππωναξ· [43]. ἔγνωσ ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ἀρτάρια (v. l. ὀρτ.) φησιν; ἢ χρεῖα σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας; ἀκουσον· [a 1] καὶ μετὰ τινά φησιν· [b] || (II) PLUT. Stoic. parad. 6 p. 1058d ὁ μὲν Ἰθακησίων βασιλεὺς προσαιτεῖ λανθάνειν ὅς ἐστι βουλόμενος καὶ ποιῶν ἑαυτὸν ὥς μάλιστα πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον· (π 273)· ὁ δ' ἐκ τῆς Στοᾶς βοῶν μέγα καὶ κεκραγώς· ἐγὼ μόνος εἰμι βασιλεὺς, ἐγὼ μόνος εἰμι πλούσιος· ὁρᾶται πολλάνκις ἐπ' ἄλλοτρίαις θύραις λέγων· [b 1 ὁδς χλ. Ἰππώνακτι + a 2s κάρτα γὰρ εἰγὼ καὶ βαμβακίζω]

42a 1 Ar. Nub. 1478 (Pax 416 et 718) ὦ φίλ' Ερμῇ, Phryn. com. 58, 1 K. ὦ φίλταθ' Ερμῇ, Luc. Char. 1 ὦ φίλτατον Ερμάδιον | θ 335 Ερμῇ, Μαιάδος νιέ | H. Mere. 408 Κυλλήνιε, Μαιάδος νιέ, cf. 301 Μαιάδος νιέ, 304 Κυλλήνιος Ερμῆς al. (vide ad fr. 1 et 10); Nicom. Geras. ap. Phot. Bibl. 144a 11 Μαιαδεὺς ἡ Μαιάδης (ita appellatur ἡ τετρας, ut Μαίας νιός), cf. Ar. Ach. 866 Χαιριδῆς βομβαύλιον

d. griech. Vereinswesens, Leipzig 1909, 290ss, C. Calame, Les chœurs de jeunes filles en Grèce archaïque, 1, Roma 1977, 365ss | corruptum locum alii aliter temptarunt: ἐν κατωτικῷ δούλῳ (ut verba Tzetzae, vide ad fr. 48) G. Dind. ThGL 4, 1376A, Schnw. 231 et ad Diogen. 2, 87 (CPG 1, 211 L.-Schnw.): ἐν τῷ πτωχῷ δούλῳ Ahrens¹ 843: ἐν τῷ κατώγειν δόμῳ (vel δούλῳ in subterraneo servorum gurgustio!) Mein., hinc 'desideratur e. g. κατώγειν τῷ ut Tzetzes trisyllabum videat in sexto' W.: (ὀχείον) τῶν κασωρικῶν δούλων Schm.³ 598 (vide supra): ἐν τῷ κασωρίδων δούλῳ Heck.¹ 487 ex fr. 165: ἐν κασσῶν δούλῳ Br.¹ 53: ἐν κασωρικῷ (sive κασωρείῳ) δόμῳ Bgk.²⁻⁴, probb. Hll., Cr., D.¹⁻³, neonon Fick, Hffm., Adr. (qui omnes δούλῳ): ἐν πρωκτῷ δούλῳ Hart. 227: ἐν κασωρίτῳ Kn. (vide supra): ἐν κατωρύχῳ (vel κατωρύχον = σκότον, coll. Inscr. Prien. 313, 720) δούμῳ dub. Md. (cf. Md.³ 18ss, prob. dub. Mss.¹³ 92) coll. ζ 267, ι 185, Aesch. Prom. 452, Soph. Ant. 774 et 1100, Eur. Hec. 1002, neonon Paus. 8, 36, 2s (de subterraneo sacro, quo feminae tantum conveniebant): ἐγκατώ(ρ)ξεν δούμῳ Tarditi² 193 (sensu obsc., cf. Ar. Pax 898, Nub. 714, Av. 442; Pherecr. 145, 19 K., al.)

42 a – b prim. rec. Wk. (sed a 3 prim. rec. Bgk.¹, quem non fugit (II)) || fr. 43 fragmento b adiunxit Schnw.: quae omnia ex uno eodemque carmine (ex quo fr. 10s quoque deprompta esse censebat Bgk.¹⁻⁴) fluxisse putare permulti duce Wk. (cf. Md.³ 12) | verba a Plutarcho (II) allata (ὁδς χλ. Ἰππ. κ. γὰρ ρ. καὶ β.), quae huc rett. Scal.¹, ut fragmentum genuinum et sui iuris, non partim quidem compositum habuere Edd. fere omnes, sive ex alio carmine petitum (Sitzl.⁷ 1043, probb. D.²⁻³ [iam D.¹ XXVII], Adr. 35b adn. 3 al.) sive ex eodem (Bethé 118s, Perrotta, Pol. 257, Colonna 108, Md., Marzullo 132, Mss. 125 al., de petulantia mendicis semel atque iterum postulantibus cogitantes); Plutarchum, Hipponactis locum memoriter citantem, disiuncta in unum coniunxisse vidit Mein., iniuria tamen ratus βαμβ. de suo Plutarchum addidisse (probb. Gerhard, Phoinix 205 adn. 1s, Gerhard¹ 1893, 40, D.¹), obl. Bgk.²⁻⁴, qui dub. verba κ. βαμβ. versui a 2 subiungenda esse susp. (recc. W., Sn., Dg.

FRAGMENTA

ἐπειχόμεναι τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ὀργῶ

42a 2 (et **b 1**) cf. γ 348–350 ἀνείμονος ἡὲ πενιχροῦ, / ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ὀήγεα
πολλά ἐνὶ οἴκῳ / οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεῖδεν | ξ 487s οὐ τοι ἐτι ζω-
οῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα / δάμνεται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν

LG 54ss), cf. Dg.⁷ 103; Tzetzem, non Plutarchum, versus poetae non satis accurate attulisse susp. Bgk.¹, qui deletō v. 2 omnia hoc modo coniunxit: Ἐρμῇ — K. / δός· χλ. 1ππ.· κ. γὰρ ὁ. / καὶ β.· <δός δέ> καὶ κ. (prob. Teuffel 1038s), item fere Kn. 40 | 'acutissimo ioco se ipsum poeta fingit frigoris impatientem' Br.¹ 72. qui lepidas verborum iterationes, allitterationes, παρηχίσεις, necnon peregrinarum insolitarumque formarum usum notavit, cf. etiam Schm.³ 600 (qui fr. 42s nihil secus atque 'ein launiger Spass' fuisse vidit), Thudichum 357. Dg. LG 54 (male interpr. e. g. Bernh. Grundriß 545 [versibus his 'das Elend des Mannes' inesse ratus 'verkündet durch den jämmerlichsten Notschrei, der aus eines griechischen Dichters Munde kam']; Bgk. GL 327, Flach 2, 564ss, Perrotta, Pol. 255, Roux 130 al.); ad parodicam Mercurii invocationem cf. Kleinknecht 5 et 73 (qui cont. Ar. Ach. 263ss et Eur. Cycl. 350ss), Dg.¹¹ 145ss; poetam quandam rigentem vestibusque egenum ridit Ar. Av. 933–955 | a de Prisciani (V) codicibus vide ad fr. 10 || 1 'videtur initium esse carminis vel certe precum, et sic intelligitur, cur Tzetzes hunc versum attulerit' Bgk.⁴ (item fere Mss. 124) | idem esse atque fr. 10 (q. v.) iniuria censent Hart. 214. Kn. | Ἐρμῇ φίλ'. Ἐρμῇ fere (V) (ἐρωσιφιλερῆ R, unde ἐρεῖς· φίλ' Ἐρμῇ Bgk.¹⁰ 13. ἐρέω, φίλ' Ἐρμῇ Kn., vide ad fr. 10; Ἐρμῇ Φερσίε Herm. De metr. 101, aliis deterioribus lectionibus deceptus) : ὁ φίλ' Ἐρμῇ (I) de iteratione (cf. fr. 47, 1) vide E 31 (= 455), Arch. 177, 1 W., Soph. Ai. 695 et Ant. 781s, Eur. Bacch. 370s, Hippol. 525s al. (cf. P. Fedeli, Il carme 61 di Catullo, Fribourg 1972, 23s) ad φίλ' Ἐρμῇ (in ore furum usitatum dicit schol. Ar. Nub. 1478 τοῖτο οἱ κλέπτει πρὸς τὸν Ἐρμῆν ἔλεγον, ὅτε ἀλίσκομενοι ἐκολάζοντο, αἰτοῦμενοι αὐτὸν εἰσεῖν αὐτοῖς εἰς βοήθειαν) cf. Theogn. 373 (= Asclepiad. AP 5, 167 [14 G.-P.], 6, Callim. Epigr. 6 [55 G.-P.], 4 Pf., Antip. Thess. AP 5, 109 [53 G.-P.], 4) Ζεῦ φίλε ('flippant earnestness' Harrison, cf. Hudson-Williams ad l.), Eur. 283 K. ὁ φίλε Ζεῦ, Ar. Av. 1504 ὁ φίλε Προμηθεῦ. Theocr. 7, 106 ὁ Πάν φίλε (ft. Hipponactis memor vv. 107s, cf. Henrichs 25ss), vide Dg. St. Ipp. III. C. 2: φίλος dicitur Mercurius in Ω 333, ε 88, H. Merc. 477 et 525 al., φιλαρθρωπότητον in Ar. Pac. 393 (cf. Pl. 1134, Aesch. Ag. 515, [Orph.] Hymn. 28, 4 et 9 al.) | interpunctionem ante φίλ' (ita Edd.) vetat Morelli⁴ 157 adn. 27 (cf. fr. 47, 1) | Μαῖαδεῦ fere (V) (Ναῖαδεῦ R) : Μαῖίδος (I) AV (ut gl. in textum intrusam interpr. Mss.), Μαῖάδερος H, Μαῖάδευσος SPL (hinc Μαῖαδὲς ὁ Scal.¹) ad M. (etiam fr. 79, 147) cf. Nicom. Geras. l. c. qui insolitam matronymiei formam ft. ex Hipponacte sumpsit (Dg.¹¹ 146 adn. 17); Mercurius proprie non Maiæ 'filius' (ut vulgo), verumtamen 'pullus', νεοσσός' simm. lepide hic appellatur, simili ioco Χαίριδης Ar. Ach. 866 ('Chaeridis pulli' [Bl.], 'whelps of Chaeris' [Starkie], nam ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαίριδεις, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεις schol.), Εωωτιδεις Anacreont. 25, 13 Bgk.⁴, νῖιδεις Isocr. Epist. 8, 1, vide Nauck, Ar. Byz. 114s, G. Curtius, Grundzüge d. griech. Etymologie⁵, Leipzig 1879, 646ss, Dg.¹¹ 146ss (cf. Dg. LG 55), J.-L. Perpillou, Les substantifs grecs en -εύς, Paris 1973, 386s | Hipponactem trimetros rectos inter claudos inseruisse negare permulti (vide Herm. Elem. doct. metr. 144. Sauppe 234, Kn. 13, Perrotta¹ 28s al.), quapropter Scal.¹ ὁ Κυλλήνης pro Κυλλήνιε scripsit: Κυλλήνιε (vel Κυλλήνιε) Wk., rec. Schnw., Bgk.¹⁻³ (coll. Catull. 68, 109 Cyllenēum, Hor. Epod. 13, 9, Ovid. Met. 11, 304), Kn.: Κυλλήναιε Mein., rec. Hart., Bgk.⁴ (coll. Arat. 596 λύρη Κυλληναίη), Hll., Cr., D.¹⁻², probb. Rupprecht. Gr. Metr. 97 al.; Heliodori autem auctoritatem iure deff. inprimis Rossignol 33s (qui ad Κυλλήνιε, quod iam servv. Valesius 47, Gaisf. Heph. 271 et 274 al., cont. ω 1 et H. Merc. 408), Klotz 237s, Wilam. GV 296, Jung 57s, Mss. 24ss (cf. iam Mss.¹ 22), vide p. XXIX (quid de hoc senserit Bartalucci vide ad fr. 39, 6 et 44, 4) || 2 praeunte Bgk.¹

καὶ βαμβαλύζω

b δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπασσίσκον

42 (III) PLUT. De cupid. div. 2 p. 523 e ἀλλὰ ποτόν μὲν ἔσβασεν τὴν ποτοῦ δρεξιν καὶ τροφήν τὴν τροφῆς ἐπιθυμίαν ἠκέασατο, κάκεινος ὁ λέγων· [b 1 δὸς χλ. Ἰππώνακτι + a 2 κάρτα γὰρ εἶγώ] πλείονων ἐπιφερομένων δυσανασχετεῖ καὶ διωθεῖται· φιλαργυρίαν δ' οὐ σβέννυσιν ἀργυρίον οὐδὲ χρυσίον || (IV) PLUT. De comm. not. 20 p. 1068 b οὐδὲ

42 b 1 ad χλαῖναν sscr. σφικτούριον (I) PH, σφίκτουριν in textu ante χλαῖναν (I) B | ad κυπασσίσκον sscr. ἐπιλωρικόν (I) BPH

42 a 3 Adesp. iamb. 38, 3 s W. ἐπικροτέων (δόδοντας suppl. Peek, cf. fr. °194, 11) / . . . βαμβάλυζε (cf. K 375s βαμβαίνων, ἀραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται δόδωντων, / χλωρὸς ὑπὶ δαίονος); cf. Theod. Prodr. Vulg. poem. 4, 154 καὶ τί φορεῖν οὐκ ἔχω, / ἂν γὰρ οὐκ ἔχω τί φορεῖν μεγάλως τουρτουρίζω || b 1 cf. H 202s Ζεῦ πάτερ, . . . / δὸς νίκην Αἴαντι | cf. Lyc. 333 κρύψει (cf. fr. 43, 4) κύπασσις χειρμάδων ἐπομβρία

hunc versum del. Kn. 40 ('ἐπεύχομαι is perhaps an explanation of ἐρέω', vide supra), nullo iure | ἐπεύχ. epicum (Γ' 350, Z 475 al.), de quo vide A. Corlu, Recherches sur les mots relatifs à l'idée de prière, d'Homère aux Tragiques, Paris 1966, 133 – 149, J.-L. Perpillou, Mél. Chant. Paris 1972, 169 – 182 : προσεύχ. Bl. Adv. 63, nulla ratione | ad τοι pron. encl. (vide p. XXVII, necnon Arch. 23, 11s; 89, 17; 168, 2 W.; Anacr. 23; 55 [?]; 71, 1; 78, 3 Gent.) vide Renner 2, 2 et Chant. Gramm. Hom. 1, 265 (vix recte pronomen esse negaverunt nonnulli) : σοι iniuria Br.¹ 71 et Bl. l. c. | κάρτα hic primum legitur (sed cf. Homeri κάρτος / κράτος simm.), deinde usurpp. Herodot., Hippocr. al. | γὰρ om. (IV) B | εἶγέω Schnw. Beitr. 108 || a βαμβαλύζω (II), recce. Mein., Bgk.¹⁻⁴, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³ al., probb. Sitzl.⁷ 1043 (qui mox <πάλλομαι δὲ πᾶν σῶμα> prop.), Bl. l. c. (cui iure obl. Herw. Coll. 215 voces βάμβανκς, βαμβανκεία similia, vim longe aliam habere), LSJ s. v., Frisk, GEW 1, 217, Pisani, SLG 65 al. (βαμβανκίζω scripsit Scal.¹, credo per errorem) : corr. Schnw.⁶ 1376 coll. (VI) : βαμβαλίζων L. Dind. ThGL 3, 100 AB, probb. Br.¹ 71, sed vide infra ad βαμβαλύζω, vocem onomat. (Chantr. DELG 183s) facete fictam (vide Kock ad Adesp. com. 957), cf. Adesp. iamb. 38, 3 W. (vide supra), quod Archilocho, auctore Lobel, tribuere nonnulli (cf. Treu, Arch. 10s), necnon βαμβαλιαστὴς H. Ap. 162 (v. l.), Βαμβάλαξ, Βαμβάλιο (Chantr. DELG 163); βαμβαλύζουσι ci. Schneider in Aristot. Probl. 27, 11 (probb. Br.¹ 72; 'probable' LSJ s. v. βαμβαλύζω), sed ibi βομβυλιάζουσι recte codd. (vv. ll. -βυλίζ-, -βολύζ-, -βλύζ-); cf. etiam Hesych. (β 177 L.) βαμβάλ<ύ>ζειν (corr. Leumann ap. Latte 1, 507)· τρέμειν. φορεῖν τοῖς χεῖλεσι; Cyrill. βαμ 2 Dr. βαμβ<α>λύζειν (corr. Drachmann)· εἰγοῦν σφόδρα et 6 βαμβ<α>λύζων (corr. Drachmann)· τρέμων τοὺς δόδοντας, Phryn. PS 54, 7s De Borries βαμβαλύζειν· τὸ ὑπὸ εἰγόνος τρέμειν καὶ κρούειν τοὺς γομφίους, schol. [A] Hom. K 375 'βαμβαίνων'· τρέμων . . . οἱ δὲ ἐσχημάτισαν ἀπὸ τοῦ γινωμένου κατὰ τὸ στόμα ψόφον· συρρήσσω καὶ συγκρούω τοὺς δόδοντας ἢ ἀσαφῆ φωνὴν προϊέμενος ἀπὸ τοῦ φόβου, βαμβαλύζων, ὅτε ἡμεῖς φαμεν, Eustath. 812, 46s ἰστέον δὲ ὅτι ἐν ἐρητορικῇ τινι λεξικῇ (Ael. Dion. β 4 Erbse) φέρεται 'βαμβαλίζειν' (-λύ- Erbse) τὸ τρέμειν ὑπὸ ψύχους, ἐν δὲ ἐτέρῳ (Paus. Attic. β 2 Erbse) ὅτι βαμβαίνων μὲν βήματα βάλλων (βαίνων Erbse) . . . βαμβαλίζων (-λύ- Erbse) δὲ εἰγὼν, ἀπολλύμενος. ad -ύζω/ -ίζω cf. βορβορύζω / -ίζω, τανθαυρύζω / -ίζω, τανταλύζω / -ίζω simm. (de quibus vide Bonanno, Studi Cataudella, 1, Catania 1972, 391, necnon McR 3, 1968, 97 adn. 12) | de Prodromo (vide supra), Hipponactis ft. memore, vide Dg. St. Ipp. I. 18 || b 1 ad χλαῖνα (= παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον Et. Magn. 812, 22 al.) vide

FRAGMENTA

καὶ σαμβάλισκα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ

διψῶσιν οὐδὲ πεινῶσιν ἄνθρωποι, πρὶν σοφοὶ γενέσθαι; διψῶντες οὖν ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρεῖαν οὐδ' ἄρτον πεινῶντες· [Anacr. 52 Gent.] οὗτος οὐκ εἶχε χρεῖαν ὑποδοχῆς; οὐδὲ χλαίνης ἐκείνος ὁ λέγων· [b 1 δός χλ. Ἰππώνακτι + a 2 κάρτα γὰρ εἰγῶ]; || (V) HELIOD. ap. PRISC. De metr. Ter., GL 3, 428, 24–27 Keil *Hipponactem etiam ostendit Heliodorus iambos et choliambos confuse protulisse* [a 1s] || (VI) a 3 cf. HESYCH. β 180 L. (cf. CYRILL. Lex. βαμ 5 Dr.) βαμβαλύζει· τρέμει, τοὺς ὁδόντας συγκροῦει, εἰγοῖ σφόδρα (huc traxit Schm., obl. W., qui βαμβαλύζει adespotum fr. iambicum [= 60 W.] censet, sed cf. Dg.¹³ 140s) || (VII) b 1 cf. HARPOCR. 187, 1–6 Dind., vide ad fr. 186

42 b 2 ad σαμβάλισκα sscr. καλπίους vel ὑποδήματα (I) BPH | ad κάσκερίσκα sscr. ὀρτάρια (I) BPH | post χρυσοῦ add. μοι (I) VA²H (post μοι sscr. σοι H²)

42 b 2 Herond. 2, 21–23 χλαῖναν / ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω / ἐν γῇ, τρέβωνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἔλκων et 7, 124–126 χρεῖην / ἢ σαμβάλισκων ἢ ἄ κατ' οἰκίην ἔλκειν / εἵθισθε (cf. Ar. Ran. 405 σανδαλίσκων)

Studniczka 73, Amelung, RE 3, 1899, 2335ss et Supplb. 1, 294 | Hermes, qui χλαυνοφόρος persaepe inducitur (Amelung 2338s et 2344, Roscher, Mythol. Lex. I, 2416, Eitrem, RE 8, 1912, 764ss et 767; ft. quippe qui 'Urtyp des Hirten' [Herter, RhM 119, 1976, 225] fuerit? cf. Hes. 66, 4–7 M.-W.; *Ianarius* ft. dicitur in CIL X 5678), χλαίνης εὐρετῆς audiebat (Tertull. De pallio 3, 5) necnon δώτωρ χλαῖνων, vide inprimis Hes. 256 M.-W. et Anton. Lib. 23, 5 (Hipponactem Battii fabulae memorem fuisse susp. Muncker [1676] ad Anton. Lib. I. c., P. Stengel, RE 8, 1912, 709, R. Holland, RhM 75, 1926, 174s adn. 2, M. Papathomopoulos [1968] ad Anton. Lib. I. c., sed vide ad fr. 43) | nota poetae nomen, ut in fr. 44, 2; 46; 79, 9 (et 12?), necnon 196, 4 (cf. Hes. Th. 22; Alc. 17, 4; 39, 1; 95b P.), vide Schmid, GGL 405, W. Aly, RE 3A, 1929, 1757 ss | *κνπασίσκων* codd. : corr. Gaisf. Heph. 274 : *κνπασίσκων* Fick (iam Fick¹ 271), sed vide infra ad v. 2 κ. hapax, elegans atque exotica vestis fuisse videtur (perperam *ἐπιλωρικόν* interpr. Tzetz. [vide supra schol.], cf. Br.¹ 72, qui de tunica talari cogit. coll. Hes. Op. 506 et τ 242), vide ad *κνπασίσις* fr. 186; de Mercurii nimia in vestes indulgentia (Eratosth. I Powell, H. Merc. 250) vide Eitrem, o. c. 787s || 2 praeclara fuisse calceamenta Mercurii inter omnes constat (cf. e. g. Ω 343ss), *σάνδαλα* idem ἄφραστα, ἀνόητα necnon *θανμαστά* curavit (H. Merc. 79s, cf. 83 et 139; de obscura historia ad Veneris *σάνδαλα* pertinente [Hyg. Astr. 2, 16; Ael. Var. hist. 13, 33] vide Gruppe, Griech. Mythol. 1332), *δωτῆρ πεδίλων* dicitur ap. Nonn. 30, 272 | *σαμβάλ-κάσκέρ-* codd., vett. Edd. : corr. Mein., qui 'formas *σαμβάλισκων* et *ἀσκερίσκων*, cuius generis deminutiva alias fere in -σκος vel -σκη exeunt', notavit (cf. Chantr. Form. 406s) : *σαμβάλισκους κάσκερίσκας* Bgk.¹⁰ 13, *κάσκερίσκας* rec. Fick (iam Fick¹ 271), sed cf. *κανναβίσκα* Herond. 7. 58 (qui multa huius generis deminutiva usurpavit, vide I, 29; 3, 30; 4, 62; 6, 71; 7. 94; 113; 125 [*σαμβάλισκων*], ft. Hipponactis exemplum secutus, cf. Jung 45, E. Merone, I diminutivi di Eroda, Napoli 1953, 26); nota *ἀσπερίσκους* Callim. Iamb. I fr. 191, 55 Pf., cf. R. Schmitt, Die Nominalbildung in den Dichtungen des Kallimachos von Kyrene, Wiesbaden 1970, 157 neutra fuisse videntur etiam *σανδαλίσκων* Ar. Ran. 406 (τόνδε τὸν σ. c. m. codd. : τόδε τὸ σ. recte Blass : τὸν τε σ. Bentley), *μελίσκων* Alc. 36 P., *μυλίσκων*, *ζυγίσκων*, quibus ft. addenda sunt *κοβελίσκων*, *σφελίσκων*, *τριμίσκων*, unde non est cur in *σαμβάλισκα* et *ἀσκερίσκα* metaplasmum videas (ita LSJ s. vv. *ἀσκερίσκος* et *σανδαλίσκος*) *σαμβ-* Ion.-Aeol. (pro *σανδ-*), cf. Eumel. 13 Kinkel, Sapph. 110, 2 V., Anacr. 13, 3 Gent., Callim. 631 Pf., Herond. 7, 60 al., ft. vox Asiatica (Mss. 125, Chantr. DELG 987); *ἀσκερίσκα* hapax, vide ad *ἀσκέρησι*

στατήρας ἐξήκοντα τοῦτέρου τοίχου

42 b 3 ad τοῦτέρου sscr. ἰωνικῶς (I) BH, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἑτέρου P, τοῦ νερτέρου (ἐνδοτέρου Kn. 42, vix recte) in textu ante τοίχου P | ad τοίχου sscr. μέρους (I) BPH

42 b 3 I 219 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, Ω 598 (= Ψ 90) τοίχου τοῦ ἑτέρου, cf. Sem. 7, 113 W. τοῦτέρου

fr. 43, 3 | cf. An. Ox. 4, 273, 7–11 Cramer (≈ schol. Vatic. ad Dion. Thrac. p. 266, 16ss Hilgard, cf. Prisc. GL 2, 101, 17ss Keil) γίνεται δὲ τὰ ὑποκοριστικά ἢ διὰ γελοίων, ὥς τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ 'Πριαμιλλόδριον' (fr. 142 Kaib.), ἢ δι' ἀναγκαιότητα, ὥς ἐὰν δ αἰτῇ τις σμικρόν, ἢ α μὴ μεγάλην ποιήσῃ τὴν χάριν' ὃ κέχρηται οἱ κωμικοί, ὥς ἔχει τὸ παρὰ Μενάνδρῳ 'λεβήτιον' (Dysc. 472), ita 'per necessitatem' etiam Hipponactis deminutiva interpr. permulti (Del Grande 219, Md. 18, Campbell 375 ['perhaps here depreciatingly used'], G. Pascucci, SIFC 37, 1965, 217s adn. 3 ['il poeta si propone di captare la benevolenza del dio, domandandogli umili cose']), sed cf. Dg. LG 56s ('questi diminutivi rientrano piuttosto nel gusto della lingua quotidiana, colloquiale, non indicando oggetti di formato ridotto, bensì di uso comune [...] e l'ironia ipponattea sta appunto nel fatto che l'indumento in questione è tutt'altro che comune, di tutti i giorni'); ad allitterationem Ψ 116 et γ 272 cont. Kalinka³ 413 (vide ad fr. 37, 3), alia quaedam ex modernis litteris cont. Wurm 242s | χρυσούς prop. Mein., item Schm.³ 599, sed cf. F. Hultsch, Griech. u. röm. Metrologie, Berlin 1862, 168, W. Regling, RE 3A, 1929, 2172s | ad χρ. / στ. ('enjambement') cf. fr. 43, 1s et 3s (vide p. XXVIII) || 3 στ. utrum de pondere an de nummo agatur, incertum; de stateribus cf. Regling, o. c. 2172–2177; L. Breglia, Numismatica antica, Milano 1964, 120 | ἐξήκοντα genericum (ut e. g. Ar. Pax 1241), cf. τριήκοντα fr. 44, 3; quod poeta flagitat certe haud parvi pretii (inania videntur quae de pecunia ratiocinatus est Del Grande 219) | ut πλουτοδότης Mercurius, qui κερδῶος inter deos maxime fuit, persaepe invocatur (e. g. App. Anth. 4, 68, 1–8 Ἐρμῇ . . . Μαϊάδος νίε, . . . Κυλλήνιε . . . δός μοι καὶ πλουτέιν) | τοῦτέρου τοίχου, i. e. τοῦ νερτέρου μέρους (vide schol.; τοῦ ν. lectionem corruptam esse, non glossam, putat Mss. 124 adn. 2, praeunte Bgk.¹⁻⁴, vix recte) scil. τοῦ σταθμίου, 'ab inferiore lancis parte, h. e. a subsidentis' Br.¹ 72, praeunte Scal.¹ ('στ. τοῦ ἐτ. τ. fortasse dixit τοὺς ἑτεροορεπεῖς, gallice *trébuchans*, qui lancem in alteram partem appensi inclinant, translatione a navibus, quae εἰς ἕτερον τοίχον procumbunt, prout laeva sive dextera, ut Catullus loquitur, spirat aura'; ad τοίχος de navibus cf. fr. 39, 2, ad τοιγίζειν cf. Achill. Tat. 3, 1); Mercurius *ταλαντεύων*, librae inventor (Diod. Sic. 5, 75, 2; Ep. Gr. 814 Kaib. al., vide Eitrem, o. c. 783, Roscher, Mythol. Lex. 2, 1142), ut auri stateras alia parte in *trutina* (ita Iuven. 6, 437, cf. 7, 114; Demosth. 5, 12 ὅταν δ' ἐπὶ θάτερον ὥσπερ εἰς τρυτάνην) ponat, optat poeta, cf. Dg. LG 57; aliter expll. Coppola³ 163 ('dalla tasca di un altro' vel 'da un'altra casa', item fere Romagnoli 200, Perrotta, Pol. 257 et LG 99, Adr., Md., Campbell al., obl. Wurm 248), Kn. 43 ('by th'inner wall hidden', de τοιχωνοχία cogitans, adn. 1, prob. W. Stud. 29, item Franyó ap. Sn. 97 ['durch des Nachbars Wand reich sie'], Fränkel² ('von der inneren Wand her'), quod prob. Morger 102s), D.¹⁻³ (qui cont. Ar. Ran. 536s μετακλινδέν αὐτὸν ἀεὶ / πρὸς τὸν εὐ πράττοντα τοίχον et Eur. 89, 1s Nauck² εἰς τὸν εὐτυχῇ / χοροῦντα τοίχον, quibus sis addas prov. ἐπὶ τὸν εὐ ἔχοντα τοίχον ῥέπειν ab Eustath. 1021, 13 allatum, hinc 'd'altro vantaggio', i. e. 'stateri che mi possano essere molto utili' inepte Del Grande 219, 'per un colpo di fortuna' Colonna 108 al.), Barigazzi ap. Md.³ 11 ('di un'altra classe sociale' [?], probb. Carrière, Gerber¹ 166, Chantr.² 329 ['il y a une image qui doit désigner en effet les riches']), mea quidem sententia non feliciter; (τοῦτ. τοίχου, quod non idem est ac ἐκ τοῦτ. τ., locativum

FRAGMENTA

43 (34 W.; 6 Md.)

ἔμοι γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν

43 Tzetz. ad Lyc. 855 p. 277, 10 – 278, 2 Scheer, vide ad fr. 42

43 in univ. cf. ξ 480ss, Hes. Op. 536–542, et vide ad fr. 42 a–b || 1s Pind. Ol. 9, 97s ψυχρῶν ὁπότε' εὐδιανὸν φάρμακον ἀδρῶν (cf. Π 224 χλαινῶν τ' ἀντροσκεπέων et ξ 529 χλαῖναν . . . ἀλεξάνεμον) | Πελλάνα φέρε (scil. Epharmostus χλαῖναν in Hermaeis consecutus, cf. Nem. 10, 44s ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι | κρόκαις), cf. χειμάμυνα Aesch. 442 Nauck² (712 Mette) et Soph. 1112 R. | Quint. Smyrn. 9, 359 χείματος ἄλκαρ | Antip. Thess. AP 11, 37 (96 G.-P.), 4–6 καί τις χειμερινὴν ἀμφορέφει καλὸβην, | σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκός. οὔτε χιτῶνος | ἔνδον | cf. ξ 520s χλαῖναν βάλεν αὐτῷ | πυκνήν καὶ μεγάλην et 529 χλαῖναν . . . μάλα πυκνήν. Hes. Op. 537 χλαινάν τε μαλακὴν καὶ τερμύοντα χιτῶνα

esse frustra negaveris, cf. Hom. Il. cc.; locutionem τοῦτ. τ. suspensam esse ('integrata da quanto seguiva nel v. successivo') censet Marzullo 132, vix recte, cf. Md.³ 11 : τοῦντερον τοῦσχον Schm.³ 599 ('der Dichter fleht um 60 Goldföcher als Eingeweide seiner Börse') : κνντέρω πτωχοῦ Hart. 214s ('dem mehr wie Bettler schamlosen')

43 prim. rec. Wk. || fragmento 42b subiunxit Schnw., ft. recte | vide ad fr. 42ab | poetam lepide ad Ἑρμαια adludere, quae Pellenae in urbe Achaiae multa hieme celebrabantur (cf. L. R. Farnell, The Cults of the Greek States, 5, Oxford 1909. 75s, Stengel, RE 8, 1912, 708s, Deubner, Attische Feste 217, Nilsson, Griech. Feste 393s), quorum ἄθλον ἐπινίκιον antiquitus quidem χλαῖνα quaedam παζεῖα eademque magni pretii fuit (scholl. Pind. Ol. 9, 98a–99b et Nem. 10, 44 ab al.), vidit Schm.³ 599s, quem secutus novis argumentis prob. Dg.⁶ 98ss; χλαῖναι Πελλήνικαί, prae ceteris εὐδόκιμοι (Poll. 7, 67, cf. Hesych. π 1347 Schm., Phot. Galean. 2, 72 N., Suda π 943 Adl., Apostol. 14, 16 al.), a Pindaro ut ἀργίας σύμβολον celebrantur (Ol. 9, 97s et Nem. 10, 44 [vide supra]), dein ut φάρμακον ὀίγεος a Simonide (Cod. Paris. suppl. Gr. 676 Prov. 72 Cohn ὁ Κάριος αἶνος· μέμνηται ταύτης Σιμωνίδης [cf. fr. 9 P.], ἐπαινῶν τινα ἥνιοχον νικήσαντα ἐν Πελλήνῃ καὶ λαβόντα ἐπινίκιον χλαμύδα, ὃ [an ἦ?] χρησάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ὀίγεος χειμῶνος [1–2 Worte im Codex unlesbar] Cohn, distingue et supple ὀίγεος· χειμῶνος <γὰρ ὁ ἀγῶν> coll. Paus. 7, 27, 4, scholl. Pind. Ol. 7, 86; 9, 98g; 9, 99b, Nem. 10, 44a] ἐν Πελλήνῃ ἐπετελεῖτο· φασὶ δὲ ὅτι ἄλιεύς ἰδὼν ἐν χειμῶνι (πολύποδα εἶπεν)· 'εἰ μὴ κολεμβήσω, πενήσω', ad rem vide Fränkel, DuPh³ 495s), Aristophane (Av. 1421 et ft. Lys. 996, cf. Dg. QIFG 1, 1966, 15ss), Posidippo (Epigr. 16, 3 G.-P.) necnon Nonno (Dion. 37, 149–151 Πελλήνην δεδάγκεν, ὅση ὀνυγλὼν ἀγῶνα / ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαῖνον περὶ νίκης / χειμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυνῆ χιτῶνι) commemorantur || 1 οὔτε χωλεῖαν A (χλαῖνα ssc. A²), οὔτε χωδαῖνε Q, οὔτε τὴν χλαῖναν P (post Scheer rec. D.¹⁻³ coll. fr. 107, 17, vix recte), οὔτε χλαῖναν rell. codd. : corr. Scul.¹ (nisi πω, item G. Wakefield, Silva critica, 1, Cantabr. 1788, 77) et Schnw., cf. Perrotta¹ 31 adn. 1 : οὐδέκω χλ. Bl. Adv. 63 praeceunte Muncker (1676) ad Anton. Lib. 23, 5 (οὐδέπω), οὐδὲ etiam Toup¹ 4, 243 (qui sine causa οὐδὲ χλαῖναν ἀπέδωκας γ' ἔμοι prop.) et dub. D.¹⁻³, sed cf. Denniston 509s, vide ad fr. 37 : οὔτε τοι χλ. Kallinka ap. D.¹⁻³ : οὔτε μὴν sive οὐ <χο, τε χλ. Sitzl.⁷ 1043 | ad χλ. / δασ. ('enjambement') vide p. XXVIII

δασείαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγρους
οὔτ' ἀσκήρησι τοὺς πόδας δασείησιν
ἐκρυπας, ὥς μοι μὴ χίμετλα ῥήγνυται.

43 3 s Sapph. 39 V. πόδας δὲ / ποίκιλος μίσλης ἐκάλυπτε, Ἀνδι- / ον κάλον ἔρ-
γον | AP 12, 96 (Anon. Hell. 33 G.-P.), 7 πλὴν κρηπὶς κρύφει ποδὸς ἵχνιον | Hes.
Op. 541 s ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοδὸς Ἰφι κταμένοιο / ἄρμενα δῆσασθαι, πύλοις ἐντο-
σθε πυκιάσας | Herond. 2, 23 (vide ad fr. 42 b, 2) | Lyc. 855 καὶ τὰς δάμαρτος
ἀσκέρας εὐμαρίδας et 1322 ἀσκέρας ἀνειρύσας | Ar. Vesp. 1158 et 1166 s ὑπόδονθι
τὰς Λακωνικάς . . . κακοδαίμων ἐγώ, / ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι ||
4 Nic. Ther. 681 s κοτυληδόνας, ἦ τ' ἀνὰ κρυμὸν / ῥήγνυμένους (-μένων codd. : corr.
Bentley [ita legisse videtur iam Euteen.]) ὀλοφυνδὰ διήφυνσε ποσσὶ (παισὶ V Eu-
teen.) χίμετλα (an ῥήγνυμένων . . . χιμέτλων ?) | Parodus anon. 5 Brandt ap. Aristot.
Rhet. 3, 11 (1412 a 31) ἔστειχε δ' ἔχων ὑπὸ ποσσὶ χίμετλα (v. l. χίμεθλα) | Lyc. 1290
χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν

43 2 s ad δασείαν / δασείησιν vide ad fr. 37, 3 || 2 ῥίγρους codd. (ῥίγρους H), def.
inprimis Bgk.¹³ 188ss : corr. Fick, recce. Hffm., W. vox epica, ad periphr.
φ. ὁ. cf. fr. 48, 4 et 147, vide etiam I 250 (≈ χ 481 cf. H. Ap. 193) κακοῦ . . .
ἄκος, Pind. Ol. 9, 97 (vide supra), Ar. Vesp. 810 φ. στραγγουρίας, Amphis
37, 1 K. φ. μέθης, Phryn. com. 60 K. βηχὸς φ., Aesch. Ag. 548 φ. βλάβης,
Prom. 249 (= 606) φ. νόσον al., cf. Dg.⁶ 97 s || 3 οὐδ' Sitzl.⁷, vide supra ad v. 1 |
'non solitis modo calceamentis, sed supra villosis etiam ut pedes vinciantur, poeta
ludens optat' Br.¹ 72, ἀσκέραι 'calceamenta villosa' esse, non 'fascias pedales',
ut Tzetzae ἀτράρια (potius quam ὀτράρια, vide Hemst. Poll. 1204 adn. 77)
suadere videtur (cf. Du Cange 125, Wk. al.), vidit iam Meursius in edit.
Lycophronis (1597) coll. Hes. Op. 541 s; cf. Poll. 7, 85 ἀσκέραι ὑπόδημα λάσιον,
χειμῶνος χρῆσιμον. vox ft. Lydia (Hug, RE 2 A, 1921, 748, Sayce ap. Buckler
88 al., cf. Mss. 125) quam Hipponactem secuti usurpp. Herondas et Lycophron
(vide supra), cf. etiam SEG 13, 13, 148 (Athenis, V saec. a. C.) ubi tamen 'fort.
leg. ἀσκήρα' (LSJ Suppl. s. v.); ὑποδήματα Ἀττικά dicit Suda a 4165 Adl. |
δασείησι W. | sine causa οὔτ' ἀσκήρησι ταῖς δασείησιν πόδας Toup¹ 4, 243 || 4 ὥς
μὴ μοι codd., recce. Wk., Mein., Schnw., Bgk.¹⁻³, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹, nec-
non Del Grande 220, Colonna 108, Medina Vidal 82 al., serv. etiam Gallavotti,
Call. 91 (de penthemim. incisione male cogitans), sed caesura quae 'mediana'
dicitur (vide etiam ad fr. 47, 1) a veterioribus iambographis aliena videtur (vide con-
tra Phoen. 2, 15 Powell, cf. Pelckmann 21) : corr. Hart. 215 (tacite), item Sitzl.⁷ 1044
('weil sonst der Vers zäsurlös ist'), frustra obl. Koster³ 301 (traiectione, quam
ipse olim probaverat [Koster 1, 52], 'efficitur, ut et vox enclitica et vox negantis
de iusto loco depellatur', cf. Md.³ 11 s), vide Herond. 7, 90 τὰς νέας ὅκως σοι
μὴ αἱ γαλαὶ διοίσουσιν, de quo vide Dg.⁷ 109 | χίμαιτλα H, χίμετλος P, χίμεθλα V² |
ῥήγνυται APV (codd. potiores), probb. edd. Lycophronis, Scal.¹, Gaisf. Heph.
274, D.³, Adr. al.; hinc γίνηται Herw.¹ 179 adn. 1, item Hffm., rec. Kn. : ῥήγνυται
H, ῥήγνυται codd. dett. (prim. rec. Müller in edit. Lycophronis [1811]), vide supra
Nic. Ther. 682 (γίγν. lectio faciliior videtur, cf. e. g. Hesych. χ 477 Schm. χίμετλον·
τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἔλκος ὑπὸ ψύχους, Suda χ 313 Adl. al.) : ῥήγνυτο prop.
Mein. (prob. Br.¹ 72 coll. Ω 665), sed retractavit in Vind. Str. 195 coll. [Hes.] Sc.
377 ῥήγνυται, cf. ζώννυται ω 89 (Schwyzer, Griech. Gramm. 792) : ῥικνότηαι
(pro -νώται) Schm.³ 600

FRAGMENTA

44 (36 W.; 2 Md.)

ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός —
ἐς τῶνικι' ἐλθὼν οὐδ' αὖμ' εἶπεν· Ἰππῶναξ,
δίδωμί τοι μνῆας ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· δέλιαιος γὰρ τὰς φρένας.

44 Tzetz. ad Ar. Pl. 87 p. 30b, 1–8. Massa Positano τυφλὸν δὲ τὸν Πλοῦτόν φησιν
ἐξ Ἰππῶνακτος τοῦτο σφετερισάμενος. φησὶ γὰρ οὕτως Ἰππῶναξ· [44]

44 1s Ar. Pl. 403s τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί (scil. Πλοῦτος); — νῆ τὸν οὐρανόν. /
— οὐκ ἐτός ἄρ' ὥς ἐμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε | Amphip 23, 1s K. τυφλὸς ὁ Πλοῦτος
εἶναι μοι δοκεῖ, / ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, cf. Antiph. 259 K.,
Men. 77 Kd.-Th. || 1 Ar. Pl. 90 ὁ δέ (scil. Ζεύς) μ' ἐποίησεν τυφλόν (Plutus loquitur)
| Timocr. 5, 1s P. ὠφελέν σ' ὃ τυφλὸς Πλοῦτε / μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάσῃ /
μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆμεν (cf. Hes. Th. 972) || 4 I 639 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι | Ar.
Pl. 123 ἄλγηδες, ὃ δειλότατε πάντων δαιμόνων; et 202s λέγουσι πάντες ὥς / δειλότατόν
ἐσθ' ὁ Πλοῦτος | cf. Men. Sic. fr. 5 Kassel κακὴ μὲν ὄψις. ἐν δὲ δέλιαια φρένες

44 prim. rec. Bgk.⁴ (ex Herw.¹ 212) || Plutus τυφλός, ἐποικίδιος, δειλός hic pri-
mum inductus, illa Hesiodi (Th. 972ss) imagine ridicule detorta, cf. Dg.⁷ 109–115;
carmina illa quae εἰρεσιωνῆς (vide inprimis [Herodot.] Vita Hom. 35), χελιδονιστῶν
atque κορωνιστῶν (vide Athen. 8, 359e–360d) dicebantur, cont. Bartalucci 258
(prob. Md.³ 9), qui Hipponactem finxisse 'pueros ἀγείροντας ad suam domum ve-
nire, quibus vero subiratus ipse se nihil boni unquam a deo accepisse responderet'
censet || 1 δ' ὁ Marzullo 133 ('in Aristoph. (passim). come nei comici, si ha sistemati-
camente δ' ὁ Πλοῦτος'), prob. Md.³ 9, iure obl. Chantr.³ 329, cf. A. L. Fuller, De arti-
culi in antiquis Graecis comœdiis usu, Lipsiae 1883, 38ss; de corrupt. 'Attica' vide
p. XXIX | λίαν cod.: corr. Herw.¹ | τυφλός λίην prop. Bgk.⁴, sed ad trim. rectum
inter claudos vide p. XXIX (epicorum more τῆφλ- scandere maluit Sauppe 234) | ad
parenthesin vide p. XXVIII, Callimachus in Iambis (frr. 191, 32–35; 194, 81s al.) et
Herondas (2, 84s; 5, 10 et 69–71; 6, 34s al.; cf. Bo 102ss) Hipponactem ft. imitati
sunt (Perroita¹ 33, Perrotta² 187, Bühler 246) | ad Pluti caeci imaginem post Hippo-
nactem vulgatam (Plat. Legg. 631c, Theophr. 78 W., Plut. Lyc. 10, 2 et Mor. 679b
al.), artificibus quoque haud ignotam (cf. Dio Chrys. 4, 93, Clem. Al. Protr. 1, 73,
25, Philostr. Im. 2, 27), vide F. Hübner, De Pluto, Diss. Halis Sax. 1914, 254ss,
F. Eisele ap. Roscher, Mythol. Lex 3, 2, 2583, J. Zwicker, RE 21, 1951, 1045s, Dg.⁷
113ss || 2 τῶνικι(a)' collectivum', cf. Schwyzer-Debrunner 43 et vide ad ταῖματτα fr. 121 |
ad Plutum ἐποικίδιον cf. Eisele, o. c. 2574, Phoen. 2, 8 Powell Πλοῦτος ἔκρουσε (ita
Bgk., Opusc. 2, 154' pro ἔκρουσε, sed vide Hübner, o. c. 264) cont. Bartalucci 258
adn. 58 | ad poetae nomen vide ad fr. 42b, 1 | pausa ante finalem ceticum ap.
iambographos hic tantum invenitur (Kn.⁵ 22, Morelli⁴ 151) || 3 σοι Bgk.⁴ (prob. Kn.),
sed cf. Renner 2, 2 et praesertim Latte³ 38, 2; τοι particulam, non pronomen putat
Marzullo, sed vide ad fr. 42a, 2 | μνῆς codd., recc. Edd. fere omnes : corr. Meister
830 ex Herond. 7, 90 (probb. Kn., Md., W., Sn.), formam solutam confirmant in-
scriptiones, cf. Favre 269 et Schwyzer, Dial. gr. nr. 704 vox Semitica, cf. É. Mss.
32ss || ἀργύρου cod. : corr. Bgk.⁴ | quanti steterit μνη ἀργύρου Hipponactis
aetate non constat, at certe haud parvi pretii fuit, cf. K. Regling ap. F. F. von
Schrötter, Wörterb. d. Münzkunde, Berlin 1930, 391; τριήκοντα indefinitum, vide
ad ἐξήκοντα fr. 42b, 3 || 4 'mihi quidem videtur v. 4 non solum fragmentum, sed
totum ipsum carmen terminare' Bartalucci 256 adn. 52 (vide ad fr. 39, 6), ft. recte,
cum facetiae ipsae in clausula suo loco stare videantur | τὰς φρένας γὰρ δέλιαιος

45 (44 W.; 53 Md.)

καί τοί γ' εὔωνον αὐτόν εἰ θέλεις δώσω

46 (37 W.; 54 Md.)

ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἰπώννακτα

45 CHOEROB. ad Hephaest. 1 (Π. κοινῆς συλλαβῆς), 6 p. 195, 15–25 Consbr., vide ad fr. 5

46 CHOEROB. ad Hephaest. 1 (Π. κοινῆς συλλαβῆς), 6 p. 195, 15–25 Consbr., vide ad fr. 5

traī. Sauppe l. l., probb. Bgk.⁴ (cui tamen propter ambiguam orationis conformationem locus videtur 'gravius vitium contraxisse'), Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻² al. : *δελαιος γὰρ τὰς φερνὰς* infelicitur Sitzl.⁷ 1044 ('denn Du bist unglücklich hinsichtlich dessen, was Du eingebracht hast', ad φ. 'Mitgift' coll. Eur. Ion.³ 298), ut verba Pluti : Tzetzae totum versum dedit Kn. (prob. Fränkel, DuPh³ 248, cf. etiam Fränkel²) nulla causa; de trim. recto inter claudos vide p. XXIX, de diphth. *αι* corrupta (unde, Perrotta, Pol. 259 *δελαιος* scripsit) vide testim. 44, necnon Anacr. 1, 4 Gent. *Ἀθηαῖον*, Tyrt. 7, 20 Gent.-Pr. *γεραῖος* al., cf. etiam Ar. Pl. 850 *δελαιος* (incerta exempla Hippon. 20, 1 *Ερυθραίων*, Herond. 7, 39 *δελαιήν* et 9, 8 *δελαιούς*) ! *δελαιος* 'pavidus' (= *δελός*, cf. Hesych. δ 458 L. *δελαιον* . . . *δελόν, ἀναλκας*) non 'wretched, sorry, paltry' (LSJ s. v.), ut vulgo, nam ignavia Pluto ingenta videtur, cf. Ar. Pl. 123 et 203–207 (cum scholl.), Luc. Tim. 31 et Gall. 21; de divitiis (*πλοῦτος*) et formidine (*δελία*) intime consociatis cf. etiam Bacchyl. 159–161 Sn., Eur. Ph. 597 (cum schol.), Carcin. 9 Nauck² (cf. Zenob. 3, 35, [Diogen.] 2, 33 al.), Eur. 235 Nauck², Hor. Serm. 1, 1, 77 al.; de Men. Sic. l. c. vide Dg.⁷ 111 adn. 38

45 prim. rec. Bgk.³ (vide ad fr. 5) || ex eodem carmine ac fr. 5 petitum censent Bgk.³⁻⁴, Fick || *καί τι γ' εὔωνον* U, *καίτοι γ' εὔωνον* K (rece. Bgk.³⁻⁴, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻², Kn., cf. etiam Denniston² 564) : corr. Latte³ 38 adn. 2 (*καί σοί γ'* iam Wilam. Pl. 2, 344 adn. 1); ad Ion. Homericumque pron. encl. *τοι* vide ad fr. 42a, 2; ad *καί* . . . *γε*, pron. saepe interposito, cf. Denniston² 157ss; *γε* ap. iambographos archaicos hic tantum invenitur | *εὔ*, usurpp. Epich. 34, 2 et 42, 10 Kaib., Hippocr. Nat. mul. 59 al. | ad diphth. correptam vide ad fr. 5 | *αὐτόν* ad hominem referri dicunt Kn. ('since Hipponax appears to use *μιν* of things') et Md. ('o poeta empegre sempre *αὐτόν* riferido a pessoas'), sed indicia certiora desiderantur | ad *εἰ θ*. Herond. 7, 92; 8, 6 et 14 (quibus addas 7, 67), ubi tamen *εἰ θ*. una cum imperativo, 'sis, sodes' valet, cont. Md.

46 prim. rec. Hll. (ex cod. U, vide ad fr. 5) || ad Thargeliorum sacra adludi susp. Mss.² 317, ft. recte, cum et *βάλλειν* et *λεύειν* de pharmacorum ritu dicerentur (Wiechers 34, Dg.⁶ 90 adn. 2); Ar. Ach. 281–285 *βάλλε / παῖε παῖε τὸν μιαιόν*. / . . . / . . . / *σέ μὲν ὅν καταλεύσομεν* cont. Md. || ad tribr. init. (iniuria de anapaesto cogitt. Ficus 813 Pelckmann 26 al., vide ad fr. 41, 2) et ad ischiorrhogium vide p. XXIX; de diphth. *ευ* correpta vide ad fr. 5

FRAGMENTA

47 (38 W.; 1 Md.)

ὦ Ζεῦ πάτερ <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμν,
τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, † ἀργύρου πάλμν; †

47 (1) TZETZ. ad Lyc. 690 p. 227, 25—27 Scheer ἡ δὲ λέξις ὁ πάλμνς ἐστὶν Ἰόνων, καὶ χρῆται ταύτῃ Πιπῶναξ λέγων· [47] || (II) TZETZ. Chil. 5, 455s Leone, vide ad fr. 1

47 1 Arch. 177, 1 W. ὦ Ζεῦ πάτερ Ζεῦ σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος | A 503 Ζεῦ πάτερ (= Γ 365, E 421, 757, 762, 872 al., Hes. Th. 71, H. Merc. 368 al.) u 45 (= 81) ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπατε κρειόντων | v 112 Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις | Arch. 25, 6 (= 122, 2) W. Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων. 98, 13 W. Ζεὺς Ὀλυμπίων πατὴρ (suppl. D.) | Aesch. Eum. 618 Ζεὺς Ὀλυμπίων πατὴρ | Soph. Trach. 275 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος | Lyc. 691 (unde Besantin. AP 15, 25, 17) πάλμνς ἀφθίτων (scil. Ζεὺς) al. || 1s Ar. Pl. 130—134 — ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; | — διὰ τὰ γούριον· πλείστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ (cf. Herodot. 5, 49, 7) ... / ... / — θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί; | — καὶ νῆ Δι' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς | Pind. Ol. 7, 50 πολλὴν ὕσε (scil. Ζεὺς) χρυσόν et fr. 222 Sn.-M. Διὸς παῖς ὁ χρυσός | Callim. Iov. 94 χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὐθι· δίδον δ' ἄρετήν τ' ἀφενός τε | [Orph.] Hymn. 73, 3s (cf. 15, 11) Ζῆνα ... παμβασιλῆα | πλουτοδότην | Inscr. vasc. nr. 48 p. 80 Kretschmer ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οί]μαν | cf. Hes. 203 M.-W. al.

47 prim. rec. Wk. || vv. 1 et 2 distincta fragmenta esse censebat Thryllitzsch in edit. Lycophronis a C. G. Müller confecta (1811) (prob. Wk. [dub.], Bgk.²⁻⁴, Fick, Hll., Cr., D.¹⁻³, Kn. [dub.], Adr. al.), at si ita esset, Tzetzes, priore versu citato, καὶ vel simile quoddam alteri praemisisset; Mercurium v. 2 invocari contendit Bgk.²⁻⁴, sed ad Ζεὺς πλουτοδότης vide locus supra allatos (quibus adde sis Luc. Saturn. 2 τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα, τὸν πλοῦτον καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ al., cf. Cook, Zeus, 2, 503s; Nilsson, Griech. Rel. 1², 406 adn. 1) || 1 πρῶν (pro πάτερ) A | alterum Ζεῦ add. Mein. caesurae causa, coll. Arch. 177, 1 W. (recc. Hll., Cr., D.²⁻³, Kn., Md., Mss., W., Sn., frustra obl. Schnw.⁷ 152s, Cant.¹ 14 adn. 1, vide ad fr. 43, 4; ad monosyll. post incisionem cf. fr. 55 et 107, 13, necnon ^o194, 7 et 15; ad iterationem cf. fr. 42a, 1; ante <Ζεῦ> nullam interpunctionem signandam esse monuit Morelli⁴ 147s (ita Mein., Hll., Cr.; ὦ Ζεῦ πάτερ, <Ζεῦ> D.²⁻³, Mss.; ὦ Ζεῦ, πάτερ <Ζεῦ> cett. Edd.). invocatur Ζεὺς praesertim ap. comicos, cf. W. Blaszczyk, Götteranrufung und Beteuerung, 1, Diss. Breslau 1932, 6ss | Ὀλυμπίων θεῶν P | huc ft. spectat Hesych. π 253 Schm. † παλμνός†· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμνς (πάλμνς [f. l. Lyc. 691, cf. ThGL 7, 108C]· βασιλεύς κτλ. Wk. 26 [παλμός iam Heins. ap. Alb. Hesych. 2, 847 adn. 12] : πάλμνς· βασιλεύς. οἱ δὲ πατήρ G. Dind. ThGL 6, 108D, unde Πάλμνς· βασιλεύς. πατήρ Schm., 'nisi sub Παλμνός latet Πάλμνς· ὄνομα (N 792)' : πάλμνς, πάλμνς· βασιλεύς. οἱ δὲ πατήρ Br.¹ 70 coll. Choerob. ad Theod. p. 231, 6 Hilgard [vide ad fr. 7, 4] : scripserim πάλμνς [lemma ex παλμνός ortum]· β. π. {οἱ δὲ π.} vel πάλμνς [genitivus, ad fr. 7, 4 ft. referendum; ad glossae genus cf. e. g. a 3396 et a 7385/86 L., vide Bonanno, MCr 4, 1969, 76]· β. π. {οἱ δὲ π.} πάλμνς (de quo vide ad fr. 1, 1) explicatur πατήρ etiam in schol. vet. Lyc. 690 (p. 227, 23 Scheer), cf. paraphr. ad v. 691 π. πατήρ ἢ βασιλεύς || 2 ad μ' = μοι cf. Arch. 215 W., necnon Z 165, I 673, K 544, N 481 al. (vide Chantr. Gramm. Hom. 1, 86; W. Stud. 86), haud recte de dativo dubitat Immisch² 195 (unde τί οὐκ Fritzsche teste Bgk.⁴ 472) : τιμοῦχε δός μοι (sive δόσκε sive δώκεις) χ. nulla ratione Schm.³ 600 | πάλμν AV, hinc ἔδωκας χρυσόν ἀργύρου, πάλμν; Gaisf. Heph. 273, item Wk.

κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
 ἣν μὴ ἀποπέμψης ὥς τάχιστα μοι κοιθέων

48 TZETZ. ad Π. μέτρων, An. Ox. 3, 308, 20–33 Cramer, vide ad fr. 25

48 cf. Alc. 335 V. οὐ καὶ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπῃν | ... / ... φάρμακον δ' ἄριστον | οἶνον ἐνεικαμένους μεθύσθην | Arch. 13, 5–7 W. θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοι κακοῖσιν, | ὃ φίλ', ἐπὶ κρατερῇν τλημοσύνην ἔθεσαν | φάρμακον | Cratin. 297 K. πλοῦσα χυλὸν ('ptisanæ sucus', cf. Hippocr. Acut. 6, scholl. Ar. Pac. 997 et Ran. 943) ἀναπαύον κακῶν, Eur. Or. 91 || 1 E 396s μιν ... / ... ὀδύνησιν ἔδωκεν, ρ 566s μ' ... / ... ὀδύνησιν ἔδωκεν, τ 167 μ' ἀχέεσσι γε δώσεις | E 654 (= A 445 ≈ Π 625, cf. Pind. Isthm. 1, 68s; Eur. Ph. 998) εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἰδὶ κλυτοπόλῳ | Eur. Heraclid. 550s τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ | δίδωμι' ... τοῖσδ', necnon Ph. 21 ὃ δ' ἡδονῇ δούς | A 445 πολύστονα κήδε', τ 118 μάλα δ' εἰμι πολύστονος, Arch. 3, 3 W., Aesch. Sept. 845 al. || 2 ε 112 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα, ψ 23 τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι | Phoen. 2, 1s Powell χεῖρα πρόσδοτε κοιθέων | τῇ παιδί τὰ πόλλωνος ἡ ἕλεος πυρᾶν (cf. fr. 60) || 2–4 Lucill. AP 11, 259, 6 τὰς κοιθὰς ποιεῖ τοῖς τεκνίοις πτισάνην (= κυκεῶνα, cf. Hesych. π 4230 Schm.) | Ar. Pax 712 εἰ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν

(recc. Schnw., Bgk.¹), qui χρυσὸν ἀργύρου = χρυσὸν ἀντὶ ἀργύρου frustra explicare conatus est : ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμν; Bgk.²⁻⁴, deff. Dg.¹ 754 et Tarditi² 193 coll. Ar. Pl. 130s (prob. Chantr.² 329, recc. Md.³ 7s, Sn.) : πάλμν PH, deff. Schnw.⁷ 153, item Herm.³, recc. Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, Adr., Md., Mss. al., sed si ἀργύρου πάλμνν iocose opponitur verbis Ὀλυμπίων πάλμν (Koster³ 301), cur aurum 'rex argenti' dicatur obscurum ('c'est-à-dire qu'il est plus précieux que l'argent') frustra expl. Mss. 127, nec mihi probatur quod scripsit Talamo (129) : ἔδωκας χρῆσιν ἀργύρου, πάλμν; Jacobs¹ 216 : ἔδωκας χρυσόν <ῆ> ἀργυρον, πάλμν; Lobeck ad Soph. Ai. 191, hinc <ῆ> ἀργυρον πολλόν; Kn. 45 adn. 1 : ἔθηκες Κροίσον ἀντ' Ἰφρον, πάλμν; prop. Mein. ('conjectura speciosa, neque vero probabilis, neque enim, quod sciam, antiqui Iri nomine in hunc modum utuntur' obl. Bgk.⁴), prob. Br.¹ 70, hinc ἔθ. Κροίσον, ἀργύρου πάλμνν; Hart. 215 : ἔδωκας χρυσόν ὥς Ἰγγη, πάλμν; Sitzl.⁷ 1044 : ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου κρέσσω; Fritzsche (teste Bgk.⁴) : {χρυσόν} ἀργύρου <κασίγνητον> prop. W. ('non est cur credas alterum exemplum in πάλμνν exiens intercidisse', cf. etiam W. Stud. 141), de dittogr. vocis πάλμνν cogitt. iam Kn. (vide supra), Pontani² 338 al.

48 prim. rec. Mein. (Critiae Chio perperam tribb. Schnw. 230 et Bgk.¹ 534 [ex fr. 41, 2]; errorem corr. Ahrens¹ 842) || paratragice minuitur poeta se omnem spem abiecturum, i. e. mortem ultro appetiturum (haud recte 'mala omnia minuitur ferox dominus servulo' Schnw. 231, cf. iam Schnw.³ 206), nisi confestim cyceonem bibere possit; hinc ft. deprompta quae Ovid. Ib. 524 (= testim. 12) de Hipponacte dicit, vide Dg. St. Ipp. I. 1 || 1 ante hunc versum πατέρα (Dübner) vel καὶ παῖτιν (Cramer, Schnw., Bgk.¹, Ahrens¹ al.) ex πᾶ vel πᾶν (πάλιν recte Mein.) poetae perperam tribb. nonnulli | ψυχὴν idem esse videtur atque θυμός Alcæi (vide supra), i. e. 'animus' (non 'vita', ut Md., qui cont. Ar. Nub. 712 et 719, Herond. 3, 72) || 2 ad synecphon. (cf. fr. 86, 13 μὴ ἡμεας) vide p. XXVIII | 'rectius fort. ἀποπέμψεις scribitur v. Brugmann, Griech. Gramm. § 142, 1' Hll. VIII, obl. Sitzl.² 156 ('solche Verkürzungen liegen den Jambographen fern'), cf. Schwyzer-Debrunner 313 | ἀποπ. de donis Ar. Pl. 580, 596 al. | de metris Doricis vide ad fr. 25, hic falso Tzetzes κοιθέων ut trisyllabum interpr. (—ο—) || 2s cf. IG 4²(1), 40, 7 (Epid.) κοιθᾶν μέδιμον, Isaeus 10, 10, Aristot. Oec. 1347a 33 al. ad 'enjambement' vide p. XXVIII

FRAGMENTA

μέδιμνον, ὡς ἂν ἄλφειτον ποιήσωμαι
κυκεῶνα †πίνων†, φάρμακον πονηρίης.

48 4 Eup. 92, 81 et 105 Austin κυκεῶ πιών | cf. H. Cer. 208–210 ἄναγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδαρ / δοῦναι μίξασαν πύμεν γληχῶνι τερεῖν. / ἡ δὲ κυκεῶ τεύεσσα θεῶ πόρεν ὡς ἐκέλευε | Parmen. Byz. 1, 3s Powell κείται δ' ἄναδος . . . / κάθυπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον (φαρμάκων codd.: corr. Casaub.: φαρμακῶν male Knoche¹ 1, 8) πίνων (an πιών? cf. Dg. St. Ipp. I. 7 adn. 105) | Epin. 1, 9s K. Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὕγρον / κατησίμωσε πόμα, καύματος λύσιν | cf. fr. 43, 2 φάρμακον ὀλγος, Eur. Bacch. 283 φάρμακον πόνων (scil. οἶνος), Hor. Carm. 1, 32, 14s laborum / dulce lenimen | cf. Suda κ 182 Adl. (= [Diogen.] 6, 99, CPG 1, 270, 2s L.-Schnw.) κακοὶ πίνουσι τῆς πονηρίας (τιμωρίας Diogen.) τὴν ὁμίχλην

48 3 ἀλφίτων Bgk.¹⁻⁴, recc. Edd. omnes praeter Fick et Kn., probb. etiam Br.¹ 61, Gerber¹ 166 (propter 'the stylistic advantage of κριθέων μέδιμνον balanced by ἀλφίτων . . . κυκεῶνα, and the fact that the plural is far commoner than the singular'), Chantr.² 330 al., sed ἀλφίτων (pro ἀλφίτινος, ἐξ ἀλφίτων simm.) vix ferri potest, cf. Dg.¹ 755 (Marzullo 136, Md.³ 12s) et praesertim Dg. LG 62; sing. pluries ap. Hom., Hippocr. Galenumque invenitur; ad duplicem accusativum (iniuria ἄλφειτον cum ποιήσωμαι et κυκ. cum πίνων coniunxerunt Kn. et Md.³) cf. Lucill. supra laudatus, necnon Eup. 179 K. σκάρει' (v. l. σκενάρει') ἐποίησε μυττωτὸν πολλὴν (inepte de hoc fragmento C. Musolesi, MCr 13/14, 1979, 211ss) | πονήσωμαι dub. Kn., nullo iure; ad ποιείσθαι de cibis cf. Ar. Pax 288, Crates 17, 4 K. al. || 4 ad cyceonem cf. A 638ss, κ 234ss et 316s, H. Cer. 208ss, Plat. Ion 538c al. (vide inprimis Roscher, Delatte, N. J. Richardson, The Homeric Hymn to Demeter, Oxford 1974, 344ss, necnon Battezzatore, Maia 29/30, 1977/78, 3ss) | πίνων servv. nonnulli (Bgk.¹⁻⁴ [dub.], Hffm., D.¹⁻³, Adr., Md., Mss., Sn. al.), deff. inprimis Bgk.²⁻⁴ ('possis locum explicare ὡς ἂν ποιησάμενος κυκεῶνα πίνων') et Md. (cf. etiam Md.³ 13), qui cont. Parmen. Byz. l. c., vix recte: πίνειν Ahrens¹ 843. recc. Fick (antea κυκεῶν' ἵνα πίνω dub. Fick¹ 271), Hll. (cf. etiam Hll.¹ 165), W., Dg. LG 62s, prob. dub. etiam Bgk.⁴ ('nam κυκεῶ πίνω τε, quod fortasse quis praeoptet, nimium recedit a tradita scriptura'), cf. H. Cer. 209: πίνω (et v. 3 ὡς, ἦν ἄλφειτον κτλ. 'ut, ubi polentam fecerim, cyceonem bibam') Schnw. (iam Schnw.³ 205s): πίνων Mein. (iterum Anal. ad Ath. 202, probb. Br.¹ 61, Tarditi² 193), i. e. κριθῖνον οἶνον coll. Athen. 10, 447a (Aristot. 92 R.), obl. inprimis Bgk.²⁻⁴ ('ab hoc loco alienum videtur'): κυκεῶν' ἀπῆμον dub. Bgk.² ('vel ἄλφειτον ποιήσωμαι κυκεῶ παλύνων, i. e. ἄλφειτον παλύνων ποιήσωμαι κυκεῶ, sed haec verbo- rum traiectione ab Hipponactis usu abhorret' Bgk.⁴): τοιῶν (et mox φάρμακον πονηριῶν) Hart. 230: κυκεῶν', ἀπαίνων Schm.³ 195s coll. Hesych. α 8648 L. ἀφῆται· τὸ τὰς ἐπιτιμμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρέψαι, necnon α 2009 L. αἰῶν· πτίσσων et η 571 L. ἦρας· κόψας al. (cf. Hippocr. ap. Gal. Lex. 19, 103 K.; Pherecr. 183 K. al.), quasi Hippo- nax ἀπαίνειν φάρμακον pro communi τέμνειν φάρμακον (Plat. Legg. 836b, meta- phorice 919b al.) dixerit, quod mihi quidem non displicet (cf. Eur. Andr. 121 ἄκος τῶν δυσλῆτων πόνων τεμνῖν): κυκεῶν' ἐπ' οἶνω Diels 280 coll. [Hippocr.] Viet. 2, 41 (ubi tria cyceonis genera distinguuntur, κυκεῶν δὲ σὺν ἀλφίτοις μόνον ἐφ' ὕδατι μὲν φύγει καὶ τρέφει, ἐπ' οἶνω δὲ θερμαίνει καὶ τρέφει καὶ ἴσθησιν· ἐπὶ μέλιτι δὲ θερμαίνει μὲν ἥσσαν καὶ τρέφει, διαχωρεῖ δὲ μᾶλλον ἢ μὴ ἀκροητόν ἢ τὸ μέλι): πεινῶν (vel πεινέων) Roscher 524 (ad mendum cf. e. g. Anaxandr. 17, 6 K., Greg. Cyr. 2, 72 (Leid.) necnon Ar. Lys. 279, Pl. 297, Av. 1282): πᾶσι prop. Kn. | πονηρίης A: πονηρίους BC, rec. Cramer (qui πονηρίους susp.), hinc πονηροῖσιν Schnw. (πονηρίοισι Schnw.³, sed πονηρίης Schnw. Beitr. 100), recc. Bgk.¹, necnon Hffm. et Kn. (uterque -οῖσι): πονηριῶν Hart. (vide supra ad πίνων) de vocis π. vi diu disputatum est ('remède à ma misère' vel potius

49 (I) Tzetz. ad II. μέτρων, An. Ox. 3, 310, 17–28 Cramer, vide ad fr. 7 || (II) 1s HESYCH. μ 190 L. Μαλὶς· Ἀθηνᾶ || (III) 2 HESYCH. β 440 L. βεβρός· νυχρός, τετυφωμένος et β 511 L. βεμβρός· τετυφωμένος, πάρετος (quam gl. extra ordinem positam del. Latte)

49 2 ad ἵκισε sscr. χαιρε A | ad βεβρον sscr. μα[.]οῦ A (ita Cramer, qui duas esse litteras erasas dicit, 'quarum prior τ vel π fuisse videtur') unde μα[ταί]ον Schnw.: μ[ωρ]οῦ vel μ[άργ]ον Mein.: μα[λακ]οῦ Hffm. (coll. Hesych. β 439 L., q. v. infra): μα[νικ]οῦ Kalinka ap. D.¹⁻², ft. recte (cf. Aristot. Probl. 873 a 24, Demosth. 409, 2, necnon (III) β 440 L.): μα[λερ]οῦ D.¹⁻²

49 cf. Ar. Pl. 1s ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, / δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότην (cf. vv. 20s)

'remède contre la méchanceté' Mss. 128; 'malattia' Perrotta, Pol. 104 coll. Plat. Resp. 609 c et Hipp. min. 374 d; 'Heilmittel gegen Not und Elend, d. h. in diesem Falle gegen Hunger' Roscher 523; 'stato miserevole, affaticato' Marzullo 136; 'medicinam aerumnarum' Br.¹ 61, aliter alii, ft. est cum corporis tum animi aegritudo, cf. Hesych. π 2983 πονηρία· ἐπιπονία et 2984 Schm. πόνηρον· ἐπίπονον, κακοπαθῇ | paenultimam syllabam produci censent nonnulli (Mein., G. Dind. ThGL 7, 1469 C al.; ἀτιμίη v 142 et Tyrt. 6, 10 Gent.-Pr. cont. D.²⁻³, plura vide ap. W. Stud. 87), quod tamen ἐπικώτερον. de trimetro recto inter claudos vide p. XXIX; finem carminis susp. Bartalucci 256 adn. 52, vide ad fr. 39, 6

49 prim. rec. Schnw. || 'homo pauperculus vel servus precatur numen (. . .), ut sibi delirantem dominum nacto obtingat non verberari' (Schnw. 203; aliter Br.¹ 61 s)|| 1 πάσα, quod ante Ἀθ. exhibent codd. (corruptum pro πάλιν, ut vidit Mein.), iniuria poetae, alii aliter corrigentes, dederunt nonnulli, vide ad fr. 7 | Ἀθηνᾶ codd. (rece. Mein., Hart. al.), ut glossam ad Μαλὶς del. Bgk.⁴ (coll. (II), cf. iam dub. Bgk.²⁻³), quem fere omnes secuti sunt, sed vide Dg.¹³ 145 et Dg. St. Ipp. IV. 5 : corr. dub. Bgk.²⁻³, rec. Kn. (prob. dub. etiam Cr. XXIII) ad Ion. formam (Arch. 94, 1 et 98, 7 W. al.) vide Johansson 183 : Ἀθήνη prop. Schnw. ('fortasse ἄνασσ' Ἀθήνη'), quod minus probabile videtur. Minervam hic invocatam esse confirmat (II), non Athenagoram tyrannum Ephesium neque Athenin sculptorem (vide infra ad v. 2) || 2 Μαλὶς (Malīs Bgk.⁴, Fick al.; epitheton Minervae prim. agn. Bgk.² coll. (II)), deam Lydiam ('vermuthlich die Omphale') fuisse vidit Fick¹ 272 coll. Hellan. 112 J. (cf. etiam Adesp. Lesb. 21, 2 V., Theocr. 13, 45, Basil. Vita S. Theclae 2, 15), vide Höfer ap. Roscher, Mythol. Lex. 4, 321 adn. et Mss. 128 s (Hitt. Malli cont. Gusmani 332). Μαλὶς appellatur Minerva sicut Κανδαύλης Mercurius in fr. 2, 1; de 'nome falante' cogit. Md. ('Atena dos Ulcerados' coll. μάλις = μηλίζ) | [ᾗδ' . . .] νίσκε A, κονίς κελαιρε (ft. ex gl. χαιρε [vide supra] ortum) B, κονίσκε C, quod ut Lydium vocabulum (= χαιρε) rece. Bgk.²⁻⁴, Hart., Fick (κόν-), Hll., Cr. (dub.), Hffm. (κόν-), D.¹⁻³, Adr., Md. al. (prob. Br.⁶ 607, Lambertz 6 adn. 3, Sayce ap. Buckler 88 al., sed cf. Mss. 128), hinc Μαλὶ, σκονίσκε Schm.⁷ 28 ('fort. recte' Bgk.⁴) : Μαλὶς, μ' ὄνισκε prop. W., ft. recte (ad ὄνισκω = ὀνίημι cf. Athen. 2, 35 c) | corruptum locum alii aliter temptarunt: τάλας (vel Μάλας coll. Plin. Nat. hist. 36, 5 [testim. 2]) Ἀθηνίς, μῶλιν (μῶλιν in A dub. legebat Dübner ap. Cramer) ὦ νεάνισκε, / ἐλέειρε Bgk.⁵ 590, rec. Bgk.¹ (Ἀθηνι) : κῶς, Ἀθηναγόρη, βάζεις; / Κομῇ σκελιφρέ, μή με Schnw. Beitr.

FRAGMENTA

λαχόντα λίσσομαί σε μή ῥαπίζεσθαι

50 (41 W.; 48 Md.)

καὶ νῦν ἀρειᾶς σῦκινόν με ποιῆσαι

50 (I) Et. GEN. [AB] (p. 41 Miller; gl. 16 Cal.) δέϊ δὲ γινώσκειν ὅτι ἀρειᾶ ἀρειᾶ (ἀρειᾶ A, ἀρειᾶ B, quod ἀρειᾶ i. e. ἀρειᾶ legunt, mihi quidem sub accentu aliquod evanidum latere videtur : ft. ἀρειᾶς), σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ ὡς παρ' Ἰππώνακτι· [50], τουτέστιν ἀπειλεῖ (ἀπειλῆ A : ft. ἀπειλεῖς) σῦκινόν με ποιῆσαι (σύκ. μ. π. om. B) || (II) Et. SYM. [ECV] (Gaisf. ad Et. Magn. 139, 36; hinc Lentz, Herodian. I. 454, 11s) ἀρειᾶ τὸ ἀπειλῶ, ἀρειᾶς (ἀρ. om. E) ὡς παρ' Ἰππώνακτι· [50], ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς (ἀντὶ — ἀπ. om. E) || (III) cf. HESYCH. (α 7105 L.) ἀρειᾶς· ἀπειλεῖς (ἀρειᾶς· ἀπειλᾶς cod., ἀρειᾶς· ἀπειλᾶς Kust., recc. Edd. : corr. et huc traxit Dg.⁴, cf. St. Ipp. IV. 5) || (IV) CONST. ARAB. 'H μικρὰ ἀφέλεια ἢ παρεμβόλειον τῆς κόμης cod. Laur. 55, 7 f. 359^r (cf. Dg.¹⁴ 163) ὅτε δὲ καὶ ἀρειᾶ τις ἐπ(ε)ισφρήσει(ν) (ἀρειᾶ τις ἐπισφρήσει cod. : corr. Bühler ap. Dg.¹⁴), ὡς Ἰππῶνάξ φησι, δέϊ ὀπλίζεσθαι

49 3 Herond. 6, 17s λίσσομα[ι σ]ε, μή ψεύσῃ / φίλῃ Κοριττοῖ et 46 ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ, necnon 3, 86 μή με, λίσσομαι, κτεινῆς | Eur. Or. 255 (= Alex. 3, 1 K.) ὦ μήτε, ἰκετεύω σε, μή πείσῃ μοι | Ar. Pax 382 μή νυν λακίσης, λίσσομαί σ', ὀρμηδίων | Soph. Ai. 368 μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αἰδῶ τάδε al., cf. A 173s οὐδέ σ' ἔργω / λίσσομαι . . . μένεν

50 cf. fr. 79, 5 κηρίνους ἐποι[] | Ar. Pl. 945—947 εἰδὼν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ / γῆρ σῦκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν / ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην | Antiph. 122, 4 K. λεπτῶν, ἀσίτων, σῦκινον | Theocr. 10, 45 σῦκινον ἀνδρες

114s, hinc Κομῇ σὺ χαίρε Br.¹ 61 : καίλας (= τῦρραρος ὑπὸ Ἀνδῶν Hesych. λ 134 L.) Ἀθηνᾶ (aus Ἀθηναῖος abgekürzte Form'), ἔρρε· κερωνίσσω (sic) Schm.¹ 640 : Ἀθηνᾶ, μαλὶς / κορίσ', ἐλέαιρε (nisi δυνάσται, χαίρε) Hart. 225 : Μαλὶς, ἐλέαιρε etiam Sitzl.¹ 158 : Μαλὶς, γυνὼ σε prop. Cr. XXIII : Ἀθηναίῃ / ὑλίσσομαι σε Kn. (iam Kn.¹ 22) coll. Hesych. ι 544 L. Ἰληθι· χαίρε | de καὶ με (necnon de verborum constructione) dubitans, μὴ με (et mox λίσσομαί σ'. ἐμὲ ῥατ.) ci. Schnw. Beitr. 114 : καμὲ (et λίσσομαί σε, μὴ ῥατ., quasi sit ὥστε μὴ ῥατ.) Sitzl.¹ : ὅρα με (κόμισκ' et v. 2 λαχόντα· λ.) prop. Hll. VIII, obl. Sitzl.² 156 ('... die Rede in zwei unverbundene Sätze zerrissen wird, von denen der zweite ausserdem noch zweideutig ist'), qui ὁρᾷς et λίσσομαι δὲ praeoptavit, at pedestris claudicansque sermo servili cum indole congruere videtur | μεδεσπότεα βέβρον codd. (μεδεσπότε ἀβεβρον B, unde iniuria ἀβεβρέλου ci. Bgk.⁵ 590, rec. Bgk.¹) : corr. Schnw. : -πότεω trisyllabum falso interpr. Tzetzes (vide ad fr. 7, 2) | β. hapax, Lydinum vocabulum fuisse alii arbitrantur (Schnw.³ 205, Fick¹ 272, Lambertz l. c. al.) alii Celticum (Whatmough¹ 76 [βέβρος]), sed res in incerto manet (cf. Mss. 128); sunt qui coll. Hesych. β 439 L. βέβροε· ἀγαθός. χρηστός. καλός; Hipponactis βέβροε in bonam partem accipiant ('indessen wird [...] hier nicht die Bedeutung tōricht, unsinnig, sondern gut, sanftmütig gefordert' Hffm., item Fick¹ 272, Kn., Whatmough² al.), vix recte (cf. Chantr. DELG 172) || 3 τυχόντα nullo iure Hart. 225 | de ῥατ. vide ad fr. 6, 1

50 prim. rec. Bgk.² (sine καὶ νῦν) || de simulacro quodam Hipponactis ex ligno ficulneo faciendo cogit. Adr. 37 adn.; σῦκινόν τινα ποιῆσαι contra 'podicem alicuius hiantem facere', i. e. 'aliquem percidere, pedicare' susp. Bartalucci 248s; σῦκινον 'ficosum', i. e. 'qui penem ulceratum habet' interpr. Vox 88s, qui hunc versum ad pharmacorum ritum (cf. fr. 30, 1) referendum censet ('σῦκινος quindi non sarà altro che un sinonimo ipponatteo di φαρμασίτης [= fr.² 203]') et ad Hom. κ 230—243 ft.

51 (47 W.; 11 Md.)

παρ' ὧι σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
 πρὸς μὲν κινήσειν τὸν Φλυσίον < x x >
 Ερμῆν

51 (I) Tzetz. Exeg. II. A 25 pp. 83, 25 — 84, 2 Herm., vide ad fr. 35 || (II) 2s cf. HESYCH. (φ 656 Schm.) Φλυσίος· ὁ Ερμῆς {καὶ μὴ τις} (delevi, ad Φλιάσιος spectant, cf. Steph. Byz. 668, 6 Mein. et IG 5 [1] 363, 17, vide Mss. 135 adn. 3 : iniuria lemma temptavere Br.¹ 51 [Φλιάσιος] et Bgk.⁹ 21 [Φλυσίον, hinc -σεών Kn., ad mensium nomina in -ίων sive -εών cadentia accommodantes])

51 2 init. sscr. προσκινήσειν

51 1 Ion Ch. 6 P. (34 Blum.) ἀοῖον ἀεροφοῖταν ἀστέρα / μείναμεν ἀέλιον λευκοπτέ-
 ρονγα πρόδρομον | I 427 παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθῆτω | A 723 μείναμεν Ἡῶ
 δῖαν | Men. Aspis 80s τινὰς / μείναντες ἡμέρας ἐπλέομεν | Θ 1 ἡὼς μὲν κροκόπεπ-
 λος | Corinn. 2, 3 P. Ταναγρίδεσαι λευκοπέπλος | Eur. Tr. 847s λευκοπτέρον / . . .
 Ἀμέρας (cf. Alc. 843s et Ion 1150, necnon Alex. 89, 2 K.), cf. λευκὴ ἡμέρα Eur.
 174 K. (= Soph. 6 R. et Men. 260 Kō.-Th.); Callim. Iamb. 1 fr. 191, 37 Pf. θεοὶ τε
 λευκὰς ἡμέρας ἐπίστανται, Aet. fr. 178, 1s Pf. ἡὼς οὐδὲ πιθοιγὶς ἐλάνθανεν οὐδ' ὅτε
 δούλοις / ἡμαρ Ὀρέστειοι λευκὸν ἄγουσι χόες || 2s Ar. Pl. 771 καὶ προσκινῶ γε
 πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον | IG 5074 (Nubia) προσεκίνησα θεὸν μέγιστον Ερμῆ[ν]
 ≈ 5075 et 5081)

parodicum, at omnia incerta || καὶ νῦν om. (II) | ἀρειᾶ (I) A, unde ἀρειᾶ Kn., D.²⁻³,
 Adr., Mss., Md.³ 33, W. al. : ἀρειᾶ (I) B, def. Dübner ap. Miller, Mél. 461, iure obl.
 Nauck¹ 106 ἀρειᾶ hapax, cf. An. Ox. 1, 88, 20 Cramer, Et. Magn. 134, 53 et
 751, 1 | σύκινος = ἀσθενής (cf. Hesych. σ 2233 Schm. = Suda σ 1324 Adl. =
 Phot. Galean. 2, 183 N. σύκινον· ἀσθενές, quae gl. ft. ad Ar. Pl. 946 referenda, cf.
 schol. ad l.), ἀδύνατος, ἀρχεῖος simm., nam τὸ ξύλον τῆς συκῆς videbatur χαῖνον
 ideoque εὐθραστον atque ἀρχεῖον, vide praesertim schol. Ar. Pl. 946 et schol.
 Theocr. 10, 45 p. 236, 9 — 15 Wendel (cf. ThGL 7, 1018 B), necnon Hor. Sat. 1, 8, 1
 olim truncus eram ficulnus, inutile lignum et proverbia συνίκη μάχαιρα, συνίκη βακτη-
 ρία. σύκινος νοῦς simm. (vide Leutsch ad CPG 2, 210s; nota prov. ἐγένετο καὶ
 Μάρδωρι συνίκη νῆψ [Adesp. chol. 8 D.]), cf. Olck, RE 6, 2113s et 2143 (haud
 recte Gerhard, Phoinix 18 adn. 3)

51 prim. rec. Wk. || 'videtur hoc fr. ex carmine petatum, in quo Hipponax amico
 profecturo iter descripsit et prudenter multa monuit' Bgk.⁹ 19, ad idem carmen re-
 ferens ex quo fr. 7 est desumptum (prob. Mein., Hart., Cr. XXXIII; aliter Br.¹ 50s,
 de Bupalto cogitans, cf. etiam Md.) || 1 ἡμέραν iniuria Hart. 219 | λ. ἡμ. μ. 'cum
 eximio lepore dicitur, nam idem significat, quod dictio λευκὴν ἡμέραν διαγαγεῖν,
 hoc est τὴν ἡδεῖαν καὶ ἱλαράν, interpretante Herodiano [. . .], simul ad epicum ser-
 monem alluditur' Br.¹ (cf. [Herodian.] Philet. p. 191 Dain; λευκὴ ἡμ. expll. ἀγαθὴ
 Hesych. λ 726 L., Antiatt. 106, 33 B.; Suda λ 323 Adl., Zenob. 6, 13, ἀγαθὴ καὶ ἐπ'
 εὐφροσύνη Phot. Galean. 1, 382 N., Suda λ 322 Adl. al.); diem festum fuisse, quo Ἀνθε-
 στήρια vel Γερῆνια (cf. Herond. 5, 80ss) vel simm. celebrari incipiebant, censet Md.
 32ss coll. Callim. 178, 1s supra laudato || 2 κινήσεις prop. Wk., rec. Hart., Kn.,
 W. : κίνησον prop. Mein., sed infin. e verbo, quod in sequentibus fuerit, pendere pot-
 est | de tmesi vide p. XXIX (cum infin. cf. Herond. 8, 46, vide Schwyzler-Debrunner
 426) | τὸν τῶν CV || 2s Φλυσίον Ερμῆν codd., servv. omnes fere Edd. (Φλυσίον
 vel Φλιάσιον prop. Hart. 217 ['so dass die Einwohner von Phliunt gemeint seien']:
 Φλεσίον prop. Schnw. Beitr. 103 coll. Et. Magn. 796, 4), sed an ὁ Φλυσίον E. pari

συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην

52 PHEREN. (?) ap. ATHEN. 3, 78bc (unde EUSTATH. ad Hom. ω 341 p. 1964, 148s) Φερένικος δ' ὁ ἐποποιός, Ἡρακλεώτης δὲ γένος, ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύλον θυγατρὸς προσαγορευθῆναι (scil. τὴν συκῆν). Ὀξύλον γὰρ τὸν Ὀρείου Ἀμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μινέοντα μετ' ἄλλων γεννήσαι Καρόαν, Βάλανον, Κράνειαν, Μορέαν, Αἰγειρον, Πτελέαν, Ἀμπελον, Συκῆν, καὶ ταύτας Ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι, ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώνικτα φάναι· [52]

52 Ξ 231 Ὑπνω . . . κασιγνήτῳ Θανάτοιο (cf. Hes. Th. 756) | Aesch. Ag. 494s κάσις | πηλοῦ ξίνουρος διπρία κόνις, Sept. 494 λιγνὸν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν | Marc. Arg. AP 6, 248 (23 G.-P.), 1s λάγυνε . . . | . . . κασιγνήτη νεκταρὲς κύλικος | Babr. 19, 1 βότερς μελαίνης ἀμπέλου παρωρεῖη

iure atque ὁ Φλυήσιος E. dici non possit dubito ('nor do they say ὁ Δηλίων Ἀπόλλων but ὁ Δήλιος' Kn. 44 adn.) : corr. et lac. statuit Dg.¹³ 146 coll. (11), praeunte Bgk.⁹ 20, qui Φλυήσιον Ερμείην ('propter metrum fieri non potest' Mein.) vel Φλυήσιον <θ> Ερμῆν ci. : Φλυήσιων' prop. Bgk.²⁻³ ('ut is sit, qui alias Φλυήσιος dictus, cf. Hesych.'): retractavit Bgk.⁴), rec. Kn. ('perhaps -εῶν'), Sn. : Φλυήσιον πάλμην prop. W. deletο Ερμῆν. 'mihi non incredibile videtur inter Athenienses, qui Androclis ductu et auspiciis Ephesum commigrarunt (. . .), fuisse etiam Phlyenses, a quibus postea pagi Ephesiaci cives Phlyesii appellari potuerunt' Mein., item Bgk.⁴; obl. Br.¹ 51, qui, cum nulla usquam commemoretur Phlyesiorum gens, Φλυήσιοι ('tanquam Nugatorum [. . .] natio') per iocum dici censet 'ἀπὸ τοῦ φλυάζειν, ab exaggerata verborum volubilitate'; de voce ficta cogit. etiam Romagnoli 204, nisi quod φλύσις potius cont. ('Ermete delle pustole'), vide etiam Md. 34

52 prim. rec. Wk. || Aeschrioni dub. tribuit Kn. propter metaphorae novitatem, sed cf. frr. 106, 10 et 138 | de Thargeliorum ritu olim cogit. Bgk.¹² (prob. Br.¹ 63) coll. Tzetz. Chil. 5, 737 Leone τέλος πυρὶ κατέκαιον (scil. τὸν φαρμακόν) ἐν ξύλοις τοῖς ἄγροισι (cf. Theocr. 24, 91 necnon Phryn. PS 15, 12s de Borries) et Macr. 3, 20, 3 ubi inter arbores, quibus in consimili caerimonia 'portenta prodigiaque mala comburi iubere oportet', etiam 'ficus ater' numeratur: de phallo ficulneo, qui in Dionysiis frequentabatur, Pestalozza 318 (prob. Md. 96s), miris argumentis fretus; sensum obscenum inesse susp. Romagnoli 204 (item W. Stud. 142) coll. Ar. Pac. 1346–1350, vide etiam Ach. 995s (cum schol.), Eccl. 708, Archil. (?) 331 W. (cf. V. Buchheit, RhM 103, 1960. 200–229) || σκῆν Schnw. (cf. Beitr. 108) probb. Mein., Br.¹, Kn. ft. recte, cf. Anan. 3, 2 W. συκῆς et vide Dg. St. Ipp. III. A. 1 adn. 1 | μελαίνης dub. Dg.⁸ 89 coll. Babr. l. c. et Eur. Alc. 757 πίνει μελαίνης μητρὸς (= τῆς ἀμπέλου schol.) εἰς ὥρον μέθυ, sed cf. Dioscor. 1, 126, 2 | ἀμπέλου A | ficus vitisque saepe consociantur (w 246, Herodot. 1, 193, 3, Ar. Pax 557 et 596s, Apoll. Car. 25. 4 K., Demosth. 55, 13, Dioscor. 1, 126, 2 et 1, 128, 6 al.), cf. Hehn 83ss; ad metaphoram cf. etiam I. Waern, ΓΗΣ ΟΣΤΕΑ. The Kenning in Pre-Christian Greek Poetry, Diss. Uppsala 1951, 83, Fraenkel ad Aesch. Ag. 494, Latte Kl. Schr. 721; ad congruentiam inter Hipponactem et Aeschylum (vide supra) cf. etiam frr. 77, 5 et 160 | κασιγν. vox epica (Laeger 44)

53 (50 W.; 37 Md.)

οἴκει δ' ὀπισθε τῆς πόλιος †έν† Σμύρνη
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λεπρῆς Ἀκτῆς

53 STRAB. 14, 1, 4 (633s C.) (lectiones codicum mihi communicavit Lass., cuius siglis utor) Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζών ἢ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον, ἀφ' ἧς τοῦνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ πόλει. ὥς καὶ ἀπὸ Σισύροβης Σισυρβίται (ita z : -ῆται cett.) τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο. καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφεσον Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶνας⁵ [53]. ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρὴ μὲν Ἀκτὴ ὁ Πριών (ita F : Πρηών cett. necnon Anton. Lib. 11, 1, probb. G. Dind. ThGL 7, 1609 D, Heck.¹ 485, Kn. al. : Πίων rectius Paus. 7, 5, 10 et Plin. Nat. Hist. 5, 115 (Pion), cf. Büchner, RE 5, 1905, 2781, 30ss, hinc Πείων W.) ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὀπισθεν τοῦ Πριώνος (ita F : Πρηώνος cett.) κτήματα ἐτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίῃ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ (περὶ Edd.) τὸν Κορησσὸν παρῳρείος. ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν περὶ τὸ Ἀθήναιον τὸ νῦν ἐξω τῆς πόλεως ὄν κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον, ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον. ὀπισθεν μὲν τῆς νῦν (τῆς ποτε F, unde τῆς τότε nonnulli edd.) πόλεως. μεταξὺ δὲ (δὲ om. F) Τρηχέης (-είας F) τε καὶ Λεπρῆς (ita z : Λεπρίης cett.) Ἀκτῆς

53 1 cf. B 811 (= Φ 567, cf. Chantr. Gramm. Hom. 1, 170 et 217) προπάροιθε πόλιος, θ 524 πρόσθεν πόλιος al. || 2 ε 425 τριχέαιρ ἐπ' ἀκτὴν, Herodot. 7, 33, 4 ἀκτὴ τρηχέα ἐς θάλασσαν κατήκουσα | Lyc. 642 ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς

53 prim. rec. Wk. || ad Σμ. (Ephesi vicum), Τρηχεῖα, necnon Λεπρὴ Ἀκτὴ (hodie Bülbül Dağ) cf. Keil, L. Robert, Hellenica 11/12, 1960, 141–143. W. Alzinger, RE Suppl. 12, 1970, 1595 || 1 οἴκει codd., rec. (ψ-) Edd. fere omnes (ὡκεε Md.³ 27, praeunte Tarditi² 194) : corr. Schnw. Beitr. 108 ('oder οἴκεε', quod prob. Br.¹ 71, imperative tamen accipiens), rec. Bgk.⁴, Kn., W., vide ad fr. 18 : οἴκει Heck.¹ 485, prob. Mein. Vind. Strab. 217 | ὀπισθεν e g, ita Salm. Plin. Ex. 568 D, Kn. | πόλιος ἐν L. Allatius (Philonis Byz. De septem orbis spectaculis, Romae 1640, 88), item Salm. l. c., rec. Edd. fere omnes, sed 'πόλιος mere epica forma est, qua vehementer dubito num poeta iambographus uti voluerit' Mein. Vind. Strab. l. c. : πόλιος ἐν<ι> Mein. Vind. Strab. l. c., rec. Md., sed ἐνί quoque ἐπιχώτερον videtur (Dg.¹ 755, cf. Fick² 513) : πόλιος ἐπὶ vel π. ἐν <τῇ> prop. W. Ionica forma πόλιος (cf. Renner 1, 222s) etiam Herond. (2, 8; 26; 31) usus est; Hipponactis temporibus πόλεως quoque usitatum esse notavit Hiersche 115, cf. Schwyzer, Dial. gr. nr. 707 A 2 (Ephesi) || 2 Τρηχέης codd. (-είας F) : corr. Kn., rec. W. (idem error in Adesp. iamb. 2, 2 W.), cf. Theogn. 715; Herodot. 4, 99, 9 al. | Λεπρῆς F, rec. omnes fere Edd. : Λεπρῆς rell. codd., quod iam coniecerat Salm. l. c. (a λεπρός 'scaber'), item dub. Mein., probb. Br.¹ 71, W., Sn., cf. W. Stud. 141s | ἀκτὴ de colle hic tantum, quapropter ἄκρης Heck.¹ l. c., item dub. Mein. Vind. Strab. l. c. ('memoratu dignum exemplum [...] nominis ἀκτὴ ad quamlibet eminentiam translato, v. Erfurdum ad Soph. Oed. Tyr. 184. ac fortasse Hipponax ἄκρης scripserat : Strabo tamen in suo Hipponactis libro ἀκτῆς legit'), obl. Br.³ 728

FRAGMENTA

54 (51 W.; 35 Md.)

ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας

55 (52 W.; 56 Md.)

καί μιν καλύπτει, μῶν χαραδριὸν περνάς;

54 HARPOCR. 198, 4–6 Dind. μάλθῃ· ὁ μεμαλαγμένος κηρός. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου (46, 11). Ἰππώναξ. [54]

55 (I) SCHOL. Plat. Gorg. 494b p. 157 Greene = SCHOL. marg. Olympiod. ad l., p. 157, 25ss Westerink χαραδριὸς ὄρεσις τις δὲ ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει· εἰς δὲ ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ὅσον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσι αὐτόν (αὐτοὺς male schol. Olympiod.) οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προΐκα ὠφελῶνται οἱ κάμωντες. [55], ὡς φησὶν Ἰππώναξ || (II) SCHOL. Ar. Av. 266 'χαραδριὸν μιμούμενος'. Εὐφρόνιος (p. 76 Strecker) ἐκ τοῦ 'χαραδριὸν μιμούμενος' ἀξιοῖ δέχεσθαι 'ἀποκεκρυμμένος'. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθαλμοί, οἱ πωλοῦντες αὐτόν, φασὶ (φησὶ G. Dind.), κρύπτουσι, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνῆσασθαι τις ἰαθῇ παρέργως. ἄλλως. [55] (ἄλλως κ. τ. λ. omm. ΓΡ) || ex (I) schol. Olympiod. et (II) pendet (III) SUDA χ 90 Adl. || (IV) cf. HESYCH. π 1979 Schm. περνᾶς· πωλεῖς

54 prim. rec. Wk. || post fr. 39 locant Edd. permulti, duce Schnw. | obscena significatio non aspernanda, vide Ar. Pl. 1093 (cf. Henderson 164) | Harpocrationis codicum lectiones necum communicavit J. J. Keaney, cuius siglis utor | ad μ. = μεμαλ. κηρός cf. etiam Hesych. μ 180 L. (hue trahunt D.¹⁻³, W. al., nescio an recte), An. Gr. I, 295, 8 Bachm., Et. Magn. 574, 34 al. (cf. Ael. Dion. μ 5 Erbse). vocem usurpp. Cratin. 204 K., Aristoph. 157 K. al., sed de navibus hic tantum (ad rem vide C. Torr, Ancient Ships, Cambridge 1894. 34 cum adn. 88) | τρόπιν QA (corr. Maussacus), sed τρόπιν KPMRV : τράμιν (vel τράμην) Bl. Adv. 63, praeter necessitatem; vide etiam quae praecedunt Harpocrationis glossam (p. 197, 14ss Dind.) μαλκίομεν· . . . ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρεον φρίττειν, ubi permirum τὸν ὄρεον (ita N : τὸν ὄρεον vel ὄρεον cett. : τὸ ὄλον Pauw) ad hanc Hipponactis vocem τρόπιν rett. Radt² 415. τρ. (= τὸ κατώτατον τῆς νεῶς Hesych. τ 1498 Schm.) Homericum (ε 130, η 252 al.) | χρίσας ARV : περιχρίσας Valck. (1773) ad Theocr. 7. 105. ft. recte (probb. Dind. ad Harpocr. et Br.¹ 38), etsi κονιαταί· οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες in Suda κ 2033 Adl. adfertur (περιχρίοντες G. Dind. ThGL 6, 984 D) | cf. σ 179 ἐπιχρίσθαι ἀλοιφῇ, φ 179 al.

55 prim. rec. Wk. || ad rem cf. Dg.¹⁶ | vide ad testim. 60 || ita (I), καὶ μὴν καλύπτει, ὡς χαραδριὸν περνάς (II), καὶ μὴν καλύπτει (καλύπτει G et B), μῶν χ. περνᾶς (III) : καὶ μιν καλύπτει· μῶν χ. περνᾶς; Wk., probb. Hll., Cr., D.¹⁻³, Adr., Md., Miss., Md.³ 35, Sn. al. : καὶ μιν καλύπτει· μῶν χ. περνᾶς; Schnw., rec. Bgk.¹⁻³ : καὶ μιν καλύπτει, ὡς χ. περνᾶς Hart. 227 : καὶ μιν καλύπτει μ' ὡς χ. περνᾶς Hffm. : καὶ μιν καλύπτει(ς), μῶν χ. περνᾶς; Ruhnken (Lexicon vocum Platoniarum, Lugd. Batav. 1789, 273), rec. Bgk.⁴ ('nisi forte praestat πέρονες'; cf. iam Bgk.¹, necnon Bgk.²⁻³ qui tamen 'possis etiam καὶ μιν καλύπτουμι' ὡς χ. περνᾶς' add.), hinc καὶ μιν καλύπτει(ς) ὡς χ. περνᾶς Mein., probb. Br.² 350, Fick, καὶ μιν καλύπτει(ς) : μῶν χ. πέρονες; Kn. : καὶ μὴν καλύπτει· μῶν χ. περνᾶς; W., probb. Casanova¹ 165 al., sed media forma καλύπτει iam Bernh. Suidae Lex. 2, 1597: 'perhaps καλύπτει could be kept as a middle (καλύπτει); if μιν is a part of the body' Kn. 25 adn. 1) testimoniis ab ipsis respuitur (vide Dg.¹⁶), neque καὶ μὴν apud lyricos usquam invenitur (cf. Denniston² 351 s) | ad μιν cf. fr. 78, 6 et 130; καλ. vox epica (cf. e. g. II 502 μιν . . . κάλυπεν) et tragica | μῶν suspectum, nam 'findet sich nur bei den attischen Schriftstellern' (W. Bäumlein, Untersuchungen über griech. Partikeln, Stuttgart 1861.

56 (53 W.; 46 Md.)

ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβαβάξαντες

57 (54 W.; 59 Md.)

κρίγη δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ

56 ET. GEN. [AB] (p. 109 Miller; gl. 62 Cal.) = ET. MAGN. 334, 1–4 (≈ ET. SYM [ECV] [Gaisf. ad Et. Magn. 334, 1], ZON. 706 T.) ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἰππώνακτι· [56] ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες· ἀπὸ τοῦ βάζω βάξω, βιβάζω (βιβάζω Et. Gen. B et Et. Sym.), βιβάζας, βιβάζαντος (-τες Et. Sym. C) καὶ ἐμβιβάξαντες (καὶ ἐμβ. om. Et. Sym. C; ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω ἐμβιβάξω. σημαίνει δὲ τὸ ἐμβοήσαντες Zon., post Hipponactis versum)

57 (I) HERODIAN. Π. ῥήμ. 2, 803, 5–12 L. ap. ET. GEN. [ABJ] (p. 195 Miller; gl. 112 Cal.) (≈ EPIM. HOM. AN. OX. 1, 268, 7–13 Cramer [versu omisso], ET. GUD. 347, 21–29 Sturz, ET. MAGN. 538, 51–539, 2, ZON. 1258 T. [sine poetae nomine]) κρίκε· . . . καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κρίγη, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι, οἶον· [57] || (II) cf. HESYCH. (κ 4094 L.) κρίγη (κρίγη cod. : κρίγη Schm., Latte, sed hic κρίγη et κρίγη coniunguntur) ἡ γλαῦξ. οἱ <δὲ> (suppl. Latte) δαίμονες, εἰδωλα

57 A 334 κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν | Ovid. Metam. 5, 549s foedaque fit volucris, venturi nuntia luctus, / ignavus bubo, dirum mortalibus omen, cf. Verg. Aen. 4, 462s

303s), etsi Ἰωνικός καὶ Αἰολικός καὶ Δωρικός dicitur ab Apoll. Dysc. 1, 228, 22s Schn., cf. Dg.¹⁶ | de charadrio cf. Thomps. GB 311ss; ad proverbium χ. μιμούμενος cf. etiam Apostol. 18, 12 (CPG 2, 720, 12ss L.-Schnw.); Hipponactis verba spectat A. Schottus, Adagia s. Proverbia Graecorum ex Zenobio Diogeniano et Suida. Antwerp. 1612, 620 (Prov. Metr. 805) | ad περνάς cf. X 45, Eur. Cycl. 271, Herond. 3, 74 al., cf. fr. 38, 1; de v. l. περνᾶς ((III) et (IV)) cf. Dg. MCr 10/12, 1975/77, 274; de interrogatione vide ad fr. 18

56 prim. rec. Wk. || ἐμβιβάξαντες codd., rec. Edd. fere omnes, frustra deff. in primis Bgk.¹³ 175 (qui largitus βιβάζειν 'in Bewegung setzen', βαβάζειν contra 'schwätzen' fuisse, Hipponactem tamen 'ἐμβιβάξαντες für das gewöhnliche ἐμβαβάξαντες' dixisse censet), Lobeck, Rhemat. 77, Schm.³ 601 (coll. βάπτω / βιπτάζω, sed vide Chantr. DELG 164) : corr. Schneider, Wb. s. v. ἐμβαβάζω, probb. Schnw. Beitr. 111, Mein., Hart., Md., Mss., W. ἐμβ. hapax, cf. Hesych. β 1 L. βαβάζειν· τὸ <μη> (suppl. Mus.) διηρθρωμένα λέγειν. ἐνιοὶ δὲ βοᾶν et β 9 L. βάβαξ· . . . λάλος, φλύαρος (ad Arch. 297 W. referendum, cf. etiam Lyc. 472), vide Frisk, GEW 1, 206; cf. etiam β 6 L. βαβίκτης· ὀρχηστής, ὕμνωδός, μανιώδης (Cratin. 321 K.), κρῆν' αἶσος q. ὅθεν καὶ Βάκχος, necnon β 10 L. βαβάξαι· ὀρχησάσθαι bhf <Λυδοί> h et ε 1287 L. ἐμβαβάξαι· ἐκσαλεύσαι. Σοφοκλῆς Ἀντιφρογίδις (fr. *139 R.) al.; ad quaestionem 'utrum saltandi an loquendi notio stirpi insit antiquitus' vide Latte, Hesych. 1. 501s, Mss.⁸, Chantr. DELG 154

57 prim. rec. Wk. || ad rem vide Dg. St. lpp. IV.5 | κρίγη (I), rec. Edd. fere omnes, plerumque de stridore manium (coll. Ψ 101, ω 5 et 9, ubi γνῆραι mortuorum τρίζειν dicuntur) vel dentium (coll. schol. Ar. Av. 1521, Suda κ 2415 Adl. al., ubi κ. explicatur ὁ γινόμενος τοῖς ὁδοῦσι τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός) interpretantes ('noc-tuam' contra vertunt Hart., Adr., Md., Sn.) : corr. Mein. (probb. Br.¹ 74, Mss., Md.³ 35), qui recte vocem κ., de noctua mortuorum nuntia, παροξυτόνως scriben-dam esse ostendit, 'quum κρίγη de stridore dictum acuatur' (cf. ἀρπάγη / ἀρπαγή,

FRAGMENTA

58 (56 W.; 50 Md.)

σίφωνι λεπτῷ τοὑδίθημα τετρήνας

59 (57 W.; 51 Md.)

στάζουσιν ὥσπερ † ἐκ τροποίου † σάκκος

58 (I) POLL. 6, 19 ὅτω δ' ὁ οἶνος ἀρύεται, ἀρυστήρ, ἀρύστιχος, ἔφηρος, οἰνήρουσις, κοτύλη, λεπαστή, οἰνοχόη, κύαθος· ὅτω δὲ διηθείται, ὕλιστήρ καὶ σάκκος καὶ τρύγοιπος· καὶ σίφωνα μὲν, ὅτω ἐγέοντο, Ἰππῶναξ εἰρηκεν· [58] || (II) cf. HESYCH. σ 790 Schm. σίφων· . . . καὶ τῶν σταχῶν καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καυλίσκοι (καδίσκοι cod. : corr. Guyetus), καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται (χρῶνται cod. unde <εἰς> τὸν οἶ. χρ. Heins., <πρὸς> τὸν οἶ. χρ. Christ. : corr. Toup¹ 3, 36)

59 POLL. 10, 75 ὃ δὲ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν ἀρυστήρ . . . καὶ ὁ τρύγοιπος καὶ ὁ σάκος (σάκκος ABFS) ἐπὶ τοῦ τρυγοίου εἰρημένος, καὶ ὁ ὕλιστήρ. Ἰππῶναξ δὲ φησι· [59]

58 Ar. Thesm. 556s ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι / ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον Lyc. 122 τετρήνας (= 422, 948), cf. etiam H. Merc. 48 (ci. Matthiae)

59 Ar. Vesp. 701s καὶ τοῦτ' ἐρίω σοι / ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἐνεχ' ὥσπερ ἔλαιον | Soph. Phil. 783s στάζει γὰρ αὐ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ / κηκίων αἶμα | Herond. 3, 33 ἐνταῦθ' ὅκως νιν (scil. τὴν ῥῆσιν) ἐκ τετρημένης ἤδει

κάμπη / καμπή simm., vide Riess²) : τρίγη Bl. Adv. 63. κ. hapax; ad noctuam similesque ferales aves (βύας, νυκτικόραξ etc.), quae θανατηφόροι dicebantur, cf. Thomps. GB 66s, 78, 209, A. Taylor ap. Hoffmann-Krayer, Handwörterb. d. deutsch. Aberglaubens, 2, Berlin—Leipzig 1929/30, 1073—1076; διάκτορος (scil. Palladis) dicitur γλαῦξ in Callim. 519 Pf. | κριγὴ τε (I) Et. Gen. B

58 prim. rec. Wk. || 'Hipponax de eo qui vinum furtim ex cado pitissarat seu gustarat dixit' recte Scal. in Varr. 89, prob. Br.¹ 50, item Romagnoli 218s, qui Ar. Thesm. 556s (vide supra) cont.; obscenam significationem susp. Md. (coll. Eur. Cycl. 439, Ar. Thesm. 1124), D. Müller, Musa Iocosa (Festschr. Thierfelder), Hildesheim—New York 1974, 38 adn. 45 (coll. Ar. Eccl. 991), W. Stud. 142 (qui cont. etiam Arch. 42 et 46 W., necnon Anan. 6 W. et Sophr. 24 Kaib.) || σ. de fistula vinaria P. Eleph. 5, 4 (III saec. a. C.), Hero Spir. 1, 1, Al. Aphr. Probl. 2, 59 τὸν σίφωνα ἐκμυζοῦντες ἔλκομεν τὸν οἶνον | τω (erasum in S, τὸ A) ἐπίθ. codd. (teste Bethe; ἐπίθεμα vet. Pollucis edd. : corr. Wk.) : corr. Salm. ap. Lederl. Poll. 575 adn. 76; vox Homeric (Ω 228) | τέτρηνας codd. (? nihil Bethe [τετρήνας] ad hoc), vet. Pollucis edd., rec. Wk. et dub. Bgk.¹ : corr. Salm. l. c., ad τετρήνας ('propter augmentum, quod omitti non potest, necessarium' Mein., vide p. XXVII) cf. Lyc. II. cc.; τετραίνω vox Homeric (ε 247, ψ 198 al.), usurp. etiam Herond. 3, 33 τετρημένης, cf. Suda τ 410 Adl. (= scholl. Lyc. 122 et 422) τετρήνας· τροπήσας

59 prim. rec. Wk. || de quibusdam sudore manantibus cogitt. Romagnoli 280, Md. al.; obscenam significationem inesse susp. W. (vide infra) || στάζουσιν omm. FS : στάζουσαν prop. W. miris argumentis fretus (vide infra) | ὥσπερ ἐκ τροποίου FS, ὥσπερ (quod ὥσπερ ἐς male legebant vet. Pollucis edd.) τροπήιον CL, rec. (-ήι-) D.² et Adr. ('como el colador de una prensa de vino'), caesura tamen neglecta : ὥσπερ ἐκτροπήιον Salm. ap. Hemst. Poll. 1241 adn. 33 ('stillant uti sagum, quo vapram, quae ἐκτροπίας dicitur, percolunt'), item W. ('that could be an adjective with σάκκος, 'a strainer at a vat-outlet', but I am more inclined to connect it with ἐκτροπίας (Aleiophr. 1, 20, Pollux 1, 248), a term for wine that has turned sour. Cf.

κάλειφα ῥόδιον ἡδὺν καὶ λέκος πυρῶν

60 (I) POLL. 10, 86s καὶ λεκίδα δὲ Ἐπίχαρμος εἶρηκεν ἐν Ἡβης γάμφῳ [70 Kaib.], ἐν δὲ Σκίρωνι (fr. 126 Kaib.) καὶ πηλίνων λεκίς. ἐν δὲ τοῖς Δημοκρατοῖς λέκος εὐ-
ρίσκομεν, Ἰππώνακτος εἰπόντος. [60]. Ἰπποκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας ὁδῶς
([Hippocr.] Acut. 63 et 69 Kühlew. [2, 518 et 522 L.] λεκίσκιον) λεκίσκον εἶρηκεν
(II) cf. HESYCH. (λ 574 L.) (≅ CYRILL. Lex. λεκ 12 Dr., THEOENOST. Can. 27, 49
Alpers, cf. PHOT. Galean. 1, 379 N.) λέκος . . . τρύβλιον

60 Phoen. 2, 1s Powell κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθῶν (cf. fr. 48, 2s) / . . . ἡ λέκος
πυρῶν (in fine choliambi) | Cephisod. 3, 1–3 K. ἀλείφεισθαι τὸ σῶμά μοι πρῶν | μύρον
ἰρινον καὶ ῥόδιον . . . / καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρῶν μοι βάκαριν (cf. fr. 107, 21) | Hip-
pocr. Mul. aff. 1, 74 (8, 158 L.) ἀλειφα ῥόδιον, Nat. mul. 109 (7, 430 L.) ῥ. ἀλειφα al.

also LSJ² τρέπω II. 3, τροπή I. 2, τροπίας [. . .]. For wine as a metaphor for the
vaginal secretion cf. carm. conv. 909, 4 (the song of Hybrias); Ar. Plut. 1084–5
(+ Plut. de tuenda san. 125a); the Sumerian love-song in Pritchard, Ancient Near
Eastern Texts² p. 496; perhaps fr. 48 [= 52] above Stud. 142, ubi etiam fr. 58
cont.): ὥσπερ ἐκτροπιῶν Kuhnus ap. Hemst. l. c.: ὥσπερ ἐξ τροπήνιον (vel τρα-
πήνιον) Hemst. l. c. ('stillent sicuti saccus colatorius in torculari', ἐξ = ἐν interpreta-
tus, vix recte), rec. Wk., Fick (ὥς περ), Hffm., at 'vinum non e colo in prelum, sed
e prelo in colum defluit' obl. Mein.: ὥσπερ ἐξ τροπιῶνιον Jungermann ap. Hemst.
l. c. (ἐκ τροπιῶνιον iam Salm. e Polluce): ὥσπερ εἰς (debuerat ἐς) σάκος ῥωπήνιον
Toup¹ 2, 554, iterum Toup² 122 ('vas sive textum vimineum'): ὥσπερ εἰς τροπήνιον Do-
bree (teste Bgk.²) et Mein., rec. Bgk.²⁻³ et Hart.: ὥσπερ ἐκ τροπήνιον Bgk.⁴, rec.
Md. (dub.), Mss., Sn. al., ὥσπερ ἐκ τροπήνιον Hll. (τραπ- iam Hemst. [vide supra], idem
praepotat verat etiam Passow [cf. Handw.³ 2, 1387], frustra obl. Johansson 176), rec.
Cr., D.¹, cf. η 125 τραπέωσι, [Hes.] Sc. 301, Anan. 5, 4 W., necnon Hesyeh. τ 1265 Schm.
τραπείν· λιποπατεῖν, τ 1267 τραπητός· ὁ οἶνος simm. (Chantr. DELC 1129), cf.
etiam lat. *trapeum*: ὥσπερ ῥεῖ τραπήνιον prop. Kn. ('since ὥσπερ requires a main
verb', sed cf. Herond. 3, 33, vide Jung 45 et Diethel 83: ὥσπερ ὁ τροπήνιον prop.
G. Serrao ap. Dg. St. Ipp. IV. 5 | σάκος CL, rec. D.³ et Adr., probb. Bgk.²⁻⁴ (dub.), Jung
57, 6 al., sed cf. Ael. Dion. σ 4 Erbse σάκος οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνός π, Phryn. Ecl.
225 Fischer al.: σάκκοις prop. Bgk.⁴ σ. vox semitica, cf. E. Mss. 24s, hac cum vi (cf.
etiam Poll. 6, 19) ap. Hipponactem tantum occurrit; de sacco vinario vide Mart. 12,
60, 9 (cf. 2, 40, 5), de colo torculario Verg. Georg. 2, 242 et Colum. R. R. 12, 19

60 prim. rec. Wk. || 'ridiculi causa (. . .) rosaceum oleum suaveolens scutellae
tritici iunctum est sive potius oppositum' Br.¹ 48 (de convivio Bupalii et Aretae cogi-
tans); de quodam poculo magico cogitat Md., de medicorum praecepto probabilius
Tedeschi² coll. Hippocr. Epid. 4, 30 | ad Phoenicis imitationem cf. Knoche¹ 2, 4.
Gerhard, Phoinix 180s || κάλειμμα Bl. Adv. 63, nulla ratione ad ἀλειφα cf. Hes.
Th. 553 (v. l.), SIG 57, 34 (Mileti, VI/V a. C.), Aesch. Ag. 322, Hippocr. (vide supra);
Callim. 7, 12 Pf. (Becht. GD 107s) | ῥόδιον (-ιο-) Kn. (praeeunte Kuhnio ap.
Hemst. Poll. 1258 adn. 34) coll. Ar. Lys. 944, sed de tribr. in secundo pede vide
p. XXIX; ῥ. ἄλ. vel ἔλαιον (cf. iam Ψ 186) vel potius μύρον, medicis satis consuetum
(Hippocr. Nat. mul. 8; 16; 32 al., vide supra), unguentum fuisse inter ἐλαφρότατα ἃ καὶ
τοῖς ἀνδράσι μάλιστα ἀρμόττειν δοκεῖ, quod ἀφανίζει τὰς τῶν ἄλλων μύρων ὁσμὰς,
testatur Theophr. Od. 42 et 45 (cf. etiam 25, 33, 35, 48, 51, 55, necnon Athen. 1, 46 a,
Plin. Nat. hist. 13, 9; 15, 30; 23, 80 al.); de compositione cf. Dioscor. 1, 43 | λέκος ra-
rum, cf. etiam SEG 13, 13, 116 (Athenis. V a. C.) | πυρῶν W., ft. recte, coll. fr. 48, 2
et 124, Phoen. l. c., Herond. 2, 80, quibus addas Ar. Thesm. 813 φορμὸν πυρῶν

FRAGMENTA

61 (59 W.; 42 Md.)

πρὸς τὴν μαρίλιν τὰς φῶδας θερμαίνων
οὐ παύεται

62 (60 W.; 128 Md.)

στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης

61 (I) EROTIAN. (φ 19 Nachm.) φῶδες· ἔστι μὴν ἡ λέξις Λαοική (Ιωνική Br.¹ 72, obl. Pisani, SLG 65), καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρός γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους † ἐν τῷ πυρὶ † (ἐν τῷ ποδὶ Br.¹, rece. Hffm., Nachmansson, Md., W. al. : desideratur πλησίον πυρός vel simile quid, cf. Phryn. infra cit.) καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα· ἐσχημάτισται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ φωτός καὶ ἐρεῦθους. ὡς Διοκλῆς ὁ Καρύστιος φησιν· [80 Wellm.] καὶ Ἰππῶναξ δὲ φησι· [61] καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησὶ· [345 K.] || (II) Tzetze. ad Ar. Pl. 535 p. 130b, 2–8 Massa Positano λέγονται φωίδες καὶ φῶδες καὶ τὰ ἐκ ψύχους ἐκκαύματα, ὡς καὶ Ἰππῶνάξ φησι· [61, 1]. 'μαρίλη δ' ἔστι τὰ λεπτὰ τῶν ἀνθρώκων

62 ATHEN. 2, 49 de Δαμασκηνά. (. . .) ἐπεὶ δὲ πλείστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἔστι

61 i 375s τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς (cf. fr. 184) / εἰως θερμαίνοντο | cf. Ar. Pl. 535 φῶδες ἐκ βαλανείων

62 Alex. (272 K.) (A) καὶ μὴν ἐνύπνιον οἶμαι <γ>· ἑορακεῖναι / νικητικόν. (B) λέγ' αὐτό. (A) τὸν νοῦν πρόσχε δὴ. / ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις / ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν <—υ> / στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων — 'Ἡράκλεις — πεπόνων et (273 K.) ἑορακας <ῆδη> πόποι· ἐσκενασμένον / ἦνυστρον (ἐ. πόποι· ἦν. ἐσκ. codd. : suppl. transp. Dobree, Adv. 2, 297) ἡ σπλῆν' ὀπτόν ὀνθυλευμένον / ἡ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; <—υ>. / τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον (πρόσωπον Eustath. 211, 15)

61 prim. rec. Wk. || μαρίλλαν (II) μ. (cf. etiam fr. 78, 9 et 184) vox comica (Ar. Ach. 350, Cratin. 257 K., Adesp. com. 443 K., adde Μαριλάδης Ar. Ach. 609, μαριλοκαυτής Soph. Ich. 40 R., μαριλοπότης APl. 15b, 6) | τοὺς παῖδας (I), praeter K ubi τοὺς πόδας (πόδας coniecerat Steph. in Erotiani edit. [1564]), hinc vitiose τοὺς πόδας <υ> θ. / οὐ π. Wk. (prob. Bgk.¹⁻², nisi quod παύεται <φῶδες>, caesura neglecta), τοὺς πόδας θέρων φῶδων / οὐ π. prop. Mein. (rec. Hart.), πολὺ φῶδας θ. seu κῶς δὲ φῶδας θ. seu φωίδας κῶς θ. / οὐ π. Schm.³ 600, φωίδας <τε> θ. (vel potius <δυσ>θερμαίνων) / οὐ π. Br.¹ 73, τοῦ ποδὸς φῶδας θερμῶν / οὐ π. Bgk.³, φῶιδας ποδῶν θερμῶν Renner 1, 187 : τὰς φωίδας (II) (Tzetzae locum publici iuris fecit Herw.¹ 213), unde τὰς φῶιδας θ. / οὐ π. Hffm. (nisi quod οὐ π. om., ft. per mendum typographicum). rece. Mss., Md.³, W. (φωίδας Hll., Cr., D.¹⁻³, Adr., Md. al.) : τοὺς πόδας <τε> θ. / <φῶιδας τ' ἔχων> οὐ π. Bgk.⁴ (iam dub. proposuerat Bgk.²), rec. Fick | ad φ. cf. Hesych. (φ 1083 Schm.) φωίδες· τὰ ἀπὸ (ὑπὸ cod. : correxi, coll. Et. Magn. 803, 37 : πρὸ Edd., codicem male legentes) πυρός ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσήματα (ἐκ φυσήματος cod. : corr. Steph. ThGL 8, 1182D). οἱ δὲ τὰς φλυκταῖνας. Phryn. PS (p. 122, 9 de Borries) φῶδες· τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ὑπεκκαύματα (ft. ἐκκαύματα ut in Et. Magn. l. c. : ἀποκαύματα Eustath. 1123, 22 : ἐπικαύματα schol. Ar. Pl. 535) ἀπὸ (ὑπὸ Bekker, rec. de Borries, sine causa) τοῦ πυρός. ἐπειδὴν τις πλησίον αὐτοῦ καθιζάνη al. | θερμ. in dubium vocavit Kn. (qui prop. θερμ. / π. τ. μ. τ. φῶιδας οὐ παύσαι, sed de ischiorrh. vide p. XXIX θ. inde ab Hom. obvium

62 prim. rec. Wk. || de Hipponacte auctore dubitavit Kn., nullo iure | ad phar-macorum ritum rett. Br.¹ 60, de magico quodam artificio cogitt. D.³ (coll. fr. 78, 6),

ἔκρωζεν <— × —> κύμινδις ἐν λαύρῃ

χώρα τὸ κοκκίμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρό-
δρον Δαμιασκηνόν (. . .). κοκκίμηλα οὖν ἐστί ταῦτα· ὡν Ἀρχίλοχος (ἄλλος codd.,
ἄλλοι et μέμνηται vett. Athenaei edd. : corr. Bgk.⁴, [obl. J. Meyer, Spicilegium
emendationum et observationum in novissimam Athenaei editionem, Ratisbonae
1898, 11] coll. Arch. 241 W. : Ἀνάνιος Bgk.³) τε μέμνηται καὶ Ἰππῶνας· [62], Ἄλε-
ξις· [272 K.], πάλιν· [273 K.]

63 Et. GEN. [AB] (p. 14 Reitz.²; p. 231 Miller; gl. 138 Cal.) (≈ Et. MAGN. 615,
13—15 [versu omisso]) 'οὐδὸν ἐς λαύρην' (Hom. χ 127s) τὴν δημοσίαν ὁδόν. λαύρην
δὲ Φιλόξενος (fr. 572 Theodoridis) τὴν ὁμίην φησί . . . καὶ τινας μὲν ὁδὸν ἀπέδωσαν,
τινὲς δὲ τὸν κοκκῶνα, ὡς Ἰππῶνας· [63]

Adr. 45 adn. 2 al., vix recte; sugillatam alicuius frontem et valde contusam lusisse
poetam ostendunt Alexidis fr. (ita, auctore Casaub. Anim. in Ath. 101, interpr.
Romagnoli 210, Md., Dg. LG 65; ad Alex. cf. G. Monaco, Paragoni burleschi degli
antichi, Palermo 1963, 55s), vide etiam Arist. Rhet. 3, 11 (p. 1413a 19ss) εἰσι δὲ καὶ
εὐδοκιμοῦσαι ὑπερβολαὶ μεταφοραί, οἷον εἰς ὑπωπιυμένον· ᾠήθητε δ' ἂν αὐτὸν
εἶναι συκαμίνων κάλαθον· ἐρυθρὸν γὰρ τι τὸ ὀπώπιον, ἀλλὰ τὸ πολὺ σφόδρα, cf.
Aesch. 264 Nauck² (248 Mette), de quo D. Bain, Maia 26, 1974, 333s et Dg. QUCC 30,
1979, 133s || traditum deff. nonnulli. qui στέφανον scandi censent (ita G. Dind.
in Athenaei edit. [1827], Schnw. al.), obll. Mein., Bgk.²⁻⁴, Br.¹ 60 ('de producto enim
α in hac tantum voce [scil. φαρμακός], non in aliis, animadverterunt grammatici'),
dochmiacum agn. Rupprecht (ap. D.³, probb. D.³, Adr., obl. Koster² 150), tetram.
troch. Wk., Mein., Bgk.²⁻⁴, Fick, Nauck², qui στ. εἶχον κ. <— — —> καὶ μ. prop.
(vor dem καὶ hat vermutlich τε gestanden, vor τε ein dem κοκκίμηλων entspre-
chender Genitiv'), item dub. Kn. (qui p. 59 adn. 2 etiam 'στέφεα μὲν . . . -λα καὶ
μίνθην' prop.), sed probabilior choliambus mutilus : <καὶ> στ. Gaisf. Heph. 272,
probb. Hart., Br.¹ l. c. ('quum particula καὶ ceteroqui ter repetatur, semel exci-
dere facile potuit'), Hll., Cr., Md.³ 63 (ad καὶ init. cf. fr. 60, ad dactylum init. vide
p. XXIX) : στ. <ἀν>εἶχον κ. καὶ μ. Jacobs² 43 : στ. <δν>εἶχον κ. καὶ μ. Mein. Anal. ad
Ath. 25 : στ. <μὲν>εἶχον κ. καὶ μ. prop. W. | κοκκ. usurp. etiam Aristoph. 607 K. |
ad μ. (= τὸ ἡδόσμιον Hesych. μ 1393 L., cf. Murr 243s) iure [Apul.] Herb. CML 4,
207 ad ulcera in capite manantia, herba menta contrita et imposita ulcera siccant cont.
Tedeschi² 170 (quod ad usum coronarum attinet, vide J. Köchling, De coronarum
apud antiquos vi atque usu, Giessen 1914, 22ss)

63 prim. rec. Bgk.⁴ (ex Miller, Mél. 231; vocem λ. tantum iam Wk. 2 ex Et. Magn.,
Hipponacti tamen 'grammatico' tribuens. prob. dub. Bgk.²⁻³, vide p. 136) || ἐν λαύ-
ρῃ Et. Gen. A (-ρηι Reitz.²) : ἐς λαύρην (ft. e lemmate) Et. Gen. B | choliambum
mutilum agn. Nauck¹ 107 : dochmiacum censet Rupprecht (vide ad fr. 62) ap. D.³
(qui prob.; item Gent. ap. Md.³ 61), sed cf. Koster² 150, Md.³ 61s : trim. iamb. brachy-
catal. dub. Md., sed cf. Dg.¹ 755 | <— —> ἔκρ. <ῆ> κύμ. ἐς λ. Nauck¹, recd. D.¹⁻³
(sine lacuna praemissa D.³, vide supra), Adr. (male lacuna in fine posita), necnon Cr.,
Mss. (utroque ἐν λ.), ad corrupt. 'Atticam' vide p. XXIX : ἔκρ. <ἐλθόν ὡς> κύμ. ἐς λ.
Bgk.⁴, recd. Fick al., unde <— —> ἔκρ. <ὡς> κύμ. ἐς λ. / <ἐλθόν> Bartalucci ap.
Md.³ 62 adn. 201 : <— —> ἔκρ. <ὡς> κύμ. ἐν λ. Hffm., rec. W. (cf. etiam Md.³, qui
tamen ἐς λ. praeoptat coll. Ar. Ran. 982) : κύμ. ἐν λ. / ἔκρωζεν Kn. : ἔκρ. <ὥσπερ ῆ>
κύμ. ἐν λ. possis, cf. fr. 40 et 59 || κρώζω plerumque de cornicibus (Hes. Op. 747,
Ar. Av. 2, 24 al., cf. Poll. 5, 89), interdum de corvis (Callim. 393, 4 Pf., cf. Hesych.
κ 4268 L.; Phot. Galean. 1, 354 N. κρώζει· ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρώζει), gruibus (Ar.
Av. 710), necnon metaphorice de hominibus (Ar. Lys. 506, Pl. 369 al.); hic de cre-

FRAGMENTA

64 (62 W.; 43 Md.)

ἐν †ταμείῳ† τε καὶ χαμευνίῳ γυμνόν

65 (63 W.; 61 Md.)

καὶ Μύσων, δν Ὠπόλλων

64 (I) ET. GEN. [B] (p. 307 Miller; gl. 168 Cal.) χαμεύνιον· ἐπὶ τοῦ κραβάτου τάσσεται· Ἰππῶναξ· [64] || (II) [DIDYM.] Lex. Plat. p. 402, 16s Miller χαμεύνιον· κραββάτιον, καθάπερ καὶ παρ' Ἰππῶνακτι· [64]

65 DIOG. LAERT. 1, 107 μέμνηται δ' αὐτοῦ (scil. Mysonis) Ἰππῶναξ εἰπών· [65]

pitu ventris dici susp. Bartalucci ap. Md.³ 63 adn., vix recte; ad κύμ. cf. *Ξ* 291, Ar. Av. 1181, Arist. HA 615 b 6 (plura ap. Thomps. GB 186s), avis fuit rapax (cf. etiam Ael. Nat. an. 12, 4), nocturna ('Habichtseule' Gossen²) ideoque infausti ominis (cf. fr. 23 et 57); vox Asiatica (cf. Mss. 138, Chantr. DELG 599) | ad λ. = κοπρών cf. Ar. Pax 99 τοὺς τε κοπρώνας καὶ τὰς λαύρας (cf. v. 158); los. Ant. Iud. 15, 9, 6; Hesych. λ 419 L. λαύρα· ῥύμη . . . οἱ δὲ τόπους πρὸς ὑποχώρησιν ἀνεμμένους, vide etiam fr. 40 et 95, 10

64 prim. rec. Bgk.⁴ || ἐν μίῳ τε (I), ἐν ταμείῳ τε (II) : ἐν ταμίῳ τε Hffm. (ἐν τām-inconsuete legendum esse ratus, nisi ἐνὶ ταμ.) coll. Hesych. τ 105 Schm. ταμείον (ubi τάμιον vel ταμίον ex ordine restituendum esse iam vidit Alb.)· θάλαμος, prob. Kn., nisi quod choriambos pepercit ('the initial trochee may be supported from Herodes', quod tamen in incerto manet, cf. Schmidt, Unt. z. Her. 96ss), item D.²⁻³, Adr. al. (unde ἐν ταμείῳ τε def. Puccioni ad Herond. 1, 67 et 3, 71, cf. etiam Puccioni² 298), sed ταμίον (τάμιον) et ταμείον ad recentiore Graecitatem pertinent, vide Mss. 138 (iam Mss.¹³ 93), qui etiam de illa inter ταμ. et χαμ. consociatione dubitat ('la liaison entre 'chambre' et 'lit' par τε καὶ semble suspecte à juste titre à P. Maas (per litteras)' ibid. adn. 4, item Pavese 122) : ἐν τε ταμείῳ Nauck⁴ 107, rec. Fick, D.¹, obll. Kn. ('an initial dactyl, for which there is no good pre-Attic evidence', sed vide ad fr. 36, 3), W. Stud. 142 ('it does not admit shorts belonging to different words') : ἐν ταμείῳ τε Md. (cf. etiam Md.³ 29s) coll. Herond. 5, 32 ζήτρεϊον (adde Alex. 174, 6 K. γήτρεϊον, Rhint. 10, 1 Kaib. [testim. 45]), Plat. Prot. 315 d (ad rem), necnon Hesych. τ 101 Schm. ταμείον· κοιτώνα (= Phot. Galean. 2, 370 N., Suda τ 64 Adl., An. Gr. 381, 18 Bachm.; quae tamen gl. ad LXX referenda videtur, cf. Iud. 15, 1, Eccl. 10, 20 al.) et Steph. Byz. (599, 17 – 600, 1 Mein.) ταμείον· οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης (fr. 867 K.), Κρατῖνος (fr. 448 K. [ita Mein. pro καὶ ἱπνός]) καὶ ἄλλοι, prob. Schmidt, Unt. z. Her. 100, obl. W. Stud. 142 ('besides being unsatisfactory as sense, is unacceptable prosodically. Internal correction is avoided when the preceding syllable is short', cf. W.³ 186) : ἐν σταθμίῳ τε dub. Bgk.⁴ : ἐν φορμίῳ τε prop. W. JEG 2, 177 coll. fr. 86, 9 (q. v.) et 179 | ad χαμ. (Plat. Symp. 220d al., cf. Hesych. χ 144 Schm. χαμεύνιον· κλινίδιον πενιχρόν) cf. χαμαιεύναι II 235, χαμαιεννάδες κ 243, ξ 15 (utrobique de subus), Eub. 139, 1 K. (de Cynicis), χαμεύνη Herond. 3, 16

65 prim. rec. Wk. || Callimacho tribuit Br.¹ 223 (iterum Br.⁶ 606, probb. Gerhard, Phoinix 196, 4, Gerhard¹ 1893, 17ss, Kn. [dub.]), quoniam Mysonem inter Septem Sapientes Periadri loco primus Plato (Prot. 343a) posuisse dicitur (cf. Paus. 10, 24, 1, Diog. Laert. 1, 41 et 108 al.), sed cf. R. Herzog ap. E. Horneffer, Der junge Platon, Gießen 1922, 162s, F. Wehrli, AAOE BΙΩΣΑΣ, Leipzig und Berlin 1931, 42 (qui σωφρονέστατος non idem esse ac σωφώτατος contendit), F. Pfister, RE 16, 1933, 1192, 10ss || 1 de Mysone cf. Jung 25s, Sn.² 67ss, ad rem vide Dg. St. Ipp. I. 8 | κάπόλλων prop. Schnw.; in κόπόλλων cadit fr. 35

ἀνείπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων

66 (68 W.)

δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδιστα,
ὅταν γαμήι τις, καὶ ἀκφέρει τεθνηκυῖαν.

66 (I) FLORIL. anon. P. Berol. 9773^v (edd. Schubart – Wilam.) τοῦ] ἀντρ[ῶ (sic W. praeunte Kn. 7, qui τῆς] ἀν[τῆς non respuit : ...] λν[.]ς Schubart – Wilam., unde 'num latet Λύ[σι]ς (Λύσις), qui λυσιφθίας quae dicuntur invenit? cfr. RE XIV 65, 4 et Λυσανίαν, qui Περί λυσιφθοιῶν scripsit' D.²⁻³ (ad Adesp. chol. 1) coll. Athen. 7, 304b; 11, 504b et 14, 620c) [66] || (II) Stob. 4, 22, 35 (4, 515, 19–21 Hense) Τηπώννακος [66] || (III) ARSEN. 6, 38c (CPG 2, 373, 24s L.-Schnw.) [66]· Τηπώννακος || (IV) [MEN.] Sent. append. 1, 9s Jaekel [66]

66 Adesp. com. (1224 K.; Eur. 1112 Nauck²) ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ θύειν, ὅταν γυναικα <κα>τορύττη τις (γυνή κατορύττεται vel γυνή κατορύττεται τάφῳ codd.: corr. Mein.: aliter Kock et Herw. Coll. 218), οὐχ ὅταν γαμήῃ (ita Ritschl pro γαμείν) | Automed. AP 11, 50 (4 G.-P.), 3s ἦν δὲ μανείς γήμη τις, ἔχει χάριν, ἦν κατορύττη | εὐθύς τὴν γαμετήν, προῖκα λαβὼν μεγάλην | Pall. AP 11, 381 πᾶσα γυνή χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ἄρας. | τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ | cf. Chaerem. 32 Nauck² (Adesp. com. 1265 K.; Philem. 236 K.; [Men.] Sent. 151 Jaekel) γυναικα θάπτειν κρείττον ἐστὶν ἢ γαμείν | Pherecr. (248 A Edm.; CGFP nr. 205 Austin) vel Sosicr. ap. P. Berol. 9772 (ex Comp. Men. et Philist. 1, 51s Jaekel supplendum, cf. A. Guida, RhM 116, 1973, 361) ὅστις γυναικός ἀποθανούσης ἐπιγαμεί (δυσφορεῖ II) / ὁ τοιοῦτος ὄντως οὐκ ἐπίστατ' εὐ-τυχεῖν

65 2 ἀνείλεν Br.⁶ 606 (coll. Plat. Apol. 21a ἀνείλεν οὖν ἡ Πυθία μηδὲνα σοφώτερον εἶναι), quod ft. aptius videtur, sed cf. Diog. Laert. 1, 30 καὶ περιελθεῖν εἰς Χίλωνα, δὴ πυνθάνεσθαι τοῦ Πυθίου τίς αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀνείπειν (ἀνείλεν Richards al.) Μύσωνα . . . περὶ αὐτοῦ δὴ τάδε ἀνείπεν (ἀνείλεν Richards) ὁ Πύθιος, vide etiam Koen-Schäfer ad Greg. Cor. Ion. 82 (pp. 493s) : ἀπείπειν prop. Farina 128, nullo iure | ad contr. σω-(usitatus σοσφο.) cf. W. Stud. 83

66 prim. rec. Wk. || Hipponacti abiudicaverunt permulti (Moschinae dub. trib. Kn.³ 247 adn. 9) cum propter papyri vestigia (ita dub. Schubart – Wilam., deinde Kn.¹ 17 [cf. Kn. 6s], D.¹⁻³ [= Adesp. chol. 1], Sn. 124 al.), tum propter sententiam (ita inprimis Gerhard, Phoinix 289s, Gerhard¹ 1893; cf. etiam Md. XLVIII, Md.³ 96, de Stobaei auctoritate nimis dubitans), sed vide Dg.⁷ 115ss. ad rem vide F. Budenhagen, Περί γάμου, Diss. Basel, Turici 1919, 21s et Brecht 60ss; de misogynia (λ 441s, 454ss, Hes. Op. 57s, 373ss, Sus. 1, 3ss W., Phocyl. 2 D.³, Semon. 7 W. al.) vide quae in Arethusa 6, 1973 ('Women in Antiquity') et 11, 1978 ('Women in Ancient World') continentur || 1 δὲ ἡμέρας vel δύο ἡμέρα γυναικας Nauck² (δὲ ἡμέρα etiam Herw. Coll. 218), sed cf. Pall. l. c.; ad δὲ ἡμ- cf. fr. °219 (= Anan. 3 W.), 2 δὲ ἡ, Herond. 1, 40 δὲ ἡ, 7, 18 οἱ ἔργ' ἐπόψεσθ' | ἐστὶν (II) P. def. Wk., qui de schemate quod Βωιωτικὸν vel Πινδαρικὸν dicebatur (Pind. Ol. 10, 6, Pyth. 10, 71, Hes. Th. 321 al., cf. Kühner-Gerth I, 68) cogit. || 2 γαμέρη Schnw. Beitr. 108 | κάκφerei in -ρη corr. M¹ Hense | ἐκφ. de exequiis Ω 786, Herodot. 7, 117, 1, Eur. Alc. 716 al.

FRAGMENTA

67 (49 W.; 62 Md.)

πονηρὸς[. . .] . . . [. . .] . οι πάντας
 Ἀσωποδόφρον παῖδα κ[

68 (69 W.)

]φυσᾶν

69 (70, 1 – 10 W.; 65 Md.)

ωσ[
 ημε[
 ανδ[
 ταρσ[
 5 φερο[
 γρύζουσ'. [
 τὸν θεοῖσ<ιν> ἐχθρόν τοῦτον, δς κατενδούσης

67 P. BEROL. 12605 (ostr.), 8 – 10 (ed. Wilam.¹; denuo insp. W.) ὄρος· ἐνιαυτός·
 'ἐννέωροι γὰρ τοί γε' (λ 311). *Ἰππώνακτος*· [67]

68 P. Oxy. 2174 (ed. Lobel¹ 67 – 81 cum tab. X), fr. 1 col. I, schol. marg.

69 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 1, col. II [69], sequitur fr. 70 || (II) 7s
 Tzetz. Exeg. II. A 118 [C], vide ad fr. 35

68 sub hac voce ἀ]ν(τι τοῦ) (suppl. et cpd. expl. Lobel¹) φύσῃσις[

69 7 Hes. Th. 766 ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν, Theogn. 601 ἔρρε θεοῖσιν
 <τ> ἐχθρέ, Ar. Nub. 581 τὸν θεοῖσιν ἐχθρόν, Ach. 934 θεοῖσιν ἐχθρόν (= Pax 1172,
 cf. Eq. 34, Lys. 397, Ran. 936, Plat. Com. 74, 3 K., Eubul. 76, 2 K., Men. Circumt.
 78 al.)

67 prim. rec. D.¹ XXVII || de Hipponacte auctore dubitavit Humpers 92, qui
 inexplorato ostraco καὶ ἐννεατήχες ἦσαν / ἔδρος (λ 311s) pro *Ἰππώνακτος* *πονηρὸς*
 permire legere voluit | 'wicked for all his years beyond the son of Asopodorus' in-
 terpr. Kn., 'mala fortuna per omnes occupet annos Asopodori filium' dub. W. ||
 1 [ὄρους Wilam.¹, rec. D.¹⁻³, Adr., Mss. : in lac. vocem ἐννέωρος fuisse susp. Md.
 coll. λ 311 et Herond. 8, 5 || 2 ad nomen Ἀσωπ. cf. Becht. HPN 88; urbem Ἀσωπῖς
 ('die spätere milesische Phyle', cf. Burchner, RE 2, 1896, 1709, 13ss) memorat Wi-
 lam.¹, nomen Ἀσωπός ('palavra micrasiática e nome de um rio, entre outras regiões,
 da Cária'), necnon illum Asopodorum qui ἐπὶ συμκρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκοιμή-
 δηται (schol. Ar. Av. 17; fr. 46 K.) cont. Md. LXII et 100

68 prim. rec. W. || quid insit Hipponacteum (utrum *φυσᾶν* an huius vocis com-
 positum), incertum || accentum praebet Π φ. usurpp. Herond. 2, 32, Callim. Iamb. 1
 fr. 191, 30 Pf. (cf. schol. ad l. et Ardizzoni 15s)

69 prim. rec. Adr. (vv. 7s iam D.³) || 1 ὥς Adr., qui (p. 42 adn. 3) fr. 19 hic
 inserendum susp. || 3 ἀνδ[ρ Adr. || 4 ταρρ[Π, sed ρ supra prius ρ || 6 ε[sive ρ[Π |
 γρύζω a comicis persaepe usurpatur, cf. etiam Callim. Iamb. 4 fr. 194, 60 Pf.; Herond.
 3, 37 et 85; 6, 34 || 7s hic inser. Mss.³ 72s | de Bupalō matris dormientis 'echinon'
 praedante (cf. fr. 20, 2 *μητροκοίτης*) olim cogit. Mss.³ l. c. (probb. Adr., Md.,

τῆς μητρὸς ἐσκύλευε τὸν βρούσσον
 τυφλὸν π[
 10 καὶ χωλὸν]

⊕

70 (70, 11 – 13 W.; 66 Md.)

⊕ *Ωθημι κυ[
 ἐπ' ἤμσεπ[
 ἔσθησα .]

70 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 1, 11 – 13, col. II

69 s Ar. Lys. 1169 τὸν Ἐχινούντα (sensu obsceno), fr. 409 K. δάπτοντα, μιστέλ-
 λοντα, διαλείχοντά μου / τὸν κάτω σπατάγγην

necnon Koenen¹ 114 [qui θ. ἐχθρός idem fere ac φαρμακός esse contendit], cf. Vian 120 adn. 1), qui nunc tamen illum praedatorem voluptate frui contendit 'avec une femme, pendant le sommeil de la mère de celle-ci' (Mss. 141, prob. Roux 130, qui cont. Agath. AP 5, 294), quod improbandum, vide Dg. St. Ipp. IV.5; ad μητρομυξία, quae mos barbarus fuit (Persis inprimis consuetus, cf. Herodot. 3.31, Xanth. Lyd. 765 F 31 J., Eur. Andr. 174, Δισσ. λόγοι 2,15 [2, 408 D.-Kr.], Strab. 15, 20 [735 C.]; Sotion ap. Diog. Laert. 1, 7 al., vide Tedeschi⁴), And. 1, 124 – 128 et Catull. 88 – 91 cont. Md.¹ 138 adn. 8, adde AP 9, 498 || 7 καὶ legit Lobel¹, obl. Maas ap. Mss.³ 72s (τῶν) | θεοῖς (11) : corr. Mss.³ | ad θ. ἐχθρ. cf. fr. 129 a, 1 | ad κατενδ. sscr. θ (de psilosi vide ad fr. 35); de καθ. amatorio sensu (θ 313, Sapph. 168 B, 4 V., Ar. Ach. 1147, Eccl. 700 al.) olim suspicatus sum (Dg.¹ 756), praeter necessitatem | ad -ούσης cf. fr. 94, 1 || 8 ἐσκύλευσε W. (dub.), vix recte (de -ῦσε vide ad fr. 107, 47) : ἐσκάλευσε Kassel² coll. Ar. Pac. 440 ἔχονθ' ἐταίραν καὶ σκαλεύνον' ἀνδρακας et Eq. 1286 κικῶν τὰς ἐσχάρας (cf. etiam σκαλαθῦραι Ar. Eccl. 611), vide Dg. St. Ipp. IV. 5; σκυλεύειν 'praedari' ([Hes.] Sc. 468, Ar. Lys. 461, Nic. Ther. 379 al.) a militari significatione in eroticam transfertur, ad eiusmodi translationem cf. e. g. Ar. Nub. 1070. Men. Circumt. 233s, Hedyll. AP 5, 199 (3 G.-P.), 4ss, Agath. AP 5, 294, 19 et 22 al. | βρύττον (II) : corr. Mss.³ l. c., qui Aristophanis (vide supra) subsidio obscenam expl. metaphoram : τὸν <κάτω> βρούσσον prop. Gallavotti (ap. Mss.³ l. c., rec. Sn.) coll. Aristoph. 409, 2 K. (cf. etiam Ran. 485, Antiph. 198 K.); ad βρ. cf. Eur. 955 b Nauck² (βρύττος μέγας), Aristot. HA 4, 5 (p. 530 b 4 – 6) ἀλλὰ δὲ δύο γένη (scil. τῶν ἐχίνων) τὸ τε τῶν σπατάγγων καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρύττων (βυρσῶν A, βυρρῶν C, βρύσσων vulgo : corr. Schneider)· γίνονται δ' οὔτοι πελάγιοι καὶ σπάνιοι, Hesych. β 1353 L. βύττος· γυναικὸς αἰδοῖον, ubi β<ρ>ύττος prop. Mss.³ 73 adn. 1 (cf. Mss. 141, prob. Md.), de quo tamen dubitandum (F. Solmsen. IF 30, 1912, 41, cf. Frisk, GEW 1, 278, Bartalucci 245, Chantr. DELG 203), vide μ 1899 L. μυττός· ἐννέος. καὶ τὸ γυναικείον (ubi altera explicatio ad βύττος [βυττός malit Bartalucci] spectat) et σ 15 Schm. σάβυττος· . . . τινὲς δὲ τὸ γυναικείον, adde schol. Ar. Pac. 965 τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικείον † βρύσσον† (ft. βρύσσον vel βρύττον : βύσσον Gelenius, tacite prob. Latte ad Hesych. β 1353 : μύρτον G. Dind. [ap. Dübner] coll. Suda x 2416 Adl.) || 10 finis carminis (vide ad fr. 70, 1)

70 prim. rec. Adr. || initium carminis indicat paragraphus cum coronide || 1 καὶ[
 σὺ Βούπαλος prop. Cant.¹ 63 adn. a, sed non fuit α | ad Athenin (qui an nullus um-
 quam fuerit nonnulli viri docti etiamnunc dubitare videntur, cf. e. g. Terzaghi 231,
 Lesky 109) vide ad testim. 7 || 2 ita Π : ἥι vel ἥις | de psilosi (cf. fr. 72, 5) et tmesi
 (?) vide p. XXVII et XXIX || 3 possis γ[, ρ[, π[vel simm. (Lobel¹)

FRAGMENTA

71 (*71 W.; 67 Md.)

. λ . . λ . [
]αρηλθ[
]ε . [
]

72 (72 W.; 68 Md.)

κακ[
κ[
ε . [
ελ . [
5 ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων

71 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 2 (ad dextram fragmenti 69, 1–3 ft. stetit [Lobel¹])

72 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 3 [72] || (II) Tzetz. ad Homer. 190 [HVL M] (Schirach 65s [M], cf. Br.¹ 38ss [HL], Papath. 32 [HM], Mss. [V]) ὁ δὲ Πῆσος Αἰνειῶν (Αἰνίων Br.¹ 39) Θράκης (v. l. Θρακῶν) ἦν βασιλεὺς, υἱὸς Στρυμόνος ἢ Ἱονέος καὶ Τερψιχόρης. καθενύδων δὲ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ὀδυσσεύος καὶ Διομήδους . . . τοὺς ἵππους δὲ Πῆσος Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐλήσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὀμηρὸς φησι· [K 437]. καὶ Εὐριπίδης ἐν δράματι· [Rh. 614], καὶ Ἰππῶναξ· [72, 5–7] || (III) Tzetz. Exeg. II. A 15 p. 78, 1–4 Herm. καὶ ἀντὶ τῶν δασέων ψιλὰ ἐξεφώνουν ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνική· 'ἐπιβρύχων' [107, 15] ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων καὶ τὸ [72, 5] καὶ [204] || (IV) s Tzetz. Exeg. II. A 118 [C], vide ad fr. 35

72 5–7 K 434–438 Θρηϊκες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων· / ἐν δὲ σφιν Πῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἱονῆος· / τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους· / λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί· / ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐδ' ἡσκηται | K 474s Πῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι / ἐξ ἐπιδιφρυγιάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο | [Eur.] Rh. 616s πέλας δὲ πῶλοι Θρηϊκίων ἐξ ἀρμάτων / λευκαὶ δέδενται, cf. 301s ὁρῶ δὲ Πῆσος ὥστε δαίμονα / ἑσταῶτ' ἐν ἵπποις Θρηϊκίοις τ' ὀχήμασι (ἱππείοισι Θρηϊκίοις ὄχοις VO; cf. A 366 = A 198 [cf. E 199] ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι)

71 prim. rec. Adr. || 2]ἄρ' ἡλθ[Adr. : potuit γ]ἄρ vel π]αρ (W.)

72 prim. rec. Adr. (vv. 5–7, quos huc inserendos vidit D.⁶ [Mss. 141 adn. 5], iam Mein.) || infra fr. 70 stetit (Lobel¹) || Homeri Doloniam (K 434ss) aperte resp. poeta (Laeger 10s), vide etiam ad fr. 23 || 4][vel simm. (Lobel¹) || 5 μετ' ἀρμάτων Schnw. Beitr. 110 (cf. etiam Schnw.⁶ 1380) de psilosi vide p. XXVII | κ. Θρηϊκίων codd., rec. Mein., Bgk.^{1–4}, Hll., Cr., D.¹ (de anaciasi pessime cogitans, item Perrotta¹ 26, vide Schmidt, Unt. z. Her. 100), D.³ (qui coll. fr. 8 [q. v.] perperam spondeum in quarto pede admittit), Adr., Md. : corr. Fick, cf. Mss. 141s, W. Stud. 79; ad -ικ- (cf. etiam fr. 125) vide Phanocl. 1, 1 Powell, Ap. Rh. 4, 905, cf. Steph. Byz. 316, 14s Mein. : καπὶ Θρηϊκίων Br.¹ 39 praeunte Mein. ('mirum est poetam Θρηϊκίων prima brevi dicere maluisse, quam quod in promptu erat scribere καπὶ (κηπι) Θρηϊκίων vel Θρηϊκίων ἐπ' ἄρμ. τ. κ. π. '), rec. Hart. : ἐπ' ἄρμ. κ. Θρηϊκίων π. λευκῶν Bgk.¹³ 178s | ὄχων (IV) || 5s 'equos albos Strymoni sacrificatos esse dixit Herodot. 7, 113' D.³

λεικῶν † δέιους κατεγγὺς † Ἴλιον πύργων
ἀπληναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνίων πάλμυς

εσ. [

λυ[

10 ὠτ[

72 (V) 7 Tzetz. Chil. 5, 455s Leone, vide ad fr. 1

72 ε in margine ἰὼν κατεγγὺς et καθεύδων ἐγγὺς L || 7 pro πάλμυς in textu βασιλεύς HLV

72 7 M 195 οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα (= O 343, cf. P 537) | Callim. Iamb. 7 fr. 197, 1 Pf. Ἐρμᾶς ὁ Περφεραῖος, Αἰνίων θεός

72 6 ὄχους ('stationes') κατεγγὺς N. Niclas ap. F. Friedemann — J. Seebode, *Miscell. critica*, 2, 3, Hildesh. 1823, 420 (cf. Schm.³ 478s) : ὄναρ κάτ', ἐγγὺς Schnw. Beitr. 1. c. : συνθεῖς κάτεγγυς Mein. ('equis curruque Troiam profectus'), rec. Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻², Adr., hinc συνθεῖς κατ' ἐγγὺς Br.¹ : Ἡιονέος· κάτ' ἐγγὺς Bgk.¹³ (vide supra) : ὀρούσας ἐγγὺς Schm.³ 601, item Kn.¹ 21, Kn., rec. Md. (coll. P 481 ἄρμ' ἐπορούσας) : ἰὼν κατ' ἐγγὺς Bgk.²⁻³ : ἰὼν· κάτ' ἐγγὺς Hart. 229 : ἰὼν κατ' ἐγγὺς Bgk.⁴, rec. Fick : δλούς κάτεγγυς Kalinka ap. D.¹⁻² : ἰαύων ἐγγὺς A. Mayor (ap. Mss.) coll. schol. marg. ad l. (ubi ἰαύων pro ἰὼν legit), rec. Mss., Md.³ 41, Sn., quod cum ipsis Tzetzae verbis (II) quadrare videtur : 'an δείας (ἀπληναρίσθη) ovilia strata?' W. : οἶους κατ' ἐγγὺς Ebert ('weiß wie die, deren einst Rhesos . . . beraubt wurde', ad oi- cf. e. g. N 275) || 7 Αἰνειῶν codd., rec. Bgk.¹⁻⁴, Hart., Hll., Cr., D.¹⁻², Mss., Md.³ 41, W., vix recte, nam Thraciam fuisse urbem quandam hoc nomine (ita Pape-Benseler s. v. Αἰνεαί) non constat, nec succurrit Steph. Byz. 50, 11ss Mein. Αἰνεα· τόπος Θωράκης, ὡς Αἰπεια Ζέλεια, ἀπὸ Αἰνείου . . . τὸ ἐθνικὸν Αἰνειεύς, ubi non de Thracia, sed de Macedonia urbe agitur, in Chersoneso Chalcidica sita; de qua vero cogitt. Gruppe. Griech. Mythol. 1, 302 adn. 22, G. Seure, RPh 2, 1928, 112 adn. 4, Vian 121 adn. 1 ('Rhésos est normalement associé au Strymon et à la Chalcidique'), sed vide Mss. 142s. cui Hipponax videtur 'faire allusion ici à une légende mentionnant des Αἰνειεῖς inconnus par ailleurs, peut-être une tribu thrace de Troade' (ita O. Roßbach. RE 1, 1893, 1012 et 1018), quod si verum, Αἰνειέων (ita Schnw. Beitr. 111, rec. Mein.), non Αἰνειῶν (quod ut 'formam contractam' excusare vult Renner 1, 225) scribendum foret (Αἰνείων Kn.¹ 21, rec. Sn., sed Αἰνειοί, teste Steph. Byz. 50, 19 Mein., illius Tusci oppidi incolae dicebantur quod postea Ianiculum appellatum est, cf. Dion. Hal. 1, 73) : corr. Br.¹ 39 coll. Steph. Byz. 51, 14, vide Callim. l. c. et cf. Malten 42 (idem error ap. Harpocr. 8, 18 Bekk.) 'Aenorum rex' per synecdochen ex illa antiquissima Thraciae urbe dicitur Rhesus, qui ab Homero Thracum βασιλεύς (K 436 et 494) et ἀναξ (ibid. 559, item [Eur.] Rh. 406s μέγαν / Ὀρηκῶν ἀνακτα. cf. 379) appellatur | παλάμυς (II) M (βασιλεύς cett., vide supra) : corr. Schnw. Beitr. 110, de hac voce vide ad fr. 1 || 8 ε[vel θ[, β[, ρ[(Iobel¹)

FRAGMENTA

73 (73 W.; 47 + 69 Md.)

.] . . ι λ [
] . . ι π . [
 ὤμειξε δ' αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν .
 ἐγὼ δε . [
 5] εντ . . σ . [
 φοιτῶ δ [
 δέδοικ' α [
 κείνος δ [
 καλῶς . [
 10] ἀύρωσ [

73 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 4 [73] || (II) Et. Gen. [AB] (p. 225 Miller; gl. 133 Cal.) (≅ Et. Sym. [EFCV] [Gaist. ad Et. Magn. 624, 6], Et. Magn. 624, 4–8 [unde Lentz, Herodian. 1, 438, 4–10], Zon. 1451 T.) ὀμχεῖν σημαίνει δὲ τὸ οὐρεῖν . . . ἔστι δὲ καὶ βαρυτόνον ῥήμα ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμῖξω, ὡς παρ' Ἰππώνακτι, οἶον [73, 3] || (III) GRAMM. anon., An. Ox. 4, 191, 5–7 Cramer μήγω τὸ οὐρῶ, ὡς παρ' Ἰππώνακτι [73, 3] || (IV) IOANN. PHILOP. ap. CHOEROB. ad Theod. 2, 164, 1–3 Hilgard ἔχομεν δὲ τοῦ τιλῶ τὴν χρῆσιν παρ' Ἰππώνακτι, οἶον [73, 3], τὸ δὲ ὤμειξε σημαίνει τὸ οὐρησε || (V) CHOEROB. ad Theod. 2, 109, 6–11 Hilgard (cf. An. Ox. 4, 416, 3–10 Cramer) τὰ δὲ εἰς ᾧ ῥήματα οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, πλὴν τοῦ στεῖχω λείχω· οἶον ἴσχω . . . καὶ ὀμχω (σημαίνει δὲ τὸ οὐρῶ, οἶον ὡς παρ' Ἰππώνακτι [73, 3]. τὸ δὲ ὤμειξεν ὡς ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ ὀμίχω ἔστιν, ὥσπερ ἔχω ἔξω, τρέχω θρέξω) || (VI) EUSTATH. ad Hom. E 528ss p. 579, 44ss (2, 144, 4–9 van der Valk) δεῖα δὲ καὶ ὅπως ἐν ἐνὶ τούτῳ τόπῳ καὶ περισπωμένως οἶδε καὶ βαρυτόνως τὸ ῥήμα τῆς αἰδοῦς, ἐν τῷ 'αἰδεῖσθε' ὡς ποιείσθε, καὶ ἐν τῷ 'αἰδομένων' ὡς ἀδομένων . . . καὶ τὸ ὀμίχω ὀμικήσω. ἔστι γὰρ βαρυτόνως ὀμίχω, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ [73, 3] || (VII) SCHOL. Hom. E 531 cod. Lips. p. 165, 13–15 Bekker σημειώσαι ἐν ἡσὶ στίχοις πῶς εἶπε καὶ αἰδῶ περισπωμένως καὶ αἰδῶ βαρυτόνως, ὡς ὀμχω ὀμίχω, ὡς τὸ [73, 3]

73 a Herond. 3, 70 χολὴν βῆξαι (χοληβηξαι II : corr. Cr., lectio tamen incerta : χολῇ βῆξαι Hicks : χολὴν ῥῆξαι Richards, Meerwaldt, vide Headl. et Cunningham ad l.) | Hierocl. Facet. 184 αἷμα χέζω καὶ χολάς, cf. Arch. 234 W. χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι, Ar. Thesm. 468, Pherecr. 69, 5 K., Nicophont. 12, 4 K., Aeschin. 3, 161, Men. Aspis 451, Herond. 6, 37s, Plut. Mor. 711 c

73 prim. rec. Adr. (v. 3, quem huc inserendum esse vidit D.⁶ [Mss. 143], iam Wk.) || fr. 132 (q. v.) huc (vv. 4s) inserit. Mss., Md.³, W., Sn., vix recte || 1 'perhaps' . ο or [ω] Lobel¹ || 2 τῶι πλ[(vel α[) W. || 3 μιξεῖθ[(I), ὀμχεῖν (II) Et. Sym. EFC (III) (IV) C (V) C, ὤμειξεν cett. (recc. Edd. fere omnes) : corr. D.⁶ (ὤμειξεν iam D.², recc. D.³, Adr., Md.), probb. Md.³, W., Sn. ὀμείχω inde ab Hes. Op. 727, [Hom.] Marg. 7, 6 W. | ἐτίλλησεν (II) Zon. (III) CO (in (II) Et. Gen. B post ἐτίλλησεν legitur ἐτίλησσε θ[.] ad τ. (cf. Hippiatr. Berol. 56, 2) vide fr. 79, 6; 88, 2; de summo pavore dictum, vide Gow ad ἀκράχολον Theocr. 24, 61 || 4 ft. δεγ[(Lobel¹) || 5 'before σ an upright preceded by a dot on the line, after σ an upright, more probably part of γ or the like than ι, but τῆσι perhaps possible' Lobel¹ : ταισγ Mss., W., Sn., qui fr. 132 (q. v.) huc inserit. || 6 'fort. φοιτέω' W.; vox epica, cf. fr. 78, 11, Arch. 48, 21 et 77, 2 W. || 9 ita W. :] καδ . ωσ . [Lobel¹ : δι[κα[ί]ως Adr. || 10] ἀύρωσ [II : γ] αύρωσ prop. W.

]ισαν μ . [
] . . [. .] . [
]

74 (*74 W.; 70 Md.)

ΟΔΥΣΣΕΕ
.
ω
.

75 (75 W.; 71 Md.)

× — ∪]ωλῆν . [
× — ∪] . ζων φυνκι[
× —]αν αὐτόν δστις ε[
× — ^{ακ}_{ακ}]ἐπεὶ τὸν ψωμό[ν
5]ερεῦσι τήν γενεή[ν

76 (*76 W.; 72 Md.)

. [
επε[
... [
]

74 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 5

75 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 6

76 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 7

75 5 Z 145 *τῆς γενεῆς ἐρεῖνεις*; H 128 *ἐρέων γενεῆς*, cf. H. Merc. 59

73 11 'fort.]ισαν, sed lacuna non capiet τ]ίς ἀν' W. | ε[. ο[vel simm. (Lobel¹) || 12]λν[vel]δν[vel]ατ[(Lobel¹)

74 prim. rec. Adr. || initium carminis fata Ulixis tractantis agn. Lobel¹ 67s, qui titulum (ΟΔΥΣΣΕΕ-) suppl. coll. fr. 75 et 77–79 ('it is allowable to recognize [. . .] the title and some of the details of a 'Return of Odysseus' – seaweed, after a snack questions about family, Phaeacians, the lotus, perhaps a dreadful giant, an auger, embers, not to mention more problematical indications'), cf. etiam Galiano² 83ss, Adr.¹ 189s || 1 δ[vel ζ[|| 3 λ[vel simm. (W.)

75 prim. rec. D.³, qui huc (v. 1) traxit fr. 184 || vide ad fr. 74 || 1]ώ a. c. II, possis ολ vel οδ (Lobel¹) : 'fort. κ]ωλῆν' W. : πολλήν μαρμύλην ἀνθρώπων D.³, recc. Adr., Md. (-ίλ-), spretis tamen vestigiis (cf. iterum Lobel ap. Md.³ 43 adn. 160) || 2]ίζων D.³ | φύνκι[a Adr. (rec. Mss.), immo φυνκία, cf. fr. °194, 10; de Ulixē naufrago ft. agitur, cf. ζ 226 || 3 ε[vel simm. (Lobel¹) || 4 cf. η 175ss; ad ψ. cf. ι 374 || 5 γέν. [II : suppl. Lobel¹, ad rem vide η 237–239; γενή (pro γενεή) usurpp. Aesch. AP 7, 345 (1 G.-P.), 7 (v. l.), Callim. Iamb. 13 fr. 203, 54 Pf. et fr. 511f, Herond. 2, 1 et 32 necnon 4, 84, Leon. Tar. AP 7, 422 (22 G.-P.), 3 (cf. Favre 75s)

76 prim. rec. Adr. || 1 α[sive λ[(Lobel¹) || 2 ε[vel ο[vel ω[|| 3 εβ.[vel οφ.[vel simm. (W.)

FRAGMENTA

κρω[
5 κίν . [
αυτ[
.]ζ . [
]

77 (77 W.; 73 Md.)

× — υ —]υπον . [
× — υ (—)]Φαίηκας[
× — υ]επλωσεν[
×]ασιος ὥσπερ βου[
5]υτο φρενώλης τ[
×]θεν διδάξων . [
× —]ο κορσιπι[
× — υ]λυκρον κ[
× — υ] . . τησ[
10 × —]ενειδα[
× — υ]αλλα . τ[

77 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 8

77 in universum cf. ε 276ss (praesertim *Καλυψώ . . . πλέεν . . . γαίης Φαίηκων*) de Ulixis peregrinationibus || 5 *H* 360 *θεοὶ φρένας ὤλεσαν* | Aesch. Sept. 756s (lyr.) *παράνοια συνάγε / νυμφίους φρενώλης* (v. l. -εις)

76 5 α[vel δ[|| 7 ε[vel ρ[vel ω[
77 prim. rec. D.³ || vide ad fr. 74 | metricam verborum collocationem statuit D.³, cf. Mss. 144 || 1 *Κρω*υπον[υ prop. Lobel¹ 67, fr. 127 huc inserere conatus, hinc *Κ*]υπον[D.³ (recc. Adr., Md. [uterque *Κ*]υπον .)], ft. recte || 2] . *αιηκας* II : suppl. Lobel¹, recc. D.³, Adr., Md. || 3 *ἐπλώσεν* Adr., quod tamen permirum (fuisset *ἐπλωσεν*, cf. Becht. GD 197; Herond. 1, 68; 2, 59), vide Lobel¹ ('no verb is known of which this could be a form. *πεντ*επλώως, which might theoretically exist, would have to be the first word of the line and does not therefore suit the space here') || 4 *ἀσπ*]άσιος (coll. *K* 35) vel *ἀν*]όσιος (prob. Koenen¹ 114) et mox *Βού*]παλος (probb. Koenen¹, Adr., Mss.) D.³ || 5 sive]τ (Lobel¹) | vel *φρενώλη* στ[; φρ. ap. Hippon. et Aesch. (l. c.) tantum occurrit || 6 *ἦλ*]θεν Adr. | γ[vel π[|| 7 *περ*]ὸ κορσίπι[ου D.³ | κ. hapax, de radice agi qua *Λωτοφάγοι* (cf. *κόρσιον*) vescerentur vidit Lobel¹ qui cont. Hesych. (κ 3663 L.) *κορσίπιον* (*κόρσιον* Bodaeus, probb. Schm., Latte al., coll. Theophr. HP 4, 8, 11 : *κόρσιππος* Mss. 144)· *ρί*]α τις, ad *κορσίπιον*/ *κόρσιππος* cf. *μαρσίπιον*/ *μάρσιππος* || 8 *ἄ*]υκ legit Lobel¹ (sed 'λ might be α and κ perhaps χ'), qui *θα*]λυκρόν vetat propter punctum (quod 'fort. fortuitum' dicit Mss.) : *ἀ*]λυκρόν sive *θα*]λυκρόν (nisi ψ]αυκρόν vel σ]αυκρόν) D.³ coll. Croenert-Passow 314, 65ss, cf. Nic. Alex. 386, Callim. fr. inc. 736 Pf. || 9]εκ W. || 15 *ἄλλος*] sive *ἄλλοτ*] *ἄλλα* D.³ coll. fr. 98, 6

- ... (.)]σδετ[
 ...]τι το[
 ...]ομβρ[
 ...]εινος γι[
 5 ὥσπερ τραγω[
 ὃ]πέατι καὶ μιν[
 ὥσπερ Κίκωνα[
 ...] . [. .] ἐδυσφήμει τε κα . [
 ...] . ας μαρίλην ἀνθρ[άκων
 10 ...]ς δὲ κ[α]ἰ πῦρ οὐκ ἐσέρχ . []υρρ[
 ἂ]θερίνην ἐς Καβεῖρ[ων] φοίτε[σκε

78 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 9 + fr. 10 cum additam. (ed. Lobel² 150; fr. 10 cum additam. ad dexteram fragmenti 9, 10 – 14 monente Lobel locavit Adr.) || (II) 7 ΑΘΗΝ. 14, 624b, vide ad fr. 153 || (III) 7 cf. HESYCH. κ 2669 L., vide ad fr. °188 || (IV) 7 cf. CHOEROB. ad Theod. 1, 275, 23 – 25 Hilgard (≈ THEOGNOST. Can., An. Ox. 2, 30, 16 – 18 Cramer), vide ad fr. 3

78 prim. rec. D.³ (sed P. Oxy. fr. 10 cum additam. prim. adhibuit Adr.) || fr. 184 huc (vv. 8s) traxit Mss., iure obl. Md.³ 43 | artes magicas describi, quae coeundi impotentiae medeantur (cf. fr. 95), censet W. Stud. 142s coll. Petr. Sat. 131 || 1]ς δὲ τ[distt. D.³, Adr. :]ς δετ[Lobel¹, Md., Mss. || 3 σκ]όμβρ[ο D.³ || 4 κ[εῖνος Adr., rec. Mss. | γι[γατ D.³ coll. Sim. 5 W., Ar. Pac. 634 || 5 τραγῶ[ν D.³, rec. Adr.; τραγῶ[ν δοράς vel ἀσκούς Miralles, de ἀσκολιασμός cogitans (cf. ὃ]πέατι v. 6) || 6]πέατι (ā a. c.) || : suppl. Lobel¹ (vel ὃ], quod rec. Mss., sed ὃ] 'perh. suits the space better'; de Ion. v pro o vide p. XXVII), ad rem Herodot. 4, 70 (de magico Scytharum ritu, sese subula percutientium [τύφραντες ὑπέατι]) cont. D.³ | καὶ μιν[θῆι D.³ (rec. Adr.) coll. fr. 62, H. Cer. 208s || 7 vel Κίκων α[, ut D.³, Adr. (ἀ[)], Md., Mss.; de Cicone vide ad fr. 3, 1; Melampodem, Amythaonis filium (vide ad fr. °188), qui ex impotentia Iphiclem recreavit, commemorat Miralles || 8 ἐδυσφ. ad Ciconem rett. Md. coll. Hesych. κ 2669 L. = fr. °188 (μάντις κακῶν dicitur Calchas in A 106) | 'τε καί[or κα . [possible' Lobel¹, hinc καζ[ήλον D.³ | in fine πολλήν suppl. Mss. (ex fr. 184, vide supra) || 9 . .] . ἄσμαρίλην ἀνθρ[|| : corr. suppl. Lobel¹ coll. fr. 184 (accentum μαρίλην servant D.³, Adr., vix recte) : κέ]ας vel βλέψ]ας κτλ. prop. Adr. || 10]δ%[.] : || dist. suppl. D.³ | χε[vel χο[vel sinim. (Lobel¹) | ὁμῶ]ς δὲ κ[α]ἰ πῦρ οὐκ ἐσέρχε[ται π]υρρ[όν] tempt. Adr. ('sed etiam nomen proprium hic latere potest') : σέλα]ς δὲ κ[α]ἰ πῦρ οὐκ ἐσέρχε[τ' οὐ π]υρρ[όν] W. ('persons undergoing certain kinds of purifications are forbidden to see fire; see Frazer, Golden Bough, 10, 20f.' W. Stud. 142s coll. fr. 107, 20 et Hes. Op. 733s) || 11]θερίνην || : suppl. Lobel¹, hinc e. g. θύων δ' ἂ]θ. prop. W. Stud. 143; ad metrum vide Dg. St. Ipp. IV. 5 de ἀθ. vide Thomps. GF 3s et A. Landi, BALM 18/19, 1976/77, 144 | καβίρ[|| : suppl. Adr. (nisi quod -βί-, rec. Mss. : -βεί- recte Md., cf. Md.³ 44 adn. 161) de Cabiris hic primum appellatis (cf. etiam fr. 164) cf. O. Kern, RE 10, 1919, 1407s et 1431, B. Hemberg, Die Kabiren, Uppsala 1950, 132, de eorum sacris lustralibus cf. Gruppe, Griech. Mythol. 1, 230, Roscher, Mythol. Lex. 2, 2531, Hemberg 106ss; pompilum Cabiris ('dioses de la navegación') dicatum (cf. Athen.

FRAGMENTA

τὸν Α[αυ]ριῶνα μῆνα κα[ν]θαρο. [
 ἐ]λθὼν δ' ἐς οἶκον, συκἀμιν· α δ[ε]ι[π]νῆσας,
 καὶ τῷ κιμαίῳ τόν[δε] εἶνα φοινίξα[ς],
 15 ἐπιπύσας τρίς καὶ τ[
 ἄ]π' ὅν ἐδέξατ' ὥς. [
 ...]ν δ' ἐ. . [
] . [

78 (V) 14 cf. HESYCH. (κ 2693 L.) κίμαι<ος> (suppl. W.)· χυλός (χυλλός cod. : corr. Alb. : χυμός Mein., recc. Schm., Latte) μόρινος (πύρινος cod. : corr. W.) et κ 2694 L. κιμαός· χυλός μορέας (μοραίας cod. : corr. nescioquis ap. ThGL 5, 1556 B; quod duce Schm. vulgo habetur, codicem κιμά· ὁ χυλός μ. afferre, falsum), quas glossas huc traxit Lobel¹ 73 (in unam gl. contraxit W., κίμαιος· χυλός μορέας / μόρινος)

78 13 fr. 44, 2 ἐς τῶκί' ἐλθὼν, Herond. 3, 95 ἐλθοῦς' ἐς οἶκον et 5, 70s ἐλθοῦσαν / ἐς ἀνδρός οἶκον | cf. Hor. Sat. 2, 4, 21ss ille salubris / aestates peraget qui nigris prandia moris / finiet || 13s Eub. 98, 2s K. οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνω τὰς γνάθους / κεκριμέναι | Philippid. 19 K. τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον / τὸ πρόσωπον | Verg. Buc. 6, 22 sanguineis frontem moris et tempora pingit, cf. T³ 38s ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν / στάξε κατὰ ὀνῶν | Soph. 395, 2 R. φοινίξαντα γογγύλον μόρον || 15 Callim. 687 Pf. δαίμων, τῇ κόλποισιν ἐπιπύουσι γυναῖκες | Theocr. 6, 39 ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρίς εἰς ἔμον ἔπνυσα κόλπον | Theophr. Char. 16, 14 μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι | Petron. Sat. 131, 5 hoc peracto carmine ter me iussit expuere, terque lapillos conicere in sinum, cf. Strat. AP 12, 229, 1s; Anon. A. Pl. 251, 5 al.

7, 282f–284e) memorat Adr., aliter W. Stud. 143 ('A fish is a well-known sexual symbol, and the markings of the ἀθερίνη [. . .] may have seemed propitious. The Kabeiroi are also suitable to the situation, for they were represented as ithyphallic, as is clear from Herodotus 2, 51') |] . οἰτε[II : suppl. W., quae forma ap. Asium Sam. fr. 13, 1 Kinkel obvia, cf. fr. 73, 6 φοιτῶ et 107, 48 θύεσκε | de ischiorrh. vide p. XXIX || 12 λ[. . .]ριῶνα II : suppl. Bossi² coll. fr. 95, 10; Λαυριῶν (ex λαῦρα 'latrina') ad Ταυριῶν (vel Ταυρεῶν [Herond. 7, 86 al.], cf. Ἀπαυριῶν / -εῶν) parodice fictum : T[αυ]ριῶνα D.³, recc. Adr., Md., Mss., quod tamen vestigiis excluditur | κα[ν]θαρο[W. (qui e. g. prop. κα[ν]θαρό[υ]ς τρώγων : κα[ῖ] τὸν κὰν[θαρο]ν prop. Mss. (κα[ῖ] = κί[θαρον] c. m. scripserat Adr.) || 12 ἐ]λθὼν Lobel¹ | οἶκον D.³ | συκἀμιν· α Adr. (συκἀμ[ινον] ἔτρωγ· iam D.³, P. Oxy. fr. 10, ubi μ[ι.αδ] legitur, non adhibito) ad συκαμ. cf. Hehn 333ss, de eorum medicinali vi cf. Steier, RE 14, 1930, 2337s; impotentiae coeundi remedium fuisse censet Miralles coll. Serv. ad Verg. Buc. 6, 26 | δ[ε]ι[π]νῆσας W. : δ[ο]ξ[π]νῆσας Miralles || 14 τόν[δε] Adr.; 'possibly ὅδε can stand for 'his phallus' as the speaker indicates his own, and εἶνα then specifies the part' interpr. W. Stud. 143 (vide ad fr. 25), cf. Dg.¹⁵ 514 : ἰόν D.³, qui iniuria τὸν in II legi posse negat | nuptialibus in caerimoniis Cabiros Thessalonicensenses corpora rubro colore inficere solitos esse constat, cf. E. Wunderlich, Die Bedeutung der roten Farbe im Kultus der Griechen u. Römer, Gießen 1925, 47 (de apotropaea huius coloris magica vi cf. ibid. 27ss, 33ss, 36ss) || 15 ad rem vide Gow ad Theocr. 6, 39 | 16 .]π' II : suppl. D.³, qui tamen ὅ]π' praeferit (rec. Md.) coll. ὑπομαλάσσω simm. (ὕφελξων fr. 20, 3 et ὑποργάσαι fr. 133 cont. Md.³ 44 adn. 162) | -εφᾶτ' II, recc. D.³, Md., qui ad (ὑπο)δεφάω (novum) conferunt μ 48 δεφῆσας, Herond. 4, 64, et ad rem

5
 ἀ]λοιᾶσθα[ι
 τῆς] ἀνοιῆς ταύτη]ς
 τῇ]ν γνάθον παρὰ . [ι
]ι κηρίους ἐποι[
]κάντείλησε[
]χρυσολαμπέτωι ῥάβδωι
]αν ἐγγὺς ἐρμῖνος.
 Ἑρμῆς δ' ἐς Ἰππῶν, αἰκτος ἀκολοιῦνθ' ἵσας

79 s cf. Plat. Lg. 633d θωπείας κολακικάς, αἱ καὶ τῶν σεμνῶν οἰομένων εἶναι τοὺς θνητοὺς ποιοῦσι κηρίους (cf. Clem. Al. Strom. 2, 108, 2 p. 172, 10 St.). | Orig. C. Cels. 4, 26 τὴν δορυμντάτην πρὸς ἀφροδίσια δεξιὴν πολλῶν ποιήσασαν τοὺς θνητοὺς μαλθακοὺς καὶ κηρίους || s Ar. Ach. 350s ὑπὸ τοῦ δέοντος . . . / ὁ λάμπρος ἐνετίληπεν ὥσπερ σπηρία || 7 cf. ω 2s ἔχε (scil. Ἑρμῆς) δὲ θάβδον μετὰ χειρὶ / καλὴν χρυσεῖν | s 87 Ἑρμεία χρυσοῦρατι, κ 277, 13. H. Vest. 13 al. || s Herond. 3, 16 πρὸ τῆς χαμίνης τοῦ ἐπὶ τοῖγον ἑρόμιος, cf. ὅ 278, v 198

70 prim. rec. D.³ (v. 9, quem Hipponacti trib. Dübner ap. Miller, *Mél.* 461, iam Bgk.⁴ ex (II); vv. 17–20 iam Wk.) || narrationem admodum obscuram alii aliter explicare conati sunt (vide Adr. 46b adn. 1, Md., Mss. 146ss, Gerber 299, W. Stud. 143s) || 2 suppl. Lobel¹ ἀλ. usurrp. Ar. Thesm. 2, Ran. 149, fr. 661 K., Pherecr. 65 K., Herond. 2, 34 et 51 (ἀλοῖσση in fine choliambi), Babr. 98, 15, cf. fr. 95, 4 συναλοῖσση || 3 τῆς] D.³, recd. Ahr., Mss., W. | ad ἀνοῖτα (-οῖι- Π) cf. Alc. 112, 1 et 119.5 V. | ταῦτης] Lobel¹ || 4 suppl. D.³ idem in fine παραχ[ληξ υ] (vel -σος), sed x[vel z[exhibit Π : παραχ[ρούσας e. g. W. || 5]t vel]r | κρη. de paventibus dicitur (cf. Suda e 437 Adl. [≃ Et. Magn. 322, 13s al.] ἐκρηώδην' . . . διὰ τὸ δάσος κήρινος ἐγενόμην), 'molles ut cera' nisi 'pallore cereo perfusus' (= ὥχρητος, cf. Hesych. e 1384 L.) | ἐποί[ησε] Lobel¹, cf. fr. 50 et loci supra allati || 6 παντελισσε Π : corr. Lobel¹ : πάντελισσρ' εἶν dub. D.³ (ad ῥάβδωι referens, cf. etiam W. Stud. 143, vix recte) : de pavoris effectu etiam Ar. Ach. 350s, vide ad fr. 73, 3 | 7] χρύσο- Π χρυσόλ. hapax (cf. ἀλάμπτος, neonon Anaer. 87 Gent. Ἥλιε καλλιλαμπέτη), de harioli cuiusdam virga (ft. Ciconis) cogit. W. Stud. 143s, sed de Mercurio agi videtur (cf. Bossi¹ 149s adn. 4) || 8 ἐρμῖς = πούς κλήνης (Hesych. e 5956 et 5958 L. al.), non 'lapidum acervus' (Adr. 46b adn. 2, Md.), id quod ἐρμαῖς vel ἐρμαιον dicebatur || 8s nota ἐρμῖνος / Ἐρμῆς (vide e. g. Et. Magn. 376, 36–40 ἐρμῖς : . . . παρὰ τὸν Ἐρμῆν), paretymologias ludit etiam in fr. 35 et 119 || 9 ἐρμ . . . / δὲ σιμῶνaktos (II) Et. Gen., unde Ἐρμῆς δὲ Σιμ. Miller, frustra deff. Bgk.⁴ ('Simonactis nomen fortasse ludibrii causa fictum [. . .], videtur poeta loqui de statua

FRAGMENTA

- 10 τοῦ κυνός τὸν φιλήτην
]ὼς ἔχιδνα συρίζει
]αξ δὲ νυκτὶ βοῦ[. . . (.)]. [
]καὶ κατεφράσθη[
]δενς κατεσκη . [
 15 ἔμερ]μήριξε· τῶι δὲ κ[η]λητ[ῆι
]ς παῦνι, μυῖαν ὤ[ς

79 (III) 16 HESYCH. π 1146 Schm. παννί· μικρόν, οἱ δὲ μέγα. ἢ ἀγαθόν et 1147 Schm. παῦνις· ἀπόχρεως, necnon 1148 Schm. παῦνον· μέγα || (IV) TZETZ. ad Lyc. 1165 (p. 338, 27 — 339, 1 Scheer) 'ὀφελτρεύσωσι'· σαρώσωσι, σαρόν γὰρ καὶ ὀφελμα (v. l. ὀφελλα, rec. Scheer) καὶ ὀφελμος ἡ σκοῦπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἰππῶνδῳ φησιν·

79 10—12 Arch. 49, 7 W. φιλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεόμενε || 10 vide ad fr. 2, 2 (adde H. Merc. 214 et 446) || 11 cf. H. Merc. 280 μάκρ' ἀποσυρίζων (soil. Mercurius), ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων | Ar. Pl. 689s συρίζας ἐγὼ / . . . ὡς παρείας ὦν ὄφρις

dei ante aedes Simonactis dedicata, nisi forte sequebatur infra ὄπισθεν vel παίδεσσι, ut Meineke suspicatur), Cr. XXIII, Kn., D.³ al. : corr. Lehrs (ap. Lentz, Herodian. 2, 1240) : δὲ Τιμόνακτος Mein. (ap. Bgk.⁴) : δὲ Σημώνακτος Fick (rec. Hffm.), cf. Becht. HPN 398 de poetae nomine vide ad fr. 42b, 1 | ἀκολ. hic primum occurrit; insolita productio (ἀκ-Π) nondum explanata, cf. Mss. 147 ('allongement irrationnel'), W. Stud. 116 ('perhaps [...] a comic touch of the high-flown'), vide p. XXIX : ἀκολονθήσας Dübner l. c. (probb. Nauck¹ 107, Mein. l. c., 'sed tunc ὠκολονθήσας foret scribendum' obl. Bgk.⁴; hinc ὠκολονθήσας Kn.¹ 22, ἀκ. vel ὠκ. Kn. 51 adn. 1), Herodiani auctoritate spreta; de ischiorrh. vide p. XXIX || 10 παρεξέκλεψε τοῦ e. g. W. (τοῦ iam Lobel¹), rec. W.¹ | φιλήτην Π, (φι ex incohato φη, ad vitium vide ThGL 9, 735s); ad φιλ. (fr. 105, 12, Arch. 49, 7 W., H. Merc. 446 al.) vide Taillardat ap. Chantr. DELG 1204; κυνός cum φιλήτην coniungi posse ('canis raptorem' vertunt vulgo; 'engañador' ADR. 46 adn. 3, vide etiam Lobel¹ 74, Md.) negat W. Stud. 144 ('Hermes [...] had kept safe the burglar from the dog'. (Not 'the burglar of the dog', which is as unnatural in Greek as in English.)), sed cf. e. g. Aesch. Prom. 946, Plat. Resp. 334a; de Hercule Cerberi (qui v. 11 'ut vipera sibilat') raptore cogit. Koster³ 302 (cf. iam Lobel¹ 74); κυνοκλόπος dicitur Hercules in Ar. Ran. 605 | de ischiorrh. vide p. XXIX || 11 δς τοῖς φίλοις e. g. W. (cf. Stud. 144), rec. W.¹ || 12 Ἰππῶν]αξ (vel Σιμῶν]αξ) D.³, rec. ADR., Md., Mss. | νυκτὶ ο 34 al., 'noctu' furari solet Mercurius (H. Merc. 283s al.) | βοῦ[πλήρι prop. D.³ : Βοῦ[πάλω Mss. (iam Βοῦ[παλον Mss.¹ 22, rec. ADR., nisi quod Βοῦ[παλον ο c. m. scripsit) : βοῦ[λεύων e. g. W. || 13 ad κατεφρ. cf. Hes. Op. 248, Sol. 1, 38 Gent.-Pr., Herodot. 4, 76, 5 || 14 Μαῖα]δένς κατέσκηψε Lobel¹ coll. fr. 42a, 1, rec. D.³, ADR., Mss.; ad κατ. cf. Herodot. 7, 134, 1 Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε Ταλθύβιον; 7, 137, 2; 8, 65, 3; Eur. Med. 94 al. || 15 suppl. Lobel¹ coll. Suda κ 1504 Adl. (= Zon. 1202 T.) κηλέστης· ὁ ἀπατεῶν (ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλω add. Zon.) κηλητής (-λή- D.³, ADR.) hapax, potius quam 'deceptor' (D.³, ADR., Md., Mss. 147), 'oblectator, delinitor' fuisse videtur (= θελήτης, cf. Hesych. κ 2490 κηλαίνειν· θέλγειν et 2493 L. κηλεῖ· πράττειν, θέλγει al.), quod epitheton ad Mercurium optime convenit, qui virga (cf. v. 7) ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει (Ω 343, ε 47, ω 4), vide Bossi³ l. c. | μερμ. Homericum (α 427, β 93 al.) || 16]ξ Π ('a word capable of being written with final ξ but considered more correct with ζ' W. Stud. 144) | ἔθυσ' ὁ καύης prop. W., de Cicone cogitans (vide supra ad v. 7; ad καύης / καύης cf. fr. 3, 1) :

ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν
 ὅκον τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
 ἄνθρωπον εὖρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα —

[79, 17–20] || (V) TZETZ. ad Lyc. 579 (p. 199, 20–27 Scheer) *χάλις καὶ ἔρπιν ὁ οἶνος, χάλις μὲν παρὰ τὸ χαλὰν τὴν ἴνα, ἔρπιν δὲ παρὰ τὸ ἔρποντας ποιεῖν τοὺς πίνον-
 τας ἀμέτρως, ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι τὸν οἶνον ἔρπιν καλοῦσιν. Ἰππωνάκτειοι δὲ εἰσὶν αἱ
 λέξεις· φησὶ γὰρ·* [119], *ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν·* [79, 17–19] || (VI) 17 HERODIAN. (I, 47,
 6–8; 2, 377, 20–22; 548, 24s; 615, 37s; 747, 30–32 L.) ap. EUSTATH. ad Hom.
 A 340 p. 114, 19ss (I, 178, 7s van der Valk) *οὕτως οὖν, φησί, καὶ μάρτυς μάρτυρ, ὅφ'
 ἥς ἐκπίπτει πληθυντικὸν οἱ μάρτυρες παρὰ τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἰππωνάκτι* |
 (VII) SCHOL. vet. Lyc. 579 p. 199, 18s Scheer *ἔρπιν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν οἶνον καλοῦσιν
 ὡς καὶ Ἰππωνάξ·* [79, 18] || (VIII) TZETZ. ad Ar. Pl. 435 p. 109b, 9–14 Massa
 POSITANO *ὅτι δὲ ὁ οἶνος χάλις τε καὶ ἔρπιν λέγεται καὶ πηλός. Ἰππῶναξ μὲν φησιν·*
 [119], *καὶ ἀλλαχοῦ·* [79, 18] || (IX) 18 cf. HESYCH. κ 703 L. *καπηλεύει· μεταπωλεῖ,
 οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις*

79 18 pro ἔρπιν in textu οἶνον (VII) || 19 ad ὀφέλλοντα sscr. σαροῦντα (IV) P

79 18 Lyc. 579 ἔρπιν τε ῥέζειν ἢ δ' ἀλοιφαῖον λίπος | Callim. Iamb. 1 fr. 191, 89 Pf.
 κοινὸν καπηλεύει || 19 Callim. Iamb. 1 fr. 191, 56–58 Pf. εὖρεν δ' ὁ Προυνσε-
 ληνος αἰσῶι σίττη (vide ad fr. °192) / ... τὸν γέρο]ντα κωνήϊωι / ξύοντα τὴν γῆν

'fort. Ἰππῶναξ' Adr., qui tamen × — — × ξ male posuit | παῦν· μιναν. [('. [:
 ε, ο, ω' W., sed non fuit ε) II : suppl. Bossi³ 150s coll. Callim. 784 Pf. et Herond.
 I, 15 (ad anastr. coll. Sem. 5 et 18 W.), idem ἀπόχρεως 'minimi pretii' inter Hesychii
 (III) explicationes veram esse demonstravit ('qualcosa di poco conto, come una
 mosca') || 17–20 de adulterio cogit. Br.¹ 52s (de Bupalo, qui 'a laeso quodam ma-
 rito in domo sua comprehensus videtur', cf. Md.¹ 138 adn. 8, Md. LIV et 124),
 de inquisitione apud aliquem propter furtum vel debitum L. Gernet ap. Mss. 147s,
 aliter alii || 17 τριοῖσι a. c. II (recc. Fick, Hffm.) Ionicum, vide ad δυοῖσιν fr. 95, 6 |
 μάρτυσιν dub. Schnw. (praeunte Buttmann, Griech. Gramm., I, Berol. 1818, 235),
 recc. Mein., Bgk.¹⁻⁴, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻², Kn., probb. Renner 1, 234 al. : μάρ-
 τυσσιν Herm. Elem. Doctr. metr. 145, recc. Wk., Schnw., sed de trimetro puro inter
 claudos vide p. XXIX || 18 ὅπου (IV) V (V) VHA² (VII), probb. vet. Tzetzae edd.,
 Wk., Schnw. | ἔρπιν codd., recc. Edd. fere omnes (etiamnunc Sn.) : corr. Mss.¹¹
 48s (psiloticè scripserunt, uti solent, iam Fick, Hffm.), obl. Rapallo 213ss, ineptis
 tamen argumentis; de hac voce Aegyptia a Lyc. 579 usurpata (ἔρπιν v. l. pro ὄλπιν
 Sapph. 141, 3 V.) uberrime egit Mss.¹¹ | σκότιος Toup¹ 2, 532s (cf. etiam Toup²
 106) ὁ σκότος (vide etiam fr. °193) 'tenebrius', i. e. qui in tenebris fraudolenta foe-
 daeque agitat (Afran. 109 al., cf. Plaut. Poen. 835, Catull. 55, 2 [ubi tradita corr.
 G. Giardina, MCr 8/9, 1973/74, 202], Cic. Pro Sext. 20 al.), ad tropum cf. ὄλμος
 (Arch. 207 W.), λιμός (Men. Adul. 109 Kō.-Th., Posidipp. 26, 12 K.), λοιμός (De-
 mosth. 25, 80), βοῦλιμος (Alex. 135, 17 K.), φθόρος (Ar. Eq. 1151) al., vide Tail-
 lardat, Suét. 144; aliter alii ('like ὁ σκοτεινός, the mystery-man' LSJ s. v.; 'the run-
 away' [= σκοτίας] Kn.; 'spurius' [sicut σκότιος = νόθος] W. IEG 2, 235 et Stud.
 144 (ita iam Fick-Becht. GPN 360) | καπηλεύσει (IV) P || 19 εὖρων (IV) H (rec.
 Mein.), εὖρον (V) A, ὄρων (V) H, hinc εὖρεν Wk., Schnw., D.¹, item (vel εἶρον) vett.
 Lycophronis edd. | ad στ. (cf. etiam fr. 86, 8) vide Anacr. 52, 2 Gent.; He-
 rond. 3, 5 et 6, 88 al. || 19s ὀφέλλω 'verro', hapax, cf. Lyc. 1165 ὀφελτρεῖσουσιν
 (hapax); item ὀφέλημα (ἀφ. antiqua v. l., ut ἀτριγηφάγον pro ὄτρ. Arch.

FRAGMENTA

20 οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πνθμένι στοιβῆς

80 (79a W.)

α[
σκ[

81 (*80 W.; 76 Md.)

ἐγ]ένετο· κά[
ῆ]συχος μ[
]είψατ' ῆ[

82 (*81 W.; 77 Md.)

]ε· [
]· ιωιπο[
]ῆμεν[
]· []ον[

79 (X) 20 HESYCH. α 8596 L. ὄφελμα· τὸ κάλλυντρον et ο 1953 L. ὄφελμα· . . .
κάλλυντρον (καλυ- cod. : corr. Alb.)

80 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 11 col. 11

81 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 12

82 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 13

79 20 cf. fr. 21 οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ / κύλιξ

43a, 2 W., cf. Hesych. 'α 8169 L.), vide (X), necnon Hesych. ο 1954 L. ὀφέλμασι·
σαρώμασιν 'pro scopis (. . .) utebatur ille herba, quae in extruendis stibadiis et
toris et ad obturandas varias res veteribus inserviebat' Wk., quae herba proprie
'poterium spinosum' fuisse videtur (Theophr. HP 6, 1, 3, cf. ThGL 8, 787s); aliter,
sed vix recte interpr. Kn. 354 ('στοιβή means a paving [. . .] ὀφέλλω and ὄφελμα
are simply used of raising the ground-level or of adorning, πνθμήν has its natural
sense of foundation. 'And found a man adorning the mansion, yet unadorned, with
an inlaid pavement'') || 20 de parenthesi vide p. XXVIII | π. de plantis saepe
dicitur, cf. ThGL 7, 2214 CD

80 prim. rec. W.

81 prim. rec. Adr. || ad sinistram fragmenti 79 ft. stetit (Lobel¹); 'initia versuum
credo' W. || 1 suppl. Lobel¹ | Adesp. chol. 8 D.³ ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συγκίνη νῆος
cont. Maas (ap. D.³ 140), prob. dub. Md. coll. fr. 50, necnon Herond. 1, 23; 68; 77 |
macula atramenti supra α[II ('either the tip of a tailed letter or an accent' Lobel¹) ||
2 suppl. Lobel¹ || 3]είψαθ' II (vide ad fr. 86, 5) : ἡλ]είψαθ' Adr., unde ἡλ]είψατ' dub.
Md. : ἡμ]είψατ' prop. W.

82 prim. rec. Adr. || 1]ε vel simm. (Lobel¹) || 2]α vel simm. (Lobel¹) | π legit
Lobel¹ : 'an η ?' W. | ρ['vel ε, θ, σ, ω' W. : 3 ita II

83 (82 W.; 78 Md.)

× — υ]οιον στρυμ[
 × κυσ]οχήνημ πολλα[
 × — ε]βηξε και σαρων[
 × —]ν σελήνην ει[

84 (*83 W.; 79 Md.)

]ν . [
] . εξ[
]ρη[
]εια[
] . [

5

83 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 14 || (II) 2 cf. HESYCH. κ 4739 L. *κυσο-
 χήνη*· είδος δεσμοῦ. οί δέ εύρυπρωκτίαν. οί δέ ξύλον {δν} (δν, nisi εν, cod. : del.
 Ruhnken) εν φ άμαρτάνουσαι αί πόρναι έδεσμεύοντο, cf. PHOT. Galean. 1, 361 N.
κυσσοχήνη· εύρυπρωκτία

84 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 15

83 prim. rec. D.³ || ft. ex eadem columna ac fr. 80 (W.) || 1 *Στρυμ*[Lobel¹, dubi-
 tat W. coll. Hesych. σ 2052 Schm. *στρύμοξ*· ξύλον μεμηχανημένον εν ταίς ληνοίς
πρός την των σταφυλών εκθλιπιν : *Στρυμ*[όνος *έέεθρ*· άγνού D.³ coll. Aesch. Pers.
 496s, Suppl. 254s, Strab. 7 fr. 33 (331 C.), Apollod. 2, 5, 10, 12, Mela 2, 30; *Στρυ-
 μ*[όνος rec. Adr., Mss. : *Στρυμ*[όδωρ- prop. Md. (cf. etiam Md.³ 46) coll. Ar. Ach. 273,
 Vesp. 233, Lys. 259 || 2 *χήνη* ex *χήνη II* : suppl. Lobel¹ coll. (II) : *κατωμ*[οχήνη Pi-
 sani, SLG 65 adn. 2 coll. fr. 39, 1 | *κυσσ*χ. (olim Adesp. com. 1065 K.) hapax. quae
 Hesychii interpretatio Hipponactis frustulum aptius respiciat non liquet; ft. altera
 (D.³), ut cuiusdam pathici *εύρυπρωκτία* (Ar. Ach. 843, Vesp. 1070 al.) cum Strymo-
 nis aestuario comice comparetur (vide ad fr. 4); ad *κυσσ*- (= *πρωκτός* ap. comicos,
 cf. Adesp. 1060—1065 K. cum Et. Magn. 311, 45) vide Adesp. iamb. 53, 1 W., Callim.
 Iamb. 1 fr. 191, 98 Pf. (de quo Ardizzoni 5), Herond. 2, 44 et 8, 4 (Krakert 26) |
πολλά[κίς *σκῶρ εκτιλ*-] D.³ || 3 suppl. Lobel¹ : *έξέ*]βηξε D.³ ('έκβ. Hippocr. sae-
 pius'); ad *βήσσ* cf. fr. °189 | *σαρών*[(ad a sscr. °) II : *σαρων*[ίσας ήδύ D.³ (*σαρω-
 ν*[ίσας rec. Adr. ['riendo', obl. Young¹ 741 qui 'making an obscene gesture' interpr.],
 qui etiam *σαρων*[ίδας prop.) coll. Hesych. σ 240 *σαρωνίδες*· *πέτρα*, ή αί διά
παλαιότητα κεχηρνύται δρύες (ad *σαρ*. vide Callim. Iov. 22 et McLennan ad l.) et σ
 1347 Schm. *σορωνίς* (*σορωνής* cod. : corr. Mus. : 'haud dubie in *σαρωνίς* mu-
 tandum [. . .], sed *σορωνίς* dorismus' Schm.)· *έλάτη παλαιά*, necnon (δ 1308 L.)
διασαρωνίσαι (*διασαρδονίσαι* Latte, duce Salm.)· *τό προσποιητικῶς γελάσαι*. *τό δ'*
αὐτό και σαρωνίσαι (*σαρκωνίσαι* cod. : corr. Schm.), adde (δ 1651 L.) *διεσα-
 ρώνισε* (-*νησε* cod. : corr. Salm. : *διεσαρδάνισε* Latte)· *διέσυρε*. *κατεγέλασεν*, οί δέ
διεχάνη, sed cf. inprimis σ 236 Schm. *σάρων*· *λάγνος*. *τινές* δέ *τό γυναικειόν* ||
 4 *πρός τήν*]ν *σελήνην ει*[δε D.³ (dub.), rec. Adr. (nisi quod *ει*[πε)

84 prim. rec. Adr. || prope fr. 83 stetit (Lobel¹) || 2]α vel]λ vel simm. (Lobel¹) |
 ξα[legit W.

FRAGMENTA

85 (83a W.)

1]τρεφει
]σχυω
· · ·
7]ς.

86 (84 W.; 80 Md.)

.]ῶγο[
· δ' ἤλθεν οἱ[
.]ειον[.]ακσο[
γληχῶνος[
5 κ]αί μ' εἶρετ' δ[
]εἶπας . [
]κοῦδιω[
>) ἀλλ' ἐστεγν[
>) χαμαὶ 'πιφ[
10 >) ἐκδύ: τες α[

85 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 16 col. I, schol. marg.

86 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 16 col. II cum additam. (vide ad fr. 78) || (II) HEPHAEST. 5 (II. ἱαμβικοῦ), 4 p. 17, 5–13 Consbr. (≈ SCHOL. B ad l., p. 269, 4–11 Consbr.) τὸ δὲ χῶλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον οὔτε τριβραχύν οὔτε ἀνάπαιστον, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἱαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστίν· [187], ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γίνεται· [86, 17]

86 8–18 marg. sin. notae criticae incertae interpretationis (cf. Lobel¹ 76s et D.³) || subter v. 22 in marg. inf. τ]ῆν αὐτὴν διάνοιαν οὐτῶ[/ κ]εφαλαίω[. . .] . [.] . [.] . [(suppl. Lobel¹)

85 prim. rec. W. || 7 punctum post ζ exhibet II

86 prim. rec. D.³ (v. 17 iam Wk.) || lascivi amores enarrantur, singula tamen obscura || 2 'ῆ δ' veri sim.' W., ῆ δ' W.¹ | vel γ[, π[, simm. (Lobel¹) || 3 ἀκσο[D.³, Adr.; Lyc. 1052 ἀκεστής cont. Md. || 4 '-χῶν- II, ut in [Hes.] fr. 70, 21; cf. Chandler, Gr. Accent.² § 606' W. : γλήχωνος Mss. γλ. Ionicum (Att. βλ.), vide Phryn. PS 53, 16ss De Borries, schol. Ar. Pac. 712, cf. etiam Hesych. β 734 L. (≈ Suda β 338 Adl.); ad magicam pulegii vim vide inprimis H. Cer. 209, ad eiusdem vim medicinalem Hippocr. Morb. 3, 17, Dioscor. 3, 31, Lucill. AP 11, 165, 1 al., cf. Steier, RE 15, 1932, 2024ss, K. Lembach, Die Pflanzen bei Theokrit, Hildesheim 1970, 46s (ad Theocr. 5, 56; cf. etiam Herond. 9, 13), propitium veneriis quoque rebus fuisse docet Ar. Pax 712 (cf. Murr 199); Hipponactem obsceno sensu usurpavisse (= ἐφήβαιον 'pubes', cf. Ar. Lys. 89) susp. Adr. 48 adn. 2, Md. al. || 5 μ' εἶρεθ[II, unde μ' εἶρεθ' δ[Lobel¹ : corr. (dub.) Md., rec. W., cf. fr. 81, 3 || 7 ita W. : κοῦδι[(-οῦ- II) Lobel¹, unde κοῦ δι[dist. Adr. || 8 ἀλλ' ἐς τε γν[μν D.³ ex v. 14 (et ad vv. 8s coll. fr. 64), hinc ἀλλ' ἐς τε γν[Adr., Mss. : 'fort. ἐ (sive ἐς)(σ)τεγνύ[λλιον' Md. coll. fr. 79, 19 et Herond. 7, 83 (cf. Dg.¹¹ 94 adn. 37) || 9 χαμαιεπιφ[II, unde χαμαὶ ἐπιφ[θύζ- D.³ ex Theocr. 2, 61 λέγ' ἐπιφθύζοισα et 7, 127 : corr. Lobel¹, hinc 'πὶ φ[ορυτοῦ (vel φ[ορμού coll. fr. 179) prop. W.

- >) ἐδάκνομέν τε κἀφ[ιλέομεν
 >) διέκ θυρέων βλέ[ποντες
 >) μὴ ἤμεας λάβ[
 >) γυμνοὺς ἐρυ . [
 15 >) ἔσπευδε δημ[
 >) ἐγὼ δ' ἐβίνε[ον]τε κα[ι
) ἐπ' ἄκρον ἔλκων ὥσπερ, ἀλλὰ ἅντα ψύχων,
]κλαίειν κελεύ[ων Βού]παλο[ν
]κα[αί] μ' αὐτίκ' ἐξ[. . .]σεν ἐκ δεπ[

86 16 Arch. 152, 2 W. γυναι[κα βινέων || 17 cf. Stratt. 30 K. τὸν πέπλον δὲ τοῦτον / ἔλκονσ' ὀνεύοντες (δεσμεύοντες vel δονεύοντες codd.: corr. Mein. FCG 2, 772) τοπεί-
 οῖς ἄνδρες ἀναριθμητοὶ | εἰς ἄκρον (<τ>ἄκρον Edm.) ὥσπερ ἰστίον τὸν ἰστίον (ιστίον
 τὸν εἰς τὸν codd.: corr. C. Wordsworth, Athens and Attica, London 1836, 181, prae-
 eunte Dobree, Adv. 1, 589 [ιστίον τὸν ἰστίον], item Mein. l. c.: εἰς ἰστίον ὦ. ἰ. τὸν ἄκ-
 ρον transp. Bothe: ἰστίον <μέγιστον ἐπὶ> τὸν ἰστίον Edm.) || 17s cf. Ar. Eq. 432s ἐγὼ
 δὲ συστειλάς (cf. Ran. 999s, Eur. Med. 524) γε τοὺς ἀλλὰ ἅντας εἴτ' ἀφήσω | κατὰ
 κῆμ' ἐμαντὸν οὐρίον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας || 18 Ar. Ach. 1131 κλάειν κελεύων
 Λάμαχον, cf. Thesm. 211s, Ran. 34, Pl. 58 et 62

86 11 κἀφ[ιλέομεν W. coll. Ar. Ach. 1208s, idem in fine prop. ἀλλήλους || 12 cf. O
 124 διέκ προθύρου (κ 388, p 61 et 460) | βλέ[πο- Lobel¹, unde βλέ[ποντες W. || 13 μ'
 ἡμέας II : corr. Lobel¹, qui ad accentum cont. schol. Hom. δ 294 : μὴ ἡμέας Adr., Mss.
 ad synecphonesin cf. W. Stud. 85s | λάβ[οι Galiano (ap. Mss.) || 15 δ' ἤμ[dist. Md.
 (coll. v. 13) : δ' ἤ μ[ἐν W. || 16 εβείνε[II : corr. suppl. Lobel¹ (-νε[εν D.², Adr., Md.,
 Mss.; βει- def. D.³ coll. Hesych. β 466 L., ubi βεινεῖν traditur, cf. etiam β 467 βεινητιᾶν
 et P. Oxy. 1801, 15) vox comica (Ar. Ran. 740, Av. 560 al.) | κα[ι W. || 17 non per-
 spicuum, obscena significatio inesse videtur | εἰς (II) | εἰλκεν ὦ. ἀλλὰ ἅντα (i. e. δ' ἀλλ.,
 at tunc ὠλλ- scribendum foret) Br.⁶ 606; de ἔλκω vide ad ὑφέλξων fr. 20, 3; ἀλλὰς
 vox comica obscurae originis (Chantr. DELG 63) 'in altum trahens tanquam botu-
 lum siccans' interpr. Pauw in Hephaestionis edit. (1726). melius 'quemadmodum facit
 is qui botulum exponit vento, ut siccetur' Br.⁶ l. c., cf. Hesych. ψ 290 Schm. ψύχειν·
 ἀνέμω ξηραίνειν (cf. LSJ s. v., III), adde (ψ 274) ψύξασθαι· ὑντίσασθαι (ὑνήσασθαι
 cod. : corr. Dg. MCr 10/12, 1975/77, 274 : προῆσαι ci. Schm.), ξηρᾶναι et (ψ 275 Schm.)
 ψύξασαι· πνεύσασαι, ὑντίσασαι (ὑνήσασαι cod. : corr. Dg. l. c. : προῆσασαι Schm.);
 minus probabilis videtur altera interpretatio, 'in altum trahens ac si frigefaceret botu-
 lum' (ita Arnaldus [1728], probb. Gaisf. Heph. 33, Hart. 224, Romagnoli 220 al.),
 etsi ψύχω de edulis interdum dicatur (Alex. 124, 15 K., [Callist.] 2, 41, 1, cf. Pherecr.
 108, 8 K.), vide Kn.¹ 21, Kn.³ 250 | ψύχων corruptum censent omnes fere Edd. inde
 a Kn. 4, qui ψήχων ci. ('as one that strokes a sausage, drew tipward': aliter LSJ Suppl.
 s. v. ['skinning a sausage']), recc. Mss., W., nescio an recte (ψύχω et ψήχω facile per-
 mutantur, vide e. g. Aesch. 274 b, 2 Mette [ci.], Hesych. ψ 163 et 164 Schm., cf. J.
 Pierson, Verisimilia, Lugd. Batav. 1752, 132, Hemst. ad Luc. Contempl. 23); confe-
 runt Callim. Iamb. 1 fr. 191, 11 Pf. βιβλία ψήχει, ubi tamen traditum ψύχει (ψήχει
 'radit, exarat, scribit' Bentley) iure def. B. R. Rees, CR 11, 1961, 2s (cf. etiam Md.³
 47, qui ad ψύχω in fine choliambi Herond. 4, 29 quoque cont.): ἀλλὰ ἅντ' ἄνρυχον prop.
 Maas¹ 1866 | de ischiorrh. vide p. XXIX || 18 suppl. W. (βού]παλο[ν iam Lobel²) : vel
 κελεύ[σας (Mss.) || 19 ἐξ[έω]σεν dub. Lobel¹, recc. D.², Adr., Mss., quamquam Iones
 (ut Hom.) ὥσα simm. dixisse constat (Lobel¹) : ἐξ[έλω]σεν, ἐκ δ' ἐπ[λήμυρα e. g. W.

FRAGMENTA

20]καὶ δὴ 'πὶ τοῖς ἔργοισιν εἴχομ[εν
]ἐγὼ μὲν ὥσπ[ερ ϑ]υρόν ἴστι . . [
 σφάζειν ὑπέ[.]φαλ . . τ[

87 (85 W.; 81 Md.)

(a)	(b)	(c)
] . π[] . ησ[
]ων[]ἀπαλλαχθείς[
]ρε· κωσ[] . ιων χλαίνας[
] . [] . . . ἤσφρε[
5] . [] . ικ[.]αφ[
]ατελ[]πα καὶ κα[
] . γε[. []υλος καθ[
] . []ς· ἐκ δὲ τ[
]κανθ[ἐ]ξεδίφησ[
]ουκα[·]κε . . [
10]θω[]σαλ[

87 (I) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 17 || (II) s cf. HESYCH. ε 3632 L. (≈ SUDA ε 1592 Adl.) ἐξεδίφησεν (ἐξεδίσειν corrupte Suda)· ἐξεζήτησεν (ἐκ τοῦ δίζω [διφῶ Hemst.] τὸ ζητῶ add. Suda)

87 s Herond. 7, 77 s κοὺκ ἐλευθέρη γλῶσση / τὸν τιμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφησας

86 20 δηπι II : dist. Lobel¹ | τοῖσ' Md. coll. fr. 194, 15 et 128 | εἴχο[μεν Lobel¹, recc. Mss., W. (qui in fine παῦλαν e. g. prop.) : εἰχό[μεν Adr., vix recte (cf. v. 21 ἐγὼ μὲν) | ad ἔργον sensu erotico (cf. Sem. 7, 48 W.) vide Taillardat, Suét. 122 || 21 ὥσπ[ερ suppl. D.³ | ϑ]υρόν W., qui ὑρόν in II legit :]' . . ον Lobel¹ ('ο is preceded by a letter with a curved top, ω, σ, or the like'), unde π[λῶον O. M. Pearl, AJA 47, 1943, 500, ἀ]χρον Mss., prob. Md.³ 47 s | ἴστι . . [II (-ῖς τι dist. D.³, -ῖς τι Adr.) : ἰστιόδ[ρομον Pearl l. c. : ἰστιόν Mss., rec. Md.³, hinc ἰστιόρ[χαλῶν e. g. W. || 22 ὑπέτ[vel -ξ[vel simm. (Lobel¹) | λορ[τ[prop. Lobel¹ : 'veri similis λορ[τ' D.³ | e. g. σχάζειν ὑπέτ[λην τοῦμ]φαρῶ τ[ὸ πρόβλημα W.

87 prim. rec. Adr. || ita tria frustula iuxta ponenda videntur ('the position [. . .] is fixed vertically by the fibres'), (a) et (b) ft. contigua (Lobel¹) || 1 c]ο vel]η vel]φ vel]ψ (W.) || 2 vel κ]ἀπαλλαχθείς[(W.) || 3]αι vel]λι, vix]ρ (Lobel¹) | ας[II || 4]ἀσεβής,]ας ἔβησ(-) W. | 'possis ε]θγηνής' W. (]ηγε vel simm. Lobel¹) || 5 τ]ῶι κ]ν]αφ[εἰωι e. g. W. |]π ex ν II | supra α[dispicitur nota (ᾱ, ᾰ, ᾶ) (W.) || 6]λ[aut μ[W. :]ἀτελ[Adr., Mss. : κ]ατελ[Md. | 'fort. μπ[.]σεν an]π[ω]σεν?' W. || 7]ηγ vel]ε[γ et ε[ι . [vel ε[ρ] vel simm. (Lobel¹) | ἀγει Boupάλω fr. 19 cont. Md. || 8 ϑ[aut ε[(W.) : κ]άνθ[αρος Adr. | ft. ἐ]ξεδίφησεν cf. (II) (ἐ]ξεδίφησ[ε iam Adr., Mss., gl. non adhibita) ἐκό. solum ap. Hippon. et Herondam obvium, de Ionico διφᾶν et vocibus ab eo ductis vide Headl.-Kn. et Cunningham ad Herond. 7, 78 || 9 ft. τ[|| 10 c vel μ[(W.)

IAMBORVM INCERTI LIBRI

88 (86 W.; 82 Md.)

] . [.]σας
] . . . [.]τιλησας
 π]ερετρώγων
]φωλεοί

89 (*87 W.; 83 Md.)

] . η . [
]ληγ[
]τένω[

90 (*88 W.; 84 Md.)

] . εδ[
]θρι . [

91 (*89 W.; 85 Md.)

]νσας
]ν·
]ωλη

92 (*90 W.; 86 Md.)

]·:
]

88 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 18

89 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 19

90 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 20

91 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 21

92 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 22

89 (3) subter]τένω[legitur]εταίρας ὄνο[μα (suppl. Lobel¹, qui 'interlinear gloss referring to a name in the missing fourth line' agn.)

88 prim. rec. Adr. || 2]επ (de]ε dubitat Lobel¹) vel]επ | σ[vel ε[, φ[, ω[| ad τιλ. cf. fr. 73, 3 | marg. dextera legitur β μ (ad β sscr. α) || 3 ad περιτφ. cf. Pherecr. 13 K., Ar. Ach. 258, Vesp. 596 et 672 || 4 φωλεοί II

89 prim. rec. Adr. || 1]ληλ[Lobel¹ : 'vel]χημ[sim.' W. || 2 vel π[(W.) || 3 τένω[? cf. Arch. 252 W.

90 prim. rec. Adr. || 1 αι vel λι vel ρι || 2 σ[vel simm. (ε, ο, ω)

91 prim. rec. Adr.

92 prim. rec. Adr.

FRAGMENTS

 $\gamma_{\sigma a}$

77

1

}ov

5

93 (*91 W.; 87 Md.)

 $\alpha \cdot [$

κὶ

١٢

κου

026

 $\alpha \nu \tau$

πα .

κα[

 $\nu a \lceil$ $\times \chi\omega[$ $\alpha\pi|_-$

30

94 (91 a W.; 63 Md.)

Ιουσης

—

ה

Je.

1

93 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 23

94 P. S. I. 1089 (ed. Coppola, cum tab. V, cf. iam Coppola¹) col. I

93 prim. rec. Adr. || 1 ft. initium columnae (Lobel¹) || 3 κ' ω[II : corr. W. ||
5 fr. 32 cont. Adr. || 8 ι[vel γ[vel ρ[vel simm. (Lobel¹) || 9 vel λ[|| 11 vel κ
94 prim. rec. Md. || 1 in -ούσης cadit fr. 69, 7 (Md.)

ἡῦδα δὲ λυδίζονσα· βασιζι... κρολέα',

95 (I) P. S. I. 1089 (vide ad fr. 94) col. II || (II) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 24 cum additam. (vide ad fr. 78) [95, 5–9, quae unciolis ι , inclusi] || (III) 1 HESYCH. (β 294 L.) βάσκε μικρολέα (β. π. cod. [β atro, non rubro colore scriptum] : corr. Mus., probb. Edd. [βασκεμικρολέα Latte] : βάσκι ἐκρολέαζε prop. D.²⁻³, male)· πλησίαζε, θάαζε (πλησίον ἐξεθάαζε cod. : corr. L. Dind. ThGL 3, 424 B : πλησίαζε θάασον Pergerus [-ττ-], Kust., prob. Schm. : πλησίον ἐκθάαζε prop. Alb.). Λυδίσι (hanc gl. del. Schm. ut dittogr. glossae β 314) et (β 314 L.) βασιζακρολέα (βάσι κρολέαζε male Schm. : βασιζα κρόλεα Latte : βάσι κρολέαζε D.²⁻³ : βαστακικρόλεα ex ordine Kust.)· θάασον ἔρχον. Λυδίσι, necnon κ 4180 L. κρολάζε (ft. κρόλεα ad interpretamentum πλησίαζε accommodatum, cf. Latte, Hesych. I, 502)· πλησίαζε θάασον (θάατον cod., Edd. : corr. Kust.); has glossas (quas Hipponacti iam tribb. Schm. [dub.] et Br.⁶ 607) huc traxit Vogliano¹ (iam ap. Coppola¹ 503); 'Hesychius' variants are most readily accounted for from βαστακικρόλεα' W. Stud. 144

95 1 cf. βασιζακρόρος fr. 154 || 1ss cf. Petron. Sat. 138, 1s (prim. cont. Lav.¹ 64 adn. 2) profert Oenothaea scortum fascinum, quod ut oleo et minuto pipere atque urticae trito circumdedit semine, paulatim coepit inserere ano meo. (. . .) viridis urticae fascem comprehendit omniaque infra umbilicum coepit lenta manu caedere

95 prim. rec. Kn. || fata Encolpi Petroniani, qui, in Circes concubitu viribus destitutus (cf. fr. 78; ad impotentiam coeundi vide Brecht 55), ab Oenothaea, quae eius languori mederi conatur, variis cruciatur tormentis, iure cont. Latte¹, cf. Herter, De Priapo, Gießen 1932, 225; aliter expll. Lav.¹, Pasquali¹, Coppola¹, Kn. 65, Romagnoli 224s et 232ss, vide etiam Haas ('eine rituelle Infibulierung') || 1ss 'mulier igitur illa quae λυδίζονσα inducitur, eodem officio fungitur, quo sacerdos Priapi apud Petronium. qua in re adiuvatur ancilla, quam primo versu, ut ad opus accedat, admonet; scilicet dum ipsa penem et testes ramis verberat, altera ani curam suscipit. adsunt igitur duae mulierculae et vir, qui totam narratiunculam profert' Latte¹ 386, probb. Adr. 50 adn. 2, Md., Mss.; de una tantum muliercula (plerumque de Arete, praeunte Coppola¹ 505) cogitt. permulti (Areten et Bupalum induci, 'loquentem hanc et laborantem, illum tortum et patientem', censet D.²⁻³) || 1 ἡῦδα epicum (A92, Γ203, E170 al.), hic parodice dictum (Coppola¹ 503, iniuria negat Latte¹ 388) | λυδ. non 'lasciviens' (ita dub. Coppola¹ l. c.), sed 'Lydio sermone loquens' (sicut (III) β 294 et 314, cf. δωρίζω Theocr. 15, 90 al.; alio sensu Ar. Eq. 523), vide W. Stud. 144 ('foreign words are appropriate to spells') | -ζ[potius quam -τ[(cf. Coppola² 85), hinc βάσκι[ε νῦν θάασον (Latte¹ 386: βάσκι[ε iam Coppola. item dub. Mss.), vel simile quid priores, Hesychii glossis (III) non adhibitibus, quasi poeta Graecis verbis, non Lydiis, usus esset : βάσκι[ε μικρολέα prop. Vogliano¹, probb. Haas 106s (de duobus Phrygiis adverbis cogitans, baske et compar. bastiza, coll. (III) β 314, quam gl. ad alium eiusdem carminis locum rettulit; βάσκεπι imperativum esse contendit L. H. Gray, Journ. Royal Asiat. Soc. 1930, 623–627 coll. Hesych. I 1204 L. ἰων. δειρο. Λυδοί, sed cf. Mss. 151 adn. 2) : βάσκι[ε κρόλαζε prop. Vogliano¹, recd. D.²⁻³, Adr., hinc βασζ[ικρολάζε Kn. (basζ[legit Lobel ap. Kn. 65, cf. etiam Lobel¹ 79), non debuerant tamen 'Lydorum linguam Graecis terminationibus beare' (Latte, Hesych. I, 502, cf. Haas 106), ut fecit etiam Lav.¹ 61, qui βάσζ[ικρολάζε (ci. Schm. vide supra ad (III) β 314) probb. (βάσι et κρολέα dubiis argumentis def. Brandenstein 43) : 'fort. βαστακικρολέζ vel sim. (βα vel 8a = Lyd. βα, -λελ = Lyd. -(l)l) W., qui de his verbis amplius egit Stud. 144s; aliter Gusmani 332 ('formula magica in lidio, un comico guazzabuglio senza senso, magari con qualche parola lidia storpiata')

FRAGMENTA

πνγιστὶ τὸν πνγεῶνα παρ[
 καὶ μοι τὸν ὄρχιν τῆς φαλ[
 κ]ράδῃ<ι> σνηλοίησεν ὥσπ[ε]ρ φαρμακῶν
 5 .] . π.οις, διοξιοισιν ἐμπεδ[

95 (IV) 4 PHOT. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6, 2

95 2 ita interpunxi praeunte W., nam mulieri, quae v. 1 λυδίζει, hunc versum vix tribui posse (ut vulgo) credo | πνγιστὶ hapax, non idem valet ac παιδεραστικῶς (Latte¹ 387, omnes fere secuti) vel πνγηδόν 'averse, a tergo' (Lav.¹ 58s), sed potius 'pedicatorum sermone' (ita Adr. ['en la lengua . . . de los pederastas'], W.^s 35 ['in Arsish']), ridicule ad Δωριστί, Ἰαστί, Λυδιστί, Φρυγιστί simm. (cf. Plat. Lach. 188d) formatum; sequitur Lydorum verborum ludicra explicatio, vide fr. 2, 1 Ερμῇ κυνάγχα, μηχανιστὶ Κανθαῦλα | πνγεῶν hapax (cf. κενεῶν), ft. ad τυλεῶν formatum (Pisani, SLG 65); cf. allitteratio πνγιστὶ/πνγεῶνα | παρ[πάγω] βῦσον Latte¹ (recc. D.²⁻³, Adr., prob. dub. Md.) coll. Hesych. π 608 παράπαρος· μάνδαλος θύρας et 1002 Schm. πάραπαρος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος, vide etiam Ar. Eq. 364 (lege βυνήσω, cf. Dg. MCr 5/7, 1970/72, 228), Eccl. 361, fr. 24 K., Luc. Peregr. 9, Alciph. 3, 62, 4 : παρ[θενεύουσα e. g. Vitelli (ap. Coppola¹ 504, qui prob.) : παρ[τὶλῶ σ' αὐθις e. g. Kn. 65 : παρ[τρυνήσων μου (sed monosyll. in fine choliambi vix admitti potest, cf. Pelckmann 23) vel πάρ [μοι τρυνήσων Romagnoli 229s || 3 ad collectivum ὄρχιν (= ὄρχεις) cf. Kühner-Gerth I, 13s; hic 'secretum' (= ὄσχη) significari susp. Md.; vox a comicis saepe usurpata | τῆς φαλ[ῆς prop. Coppola¹ 504 (ex φαλός = λευκός, 'da riferirsi ad un sostantivo come κέρκον') : τῆς φαλ[ῆς ἐκλέπασα Romagnoli 231 (sed φαλή = φαλλός nusquam occurrit; φαλ[έω dub. Md. coll. fr. 34, sed τοῦ φ. expectaveris) : τῆς φάλλ[ακος ἄβδητι Lav.¹ 60 coll. fr. 148 et Hesych. φ 92 Schm., sed debuit φήληκος (c. m.) : τῇ<ι> σφαλ[Latte¹ 387 (recc. D.²⁻³, Md.³ 38), qui adiectivum latere censet 'sententiam acuti, duri, spinosi habens, quale e verbo σφαλᾶσθαι· τέμνειν, κεντεῖν [= Hesych. σ 2843 Schm.] formare potuit poeta'; hinc τῇ<ι> σφαλ[ε et e. g. σφαλ[εῖς ἐλάκτιζον Kn. 65, τῇ<ι> σφαλ[ασσοῦσιν σφόδρα e. g. Barigazzi ap. Md.³ 40 : τῆς φαλ[άκης ἐλκόνουσα e. g. W. ('pulling my testicle by the bald patch' Stud. 145) || 3s de re vide ad fr. 30 || 4 κ]ράδῃ<ι> Lav.¹ 60 (κ]ράδῃ Coppola¹ 504, prob. Kalinka² 738), qui κ]ράδῃ<ι>σιν ἡλοίησεν non respuit | ad συναλ. cf. Heraclid. Pont. 50 Wehrli, Theocr. 22, 128 al., vide ad ἀλοιᾶσθαι fr. 79, 2 | in fine suppl. Coppola¹ l. c. coll. fr. 6, 2 (nisi quod φαρμάκωι scripsit, probb. Kn., Latte¹, sed vide ad fr. 6, 2) : ὥστ[ε φ. Kn. (ὥστ[ε iam corr. Lobel ap. Kn. 65 ['from ὥσπ[ε]ρ'], prob. Diethel 81), sed vide ad fr. 6, 2 || 5 τοῖς legit W. ('vix π, credo'); ita Lobel¹ 80 (qui nunc tamen π mavult [ap. Md.³ 40]), sed cf. Pavese 123 et Md.³ 38ss | διοξι- a. c. II | κό]ποις δ. ἐμπεδέ[ως δεινῇ Coppola¹ 504 (κό]ποις recc. Mss., Md.³) : θρ]ίοισιν ὀξίοισιν ἐμπεδ[ως πικρῇ Lav.¹ 60s (prob. Kalinka² 737, obl. vehementer Coppola² 86) : τυ]ποις δ. ἐμπεδέ[ως, ῥάγδην Latte¹ 386 : τό]ποις δ. ἐμπεδέ[ως ——— (sic) Romagnoli 229 : ἐ]ν τοῖς δ. ἐμπεδ[ωθέντι Kn. ('emprisoned fast in place where twain planks split'), probb. D.²⁻³, Adr. (ἐν] τοῖς etiam Md.) διοξιος hapax (= δίοζος 'qui in duos ramos spargitur' ThGL 2, 1511 A), sententiam obscuram alii aliter explicare conati sunt, vide Kn. 65 ('τὰ διοξία sunt sedes (planks) τῆς λαύρης in quibus [Hipponactem [. . .] pronum iacentem Arete spe frustrata [. . .] contumelia punit'), W. Stud. 145 (humi iacet narrator, cf. vv. 7s, 'and 5 may refer to forked appliances pinning his legs to the ground. Compare the mention of a κυσοχήνη in fr. 82 [= 83]'), Md. (qui vocem δ. ad 'testes' adludere contendit coll. Ar. Eccl. 707–709 θρία λαβόντας / διφόρον συκῆς / ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι, de quo vide Taillardat, Im. d'Ar. 72s, Henderson 118) | ad ἐμπ. cf. fr. 159

καὶ δὴ ἰδυοῖσιν ἐν πόνοισι |
 ἢ τε καρῆ, δ, η με τοῦτέρωθι | εἰ
 ἄνωθεν ἐμπίπτουσα. κ |
 παλαψι {δ} ἄζων βολ, βίτω |
 10 ὤζεν δὲ λαύρη· κἀνθαροῖ δὲ ῥοιζέοντες

95 (V) 10s TZETZ. Exeg. Il. A 273 [C], vide ad fr. 39

95 10s cf. Ar. Pacis initium, necnon vv. 99 et 157s

95 6 καινη a. c. Π; ad καὶ δὴ cf. Denniston² 248ss | δυοῖσιν Ionicum (Herodot. 1, 32, 6 et 7, 104, 3, cf. Becht. GD 135), vide ad τρωῖσι fr. 79, 17 | πόνοισι | κάμνοντα Coppola¹ 504, recc. Latte¹, D.² (κάμνονται, quod mero errori tribuendum) : πόνοισιν ἡγεμένην prop. Kn. 65 : πόνοισιν εἰχόμεν Bossi (p.cl.) coll. [Hom.] Marg. 7, 3 W. δ. πόνοι sunt ft. et percidens fici ramus et 'scorteum fascinum' (vel simile quid) ano insertum, quapropter (cf. v. 9) 'intestina ita male habita et lacessita suo modo respondent' (Latte¹ 386) || 7 -θ[εν] ἐκνίζεν Coppola¹, probb. Romagnoli, Latte¹, D.²⁻³, Adr. : -θ[εν] ἡλγινεν prop. Kn. 65 || 8 ἐμπεῖπτονσα (ε delete) Π (I) nota ἐμπίπτω vv. 12 et 14 iteratum, cf. etiam fr. 21, 2 | κ[ἀνθαρος] δ' ἐνθεν Coppola¹ 505 (κ. = ἀμῖς 'matula', quae tamen significato alibi non invenitur, probb. Pasquali¹ 302s (κ. 'scarabaeus') : κ[ὼ] ἱπνός ἐντεῦθεν Lav.¹ 62s (ἱπν. = κοπρών, ut Aristoph. 132 K.), κ[ὼ] etiam Kn. 65 (rec. Adr.), hinc κ[ὼ] σφαλ — — — D.²⁻³ : κ[ἀνθων] δ' αὖ χάσκων tempt. Romagnoli 232 (κ. metaphorice pro 'matella' accipiens, quod inauditum) : κ[ἀνθεν] ὁ πρωκτός (nisi ὄρσο; vel κυσός) Latte¹ 387. cf. etiam Mss. 152 ('à la fin, restituer πρωκτός ου ὄρσο;') || 9 παραψιδάζων Π, servv. edd.; ignoto verbo notionem stillandi (= παραστᾶζων) inesse vidit Coppola¹ 505 coll. Hesych. ψ 177 Schm. ψιδες· ψιάδες, ψακάδες, ubi idem ψιδ(ά)δες pro ψιδες reponendum censet, quae tamen gl., procul dubio corrupta (ψιδες, quod frustra def. Lobeck. Paral. 83 et Lav.¹ 63, nil aliud atque mera dittographia est, ut vidit Schm., qui {ψιδες} ψιάδες· ψακάδες dub. prop.). e gl. ψ 169 ψιάδες· ψακάδες, ῥανίδες, σταγόνες (ad Hom. Π 459 referenda teste Apoll. Soph. 116, 32 Bekk., cf. etiam [Hes.] Sc. 384) deprompta videtur ideoque delenda; vix recte π. ex ἀψίς trahunt Romagnoli 232 ('inarcantes a volta, gonfiantesi : insomma, ricolmo') et dub. Md. (coll. Philipp. Thess. AP 6, 90 [12 G.-P.], 3 ἡψιδωμένον), praeunte Lav.¹ 63, qui παρ' ἀψιδ' ἄζων (debut ἀψιδ', metri gratia, cf. GVI 122, 4 et 656, 9 Peek) temere scripsit ('prope rotam halans stercore', i. e. rotam Bupalii figuli) : correxi coll. etiam Hesych. ψ 170 Schm. ψιάζει· ψακάζει. π. hapax, ψιάς ap. Hom. et [Hes.] (vide supra) tantum occurrit | βολβ. de stercore bovino tantum dici potest Kn. 65 (vide etiam LSJ s. v. βόλιτον et Suppl. s. v. βόλβιτον), sed cf. Et. Magn. 204, 23 βόλβιτον· τὴν παντοδαπὴ κόπρον, necnon LXX Ez. 4, 12 et 15: de voce vide ad fr. 138 | in fine [μ'] ἀπέπνιγεν Coppola¹ 505 (recc. Latte¹, Romagnoli) coll. Callim. Iamb. 4 fr. 194, 104 Pf. ἀποπνίγεις (in fine choliambii), cf. etiam fr. 105, 2 : [κατέπνιγεν Lav.¹ 63 : [φαλῆς καινώ e. g. Kn. 65 ('dripped with fresh cow-dung'), 'vereor ne σπέρμα legendum sit' addito || 10 ὤζε (V) | ad λ. cf. fr. 40 et 63, necnon 78, 12: hic ft. 'anus', ut Pasquali¹ 303 (probb. D.²⁻³, Adr., Md. 197, cf. Md.³ 37) coll. Sotad. 2, 1 Powell ὁ δ' ἀποστεγνάσας τὸ τρήμα τῆς ὀπισθε λαύρης. cf. etiam Sem. 17 W.: 'andron' interpr. Romagnoli 233 ('auditino fra il letto e il muro'), 'vicus' vel potius 'latrina' Coppola¹ 505, Kn. ('midden') al. | ad λ. / κανθ. cf. fr. 78, 12 et Aristophanis loci supra allati | ῥοιζέοντες (ad εὖν sscr. οὔν) (V) : corr. W.; ῥοιζέω plerumque de animalibus dicitur (de hominibus K 502), in fine trimetri Lyc. 1325 et 1426

FRAGMENTA

ἦλθον κατ' ὁδὸν πλέονες ἢ πεντήκοντα·
 τῶν οἱ μὲν ἐμπύκτοντες[
 κατέβαλον, οἱ δὲ τοὺς οὐδ' . . [
 οἱ δ' ἐμπεσόντες τὰς θύρας[
 15 τοῦ Πυγέλησι[. . . .] . . [
 . .]ρυσσαν οἶα[. . .]αροίμο[

95 14 marg. sin. signum stichom. $\bar{\theta}$ exstat, i. e. versus DCCC (libri primi censent Mss. 39, W. al., quod incertum, cf. Dg. St. Ipp. IV. 2)

95 11 cf. Phryn. trag. 10a Sn. πλείονες × μυρίαν / ἄνδρες ἐκτείνοντο || 12ss cf. Ar. Nub. 710–715 δάκνουσι μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι (per iocum pro κόρεις, i. e. 'cimices', dictum) / καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν / καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν / καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν / καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν, / καὶ μ' ἀπολοῦσιν

95 11 *οσμην Π* (recc. Edd. usque ad D.²) 'perhaps rightly' W. Stud. 91 (cf. Κασμίλος fr. 164), sed vide Xenoph. 1, 7 (v. l. *ὁσμὴν*) et 3, 6 Gent.-Pr., Theogn. 9, necnon Phryn. PS 97, 21s De Borries *ὁσμὴ*· διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$ μόνον, καὶ οὐ διὰ τοῦ δ'· Ἰώνων δὲ διὰ τοῦ δ' et Phot. Galean. 2, 31 N., ad rem vide Bossi⁴ | πλεῦν[Π, πλεῦντες (sed sscr. *έονες*) (V) (unde πλεῦνες Edd. praeter W.) | de ischiorrh. vide p. XXIX || 12ss tria scarabaeorum agmina (τῶν οἱ μὲν . . . οἱ δὲ . . . οἱ δ') narratoris corpus aggredi (membrum, testes, anum?) vidit Romagnoli 233s, qui iure Ar. Nub. l. c. commemoravit || 12 ἐμπύκτοντες[(et in fine e. g. πόρνην) suppl. Coppola¹ 506 : -τε[ς ἐς κόπρον πολλήν Lav.¹ 63 : -τε[ς εἰς τὸν (sic) κέρκον μου Romagnoli 230 (sed de monosyll. vide ad v. 2) || 13 'κατέλαβον?' W. ad καταβ. cf. Ar. Pax 897 (Henderson 170); de trib. vide p. XXIX | ὁδόν[τας dub. Coppola¹ 506 ('in una locutione avverbiale?'), hinc ὁδόν[τας ἐπρίον (vel ἡρεῖδον coll. Cerc. 1, 5 Powell) Lav.¹ 64 (obl. Coppola² 87s), ὁδόν[τας ὤξυνον Kn. (recc. D.²⁻³, Adr.), sed an simile quid non delitescat dubito (vide supra ad vv. 12ss) : ὁδο[υρὸς (i. e. ὄρχεις, coll. Plat. com. 174, 13 K. παραστάταιν δυοῖν) ἡλκωσαν Romagnoli 234 coll. Ar. Nub. 713 et Av. 442 (prob. dub. Md.) || 14 τὰς θύρας[κατήρασαν Coppola¹ 506 (recc. Latte¹, D.² [omnes de hominibus cogitantes], D.³, Adr.; 'ad scarabaeos non aptum' obl. Mss. 76, sed locutio metaphoricè dici potest, vide infra) coll. fr. 21, 2 ἐμπεσὼν κατήραξε, adde fr. 107, 7s et Herond. 2, 63 ἡ θύρη κατήρηται (in fine choliambi) : τὰς θύρας[διώρουξαν Romagnoli 233 coll. Ar. Nub. 714 et Av. 442s : τὰ θυρά[γματ' ἔγραυον (vel ἔγχανον) Kn. 65 coll. Hesych. θ 929 L. θυράγματα· ἀποδείματα | ad θύρα 'posticium' cf. Sem. 17 W., Ar. Eq. 1026, Eccl. 316 et 361, Apollodor. com. 13, 9 K., Eur. Cycl. 502 (de quo vide L. E. Rossi, Maia 23, 1971, 17ss) al. (Taillardat, Im. d'Ar. 70s et 404 adn. 4) || 15 Πύγela Ioniae oppidum prope Ephesum et Clazomenas, inde nomen ortum, quod ibi quidam Agamemnonis socii morbum qui πυγυλγία dicebatur contraxerunt (Strab. 14, 1, 20, Et. Magn. 695, 27–31 al.; cf. Roscher, RhM 53, 1898, 183ss, Picard, Ephèse et Claros, 61 et 63s, Sakellariou 116ss, Mss. 152); ft. ὁ Πυγέλησι lepide dicitur ὁ πρωκτός dolentis narratoris (item fere Bartalucci 245 adn. 10, qui verbum dolendi aliquod sequi censet, 'ita ut 'illius qui Pygelae doluit' per iocosum verborum ambitum podicem enuntiet'); de hoc obscenitatis genere vide ad fr. 4 || 16]ρυσσαν legit W., qui ἐπ]ρυσσαν ('vix ὤ]ρυσσαν') ci. :]ρυσσαν dub. Coppola 136, unde de κυσσόν = κυσόν (cf. Hesych. κ 4738 L. κυσός· ἡ πυγὴ ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον, vide ad fr. 83, 2) cogitt. nonnulli (Lav.¹ 64, Adr., Md. LXXIII, Mss. 152 al.) | οἶα [περ π]αροίμο[D.²⁻³ (recc. Adr., Mss.; οἶα iam Lav.¹) coll. Hesych. π 965 Schm. παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδὸν {λεγόμενος} (del. Mus.), καὶ πάροιμος ὁ γείτων (sensum obsc. susp. Md. coll. Hesych. γ 581 L. γίτονας {γειτόνας recte Sop.}· τὰ δύο αἰδοῖα): οἶα[κἀνθ]αροί prop. W.

IAMBORVM INCERTI LIBRI

..]ω δ' ἐξ ὕμν[. . . .] [
]εντ[.] [

96 (*93 W.; 88 Md.)

× — ∪] . . ενδε . [
× —]θεν· ἀλλαμ[
× —] . . . τησ . [
× —]προφν[
5 × — ∪]' ηδεμ[
× — ∪] . αμφ[
× — ∪ —]σκ[

97 (*94 W.; 89 Md.)

]κα[
]εσμ[
]ρον·[
]μεσ[

98 (95 W.; 90 Md.)

] . [
× — ∪ —]ῆσαιτο κα[
× — ∪ —]κ Βουπάλωι[
]ν Βούπαλον[
5]ροι τόν κ[
× — ∪ ἄλ]λος ἄλ]λοθεν[
]ελθόν]τες . [
× — ∪] . ὕσ]οντές, τε καλ[

96 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 25

97 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 26

98 (I) P. Oxy. 2323 (ed. Lobel³ 64s cum tab. VIII) [98] || (II) P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 27 [98, 6—10 quae unciolis] inclusi]

95 17 ita legit W., qui ἐγ]ώ e. g. prop. : . .]ωδηνμ . [Coppola¹, Mss. : . . .]ωδηνμ μ[D.²⁻³, Adr. || 18 ita legit W. :] . . . δη[Coppola¹ (D.²⁻³, Adr., Md.)

96 prim. rec. Adr. || 1 ἐν δὲ dist. Adr., rec. W. (δε) || 2 ἀλλὰ μ[Adr., Mss. : ἀλλ' αμ[Md. || 3]καη vel]χλ vel simm. (W.) | τῆς Adr. | σ[vel simm. (Lobel¹) || 5 ἦδε μ[Adr. : ἦδ' εμ[e. g. Md. : ἦ δεμ[W. || 6]r ἀμφ[W.

97 prim. rec. Adr.

98 prim. rec. Adr. (v. 9 iam Wk.) || 3 ἐ] (in tmesi) Lobel³ || 6 B 75 ἀλλοθεν ἄλλος, i 401 al. || 8 σφ incertum : vel φ (Lobel³) | ft. κάλ[(W.)

FRAGMENTA

× — π,αρε,κημη,οὔντ,ο
 10 × — υ]ι(ον .,)[] . σιζ[
 × — υ — ×]ηκεβ[
 × — υ — κ]ατεῖλε[
 × — υ — ×]αὔτιζ' ε . . [
]ητες ἐγγυ[
 15 Bo]υπάλωι κ(.)[
]δειμα . [
]τοτ[

99 (*96 W.; 91 Md.)

]μμ . [
]εντ[

100 (*97 W.; 92 Md.)

πε . [

101 (*98 W.; 93 Md.)

] . . 7 [
]ιω[
]θαστ[

98 (III) 9 TZETZ. Exeg. II. A 17 p. 79, 21s Herm. κινήμη δὲ εἴρηται, οἶονεῖ κινήμη τις οὔσα ἢ τοῦ κινεῖσθαι τὸ ζῶον αἰτία· ὁθεν καὶ Ἰππῶναξ 'παρεκνημιούντο' φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο || (IV) 9 HESYCH. (π 797 Schm.) παρεκνημ{ε}οῦντο (παρεκνα- μένουντο cod. [-μενοῦν- Mus.], ft. ex -μεῦντο et -μοῦντο conflatis ortum : corr. Latte ad ε 1539 praeunte G. Dind. ThGL 7, 293B, qui παρεκνημεῦντο scripsit, unde -κναμεῦντο Schm. [quod ut 'Dor. impf.' rec. LSJ⁹ 1313 al.])· παρεπ{ι}ορεύοντο (corr. Dind.) ἐπιπόνως (Ἰππῶναξ Schnw. Beitr. 108)

99 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 28

100 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 29

101 P. Oxy. 2174 (vide ad fr. 68) fr. 30

98 9 hapax, cf. Callim. Iamb. 3 fr. 193, 33 Pf. ἐξεκνήμωσ. [quocum conferas Hesych. ε 3675 L. ἐξεκνημώθη (-κνυ- cod. : corr. Hemst.)· ἐξεφθάρη, vide etiam δ 1556 L. διεκνημώσατο (διακνημάσατο cod. : corr. Kust.)· διέφθειρε (διεφθείρετο Bgk.⁴498, ft. recte), ε 1539 L. ἐκνημιούντο (ἐκνικοῦντο cod. : corr. Hemst.)· ἐφθείροντο (hanc gl. huc rett. Latte, vix recte), necnon κ 3114 L. κνημωθῆναι· φθαρῆναι || 10]. : hasta II || 11 B[ουπαλ e.g. Lobel³ || 12 vel ο[r, Herond. 1,53 καθεῖλε πνκτεῖσας cont. Md. || 13 εἰρ[W. || 14]ητες' ἐγγύ[ς Adr. || 15 fr. 19 cont. Lobel³, huc inseruerunt Adr., Md., Mss. || 16]δειμα Adr. | ρ[Lobel³

99 prim. rec. Adr.

100 prim. rec. Adr. || ft. prope fr. 78 stetit (Lobel¹) || 7[possis (Lobel¹)

101 prim. rec. Adr. || 1]ῶ[W.

IAMBORVM INCERTI LIBRI

5]δωσπ[
]αιγν[
]ειν[
] . δvσ[
]σvδ[
] . ε̄v]ρ[

102 (*99 W. ; 93 Md.)

ο[
το . [
 .] . . [

103 (*100 W. ; 95 Md.)

]ρm[
] . ερμα[
]πέρρο[
]ευν . [
10]ασκο[
]κειτο[
] . ωρροσ[
] . ρ[

104 (*101 W. ; 96 Md.)

] . . . [
]αιρε[
] . ησο . [

102 P. Oxy. 2174 (additam., vide ad fr. 78) fr. 31

103 P. Oxy. 2174 (additam., vide ad fr. 78) fr. 32

104 P. Oxy. 2174 (additam., vide ad fr. 78) fr. 33

103 2 hyphen subter] . ερμα[|| 4 ad]ευν sscr.]ρ ('e. g. σεν with a variant σεο' Lobel²) || 8 .] sscr. notae prosodicae

101 4]λ et mox γ[possis (Lobel¹)

102 prim. rec. Adr. || 3 ft.]ϛ[

103 prim. rec. Adr. || ft. initia versuum, ante vv. 2-7 singulis litteris supplendis (Lobel²) || 2 ft.]ρ : ε̄]φερμα[τιζ e. g. W. (φερμα usurp. Aesch. Suppl. 690, Ag. 119) || 3 ῡ]πέρκ prop. W. || 4 σ]ε̄υ e. g. Lobel² : vel τ]ε̄υ, θ]εν· al. (W.) | .] : hasta Π || 5 χ]άσχο[τ e. g. W. :]άνχο[τ Adr. || 6 ε̄]κειτο Adr. : 'vel ᾱ]κειτο, ε̄]κει το[' W. || 7 λ vel χ (Lobel²), hinc χ]λωρός prop. W. || 8 ε̄]σφ vel ᾱ(ι)]σφ[ν e. g. W. (ex notis prosodicis)

104 prim. rec. Adr. || 2]αίρε[Adr.

FRAGMENTA

νηθα[
5 αι[

105 (102 W.; 97 Md.)

κωτιλλη . []
ν αποπνίξιμη
ννηκεων
ν το μήνι υτρον
5 ἄλλο τι π[ρ]ῆσσε
αὐχειοπλήγη
ς ἀνθρ[ώ]που
πυκταλίζουσι

105 (1) P. Oxy. 2175 (ed. Lobel¹ 81–87 cum tab. XI) fr. 1 || (II) ATHEN. 9, 375 d χοίρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσιν τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶνας ἐν <τῶ> (supplevi : ἐν <α'> Bgk.¹⁻⁴, probb. Br.¹ 63, Mein. Anal. ad Ath. 165 [dub.], Kn. al.; an Ἰππῶνας α', cf. fr. 12? : {ἐν} G. Dind. in Athenaei edit. [1827], recc. Hart., Hffm., D.¹⁻³, Md., W. al.) [105, 9]

105 1 supra λλη . [legitur κη εἰς, ibi numeros κη' et εἰς latere susp. Lobel¹ (prob. Md.) : κη[λ]εῖς D.³ ('synonymon fere verbi κωτίλλειν'), poetae tribuens (= v. 1 D.³), prob. Adr. : 'scil.]κω κηεῖς ?' (ut v. 1.) W.

105 6 A 240 τὸν δ' ἄορι πληξ' αὐχένα, Π 332 πληξας ξίφει αὐχένα | cf. νωτο-πλήξ Aristoph. 830 K., Pherecr. 89 K., vide ad διοπλήγη fr. 33, 1

105 prim. rec. D.³ (v. 9 iam Wk.) || Herculis labores memorantur || 1 'persuadere sive fallere conatur Iuno Iovem et Ilithyias (T 103ss Apollod. 2, 4, 5, 9 al.) in Hercule et Eurystheo nascentibus' D.³ | κωτίλλη D.³, Adr., Mss., negat Lobel¹, qui σ[(ita W.) sive .[('a stop') legit ad κωτίλλω cf. Hes. Op. 374, Lyc. 1466, Babr. 95, 87 al., vide etiam Anacr. 134 Gent. κωτίλη χελιδών, Callim. Iamb. 4 fr. 194, 81 Pf. κωτιλίζουσι || 2 ad ἀποπν. cf. Antiph. 171, 2 K. ἀποπνίξεις . . . λαλῶν (cf. κωτιλλη v. 1) et Callim. Iamb. 4 fr. 194, 104 Pf. ἀποπνίγεις (in fine choliambi); de leone Nemeaeo agi censet D.³, qui cont. [Hom.] Batr. 119 et 233, Herodot. 3, 150, necnon Apollod. 2, 5, 1, 4, Diod. 4, 11, 4 || 3 σ]ν<δ>ηκέων prop. W. : ε]ὐμηκέων D.³ (recc. Adr., Md., Mss.), de sagittis et iaculis ('num praecessit βελέων in trimetro recto?' Beutler) intelligens quibus Hercules leonem occidere conatus est (Apollod. 2, 5, 1, 2, cf. Iul. Or. 2, 60a), sed non fuit μ || 4]αι non respuit Lobel¹ (ita D.³) | μύν. (cf. H. Merc. 264 et 364) ad nuntium spectare, quem Herculi Eurystheus misit Copreo praecone usus (O 639s, Pind. Ol. 3, 28 cum schol., Apollod. 2, 5, 1, 4s) susp. D.³, probb. Adr., Md., cf. Mss. 153 || 5 suppl. Lobel¹ ('no room for [λ]') ; 'ad Herculis labores Eurysthei iussu alium alibi subeundos' rett. D.³ || 6 αὐχ. hapax (vide ad διοπλήξ fr. 33, 1), 'cuius cervix percussa est vel percuti solet' (vix recte 'qui brise le cou' Mss. 153, nam huiusmodi composita patiendi significationem recipiunt, cf. νωτοπλήξ); ad Hydram vel potius ad Geryonem (cf. Eur. Herc. 423s) referunt D.³, Adr. 54 adn. 5, Md. || 7 εἶδο]ς prop. D.³ | suppl. Lobel¹ || 8 suppl. Lobel¹ : νύ]κτα δ' ἵζουσι 'noctu autem sedent' prop. D.³ ad πυκτ. cf. Anacr. 38, 4 et 65, 1 Gent., πυκταλεύω Sophr. 111 Kaib. et PSI 1214a 16, vide Brecht 49s

σπονδήι τε καὶ σπλάγχνοι,σιν ἀγρείης χοίρου
 10]ῥδρον ἐν Λέρνῃ
 κ]α[ρ]κίνον συνέτριψε
]ξσθαι φιλήτην
]κατηρῆσθαι·
]φροναπ[
 15]τερην· |
]· [ι]ν· [·]· |
]Κίκων·· [·]
]γετην πο· [·]
]· ναιπ[
 20]ννομ· [·]
]η[
]άλ[

106 (103 W.; 98 Md.)

× — —]λάσας τὸν τράχ[ηλον

105 17 vide ad fr. 3, 1

106 (I) P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 2

105 9 Ar. Pax 1102 ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί

106 1 cf. Theop. com. 54, 2 K. πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη | Dio Chrys.
 Or. 5, 25 τὸν τράχηλον ἀνακλώσαν | Eur. Or. 1471 ἀνακλάσας δέξην | Adesp. com.
 186, 1 ἀνακλάσας τὸν αὐχένα et 1467 K.

105 9 ἀγρείας (II) : ἀγρείης Mein. ('agrestis porci') coll. Steph. Byz. 22, 9 Mein.
 ἀγρείη διὰ διφθόγγου ('forsan ex Hipponacte') de lustratione agi censet Br.¹ 63,
 cum sues πρὸς καθαρμόν aptissimi videantur (Aesch. 327 Nauck² [648 Mette], Eum.
 283 al.), obl. Stengel, Hermes 22, 1887, 95 adn. 2 ('es kann [. . .] einfach von einer
 Spende bei einem Mahl, wo auch ein Wildschweinbraten serviert wurde, die Rede
 sein'); de Herculis et Leprei certamine cogit. Md. 148; de Erymanthio apro Adr. 54
 adn. 6, sed χ. fem. (Young¹ 741), ut Ar. Ach. 764; Soph. 198a R.; Herond. 4, 15;
 8, 2 et 7 || 10 Hes. Th. 313s Ὑδρην . . . / Λερναίην, ad ῥδρος cf. B 723; Herodot. 2,
 76, 3; Callim. Iamb. 4 fr. 194, 22 Pf. || 10s ad rem cf. Panyass. Heracl. 3; Apollod.
 2, 5, 2, 1ss al.; de cancro ab Hercule necato cf. Herodot. 23 J. || 12 κυνὸς γε]νέσθαι
 e. g. D.³, de Hercule Cerberi raptore (cf. Ar. Ran. 605 τὸν κυνοκλόπον) cogitans, vide
 ad fr. 79, 10 κυνὸς τὸν φιλήτην | de ischiorrh. vide p. XXIX || 13 ad κατ. cf. fr. 19 ||
 14 κακὸ]φρονα prop. D.³ coll. Pind. 211 Sn.-M.; Aesch. Ag. 100; Eur. Heraclid. 372
 et Suppl. 744 || 16 ita legit W. :]ων· [Lobel¹ :]· τν· [D.³ || 17 de Cicone vide ad
 fr. 3, 1 || 18 vel]τ (Lobel¹) || 19 vel γ· [

106 prim. rec. D.³ (v. 11 iam Wk.) || de Herculis laboribus (cf. fr. 105) agi censet
 Adr. 55b añn. 1, cf. etiam Adr.¹ 189, recte obl. Md. || 1 ita dist. suppl. Lobel¹ :
]λασσστ' (legitur]λαστ', typographico mendo tribuendum) οντο·· [D.³, vix recte |
 θ]λάσας Adr. (qui tamen σ — θ]λάσας c. m. scripsit), unde περιθ]λάσας Mss. : ἐ]λάσας
 vel χα]λάσας e. g. W. : ἀνακ]λάσας malim, vide quae supra collegi, ad corrept. et ad
 tribr. vide p. XXIX | de leone Nemeaeo cogit. Adr. : το·· 'collum' navis sive pars
 media mali' interpr. dub. Md.

FRAGMENTA

× — υ]ν ἐς Μίλητον ἐξεκ[
]ν νησιδα τερματιζ[
] . σφιν κάγορη[] πεπο[
 5] . [.]ν οὐκ οἶδ' ἡκ[.] . εἰτ[
] . ἦσαντο καὶ δ . [.]απορ[
 × — υ ἐ]γγὺς τῆς θαλάσσης[η]ς αἰ[
 × — υ —]ενς κ[α]ρκίνωι κ[.] . ἡρα[
 × — υ]ῖ ἱερει[.] (.)]ν κοτ[.] . κατ[
 10] ἀ[σ]βόλ[ου] κασιγ[νητ
 πασ, παλ, ηψάγον γρόμφιν

106 (11) 11 ΡΗΟΤ. Galean. 2, 67 N. (hinc Erbse, Ael. Dion. π 25) πασπάλη τὸ τυ-
 χόν. οἱ δὲ κέρχρον, οἱ δὲ τὰ κέρχρινα ἄλευρα. Ἰππῶναξ· [106, 11] || (111) 11 AR.
 Byz. II. ὄνομ. ἡλικιών 3 pp. 101s Nauck (cf. Miller, Mél. 430) ap. EUSTATH. ad
 Hom. ξ 81 p. 1752, 14ss ἡ δὲ θήλεια, σὺς μόνον. Ἰππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει. εἴτε καθ-
 ὅλου πάσαν ἢν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ || (IV) 11 cf. HESYCH. γ 931 L.
 (≈ SUDA γ 459 Adl., ZON. 454 T.) γεομφάς· ὅς, παλαιὰ σκρόφα (ita cod. : ὅς π.,
 σκρ. cum Musuro Edd., sed cf. Suda et Zon.) vg ASn ὁμοίως καὶ ἡ γεομφίς (γεομ-
 φίς cod. : corr. Nauck Ar. Byz. 103)

106 2 cf. fr. 38, 2 Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον κτλ., Callim. Iamb. 1 fr. 191, 52 ἐπλευ-
 σεν ἐς Μίλητον (in initio choliambi) || 4 Θ 2 (= 489) ἀγορὴν ποιήσατο

106 2 ἐπλευσε]ν prop. Adr. (Callim. l. c. non adhibito) : πρὶν ἡλθο]ν e. g. D.³ | ἐξε-
 κ[λη]σθεν (-ῆσθεν γάρ) vel ἐξεκ[λη]σθεν prop. D.³ : ἐξεκ[νη]μωθ- Md. coll. Hesych.
 ε 3675 L. (vide ad fr. 98, 9) || 3 ἀρκης Λάδην]ν νησιδα τερματιζ[ούσης D.³ coll. Hero-
 dot. 6, 7 et Strab. 9, 4, 2; Λάδην recc. Adr., Md., Mss. 154, ft. recte || 4] . : ε, σ, ο
 (Lobel¹; item W., nisi quod ω pro ο) | νῦν δὲ θέμι]ς σφιν κάγορη πεπο[ίηται D.³ coll.
 A 807s ἵνα σφ' ἀγορὴ τε θέμις τε / ἦην, ι 112 τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραί . . . οὔτε θέμιστες,
 necnon Herodot. 6, 10s; κάγορη πεπο[ίηται (rec. Adr.) probabile videtur, 'nisi καγο-
 ρη[ι] W. : θέμιός τε ν]όσφιν κάγορη]ς πεπο[ίησιν / βίηφι vel οἷφι βίηι simm. prop.
 Ebert || 5 ita dub. dist. Lobel¹ || 6 κα]ταν, ἦσαντο tempt. D.³ (ταν addito ex P. Oxy.
 2176 fr. 8, 11, sed cf. Mss.⁷ 409) coll. Herond. 6, 97 | δε[dub. Lobel¹, 'δε[κ]α credo'
 W. || 7 ἐ]γγὺς suppl. Lobel¹ | vel γῆς (Lobel¹) | θαλατ[.] (.)]ς ('against the dialect
 and τη rather broad for the room' Lobel¹) Π, quod ut θαλάτ[.]ς, i.e. θαλάσσης]ς sade
 Cario scriptum interpr. Latte³ 46s, cf. Mss. 154, negat W. Stud. 91 ('ττ must be looked
 upon as an aberration, not a survival'); ἐγγὺς τῆς θαλ. legitur et in Comment. D 15s
 (vide ad fr. 130) | vel δι[|| 8 Ζ]εὺς prop. D.³ ('locutus est poeta de Iove Osogo (Oso-
 goa) et paguris, cancribus maritimis [. .], cf. I. Schaefer, De Iove apud Cures culto,
 Diss. Hal. 1914, 387ss') | κ[α]ρκ- suppl. Lobel¹ | vel χ[: κ[α]ρκ[ι]α[το prop. Adr.,
 cf. fr. 19 et 105, 13; in κατήραζε cadit fr. 21, 2 || 9 σφάγιο]ν ἱερει]σα]ν vel -[σε]ν
 prop. D.³ ('de Onitadarum sacris (ιερῆα) cf. Ditt. Syll.³ 57, 33ss') : possis ἱερει]ω]ν.
 ἱερει]ς δ]ν' W. | 'vix τοτ' W. || 10 μαριλῆν] ἀ[σ]βόλ[ου] κασιγ[νητ]ν e. g. Lobel¹
 coll. fr. 52 et 138, recc. Adr. (qui μαριλῆν, vide ad fr. 78, 9), Mss., necnon D.³ qui
 φουσῶν μαριλῆν] κτλ. scripsit coll. Aesch. Sept. 494 | ad ἄσβ. cf. fr. 185, quod huc
 traxerunt D.³, Md., Mss. || 11 πασπάλιν φαγῶν (II) (unde π. φαγεῖν Wk., πασπα-
 λη<φάγον> φαγῶν Br.⁶ 607 : corr. Pierson, Moer. 330, confirmat Π) π. hapax,
 ad πασπάλη (= παιπάλη, quod Lydium dicunt nonnulli, recte obl. Mss. 155

$$\begin{array}{c}]\kappa\nu\nu a[\\] \cdot \sigma[\cdot] : [\\] \varepsilon \cdot [\end{array}$$

107 (104 W.; 99 Md.)

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

107 (I) P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) frr. 3 + 4

107 s in marg. dextr. ἐρρησσε (utrum scholion sit an v. l. incertum, vide infra)

107 11 fr. 36, 1 ἡσυχῇ τε καὶ ῥύδην || 12 fr. 33, 2 ἔψησε . . . ἀσκαρίζοντα || 13 Ap.
Rh. 2, 106s ποδὶ λὰξ ἐπορούσας / πλῆξε, vide ad fr. 194, 15

adn. 2), cf. Ar. Vesp. 91 cum schol.; Hesych. π 1063 Schm.; Et. Magn. 650, 4-7; Moer. 301 P.-K. al. | γq. hapax, vox onomat. cf. γρῶζ fr. 69, 6; Chantr. DELG 237 || 12 |νόνα| Adr.

107 prim. rec. D.³ (*ἐπ.* v. 15 iam dub. Meil. 115 ex (III); vv. 21 s et 47–49 iam Wk.) || 'no continuous sense can be seen in this long fragment, and we cannot assume that it must all belong to the same poem' W. Stud. 145, cf. Adr. 56b adn. 1, Md., Mss. 155ss || 1 'perhaps not the text but a marginal or interlinear note' Lobel¹ || 2 ante εξ 'a tailed letter' Lobel¹ || 3 suppl. Lobel¹ : [ῥ] ἔγραφε] sive ἔγραψα] D.³ (sed 'non fruit [a]') W.) : με[τέγραφε] prop. Adr. in γράψας capit fr. 39, 1 || 5] : αἰ' legit W. || 6] η] W. ('η] or] . ι' Lobel¹) || 7 ἐπι]ρρήσων e. g. Mss. : possis κατα]ρρήσων (cf. Hesych. s 1384 L. καταρρήσων· ἐπιρροτῶν, ἐπιρροφῶν) vel simm. || 8 suppl. Lobel¹ (ἦρ-) e gl. marg. ἔρρησε, quam tamen 'more probably a variant than an explanation' esse censet (p. 84), prob. D.³ : ἦρ]ασσε Adr. in κατήραξε capit fr. 21, 2, in ἐξαράξα fr. 25 || 10 suppl. Lobel¹ || 11 ῥῶν II, vide ad fr. 36, 1; de trim. recto vide p. XXIX || 12 ἀπέ]ψων (sive ἀπο]ψών) e. g. Lobel¹ (rec. Mss.) coll. fr. 33, 2 ('sed hic minus convenit' W.), cf. Herond. 4, 17 et 7, 13 || 13 πρὸς τ' αὐτῶν] D.³ coll. Luc. Asin. 31 πρὸς αὐτὸν λαξ εἰνῆσα | ἐ[πώ]ρου[σ]α D.³ coll. Ap. Rh. 2, 106s, recce. Adr. (cuius ἀ[πώ]ρ- typographii errorem credo) Mss., vestigiis tamen invitis ἔποε. Homericum (K 486 al.)

FRAGMENTA

15] . ις μὴ δοκῇ με λασθαίνειν
 :]δενν ἐπιβρύκων
]ηιον καταπλ[ί]ξας
 ἐ]ξέδουσα τὴν χλαῖναν
 πό]δας περινήσας
 τήν] θύρην ἐπάκτωσα
 20] . τὸ πῦρ κατακρύψας

107 (II) 14 HESYCH. λ 356 L. λασθαίνειν· κακολογεῖν || (III) 15 TZETZ. Exeg. II. A 15, vide ad fr. 72, 5 || (IV) ATHEN. 15, 690ab παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν καμψιδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις· οὐ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τούτων· [107, 21s]

107 14 cf. fr. 8 δοκέων . . . κόπαι || 15 cf. fr. 37, 1 καταβρύκων (in fine choliambi) || 17 ξ 341 ἐκ μὲν με χλαῖναν . . . ἔδυσαν, 460 ἐκδὺς χλαῖναν, cf. a 437 ἔκδυσε χιτῶνα || 18 cf. ποδόψηστρον Aesch. Ag. 926, Herond. 5, 30 || 19 Arch. 279 W. πακτώσαι, Ar. Lys. 264s μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν / τὰ προπύλαια πακτοῦν, cf. fr. 721 K. || 20 Hes. Op. 50 κρύψε δὲ πῦρ, Ar. Av. 841 τὸ πῦρ ἔγκρυπτι' αἰεῖ

107 14 φοβηθ]εῖς D.³, rec. Adr. | λασθ. hapax, cf. λάσθη Herodot. 6, 67, 2 (Hesych. λ 357 λάσθη . . . αἰσχρολογία et 360 L. λασθῶν· κακολογῶν) || 15 'I suppose ']δενν to be the ending of an adjective in ἄδεος or ἰδεος' Lobel¹ : ῥό]δενν D.³ coll. Hesych. ρ 393 Schm. ῥόδεον· ἐδύχρον, ἐδῶδες, εὐειδές, Philipp. Thess. AP 6, 102 (17 G.-P.), 1s, Eur. Med. 841s : 'fort. κάσπό]δεον' W. | -βρυχον a. c. II, cf. Herond. 6, 13 ἐπιβρύχουσ', Callim. 649 Pf., Leon. Tar. AP 6, 263 (49 G.-P.), 3 (v. l.); de βρύκω / βρύχω (cf. Moer. 92 P.-K., [Ammon.] 112 Nickau al.), vide ad καταβρύκων fr. 37, 1 ἐπιβρ. 'infrendere' usurpp. Herond. l. c. et Tymn. AP 7, 433 (6 G.-P.), 4, alio sensu ('devorare') Archipp. 35, 2 K. || 16 suppl. dub. Lobel¹ (non fuit [η], vix [ε]) : καταπλ[ί]ξα[ε] D.³, Adr., sed 'ας rather than αι' Lobel¹ | praeter Hippon. καταπλ. (cf. πλίσσομαι ζ 318 al., ἀποπλ. Ar. Ach. 218, διαπλ. Arch. 114, 1 W.) ft. occurrit ap. Aristoph. 198 (Daital. 1 Cassio), 3 K., ubi pro corrupto καταπληγήση (καταπληγήσει Porson) καταπληγήσει rest. G. Dind. ThGL 4, 1184 A coll. Hesych. κ 1342 L. καταπληγήσει (καταπληγκμήσει cod. : corr. G. Dind.)· <κατακρατηθήση>· τὸ βῆμα πλῆγμα (τὸ β. καταπλήγμα cod. : corr. G. Dind.) λέγουσι. τὸ οὖν κατακρατῆσαι μετὰγοντες ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ τοῖς ποσὶ κατεχόντων οὕτως φασὶ {κατακρατηθήσει} (transp. Cobet, Or. 152, cf. Variae lectiones, Lugd. Batav. 1883, 135 [-τηθήση correxerat iam Schow], cui etiam κατακρατῆσαι et κατεχόντων pro traditis καταθήσει et κατατρεχόντων debemus), cf. Taillardat, Im. d'Ar. 354 et Cassio 93s || 17s 'non erit dubium quin poeta victoria insolenter exultans laena adversario detracta tanquam pannulo quodam ad pedes sibi detergendos ludibrii causa usus sit' Bartalucci 252 coll. Herond. l. c. (ita fere iam Md. 156) || 17 suppl. Lobel¹ | in χλ. cadit fr. 43, 1 || 18 suppl. Lobel¹, τοὺς πό]δας D.³, Adr., Mss. | ad περιψ. cf. Ar. Eq. 909, Pl. 730 et loci supra laudati || 19 θυραν a. c. II | τήν] θύρην Lobel¹, D.³, Adr., Mss., W. || 20 fr. 78, 10 cont. D.³

βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
 ἤλειπον † ἔστι δ' † οἰήνπερ Κροῖσος·
]ν Δασκυλείωι
]ξιωνν[. . .]ωι[
 25] . βολα[.]δοντε[ς
]ωιωνα[. . .]
]π . χ . σκόρ[. . .]
]λόγων κα[.]κιζ[
]οσυλασ[
 30]ανδροσοι[
]ται καθη . [.]αι

107 21s Sem. 16, 1s W. *κἀλειφόμην μύροις καὶ θυνάσιν / καὶ βακκάρι* | Alex 190, 1s K. *μύροις / ὑπαλείφεται* (ἐναλ. v. l.) *τὰς ῥίνας*, cf. fr. 78, 14 | δ 445 *ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα* | Ar. Pl. 313s *μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγον / τὴν ῥίνα* | Apul. Met. 10, 21 *oleo balsamino . . . etiam nares perfundit meas*

107 21 βακκάρι (IV) (recc. Wk., Schnw., Bgk.¹⁻², Mein., Hart.), sed ad ει sscr. E, cf. Sem. 16, 2 W. (v. l. -ρει) vocem Lydiam dicunt schol. Aesch. Pers. 41 et Hesych. (β 107 L.) *βάκκαρις*· *μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμως* (-νύμου Mus., ft. recte)· *ἐνιοὶ δὲ ἀπὸ μυρομένης*· ἄλλοι δὲ μύρον *Λυδῶν* (ita pro *Λυδόν* scripsi, coll. schol. Aesch. : *Λύδιον* Mus., recc. Alb. Schim.), cf. etiam Magnes 3 K. (in Lydis) *βακκάριδι κεχρημένον*, vide E. Mss. 100s, Lilja 62s, Chantr. DELG 158 | *ρεῖνας* II || 21s ῥ. / ἤλ., 'nares mihi inunxi' (vel 'sibi inunxere') vertunt, de quo propter activam verbi formam dubitandum; fuitne ad vires reficiendas aptum? ebrietatis remedium dicit Athen. 2, 46a || 22 *ἔσθ' οἴηπερ κρόκος* (IV) Δ, *ἔστι δ' οἴηπερ κρόκος* CE, unde *ἔστι δ' οὐά περ (οἴη περ Wk., Schnw.) κρόκος* Edd. usque ad D.², quae verba ut glossam del. Toup¹ 2, 521 adn. 532, item Heek.¹ 484 (prob. Hart., Hffm., Kn.); ex II tamen nunc 'patet antiquitus in nomine Κροῖσος iota et sigma lunatum in κ conglutinauisse antiquarium; idem error in cod. A Athen. carm. pop. 43, 4 *ἐκορῆς* pro *εἰσορῆς*' D.³ : lac. ante *ἔστι δ'* statuit Lobel¹ (ita Adr., Md., Sn.), inter ἤλ. et οἴηπερ quattuor intercidisse syllabas censent D.³ (qui e. g. ἤλειπον. [ἴσῃν δ' εἶχον], οἴηπερ K. scripsit), Mss., Md.³ 51 | ad Croesum cf. testim. 1 || 22s de ischiorrh. vide p. XXIX || 23 cf. Steph. Byz. 22¹, 9—16 Mein. *Δασκύλειον πόλις Καρίας ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἐφεσίας* . . . *ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις μετὰ τὰ Τρωικὰ κτισθεῖσα. τρίτη τῆς Ἰωνίας, τὸ μέγα λεγόμενον, ὡς μεῖζον τῶν ἄλλων. τετάρτη περὶ Βιθυνίαν. πέμπτη τῆς Αἰολίδος καὶ Φρυγίας* . . . *Εὐδαίμων δὲ καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσι τὴν λῖ συλλαβήν*. 'num hoc Δασκύλειον (a Dascylo, Gygae, Lydii regis, patre, cf. Alex. Aet. 6, 6 cum adn.) idem atque ὁ ἐν Δασκυλείῳ νομός Bithyniae (cf. Herod. 3, 126; 6, 33; Thuc. 1, 122, 1; Xenoph. Hellen. 4, 1, 15 alii; cf. RE IV 2220, 5)?' D.³, cf. etiam Mss. 156; nota -σκῶλ- || 24 *ἄξιον ὑπὶ ὧν* e. g. W. : [Λυρνό[σ]ωι] dub. Lobel¹ 184 ('but I should prefer to take the first letter for a ξ'), recc. Adr., Md., Mss., non respuit W. (in Δ[ιων]ύσου cadit Herond. 8, 68) || 25]μ vel]η | σὺ]μβολῶν δόντε[ς male prop. Adr. (δόντε[ς iam D.³), hinc σὺ]μβολῶν[ς] prop. Mss. propter metrum : *ἐ]μβολῶν[.]δοντε[male prop. Md. coll. fr. 39, 3 || 28 κα[τα]κίζ[(vel -[τη]-) D.³ (coll. π 290, τ 9, Eur. Andr. 828), rec. Adr. || 29 [Hes.] Scut. 480 σὺλασκε cont. D.³, Herond. 8, 22 *ἐσύλευν* Md. || 30]ἀνδρός ον[D.³, Adr., Mss.,]ανδρος ο . [Md., qui *ἡμίανδρος* fr. 161 cont. || 31 *καθη* . . . (.)αι D.³ Adr.*

FRAGMENTA

ν]ενυχμένωι πρωκτῶ[ι
] . ι σημαίνων
]σελλή πόρνη
 85] . . α . . ιν ἐξορύξαι[
]ακι . ρ . ρ . . νήσου
]ες κατὰ κνίσην
]ν κισκν . τι . εσναρ . [
] . σαμου λοφορρῶγας[
 40] . αιπαλωντ[.] . σ . . σ . [
] . . τaton δι [
] . (.) εσενδεξ[

107 (V) 39 HESYCH. (λ 1294 L.) λοφορρῶγα (-φόρρωτα cod. : corr. Junius [-φόρ-], Schm.)· τὸν ἀπερρωγῶτα τοὺς ὤμους (τὰς ἀκρωμίας Latte, vix recte) || (VI) ΑΘΗΝ. 9, 369f–370e (in Epit. vv. 47s tantum) Νικάνδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς· [85 G.-Sch.], μήποτε δὲ ὁ Νικάνδρος μάντιν (v. 7) κέκληκε τὴν κράμβην ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον· [107, 47–49] (sequuntur Ananii Teleclidis Epicharmi Eupolidis formulae μὰ τὴν κράμβην vel μὰ τὰς κράμβας exempla infra laudata) . . . ἐδόκει δὲ Ἰωνικός εἶναι ὁ ὄρκος. καὶ οὐ παράδοξον εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὥμνον, ὁπότε καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς . . . ὥμνε τὴν κάππαριν

107 37 Ar. Pax 1050 κατὰ τὴν κνίσαν, cf. B 423 κατὰ τε κνίσην et fr. 95, 11 || 39 O 537 ῥήξε δ' ἀφ' ἱππεῖον λόφον αὐτοῦ

107 32 suppl. Lobel¹ | ν. Homericum; vocem νόγματα, qua de voluptatibus loquens usus est Epicurus ap. Athen. 12, 546e (fr. 67 Us.; 22, 1 Arrighetti) memorat D.³ || 33]οι D.³ Adr. || 34 σελλή D.³ qui cont. 'σελλός, σελλίζει (Hesych. ἀλαζονεύει) nominaque propria Σελλοί (II 234) et Σελλέα Pap. 2175, 5. 3' (vide ad fr. 108, 3), probb. Adr. ('vanidosa'), Mss. et Md.³ 51 (uterque Σελλή, ut ethnicon), necnon Bartalucci 252s, qui, cum ap. Homerum sacerdotes illi Dodonaei ἀνιπτόποδες et χαμαιεῦναι dicantur (II 235, cf. etiam Eur. 367 Nauck² [= Erechth. 3 Carrara], Soph. Tr. 1166s, Callim. Del. 286), verisimile censet 'Σελλήν meretriculam illam non ab origine, verum tamquam sordidam, putidam, et quae fortasse humi ob inopiam prostet, per ludibrium appellari, cum ethnicon ab Homero poeta παραφῶν sumpserit' || 35]ιx vel]μη et αχιν vel αλιν vel α . ριν Lobel¹ (dub.) :]γα . μιν D.³ (sive]ιx) Adr. :]ε . αλιν W., qui (δ)]σκαλιν prop. | ad ἐξορ. Herodot. 8, 116, 2 et Poll. 8, 77 cont. D.³ || 36 ita Lobel¹ : ρορ . (.) D.³, Adr. : ρερεῖ W. || 37 κν. (cf. fr. *206) vox Homericā || 38 vel]αι vel]λι (Lobel¹) | ft. ητιμ | vel μαρ . [: νάρδ[ου dub. D.³ || 39] ., 'faint traces of the top of an upright' Lobel¹ : ἐ]x (dub.) Σάμου D.³, probb. Md.³ (Σάμου tantum Adr., Md.) et Bartalucci 254s, cui de Samiis quibusdam sermo esse videtur, "quos profecto tamquam viros ignobili, immo servili condicione insignes vult poeta notare, cum humeri vel labore oneribusque rupti vel verberibus mulcati persaepe servos et furciferos distinguant" (aliter Md. coll. Herond. 2, 73 et Diogen. 4, 58) | λ. 'umeris ruptus' hapax, ad Homeri ἀπορρώξ exemplar formatum videtur, cf. πνευμόρρωξ || 40 κ]ραιπαλ- dub. Lobel¹ : δυσ]παιπάλων Adr. || 41 πατον D.³, Adr. || 42]π vel]ιτ vel]ρτ | vel ζ[

] . . ῥαλα[
] . θ̣ . . (.) ἐ[.]ψ[
] . . ξ χορῶ[.] . . [
]ταραξ[.]πουν[.
 ὁ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευ,ε τὴν κράμ,βην
 τὴν ἐπτάφυλλον, ἥι θύεσ,κε Πανδῶρη

107 46 Θ 86 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, cf. Aesch. Sept. 791 καμψίπους || 47 cf. Anan. 4, 2 W. ναι μὰ τὴν κράμβην, Epich. 25 Kaib. ναι μὰ τὰν κράμβαν (≈ Eur. 74, 2 K., Teleclid. 27 K.)

107 43 ν|ψ possis, sed probabilius]. ον vel]. εν (Lobel¹) | vel δαλζ[, δαλθ[simm.; de verbo λαλάζειν (Anacr. 48, 2 Gent., Herond. 8, 46) cogit. Md. || 44]. θλν. legit W. | ξ[Π, sed 'the accent may be part of a circumflex' (Lobel¹) || 45]λς W. : vel] . . ρ (Lobel¹) |]ζι[.]απ[.]ζγ[simm. || 46 suppl. dub. Lobel¹ ('τ might be ξ and ξ τ') : ε]ξαρά-ξ[ας] ποῦν D.³, quod tamen amplius spatio videtur (obl. Mss.⁷ 409s propter monosyll. in fine choliambi) τ. hapax, cf. καμψίπους, ταραξίππος, ταραξικάρδιος simm. ('que espanta a los caballos' mire vertit Adr., cf. etiam p. 56 b adn. 1) || 47 ἐξόπισθεν prop. Kn. coll. Callim. Iamb. 1 fr. 191, 82 Pf., nulla causa ἐξολ. 'elapsus', propter aliquid ταρα-ξίπουν (v. 46)? an metaphoricè accipiendum (cf. Ar. Pax. 141)? | ἰκέτευσσε dub. Kn., sed ad -εῦε- cf. fr. 69, 8 et (nisi trim. rectus) 79, 18 | de brassicae magica vi cf. Murr 170s, Orth, RE 11, 1922, 1038, Gebhard¹ 9 adn. 11, T. Wächter, Reinheitsvorschriften im griech. Kult. Gießen 1910, 25; ad iurandi parodicam formulam μὰ τὴν κράμβην (vide supra) cf. Suda λ 164 Adl. λαχάνους . . . πολλοὶ εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι πρὸς λάχανα ὁμνῶσιν, μὰ τὰ λάχανα (item fere μ 277 Adl.), Adesp. Iamb. 57 W. ναι ναι μὰ μήκωνος χλόην (dictum ἐπὶ χλευασμῶ testibus Suda ν 100 Adl. et Append. Prov. 3, 100), vide Br.⁴ 742, Ribbeck², Kleinknecht 85 | κρ. = γυναικεῖον αἰδοῖον (et ἐγγυτον = ἀνδρεῖον αἰδοῖον) interpr. Pestalozza 281 adn. 77, Cassola 222s et 236s, Md. 158 (ad brassicam Veneri sacram cf. P. T. Eden, Hermes 91, 1963, 458) || 48 ἐπταφ. (-φύλλον vitiose CE) hapax; ad analogiam Homericæ vocis ἐπτάφυλος (cf. etiam ἐπταβόειος, ἐπταπό-δης) parodice fictum (Md.); de numero septenario vide ad fr. 30, 2 : ἐπτάδουλον mire Whatmough¹ 77 (qui -δουλος 'leaf' Celticum esse censet), vide ad fr. °190, 2 | nota θύ-εσκε (ut saepius ap. Hom., cf. etiam Theogn. 1146 al.), ad iterativam formam, Ionice sine augmento (Renner 2, 21), cf. fr. 78, 11 φοίτεσκε | ἡ θ. πανδῶρη codd., unde ἡ θ. Πανδῶρη Casaub. (ex recentioribus vulgatur ἡ θ. Πανδῶρη, 'aut eam [scil. brassicam] Pandoraē sacrificabat' Dalec.) : ἡν θ. Πανδῶρη (vel ἡν φέεσκε πανδῶρη) Schm.³ 601s, probb. Br.¹ 50, Hart. 227, Bgk.⁴, Fick, W., Sn., vide infra. 'Pandora fuit una e sex filiabus Erechthei, regis Atheniensium, quae cum sorore Protopenia pro patria se devovit et iugulandam hostibus praebeuit' Schweigh. ad Athen. l. c. (probb. Wk., Schnw. al.), quae tamen Pandora (cf. Suda π 668 Adl.) ad Thargelia non pertinet, neque vero Pandora illa de qua Hes. Th. 570ss et Op. 54ss (ad rem cf. A. Casanova, La famiglia di Pandora, Firenze 1979, 35ss), vide Oldfather, RE 18, 3, 1949, 548, Mss. 156; Pandoram idem esse ac terram ratus est Schm.³ l. c. (vide supra) coll. Ar. Av. 971 Παν-δῶρα (= τῇ γῇ, ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται schol. ≈ Hesych. π 334 Schm.) θύσαι . . . κρύον (cf. etiam Philo De opif. mundi 133, De aet. mundi 63, Philostr. Vit. Apoll. 6, 39 al., vide Weizsäcker ap. Roscher, Mythol. Lex. 3, 1524, 58ss, Gebhard² 1290, 12ss, Casanova, o. c. 66s); Π. nomen fictum susp. Md. 158 (cf. iam Romagnoli 195, de Arete cogitans) coll. Πασφίλη Arch.(?) 331, 2 W., adde πανδοσία Anacr. 163 Gent., meretricis epitheton πρὸς παίγιον τῆς Πανδῶρας dictum, cf. Eustath. 862, 43 (unde Taillardat, Π. βλαμφ. 42)

FRAGMENTA

Ταργηλίσιον ἔγχυτον, πρὸ φαρμακίου
50] . ω . . ν καὶ πλ[
] ριουσαι σ[.] τη[

108 (105 W.; 100 Md.)

] . [.] . . . [
× — υ] πωλ . [.] . [.] ε.[
× — υ] . ω . . σελλεαν[
] . [.] σοντ[

107 (VII) 49 Phot. Galean. 2, 256 N., vide ad fr. 6, 2
108 (I) P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 5

107 49 *θαργηλίσιον* A, *γαργηλ-* vel *γαργιλ-* recentiores, unde *Θαργηλίσιον* Dalec., recc. Wk., Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, Adr., Mss., Sn.: corr. Schnw. ('fort.'). cf. Anacr. 119, 2 Gent. (*Θαργήλια* Arch. 255 W., ubi *Ταργ-* Schm.), vide W. Stud. 89; de Thargeliis vide ad fr. 6 | *ἔγχ.* 'placenta in formam infusa' (vide Men. 451, 9 Kō.-Th., Euang. 1, 7 K., Pall. AP 9, 395, 2 [*ἔγχυτον* codd.: corr. Salm.: 'apparently some sort of Aphrodisiac' A. Cameron, BICS 14, 1967, 60]); *ἔγχ.* ineptum declarant nonnulli ('pro *libo* nusquam invenitur' Br.¹ 50, 'makes no sense' W. Stud. 146 al.), sed in Thargeliis *μαῖαι* pharmacis porrigebantur (cf. fr. 28, 1) et ap. Cratem *ἐν β' Ἀπτικῆς διαλέκτου*, teste Athen. 3, 114a, *θάργηλος* explicatur ὁ ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτος γινόμενος ἄρτος (vide Gebhard² 1287, 40ss): *ἔγχυλον* Dalec. ('succosam', ad *κράμβην* referens): *ἐν χύτρῳ* vel *ἔγχυτρον* Schm.³ l. c., hinc *ἐν Κύθροισ'* (et mox ὁ *φαρμακός*) Br.⁶ 606 (*ἐν κύθροις* iam dub. Br.¹ 50) et *ἔγκυδρον* W. (cf. fr. 118), *θάργηλος* enim et *χύτρα* fuit, in qua *σπέρματα* vel *ἀπαρχαὶ καρπῶν* in Thargeliis coqui solebant (Hesych. θ 104 et 106 L., necnon φ 182 Schm., Phot. Galean. 1, 273 N., Suda θ 49 Adl.; al.) | *πρὸ φαρμάκων* A (*φαρμακ[II]*, servv. vett. Athenaei edd., necnon Wk., Schnw., Bgk.¹⁻³ (ita scribunt etiam Bgk.⁴, Fick, Hffm., Kn., sed, u. v., de piaculari homine [de accentu vide ad fr. 6, 2] cogitantes), 'ante expiationem' sive 'priusquam patriae se deberet' interpretati, quo tamen sensu τὸ *φάρμακον* nusquam alibi invenitur nisi ft. ap. Tzetz. Chil. 5, 732 Leone (vide ad fr. 6) (*εἰς καθαρόν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσοῦσης* (cf. Schweigh. Anim. ad l., Mein. Cur. com. 35, Wk. 51; 'antequam pharmacum biberet' interpr. Dalec.): corr. Mein., sed obscuram locutionem alii aliter interpr. ('als Sühnmittel' Hart. 227, 'prima che al capro espiatorio' Romagnoli 194, 'ere she was victim' Kn., 'to take the curse away' Gulick, 'en lugar de un fármaco' Adr., item Md. et dub. Mss. 157, 'da er Angst hatte, zum Sündenbock zu werden' Sn.-Franyó 103, 'before the *φαρμακός* event' dub. W. Stud. 146) || 50] τ vel] γ : *μέ]τωπον* (vel *νέ]τωπον*) dub. Lobel¹, recc. D.³, Adr., W. | *πλ[ευράς* D.³, recc. Adr., W.; Anaxandr. 41, 68s K. *διὰ τοῦ πρῶτου καὶ τῶν πλευρῶν* / *διακόνειεν τὸ μέτωπον* et Herond. 8, 41 cont. Md.³ 51 || 51 *λαμ* vel *δαμ* pro *αμ* legi potest, ρ[vel simm. pro ρ[(*λαμιο* . (.) D.³, Adr.)

108 prim. rec. Adr. (*Βάραγχος* v. 6 iam Wk.) || 2 *λα[* vel *λη[* | *εγ[* (W.) vel simm. (Lobel¹) || 3 *Σελλέα* D.³ 114 (ad fr. 107, 34), recc. Mss., Md.³ 52, ad *Σελλεύς* cf. *Σελληίδης* Archil. 183 W., de quo Bgk.⁴ 414s; ad *Σελλός* (Ar. Vesp. 325 et 1268), *Σελλοί* (II 234 al.), *σελλίζω* (Hesych. σ 392 Schm.) cf. Bossi, GFF 2, 1979, 77 adn. 12 || 4 ita legit W. (σ . . . [Lobel¹)

IAMBORVM INCERTI LIBRI

5 × —]αλω[. .]α κῆ[κ[
 × —]ε Βάραγχος ἀρτεμ[
]θ[. . . .]α[.]λον[.] . [
 × κ]αὶ στατήρας περ[τ
 ×]ου κυνός τον[.] . μ [
 10 ×]τον μυσσυχόν πολ[
]λον του[
] . . ων . [
]καισγ . [
]ικον[

109 (*106 W.; 101 Md.)

5] . . [
] . ευ[
] . η[.] . . . [
]οκτοι[
]η[.]ουσ[
] [
]ηκν . [
] . ρκειε[

108 (II) 6 HERODIAN. II. παθῶν 2, 220, 22—24 L. ap. ET. GEN. [AB] β 40 Berger (p. 61 Miller; gl. 36 Cal.) (≃ ET. MAGN. 188, 8—10) Βάραγχος· Ἰωνες Ἰππῶναξ codd. : corr. W., cf. Bossi¹) μάλιστα (μ. Hipponacti ut initium versus deperditi iniuria trib. Bgk.⁴), οἱ γὰρ (γὰρ οἱ Et. Gen. A, rec. Cal., qui B.· Ἰππ.· μ. γὰρ οἱ legit) ἄλλοι Βράγχος· Ἰππῶναξ (δὲ add. Miller) πλεονασμῷ τοῦ α (Βάραγχος· Ἰππ.· μαλ. πλ. τοῦ α, οἱ γὰρ ἄλλοι Βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλάκις ἐστὶ παρα τοῖς Ἀττικοῖς Et. Magn.) || (III) 10 cf. HESYCH. μ 1939 L. μυσσυχόν· μεμολυσμένον, καὶ τὰ ὅμοια

109 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 6

108 6 Callim. Iamb. 4 fr. 194, 28—31 Pf. τοὺς δὲ παῖδας οὐ Βράγχος / τοὺς τῶν Ἰώνων, οἷς ὁ Φοῖβος ᾤ[εργίσθη] (suppl. Wilam.) / δάφνηι τε κροῖων κήπος οὐ τομ[ὸν λαοῖς] (suppl. Pf.) / δις ἡ τρίς εἰ[πῶν] ἀρτεμέας ἐποίη[σε] (suppl. Hunt); || 8 cf. fr. 42b, 3 | Herond. 7, 99 στατήρας πέντε

108 5 vel κρικ[(Lobel¹) || 6 Callim. l. c. cont. Lobel¹, hinc παῖδας δ' ∪] Βάραγχος ἀρτεμ[έας ποιῇ D.⁶ (Mss. 157 adn. 3), ἀρτεμ[έας] rec. Mss. (qui ἐποίησε praeoptat), Md.³ | de Brancho (cf. Callim. 229 Pf.) vide Dg. St. lpp. I. 8, ad nomen Becht. CD 109 || 8 suppl. Lobel¹ (vel]p pro]ai) | πέπ[τε] prop. Lobel¹, rec. Mss., W. : περ[τ]αμνους prop. D.⁶ (Md.³ 52) || 10 μυσσυχή de scorto Archil. 209 W. (cf. Henderson 22) | vel περ[τ] || 12 ft. γω || 13 vel π[τ] || 14 vel ρ || ft. ultima linea columnae (Lobel¹)

109 prim. rec. Adr. || ft. prope fr. 108 stetit (Lobel¹) || 3 in fine π[τ] sive γ[τ] || 4 vel π[τ] (W.) || 5 sive νο[τ] sive νο[τ] (Lobel¹) || 8 Sudam a 3952 Adl. ἄρκειον κρέας· ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον cont. D.³ 99 (ad fr. 134), vix recte

FRAGMENTA

10]καὶ κρεα[
]αποι . [
] [
] . [

110 (*107 W.; 102 Md.)

5]ισο[
] . . υδ[
]πολ[
] [
] . ησο[
]υπα[
]ρς [
] . αιρε[
]κε [
10]ννωσ[
]χε . . [
] . ι . [
] . ε [
]ς [
15] . . β[

111 (108 W.; 103 Md.)

]υτα[

112 (*109 W.; 104 Md.)

]α[
]ωιπ[
] . σαρ[

110 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 7

111 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 8

112 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 9

109 9 ad κρεα[ς 'eodem versus loco' (?) fr. 134 cont. D.³ l. c. || 11 'the last letter might be α, λ, δ; preceding it γ, τ' Lobel¹

110 prim. rec. Adr. || ft. prope fr. 106 stetit (Lobel¹), fines versuum esse censet W. || 1 sive]η (Lobel¹) || 3 vel]τ (Lobel¹) || 6—8 ita legit W. (ν . [.] . ς, ρ . [Lobel¹)

111 prim. rec. Adr. || ft. ad fragmenti 107 post. partem pertinet (Lobel¹) || 'vel φ, ψ, vix ρ' (W.)

112 prim. rec. Adr. || 2 vel γ[

IAMBORVM INCERTI LIBRI

5]υσα[
] . [.]ε[

113 (*110 W.; 105 Md.)

5] . [] . . ησ[
] . ομ[
]ωκεγα[
] . δ . [
]ηιδ . [
]ογγεκ . [
] . χωλ[
]ιδ[
10]ῆα[
]ηετ[

114 (*111 W.; 106 Md.)

5] . . []ποη[
]παντ[
]νλαβ[
]νικ . . [
]ν!ι]εο[

115 (*112 W.; 107 Md.)

5]εη
] . η[.]εν
]ος
]ητη
]ντα
]σειτι .

113 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 10

114 P. Oxy. 2175 (vide ad fr. 105) fr. 11

115 P. Oxy. 2175 (additam., ed. Lobel² 152s) fr. 12

113 prim. rec. Adr. || 3 ']ε,]φ,]υ sim.' W. || 7 'an]οιτε ?' W.

114 prim. rec. Adr.

115 prim. rec. Adr. || 4 κασιγν]ιτη vel Ἀρ]ιτη prop. W. : in -ητη cadit fr. 24 ||
6 ft. τισ, vel τι cum additam. marginali alia manu adscripto

FRAGMENTA

.]να
]ασα

116 (*113 W.; 108 Md.)

]μ[
] . ριζο[
]κυψαν[
]ν[.] . μ . [
5]ελθο[
]σπ[
]ωσ . . . [
]ωντ . . . [
]λυθρονα . [

117 (*114 W.; 109 Md.)

]κα[

118 (29a W.)

έβορβόρριζε δ' ὥστε κύθρος ἔτνειος

116 P. Oxy. 2175 (additam., vide ad fr. 115) fr. 13

117 P. Oxy. 2175 (additam., vide ad fr. 115) fr. 14

118 PNOT. Zavord. χύτραν· καὶ Ἰώνων τινές, ὥσπερ Ἀρχίλοχος (fr. 295a W.).
Ἰππῶναξ κύθραν· [118]

118 Ar. Ran. 505s χύτρας / ἔτνειος (= Eccl. 845), cf. Av. 78 || cf. Aristoph. 498
K. τὸ δ' ἔτνειος τοῦν (ἐν codd.: corr. G. Dind.) ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο
παφλάζον | Eub. 109, 2 K. λοιπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι | Lyc. 197 παφλά-
ζοντος κρατῆρος

115 s in -ασα cadit fr. 25 (Md.)

116 prim. rec. Adr. || 2 ft.]ο, sed alia possis ('τ, υ, φ' W.) || 9 πο]λύθρονα Md.
coll. Nic. Ther. 875 πολύθρονα φύλλα κορύζης (cf. schol. ad l. πολύθρονα ἤγουν πολυ-
φάρμακα, necnon Lyc. 674 et 1313, Theocr. 2, 59, Nic. Ther. 493 et 936) de
magicis artibus cogitans : 'potes λύθρον, (σ)κό]λυθρον, σκάλ]μυθρον' W. | γ[
vel π[

117 prim. rec. Adr.

118 prim. rec. W. || έβορβόρριζεν et ἔτνει cod. : corr. W., qui κυθρό<που>ς prop.
(cf. Stud. 83) | ad -εο- non contractum vide p. XXVII et ad metrum p. XXIX |

ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χάλιν πεπωκότες

119 (I) Et. GEN. [B] (pp. 307s Miller; gl. 167 Cal.) χάλιν· παρὰ τὸ κεχαλῶσθαι τὰς φρένας . . . χάλιν ὁ οἶνος· [119] || (II) Tzet. ad Lyc. 579 p. 199, 20–27 Scheer, vide ad fr. 79, 17–19 || (III) Tzet. ad Hes. Op. 336 (p. 185, 2–4 Gaisf.) ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ· ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει· ὥς καὶ Ἰππῶναξ· [119] || (IV) Tzet. ad Ar. Pl. 435 p. 109b, 9–14 Massa Positano, vide ad fr. 79, 18

119 Eubul. 135 K. ὁ δ' οἶνος ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ | P. Tebt. 1, 5 (Adesp. lyr. 8c, 1 Powell) πίνοντ[ες . . . π]οτοῦ μ[εμεθ]ύσμεθα κοῦκέτι φρονοῦμεν | Epich. (35, 14s Kaib.) τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῦ / ἄς κά μ' ἄκρατος οἶνος (καμῶν ἄκρατος οἶνος cod. : corr. Tourp, Animadv. in Theocr., Oxonii 1770, 406: ἄς χ' ἁμῶν ἄκρ. {οἶνος} Bgk. : ἄς κά μ' <ἐχ>ων ἄκρατος {οἶνος} Kaib.) ἀμφέπη φρένας | Men. 512 Kd.-Th. ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν | Cerc. 3 Powell (7, 2ss D.) πῶς κ' ἴδοιεν / τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν < . . . > / ἄνδρες, ὦν τὸ κῆαρ παλῶ σέσκαται / καὶ δυσεκνίπτω τρυγός; | cf. Alex. 82 K., Crohyl. 3, 2 K., Diod. Com. 1, 3 K.

βορβορ. 'peculiariter de intestinis murmurantibus seu crepitantibus' (ThGL 3, 328 A), cf. Hippocr. Int. 6 (7, 180 L.) βρέμει ἡ κοιλίη καὶ στρέφει καὶ βορβορῶζει, item βορβορυγμός Hippocr. Prog. 11, cf. Adesp. iamb. 9, 2 W.]βορβ[ορ (ἐ]βορβ[όρυς- prop. W.) | de κυθρ- (pro κυτρ-) vide fr. 14

119 prim. rec. Wk. || de Ananio auctore cogit. Kn. 50, iure obl. Perrotta¹ 28 | libro alteri adscribendum susp. D.¹⁻², sed vide ad fr. 15 || de tribr. init. (de anapaesto cogit. W.³ 190s) et de corrept. vide p. XXIX | φρονοῦσιν codd. (servv. Bgk.²⁻⁴, Hart., Fick) : corr. Hll. : φρονεῦσιν Schnw., probb. Bgk.¹, Mein., Smyth 539, Kn., Md. (cf. pp. LXXs), Mss., sed vide Hffm. GD 492; cf. Arch. 132 φρονεῦσαι (-νοῦσι codd. : corr. Hffm. : -νεῦσι Schnw.) et 184, 2 W. δολοφρονεύουσα | χ. praeter Hippon. occurrit in SEG 9, 63, 5 (Cyren. I saec. p. C.), sed cf. iam Arch. 124b 1 W. χαλκρητον μέθην (hinc Ap. Rh. 1, 473 et Agath. AP¹ 5, 294, 6), adde χαλιμάδες (= αἱ Βάκχαι) Aesch. 448 Nauck² (719c Mette) et ἀκροχάλις Ap. Rh. 4. 432 al.; vox peregrina, ft. Thracia (Mss. 140, Chantr. DELG 1243; haud recte Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χ. λέγουσιν schol. Ap. Rh. 1, 473), falso ab antiquis παρὰ τοῦ χαλᾶν (τὰς φρένας) ducta ideoque persaepe cum χαλίφρων coniuncta, cf. Hesych. χ 57 Schm. (ubi sub finem χαλίφρων recte addendum statuit Schm.; haud recte LSJ s. v. χάλις, II), schol. Hcm. τ 530, Ap. Soph. 166, 24–26 Bekk., Suda χ 26 Adl., Eustath. ad Hom. γ 332 (p. 1471, 2ss) et ad ψ 13 (p. 1936, 54ss) al., qua paretymologia Hipponactem quoque ludere vidit Mss. 140 ('il y a [. . .] un jeu de mots entre χάλις et φρονέω, d'une part. les termes homériques χαλίφρων 'irréfléchi', χαλιφρονέω, etc., de l'autre : ces derniers appartiennent au groupe de χαλᾶω 'détendre, relâcher', mais la ressemblance des termes incitait à la plaisanterie, qui deviendra ultérieurement un rapprochement pseudo-étymologique') | πεπωκότες (I) | ut trim. rectum vitaret, οἱ χ. πεπωκάσιν prop. Kn., sed vide p. XXIX; in πεπωκότες cadit Adesp. com. 465 K., cf. Eubul. 94, 12 K. (-τας)

FRAGMENTA

120 (119 W.; 124 Md.)

εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρπεινα

121 (120 W.; 115 Md.)

λάβετε μὲν ταῖματ' αἰ, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν

120 (I) HERPHAEST. 5 (II. iamvico), 3 p. 16, 16 – 23 Consbr. καταληκτικὸν δὲ δίμετρον τὸ καλούμενον Ἀνακρεόντειον οἶον· [49 Gent.], τρίμετρον δὲ οἶον τὸ Ἀρχιλόχον· [188, 2 W.], τετράμετρον δὲ οἶον τὸ Ἰππώνακτος (Ἰππωνάκτειον Kn. 2)· [120] cf. SCHOL. B ad l., p. 268, 11 – 15 Consbr. καταληκτικὸν δὲ ὡς τόδε· [120]. λείπει γὰρ μὴ συλλαβῇ πρὸς τετράμετρον et CHOEROB. ad l., p. 228, 18 – 20 οἶον τὸ τετράμετρον Ἰππώνακτος· [120] || (II) SCHOL. Ar. Pl. 253 καὶ τὸ μὲν τετράμετρον Ἰππωνάκτειον καλεῖται διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτω χρῆσασθαι, οἶον ἐστὶ καὶ τὸ· [120] || (III) LEMMA alterum AP 13, 28 Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου <ἐπὶ> τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ τετράμετρον ὅμοιον τῷ [120], μὴ δὲ μόνον συλλαβῇ πλεονάζον || (IV) ET. MAGN. α 397 Lass.-Livad. (26, 50 – 59) (≈ ET. SYM. α 220 Lass.-Livad. [α 223 Sell], cf. Et. Gen. α 153 Lass.-Livad. [p. 13 Miller], ubi tamen καὶ πάλιν κτλ. desunt) αἱ· ἀντὶ τοῦ εἶθε, ὡς τὸ [Δ 189]. ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικὸν σημαίνει τὸ εἶθε· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ εἰ τοῦ ἐδκτικού ἐπιρρήματος. ἔστιν γὰρ εἰ, ὃ σημαίνει τὸ εἶθε, οἶον 'εἰ γὰρ ὤφελεν' (Adesp. com. 584 K.), ἀντὶ τοῦ εἶθε. καὶ πάλιν· [Eur. Hec. 836s], καὶ [120]. τοῦτο τὸ εἰ γίνεταί αἰ τοῦ ἔ τραπέντος εἰς αἰ || (V) cf. CALIX Atticus (saec. V a. C.) Berol. Mus. f. Völkerk. inv. 10984 εἰ] μοι γένοιτο [o (huc traxit Boehlau repugnante Sitzl.⁴ 37)

121 (I) SUDA (β 452 Adl.) Βούπαλος· ὄνομα (ita V, ὄν [A] et, u. v., I [‘ambigua scriptura ΔΓ’ Adl.] : ὄνος cett. et Zon. 398 T., recc. Suda edd., sed ὄνος ex ὄνο(μα) ortum videtur, ut in β 514 Adl. [A], cf. Hesych. β 949 L., de quo vide Dg. St. Ipp. IV. 5). Ἀριστοφάνης· [Lys. 360s], παρὰ τὸ Ἰππωνάκτει(ον) (π. τῷ Ἰππώνακτι codd. : corr. Dg. St. Ipp. IV. 5, cf. etiam QIFG 3, 1968, 134 : παρὰ τὸ Ἰππώνακτος prop. W.) [121] || (II) SUDA α 2062 Adl. κόπτω· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· [132] . . . [Ar. Lys. 360s] καὶ αὖθις [121]

120 Arch. 118 W. εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν et 196a, 6 W.¹ καλὴ τέρπεινα παρθένος | Σ' 272 αἰ γὰρ δὴ μοι . . . γένοιτο, ζ 244 αἰ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη, θ 339 αἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο (cf. 342 ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χερσὲς Ἀφροδίτη). Eur. Hec. 836 εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι, cf. Xenarch. 5, 1 K. al. | Theogn. 261 παρὰ παιδὶ τερεῖνῃ, Eur. Cycl. 515 τέρπεινα νύμφα

121 Ar. Thesm. 568s λαβὲ θοιμάτιον, Φιλίστι, / – πρόσθεδες μόνον, καὶ ὡς σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν . . . , cf. Vesp. 408 θαιμάτια λαβόντες, Lys. 1093 θαιμάτια λήψεσθ', Nub. 1102 δέξασθέ μου θοιμάτιον | Lys. 360s εἰ νῆ . λί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ οἷς ἢ τοῖς | ἔκοπεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον, cf. Ach. 92ss τὸν βασιλεῶς ὀφθαλμόν – ἐκκόψει γε / κόραξ πατάξας, Av. 583, 1613

120 prim. rec. Wk. || Hipponacti abiudicavit Kn. 2 (praeunte dub. Wilam. SuS 120 adn. 1), nullis argumentis usus | initium esse carminis, quod probabile videtur, susp. Mss.¹ 27, probb. Md., Mss. 29, W., Sn.; ad Arch. 118 W. ft. parodicum censent Cant.¹ 108 adn. 3, Mss. 166 | a matre quadam hoc dici putat Tsagarakis 100, vix recte | de metro vide ad testim. 38 et ad fr. *213 | ἐμοὶ (I) A ('unde αἰ μοι possis conicere' Bgk.³⁻⁴, vix recte) | τερ. epicum, plerumque de floribus dictum, interdum de cute (χεῖρας) heroum (Δ 327, N⁵ 553, Ξ 406), Musarum (Hes. Th. 5), virginum (Hes. Op. 522); ad καλή . . . τέρπεινα vide Dg. LG 10

121 prim. rec. Wk. || cum fr. 122 coniunxit Bgk.¹⁻⁴ (probb. Mein., Hart., Fick, Hffm., D.¹⁻³, Kn., Adr., Mss., Sn.), ft. recte, utrumque fragmentis *193 et 12 subiun-

ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοῦκ ἀμαρτάνω κόπτων

122 (I) EROTIAN. a 31 Nachm. ἀμφιδέξιος· Βακχείος φησιν ἀμφοτεροδέξιος, ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος. σαφές δ' αὐτὸ ποιεῖ Εὐριπίδης ἐν *Ἰππολύτῳ* (780) λέγων 'ἀμφιδέξιον σίδηρον', ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν τέμνοντα. ὁ δὲ *Ἰπποκράτης* (Aphor. 7, 43 [4, 588 L.]) οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀμφήκους ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εὐχρηστον τίθεται κατὰ ἀμφοτέρα τὰ μέρη. διδάσκει δὲ καὶ ὁ ποιητής (Φ 163), τὸ μὴ καθ' ἐν μόνον μέρος εὐχρηστον περιδέξιον λέγων· 'ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν'. ὁμοίως καὶ ὁ *Ἰππώναξ* (*ἱππώναξ* M, *ἱππάναξ* cett. : corr. Steph.) φησιν [122]. μέμνηται καὶ *Ἡρόδοτος* (5, 92, 5) τῆς λέξεως || (II) GAL. ad Hippocr. Aphor. 7, 43 (18, 1 pp. 147 s K.) (≈ GAL. Lex. Hippocr. 84 [19 p. 78, 10 – 14 K.]) ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης (Hipp. 780) εἶρηκε σίδηρον τὸν ἐκατέρωθεν μὲν τέμνοντα, περιδέξιον δὲ τὸν Ἀστεροπαῖον *Ὀμήρου* (Φ 163) τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον, ὥσει καὶ ἀμφοτεροδέξιος εἰρήκει· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφοριστερόν *Ἀριστοφάνης* εἶπεν ἐν *Ταγηνισταῖς*: (fr. 512 K.) ἀνθρώπων ἀμφοτέρωθεν ἀριστερόν. *Ἰππώναξ* ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τὸνδε τὸν ἱαμβόν· [122]

122 Herond. 2, 74 κί[ναι]δός εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῦμαι | cf. Aesch. 180 Nauck² (486 Mette), 2s = Soph. 565, 1s R. τὴν κάκισμον οὐράνην / ἐρριψεν οὐδ' ἤμαρτε | cf. σ 27s ὃν ἂν κακὰ μνητισταίμην / κόπτων ἀμφοτέρησι | Aesch. 240 Nauck² (410 Mette) ἀμφιδέξιοισι χερσὶ (de sagittariis)

xit Br.¹ 45, temere | exordium esse carminis censet Mss. 166 | de pugna quae *Βουπάλειος* dicebatur vide (praeter Aristophanem) testim. 2, 7–9, 13–15, de viribus Hipponactis (qui ἀκρότονος laudabatur) testim. 19–19b || de metro cf. testim. 41 (vide Kalinka³ 487, Mss. 27s) | τῇτε pro λάβετε prop. Kn. | μού codd. (recc. Wk., Schnw., Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart.) : corr. Fick : μεῦ Schnw. Beitr. 108 (recc. Hll., Cr., D.¹⁻³, Kn., Adr., Md., Mss., Sn.) | *θοιμάτιον* codd., quod frustra deff. nonnulli (*θοιμάτιον* [trisyll.; male *θιμάτιον* Bernh. Suidae Lex. 1, 1026] μ. λαβ. transp. Wk.; λαβ. μ. *θοιμάτιον* <ὕμεϊς, ἴνα> κ. τ. ὄφθ. / *Βουπάλου* Bl. Adv. 63; λαβ. μ. *θοιμάτιον* ἱπώ Maas¹ 1866) : corr. Schnw. Beitr. 108 (*θαίμάτια* [-οί- 'Druck- oder Schreibfehler' Beitr. 40] Schnw., recc. Bgk.¹⁻⁴, Hart.; ταίμ. Hll., Cr., D.¹⁻³, Kn., Adr., Md., Mss., Sn.), obl. Bl. Adv. l. c. ('sat cuique unum pallium'), sed cf. Herodot. 1, 9, 2, Plato Resp. 279e, Ev. Matth. 26, 65 διέ-ρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ al., vide etiam ad τρωί(α) fr. 44, 2; ad crasin et psilosin vide p. XXVII s | ἱμ. hic primum memoratur (Studniczka 76 adn. 17) | κόπτω de pugilibus iam Ψ 690, σ 28 et 335 | *Βουπάλω* (II), def. Schnw. Beitr. 107 ('der Gen. hat sich aus der Stelle des Ar. Lys. 360 eingedrängt'), rec. W. | τό ὄνομα (I) B

122 prim. rec. Wk. || fragmento 121 (q. v.) subiunxere permulti || ἀμφιδ. (= ἀμφοτεροδέξιος [LXX Iud. 3, 15 al.]) ex Homericis περιδέξιος (Φ 163) et κόπτων ἀμφοτέρησι (σ 28) contaminatis Hipponactem finxisse censet Md., cf. Adesp. com. 360, 2 K. || καὶ οὐχ codd., unde κοῦχ vett. Erotiani edd. (recc. Wk., Schnw., Bgk.¹⁻⁴, Hart.) : corr. Br.¹ 45s (κωνὴ Hffm. ['statt κωνὴ kann auch κ' οὐκ gelesen werden'], sed cf. fr. 32), ad crasin et ad psilosin vide p. XXVII | κόπτων om. (II) utrobique; de hoc verbo vide ad fr. 121

FRAGMENTA

123 (124 W.; 119 Md.)

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ

124 (125 W.; 118 Md.)

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυχῶν

123 (I) SEXT. EMP. Adv. math. 1, 274s ἀλλ' εἴπερ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ἐοικότα χρειώδη ἐστί, λαμβάνεται δ' οὐ χωρὶς γραμματικῆς, ἐστὶ καὶ ἡ γραμματικὴ τῶν βιωφελῶν. ἔχει δ' ἂν τινα, φασίν, ἐξαιρέτως καὶ ταῖς τῶν μανθανόντων αὐτῇ πατρίσιν ἀναγκαῖα. Λεβεδίαν γοῦν διαφερομένην πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωλοῦ (-δωδοῦ codd., sed vide infra) ὁ {γραμματικός} (del. Theiler : γραμματεὺς dub. Mein. [rec. D.¹⁻³], quod vix cum contextu quadrare videtur : lac. ante ὁ γρ. susp. Harder, rec. W.) τὸ Ἰππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα· [123] || (II) cf. HESYCH. μ 1548 L. μοιμύλλειν· θηλάζειν, ἐσθίειν (quae sequuntur καὶ τὰ χεῖλη προσάπτειν ἀλλήλοις ad Adesp. com. 1080 K. pertinent, vide infra)

124 (I) DEMETR. SCEPS. (? cf. R. Baladié [1978] ad Strab., pp. 223s) fr. 57 Gaede

124 B 615 Βουνπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα, B 625 ἐκ Δουλιχίου Ἐχινῶν θ' ἱερῶν, I 395 (= λ 496) ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε, I 529 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί, ο 80 ἂν Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος al., Sapph. 35 V. ἡ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος, Alc. 55 P. Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιεργύταν, Aesch. 463 Nauck² (744 Mette) Κύπρον Πάφον τ' ἔχουσα πάντα κλήρον

123 prim. rec. Wk. || 'sic Megarenses, cum Atheniensibus contententes de Salamine, victi sunt producto versu sub Homeri nomine, ut narrat Aristoteles Rhet. 1, 15 et alii laudati a Menagio ad Laertii 1, 48' Fabr. in Sexti Emp. edit. (1718); 'neque sugere Lebediam caricam a Camandolo' de sene edentulo vel de puero dici susp. Mein., sed obsc. sensum subseque probabile (vide infra) || μηδὲ μοι μὴ λαλεῖν vel λαλεῖ (I), unde μηδὲ <τ' ἂν> μοι μὴ / λαλεῖν Fabr. (recc. rell. Sexti Emp. edd., necnon Wk., Schnw., Bgk.¹ [vel μηδ' ἔτ']; μηδὲ μοι μὴ <μὴ> / λάλει vel, ut tetr. troch., μηδὲ {μοι} μὴ λάλει Schnw. Beitr. 17), qui, duce Salmasio (λαβεῖν), verba poetae in trimetros redigebat (μὴ λαλεῖν i. q. Latine 'mu facere') : corr. (et metrum troch. agn.) Mein. coll. (II), cf. etiam μοιμύλλειν (et μοιμυλλάω) Adesp. com. 1080 K. (= συνάγειν τὰ χεῖλη Poll. 2, 90, cf. (II) et Phot. Galean. 1, 427 N.), adde μοιμυλῶν (Ar. Lys. 126), διαμυλλάινειν (Ar. Vesp. 1315), ἀμυμυλλάω (Adesp. com. 928 K.), sed cum ad eandem vocabulorum stirpem et μύλλω (= βινέω Theocr. 4, 58; ἐπὶ μίξεως οὐ σεμνῆς Eustath. 1885, 23) et μύλλ(λ)ός 'scortum' simm. ft. pertineant (vide tamen Chantr. DELG 721 s, qui μ. cum μύλλη, lat. 'molo' cohaerere susp.), verisimile censet Bartalucci 248 'poetam μοιμύλλειν scribentem, quod etiam μοι μύλλειν legi posset, in duas sententias consulto iocatum esse, quasi obscenam loci totius significationem ipse patefacere voluisset' ; perperam μ. Lydium esse susp. Sayce (ap. Buckler 88), obl. Mss. 167 adn. 5 | Λεβεδίην ἰσχάδα Hipponactem posuisse pro membro virili vel pro cunno vel podice censet Bartalucci 245 (de cunnilinctu cogit. Henderson 22); ad verba ἰσχάς et σῆκον saepe pro pudendis usurpata cf. inprimis V. Buchheit, RhM 103, 1960, 200–229 | καμανδωδοῦ in testimonio et v. l. in textu (recc. Sexti Emp. edd., necnon Wk., Schnw., Bgk.¹, Mein., Hll., Cr., Md.), sed Lydia nomina Τμῶλος, Πακτωλός, Καστωλός, Μανσωλός recte cont. Bgk.¹⁰ 14 adn. 1; quod ad initium nominis attinet. cf. W. Stud. 143 ('the beginning reminds us of (σ)κάμανδρος, and it is conceivable that ἐκ Σκαμανδωλοῦ was once written ἐξκαμ- and ἐξ later replaced by ἐκ'); Camandolus, non aliunde notus, locus fuisse videtur in Lebedensium finibus situs; nomen facete interpretandum censet Henderson 22s ('puns on χαμαί'; 'Niederau (= Χαμανδωλός)' iam Pape-Benseler 610)

124 prim. rec. Wk. || eos significari posse 'qui cum barbaris faciunt' contendit

καὶ Διὸς κόρη Κυβήβη καὶ Θρεῖκ(ι)η Βενδῖς

ap. STRAB. 8, 3, 8 (340 C.) καὶ τὸ Βουπράσιον μὲν δὴ μέρος ἦν τῆς Ἡλίδος, ποιητικῶς δὲ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὀμηρον ὡς τὸ [ο 80] καὶ [I 395 = λ 496] καὶ [I 529] καὶ [B 625]· καὶ γὰρ τὸ Δουλίχιον τῶν Ἐχινάδων· χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι, Ἰππῶναξ μὲν· [124] (Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι) καὶ Ἀλκμάν δὲ [55 P.] καὶ Αἰσχύλος (Ἀρχίλοχος Mein. Vind. Str. 103) [463 Nauck²; 744 Mette] || (II) EUSTATH. ad Hom. B 625 p. 305, 32s (1, 473, 13s van der Valk) Ἰππῶναξ δὲ οὕτω σχηματίζει ἐν τῷ [124]· μέρος γὰρ Κυπρίων οἱ Ἀμαθούσιοι

125 HESYCH. κ 4372 L. Κυβήβη (-ήκη cod., vide infra)· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὑποδήματα παρὰ Ἀρκάσιον (del. Alb., 'quorsum pertineant incertum' Latte : post Ἀρτεμιν transp. Bgk.²⁻⁴) <ὑπὸ Ἀνδῶν> (suppl. Br.¹ 42 coll. Phot. Galean. 1, 355 N. Κύβηβος· . . . Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ [262 F 5 J.] τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Ἀνδῶν Κυβήβην λέγεσθαι) {ῆ} καὶ Φρυγῶν, παρ' ὃ καὶ Ἰππῶνάξ (-πὸν- cod. : corr. Junius) φησι· [125]. ἄλλοι δὲ Ἀρτεμιν

Br.¹ 79; de illo poetico schemate, quo pars cum toto consociatur, vide etiam Strab. 1, 2, 33; 10, 2, 10 | de pane Cyprio, qui διάφορος laudabatur, vide Eub. 77, 2 K. et Athen. 3, 112ef | β. (= ἄρτος) vox Phrygia (non Cypria [Hffm. GD 1, 110, cf. etiam LSJ s. v. al.], vide Md.), teste Herodot. 2, 2, 3 (unde pendent Ael. Aristid. Or. 2, 7 et Eustath. Opusc. 39, 27 T., necnon Hesych. β 472 L., scholl. Ar. Nub. 397 et Ap. Rh. 4, 262, Suda β 228 Adl., Tzetz. Chil. 4, 803 Leone), id quod tribus inscriptionibus confirmatur (Friedrich, Kl. SD nrr. 37, 76, 86), cf. Mss. 167s. Chantr. DELG 172 : βεκός Md. Hesychii (l. c.) codice confisus (cf. etiam Herodot. l. c., ubi βέκκος RSV, βέκος P¹, βεκός rell. codd.), vix recte (inter neutra, Graeca quidem, in -ος exeuntia nullum oxytonon invenitur) : λέκος Kn. coll. fr. 60, dubiis nisis argumentis ('I do not believe in the form βέκος in Hdt. 2, 2, in view of the ins. discrepancies and Aristophanes' βεκκεσέληνος [Nub. 397]. Why βέκος Κυπρίων, not Κύπριον, and Ἀμαθονσίον not -ιον? And why should a Greek in Lydian territory use a Phrygian word of a Cyprian produce?') | 'hinc proverbium Κύπριος βῶς' Bgk.⁴ 488, cf. Zenob. Ath. 2, 82 (Miller, Mél. 366) βῶς K.· ἴσον τῷ σκατοράγῳ εἰ. λέγονται γὰρ οἱ βῶς ἐν Κύπρῳ σκατοφαγεῖν. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακί (fr. 8) Kō.-Th.) καὶ Ἰάμβρις† (Adesp. iamb. *62 W.), ubi <Ἰππῶναξ ἐν> Ἰάμβρις ci. Bgk.⁴, sed probabilius Ἰμβρίους Miller (fr. 214 Kō.-Th.) | φαγεῖν om. (II) : φαγεῖν male Md. (iterum Md.³ 55s), ex φαγέω (participium esse φ. latuit permultos) | καὶ Ἄμ. codd. : corr. Herm. Emend. rat. 278, ad synecphonesin vide p. XXVII | πυρόν (I) n (apogr. codicis A), recc. Strabonis omnes fere edd., necnon Bgk.²⁻⁴, Hart., Pick, Hill., Cr., D.¹⁻³, Adr., Md., Mss., W., sed Κυπρίων mihi quidem suspectum, nisi cum πυρῶν coniungas (vide ad Φλυσιῶν fr. 51, 2) : πυρέων dub. Kn. ex Herond. 2, 80, sed vide ad fr. 60

125 prim. rec. Bgk.² 612 || de Hipponacte 'grammatico' cogit. Wk. 2, vide p. 186 | tetram. agn. Bgk.² (antea καὶ Διόσκουρος tantum, lacuna praemissa, Hipponacti dederat Bgk., Comm. rell. com. 92, item fere Br.¹ 42s [cf. et Br.⁴ 741], qui tamen Κυβηλίδος κόρος ci., cf. fr. 167) || διόσκουρος cod., servv. Hffm. (Διόσκουρος) coll. AP 9, 525, 5 Ἀπόλλων Διόπαις et Md. (Διοσκούρος) coll. Varr. Ling. Lat. 5, 66 et Et. Magn. 278, 25-28 : corr. Bgk.²⁻⁴ : Διὸς κόρας ('nisi διοσκέει') et mox Κυβήκη(ν) Schm., rec. Kn., sed 'Bendis Iovis filia non est' (Latte) | κυβήκη cod. (prima littera rubro colore scripta est, quapropter Κυβήκη καὶ Θρ. ut novum lemma habent Alb. al.), recc. Bgk.², Hart., Bgk.⁴ (Κυβήβη contra Bgk.³, cf. iam Comm. rell. com. l. c.), Hffm., Adr. al., deff. inprimis Lobeck, Proleg. 299, aliis iisdem infirmis

FRAGMENTA

126 (128 W.; 121 Md.)

Μοῦσα μοι Εὐρυμεδοντιάδεω τὴν ποντοχάρυβδιν,

⊕126 (I) POLEMO fr. 45 P.eller ap. ATHEN. 15, 698bc Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει· 'καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβοῖον τοὺς τὰς παρωδίας γράψαντας λόγιους ἂν φῆσαιμι διὰ τὸ παλῖν ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερέχειν ἐπιγεγονότας· εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππώνακτα φατέον τὸν ἱαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος (οὕτως vett. Athenaei edd. ex apographis, recc. Wk., Mein. al., def. item H. Schrader, RhM 20, 1865, 186 adn. 1) ἐν τοῖς (τοῖς del. Mein., item dub. W., ft. recte : τόνοις Mein. Anal. ad Ath. 341 coll. Herodot. 1, 47, 2 et Suda τ 768 Adl., obl. Bgk.⁴ 489 ['offendit pluralis numerus quo Suidas solus utitur']) ἐξαμέτρους' [126]

126 1-3 A 1s μῆνιν ᾄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος / οὐλομένην, ἥ . . . μῦθ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, a 1s ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, δς μάλα πολλὰ / πλάγχθη | 1 Μοῦσα in initio hexametri H. Ven. 1, Cert. Hom. et Hes. ap. Plut. Mor. 153f | ποντοφάρυγξ (παντ- v. l.) Adesp. com. 1121 K., ποντοκύκη (παντ- cod. : corr. Bekker) Adesp. com. 893 K., ποντοποσειδῶν Ar. Pl. 1050, ποντομέδων Pind. Ol. 6, 103 al. | γαστροχάρυβδιν Cratin. 397 K., μεθυσοχάρυβδιν Adesp. com. 1077 K. (de ebriosa muliere) | in Χάρυβδιν cadit μ 113, in ποντο[υ- x] A 439, B 771, Γ 283

argumentis Ramsay 260 adn. 2 : corr. Guyetus, Sop., Heins. (ap. Alb.) coll. Suda x 2594 Adl. et Eustath. 1431, 47, adde Herodot. 5, 102, 1 (plura ap. Schwenn, RE 11, 1922, 2250), vide Laroche 113ss, Heubeck 64, Mss. 168 | *θηρίκη. βένδιν* cod. : corr. Bgk.²⁻⁴ (nisi quod *Θρηικ<ι>η*, recc. Hart., Adr., Md.; -ει- Hffm., vide ad fr. 72, 5) : *Θρηικ<ι>η<v>* *Βενδίν* Schm., rec. Kn. (-ει-), sed vide supra ad *διόσκουρος* | ad Bendin (Hesych. β 514 et δ 1847 L.) vide Knaack, RE 3, 1897, 269-271, Nilsson, Griech. Rel. 1², 833s

126 prim. rec. Wk. || Hipponacti abiudicavit Mayer 169 adn. 29 (cf. etiam Galli¹ 161) facietis argumentis usus (Hegemoni vindicavit, Gigantomachiae auctori, quippe cui Eurymedontiadis historia melius conveniret) | de Hippon. parodiae inventore egerunt inprimis Steph. Cert. 81 et 121, Sallier 403, Moser, Wk. 17ss, Weland, Peltzer, Ribbeck¹, Brandt, Pianko, Dg.¹¹ (vide etiam Dg. St. Ipp. I. 4) || 1 'detorsit poeta exordium Odysseae et Iliadis' D.¹⁻³ (cf. Kleinknecht 113) | *εὐρυμεδοντι/αδεα* A, i. e. *Εὐρυμεδοντιάδεα* (ut vidit Dobree ad Porsoni Notas in Aristoph., Cantabr. 1820, 132 : perperam *Εὐρυμέδοντ' ἄδοις* Mus., Steph. Cert. 121, Casaub. al., *Εὐρυμέδοντα, διαν* Schweigh. Anim. 8, 307, *Εὐρυμέδοντα, θεά* Wk.) recc. Edd. fere omnes, *εὐρυμεδοντία δια* CE : corr. (dub.) Wilam. Textg. Lyr. 31 adn. (iam ap. Kaib. edit. Athenaei [1890]), probb. D.¹⁻³, Kn., Gulick, Dg.¹¹ 153s (eundem errorem invenies in fr. 50, 1, cf. etiam AP 7, 25, 8 et 27, 6) : *Εὐρυμεδοντιάδεα* Pape-Benseler 422, Fick (-άδη, cf. iam Fick² 266), Hffm., W. coll. *Μαιαδῆν* fr. 42a, 1 | de parodia patronymicorum abusione vide ad fr. 177 | *Εὐρ.* hapax, quis fuerit non liquet; de Eurymedontis fluminis filio cogit. Pianko 256ss; Bupalum fuisse censent nonnulli (Br.¹ 57, Peltzer 26, Terzaghi 235 al.), mentione dignum modo videtur quod olim notavit Mss.² 314s, ex patre Gigantum Eurymedonte (η 58) Areten quoque, Phaeacum reginam, ortam esse (quare 'puisque la reine des Phéaciens descend d'Eurymédon, la mère de Boupalos se voyait attribuer la même généalogie' [p. 315], obl. F. Vian, La guerre des Géants, Paris 1952, 175 et 217; aliter Koenen¹ 113, vide ad fr. 20, 2); *Εὐρ.* ipsam Areten fuisse censet Md. (cf. Md.¹ 140-144 et Md.³ 58, prob. Roux 126ss), de quadam muliere cogit. iam Kalinka ap. D.¹⁻³ (prob. Fränkel, DuPh³ 249) de Eurymedontiadis uxore Kn., sed vide ad δς (v. 2) | *χανδοχάρυβδιν* ('quod

τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,

(II) 2 HESYCH. ε 122 L. ἐγγαστριμάχαιραν (ἐγγαστριμάχαιραν cod. : prim. accentum del. Mus.)· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ (<πάντα> Schweigh. Anim. 8, 307 praeter necessitatem) κατατέμνουσαν (huc rett. J. Camerarius, Commentarii utriusque linguae, Lipsiae 1551, 350, iniuria obl. Immisch¹ 18)

126 2 H. AP. 535 ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν | cf. ἐγγαστριμαντὶς (Poll. 2, 168, Suda ε 45 Adl., στεγνόμαντὶς Soph. 59 R.), ἐγγαστριμυθός Hippocr. Epid. 5, 63 (5, 242 L.) al., ἐγγαστροχείρ (schol. Par. Ap. Rh. 1, 989) | v 181 οὐ κατὰ κόσμον (in expl. ut H. Merc. 255, cf. B 214, O 12, γ 138), Luc. (?) AP 9, 367, 9 γαστρὶ χαρίζομενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον

dictum ut χανδοπότης, et multo fortius est') G. Mitscherlich ad Hor. Carm. 1, 27, 19 (Lipsiae 1800, 258) : πολτοχάρυβδιν O. Wachsmuth ap. Brandt 35s (coll. Plauti *Pultriphagonides*, sed ad πολτο-, quod non Ionicum, cf. Wilam. Textg. Lyr. 30s adn. 1), probb. Brandt, Immisch¹ 18, Cr. : παντοχάρυβδιν Bgk.¹ (reiecit Bgk.²⁻⁴), probb. Mein. (cf. etiam Anal. ad Ath. 342), Hart., Kaib., Kn., Wilam. l. c., Meyer 113 adn. 2, Pianko 256 adn. 4, LSJ s. v. al., sed vide Dg. St. Ipp. III. C. 3 ad ποντοχ., hapax, vide quae supra adduxi proverbialia. τὴν θάλατταν ἐκπιεῖν (Athen. 8, 344 b) cont. Br.¹ 58, quasi esset 'Charybdis mare absorbens' (item Peltzer 27, Md., Mss. 169, Gerber 301 ['seaswallower'] al.; vide θάλασσα = εὐρυγύστωρ in gryphis, cf. W. Schultz, Rätsel aus dem hellenischen Kulturkreise, Leipzig 1909, 142), sed illa 'charybdis' potius 'oceanica' videtur, i. e. 'immensa' (ita Dalec. 810), emphaticae (cf. schol. Ar. Pl. 1050); ad -χάρυβδιν cf. etiam Pherecr. 95, 3 K. ἐκχαρυβδίσαι (= ἐκπιεῖν, cf. Hesych. ε 3819 L., de quo vide Dg.¹¹ 154 adn. 50), Cic. Phil. 2, 27 quae Charybdis tam vorax?, Hor. Carm. 1, 27, 19 quantum laborabas Charybdi (de meretrice, cf. Anaxil. 22, 18 K., Alciph. 1, 6 B.-F., Philostr. Epist. 50 B.-F., plura ap. ThLL Suppl. 2, 2, 384, 10-22) et simm. (cf. Heraclit. Alleg. Hom. 70, 10 Χάρυβδὶς ἡ δάπανος ἀσυντία καὶ περὶ πότους ἀπληστος εὐλόγως ὀνόμασται), hic tamen -χαρ. non 'voracissimus helluo' est, sed 'gurgis', 'vorago', ut Simon. 17 P., Eur. Suppl. 500, Ar. Eq. 248 φάραγγα καὶ χάρυβδιν (de Cleone, perperam Χαρ. edd.) ἀρπαγῆς, Strabo 6, 2, 9, Cic. De orat. 3, 163 charybδιν bonorum, vel potius, metaphorice, 'venter', ut Anon. In turp. 85 (cf. Gerhard, Phoinix 64, Jung 36s, Kn. 237); Diog. Laert. 6, 51 τὴν γαστέρα χάρυβδιν ἔλεγε (scil. Diogenes Cynicus) τοῦ βίου (vide etiam Cercid. 16, 1s Powell, cuius εἰς βυθόν non 'in latrinam', sed 'in ventrem' interpretandum, cf. Callim. Cer. 89s, Greg. Naz. De virt. 591) | bibendi intemperantiam significare puto ποντοχ., edendi ἐγγαστριμ. || 2 ἐν (ad r sscr. γ) γαστρὶ μάχαιραν (I) E (cf. (II)), ita W. ('eig. zu schreiben ἐν-γαστρι-μάχ.' iam Schwyzzer, Griech. Gramm. 449, cf. etiam E. Risch, IF 59, 1949, 27 adn. 2), sed cf. ἐγγαστριμαντὶς simm. : ἐγγαστριχίμαιραν Dobree, Advers. 3, 134 (dub.), item Immisch¹ 18s, probb. Sitzl.² 157 et Hffm., sed vide Dg.¹¹ 152s ἐγγαστριμ. hapax ('Zusammenfassung dreier noch selbständiger Wörter' Risch l. c., cf. etiam Meyer 114) nec 'qui gladium in ventre habet' (ut vulgo), nec 'cui ventris gladius est' (Dalec.), sed ipsum gladium significare videtur 'qui in ventre latet' (cf. (II)); similiter ἐγγαστριμαντὶς [de quo vide K. J. McKay, Erysichthon. A Callimachean Comedy, Leiden 1962, 156s] est 'daemon fatidicus in ventre latens' | vocis μάχ., quae non modo militiae, sed etiam culinae fuit, luditur amphibologia | ὅσ' ἐσθίει Kalinka (ap. D.), recc. Kn., Md. al., omnes de muliere cogitantes [vide supra], sed ὃς ipsa Homeri imitatione confirmatur (cf. etiam H. Vulc. 1s, Ven. 1s, Pan. 1s, Merc. 1ss, Cer. 1s, 2 Ven. 1s, Bacch. 1ss, Dian. 1ss, 2 Merc. 1ss, Matr. deor. 1ss, Lun. 1ss, Iov. 1s, Nept. 1ss, Herc. 1s, Min. 1s, Sol. 1s; ita Matro, Conv. Att. 1s) | ad οὐ κ. κόσμον cf. J. Kerschensteiner, Kosmos, München 1962, 6

FRAGMENTA

ἐννεφ', ὅπως ψηφίδι <κακῇ> κακὸν οἶτον ὀλγται
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυνέτοιο.

126 3 Callim. Aet. 3 fr. 85, 8 Pf. πά[ν]τες ὑπὸ ψηφίδα κακὴν βάλον (cf. Iamb. 3 fr. 193, 13 Pf. κακαὶ ψῆφοι) | II 111 κακὸν κακῷ ἐστήρικτο, ρ 217 κακὸς κακὸν ἤγη-
λάζει, Ar. Eq. 2s κακῶς . . . κακὸν / ἀπολέσειαν οἱ θεοί, Pl. 65 ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν
κακῶς, Eubul. 116, 1s K. κακὸς / κακῶς ἀπόλοιτ', Soph. Phil. 1369 ἔα κακῶς αὐτοῦς
ἀπόλλυσθαι κακοῦς et fr. 764, 1 R. κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη (ubi <κακῇ> κακῶς
Mein. ft. recte, cf. Pearson et Radt ad l.), Eur. Cycl. 268s. κακῶς οὔτοι κακοί / . . .
ἀπόλινθ', Demosth. 32, 6 κακὸς κακῶς ἀπώλετο al. | Γ 417 κακὸν οἶτον ὀλγται (cf.
α 350, γ 134, ν 384, Θ 34 = 354 = 465) || 4 βουλῇ in initio hexametri Δ 323, M 109
al. | Α 316 παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυνέτοιο (Α 327, κ 179, H. Bacch. 7, 2, cf. θ 49, Ar.
Vesp. 1251)

126 3 ἐννεφ' ὅπως Fick (εἵνεφ') Hffm., sed neque ionica forma neque psilotica
(ἐννεφ' ὅπως Hll., Cr., D.¹⁻³, Adr., Gerber, Sn. al.) propter parodiam adproban-
dae | 'die mihi, Musa, illam Eurymedontiadae charybdis, illam machaeram'
(ita Homerus Πηληϊάδεω μῆνιν ut sibi canat Musam precatur), i. e. 'die mihi, ut ille
meis versibus infamatus capite damnetur', ad particulae ὅπως finalem vim (per-
peram ut interrogativam [= οἶω τρόπῳ] vel declarativam [= ὅτι] vulgo interpr.)
cf. § 181 οἶκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλον ὀλγται (Schwyzer-Debrunner 672
adn. 1; Chantr. Gramm. Hom. 2, 233 et 267s), vide Dg.¹¹ 158ss et St. Ipp. III. C. 6 |
'videtur Ψηφίδι scribendum, ut loci sit appellatio, quemadmodum Ψωρίς in Arcadia,
Ψαρίς. Fortasse locus, ubi tunc populus Ephesius suffragia ferebat, ita vocabatur'
Bgg.⁴ : νησιδ' Sitzl.² 157 : ψηφίσιν Stadtmüller ap. Brandt 36 (rec. Brandt), at ψηφίς
non de silicibus seu de lapidatione (ut omnes fere interpr., duce Hart. 232), sed pro
ψηφός ('suffragium', cf. Callim. l. c. et ψηφιδοφόρος Herodot. 6, 109, 2 pro ψηφός)
usurpatur, nam lapilli (Hesych. ψ 157 Schm. ψηφίδες : μικροὶ λίθοι) qui παρὰ θῖν' ἄλως
inveniuntur (Φ 260, Democ. B 164 D. — Kr., Luc. Pisc. 35, Tim. 56, Parasit. 52,
Dial. mar. 3, 2) ad suffragia ferenda (cf. Sol. Lg. 45 Ruschenbusch [test. 519 Marti-
na]), non ad lapidationem, apti videntur | <κακῇ> Mus. in edit. Aldina (1514), vide
Callim. supra laudatum : <κακός> Cobet, Or. 108, probb. Bgg.²⁻⁴, Mein. Anal. ad
Ath. 342, Br.¹, Peltzer, Fick, Hffm., Hll., Kaib., Gulick, D.¹⁻³, Adr., Mss., Gerber,
Sn. al. : <κακῶς> Kalinka (ap. D.¹⁻³) : <κακῇ> Kn., Md. al. (vide ad Εἰδουμ. v. 1) :
νησιδ' <ἵεν> κ. οἶτον ὀλέσθαι Sitzl.⁷ 1045 : ψηφίσιν <ἀγείς> (vel ψηφίσι <ἐραγείς>
vel <δαρείς>) Stadtmüller ap. Brandt (rec. Brandt) : <κονφείς> prop. W. ad par-
echesin κακῇ / κακόν cf. etiam Ar. Eq. 188, Nub. 554, Lys. 162, Soph. Ai. 839, O. T.
248, Eur. Tr. 446, 1055s (plura ap. ThGL 4, 856 B — C) | ὀλείται Cobet, Or. l. c.,
probb. Br.¹ 57, Mein. Anal. ad Ath. 342, Bl. Adv. 63 (coll. Ar. Ran. 684 κελαιεὶ δ' ἐπὶ-
κλαυτον ἀηδόμιον νόμον ὡς ἀπολείται, cf. etiam Thesm. 431), Kaib., W. al., sed
vide Dg.¹¹ 158ss || 4 βουλῇ haud dubie corruptum, Cobet videtur eiiciendum cen-
sere, quod fieri nequit, possis βουλῆς, sed fort. latet ipsum hominis nomen Βούλις
sive Βουλῆς (i. e. Βουλέας) Bgg.¹⁻³ ('scribe ἐννεφ' ὅπως [...] ὀλείται / δημοσίῃ' Cobet
l. c., probb. Br.¹ 57s) : βληθεὶς Hart. 232 : πολλῇ prop. Kaib., sed βουλῇ non
temptandum | δημοσίᾳ CE | de pharmacorum ritu cogitt. Br.¹ 54 et 79, Peltzer,
Mss. 169 (probb. Md., Adr. 67b adn. 2, Roux 126s, W. Stud. 148, vide etiam Koe-
nen¹ 112s) coll. Tzetz. Chil. 5, 737s (vide ad fr. 6; cf. etiam fr. 31 et 130), ft. recte,
cum et ψηφίς et β. δημοσίῃ ad ritum bene accommodari videantur, cf. Vit. Aesop.
GW 127, G 132, W 132 (Wiechers 31 — 42; de Aesopo pharmaco vide etiam Adr.,
QUCC n. s. 1, 1979, 94ss), Aesch. Sept. 188s, Ar. Eq. 1136, Ael. Nat. anim. 12, 34
λίθοις βάλλεται (scil. ὁ φαρμακός) δημοσίᾳ καὶ ἔσπε ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει (plura
Dg. St. Ipp. III. C. 7)

127 (129 W.; 122 Md.)

πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε

128 (129a W.; 123 Md.)

τί με σκιράφοις ἀνιτάλλεις;

127 GRAMM. anon. *Περὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ὀνομάτων* cod. Voss. gr. Q 20 (Hilgard, GG 4, 1, LXVs et Reitz. GGE 367) οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν (scil. τὴν αἰτιατικὴν) εἰς τὴν ὄν ἐποίησαν Σαλποῦν καὶ Λητοῦν, ὡς δηλοῦσιν αἱ χρήσεις . . . ὁμοίως καὶ παρ' Ἰππῶνακτι. [127]

128 (I) EUSTATH. ad Hom. *α* 107 p. 1397, 24ss καὶ ὅτι ἐσποινάζετο ἡ κυβεία, οὐ μόνον παρὰ Σικελοῖς, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις. οἱ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀθροιζόμενοι ἐκύβενον, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρω. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβεντήρια σκιράφεια ὀνομάζετο. ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥαδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο. Ἰππῶναξ. [128]. πεποιήνται δὲ φασὶ καὶ προστάται τοῦ οὕτω παίζειν Ἑρμῆς καὶ Πάν || (II) SUET. II. παιδιῶν 1, 10 p. 65 Taillardat σκιράφεια ἐκάλουν τὰ κυβεντήρια· ὅθεν καὶ τοὺς πανουργοὺς σκιράφους ἐκάλουν Ἰππῶνάξ τε καὶ ἕτεροι ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς σκιραφείοις δηλονότι ῥαδιουργίας

127 prim. rec. Wk. (ex A. P. Manutii Thesaurο Cornucopiae et Hortis Adonidis, Venetiis 1496, f. 268^v) || ex eodem carmine ac fr. 126 petitum censet D.¹⁻³ ('Ulixes postquam Charybdin fugit venit ad Calypso'); ad fr. 77, 1 rett. Lobel¹ 71 (vide infra) || κῶς Schnw. Beitr. 111 (item Schnw.⁶ 1377), probb. Bgk.⁴ ('exspectes κῶς, cf. Cram. An. Ox. 1, 247, ubi κῶς adscribitur recentiori Iadi [...] addito exemplo κῶς δὲ θεαί; quod fort. Hipponactis est'), Fick, Hffm., Kn. al., sed πῶς propter parodiam servandum, vide ad ὅπως fr. 126, 3 | παρὰ K<αλ>υψοῦν (ut inauditum nomen tolleretur, vel παρὰ Κυψοῦν, ut metrum iamb. restitueretur) ignotus doctus vir ap. F. Creuzer, Plotini liber de pulchritudine, Heidelberg 1814, LXXXII, rec. Bgk.¹, Schnw. Beitr. 111, Br.¹ 52, hinc παρὰ K<αλ>υψοῦν prop. Kn. ('Κυψοῦν unlikely in an Homeric imitation') : παρὰ K<ρ>υψοῦν Lobel¹ 67. Κυψῶ meretricis nomen (Bgk.²), 'ad Καλυψοῦς similitudinem fictum' (Cr. XXIV), vide ad κίψασα fr. 24, unde hoc nomine (quod ft. legitur etiam in fr. 77, 1) Areten significari probabile | ἦλθε; Bgk.¹⁻⁴, probb. Hart. 232, Br.¹ (qui susp. ἦλθεσ;), Fick, Hffm., Adr., Md. (qui ad interrogationem Arch. 237 W., Eup. 344 K. cont.), cf. etiam W. ('fort. ἦλθε; ut Il. 1, 8 etc.'), at interrogatio obliqua esse potest, sicut e. g. in Herond. 2, 95-97 νῦν δεῖξερ' . . . / . . . / . . . κῶς ἦλθεν ἐνθάδ' | dicitur ἐλθεῖν παρὰ τινα de concubitu, vide ad fr. 23, 2

128 prim. rec. Wk. || σκιράφοισ' Fick, probb. Hffm., D.¹⁻³, Kn., Adr., Md., Mss. | ad σκίραφος (= ὄργανον κυβεντικόν Et. Magn. 717, 28; An. Gr. 300, 24 Bekk., cf. σκιραφεντής Amphis 25 K., σκιραφίον Isocr. 7, 48 al.) hic metaphorice dictum (= πανούργημα, cf. Hesych. σ 890 Schm. σκ{ε}ραφεῖν· κακοπραγμονεῖν), vide Taillardat, Suét. 151, cf. Frisk, GEW 2, 733, Chantr. DELG 1019 | ἀνιτ. vox Homerica (E 271, Ξ 202, II 191 al.)

FRAGMENTA

129 (118 W.; 113 Md.)

α ⊕ ὦ Σάνν', ἐπειδὴ εἶνα θεός[συλιν] εἰς
καὶ γαστρὸς οὐ κατακρα[τεῖς,
τοὺς μοι παράσχεις, ὦ[] . ν.
σύν τοι τι βουλευῆσαι θέ[λω

129 (I) COMMENT. in Hippon. P. Oxy. 2176 (ed. Lobel¹ 87–96 cum tab. XII et 184s, cf. Lobel² 153s), ex fr. A BC (vide infra) versus compositi [a–e] || (II) SCHOL. Nic. Ther. 470 p. 191, 9–12 Crugnola *μαιμώσων· ἀντὶ τοῦ ζητῶν καὶ ὁρμῶν* (ἀντὶ–ὁρμῶν omm. VM, καὶ ὁρμῶν omm. GR). *γράφεται καὶ λαιμώσων, ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἰπ-πάναξ·* [b]

129a Callim. Iamb. 5 fr. 195 Pf. (vide Kassel¹ et Bühler 236ss) || 1 Alc. 298, 18 V.]σι (ἀνδρες)]σι Gallavotti : φῶτες)]σι Merkelbach : θνάτοι)]σι vel βρότοι)]σι Page) *θεοσύλαιοι*, cf. schol. marg. Alc. 59 b V. *ἱεροσν[]* | Adesp. iamb. 35, 10 W. (Archilochoi esse suspp. nonnulli) *θεοσύλησις ἀνδράσις* || 2 Chares trag. 1 (Sent. 2 Jaekel), 5s *δοῖς δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται / οὕτως τὰ πλεῖω τῶν κακῶν ἔχει κακὰ*, cf. Men. Sent. 425 Jaekel

129 prim. rec. D.³ (editionem tamen huius fragmenti cur. Sn., cf. Beutler 104; b iam Wk., *Κώδαλος* e 2 iam Bgk.¹) || de hoc fragmento egerunt inprimis Fraenkel¹, Maas², Latte³, Vogliano³, Mss.³ 300–305, Md., W. Stud. 147s; metrum (et initium) epodi agn. Fraenkel¹ || α 1 σάνν' Mss.³ 301 ('imbécile'), sed *ὄνομα κύριον* fuit (Comment. A 2s), vide Becht. HPN 504 et praesertim Mss. 165s (qui praeter Σάννος et Σαννάς etiam Σάννιος, Σαννίον, Σάνναιος, Σαννυλίον, Σαννώ enotat); quo nomine (utrum Σάννος an Σάννας fuerit, incertum) ludibrii causa usus est Hipponax (cf. Comment. A 3), vide σάννας (σαννάς rectius Fritsche) Cratin. 337 K. (= *μωρός* Ar. Byz. *Λέξεις* ap. Miller, Mél. 427, 1, Phot. Galean. 2, 145 N., An. Par. 3, 242, 32 Cramer, Eustath. 1669, 46 [cf. 777, 61; 1761, 21; 1792, 8], unde Erbse, Ael. Dion. σ 8 et Taillardat, Suét. II. *βλασφ.* 182s), σάννορος Rhint. 23 Kaib. (= *μωρός* Hesych. σ 175 Schm.), necnon σαννίον Eup. 440 K. (= *τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον* Hesych. σ 172 Schm.), hinc explicatur cognomen Σαννίδωρος pro Ἀντίδωρος ironice fictum (Epicur. 4 Us.; 101 Arrighetti); Σάννος ut Leckert, Schmarotzer, d. i. der mit dem Schwanz wedelnde, von *σαίνω* expll. Pape-Benseler 1340, ad etymon cf. Chantr. DELG 984 | εἶνα ut 'phallum' interpr. W. Stud. 143 (vide etiam ad fr. 25 et 78, 14), vix recte | *θεός[συλιν]* Lobel (ap. Maas² adn. 1) ex Comment. A 14 : *θεο[ισεχθῆν]* Fraenkel¹, item Vogliano³ 257 ('ft. recte' Mss.), cf. fr. 69, 7 : *θεο[μυσῆ]* Latte³ 37 *θεός.* hapax, cf. *θεοσύλης* (vide locos supra allatos); ut *βαυμολόχος, κνισσοτηρητής* simm. irridetur Sannus (Latte³ 44s adn. 7, Mss.² 302s, Md. 172), ad rem cf. H. Merc. 130s, Pherecr. 141 K., Posidipp. 1, 4 K. (Lilja 97ss); de Bupalō (vide ad *θεοῖσιν ἐχθρός* fr. 69, 7) agi censet Koenen¹ 114 ('er ist Tempelräuber wie jener erste Pharmakos, von dem Istros (334 F 50) bei seiner Erklärung des Pharmakosritus berichtet') | *φύ]εις* W. (rec. Sn.), cf. Herodot. 2, 68, 3 *γλώσσων δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἐφυσε* (de crocodilo, qui unus ex omnibus feris linguam 'natura non habet') : *φορ]εῖς* Luppe 691, vide ad Comment. A 1s || 2 suppl. Lobel¹ 95 ('possibly κατακρα[τεῖς', probb. Fraenkel¹, Maas [ap. Fraenkel¹ 55 adn. 1], Mss., Md.³ 54, Luppe 1. c.; -εῖς Latte³) || 3 cur fr. b lacuna interiecta versui 3 praemisit Maas (ap. D.³, probb. omnes, non video, cf. Dg. St. Ipp. IV. 5 | τοὺς agn. Maas (ap. Fraenkel¹ 1. c.), ad οὗς *παρέχειν* cf. Plat. Conv. 216a et Crat. 396d, Luc. Bacch. 5 | δ[] . ν commentatori tribb. W. et Sn., vide ad Comment. A 12s : δ [*κατάδητον κακό]ν* tempt. Latte³ 41 || 4 cf. Herodot. 1, 71, 2 *συνεβοούλευσε Κροίσω τάδε αἰ.*; ad tme-sin vide p. XXIX, ad τοι (cf. contra σοι b et e 1) p. XXVII

b λαιμαῖ δέ σοι τὸ χεῖλος ὥς ἔρωι, διουῖ

ε καὶ τὸν τράχ[ηλον
κα[]μή σε γαστρή[

d *πρῶτον μὲν ἐκδύς νε .* ^ο [

129 (III) b HESYCH. λ 137 L. λαιμαῖ (λαίμαι cod., unde λαιμεται Mus. : corr. Schow) · εἰς βρωσὶν ὥρηται (δρμ- cod. : corr. Mus.) || (IV) e 3 cf. HESYCH. γ 195 L. γαστρίαν· στρόφων ἢ διάρροϊαν (διάροϊαν cod. : corr. Kust.)

129b ad λαιμαυδε sscr.] . δ' *ἄνυμφον* το· [i. e. *δη(λοῖ) ῥύμφον* (= τὸ μεταξὺ τοῦ γενείου καὶ τοῦ κάτω χεῖλους ἐν μέσῳ κοίλον Hesych. v 717 L., cf. Ruf. Onom. 42) τοῦ(τον) ? | marg. dextra post τὸ (cf. Comment. B2) legitur γ . [| χρ . [| κ . [

129b Achaeus 47 Nauck² χάσκοντα λιμῶ μόσχον ὥς χελιδόνος || c Callim. Cer.
88–94 || 3 cf. Ar. Thesm. 484 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κώδυνη

129 b vide supra ad a 3 | *λαμῳσσει* (II) M (recc. Wk., Schnw., Bgk.¹, Mein., Hart.: *λαμῳ* scribendum esse vidit Schnw.⁷ 153 s, coll. (III)), *λαμῳ* Kp, *λαμῳ* t Ald., *λαμῳ* δ-σων Rv (de errore vide Colonna² 214 s) ad λ. cf. etiam Hesych. λ 140 L. *λαμῳν* ἐσθίειν ἀμέτρως, Cyrill. λαι 35 Dr. *λαμῳ* *μαινεται*, συντόνωξ ἐπιθυμει, vocem usurp. Herond. 6, 97 *λαμῳ*ι τ[ις] (suppl. Groeneboom: *λαμῳ*ιτ[ις] (τ)ε) Cr., sed cf. Cunningham ad l.) et ft. Anon. In turpil. 69 *λαμῳ*ι (ita Kn.) : το μῳι Gerh. : μαμῳι D.³), cf. etiam *λαμῳ*ιστρον Herond. 4, 46, *λαμῳ*ιττω Ar. Eccl. 1179, *λαμῳ*ισσω Nic. Ther. 470 et Alex. 362 (v. l. -άσσω-), *λαμῳ*ισσω Phan. AP 6, 307 (7 G.-P.), 8, Babr. 45, 8 (-ττ-) al. | δέ σου (II) (omm. Rv); nota σοι (cf. etiam e 1 et Arch. 25, 5 W.) pro Ion. τοι (vide ad fr. 42 a, 2 et cf. W. Stud. 100) | ὡς Ἡρώδου (II) Ald. (unde ὡς Ἡρώδου vett. Edn., Wk. : corr. Toup.¹ 4, 49) : ὥσπερ ῥωδιῷ Br.¹ 52 coll. fr. 23, 2 : ὥστ' ἐρωδιῷ Sn. de ἐρ. vide ad fr. 23, 2 || e 1 suppl. Lobel¹ coll. Comment. C 8, ex quo [ἰδού — ὡς σὺ] τοὺς βρα- [χίονας Sn. ('ἰδέ, ἰδού vel simile quoddam' iam ap. D.³) || 2 suppl. Lobel¹ | in fine νεκρὸς εἰ Latte³ 39 (cf. Comment. C 7 s), contra quae Porsoniana dicitur legem : ἐφθισο Sn. ('ἐφθίνου vel ἐφθισο' idem ap. D.³) ex Comment. C 9 : ἐφθισαι W., prob. Luppe 691 *φθινεσθαι* hic valde probabile videtur, de corpore tabescente e. g. Hippocr. Loc. hom. 24, 1, Callim. Iamb. 1 fr. 191, 86 Pf. τὰ τράχηλα γυμνάζει et Xen. Conv. 2, 16 (adde [Xen.] Resp. Lac. 5, 9) oont. Md. de illo cervicis flexu qui τραχηλισμός dicebatur cogitans, vix recte || 3 κατ' ἡμέρην γὰρ] ἦ σε Latte³, prob. Mss.² 303, sed μῳι (ita D.³) : J. η Lobel²) confirmat Comment. C 10 (frustra obl. Md.³ 55) : κα[τεσθλεις δέ'] μῳ σε W. (praeunte Lobel¹ 95, qui hunc versum ex Comment. C 10 ft. suppleendum dixerat), rec. Sn. : κα[τεσθλίων περ] μῳ σε Luppe | γαστρίη 'tormina' hapax, ad rem cf. Hippocr. Vet. med. 10 | [δοκει Latte³ : λάρηι prop. Sn. ap. D.³ (praeunte Lobel¹, vide ad Comment. C 10), rec. W., Sn. : [σάρηι] Luppe, sed vide ad Comment. C 4 s | fata Erysichthonis, cui κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστήρ / αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι donec δειλαῖα ἰνές τε καὶ δστέα μῶνον ἔλειφθεν (Callim. Cer. 88 s et 93) cont. W. Stud. 147; ad helluones cf. fr. 171 || d — e Sannum poeta monet (cf. a 4), ut primum vestem deponat, quo melius χειρονομει possit, deinde medica- men bibat, dum Cicon ei tibias inflet (vide Comment. C 11 ss) | fr. d et e coniun- xit W. (νεῖμ[ον, ἀλλῃσει κτλ.], iniuria credo, nam ex paraphrasi poetam interesse etiam de potione locutum esse patet, quapropter e. g. ἐκδύς νεο[] — χειρονόμει / καὶ πῖνε φάρμακον τὸ γὰρ / οὕτως ἐνεργεῖ δέα μάλ' — ἀλλῃσει κτλ. prop. Sn. || d verba κα-

FRAGMENTA

e]αὐλήσει δέ σοι
Κίκων τὸ Κωδάλογ[μέλος

Commentarii Fragmenta

A (fr. 1 col. I + fr. 9 + Addenda, cf. Lobel² 153) (A W.; a Md.)

‘ὁ Σάν’, ἐπειδὴ ὅτινα θεο[συλιν

129 (V) e 2 cf. ATHEN. 14, 624b, vide ad fr. 153 || (VI) e 2 cf. HESYCH. κ 2669 L., vide ad fr. °188 || (VII) e 2 cf. СΠΟΚРОВ. ad Theod. 1, 275, 23–25 Hilgard (≈ THEOGNOST. Can., An. Ox. 2, 30, 16–18 Cramer), vide ad fr. 3, 1

129 e 2 ad τοκωδα[(vide Comment. C 15) sscr. τὸν Κωδάλογ[νόμον (suppl. Latte³)

129 e Epich. 127 Kaib. καὶ τὸ τὰς Χιτωνέας ἀλλήσάτω τίς μοι μέλος | cf. Amips. 22, 1s K. (ex Athen. 11, 783e ἐπιων δὲ τὴν ἀμυστιν μετὰ μέλους, μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου, ὡς Ἀμ.) ἀλλει μοι μέλος, | σὺ δ’ ἄδε πρὸς τήνδ’ (πρὸς τήνδ’ Jacobs, Mein., de calice, non de tibicina, interpretantes : aliter alii, vide Kock ad l.) ἐκπίομαι δ’ ἐγὼ τέως || 2 Ar. Pax 289 τὸ Λάτιδος μέλος;

εσθίεις καὶ μὴ σε κατα[λείπει λι]μός ex Comment. C 10s (q. v.) ante d inserenda putat Rupperecht ap. D.³ (ad 00 pro — coll. fr. 35, ad μὴ cum indicativo K 330, Ar. Av. 195, Eccl. 1000 al.), probb. Adr. et Tarditi² 194, iure obll. Mss. 164 et Md.³ 55 | νε ° [legit Lobel¹ (‘. [, the upper parts of two vertical strokes, perhaps belonging to different letters, but probably to be taken as φ[’), hinc νεο[D.³, Adr., Mss., Sn., necnon Md., sine causa νεο[scholiastae dub. tribuens : νει ° [dub. Lobel ap. Md.³ 55, unde νεῖμ[ον], ἀλλήσει κτλ. W., cf. Stud. 148 (νεῖμ[ον] ‘presumably corresponds to χειρονομήσαντι in the exegesis [Comment. C 12]. But the simple verb will need qualification in order to bear the specialized sense. I see four possibilities : (i) βραχίονας is understood from the context; (ii) some similar object was specified in the next trimeter, ἀλλήσει — μέλος being parenthetic; (iii) a whole couplet intervened between νεῖμ[ον] and ἀλλήσει; (iv) the interpretation χειρονομεῖν was mistaken, and the poet really meant *measure out the dose*’) || e ad tibicinis modos saltare simulque φάρμακον quoddam (non vinum, vide Athenaei et Amipsiae locos supra allatos) bibere Sannum oportet; ad rem vide etiam W. Stud. 148 (‘The passage is interesting for the light it throws on Greek medicine in the sixth century. It appears that the emphasis laid on exercise, for example by Herodicus of Selymbria, the teacher of Hippocrates, was nothing new’) || 2 suppl. Latte³ | ex aliis fragmentis (vide ad fr. 3, 1) Cicon hariolus potius quam ἀλλήτης fuisse videtur; ad Cōdalum, qui ft. pessimus necnon edacissimus tibicen fuit, vide ad fr. 153 et °198; ad musicos irrisos cf. Brecht 39ss

A 1 supra σάν (ita II) et ηρ vestigia scholii minima inspiciuntur | suppl. Lobel (ap. Maas² adn. 1) ex lin. 14, vide ad fr. a 1 || 1s ‘the second line of the papyrus began εις, with no room for a preceding letter. The principles of syllabic division demand then that the stem of the verb ended in a vowel, and φύ]εις fits sense and space alike’ W. Stud. 147, quare abicienda videntur priorum supplementa (|εχ]εις Fraenkel¹, Vogliano², ε]χ]εις Maas [ap. Fraenkel¹], τεε]φ]εις Latte³ [recc. Sn. ap. D.³, necnon Adr., Mss.], φέ]ε]εις D.³) : fieri tamen potest ut scriba, Alexandrinorum more soluta usus forma, φορε]εις (Luppe 691) vel simile quid scripserit

- εις, καὶ γαστροῦς οὐ κατακρα[τεῖς]· κύρι-
ον ὄνομα ὁ Σάννος, ὅ(ι) λαιδορ[εῖται]
πεποιησθαι φασιν παρὰ τῇ[ν] σαννάδα.
5 Κρο[ῖ]τας δὲ τὰς ἀγρίας αἰγὰς λέγειν σαν-
νάδας φη[σιν] Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς
Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον· τὰς δὲ αἰγὰς ἐπι-
πολήκτους εἶναι καὶ καὶ
καὶ ἐν τῷ βίῳ τρ[ὶ]ς εὐδή-
10 θεις] . μεν[. . ἀλλ' οὐδὲ του
]ν· ὁ Σά[ν]νος, ἐπειδὴ οἶνα
θεόσυλιν]ς τοῦς μοι παράσχεις, ὁ
] . ν σὺν τοῖ τι βουλευσάι θέ-
λω]ς τὴν ἱερόσυλιν οἶνα
15]νε[.]αχόντος αὐτοῦ
]ν ἀπὸ παν-
]ν τάχα δε
]νετομε

129 A 2s κατακρ. suppl. (dub.) Lobel¹ (-έεις, vide ad fr. a 2) | κύρι[ο]ν suppl. Maas (ap. Fraenkel¹ 55 adn. 1), item Latte³ 37 | de σάννος / σάννας (vide ad fr. a 1) Aristophanem egisse constat (cf. Miller, Mél. 427, 1, necnon Eustath. 1761, 24 ὁ δὲ τὸν Σάνναν τοῦτον παρασημηγμένους Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς κτλ., qui tria huius vocis etyma affert, i. e. ἀπὸ τινος κυρίου ὀνόματος [p. 1669, 45ss], ἀπὸ τῶν Ἀσιανῶν Σάννων [p. 1761, 21], ἀπὸ τοῦ σάινειν [p. 1792, 8s], vide Nauck, Ar. Byz. 172ss), ex quo haec quoque ft. fluxerunt, cf. Comment. D 31 ad fr. 130 et Pf. HCSch. 198s | post λαιδορ[εῖται] (suppl. Lobel¹) ἄλλοι δὲ Maas (ap. Fraenkel¹ l. c.), recc. D³, Md. : ὁ ἐνιοι Latte³, recc. Mss., W., probabilius || 4 suppl. Sn. ap. D³ (τῇ[ν] iam Lobel¹), prae-eunte Maas ap. Fraenkel¹ (τῇ[ν] σαννάς) || 5 suppl. Latte³, cf. Cret. huius aeta-tis σάνναδα (Hatzidakis, Glotta 12, 1923, 148), de Cretensibus feris capris vide Arist. HA 9, 6 (612a 3), Mir. 4 (830b 20), Antig. Mir. 30, Verg. Aen. 12, 411–415 al.; cf. Hesych. σ 171 Schm. σαννάδας· τὰς ἀγρίας αἰγὰς || 6s suppl. Lobel¹, nisi quod καθά φη[σιν] scripsit, sed in lacuna non magis quam 7–8 lit-terae fuisse videntur (unde abiciendum παρίσται]σιν [Latte³, D³, Md., Mss.]) : ὡς φη[σιν] W. | ad Polemonem cf. fr. 126 || 8s ἀπολήκτους ft. recte Lobel¹, hinc ἐπὶ | [τῷ πάντοτε ἀ]πολήκτους Latte³ (qui mox [καὶ] [οὐ]σιν | οὕτως· ὁμοίως], rec. Md., sed καλοῦσιν non convenit vestigiis, cf. Lobel² 153 [qui antea, p. 94,]σιν non respuerat] : an καὶ <ἀ>κα[]σθήτους ἴσως, cf. Hesych. α 6544 L(?) : σανν[]πολήκτους Vogliano² 258 coll. Hesych. σ 173 Schm. σαν(ν)ιόπληκτος· αἰδοιόπληκτος, recc. Md., Mss., hinc ἐπ[]σταται σαν-ν[]πολήκτους et καὶ κα[]αδολήκτους audacter W., sed σαννιοπλ. vox comici cuiusdam esse videtur potius quam commentatoris vel ipsius Polemonis || 9s suppl. Lobel² 153 | σάννος (vel σάννας) = εὐδήτης Eustath. 1761, 21 et 1792, 8 | 10 λέγεσθαι ἵ]ζμεν Latte³ 40 ('ante μεν transversa hasta litterae ΑΞ vel Ζ extat, unde ἵ]ζμεν supplavi; Graecis illa aetate etiam in mediis vocibus συμ per ζμ scripsisse satis constat (cf. e. g. Croenert, Mem. Herc. 96)), recc. D³, Md. (ἵ]ζμεν tantum Mss.) : ἐπιπεφην[]ομένους ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο, ἀλλά φησι]ν W. | 12s ὅ [Σάννε, ἄκουσο]ν W., ut verba commentatoris, vix recte || 14 init. suppl. Lobel¹ 89 | ἱερόσυλιν agn. Maas² adn. 1 (. . πο . . ὤλιν Lobel¹, de προσυλιν, 'unattested', dub. cogitans) : -λιν dub. Latte³ 40, iniuria || 15 'for χο perhaps ε[.]ο' Lobel¹

FRAGMENTA

B (fr. 3 + 5 + 4 eiusdem columnae atque A + Addenda, cf. Lobel¹ 184)
(B W.; b Md.)

]. .[.].[]φο[
]. η[]λαιμαὶ δέ σοι τό
χει[λος] ὡς [ἐρω]δοῖοῦ· [ἀπὸ] τοῦ λαιμοῦ ὡσαν
...]. . σει. [.]ε λέγει[ι. ἀρπ]ακτικὸν δέ τὸ
5 ὄργανον ὃ ἐρωδιός[ς, ὅθεν] κ[αὶ] τοῖς περὶ τὸν Ὑ)-
δρ[υσ]τέα ἐν τ[ῇ] νυκτ[ι] ἡγε[ρ]εσίου Ἀθηνᾶ ἐπι-
πέμψ[ε]ι τ[οῦτο]ν τὸν [οἰ]ωνὸν ἀρπασομέ-
νοις δηλονότι γα[ρ]
να ὥσπερ καὶ γει[ν]
10 ἐρωδιόν. Παλ[αμήδης] γρά[φει]
εὖ. ὡς ἐρωδιός[ς] ὡ[ς]
ὅς ἐκτιθεῖς τα. []
καθηγησάμεν[]
νησον ταύτην[]

C (fr. 1 col. II) (C W.; c Md.)

ο. . . []
αἰ[] τού[ς]
βρα[χίονας] καὶ τὸν τράχ[ηλον]
κα[]] μή σε γαστρίῃ []· στρό-
5 φο[] γ]αστρός ἀλγῆδ[]
μωι συνεχόμενοι εἰώθασ[]

129 B subter A stetit, quo intervallo nescimus (Lobel¹ 184) || 3s ad etym. ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ cf. Meletus ap. An. Ox. 3, 84, 19—23 Cramer | σεικ vel σειμ | supra εγε legitur κ(αὶ) μα[] suppl. Lobel¹ l. c., ὡς ἀν[]αῖδ[] ἔτ[]ρωγ[]ε, λέγει[ι] tempt. Latte³ 38 (recc. Md., Mss.) : ὡσαν[]τος βρ[]ώσει[ς, αἰς] ἔλεγε[ν] D.³ || 5—7 suppl. Lobel¹ l. c., nisi quod ἐστι.] scripsit (lin. 5) : ὅθεν] Latte³ | νυκτ[ι] ἡγε[ρ]εσίου, cf. K 274s et vide ad fr. 23 || 8]νοις. Δηλον ὅτι γα[στρ] . (?) . .] Latte³, rec. Mss. (ante δηλον interpunxit etiam Md.) :]νοις δηλον ὅτι τὰ [ὅπλα, ὅτε ἐκτανον Δόλω]να D.³ || 10s suppl. et cpd. solvit Lobel¹ 95, qui in fine δέ] εὖ prop., obl. Latte³ 40 ('v. l. a Pal(amede) defensam Lobel δέ εὖ (pro δέ σοι) fuisse putat, sed hiatus apertum Hipponactis versui intulisse grammaticum, quisquis ille fuit, non credo, neque hoc si voluisset scriba circumflexum εὖ posuisset sine spiritu) : οὐκ] εὖ Latte³, rec. Md., Mss., necnon W., qui γρά[φει] ὡς ἐρωδιός (?), οὐκ] εὖ scripsit : καίπερ οἱ πλείστοι] εὖ ὡς ἐρωδιός ὡς καὶ . . . Εὐφρόνι]ος ἐκτιθεῖς τὰ π[οιήματα] D.³ || 14 insulam, cui Διομήδεα nomen erat, in qua permulti fuisse ἐρωδιοὶ dicebantur (Antig. Mir. 172, Callim. 407. XLIII Pf., Aelian. Nat. anim. 1, 1 al., cf. Thomps. GB 88) memorat Lobel¹ 95

C sub linn. 2, 11, 14 paragraphi lemmata indicant || 2s suppl. Lobel¹ ex linn. 8s 4—6 suppl. Lobel¹, qui in fine lineae 5 (ubi δο[] vel δι[] legi potest) οἱ γὰρ λι[]μῶνι scripsit : λέγει στρό[]φο[]ν καὶ τὴν γ]αστρός ἀλγῆδ[]όνα· οἱ γὰρ σπασ[]μῶνι Latte³ 39 (coll. Hippocr. Epid. 5, 10 σπασμοὶ εἶχον ἐκ τῆς κοιλίας) : ο. . . στρό[]φο[]ν λέγει καὶ γ]αστρός ἀλγῆδ[]όνα· οἱ γὰρ σπασ[]μῶνι Sn. ap. D.³, rec. Md., Mss., necnon W., nisi quod οἱ γὰρ λι[]μῶνι e Lobel¹ rec. : στρέφει· στρό[]φο[]ς λέγεται ἡ γ]αστρός ἀλγῆδ[]όνα· οἱ δὲ σκληρὸς]μῶνι Luppe 691, sed στρόφος teste Hesychio (IV) vocem γαστρίῃ (vide ad fr. c 3) spectare videtur || 6 fin. χειρὶ πιέζειν add. Latte³, probb. D.³, Md., Mss., Luppe

LAMBORVM INCERTI LIBRI

τὴν γαστέρα εἰς ἀπόδεξιν^{γενε-}
 κωσθαι. ἴδε σου, φησὶν. τοὺς β[ρα]χίζονας
 10 καὶ τὸν τράχηλον ὅτι ἐφθιν[
 καὶ κατεσθίεις καὶ μὴ σε κατα-
 μός. πρῶτον μὲν ἐκδύς σε ο[φ][·] παραι-

νεὶ αὐτῷ πρῶτον χειρονομήσαντι τὸ
φάρμακον πιεῖν· ῥαδιῶς γὰρ ο[ὗ]τως τὸ
φάρμακον ποιεῖν καὶ ἀναδοθ[ῆναι]

15 ἄλλήσῃ δέ σοι Κίκων τὸ Κωδά[λον μέλος].
σκευ[άσα]ι δὲ τὸν Κίκωνα κ[αὶ]

130 (118E W.; 114 Md.)

τρ[ιτα]ῖον ἐκ κήρυ[χο]ς ἀσμε[ν . . .] ἐ μιν

130 COMMENT. in Hippon. P. Oxy. 2176 (vide ad fr. 129), ex fr. D (vide infra)
versus compositus

129 C 7s suppl. Lobel¹, nisi quod lin. 8 -σθαί{ε} δέ σου scripsit (rec. Latte³) (ἴδε iure def. Maas ap. Fraenkel¹ 55 add. 1) || [τοῦ πάθους, νενε] | κρώσθαι Latte³ : [τοῦ ἀπονενε] | κρώσθαι Maas (ap. D.³), recce. omnes (-νε<νε>- | W.) || 9 ἐφθί[ου δσπερ Latte³ : ἐφθιν]ται· ἀλλά W. : ἐφθνί[ται ὁπόςσ]α Luppe || 10s κατα[λάβει λι]μός Lobel¹, rec. W. (ὁ λ.) : κατα[λείπει λι]μός Latte³ (rec. Md.); verba κατεσθίεις - λιμός ut choliambum poetae iniuria dedit Rupperecht, vide supra add d) : κατα[λείπει σπας]μός Sn. ap. D.³, hinc κατα[λάβει σπας]μός Mss. : κατέ[πλησεν εἰς γέ]μονς Luppe (coll. Hesych. γ 322 L. γέμος· γέμισμα, πλήρωμα, at vocabulo perraro, ab Aesch. Ag. 1221 tantum usurpat, scholiastam vix usum esse credo) || [παραι]νεί suppl. Lobel¹ || 12 suppl. Latte³, ad γερονομήσαι (= ταῖν χερσὶν ἐν ὀνόμῳ κινήθηναι Poll. 2, 153) cf. Herodot. 6, 129, 4; Xen. Symp. 2, 19 al. (Mss. 164) || 13 ποιείν a. c. II || suppl. Latte³ (οὔτω : -ως W.) || 14 πειν p. c. II (rec. Lobel¹) : ποιεῖν rest. Latte³ 40s ('cum subiectum verbi ἀναδοθῆναι procul dubio φάρμακον sit, πειν vero ad idem referri non possit, sequitur correctorem similitudine verborum in errorem inductum esse, cum ποιεῖν quod 13 recte in πειν mutavisset, 14 eodem modo corrigeret'), hic de effectu medicamenti dicitur | ἀναδοθ[ήσεται] prop. Lobel¹, rec. Mss., at tunc ποιεῖ vel ποιήσει pro ποιεῖν desideraretur : ἀναδοθ[ήναι] Latte³, rec. D.³, Md. : ἀναδοθ[ήσεται] W. verbum medicinale esse ('per totum corpus distribui' significans) vidit Lobel¹, cf. e. g. Hippocr. Epid. 4, 30 (vide ThGL 2, 353s) || 15 suppl. Latte³ qui in fine etiam παρ- (recce. D.³, Md., Mss.), sed maius spatio || 16 suppl. Lobel¹ | fin. x[ελευεί ἴνα ...] | tempt. Latte³

130 prim. rec. D.³ || trim. agn. et Hipponacti trib. Fraenkel¹ 54; poetam sapientem etiam verba ἄμμον θαλασσίαν (Comment. D 3s, unde 'forsitan ante hunc versum ἐπὶ ψάμμον θαλασσίαν sive θαλασσίαν ἐπὶ ψάμμον ex comm. restituendum' Adr.), καὶ τοῖς; (lin. 8), necnon ἴντες ἄσπον (lin. 13), quod in textum rec. W. (proponens ἄσμενοι δέ μιν | ἰόντες ἄσπον [χθύνες]; ad ἐγ' ἄνδρες τῆς θα[λάσσης] (linn. 15s) cf. fr. 106, 7 || de pharmaci exequiis agi susp. Lobel¹ 95s, prob. inprimis Mss.² 311s et 318s (obl. Latte³ 44 adn. 6, qui pharmacum 'omnino non necatum esse' contendit, 'quam ob rem haec verba potius de capitis damnato accipienda sunt, qui in βάρανθρον abiecit, ut Atticum morem conferam', sed cf. Tzatz. Chil. 5, 737s Leone, vide ad fr. 6 et 126, 4); num haec ad carmen de Sanno (fr. 129) pertinent (ita Adr. al.) dubitandum || τοῖς τὰ μὲν ἐκ κήρυκος: ἄσμενοι δέ μιν Lobel¹ 185 (-οι ex

FRAGMENTA

Commentarii Fragmentum

D (fr. 2 + 8 + Addenda + P. Oxy. 1233 fr. 29, cf. Lobel¹ 185¹ et Lobel² 153) (E W.; e Md.)

].[].[
 αὐτοὺς ἐπὶ χρόνῳ[ν] ἕως τ[ὸ
 σ]ῶμα νύχθεται· νῦν δ[ὲ] ἐπὶ ἄμμον θα-
 λα]σίαν ἐ[κ]βάλλουσι. τρ[ιτα]ῖον ἐκ κήρυ-
 5 κο]ς ἄσμε[ν . . .] ἐ μιν· πρ[ο] . .] αὐτὰ τὰ ἀνδρ[
] . [. . ἦν]εργκεν αὐτ[ὸ]ν τριταῖον
]ν προ[σ]κηρυ-
]το κὰν τοῖς
]νημος δαρ-
 10 ἐ]κ κήρυκος ε-
]ρομοῖον τῶι
] . τανησαν
]ντες ἄσσον
]γράφου-
 15 σι ἐγ]γὺς τῆς θα-
 λάσσης] . ω . . . ε
 ἐκβά]λλουσι
] . . πατήρ
] . ς διασκεν-
 20]ν νεκρὸν ε-
]αίωι δστέωι
] . Αρ[ι]στοφά-
 ν πολ[ι] . ἀνδρει
] . λωνων
 25] . . ἦ

ἐκβάλλουσι [lin. 4], vix recte), recc. Latte³, Md., Mss., necnon dub. W. (vide supra) : ἄσμε[νος δ] ἐ μιν dub. Fraenkel¹ 54 ('other endings seem equally possible', adn. 3) : ἄσμε[ν . . τ] ἐ μιν D.³, Adr. (nulla interpunctione praemissa) : ft. ἄσμε[νός τ] ἐ μιν, cf. lin. 5 ἦν]εργκεν αὐτ[ὸ]ν (i. e. μιν) τριταῖον tertio die post mortem funus fiebat, cf. Plat. Lg. 959a, Plut. De sera num. vind. 22 (p. 563d), Philostr. VA 3, 38, Anton. Lib. 39, 5 al.; ἄσμ. vox Homérica (Y 350, Ξ 108 al.)

D 2—5 suppl. Lobel¹ 185 || 2 χρόνῳ[ν ἱκανόν] Latte³ 44 adn. 6, recc. Md., Mss. || 3 'commentator solito supplicii modo verbis νῦν δὲ eum opponere videtur, qui apud poetam ferebatur' Latte³ l. c. || 6 suppl. Lobel¹ 93, ἦν]εργκεν Latte³ l. c., rell. Edd. : ft. ἐξήν]εργκεν, vide ad τριταῖον fr. 130 et ad fr. 66, 2 || 7 s πρὸς κήρυ[κος] Fraenkel¹ 54 adn. 3 (ut explicationem verborum ἐκ κήρυκος interpr., vix recte), recc. Md., Mss. || 10 suppl. Lobel¹ || 13 ἄσσον Homericum, cf. etiam Sem. 7, 26 et 33 W. || 14 s ἐνιοι] γράφου[σι] W. || 15 suppl. Lobel¹ || 16 suppl. Mss.² 312 || 17 suppl. Mss. || 22 de Aristophane grammatico et Hipponacte (cf. fr. 106, 11 et 134) vide ad Comment. A 2s (fr. 129a) et Dg. St. Ipp. I. 5 || 25 ἦ [ε] II || in ima charta sequuntur adnotationes hae:]ναν κ(αι) πα[] () φ(α) κ(αι) πρὸ τ(ων) [] . λμινητη(αι) [] . δη() γραφ[]] πιθεται . []] πλομ(εν)τοιουδ³ α . []] τοτι . . . ρ . . . , (ita ed. Lobel¹), de Aegina u. v. tractantes

COMMENT. in Hippon. P. Oxy. 2176 (vide ad fr. 129) fr. E—V, de quorum ordine non constat

E (fr. 6) (D W.; d Md.)]εξ[
] ρ[
] . [.]ς χηραμόν . ποιαι
 5 ιπνοὶ κ]αίονται· λέγει δὲ τὰς καμί-
 νους. ἰπ]νός δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξιπρῶν
 τὸ συνεστρ[αμμέν]ον· ὁ ἐν τῷ στατὶ ὁ-
 δωρ] . ν διττοῦλη ἦ[.] φησιν
] . εσθαι χ. ρρ . [. .
]ε γυναικ[ο]π[ι]πην· λ[ι]
 10]ώματα, τὰ ἐναπολ[ειφ]-
 θέντα τῷ κλι]βάνωι περικαύμα-
 τα φλυκτ[αίνας, οὗς ἐνοιὶ ἀττ[α]-
 ράγους καλοῦσιν] . [.]ρη[σ[.]α[ρ]α[.]η[
] . [.]εκτ . [.]

181 E 'agitur, si quid video, de esuriente Sanno' (vide ad fr. 129, 1) Latte³ 44 s adn. 7, prob. Mss.² 302s, cf. etiam dub. Md. 172, sed omnia incerta || 3 ὅπου οἱ Maas², recc. D.³, Md., Mss. || 4s ἰπνοὶ suppl. Maas², reliqua Lobel¹; cf. Hesych. i 774 L. ἰπνός· κάμινος, Erotian. i 4 Nachm. al. ('glossa est tritissima' Latte³ 44), etymon quod sequitur non aliunde notum | καμει| et ἐξειπ- II (primum serv. D.³, utrumque Maas²): corr. Lobel¹ || 6s τὸ συν- ([το . . .] λόμεν[ον] iam D.³) suppl. W., ὅ[[δωρ] Lobel ap. Maas² | in στατί (ita II) dativum vocis στάς (= σταίς 'farina') agn. Maas (ap. Fraenkel¹ 55 adn. 1) coll. Phot. Galean. 2, 174 N. στάς· ἄνερ τοῦ ἰ ὁ ἄντικος λέγει, ὁ δὲ τῶν σταίς et Hesych. σ 1657 Schm. στατίνῃ ἢ ἐκ στέατος πεποιημένη· Στατί() ὅ[[πομνήματι] tempt. Latte³ 45, de compendio nominis Statii vel Statilii cogitans, vix recte || 7 [[δωρ . ἦ] ὄν et mox ἦ[ι] φ. W. : ἦ[ς] φ. Lobel ap. Maas² (recc. Maas², D.³, Md., Mss.) || 8]ρεσθαι χηρα[μ .] W. || 9 suppl. Maas², vocem γυναικοπίτης (= ὁ τὰς γυναῖκας ὀπιπιτεύων Eustath. 851. 54) Hipponacti tribuens, probb. Adr., Mss. 164 (qui γ. ad Homeri παρθενοπίτης [A 385] parodicum censet), Md.³ 93, cf. etiam παιδοπίτης (Athen. 13, 563 e, ft. ex Hermia Curita, cf. Kn. 274), ἀρροποπίτης (Eustath. 827, 30), οἰνοπίτης (v. l. Ar. Thesm. 393), πυρ-(ρ)οπίτης (Ar. Eq. 407, Cratin. 340 K.): 'at etymologia vocis ἰπνός redditur u. v.; e. g. ἦ[ι] φησιν [.] ὅς ἀπὸ τοῦ ὀύεσθαι χηραμ[α] | λέγρεσθαι ἐδήλωσε γυναικοπίπην' W. || 10—12 περιτ[ρ]ώματα et περικαύμα[τα] suppl. dub. Latte³ 44 s adn. 7, ἐναπολ[ειφ]-θέντα τῷ κλι]βάνωι Maas² (κλι]β- iam Lobel¹ 95) : περιτ[ρ]ώματα τὰ ἐν Ἀπόλλ[ωνος] ἱερῶι, τὰ ἐν κλι]βάνωι π. Latte³ l. c. (ἐν Ἀπολ- iam Lobel¹), rec. Mss., non respuit Md. 174 : λ[ι] [ρε] δὲ τὰ περιτ[ρ]ώματα, τὰ ἐναπολλύμενα τῷ κλι]βάνωι π. W. || 12 sscr. scholion [σ]μν. ταρτωρ . . . τ[ρ]ων[ι], ubi τὰ κεκλα]σμένα τ(ὼν) ἄρτων (ad ἀτταρ, referenda) recte Maas² | φλυκτ[αίνας] supplevi (praecessit ft. ἤρουν vel ἦ τὰς vel simm.), vide Poll. 7, 23 τοῦ γε μὴν ἄρτου αἱ μὲν κατὰ τὸ ἄνω μέρος οἰοῦναι φλυκταίναι ἀττάραγοι, αἱ δ' ἐκ τοῦ κάτω φωθιαί, αἱ δὲ καὶ προσέχεσθαι εἰώθασιν τῷ κριβίνῳ ὑπεροπτιώμεναι, Hesych. α 3189 L. ἀττάραγος . . . οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, Et. Magn. 167, 56, cf. etiam Paus. Att. v 6 Erbse (ap. Eustath. 1817, 46 ss), Athen. 14, 646 c : ἀχλαῖας dub. Lobel¹ recc. Mss. et W., qui temere Hipponacti hanc vocem (Carm. pop. I P., Semus 396 F 14 J., cf. Hegem. 1, 14 Brandt ἀχάινος ἄρτον [ἀχάινος in LSJ desideratur]) dedit || 12s suppl. Maas² (αττ[α] ex ατ[τ] correctum II), de ἀττάραγοι cf. ThGL 2, 2418 AB || 14 τ[ε] [vel τ[ρ] (Lobel¹)

FRAGMENTA

F (fr. 7) (F W.)

. κ . . [
τηι κα[
ι]μονε . [
μητα[

G (fr. 10)

]αιος . [
]τοσω[

H (fr. 11)

]ταυτο . [
]εταιδι[
]μιπτ[
]δουεχ[
5]]δετονκ[
] . ινπλ[
]πονσι . [
]μωια[
]προσ[

I (fr. 12)

]δ . [
]εκαικδ . [
]σμν[
]ξα[

J (fr. 13)

] . εσσε . [
]

K (fr. 14) (G W.)

]εκοσμ[
]θυρεων[
]υσ . [
]

L (fr. 15)

]ατο . . α[
] . καιβλ[
] . κετι[

M (fr. 16 col. I et II [H W.])

] . [
] χ[
] ρ . [
] φνγγφ[
5]] αεπ[
] . [
]

N (fr. 17)

]καυππων[
]

F lemmata indicant paragraphi (item in K et M) || 3 ι] W.

H 3 Έρ]μιππ[ος prop. Lobel¹ (rec. Mss.), vide ad fr. 205, cf. I 3 || 4 ad]δο sscr.]λο . || 6]γ vel]ξ (Lobel¹)

I 2 β[vel ρ[(Lobel¹) || 3 Σ]ιν[ρναίος prop. Lobel¹, cf. H 3

J ρ[possis (Lobel¹)

K vide ad F || 1 ε correctum ex ι || 2 cf. fr. 86, 12; Arch. 47, 2 W. || 3]υσφ[W.

L 1 ορ vel ογ et mox τα[vel γα[(Lobel¹)

M vide ad F || 3 γ[vel π[vel simm. (Lobel¹)

N 1]και]ππώ]ραξ Mss. || subter leguntur scholia]χμλοσλακω[et] . ξ . [

IAMBORVM INCERTI LIBRI

O (fr. 18)

]	ρ[
]	μια[
]	σοςβμ[
]. .	τοιχι[

P (fr. 19)

]. σάμ[
]ξ. [

Q (fr. 20)

$$\begin{array}{c}] \cdot \lambda v[\\ \quad] \cdot \cdot \cdot [\end{array}$$

R (fr. 21)

S (fr. 22) alterius manus adnotationes] . απιπτει [|] αμβονποισησηχοα . [

T (fr. 23) alterius manus adnotationes]. τ . . [|]τϱ[|]ξ . . [|]αμβικ[.]. τοδε [('perhaps κ[o]v' Lobel²) |]ηχοριαμβικον [|]λωσενποτερον[|] . . δηλοσενετιως [|] . . τρησενουααχη [|]ιχοριαμβι (ad βι sscr. κ) [|] . . [

U (fr. 24 col. I)

$$\begin{array}{l}] \cdot \varphi \\] \cdot \varepsilon \\] \cdot 7 \\] \pi \varepsilon \end{array}$$

V (fr. 24 col. II) (J W.)

[
 . [] . . [
 χα . . ν μηρῶν [
 α . ι . . αι πωμάσαι . [

132 (73, 4-5 W.; 129 Md.)

†οἱ δέ μεο ὁδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέονται†

132 (I) ΕΡΙΜ. ΗΟΜ., An. Ox. 1, 287, 28 – 288, 5 Cramer (hinc Lentz, Herodian. 2, 225, 9–14) μεμετρεάται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστιν, ὥς γὰρ νενόηται νεοέεται, καὶ περιπόηται περιποιέεται, οὕτως καὶ μεμέτρηται μεμετρεάται παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ [cf. 1 F 196 J.], καὶ παρ' Ἰππόνακτι [132], καὶ Ἀνικρέων (79 Gent.; iamb. 4 W.).

182 Anacr. fr. iamb. 4 W. (79 Gent.) αἱ δὲ μῶ (μεν fere codd. : corr. Fick) φρένες /
ἐκκεκωφῆται || σ 28s κόπῳ ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δὲ κε πάντας ὀδόντας / γναθῶν
ἐξέλασαι | Ar. Ran. 547ss ἐκ τῆς γνάθου / πύξ πατάξας μούξευσε / τοῦ χοροῦ

Θ 38 schol. marg.]rou |] . .

U subter adnotatur $\bar{a} \mid \nu \mid \kappa \alpha \mid \varsigma \mid \mid \vdash$. $\alpha\mu\beta\iota$ (ad i sscr. κ) $\mid \epsilon\acute{\kappa}\tau\alpha \mid \epsilon\tau\rho$.

V subiguntur adnotationes *οδη* [. |] . . *ωλυινης* . *νηλα* [. | . . . [] . *ναβιδασγνδειο* [. | [] *τροποια/ομδε* [. | [] . . . *κτιχοσοκα*[[]] . *ταρτιωνκ*[[]] . . *ραταξινγ*[[]] . *σασκλεων*[[]] . *τεινδεπ*[[]] . . *υ* . . *κασαλ* . [[]] *ατηστοκ* . *κσα* . [[]]

132 prim. rec. Schnw. (ab (I) Et. Magn. deceptus, Hecataei fr. Hipponacti trib. Wk. 89s) || ad fr. 73, 4s (q. v.) rett. Mss. (probb. Md.³, W., Sn.), vix recte, vide Dg.⁷ 118ss, cf. etiam Bond 179s || 'videntur lamentantis Bupalii verba esse' Mein. (cf. fr. 121s), probb. plerique, vide inprimis Br.¹ 47 et Md. ('estes versos, na realidade, deviam pertencer à μάχη Βουπάλειος [...]', escrita em tetrametros trocaicos, e

FRAGMENTA

καὶ τὸ περιβεβέλαι, cf. Et. GEN. [AB] (p. 213 Miller) (≈ Et. SYM. [EFCV] [Gaisf. ad Et. Magn. 578, 41s], Et. MAGN. 578, 41–43, ZON. 1351s T.) μεμετρέ-
ται· ἀπὸ τοῦ μετρέω μεμétrηκα μεμέτρη<ν>ται, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι (se-
quitur Hecat. l. c.) || (II) Et. GEN. [ABJ] (p. 181 Miller; gl. 96 Cal.) (≈ Et. GUD.
[1] [Gaisf. ad Et. Magn. 499, 41] et [q] [An. Par. 4, 69, 33–70, 2 Cramer]; cf. Et.
SYM. [EFCV] [Gaisf. ad Et. Magn. 499, 41] et Et. MAGN. 499, 41s, omisiss poetæ
verbis) κεκινέεται· ὁλον· [132]. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινήσω, κекίνηκα, κекίνημαι, κекί-
νη<ν>ται, καὶ Ἰακῶς κεκινέεται. Ζηρόβιος

τοὺς προσθίους | Phryn. com. 68, 1s K. τοὺς δὲ γομφίους | ἅπαντας ἐξέκοφεν |
Theocr. 22, 126 λαῖψ δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες | Quint. Smyrn.
1, 742–744 ἄφαρ δὲ ἐ χειρὶ κραταιῇ | τότε κατὰ γνάθμοιο καὶ οὐατος· οἱ δ' ἅμα
πάντες | ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα | Terent. Adelph. 244 omnis dentis labefecit
mihi | Timocl. 10, 2–5 K. οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρμος
ἱμάτιον λαβεῖν, | οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος | κινεῖν ὀδόντας, Herond.
3, 49 ὀδόντα κινῆσαι, Babr. 190, 7 Cr. τοὺς ὀδόντας κινήσω | cf. Liban. 4, 154, 1
Foerster τὰς σιαγόνas κινῶν, τὰς γνάθους ἐξασκῶν

inspirada, conforme dissemos, na luta entre Odisseu e Iro'); de dentibus alii cogitt.
propter pugnos labefactis vel prorsus ex gingivis avulsis (Kn. 57 adn. 2, cf. iam Kn.³
246 adn. 7, qui apud Iones ὀδοὺς κινεῖται idem ac ὀδοὺς βάλλεται esse contendit
allato Aret. 1, 9, 2 [p. 11, 7 Hude] ὀδόντες ἐκινήθησαν καὶ ἐμελάνθησαν, de quo
tamen dubitandum, cf. Dg.⁷ 121 adn. 57), alii prae pavore crepitantibus ('la peur
fait claquer les dents' Mss. 143, ita fere Cunningham ad Herond. 3, 49); aptiorem
interpretationem ft. suadent Timoclis aliorumque loci supra allati (quod ad Heron-
dam attinet, vide Headl. ad l. et Cr. Unt. z. Her. 66, aliter G. Giangrande, QUCC 15.
1973, 87s) || μὲν codd. (δ' ἐμεῦ (II) Et. Gen. A, recc. Bgk.¹, Mein. al., δεμεῦ
(II) Et. Gen. B), recc. Edd. fere omnes : corr. Hffm., rec. solus W. | πάντες
om. (I), γνάθοισι πάντες om. (II) Et. Gen. B | alii in tetr. troch. (a), alii in
trim. iamb. (b) redegerunt (a) οἱ δ' ὀδόντες ἐν γνάθοισι ταῖς ἐμαῖς κεκινέεται
dub. Schnw. : οἱ δ' ἐμεῦ <γ> ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέεται Bgk.¹, rec.
Mein. ('nisi praestat τοῖσι γναθ<μ>οῖς') : οἱ δ' ἐμεῦ πάντες <γ> ὀδόντες ἐν γνάθοις
κεκινέεται vel οἱ δ' ὀδόντες πάντες ἐν τοῖσι γναθ<μ>οῖς κεκινέεται Br.¹ 47
(idem postea, teste Bgk.⁴, etiam οἱ δ' ὀδόντες ἐν γνάθοισι πάντες <ἐκ>κεκινέ-
εται ci., item Fick [οἱ – <ἐκ>κεκινῆται]) : οἱ δὲ μὲν ὀδόντες | <—> ἐν τοῖσι
γναθ<μ>οῖσι πάντες <ἐκ>κεκινέεται Ahrens² ('ubi non solum in durissima syni-
zesi μὲν ὁδ' offendimus, sed etiam in primo pede sequentis' obl. Renner
1, 214) : οἱ δὲ μὲν ὀδόντες | <ἐντὸς> ἐν τῇσι γνάθοισι πάντες <ἐκ>κεκινέεται
Hll., recc. Cr., D.¹⁻³, Adr. 65 al. : οἱ δὲ μὲν ὀδόντες ἐντ<ὸς> ἐν γνάθοις κεκι-
νέεται Kalinka ap. D.¹⁻³ : οἱ δὲ μὲν ὀδόντες | <οἱ κοτ> ἐν τοῖσι γναθοῖσι
πάντες <ἐκ>κεκινέεται Kn. : οἱ δ' ὀδόντες ἐν γνάθοισι πάντες <—> κεκινέεται
Morelli ap. Dg.⁷ 119 adn. 52 (b) οἱ δὲ μὲν πάντες | ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοις
κεκινέεται Schnw.⁵, prob. Bgk.¹ 886, nisi quod τῇσι pro τοῖσι scripsit, recc.
Hart. 225, Bgk.²⁻³ (sed 'incisio media molestissima est' Renner l. c.) : οἱ δ'
ὀδόντες μὲν | ἐν τῇσι γνάθοισι πάντες <ἐκ>κεκινέεται Renner l. c. (sed 'vocula
monosyllaba novissimo loco versus non ferenda' Bgk.⁴) : οἱ δὲ μὲν πάντες |
ὀδόντες <ἐντὸς> ἐν γνάθοις κεκινέεται Bgk.⁴ : οἱ δὲ μὲν ὀδόντες | ἐν τοῖς γνά-
θοισι πάντες <ἐκ>κεκινέεται Hffm., recc. (-νέεται) Mss., Md.², Sn. (omnes μν).
W., nisi quod ταῖς (τῇσι requisiverat Renner 1, 208s) pro τοῖς scripsere (vide
ad fr. 73, 5) : οἱ δὲ μὲν πάντες | ὀδόντες ἐν γνάθοις <ἐκ>κεκινέεται Pontani
ap. Md. : οἱ δὲ μὲν πάντες | ἐν ταῖς γνάθοις ὀδόντες <ἐκ>κεκινέεται dub.
Md.³ 42 adn. 157 || ad μερόδ- cf. W. Stud. 86, ad κεκινέεται cf. etiam πεπλέεται
Sem. 31a W., vide Renner 2, 24s

† ἐξ† τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν † ὑποργάσαι †

133 EROTIAN. τ 13 Nachm. τράμιν· τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον (ἱππόταν-
ρον codd. : corr. Valck. [1768] ad Herodot. 4, 64, 2) καλοῦμεν, ὥς καὶ Ἰππῶνάξ φησιν·
[133]. μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 283 W.). Λυσίμαχος δὲ τὸν σφινγκτήρα

133 prim. rec. Wk. || de adulterorum poena (παραιτιμός, cf. Ar. Nub. 1083, Pl. 168 al.) cogit. Br.¹ 53, prob. Md. || ἐξτίλλοι codd., unde <...> ἐκτίλλοι (ἐκτ. iam Steph. [1564] ceterique Erotiani edd.) τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑποργάσας (vel ὑποργήσας) Friedemann 366s (confusionis terminationum αι et ας nonnullis exemplis adductis), probb. Wk., nisi quod ὑποργάσας scripsit et τράμιν dub. serv. (ita LSJ s. v. al., de singulari productione [-μί-] cogitantes; τράμιν traditur in Et. Magn. 763, 55, ubi -μιν Hemst., ft. recte, cf. tamen δάμαλις / δαμάλη, κάλις / κάλη simm.), et Bgk.¹, qui ὑποργήσας (ὑποργάσας maluit Mein.) : ἐξ<ἀ>κίς (vel ἐπ<ἀ>κίς) coll. fr. 30, 2) τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν <θ> ὑποργάσαι vel -γάσαι ('si versus e genere non claudorum fuit', cf. Anan. 5, 3-5 W., de quo vide Dg. LG 78) e. g. Mein., rec. Hll., Cr., D.¹⁻³, Adr. (omnes τ' ὑποργάσαι) : <...> ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν τ' ὑποργάσαι Fick, de -ασσαι vide ad fr. 12 : <...> τίλλοι τις αὐτὸν, τὴν τράμιν <τ> ὑποργήσαι Br.¹ 53 (in ἐξ notam libri vel iambi latere ratus, id quod prob. Mss.), hinc <τάς τρίχας> τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν <θ> ὑποργάσαι Hart. 234 : ἐκ <τρίχας> τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν <θ> ὑποργήσαι prop. Bgk.²⁻⁴ (vel ὑποργάσαι Bgk.³⁻⁴) : ἐξ <...> τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν <τε> τράμιν ὑποργήσαι Hffm. ('stand vielleicht im Anfang des Verses ἐπίσιον 'Schamhaare', cf. Arch. 40 et ft. 67, 11 W., necnon Lyc. 1385) : <πρωκτὸν> (vel <μήδε>) ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν <τ> ὑποργάσαι Sitzl.⁷ 1045 (coll. Ar. Ran. 424 πρωκτὸν τίλλειν ἑαυτοῦ) : † ἐξ† <...> / τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν τ' ὑποργάσαι Kn. († ἐξ / τίλλοι dub. etiam Md.) : 'an κῆπ- ?' W. | ad τράμιν (praeter medicos usurpp. Arch. 283 W., Ar. Thesm. 242 (ci.) et 246, Luc. Lex. 2) cf. Hesych. τ 1243 Schm. τράμιν· τὸ <τ> ῥῆμα (ῥῆμα cod. : corr. Gesnerus [cf. Alb.] coll. Et. Magn. 763, 55, cf. etiam schol. Luc. p. 191, 17 R. et An. Gr. 2, 342, 6 Bachm.) τῆς ἔδρας, ὁ ὄρ(ε)ος, τινὲς ἔντερον, οἱ δὲ ἰσχίον (hanc gl. ad Hippon. rett. Schm. al., vix recte), Poll. 2, 173 περίνεος ὀνομάζεται ἡ τράμιν ἢ ὄρρος, Phot. Galean. 2, 222 N. | ὑποργάζειν hapax (cf. Hesych. v 733 Schm. ὑποργηθεῖσα· ὑποχρησθεῖσα, ubi ὑποργασθεῖσα reposuerim), ad ὀργάζειν cf. Hesych. ο 1109 L., ubi τὸν πηλὸν ὀργάσαι (Soph. 510 et 787 R. [cf. etiam fr. 482], Ar. Av. 839, Eup. 248 K.) explicatur ἐτοιμάσαι, φεράσαι, βεῖξαι, ἀναθεύσαι, Phot. Berol. 64, 5ss Reitz. (qui laudat Arch. 277 W. et Aesch. 765 Mette), Poll. 7, 165 al., vide etiam Herodot. 4, 64, 2, ubi ὀργάσας (vv. ll. ὀργήσας et ὀργίσας, haud recte rec. Edd. permulti) = δεψήσας, μαλάξας (ita schol. ad l. = Hesych. ο 1110 L. et Phot. Berol. 64, 12 Reitz.); notio 'malaxandi' inesse videtur, at, cum ὀργ. a voce ἑόργη (= τορύνη) ductum sit (Frisk, GEW 1, 531, Chantr. DELG 355), conferri ft. potest Ar. Eq. 1286 κνκῶν τὰς ἐσχάρας

FRAGMENTA

134 (114 b W.; 133 Md.)

κρέας ἐκ μολοβρίττω σνός

135 (155 a W.; 61 B Md.³)

ἢ κερκύδιλον ἢ πίδηκον

134 AR. BYZ. II. *ὄνομ. ἡλικιών* 5 p. 117 Nauck (cf. Miller. *Mél.* 431, 7s) ap. EUSTATH. ad Hom. *ρ* 219 p. 1817, 18ss *ιστέον δὲ ὅτι μολοβρός καὶ παρίωνον αὐτοῦ μολοβρίτης δοκεῖ καὶ ἐπὶ σνός λέγεσθαι. Ἀριστοφάνης γοῦν ὁ γραμματικὸς . . . εἰπὼν ὅτι τῶν ἀγρίων ὕων τὰ νέα οἱ μὲν κολόβρια, οἱ δὲ μολόβρια καλοῦσιν, ἐπάγει ὡς καὶ Ἰππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν ('υἱὸν pro ὕν scriptum invenerat vel per errorem legit, et ἴδιον de proprio addidit Eustathius. corrigendum autem αὐτὸν τὸν ὕν' Wk. : τὸν τέλειον ὕν Jacobs [1831] ad Aelian. Nat. anim. 7, 47, prob. Br.¹ 57 : τὸν ἑδίονα ὕν Schm. Hesych. 3, 117 : τὸν ἴδιον ὕν Bl. Adv. 63 : τὸν ὕν Hffm.; ad rem et ad confusionem vocum υἱός et ὕς vide Nauck, Ar. Byz. 119. cui Eustathius perversa scriptura deceptus fuisse videtur) μολοβρίτην πον λέγει ἐν τῷ [134] et p. 112 Nauck ap. AELIAN. Nat. anim. 7, 47 τῶν δὲ ἀγρίων ὕων τὰ τέκνα μολόβρια ὀνομαῖουσιν' ἀκούσεις δ' ἂν τοῦ Ἰππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὕν μολοβρίτην πον λέγοντος*

135 (I) HERODIAN. II. καθ. προσ. cod. Vindob. hist. gr. 10 f. 5^v, vide ad fr. 40 || (II) ET. GEN. [ABJ] (gl. 113 Cal.) = ET. MAGN. 539, 56 = ET. GUD. 348, 16s Sturz, cf. ET. GEN. [ABJ] (p. 195 Miller) = ET. MAGN. 536, 32s, vide ad fr. 40 || (III) EUSTATH. ad Hom. *Α* 452 p. 855, 53s, vide ad fr. 40

134 prim. rec. Wk. || fr. 109, 9 cont. D.³; cum fr. 141 (q. v.) coniunxit Br.¹ 54 (item Br.³ 728) | trim. rectum censent Bgk.¹⁻³, Mein., Renner 1, 173, Bgk.⁴, Cr., Hffm., D.¹⁻³, Sn. al.; dim. iamb. ex epodo sumptum Mss.¹ 20, prob. Md.; choliambum Br.¹ <τὸ> κρείας ἐκ σνός μ., vide infra etiam Br.³), necnon (ἐκ μ. / σνός) Hart. 228 et Kn. (iam Kn.¹ 18); aliter Bgk.³, qui ut partem hexametri κρέας ἐστί (vel ἐσσι) μ. σνός ci. || κρείας prop. Mein., recc. Hart., Kn., probb. Br.¹, Bgk.⁴, sed cf. fr. 109, 9 κρεα[. necnon Anan. 5, 3 W. κρέας (κρείας Herm.), ad κρεα- (cf. i 347 ἀνδρόμεια κρέα [fin. versus]) vide p. XXIX | ἐκ del. Heck.¹ 488 ('ita non loquuntur Graeci'), probb. Br.³ 728 (qui <τὸ> κρείας τοῦ σνός μολοβρίττω scripsit coll. Athen. 3, 76c τὸ τοῦ ἀγρίου σνός κρέας) et Bgk.³ (vide supra), sed poeta 'fortasse ἔταμνε κρείας ἐκ μ. σ. vel σνός τμηθὲν dixerat', obl. Bgk.⁴ | μολοβρίτου codd. (recc. Wk., Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart., Cr., D.¹⁻³, Adr., Mss., Sn.) : corr. Schnw.⁶ 1377, ad -εω vide p. XXIX. μ. hapax, cf. epithetum μολοβρός (*ρ* 219, σ 26, Lyc. 775, Nic. Ther. 662; explicabatur ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐπὶ τὴν βορὰν, cf. Neoptol. 19 Mette[RhM 123, 1980, 12s]), necnon Hesych. μ 1570 L. μολόβρια· τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων †τινὰ† (τέκνα Nauck : ἔκγονα Latte : an νέα? cf. Ar. Byz. ap. Miller, *Mél.* 431, 7) οὕτω καλεῖται, vide Redard 113 et 194, Chantr. DELG 709

135 prim. rec. Md.³ 37 (κροκ. iam Bgk.²) || fr. agn. W.² 198; quae excogitavit Holwerda vide ad fr. 40 || quae ratio inter lacertam et simium intercedat ('what sort of a person did Hipponax compare to a lizard or an ape?' W.²), non liquet; cf. Sem. 7, 71ss, Ar. Ach. 120 et 907, Av. 440, Ran. 708, Eccl. 1072 vide Hoffmann, Schimpfw. 27, Brecht 62 et W. C. McDermott, *The Ape in Antiquity*, Baltimore 1938 | κερκύδιλον (I), de (II) et (III) vide ad fr. 40 : corr. W.² (-δειλον : -διλον Md.³)

136 (145 W.; 134 Md.)

† ὥς † Ἐφεσίη δέλφαξ

137 (132 W.; 135 Md.)

ἄδῃκε βουλῇ

138 (144 W.; 25 Md.)

βόλβιτον κασιγνήτην

136 ATHEN. 9, 374f—375a (de voce δέλφαξ disserens) ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς [506, 4s K.] . . . καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη· [136]

137 HERACLID. MILES. p. 55 Cohn ap. EUSTATH. ad Hom. μ 281 p. 1721, 62ss ὅτι δὲ τὸ ἄδῶ ἀδήσω καὶ αὐτόχρημα τὸ ἡδεσθαι δηλοῖ ποτε, δηλὸν ἀπὸ χρήσεως Ἰππῶνακτος, ἣν Ἑρακλείδης προφέρει, εἰπόντος· [137], ἦγον ἤρεσκε τὸ βούλημα

138 (I) ET. GEN. β 178 Berger (p. 67 Miller; gl. 39 Cal.) = ET. SYM. β 151 Berger = ET. MAGN. 204, 28s (hinc Lentz, Herodian. 2, 282, 7s et 482, 32s) = ZON. 401 T. βόλιτον (βόλιμον Et. Gen. A : βόλιτος Et. Sym. E) · βόλβιτον (βόλιτιον Et. Magn. D : βόλβινον Et. Sym. C) δὲ Ἰωνες, οἱ τε ἄλλοι (οἱ τε ἄλλοι om. Et. Gen. B) καὶ Ἰππῶναξ (οἶον add. Et. Magn.) · [138] || (II) ANTIATT. An. Gr. 86, 9 Bekk. βόλβιτον (βόλβητον cod. : corr. Bekker) · Ἰππῶναξ

137 Σ 510 ἦνδανε βουλῇ (= γ 150, θ 506, ξ 337)

136 prim. rec. Wk. || multis comicorum locis adductis (Epich. 100 Kaib., Anaxil. 12 K., Ar. Ach. 786—788, Eup. 281 K. al.), vocem δ. uberrime illustrat Athen. 9, 374d—375b (cf. etiam 14, 656f—657a), Aristophanis grammatici auctoritate niasus (II. ὄνομ. ἡλικιῶν 3 p. 102 Nauck); de muliere dixisse Hipponactem censet Md. ('por alusão a sua obesidade, imundície (Semon. 7, 2—6) ou lascívia'; ad huius vocis obsc. sensum cf. Hesych. δ 599 L. et ft. Cratin. 3 K.) || ft. scazontis clausula (cf. Herond. 4, 72 αἱ Ἐφεσίον χεῖρες), metrum tamen vitiosum (id quod fugit nonnullos [Schnw., Hart., Md., Mss. al.]), unde ὥς <...> Ἐφεσίη δ. prop. Wk. : ὦσ<περ> vel ὥς <ἄν> Mein. : ὦσ<περ> Ἐφεσίη δ. Br.¹ 57 (Ἐφεσίη iam Bgk.¹, cf. Anaxil. 18, 7 K.), lectionem tamen Ἐφεσίη Herondae locus tueri videtur : ὥς ἐφεσίη δ. Mein. (1858) in edit. Athenaei (ἐπιστή malebat Bgk.³⁻⁴) : ὦσ<τε...> Ἐφεσίη δ. Kn., qui e. g. etiam <δὴ τις> prop. ('unless the word was pronounced Ἐφεσίη')

137 prim. rec. Wk. || ἄδῃκε Eustath. (duplici cum spiritu), ἄδ- Edd. fere omnes (def. inprimis Bgk.³⁻⁴ coll. Hesych. α 1085 L. ἄδῃμα, ἄδος [ita Latte, sed ἄ- bis cod.]) · ψήφισμα, δόγμα, cf. etiam Schwyzler, GG 649 adn. 4) : ἄδῃκε Steph. ThGL¹¹, 639C, probb. Br.¹ 63, Hart., W., necnon Becht. GD 176 et 214, LSJ, Chantr. DELG 85 al. : ἄδῃκε' <ῃ> male Bl. Adv. 63 ('articulus Ionico more deest' monuerat Wk.) | ad ἄδῃκα, novum (ab ἄδῃν, quasi praesens esset, ductum), cf. Locr. Φεῖαδῆγοῖτα (IG 9 [1] 334 = 362, 38 Schwyzler) | 'an βουλῇ?' W., at ἄδ. βουλῇ 'placuit consilium' ad Homeri ἦνδανε βουλῇ formatum videtur

138 prim. rec. Wk. || 'denotare videtur mulierem prostratissimae pudicitiae et famae' Tittmann, probb. Wk., Br.¹ 51, Gerhard¹ 1902, 12, Md. (qui fr. 158 cont.), vix recte (cf. Pontani¹ 338); ad metaphoram (cf. fr. 52 et 106, 10) vide Dg.⁹ 92—96 || βολαίτον (I) Et. Gen. A | Atticos (cf. Cratin. 39 K., Ar. Ach. 1026 al.) plerumque ἀνευ τοῦ δευτέρου β dixisse testatur etiam Phryn. Ecl. 334 Fischer, cf. schol. Ar.

FRAGMENTA

139 (154 W.; 136 Md.)

εὐθδες κρήτη

140 (158 W.; 137 Md.)

λήδον ἀθρήσας

141 (165 b W.; 138 Md.)

†σαρκοκύν λιμόν†

139 PRISC. Inst. 7, 7, GL 2, 289, 5–10 Keil *nec mirum, cum Graecorum quoque poetae similiter inveniuntur protulisse vocativos in supra dicta terminatione* (scil. in e producta). Ανακρέων (fr. 87 Gent.). "Ἦλιε καλλιλαμπέτη" posuit pro καλλιλαμπέτα. *Ἰππώναξ*: [139] pro κρήτα

140 (I) EPIM. HOM., An. Ox. 1, 265, 6–9 Cramer (hinc Lentz, Herodian. 1, 108, 6s) τὸ λαὸς ἀτρεπτον ἔμεινε παρ' Ὀμήρῳ, καίτοι τῇ μεταγενεστέρα Ἰάδι τραπέν· [140], *Ἰππώναξ* || (II) cf. HESYCH. λ 892 L. λήδον (λήδον cod.: corr. Guyetus)· ἔθνη. καὶ ὄχλον

141 (I) SCHOL. Ar. Pac. 481ss ἔλκουσιν δ' ὁμῶς / γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. | — ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες] σαρκάζοντες δὲ ἦτοι ἐξισχνούμενοι καὶ ἡτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμόν ἔλκοντες μόλις . . . καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο (scil. τὸ σαρκάζειν) τηρεῖσαι πρὸς τὸ Ἰππωνάκτειον οὕτως ἔχον· [141], οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ. ἔργον γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀπισχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιεῖσθαι τὸν ὄγκον. — σαρκάζοντες· οἷον ὑποσεσηρότες καὶ διανοίγοντες ὥσπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλῃ τοῖς ὀδοῦσι || (II) cf. HESYCH. σ 220 Schm. σαρκῶν· σεσηρώς

Eq. 655 = Suda β 366 Adl. al.; antiquior fuit ft. forma βόλβιτον (ex βολβός ducta, cf. Chantr. DELG 184), omnium Ionum communis (pluries ap. Hippocratem obvia), vide ad fr. 95, 9 | κασιγνήτην (I) Et. Gen. A, κασιγνήτου (I) Zon. A (ita etiam cod. Paris. 346 a Gaisf. allatus)

139 prim. rec. Wk. || ευητες R, ευντες AD, ευγες B, ειυντες K, ειγντες G, ζευγνητης ζευγνητα L : corr. Krehl (1819), antea εὔτες Putschius (1605), Wk. | κρητη (et mox κρητα) fere codd. : corr. Putschius, probb. Wk., W. : κρητή (et mox κρητά) rell. Edd., sed Κρητή Hart. 227, ad fr. 41 referens, praeuente Bgk.² 606 (at 'quid in sordibus librorum delitescat incertum, fort. εὐγενές κλέπτῃ' temere Bgk.² 612); de vocativi forma (cf. Αἰσιμίδη Arch. 14, 1 W. al.) vide Kühner-Blass 1, 376, Schwyzer, GG 560, W. Stud. 92 | ft. ironice dictum (Md., qui cont. Arch. [?] 331, 2 W.)

140 prim. rec. Schnw. || ad λ. cf. Herodot. 5, 42, 2 αἰτήσας λήδον (λαόν SVU, sed vide Untersteiner¹ 45s) et ft. Mimn. 23, 9 Gent.-Pr. (ci. Bgk.), vide Becht. GD 47, Björck 327 adn. 2 (apud Elegiacos antiquiores vocalis a servari videtur, cf. Callin. 1, 18 Gent.-Pr., Tyrt. 8, 13 et 9, 24 Gent.-Pr., Adesp. eleg. 33, 1 W. al.; λεώς Arch. 89, 9 et 94. 3 W.); Ion. ληός memorat etiam [Arcad.] 36, 24 Barker ναός καὶ νηός, λαός καὶ ληός | ἀθροίσας prop. Schnw., rec. Hart. (<δ> ἀθροίσας Bgk.¹), cf. B 664 λαὸν ἀγείρας, γ 140 al. : ἀμιθρήσας prop. Bgk.¹ coll. Phoen. Col. 1, 8 Powell οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρήσαι : <δ> ἀθρήσας prop. Bgk.²⁻⁴ ut ad iambos revocaret (prob. Br.¹ 65, qui <ᾠμυθεωνίδης εἶπεν> add., vide ad fr. °188) : <τὸν δὲ> λήδον ἀθρήσας Kn. ἀθρέω epicum (ἀθρήσας H. Merc. 29), cf. Parmenion A Pl. 216 (14 G.-P.), 1s Ἥρην / ἀθρήσας

141 prim. rec. Wk. || cum fragmento 134 coniunxit Br.¹ 54 || σαρκῶν κύων λιμό Schneider, Wb. s. v. σαρκάζω coll. (II) (glossam huc prim. traxit J. Pearson, Ad-

142 (166 W.; 41 Md.)

σηπίης υπόσφαγμα

143 (133 W.; 142 Md.)

ἄλιας

142 ATHEN. 7, 324a Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς ἰάμβοις εἰπόντος· [142] οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἐστὶ δὲ τὸ υπόσφαγμα, ὡς Ἑρασίστρατος φησιν ἐν Ὑφαρτυτικῷ. ὑπόστιγμα. γράφει δὲ οὕτως· 'υπόσφαγμα δ' εἶναι κρέασιν ὀπιτοῖς (ἐφθοῖς prop. Kaib.) ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου (-οις A) μέλιτι, τυρῷ, ἀλί, κυμίνῳ. σιλφίῳ, ὄξει ἐφθοῖς (ἐξ ἐφθοῖς A, omm. CE: corr. Wilam., hinc ὄξει {ἐφθοῖς} prop. Kaib.)'. καὶ Γλαῦκος δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὑφαρτυτικῷ οὕτως γράφει· 'υπόσφαγμα δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἐρημα ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετριμμένα (ft. τετριμμένα)', unde EUSTATH. ad Hom. Ψ 31 p. 1280, 6ss καὶ [142] παρὰ Ἰππώνακτι, τὸ αὐτῆς μέλαν, ἐτι δὲ υπόσφαγμα καὶ ὀπιτοῖσιν τι χρησίμῳ ὕφαρτυταῖς, ἐξ αἵματος, φασί, τεταραγμένον μέλιτι, τυρῷ, ἀλί, κυμίνῳ, κατὰ δὲ τινὰς καὶ ὄξει καὶ γάλακτι καὶ φύλλοις εὐώδεσι τετριμμένοις

143 (I) IOANN. PHILOP. Τοικὰ παραγγέλι. p. 38, 11–15 Dind. (hinc Lentz, Herodian. 1, 511, 6–10) τὰ εἰς ας μὴ παραληγόμενα τῷ εὖ σὺν ἀμεταβόλῳ ὁξύνεται . . . τὸ δὲ ἄλιας παρ' Ἰππώνακτι <προ>παροξύνεται (suppl. Lobeck, Pathol. 1, 409) ἀπὸ τοῦ ἄλις πλεονάσαν τὸ ᾧ || (II) cf. HERODIAN. Π. παθῶν 2, 226, 1–5 L. ap. ET. GEN. α 486 Lass.-Livad. (≈ ET. SYN. α 590 Lass.-Livad., ET. MAGN. α 837 Lass.-Livad. [63, 18–23]) ἄλιας· ἔστιν ἄλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾧ ἄλιας. ἔστι δὲ μονήρης τὸ ἐπίρρημα· οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ας ἐπίρρημα προπαροξυνόμενον, τοῦτο δὲ μόνον. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ τόνου ὁ πλεονασμός

vers. Hesychiana, 2, 610 adn. 10), probb. Schnw. Beitr. 29, Hart. al.; hinc κύνων σαρκῶν λιμῷ G. Dind. (Ar. Comoediae, 4, 3, Oxonii 1838, 65), σαρκῶν κύνων λιμῷ in scholio legit Br.¹ 56s ('carnes ab ossibus avellens fame canina, quasi morbo laboraret ipse qui κύνωδης ὀρεῖς appellabatur, Hippocrati Aphor. 2, 21 λιμός simpliciter dictus'), qui, cum fragmento 134 coniungens, poetam κύνων λιμῷ / σαρκῶν τὸ κρεῖας κτλ. scripsisse censet (cf. etiam Br.³ 728), κύνων λιμῷ / σαρκῶν Kn. 65, <ὡς> κύνων σαρκῶν λιμῷ Barigazzi (ap. Md.³ 67) 'Knoxiana' lege sprete, σαρκῶν . . . <ὡς> κύνων λιμῷ prop. W. (rec. W.¹) coll. Callim. 191, 83 Pf. : 'fortasse scribendum σαρκοκύνων λαιμῶν vel λιμὸν ἔχων' male Bgk.¹ : σαρκοκύνων λιμός Adr., sed σαρκοκ. ('un hambre que desgarrá a los perros') vox nihili videtur neque σαρκῶν (σαρκῶν [hapax, vide Chantr. DELG 989] a σαρκῶς 'carneum reddo' distinguendum) scholiastae verbis excussis facile abici potest

142 prim. rec. Wk. || ft. trimetri claudi clausula (cf. fr. 4b) || σηπίας Athen. Epit., Eustath. | υπόσφ. sepiae 'atramentum' potius quam 'iusculum' (ut vulgo intellegitur) dixit Hipponax, cf. Gal. Lex. Hippocr. 19 p. 149 K. υπόσφαγμα· ὄλου τοῦ μέλανος τῆς σηπίας τὸ οἶον υπόστρυγον, Aelian. Nat. anim. 1, 34 παρῆκε (scil. ἡ σηπία) τὸ ἐξ ἐαντῆς υπόσφαγμα (ita H : ἀπόσφαγμα rell. codd., Edd., cf. Gal. Lex. Hippocr. 19 p. 85 K. ἀπόσφαγμα· τὸ τρυγῶδες παρήθημα, ὃ καὶ υπόσφαγμα)

143 prim. rec. Bgk.¹ || ἄλιας (I), unde ἄλιας permulti (Bgk.¹⁻⁴, Hart., Fick, Adr. al., cf. παροξύνεται) hapax, cf. Smyth 605, Schwyzer, GG 631

FRAGMENTA

144 (136 W.; 132 Md.)

ΑΝΤΙΑΤΤ. An. Gr. 82, 13s Bekk. ἀνδριάντα· τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βούπαλον <τὸν> (add. D.¹⁻³, recs. Kn., Md., W.) ἀγαλματοποιόν (Ἰππ. ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἀγαλματοποιού Wk.).

145 (138a W.; 148 A Md.³)

PHOT. Zavord. βαρεία χεῖρ· Ἰππῶναξ τὴν δεξιάν.

146 (153 W.; 161 Md.)

(I) [PLUT.] De mus. 8 pp. 1133f–1134a (p. 114, 29s Lass.) καὶ ἄλλος δ' ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος καλούμενος Κραδίας (Κραδίης Hipponax), ὃν φησιν Ἰππῶναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεία μεμελοποιημένα οἱ αὐλῶδοι ἤδον || (II) cf. HESYCH. κ 3918 L. (≈ PHOT. Zavord. s. v., cf. Latte ad Hesych.) κραδίης νόμος· νόμον τινὰ (<δ>)τινα Sternb.¹ 68, citra necessitatem) ἐπαναλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς (φαρμάκοις cod. : corr. Latte), κράδαις καὶ θρίοις (θηρίοις cod. : corr. Scal.) ἐπιραβδιζομένοις.

145 A 235 (= P 48) βαρείη χεῖρί, N 410 βαρείης χειρός, cf. etiam A 89 et 219 (= E 81), Ψ 687, σ 56, Eur. Hec. 1041, Ap. Rh. 1, 555; 2, 68s et 91s

144 prim. rec. Wk. || fragmento °207 subiunxit Bgk.⁴ 465 (<πρός> ἀνδριάντα λίθινον) coll. Zenob. 3, 29 (CPG 1, 65, 6s L.-Schnw.) | Bupalum sculptorem (vide ad testim. 7) facete 'statuam' dicit, i. e. 'hominem omni rerum sensu destitutum' (Mein.), ft. 'stultum', cf. Alex. 204, 2 K., necnon Antiph. 166, 4 K., Anaxandr. 11 K., Plat. Hipp. mai. 292d, Herond. 7, 109, [Heracl.] Epist. 4 al. (vide Krakert 40, Gerhard, Phoinix 134 adn. 3, Jung 46, S. Broc, REG 76, 1963, 43s); ad rem vide etiam Terzaghi 231 || ἀνδριάντα τὸν λίθινον, stigmatē deleta, Hipponacti dederunt Bgk.¹⁻⁴, D.¹⁻³ (ad calcem fragmenti 11 [30]), Md., W. al. (cf. inprimis Md.³ 66, qui Men. Dysc. 159 λιθίνων. . . ἀνδριάντων, Luc. Tim. 43 ἀνδριάντων λιθίνων ἢ χαλκῶν, necnon Herodot. 2, 91, 2 ἀνδριάντες λίθινοι et 2, 110, 1 ἀνδριάντας λιθίνους cont.), quorum nonnulli haec verba in metrum redigere conati sunt (de trimetri initio male cogit. Adr.; <□> ἀνδριάντα τὸν λίθινον <□—□> Morelli⁶ 373s. praeunte Bgk.⁴ [vide supra]), ἀνδριάντα λίθινον tantum Schnw. 209 et W. (cf. IEG 2, 221), necnon Kn., qui λίθινον ἀνδριάντα scripsit ('probably the beginning of a tetrameter'); sed τὸν λίθινον, quod praecedentibus ἀνδριάς· καὶ ἐπὶ γραφῆς (ita Bl. pro ἐπιγραφῇ: ἐπὶ γραφῇ Bekker) Πλάτων Πολιτεία (420c), Μένανδρος Δυσκόλω (fr. 126 Kö.-Th.) opponi videtur, Antiatticistae esse suspicor (ita Wk., Mein., Mss.), cf. An. Gr. 211, 14s Bekk. ἀνδριάντα· τὸν χαλκοῦν ἢ τὸν λίθινον ἢ καὶ τὴν γραφὴν, vide Dg. St. Ipp. IV. 5

145 prim. rec. Mss. || trita locutio, cuius vis ap. Hom., Eur., Ap. Rh. (vide supra, adde LXX Iob 23, 2 et 33, 7 al.) 'infesta, hostilis manus' esse videtur (= ἡ μαιφόνος Hesych. β 226 L., μετὰ βίας ἐρεΐδουσα τὸ δόρυ schol. Hom. P 48, ὕβριστική φονική ὄπλῳ βεβαρημένη Et. Magn. 188, 35 etc.); alio sensu Suda β 113 Adl. βαρεία χεῖρ· ἡ δυνατή· συνέστη δὲ πλῆθος ἱκανὸν καὶ βαρεία χεῖρ καὶ παράδοξος ('Polyb. fr.?' W., cf. Dn., 22, 3 et 53, 4 necnon 31, 17, 4)

146 prim. rec. Wk. || Hesychii glossam ab Hipponacte alienam censet Wk. (item Adr. 274), perperam, cf. Schnw. Beitr. 106 | de pharmacorum ritu vide ad fr. 6 || verba κραδίης νόμος (ita Br.¹ 66, Fick al.; non κραδίας v., neque κραδίας tantum, ut Edd. fere omnes), poetae tribuenda videntur; quae quo animo quaque occasione dixerit, incertum ('Hipponax, qua erat animi mordacitate, flebilem elegiarum Mim-

147 (172 W.; 139 Md.)

(I) SUDA (χ 188 Adl.) *χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἰππώνακτι τὸ φίλτρον (φίλητρον A) τὸ διαπινόμενον (διαγινόμενον codd. : corr. Dg.² 627 : 'ut sensus aliquis hinc eliciatur, lego τὸ γινόμενον' Kust. : διὰ τὸ χελιδόνιον Bernh. infelicititer, potuit διὰ <χελιδόνων> γ., cf. Galen. 12, 943, sed ne hoc quidem ad contextum convenit) ἐπειδὴν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ. || (II) cf. HESYCH. χ 326 Schm. *χελιδόνων φάρμακον· <...> (χελιδόναν· φ. cod. : corr. Schm. : χελιδόνιον· φ. Mus., rec. Alb.. prob. Dg.² 629 : χελιδον<ι>αν· φ. Cirio, cuius argumenta non intellego).**

148 (130 W.; 140 Md.)

HESYCH. α 97 L. *ἄβδης· μάλιστα παρ' Ἰππώνακτι (-πόν· cod. : corr. Mus.).*

149 (131 W.; 141 Md.)

HESYCH. α 869 L. *Ἀρχαλέη· τόπον ὄρομα παρὰ Ἰππώνακτι (-πόν· cod. : corr. Mus.).*

nermi colorem perstrinxisse putandus est, simul eo respiciens, quod tibicen fuerat ac poeta Mimnermus' Sternb.¹ 68; vide etiam Wk. Kl. Schr. 217s, Br.¹, Brecht 10; Lass. ad [Plut.] De mus. l. c. 158s; Gent. Entr. Hardt 14, 1969, 58s)

147 prim. rec. Wk. || de poculo amatorio (cf. *φίλτρον*) cogitt. Hart. 238, Gossen¹ 124 (cf. etiam RE 2A, 1921, 776), de medicamento Thomps. GB 323 (prob. Adr., Md. al.), de obscena aliqua significatione dub. Md. coll. Ar. Lys. 770 (ubi ft. χ. = γυναικεῖον αἰδοῖον, cf. Poll. 2, 174; Suda χ 185 Adl.); equidem *χελιδόνιον φ.* olim proposui (Dg.² 268s, prob. Md.³ 68), idque *πῶμα* fuisse suspicatus sum, quod ad primum ver celebrandum rite sorbillaretur (simile in modum *χελιδόνιον μέλος* notabatur ἄσμα quoddam ἐνδόσιμον καὶ κελενστικὸν πρὸς ἔργα, quia hirundo χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται, vide Artemid. 2, 66, unde Suda χ 186 Adl.); potuit tamen *χελιδόνων φ.* poculum quoddam 'contra hirundines' (cf. fr. 43, 2 φ. ῥίγρος et 48, 4 φ. πονηρίης) significare, nam avis illa θανάτον τε σημαίνει ἀώρων σωμάτων καὶ πένθος καὶ λύπην μεγάλην (Artemid. l. c. al., cf. Frazer, CR 5, 1891, 1–3), vide Dg. St. Ipp. IV. 5 | φ. *χελιδόνων* tempt. Pontani¹ 339

148 prim. rec. Wk. || hapax; vox obscurae originis, Lydiam dicunt Lambert 6 adn., Sayce ap. Buckler 2, 88, Deeters, RE 13. 1927, 2155, C. Roebuck, Ionian Trade and Colonization, New York 1959, 56, Md. al., nullo tamen fundamento (Mss. 170); Hebraicam fuisse susp. Heins. ap. Alb., sed cf. E. Mss. 97s

149 prim. rec. Wk. || hapax, permultis suspectum (*Ἀρχαλέη* Md.), ft. pro *Ἀρχιάλη* (v. infra) parodice fictum (ab *ἄρχω*, cf. *θήπω* ~ *θηπαλέος* et *Ῥακαλέη* Homeri B 501) : *Ἀρχαδέη* Schm., ad lemmatis (inter *ἀνέρας* et *ἄρχαζε* positi) ordinem restituendum : *Ἀρχιαλέη* vel *Ἀρχαλείη* Br.² 352 (unde *Ἀρχαλίη* Latte) : *Ἀρχιάλη* R. Stiehle, Philologus 9, 1854, 469 coll. Steph. Byz. 23, 21 Mein. (= πόλις Κιλικίας, fuit etiam urbs Illyriae vel Ponti, vide E. Pippidi — E. Popescu, StudClas 2, 1960, 203s)

FRAGMENTA

150 (137 W.; 147 Md.)

(I) HERODIAN. *II. παθῶν* 2, 387, 5—10 L. ap. ET. GEN. [AB] (p. 20 Reitz.²; p. 33 Miller; gl. 11 Cal.) = ET. MAGN. 99, 14—21 (unde Lentz, Herodian. 2, 475, 27s) ἀναρριχᾶσθαι . . . εὐρίσκειται δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἀν συλλαβῆς παρ' Ἰππώνακτι, ἀρριχῶμαι || (II) cf. HESYCH. α 7444 L. ἀρριχᾶσθαι (ἀρρηχ. cod. : corr. Mus.)· εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν.

151 (135 W.; 144 Md.)

(I) EUSTATH. ad Hom. *Ψ* 775 p. 1329, 32ss (hinc Taillardat, Suet. *II. βλασφ.* 41 p. 51) ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἄκαιρον εἰπεῖν καὶ ὅτι στόμα τὸ οὕτως ἀποπτόν ὄνδον λεχθεῖν ἂν καὶ βορβόρου ὀπή, ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεῖς ὁ βαρύγλωσσος Ἰππῶναξ βορβόροπην (fr. 158) ὕβρισε γυναικὰ τινα σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον, ὃς καὶ ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινὰ διέσυρεν ὡς ἀνασειούσαν, φασί, τὸν φάλητα. || (II) cf. AEL. DION. (ε 12 Erbse) ap. EUSTATH. ad Hom. α 226 p. 1413. 36ss Αἴλιος δὲ Διονύσιος καὶ τοῦ ἰθύφαλλος τὴν ἀρχὴν διὰ διφθόγγου γράφει, ὁ δηλοῖ, φησὶν, αἰδοῖον ἐντεταμένον, καὶ ἄσμα Διονυσιακόν Ἀθήνησι, καὶ ἑταιρικόν δέ, τουτέστι φίλον ταῖς ἑταιρίσιν, αἱ καὶ ἀνασεισίφαλλοι φερωνύμως λέγονται παρὰ (ἐν Erbse) τῇ κωμῳδίᾳ (cf. Kock, CAF 3, 636), ὡς ἀνασειόσσαι, φησί, τὸν φάλητα, ὃς ἐστὶν αἰδοῖον ἄνδρός. || (III) EUSTATH. ad Hom. *χ* 128 p. 1921. 58ss σύνθετον δ' ἐκ τῆς λαύρας καὶ ἡ σποδησιλαύρα (Adesp. com. 1377 K.), τουτέστιν ἡ πόρνη, λεγομένη οὕτω παρὰ τὸ διατρίβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἣ καὶ δημοσίᾳ συμπλέκεσθαι, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ . . . καὶ ἀνασεισίφαλλος καὶ μύζουρις (Adesp. com. 1352 K.) διὰ τοῦ μυζοῦν οὐρανόν, ὃ ἐστὶ θηλάζειν. καὶ ἀνασύρτολις (fr. 152).

150 cf. Ar. Pax 69s ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος / πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶσ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν

150 prim. rec. Wk. || ἀν ἀρριχωμαι (I) Et. Gen. B. ἀριχῶμαι cett. (praeter Et. Magn. Vb, ubi ἀρρ-), quam formam (recc. Wk., Bgk.⁴, Fick, Adr.) def. inprimis L. Dind., Jahn's Jbb. 57, 1869, 4s (vide etiam W. Kraus, Testimonia Aristophanea, Wien u. Leipzig 1931, 29 et Md.³ 70) coll. Aristot. HA 9, 40 ἀριχόμεναι, Phryn. PS 32, 1—4 de Borries ἀναρριχᾶσθαι· πάνν Ἀττικὴ ἡ φωνή . . . οἱ δὲ δύο ὅθι γράφοντες ἀμαρτάνουσιν (item Thom. Mag. 18, 11 R.), cf. etiam Hesychn. (α 4549 L.) ἀναρριχᾶσθαι (ἀναρρ- Latte, sed cf. M. G. Bonanno, QIFG 1, 1966, 31)· ἀναβαίνειν et ft. α 7265 L. (vide Bonanno 34s); at geminata forma primaria fuisse videtur (Frisk, GEW 1, 103, Chantr. DELG 85), simplex ft. paretymologice ab ἀράχνη ducta (cf. Et. Magn. 99, 15—17 οἷονεῖ τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσίν . . . ἀραχνῶ ἀραχνιάσθαι καὶ ἀναρριχᾶσθαι τοῦτό ἐστιν) ἀρ(α)χ. ap. Hippon. et Aristot. tantum obvium, ἀναρρ. ap. Ar. Pac. 70, Adesp. com. 936 K. et pluries ap. scriptores (ut desuetam vocem irridet Luc. Lex. 8)

151 prim. rec. Wk. || de Hipponactis auctoritate dubitare Bgk.¹⁻⁴ ('nam 1413. 38 ex comoedia affert'), Hart. al., iniuria; cum fragmento 152 coniungere vult Kn.¹ 19 (e. g. ἡ νασεισίφαλλος εἴσα κἀνασύρτολις πόρνη); vocem σποδησιλαύρα (-λαύρα (III) : corr. Schneider, Wb. s. v., cf. Hesychn. σ 1538 Schm., Eustath. 1082, 41), Hipponacti tribb. Schnw.⁷ 154, Schm. Hesychn. 4, 67, Mss. (= fr. 135d), Md.³ (= fr. *188) al., nulla ratione || hapax, 'phallum agitans', cf. [Hes.] Sc. 344 αἰγίδ' ἀνασειείσασα

152 (135a W.; 145 Md.)

(I) SUDA (μ 1470 Adl.) (unde Erbse, Paus. Att. μ *27) *μυσάγχη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ* (fr. 209 W.) *καὶ ἐργάτις* (fr. 208 W.) *καὶ δῆμος* (fr. 207 W.) *καὶ παχεῖα* (fr. 206 W.). *Ἰππῶναξ δὲ βορβορόπιν* (fr. 158) *ὥς* (καὶ codd. : corr. Bgk.²⁻⁴ ['vel ἦτοι'] : ἡ Nauck, Ar. Byz. 169) *ἀκάθαρτον ταύτην φησίν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀνασυρτόπολιν, ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν* (fr. 163 Gent.) *καὶ λεωφόρον* (fr. 60, 13 Gent.) *καὶ μανιόκηπον* (fr. 164 Gent.). *κῆπος γὰρ τὸ μόνον.* | (II) EUSTATH. ad Hom. χ 128 p. 1921, 58ss (hinc Taillardat, *II. βλαση.* 40 p. 51) (*ἀνασυρτόλις*), vide ad fr. 151

153 (148 Md.)

THEOPHR. (? cf. fr. 87 Wimmer ap. Athen. 14, 624a) ap. ATHEN. 14, 624b *ταύτην δὲ τὴν ἀρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εἶρον καὶ μετεχειρίσαντο. διὸ καὶ τοῖς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀδλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προστηγορίας ἔχειν· οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμαῖνι* (fr. 109 P.) *Σάμβας καὶ Ἀδων καὶ Τηλῶς, παρὰ δὲ Ἰππώναξτι Κίχων* (κίων codd. : corr. Lobel¹ 95; cf. fr. 3, 1; 78, 7; 105, 17; 129e, 2) *καὶ Κώδαλος* (cf. fr. 129e, 2; 198) *καὶ Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰεὶ πρὸς τὸ χεῖρον ἀλλούντων (ἀσκούντων prop. Schweigh. ex Paroem. [vide infra]) κάκιον (καὶ κίων ΑΕ, καὶ κάκιον C, γρ(άφεται) κάκιον E in marg. : corr. Erasmus [1500] ad Adag. 2734) ἢ (ἡ del. Erasmus) Βάβυς ἀλλεῖ.*

152 prim. rec. Wk. || cum fr. 151 (q. v.) coniunxit Kn.¹ 19, cum fr. 158 Kn. 65 (e. g. ἡ βορβορώπις ἀνασυρτόλις πόρνη) || ἀνασυρτόπολιν (I) frustra def. Meyer 112 ('die die Stadt entblößt', eig. aufhebt (?) 'vel 'die sich vor der Stadt entblößt'. d. h. jedem hingibt'); ἀνασύρτολις (II), recte. Bgk.², Hart. : ἀνασυρτόλις recte Bgk.¹ (vide *μανόλις, οἰφόλις* etc., cf. Becht.¹ 118. F. Schwyzer, *MH* 3, 1946, 49–58, Chant. DELG 85) : ἀνασυρτόπεπλος male Toup¹ 2, 502 (iterum Opusc. 2, 68, prob. Wk.) coll. Orph. 52, 1s (p. 126 Kern) ὥς εἰπούσα τέπλους ἀνεσύρατο, δέϊξε δὲ πάντα / σώματος οὐδὲ πρέποντα τύπον | ad ἀνασυρτ., hapax, vide Anacr. 18 Gent. ap. Phot. Berol. 123, 10s Reitz. (cf. Hesych. α 4574 L. ≈ An. Gr. 215, 12s Bekk.) ἀνασύρειν καὶ ἀνασεσφμένην· εἰσὼθαι μιν χρῆσθαι τῷ ὀνόματι ἐπὶ τῶν φορτικῶν ἢ ἀνασχητούντων. Ἀνακρέων ἐν α'. ad ἀνασύρειν cf. etiam Diod. Sic. 1, 85, 3 αἱ γυναῖκες . . . δεικνύουσιν ἀνασφάμεναι τὰ ἐαυτῶν γεννητικὰ μόρια, Plut. Mor. 241b et 248b, Diog. Laert. 2, 116 et 6, 46, Babr. 10, 4, necnon Eubul. 140 K. προανάσφμα παρθένον. Theophr. Char. 6, 2. Greg. Naz. Or. 4 p. 141c (cf. Hesych. α 4979 L.) al. (Meyer 113. Taillardat, Suét. 124) | de Thargeliorum quadam sacerdote cogit. Pestalozza 319, nullo fundamento

153 prim. rec. Wk. || poetae iniuria subtraxit W. 152 | κάκιον ἢ Βάβυς ἀλλεῖ, fort. hoc ipsum Hipponactis est Bgk.¹, vix recte, cf. Schnw. Beitr. 107 ('κάκιον Βάβυς oder Βάβυος ἀλλεῖ vom Hipponakteischen Babys abgeleitet', item Mss. 175s); ad proverbii formam (cf. Zenob. 4, 81 [CPG 1, 106, 16 – 107, 3 L.-Schnw.], Plut. 1, 26 [1, 325, 11s] et CPG Suppl. 111a pp. 3s, necnon Suda τ 810 Adl. et Append. Prov. 1, 46 [1, 386, 2s]) vide Schnw. ad Zenob. l. c. ('videtur proverbium, ut fit, duplici modo efferri solitum. aut κάκιον Βάβυς ἀλλεῖ, quam quem Apollo obtruncet, aut κάκιον ἢ Βάβυς vel Βάβυος ἀλλεῖ, h. e. pessimo tibicine peius') et Cr.¹ 12s || nomen Asiaticum, cf. Sundwall¹ 58 et 283, Mss. 176 adn. 1

FRAGMENTA

154 (139 W.; 149 Md.)

HEsYCH. β 267 L. βασαγικόροζ· ὁ θάσσον συνουσιάζων παρὰ Ἰππώνακτι (-ονά-κη cod. : corr. Mus. [-πόν-] et Junius).

155 (140 W.; 150 Md.)

ANTIATT. An. Gr. 85, 20 Bekk. βατταρίζειν· Ἰππώναξ.

156 (141 W.; 151 Md.)

HEsYCH. (β 433 L.) †βεβρενθυόμενον† παρ' Ἰππώνακτι (-πόν- cod. : corr. Mus.) ὀργιζόμενον.

157 (143 W.; 153 Md.)

DIOG. LAERT. 4, 58 γερόνασι δὲ Βίωναξ δέκα . . . δέκατος ἀγαματοποιὸς Κλαζο-μένος ἢ Χίος, οὗ μένηται καὶ Ἰππώναξ.

154 prim. rec. Wk. || hapax; obscurum, cf. fr. 95, 1 βασαγικόροζ nonnulli (Hart. 236, LSJ, Mss., inde ab ThGL 2, 157 B) : βασανικόροζ Pergerus et Pricaeus (ap. Alb.) necnon de Pauw ad Horapoll. 8 (p. 281), ubi βασανίζομένη 'explorata femina' (vide Alb. Hesych. 1, 699 adn. 3), probb. (-ίκοροζ) Wk., Bgk.¹⁻⁴, Br.¹ 51 ('sive βασανικόροζ'), Adr. : βασανόκοροζ. 'i. q. ἀπικόροζ' dub. Bgk.¹⁻⁴ : βαστικόροζ Schm.⁴ coll. gl. β 314 L. (vide ad fr. 95, 1), cf. etiam Schm. Hesych. 1, 361 ('idem [...] est ac ἀρπαξομίλης [= Adesp. com. 949 K.]') : μασγικόροζ D.²⁻³ (ad fr. 14 A, 1 = 95, 1) || ft. conferendum β 265 L. βασαγεί· †ἀλεσχοί† (ἀσελγει reposuerim : ἀδολεσχει Mus., Alb. : ἐλέγγειν Schm. [et βασανιεύειν ex Ar. Ran. 802] : ἀναισχεντεῖ Latte) | de voce Lydia (βασ(α)-γι- 'ἐλθεῖν' et -κόροζ 'sacerdos', unde ad fr. 3 rett. Ramsay 180) cogit. Sayce³ 50s, prob. Md., sed vide Mss. 173

155 prim. rec. Wk. || vox onomatop. (cf. Chantr. DELG 170) a Plat. Theaet. 175d (v. l.), Luc. Iupp. tr. 27, Cic. Att. 6, 5, 1 usurpata; conferendum Βάτταροζ lenonis nomen (Herond. Mim. 2), de quo vide Mss. REG 83, 1970, 356-361 || cf. Phryn. PS 54, 5 de Borries. Et. Sym. [EFCV] (Gaisf. ad Et. Magn. 191, 21), Et. Magn. 191, 22-28, Eustath. p. 367, 28ss (1, 579, 9s van der Valk). [Diogen.] 3, 68 (CPG 1, 227, 8 L.-Schw.) et praesertim Hesych. (β 346 L.) = Λέξ. Πητ. An. Gr. 224, 24-29 Bekk. βατταρίζειν· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιηθῆναι, ὡς τὴ πομπύζειν, λέγουσι δὲ τινες ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχυροφώνου πεποιηθῆναι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπεν· 'Βάττ' ἐπὶ φωνῇν ἤλθεζ' (cf. Herodot. 4, 155, 3, schol. Callim. Ap. 76 al.). ἐστί δὲ <μόλις> (supplevi coll. Et. Magn. et Zon. : <μόγις> Heins., cf. Et. Sym. : <παρα>φθ. Pearson, prob. Schm. : <ἀσίημωζ> Latte, cf. Phryn.) φθέργγεσθαι πομπύζειν, τραυλίζειν

156 prim. rec. Wk. || βεβρενθυόμενον dub. Alb. (recc. Latte, Mss., W.) : βρενθυόμενον G. Dind. ThGL 2, 409D ('quod quum in βρενθυόμενον depravatatum esset, cuius erroris similia exempla s. v. βρενθη attuli [407 D], postmodum in βεβρενθυόμενον depravari grammaticumque decipere potuit'; item dub. Schm., probb. Hart., Md.³ 71), ft. recte, quia βρενθ- 'seulement thème de présent' (Chantr. DELG 194) fuisse constat : βεβρενθυόμενον prop. Bgk.¹ : βεβρενθ<ονε>μένον <δὲ> Kn. : 'an βεβρ. καὶ βρενθυόμενον' ? W. βρενθυέσθαι est plerumque μεγαλοφρονεῖν, ἐπαίρεσθαι simm. (vide Heunst. ad Luc. Dial. mort. 10, 8); ad ὀργιζ. cf. Et. Magn. 212, 55-57 βρενθυόμενον δυσχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, καὶ βρενθυέσθαι . . . ὀργίζεσθαι, necnon Hesych. β 1101 L. Suda β 532 Adl.

157 prim. rec. Wk. || aliunde incognitus, cf. C. Robert, RE 3, 1897, 487, L. Guer-rini, Enc. dell'Arte Antica 2, 1959, 104, vide ad testim. 7

158 (135b W.; 146 Md.)

(I) SUDA μ 1470 Adl. (βορβορόπιν), vide ad fr. 152 || (II) EUSTATH. ad Hom. Ψ 775 p. 1329, 32ss (βορβορόπην), vide ad fr. 151 || (III) SUEP. II. βλασφ. 39 p. 50 Taillardat βορβορόπη || (IV) SUDA β 391 Adl. = ZON. 396 T. βορβόροπιν· κήπον (<μανιό>κηπον. <κήπος δὲ> Toup¹ 2, 501). σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόριον. || (V) EUSTATH. ad Hom. A 558 p. 862, 46ss (3, 253, 46s van der Valk) καὶ πανδοσία (Anacr. 163 Gent.) ἡ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς παίρνιον τῆς Πανδώρας, καὶ βορβορόπη δὲ ὡς ἀκάθαρτος παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὴν ὀπήν. || (VI) cf. [ARCAD.] p. 122, 18ss Schm. (unde Lentz, Herodian. 1, 315, 23–27) τὰ εἰς πῇ ὑπερδισύλλαβα τῷ εἰ τῷ ο παραληγόμενα σπάνιά ἐστιν· τὸ δὲ ἀλωπεκή δέξινεται, τὸ δὲ βορβορόκη βαρύνεται, καὶ τὸ ψοδόκη (ita Lobeck pro ψοθούκη) ἡ ἀκαθαροσία.

159 (146a W.; 155 Md.)

(I) HESYCH. (ε 2425 L.) 'ἐμπεδὴς γαμόρος μάργεν Αἰδὴς' (Adesp. trag. 208 Nauck²)· ἐμπεδον ἔλεγον τὸν Αἰδὴν, ὡς Ἰππῶνας ἀντὶ τοῦ † οὖν ἐμπεδον† χθόνιος. || (II) PHOT. Zavord. (glossam ed. Latte, Hesych. 2, 809) 'ἐμπεδὴς γαμόρος'· τὸν δὲ Αἰδὴν ἔλεγον. Ἰππῶνας.

158 prim. rec. Wk. || cum fr. 152 (q. v.) coniunxit Kn. 65 || qua epitheti forma Hipponax usus sit incertum. ft. βορβορόπη ope Eustathii praeoptandum (ita Bgk.¹⁻⁴, Schnw. Beitr. 107s, Hart. 236 ['Schmutzloch', item Meyer 112], Chantr. DELG 185 ['trou de boue'] al.); ὀπή de cunno dicitur etiam in Anon. AP 11, 338, 2 et ft. Ar. Lys. 720 (cf. Henderson 141); τρυμαλιή Sotadis 1 Powell iure cont. Taillardat, Suét. 124; cum Παρθενόπη et Σαλαβακχῷ (cf. σαλάβη = ὀπή) comparavit Bl. Adv. com. 278, cum ἡμίσιος (Anacr. 95, 2 Gent.) W. Stud. 148: βορβορόπη (III) def. Miller, Mél. 414 adn. 3 ('car βορβορόπη n'entrerait dans aucun vers d'Hipponax', quod falsum videtur), probb. dub. Mss. 172 ('-όπη ou -ώπη') al., obl. Taillardat l. c. ('-ώπη est due à la confusion usuelle ω – ο fréquente dans ce manuscrit'): βορβορόπις ex (I) (IV) (ubi -βόροπ- codd.: tacite corr. Kust., qui tamen βορβορόπη veram esse lectionem contendit) malunt Adr., Md.³ 69 (vel -όπη) al. ('il gioco etimologico raccomanderebbe anche βορβορόπις, come parodia dell'omerico -ώπις, ma con riferimento a ὀπή' Barigazzi ap. Md.³ l. c. adn. 220); hinc βορβορόπις Toup¹ 2, 501 et Opusc. 2, 68, probb. Wk., Kn. 65, Md. 213 ('fort. παρωδικῶς dictum ad Hom. βοῶπις, γλανκῶπις, κινῶπις', item fere iam Miller, Mél. l. c.) al.: βορβορόκη (VI) suspectum videtur ('pro β. vereor ut aliud quid reperiri possit quam compositum δοροδόκη vel βορβοροδόκη' Lobeck, Proleg. 330; 'ft. latet in eo vocabulo nomen urbis Asiaticae velut Ταυβρόκη vel Ταόκη' Lentz): βορβορωπὸν κήπον Cobet, Or. 38 coll. (IV) et Hesych. β 816 L. βορβορωπὸν· αἰσχροῦ, βορβόρω ἐμπερές (quam glossam Hipponacti trib. Schm. Hesych. 1, 385), probb. Br.¹ 51 et Koster (qui etiam susp. 'Hipponactem bis tali voce usum esse, sc. ut indicaret scortum [βορβορωπὸν] et pudendum [βορβορωπὸν κήπον]' ap. Md.³ l. c., qui βορβορόκη Arcadii ('producto de βορβορο- (πον) κη(πον)') dub. cont., maluit tamen βορβορόκηπος, coll. μανιόκηπος (Anacr. 164 Gent.); interpretamentum autem Suda β 391 (IV), quod nihil ad lemma βορβ. facit, ex glossa μ 1470 (I) huc importune translatum esse vidit Kust.

159 prim. rec. Wk. || Hipponacti perperam vocem ἀντίος sive ἀνταῖος (ita male Salm. pro ἀντίον, ubi recte ἀντί elicuit Heins.) dedit Wk., ἐμπεδὴς vel συνέμπεδος nonnulli (vide infra); Hesychii lemma, quod tragico poetae (Aeschylus Bgk.¹⁻⁴) plerumque tribuitur ('ἐμπ. <ἐ> γάμοιρος <ἐ> μάργεν· Αἰδὴς Heins. [<ἐ>μ. etiam Schneider et W., qui ἐμπ. <δὲ> legit], vocem Αἰδὴς interpretamentum esse ratus [item Bgk.¹, Medaglia 442], vix recte: ἐμπέδας <σε> γάμ. μάργειεν A. Burges: ἐμ πέδας γ' ἀμ<μ>όρα<ν>ς μάργεν Αἰδὴς <ω> Herw., ut sint creticorum reli-

FRAGMENTA

160 (146 b W.)

(I) PHOT. Galean. (1, 241 N.) ἐ<μ>ψίονσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρον, καὶ τὰ ἐφητά (καὶ τὰ ἐ. del. L. Dind., item Naber [‘errore huc illatum e glossa superiore’, i. e. ἐφητά] al. : καὶ <ψιφά·> τὰ ἐφητά Schm.⁶ 228 coll. Hesych. ψ 223 Schm., prob. G. Dind. ad Aesch.⁵ p. 103, vide infra). Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς· ‘βιοτήν αἰξίμον ἐ<μ>-ψίονσα’ (fr. 51 Nauck²; 427 Mette). Ἰππῶναξ. || (II) cf. HESYCH. ε 2573 L. ἐμψίουσα· ἐρέγματα διδοῦσα.

161 (148 W.; 157 Md.)

(I) SUDA α 3822 Adl. ἄρρεν· καὶ ἀρρενικῶς καὶ ἡμίανδρος καὶ ἡμιγύναιξ καὶ διγενής καὶ θηλυδρίας καὶ ἐρμαφρόδιτος καὶ ἴθρις . . . Ἰππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἶον ἡμιγύναικα. λέγεται δὲ καὶ ἀπόκοπος καὶ βάκηλος καὶ ἀνδρόγυνος καὶ γάλλος καὶ γύνις καὶ Ἄττις καὶ εὐνουχώδης. || (II) cf. EUSTATH. ad Hom. β 16 p. 1431, 43s (hinc Taillardat, Suét. Π. βλασφ. 72 p. 53) λέγεται σκαπτικῶς κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ β, κωβήλης ὁ ὡς περὶ κωφός, ἐκ τοῦ κατακίπτειν συχνῶς, ὃν καὶ ἡμίανδρον καὶ ἡμιγύναικα καὶ σποδορχην ἐβλασφήμουν.

quiae [ἐμ πέδης iam Schm. Hesych. 2, 78]), Hipponacti temere dedit Schneider, Wb. s. v. ἐμπεδής, prob. Br.¹ 75 (qui <τόνδ> ἐμπ. <τε καὶ> γεαμόρος μάρψει / <νύν> Αἰδής tempt.). de Hipponacte ‘grammatico’ cogit. Bgk.¹⁻³, prob. Hart. 236, sed vide p. 186 || ξ. ξ. τ. Αἰδην, ὡς 1. ἀντίον τοῦ ὄν ἐμπεδόν (-έδ· Mus.) χθόνιος cod. : ἐμπεδῇ ἔλεγε τ. Αἰδην ὁ 1. ἀντὶ τοῦ ἐμπεδος, ὁ χθόνιος Heins. ap. Alb. (idem antea ὡς 1. ἀπτόν. ὄν ἐμπεδής χθ. proposuerat, aequè infelicitèr ὡς 1. <ἐν> ἀντίον ὄν τοῦ ἐμπεδόν ὁ χθ. Is. Vossius, ὡς 1., ἐμπεδής ὄν ἀντὶ τοῦ χθ. Alb.), item Br.¹ l. c., nisi quod ἀντὶ τοῦ ἐμπεδόν ἦγον χθονίου voluit : ξ. ξ. τ. Α. ὡς 1., ἀντὶ ὄν τοῦ ἐμπεδόν. χθόνιος Schm. (ante χθόνιος subintellegens ἐμπεδής οἶον), hinc ἀντὶ τοῦ ὄν ἐμπεδόν, χθόνιος Medaglia 442s (sed ὄν hic ferri non potest) : ξ. ἔλεγον (at ἔλεγον nunc a Photio confirmatur) τ. Α., ὡς 1. ἀντὶ χθονίου prop. Latte, Hesych. 2, 809 praeeunte Bgk.¹⁻⁴ (ἀντὶ τοῦ χθονίου ἐμπεδος), qui in corruptis litteris ουνεμπεδόν quid Hipponax dixerit, ‘fortasse compositum a συν- incipiens’, latere susp., unde συνέμπεδος poetae dub. trib. Md.³ 74 : ξ. ξ. τ. Α., ὡς 1., ἀντὶ τοῦ ἐν πέδω <καὶ> χθ. W., sed particula καὶ non necessaria, malim ἀντὶ τοῦ ὄ (vel ὦν) ἐν πέδω, χθόνιος, vide e. g. Eustath. 905, 10ss, ubi τὸ ἐμπεδόν explicatur τὸ ἐν τῷ πέδω ἦγον ἀπλῶς τῇ γῇ (cf. Et. Magn. 335, 50ss), i. e. χθόνιος, sicut Αἰδής appellatur in Hes. Th. 767, Eur. Alc. 237 al. (ἐμπ. = χθόνιος ad Orphismum rett. A. Landi, BCSFLS 13, 1977, 397ss, vix recte) : ἀντὶ τοῦ ὄν(όματος) Ἐμπεδος· χθόνιος prop. Ebert (‘vermittels Antonomasie’), vide Dg. St. Ipp. IV. 5

160 prim. rec. Wk. || verba βιοτήν αἰξίμον ἐπιούσα Hipponacti tribb. Schneider, Wb. s. v. ψίω, Wk., Br.¹ 48 (qui τροφήν βιωτήν αἰξίμόν τ’ ἐμψιεύσα), Schm.⁶ 227s (qui legit τροφὰς δ. χόνδρον· ‘βρωτὸν αἰξίμην ἐμψιεύσα’ Ἰππῶναξ. καὶ <ψιφά·> τὰ ἐφητά. Αἰσχ. Τρ.), Naber (qui, adn. 7, Aeschilo τροφὰς διδοῦσα χόνδρον pessime dedit), infirmis argumentis usi; ‘videtur ἐμψιεύσα Hipponactea esse glossa, cui explicandae admotus fuerit Aeschyli locus’ Nauck, TGF² 18, item fere iam G. Dind. l. c. et Bgk.¹, qui postea (Bgk.²⁻⁴) hanc glossam ad fr. 33, 2 (q. v.) perperam rettulit, quo errore decepti Photique prorsus obliti hoc fr. amiserunt rell. Edd. (praeter W.) || ἐπιούσα bis (I), ἐμψιεύσα (II) (probab. L. Dind. ThGL 3, 957A, Naber al.; hinc ἐμψιεύσα Br.¹, ἐπιούσα dub. Bgk.¹) : corr. Lobeck, Rhemat. 164, vide Dg. St. Ipp. IV. 5 | ἐμψίω ap. Hippon. et Aesch. tantum occurrit

161 prim. rec. Wk. || ἡμ. hic et ap. Luc. Dial. deor. 23, 1 (de Hermaphrodito) tantum occurrit; ἡμιγύν. Cybelis sacerdotem dicit [Sim.] AP 6, 217, 9; ad cinaedos irrisos cf. Brecht 55s || ‘fort. trisyll., cf. fr. 21 [34]’ W.

162 (149 W. : 158 Md.)

HESYCH. Θ 434 L. θεῦτιν· †σκαράδιν†, Ἰππῶναξ (-όν cod. : corr. Mus.).

163 (150 W. : 159 Md.)

POLL. 10, 183s κίνναι δὲ πληγμάτιόν τι ἐστίν . . . , τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα †καννηροποιόν† Ἰππῶναξ κέκληκεν.

164 (155b W. : 159A Md.³)

HERODIAN. II. καθολ. προσ. cod. Vindob. hist. gr. 10 f. 5v (ed. Hunger 23s; quae praecedunt vide ad fr. 40) προπερισπᾶται τὸ Κασμίλος παρ' Ἰππῶνακτι· ἔχει ᾧ τὸ ἄρχόμενον ἀπὸ συμφώνου καὶ ἐπεφέρετο δι'ο συμφώνοις. τοιοῦτο (τοιούτω cod. : corr. W.) δὲ καὶ τὸ Καδμίλος· [°197], cf. [ARCAD.] p. 63, 7s Schm. (hinc Lentz, Herodian. 1. 162, 21s) τὸ δὲ Καδμίλος ὁ Ἑρμῆς προπερισπᾶται ἔχον τὸ ᾧ (scil. οὐ προ-κατάρχει σύμφωνον ἐπιφερομένων δι'ο συμφώνων ἐν συλλήψει, cf. Lobeck, Proleg. 117).

165 (135c W. : 160 Md.)

(I) EUSTATH. ad HOM. I 129 p. 741. 28ss (2, 678, 1—3 van der Valk) κασωρίς ἡ πόρνη διὰ τὸ κίσαι, ὃ ἐστι κοσμήσαι τὴν ὄραν οὐ θέοντος. Ἀντιφάνης (fr. 320 K.) δέ, φασί, κασωρίτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέλους προεστώσαν. οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ, τὴν δὲ αὐτὴν κασωρίδα καὶ κασωρίτην ἔλεγον τινες. (II) cf. SUT. II. βλασφ. 27 p. 50 Taillardat κασωρίς (κασσ- cod. : corr. Fresenius), καὶ κασωρίτις (III) cf. STEPH. Byz. 366, 24 — 367, 2 Mein. κασώριον (κασσ- AV, sicut in sequentibus) τὸ πορνεῖον . . . ὁ οἰκῆτωρ κασωρίτης, καὶ θηλυκῶς κασωρίτις καὶ κασωρίς.

162 prim. rec. Bgk.² || θεῦτιν cod. : corr. Bgk.² : θεῦτιν Smyth 298 (cf. τευθίς), probb. Mss., Md.³, cf. etiam W. Stud. 89 ('θευτίς or θεῦτις') idem esse ac τευθίς vidit Is. Vossius (cf. Alb. Hesych. 1, 1706 adn. 20), ad metathesin cf. κυθρ- pro χυθρ- (fr. 118), κιθών pro χιτών simm. (Lobeck, Paral. 1. 47, Renner 1, 154, W. Stud. 89) || 'σκαράδιν novicia forma, hoc est σκαράδιον, quanquam vocabulum alias non legitur' Bgk.³⁻⁴, unde σκαράδιον Md. et W. : σκαρίδα Junius (cf. Alb.), item Gosse¹ 35 : σηπίδιον Dragumis, quod ad θεῦτιν aptissimum, sed 'error in genere animalium glossatori relinquendus' (Latte) : καραβίδα Latte : ft. σκιρίδιον, cf. schol. Oppian. Hal. 1. 129163 prim. rec. Wk. || ut supra CLB, καννηροποιόν AV, ὁποιών FS, unde κάννην ὁ ποιῶν prop. W. (quod tamen, si verum, pro mera interpretatione habendum) : καννηροποιόν (vel καννηροποιόν) Salm. (cf. Hemst. Poll. 1374 adn. 24 et 1375 adn. 33), rec. Md., sed κάννης non aliunde notum : κωνηροποιόν Bgk.¹⁻⁴ (etiam καννηροποιόν Bgk.¹, καννηπλόκον Bgk.²⁻⁴), probb. Hart., LSJ s. v., Mss., Md.³ 75 al., ft. recte; ad κάνης (= ψιάθος) cf. Crates 12 K., de quo vide Bonanno, Cratete 82s; ad κώννη (vox Semitica, vide É. Mss. 47s) cf. Ar. Vesp. 394, Pherecr. 63 K., Cratin. 197 K. al.164 prim. rec. Md.³ 75 || vide ad fr. °197: Καδμίλος Lyc. 162 ad Cabirum Samothracem Κασμίλος (Κάσμι-) vel Καδμίλος (Κάδμι-), qui a Tuscis Hermes appellabatur, uberrime Pf. ad Callim. 723 (ft. ex iambis petitum); vocem Hittitam esse censet A. Smieszek, Rocznik orientalistyczny 1926, 133—157

165 prim. rec. Wk. || κασωρίτης (II), κασσωρίτις (III) AV ap. Hippon. et Antiph. tantum occurrit, cf. στεγίτις, χαλκιδίτις, vide Redart 25, O. Szemerényi, Gnomon 43, 1971, 672 ('the derivative κασωρίς seems clearly to be a compound with -ωρίς formed on the model of nouns in -ωρός and -ωρίς [. . .], the facetious formation described the prostitute as the woman who keeps, never leaves, the rug'); ad etymon vide Chantr. DELG 502

FRAGMENTA

166 (159 W.; 166 Md.)

CYRILL. Lex., An. Par. 4, 185, 30 Cramer (cf. W. Bühler, Hermes 96, 1968, 233 adn. 2) *λίς ὁ λέων, καὶ λιὸς ἡ γενική, ὡς κίς, κίος, ὡς (ὁ Bgk.¹⁻⁴) Ἰππῶναξ*.

167 (156 W.; 163 Md.)

(I) TZETZ. ad Lyc. 1170 p. 339, 15–17 Scheer *‘στερρὰν κύβηλιν’· ἰσχυρὸν πέλεκον. ὁ Ἰππῶναξ Κύβηλιν τὴν ‘Ρέαν λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλῃ (Κυβέλα Br.¹ 42) πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι.* || (II) cf. STEPH. Byz. (389, 9–12 Mein.) *Κυβέλεια· πόλις Ἰωνίας . . . ἐστὶ καὶ Κύβηλα Φρυγίας. καὶ Κύβελλον (Κύβηλα Hemst.) ὄρος ἱερὸν. ἀφ’ οὗ Κυβέλη ἢ ‘Ρέα λέγεται <καὶ> (add. Horkel) Κυβεληγενῆς καὶ Κυβελεῖς (Κυβιλεῖς V, Κυβηλῖς R [ad η sscr. ι]). Πείσανδρος δεκάτω (fr. 9 Heitsch).*

168 (156a W.; 164 Md.)

(I) HESYCH. (κ 4512 L.) *κυλληβίν·† κολοβόντα. οἱ δὲ κέρατα κολόβια† παρ’ Ἰππῶνακτι (-όν- cod. : corr. Mus.)* || (II) cf. HESYCH. κ 4493 L. *κυληβίς· κολοβή.*

166 prim. rec. Bgk.¹ 887 || Hipponacti abiudicaverit Hart. 237, nulla ratione de *λίς* (vox Semitica [Ē. Mss. 85ss], ab epicis [Hom., Antim., Euphor. al.] praesertim usurpata, vide D. J. N. Lee, The Similes of the Iliad and the Odyssey compared. Melbourne 1964, 40–46) et *κίς* (Pind. 222 Sn.-M.,† Theophr. CP 4, 15, 4) saepe disputaverunt grammatici (de mensura disserentes) ‘utrum Hipponax dixerit, non liquet’ Bgk.²⁻⁴ : ‘fort. *κίς* *κίος*, nam Choerob. 1, 191, 25 Hilgard (Lentz, Herodian. 2, 698, 11) Antimachum citat pro *λι-*, Euphorionem pro *λί-*’ W. : *λίς* *λιὸς* poetae tribuunt rell. Edd., Hipponactem genetivo usum esse pro certo habet Mss. 178

167 prim. rec. Bgk.² || Hipponacti ‘grammatico’ dedit Wk. 2, sed vide p. 186 : ad fr. 125 (q. v.) rettulit Br.¹ 42s || *Κύβηλις* (I) poetae plerumque tribuitur : *Κυβηλῖς* Br.¹, quae forma pluries ap. Nonnum obvia (‘novit [...] fort. e Pisandro’ W.) : *Κυβελῖς* (II) recc. Mss. et Md.³ 77, ft. recte (Tzetzae -βη- ex Lycophronis voce *κυβηλῖς* ortum?, cf. Mss. 177 adn. 3), prob. Chantr. DELG 594 : *Κυβέλη* male Hart. 234

168 prim. rec. Wk. || *κυλλήβην* (I) (non *κυλλήβδην*, ut ex errore [typographico?], quem ap. Schow 476 invenies, vulgo putatur), frustra servv. edd. fere omnes; def. inprimis Br.² 352, pui pro corrupto *κολοβόντα* (-βῶντα male Is. Vossius, cf. Alb.) scripsit *κολοβόν{τα}* (recc. Hart. 237, Latte, Md. [vel *κολοβήν*], W. [*κολοβόν{τα}*]). glossis *κυλλήβην* et *κυλληβίς* (ita in (II) scribendum iussit) merum lusum in Magnae Matris nominibus *Κυβήβη* et *Κυβηλῖς* inesse ratus (‘μητραγόρας significat, quorum Lydium nomen *Κύβηβος* ludicare invertit. Est vox composita ex *κυλλός* et *ἥβη*, quasi *pube truncus*’, cf. etiam Br.⁴ 741 et Br.⁵), hinc *κυλλήβην· κολοβόν τὰ <αἰδοῖα>* Schm. (‘cum etymon vocabuli obscurioris *κυλλός* τὴν ἥβην esse videatur’) : corr. Latte coll. (II), prob. Md., nisi quod *κυληβίν* maluit (*κυλ(λ)ηβίν* Md.³ 77s; -λλ- in (II) praeoptaverat Schm.) | non minus obscura altera interpretatio in qua aliquid Hipponacteum delitescere susp. nonnulli (‘pro οἱ δὲ malim οἶον, ut ipsius Hipponactis verba proferri pateat’ Schm.; vide etiam Bgk.²⁻³) | *κολόβια* vox nihili esse videtur, quapropter <τὰ> κ. *κολοβόν* Br.² : *κεράτια κολοβά* Hart., unde <τὰ> κ. *κολοβά* Md., <τὰ> κ. <ἔχοντα> *κολοβά* Latte, cf. Plat. Polit. 265d *κολοβὸν ἀγέλην κεράτων* | ad κ. ft. Theognost. Can., An. Ox. 2, 21, 19 Cramer *κυληβίς, ἄκαρπος κράμβη* conferendus; Aelian. Nat. anim. 12, 34 *Ἐρετριεῖς δὲ τῇ ἐν Ἀμαρύνθῳ Ἀρτέμειδι κολοβά θύουσι* cont. Md. (qui de Ion. -v- pro -o- [vide p. XXVII] cogit., sed cf. Mss.¹³ 94)

169 (157 W.; 165 Md.)

SCHOL. Nic. Alex. 465 b (p. 163 Geymonat) ἡ λαοῖο κακοφθορέος· τοῦ θαλασσίον λαγωῦ, ὃς ἐστὶν εἶδος ἰχθύος, (<ὄν> De Marco praeter necessitatem) καὶ Ἰππώναξ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ τὴν μὲν ἀσθένειαν ἀφροῦ παραπλήσιος, μέλας δὲ τὴν ἐπιφάνειαν, θανάσιμος δὲ βρωθεῖς.

170 (160 W.; 167 Md.)

HESYCH. (μ 418 L.) μανλιστήριον· παρ' Ἰππώνακτι, Λύδιον †λέμμα† λεπτόν τι.

171 (114c W.; 168 Md.)

EUSTATH. ad Hom. σ 55 p. 1837, 39ss (≈ Suet. Π. βλασφ. 243 p. 62 Taillardat, ubi poetae nomen deest) ὥσπερ ἀπλήστον σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ ὁ γαστρίμαργος καὶ ὁ γαστεροπλήξ, καὶ ὁ παντοφάργγξ (ita Eustath. : ποντο- recte Suet. codd., vide ad fr. 126, 1) καὶ ὁ τραπεζεύς καὶ ὁ τραπεζολοιχός, καὶ ὁ κνισσολοιχός καὶ ὁ ἐνθεσίδουλος ἦτοι ψωμόδουλος — ἐνθεσίς γάρ, φασίν, ὁ ψωμός — καὶ ὁ τένθης ὡς λίχνος — τένθῃ γάρ, φασίν, ἡ λιχνεία — καὶ ὁ θυράπαξ (sic Eustath. : θυράπαξ Suet. codd., ubi ὁ καὶ τὰ θύματα ἀρπάζων additur), κατὰ δὲ Ἰππώνακτα καὶ ὁ μεσσηγνυδορποχέστης, ἥ· ὄν· ὃς μεσοῦντος δείπνον πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίμπλασθαι.

169 prim. rec. Wk. || Ionica forma λαγός usus est Hipponax, non λαγῶς ut vulgo (cf. etiam Renner 1, 219s, qui cont. An. Par. 4, 245, 28 Cranaor τὸ δὲ λαγῶς Ἰωνικόν ἐστι), cf. Dg.¹² 114s et vide ad fr. 37, 1; θαλάσσιος quoque Hipponacti temere dederunt Hart. 237 et Adr. 273 || ad marinum leporem (Epich. 60, 2 Kaib., Amips. 18 K., Eup. 161, 2 K., Soph. 111 R. al.), vide Thomps. GF 142 — 144 et Strömb. Fischn. 111

170 prim. rec. Wk. || de tetram. troch. cogit. Kn.¹ 19 (e. g. ἀλλὰ μανλιστηρίοισι) || νόμισμα Palm., Salm. (cf. Alb.), probb. Wk. (potius quam τέγισμα), Hart. 237, LSJ s. v., Mss. al., necnon Schm. et Latte, qui Λύδιόν τι λεπτόν νόμισμα transp. (malim Λ. τι νόμ. λ.) : λέπισμα Scal., Sop., Meibomius (cf. Alb.), rec. Md. (qui tamen p. 272 νόμισμα praeferre videtur) : μέλισμα Christ., Heins. (cf. Alb., qui prob.) μ. 'lupanar' P. Lond. 5, 1877, 7 (Hermop. saec. VI p. C.), cf. μαῦλις 'lena' (vocem Lydiam censent Lambertz 5 adn. 3, Sayce ap. Buckler 86 al.; vide inprimis Jongkees, de quadam 'sakrale Prostitution' [*Mavs, lydischer Name der Muttergöttin] cogitantem), μανλιστής, μανλιστρία simm. (Du Cange 890), de quibus vide Chantr. DELG 672; hic ft. 'lenocinii merces' (νόμισμα, cf. Hesych. τ 1341 Schm., necnon Χαλκιδίτις [ita dicitur διὰ τὸ εὐτελές τοῦ διδομένου νομίσματος, cf. Suda χ 44 Adl., Eustath. 1329, 35 et 1921, 62] Adesp. com. 1352 K.), vide Mss. 178s

171 prim. rec. Wk. || helleuones irridentur etiam in fr. 36s, 126 et 129, cf. Arch. 124 et 167 W. || μεσηγνυ- Renner 1, 161s (cf. Anan. 5, 9 W. μεσέων), Smyth 307, probb. dub. Bgk.⁴ et W. ('fort. ex tetrametro, τὸν μεσηγνυδορποχέστην . . . vel simi'), obl. Md. LXXIII s (qui μεσσ- parodicum censet) : -χέστα Kn. (iam Kn.¹ 19), qui fr. inter choliambos locavit (si ex trimetro, possis etiam × — — μεσσηγνυδορποχεστ — — [W. Stud. 146]) hapax, cf. Fränkel, NA 235, Schwyzer-Debrunner 229, Meyer 148ss (qui sesquipedalia comicorum composita exquirat)

FRAGMENTA

172 (162 W.; 169 Md.)

(I) POLL. 2, 188s γόνατος δὲ τὸ μὲν τῷ τοῦ μηροῦ τέλει σννηροσμένον κνήμης κεφαλῇ, τὸ δ' ἔξωθεν ἐπικείμενον πλατὺ καὶ περιφερὲς ὅστούν, ὥσπερ φράγμα τοῦ γόνατος, ἐπιγονατὶς τε καὶ κόγχη καὶ κόγχος καὶ μύλη, κατὰ δὲ Ἰπποκράτην (Mochl. 1 [4, 340 L.]) ἐπιμυλὶς, κατὰ δὲ Ἰππώναντα μυλακρίς (μύλανος C, λακρίς S). || (II) cf. HESYCH. μ 1847 L. μυλακρίδες (μυλακρίδαι cod. : corr. Sop.) . . . ἡ τὸ ἄκρον τῆς μύλης.

173 (163 W.; 170 Md.)

(I) POLL. 4, 79s τὸ δὲ σπονδεῖον μέλος εἴποις ἂν ἐπιβόμον, καὶ ἄλλο τελεστήριον, καὶ ἄλλο κουρητικόν. τὸ δὲ νηνίατον ἐστὶ μὲν Φρύγιον, Ἰππώναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει. || (II) cf. HESYCH. ν 581 L. νηνίατος (νηνίματος cod. : corr. Scal. in Varr. 142)· νόμος παιδαριώδης. καὶ Φρύγιον μέλος.

174 (164 W.; 171 Md.)

(I) TZETZ. ad Lyc. 1162 p. 338, 19–23 Scheer τὸ δὲ 'παπταλόμεναι' ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη. Ἰππώναντος γὰρ ἐστὶν ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπονται· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. || (II) SCHOL. Ap. Rh. 2, 123–129e (p. 135, 1–3 Wendel) 'πόλλ' ἐπιπαμφαλό(ωντες)'· πολλὰ περιβλέποντες (ἐπιβλ.-codd., servv. Edd. : corr. Schnw. Beitr. 108, ἐπιβλ. enim e lemmate ortum) καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ· παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως περιβλέπειν (ἐπιβλ.-codd., corr. Schnw.)· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων (fr. 162 Gent.).

175 (165 W.; 172 Md.)

PHOT. Galean. 2, 137 N. (unde Erbse, Ael. Dion. ρ 12, cf. Eustath. 1430, 39s) ὕμφειν· τὸ ῥοφεῖν Ἰωνες (Ἰωνες deest ap. Naber)· οὕτως Ἰππώναξ.

172 prim. rec. Bgk.² || poetae denegavit Wk. 3 ('medicum esse contextus evincit'), sed vide p. 186 || significatio 'rotula' (deest in LSJ) nusquam alibi invenitur, vide Chantr. DELG 721

173 prim. rec. Wk. || hapax, vox ft. Phrygia (Lambertz 5 adn. 2, Mss. 179); cf. Lat. *nenia* (Ernout-Meillet, DELL⁴ 437, Chantr. DELG 751)

174 prim. rec. Wk. || Hesych. (ε 4162 L.) ἐπαμφάλησεν (ἐπαμφάδησεν cod. : corr. Ruhnken, Epist. crit. II in Callim. et Apoll. Rhodium, Lugduni Batav. 1751, 20, iniuria obl. Latte, cf. Et. Gen. AB = Et. Magn. 650, 17s παμφαλῶν· σημαίνει τὸ ἐπιφάρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι πάντη, schol. Lyc. 1433 p. 388, 20s Scheer 'παμφαλόμενος' καὶ περιβλέπων al.)· ἐθαύμασεν, περιεβλέφατο huc traxit dub. Bgk.²⁻⁴ (prob. Hart. 238), sed utrum Hipponax an Anacreon respiciatur non liquet | verbum Ionicum (quo 'oculorum nictatio omnisque motus creber et coruscus exprimitur' Lobeck, Pathol. 88), ab Anacreonte, Lycophrone, Ap. Rhodio, Heronda (4, 77 παμφαλίσας), Erycio (παμφαλόωντες ap. schol. Ap. Rh. 2, 127) quoque usurpatum, vide Heidl.-Kn. ad Herond. 4, 77, Gent. ad Anaer. 162

175 prim. rec. Wk. || ad Ion. v pro o (sed ὕμφ- et ῥοφ- ut 'verschiedene Ablautstufen' interpr. Hffm. GD 289, cf. Becht. GD 198s, Mss.¹³ 93) vide p. XXVII vox pluries ap. Hippocr. et comicos (ῥοφ-, sed ὕμφ- Aristoph. 450 K. teste Antiatt. An. Gr. 113, 11 Bekk.) obvia

176 (165a W.; 173 Md.)

(I) ET. GUD. 199, 16–18 De Stef. *ἀρμαλιά· ἡ τροφή, ἐπεὶ δίκην ἄρματος ὀχετεῖ τὰ σώματα. ἢ παρὰ τὸ αἰρω, τὸ προσφέρω, ἐστίν, ὡς Ἱπποκράτης ἐν Ἀφορισμοῖς* (1, 15 [4, 466 L.]) *προσάσματα τὰς τροφὰς καλεῖ. ὡς δὲ καθαίρω καθαρμός, σαίρω σαρμός παρὰ Ἱππώνακτι.* || (II) cf. HESYCH. σ 223 Schm. *σαρμός· σωρός γῆς, καὶ κάλλυσμα (κάλυμμα cod. : corr. Guyetus), ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον.*

177 (167 W.; 174 Md.)

(I) EUSTATH. ad Hom. ρ 455 p. 1828, 9ss (de avaris) *ἐνταῦθα δὲ χρήσιμα ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ τὸ κίμβιξ ὁ ὑποαρός ἀπὸ κιβδήλου, φασί, χρυσίου καὶ ἀργυρίου. καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτός, καὶ κυμινοκίμβιξ διὰ σμικρότητα, καὶ ὑποκόκονδυλος, καὶ σνκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ* (fr. 250 W.), *διὰ τὸ εὐτελές, φασί, τοῦ βρώματος.* || (II) Suet. II. βλασφ. 223 p. 61 Taillardat *ὅμοιον σκῶμμα καὶ ὁ σκίνψ (κύνψ cod. : corr. Miller) καὶ ὑποκόκονδυλος. ἀρμόζει δὲ εἰς γέροντας φειδωλοῦς καὶ ὁ κίμβιξ καὶ λιμοκίμβιξ καὶ κυμινοκίμβιξ καὶ μυσάλης καὶ σνκοτραγίδης.*

178 (168 W.; 175 Md.)

(I) PAMPHIL. 34 Schm. ap. ATHEN. 2, 69d *Ἱππώνακτα δὲ τετρακίνηνην τὴν θριδακα (<ἀργίαν> θρ. prop. Schweigh. coll. Hesychio) καλεῖν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις φησί, Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν.* || (II) cf. HESYCH. τ 623 Schm. *τετρακίνη· ἢ ἀργία θριδαξ.*

176 prim. rec. Md.; vocem *καθαρμός* poetae tribuerat Bgk.¹ 887 (ex mutilo corruptoque An. Par. 4, 61, 17 Cramer [i. e. Et. Gud. q]), *ἀρμαλιή* Schnw. Beitr. 10 (ex mutilo Et. Gud. 78. 31s Sturz), quem usque ad Adr. 272 secuti sunt Edd., *ἀρμός* Reitz. (qui *αἰρω ἀρμός* pro *σαίρω σαρμός* ci. coll. Et. Magn. 145, 11, sed vide De Stefani ad l.) || hapax, ex *σαίρω*, cf. *σάσματα* Rhint. 25 Kaib., vide Frisk, GEW 2, 671, Chantr. DELG 984 (Lydium censet Sayce³ 39, prob. Md., sed vide Mss. 180 et Mss.¹³ 92)

177 prim. rec. Wk. || *ὑποκ.* quoque Hipponacti trib. Wk. (item Schnw. Beitr. 108, Mein. FCG 2, 657); *ὑπ.* Hipponacti, *σνκ.* Archilocho Liebel (1812) (idem voluit Meyer 113 et 115 adn. 1), sed 'Eustathius ultimum tantum vocabulum ex iambographis petiisse videtur, reliqua comicorum poetarum sunt' iure Bgk.⁴ (cf. iam Bgk.¹³ 164; ad *ὑπ.* [Aristoph. 718 K., Plat. com. 124, 2 K.] cf. Hesych. ρ 512 Schm.; Phryn. PS 170, 21ss de Borries; Suda α 4702 Adl.; An. Gr. 474, 19–22 Bekk.); dubitant nonnulli num *σνκ.* utrique poetae sit tribuendus ('incertum an vox Archil. et Hipponactis sit aut unius tantum' Mss., ita iam Kn.¹ 19 al.; Hipponacti denegavit Marzullo 135), nulla tamen ratione || *σνκοτραγίδης* male Kn.¹ 19 ad patronymicorum parodicam abusionem (cf. fr. 42a, 1 et 126, 1) vide Dg.¹¹ 145ss et Bonanno¹ 74ss; de ficiis ut *εὐτελές βρῶμα* vide ad fr. 36, 5

178 prim. rec. Wk. || compluribus poetarum locis allatis (Amphis 20 K., Callim. 478 Pf., Eubul. 14 K., Cratin. 330 K. al.), qui lactuca vescantur *ἀσθενεῖς πρὸς ἀφροδίσια* dicit Athenaeus in superioribus (68f–69d), ad rem vide Murr 169s, M. De-tienne, Les jardins d'Adonis, Paris 1972, cap. 3 || vox praegr. (A. Nehring, Glotta 14, 1925, 153ss; Phrygiam censet O. Haas, Ling. Balcan. 2, 1960, 57s, sed cf. Mss. 181 adn. 2), ex *τετράκις* contra Strömb. Gr. Pflanzenn. 39 adn. 1, cf. Schwyzler, GG 590 ('volksetymologisch für *θριδακίνη*'), vide etiam Frisk, GEW 1, 683, Chantr. DELG 441 et 1110 | hapax

FRAGMENTA

179 (170 W.; 177 Md.)

(I) SCHOL. Plat. Lys. 206e p. 457 Greene 'φορμίσκων'· πλεκτῶν ἀγγείων ἤτοι σπυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. || (II) HESYCH. φ 780 Schm. φορμίον· πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον (φόρμιον et φορμίδιον cod. : corr. Anglus quidam ap. ThGL 9, 1014C).

180 (171 W.; 178 Md.)

POLL. 2, 152 (de compositis a χειρο- incipientibus) χειροπέδας 'Ηρόδοτος (? 'Ηρώ-
δας Bossi coll. Et. Magn. 411, 83, Zenob. 6, 47, Zon. 957 T.) εἰρηκεν, Ἰππῶναξ δὲ
χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον.

181 (172a W.)

(I) CYRILL. Lex. cod. Matrit. Univ. Z-22.116 (cf. Naoumides 276) χιλιάγρα
(χιλίαγρα cod., rec. W. : corr. Naoumides)· ζώφιον, ὡς Ἰππῶναξ (-όν- cod.), καὶ
νόμισμα. || (II) HESYCH. χ 461 Schm. †χιλιάγρα†· ζώφιόν τι.

182 (148b W.; 131 Md.)

SCHOL. fr. epicum anon. P. Berol. 16002 nr. 10 (ed. Sn.¹; denuo insp. W.), inter
v. 5 στο|νόεσαν ἀντή|ν (ita W. : ἀντη|ον Sn.¹) et v. 6 |ι ὀππότεν αὐτ| legitur
|μορι^ο Ἰππῶναξ χαλκῶ|
|δρ^ο ἔχοντα ὥστε τρισκο|

180 Eup. (247 et 343 K., cf. Nauck, Mél. Gréco-Rom. 6, 1892, 73s) ὅτι χλωδός
ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὐ σφόδρα || cf. Phoen. 5, 1s Powell ἐκ πελλίδος (cf. fr. 21, 1)
<γάρ> (suppl. Mein.) τάργανον κατηγνίης / χλωδοῖσι δακτύλοισι τῇ τέρῃ σπένδει

179 prim. rec. Bgk.¹ 887 || φ. 'tegiculum' hic tantum (alio sensu Diog. Laert. 4, 3
et Paul. Aeg. 7, 3), cf. φορμῖς Ar. Vesp. 58, Alex. 310 K.

180 prim. rec. Wk. || hapax; in artificem (i. e. Bupalum) contumeliose dictum cen-
sent Br.¹ 46, Md. al., in avarum (quod probabilius, cf. τὴν ψήφον δακτυλοκαμφοδύνην
Anon. APL 18, 2, de foeneratoribus) Gerhard, Phoinix 200, Jung 36

181 prim. rec. W. || hapax, vox incertae scripturae, animalculum significans,
simulque genus quoddam numismatis illud ζώφιον impressum ft. habentis (vide
e. g. Hesych. γ 610 et 615, δ 551 et ε 3183, κ 495, μ 717 L.) | χιλιάγρα ut 'animal
with a thousand 'catches' or claws or feet' expl. Naoumides 277 : χιλιάγρα ls. Vossius
(cf. Alb.), item Gossen¹ 125 ('Grünfutter jagend'), de 'cecidomyia brassicae' cogi-
tans : χίμαιρα prop. M. Thompson (ap. Naoumides 278) ex interpretamento νόμισμα
(in that case the coinage is undoubtedly that of Sicyon, where the Chimaera is an
almost invariable obverse type'), prob. Naoumides qui tamen duas glossas (χιλιάγρα
= ζώφιον et χίμαιρα = νόμισμα) propter lemmatum similitudinem conflatas esse
censet ('it is a mere coincidence, but a very characteristic one, that an entry χίμαιρα
[...] appears in the Matritensis immediately after the entry χιλιάγρα')

182 prim. rec. Md. ||]δρ^ο (non]νδρ^ο) Π, unde ἀν]δρῶς) dub. Sn.¹ 27 | εχονσα a. c. Π ||
quid Hipponacti tribuendum sit prorsus incertum; χαλκῶι [...]θεν]μόριον ei dub. trib.
Sn.¹, probb. Md. (qui poetae etiam fragmenti epici v. 6 perperam dedit) et Mss., ad
θευμ. cf. Ap. Rh. 3, 676 et 974, Callim. Ep. 30, 4 Pf., Antip. Thess. AP 7, 367 (63 G.-P.),
4; verba χαλκῶι et]δρ^ο ἔχοντα ὥστε τρις κο| ('mots de deux vers d'Hipponeas qui
auraient servi d'exemple [...] à un mot rare glósé par τριτη]μόριον') Hipponactis esse
susp. Lass.¹, idem postea (ap. Md.³ 65) χαλκῶι — × θευμόριον — —]νδρος vel — —
θευμόριον — — —]νδρος et mox ἔχοντας ὥστε τρισκο| — — — ×) prop., prob. Md.³

VTRVM IAM LAVDATA NECNE INCERTVM

183a—d (174 W.; 153A + 169A + 178A + 164A Md.³)

TZETZ. ad Ar. Ran. 516b (p. 840, 7s Koster) 'κάρι παρατετιμέναι'· νεοφυεῖς τὸν δορίαλον, τὸ{ν} (corr. W., praeunte Md.³ 79) μύρτον, τὸν χοῖρον, τὸν κύ-
σθον, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁ Σιώφρων καὶ ὁ Ἰππῶναξ καὶ ἔτεροι λέγουσι.

VTRVM IAM LAVDATA NECNE INCERTVM

184 (78a W.; 133A Md.³)

πολλὴν μαρίλην ἀνθρώκων

185 (138 W.; cf. 98, 10 Md.)

PHRYN. Praep. Soph. 28, 1—3 de Borries ἄσβολος· θηλυκῶς λέγουσιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀσβόλην, cf. Συν. λέξ. χρησ. 1, 150, 19s Bachm. (unde Erbse, Ael. Dion. α 186) ἄσβολος· θηλυκῶς ἢ ἀσβολος, οὐκ ἀρσενικῶς ὁ ἄσβολος.

184 EROTIAN. μ 24 Nachm. μαρίλην· οἱ φρονιμώδεις καὶ μικροὶ ἀνθρώκες οὕτως ὑπὸ τινων καλοῦνται· μάλλον δὲ ἡ θερμισποδιὰ μαρίλη λέγεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσι φησιν [350s] καὶ Ἰππῶνάξ φησι· [184]

183 prim. rec. Md.³ 71 || voces comicae, quarum nihil e Sophrone novimus; eas omnes Hipponactem usurpavisse pro certo habet Md.³, quod tamen ex ipsis Tzetzae verbis valde incertum || *δορ.* (Aristoph. 367 K.) vox incertae scripturae (*δορίαλος* schol. Ar. Ran. 516, Et. Gen. B s. v., Et. Gud. 375, 8 De Stef.; *δορίαλλος* Et. Gen. A s. v., Et. Magn. 283, 45; *δορύαλλος* Hesych. δ 2230 L.; *δόριλλος* [Arcad.] 54, 14 Barker [unde Lentz, Herodian. 1. 158, 27 et 2, 446, 15], Et. Magn. 283, 45, Suda δ 1383 Adl., hinc corrupte *δώριλλος* Theognost. Can., An. Ox. 2. 62, 13 Cramer), vide Bgk. ap. Mein. FCG 2, 1101s, P. Maas, KZ 58, 1930, 127s, Taillardat, Im. d'Ar. 74, Chantr.² 330, cf. etiam Tedeschi¹ 228 (de *παρήχησις* ad *δορίαλωτος* cogitans) : *δο-
ρίαλλ-* Md.³ (qui δ. 'clitoridem', non 'cunnum', fuisse contendit), rec. W. || ad μ. (Ar. Lys. 1004, Plat. com. 174, 14 K. al., vide Henderson 134s) cf. Hesych. (μ 1926 L.) *μύρτος· ἡ μυρρίνη καὶ <μύρτον>* (supplevi coll. Phot. Galean. 1, 433 N.) *γυναικείον αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸ σχί<σ>μα (σχῆμα cod. : corr. Guyetus) τῆς γυναικός* || ad χ. cf. Ar. Ach. 773ss, Vesp. 573, 1353, 1364, Thesm. 538 al. (Taillardat, Im. d'Ar. 75, Henderson 131s) || ad κ. cf. Ar. Ach. 782, Ran. 430, Lys. 1158 al. (Henderson 130), vide fr. 83, 2

184 prim. rec. Wk. || ad fr. 75, 1 rett. D.³ (prob. Adr., Md.), ad fr. 79, 8 Mss. || de μαρ. vide ad fr. 61, 1; cf. ι 375 *ὑπὸ σποδοῦ . . . πολλῆς | ἀνθρώκων <καστριγίτην>* tempt. Pontani¹ 339

185 prim. rec. Wk. || ad fr. 106, 10 rett. D.³, Md., Mss. || ὁ ἄσβ. etiam Hippocr. Mul. 103 et 104 (8, 226 L.), Theophr. Ign. 39 (ubi recte τὸν ABCST : τὸ cett.: τὴν omnes fere edd.), ἡ ἄσβ. Ar. Thesm. 245, Alex. 98, 16 K., Luc. Tim. 2 al. (*ἀσβόλη* Sem. 7, 61 W. al.); de metaplasmo vide ad fr. 24

FRAGMENTA

186 (cf. 32, 4 W.; cf. 4, 1 Md.)

ΗΑΡΟCΡ. (p. 187, 1–6 Dind.) κύπασσις . . . οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος· εἰδός· φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείον οἱ δὲ ἀνδρείον. μέμνηται (-ηται Edd., ex deterioribus) δ' αὐτοῦ Ἰππῶνάξ τε καὶ Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐδρώπης (1 F 284 J.), λέγων 'Κίσιαι δὲ ἐσθῆτα φορέουσι κυπάσσεις Περσικαὶ (περσικάς B, περσισάς C)', καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς (fr. 519 K.).

186 cf. fr. 42b, 1 || κύπασσις QMED (στ sscr. ad σσ KV), ut mecum communicavit J. J. Keaney ('we have to do with an early *varia lectio*') || ad οἱ γλωσσογράφοι . . . ἀνδρείον (= Suda κ 2734 Adl.) cf. Hesych. κ 4640 L. κύπασσις (κυπάσις cod. : corr. Sop.)· περιζῶμα, καὶ χιτῶνος εἶδος, Phot. Galean. 189, 1 P. κύπασσις (κυπάσεις cod.)· ἐνδύμα γυναικείον, Suda κ 2733 Adl. κύπασσις· κόσμος γυναικείος· ἐνδεδυμένος κύπασσιν φοινικοῦν ποδήρη', 'εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν / Ἀτθίς παρθενίων ἥκεν ὑπερθε θυρῶν' (Leon. Tar. AP 6, 202 [1 G.-P.], 1s, ubi κ. Artemidi a puerpera dicatur), Poll. 7, 60 Ἀνδῶν δὲ χιτῶν τις βασάρα Λιουρυσιακός ποδήρης. ὁ δὲ κύπασσις λίνου πεποίητο, σμικρὸς χιτωνίσκος, ἄχρι μέσον μηροῦ, ὡς Ἴων (104 Blum.; 59 Nauck²) φησί· 'βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρόν μέσον / ἐσταλμένος', quibus verbis Herculem describi Omphales tunica indutum ci. Mein. Delectus Anthologiae, Berol. 1842, 144 (obl. Blum. ad l., p. 42), ft. recte, cf. Diotim. AP 6, 358 (7 G.-P.), 1s χαῖρέ μοι, ἄβρε κύπασσι, τὸν Ὀμφύλην ἢ ποτε Ἀνδῇ / λουσαμένη φιλότῃ' ἦλθεν ἐς Ἡρακλέους (Dianae ft. Ephesiae κ. dicatur); vocem κ. usurpp. etiam Alc. 140, 13 V., ubi iuxta varia bellica instrumenta κυπάσσιδες (ita Casaub. [-ίδες] et Ahrens pro κυπαττιδες) enumerantur, Lys. 58 Sauppe. Perses AP 6, 272 (2 G.-P.), 1 ἀνθεμόεντα κύπασσιν (muliebria indumenta Dianae dicantur; cf. schol. κύπασσις· οἱ μὲν περιζῶμα, ἄλλοι δὲ εἶδος ἱματίου), Lyc. 333 κρύψει κύπασσις χειρμάδων ἐπουμβρία (metaphorice, cf. Γ 57), Herond. 8, 31 κύπα[σσι]ν (de persona magnifice vestita agitur, cf. v. 30, ft. de Baccho, vide A. P. Smotrytsch. Hlk 1, 1961, 120s), Luc. Dial. meretr. 14, 2 al. de κ. vide Studniczka 21s, Gow, CR n. s. 5, 1955, 238s; vox Anatolica, ft. Lydia (Lambertz 5 adn. 3, Sayce ap. Buckler 88 al., cf. Chantr. DELG 600; 'Hethitisches Lehnwort' Blum. Hesychst. 27–30, sed cf. Frisk, GEW 2, 50 et Mss. 125 adn. 3), Babylon. *kibsu*, *kibasu* 'Kleidungsstück' cont. O. Szemerényi, Gnomon 43, 1971, 675

⊕ ἀκούσαι' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω

°187 (I) HEPHAEST. 5 (II. ἱαμβικοῦ), 4 p. 17, 5–13 Consbr. (≈ SCHOL. B ad l., p. 269, 4–11 Consbr.), vide ad fr. 86, 17 || (II) IUBA ARTIGR. ap. MAR. PLOT. SAC., Ars Gramm. GL 6, 519, 22–27 Keil *De Hipponactio clodo trimetro acatalecto iambico Ananio. Hipponactium trimetrum clodum percutitur sicut iambicum trimetrum Archilochium comicum vel tragicum, sed paenultimam syllabam longam habet contra illorum rationem, quae brevem habent. exemplum clodi Hipponactii hoc est:* [°187] || (III) IUBA ARTIGR. ap. MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4, GL 6, 522, 15–20 Keil et ap. RUFIN. Comm. in metra Terent., GL 6, 562, 19–563, 4 Keil, vide ad fr. 17 || (IV) CALLIM. Iamb. 1 fr. 191, 1 Pf. (P. Oxy. 1011 fol. II^v 11; scholl. Ar. Nub. 232 [= Suda o 768 Adl.] et Ran. 58) [°187]

°187 Phoen. 1, 13–15 Powell ἀκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἶτε καὶ Μῆδος / εἰς ἡ Κο-
ραξός, ἡ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν / <Σ>ινδὸς κομήτης (cf. fr. 4ab)· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσ-
σω | cf. Herm. Cur. 1, 1 Powell ἀκούσαι' ὃ Στώακες, ἔμποροι λήρον, Ar. Ach.
1000, Susar. 1, 1 W., Herond. 1, 48

°187 prim. rec. Wk. || 'ab Hipponacte (...) mutuo sumpsit Callimachus, qui in prooemio choliamborum ipsum Hipponactem ex inferis reversum et ita loquentem induxisse videtur' Mein. 153 (Hipponacti tantum tribb. Kust., Wk., Bgk.¹, Schnw., Br.¹ 74 al.), probb. Bgk.³⁻⁴, D.¹⁻² (ap. D.³ versum reiecit Beutler), Adr., Mss., recte credo (ceterum Callimachum integros aliorum poetarum versus adduxisse docere potest fr. 195, 22 Pf. [= Arch. 329 W.], vide A. Colonna, Paideia 10, 1955, 47, H. Herter, RE Supplb. 13, 1973, 216, 57–59); Hipponacti denegant, duce Bentley (1697), omnes Callimachi Edd. (vide O. Schneider, Callimachea, 2, Lipsiae 1873, 256ss et Pf. ad Call. l. c., cf. Pf.¹ et Pf.² 268s), necnon Schnw. Beitr. 54, Schnw.⁶ 1376, Hll. 8, Cr. XXIII, Md. Ls et Md.³ 96, cf. Morelli⁶ 374ss al., quorum argumenta dubia videntur, cf. D.² 74s, Mss. 101, Dg. St. Ipp. IV. 5 | fragmento 17 praemisere, Plotium (III) secuti, Br.¹ 74, D.¹, Adr., Mss.; subiunxere, iuxta Rufinum (III), Hart., Bgk.³, Hffm., nescio an recte ('uterque versus ex eodem iambo in Bupalum repetitus, neque vero alter alterum continuo exceperit' Bgk.⁴, prob. Fick); illud autem quod Hart. 221 scripsit, huic fragmento subiungi fr. 17 non posse 'wegen der Partikeln οὐ γὰρ ἀλλὰ, welche noch einen Satz hinter sich erwarten' (ita fere Morelli⁶ 374, Md.² 564, Md.³ 96), fundamento caret (Dg. St. Ipp. IV. 5); fragmento °207 praemittendum susp. Bgk.²⁻⁴ || ἀκούσαθ' (I) (II) (IV) (ἀκούσαντες Suda A), rec. Wk., Schnw., Hart., Bgk.¹⁻³, vide p. XXVII | locutionem οὐ γὰρ ἀλλὰ Atticae linguae propriam dicunt scholl. Ar. Nub. 232 (= Suda o 768 Adl.) et Ran. 58 (ad hoc tamen vide M. L. Rosenkranz, Hlk 4, 1964, 261ss), id quod saepe contra Hipponactis auctoritatem adducitur (cf. Schneider et Pf. ad Callim. l. c., Jung 52, Kn. 3, Md. LI, Daly² 109, Radt¹ 195 al.), sed cf. Hippocr. Art. 69 p. 222 Kühlewein (cont. D.³), necnon Phoen. l. c., Herond. 6, 101 et 7, 36; versum paratragicum dicit Pf. coll. Eur. Hec. 1s

FRAGMENTA

°188 (4a W.)

οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων

°189 (134 W.; 143 Md.)

ἔβηξαν οἶον ἀλίβαντα πίνοντες

°188 (I) HESYCH. κ 2669 L. *Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυνθάωνος ἦν* (ἦν cod.: corr. Mus.), [°188] || (II) HESYCH. π 3475 Schm. *προθεσπίζων· προφητεύων*

°189 (I) ORION Etym. 30, 14s Sturtz *ἀλίβας· ὁ νεκρός, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχειν. ἔστι παρὰ Ἱππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ δξος* || (II) ET. GEN. α 489 Lass.-Livad. (≈ ET. GUD. 87, 9 et 22–24 necnon 88, 13s De Stef., ET. SYM. α 592 Lass.-Livad., ET. MAGN. α 847 Lass.-Livad.) *ἀλίβας· ὁ νεκρός, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ὃ ἔστιν ὑγρότητα· οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί. σημαίνει δὲ καὶ δξος, ὡς παρὰ Καλλιμάχου* [°189; Callim. 216 Pf.], *παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὃ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος* || (III) cf. SUDA α 1210 Adl. (≈ CHOEROB. ad Theod. 1, 42, 13s Gaisf. [unde Lentz, Herodian. 1, 53, 14; 2, 656, 5 et 31], ΣΥΝ. ΛΕΞ. ΧΡΗΣ. 1, 67, 12s Bachm., ΡΗΟΤ. Berol. 74, 25s Reitz., AN. OX. 2, 456, 21–24 Cramer) *ἀλίβας· ὁ νεκρός . . . καὶ τὸ δξος, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστιν*

°188 prim. rec. Hart. 216 || in Hesychii glossa (I), quam ad fr. 3 rettulerat Schnw. Beitr. 103, Hipponactis verba delitescere susp. Mein. 93, qui non indignum poeta versum *Ἀμυνθάωνος παῖς* οὐ. αἱ. π. (ad metrum coll. fr. *208) fuisse dicit; hinc choliambum *Ἀμυνθάωνος* οὐ. αἱ. π. rest. Schm.³ 596 (-ao- monosyll.); *Ἀμυνθάωνος παῖς* αἱ. π. fragmento 3 praemisit Hart., eidem <προσήλθεν> οὐ. αἱ. π. subiunxit Br.¹ 65 (qui praeterea, fr. 140 huc adducto, *ληὸν δ' ἀθρήσας ὠμυθεωνίδης εἶπεν* prop.); cum fr. 3 (ad q. v.) coniunxit etiam Kn. (v. 3 *δάφνη<σιν>* οὐ. <δ>) αἱ. π., 'hereabouts come the words *παῖς ὠμυθεωνός*' adnotans), item, lacuna tamen interposita, D.²⁻³ et Mss. (uterque <×—> οὐ. αἱ. π.); <*Κίκων γὰρ*> οὐ. αἱ. π. tempt. Mazzarino, Or. 378; in Hesychii glossa (quam iniuria 'not Hipponactean, but tragic, or epic; or Orphic and hymnic' putat Ramsay 179), nihil poeticum inesse contendunt nonnulli. verba *αἴσιος* et *προθεσπίζων* 'imperatorum aetati satis consueta' dicit Latte³ 43, ad *αἴσιος* tamen vide iam Ω 376, ad *προθ.* Aesch. Prom. 211 *προὔτεθεσπίζει* (= *προὔμαντεύσας* schol.) et praesertim alteram Hesychii glossam (II); verba οὐδὲν — *πρ.* meram vocis *ἄμμορος* (fr. 3, 1) paraphrasin esse ci. Md. LI, quod si verum esset, vox *πανδάλητος* (q. v.) potius quam *ἄμμορος* explicaretur, sed omnia poetam, non scholiastam sapiunt | nomen quoque *Ἀμυνθάων* ex Hipponacte ft. depromptum; Amythaon Melampodis harioli pater fuit (Herodot. 2, 49, 1 *Μελάμπους ὁ Ἀμυνθέωνος*, cf. λ 259, Apollod. 1, 9, 11 etc.), ad nomen cf. Heubeck 56

°189 prim. rec. W.¹ (*ἀλίβας* tantum Hipponacti duce Bgk.², tribb. Edd.) || Hipponacti trib. (et cum fr. 22 temere coniunxit [v. 3 *προὔπιν'*, *ἔβηξαν ἀλ. π.*] coll. Phoen. 5, 1 Powell) Br.¹ 49, Callimachum de voce *ἀλ.* in grammaticis scriptis egisse ratus; 'fort. Callimachus per errorem pro Hipponacte nominatur (. . .) vel contrarium' W. ('vel contrarium' om. W.¹); '*ἀλίβας* ex Hipponacte sumpsit Callimachus' Mein. 163, quem omnes fere secuti sunt, vide imprimis O. Schneider, Callimachea, 2, Lipsiae 1878, 254 || ad *βήσω* cf. fr. 83, 3 | *οἶνον* codd. (*ἔβηξαν οἶν* — Et. Gud.): corr. Bentley (in edit. Callimachi [1697]), qui tamen postea *οἶνον ἀλίβαντα* ut '*vinum mortuum*, quae periphrasis est aceti' def.; at *ἀλίβας* per se *δξος* significare, ipsorum grammaticorum auctoritate, iure obl. Schneider, o. c. 253; vitiosam lectionem e vulgato interpretamento *ἀλ.* = *νενεκρωμένος οἶνος* (vide supra) ortam censet Pf.: *οἶνον*, ut glossam vocis *ἀλ.*, del. Br.¹, vix recte | *ἀλίβαντα* suspectum propter *ἀλ.*

°190 ([147] W.; 55 Md.)

ἀφ' ἑω τοῦτον

τὸν ἐπτάδουλον;

°190 (I) EUSTATH. ad Hom. ε 306 p. 1542, 49s (περὶ συνθέσεων τοῦ τρεῖς ἐπι-
ρήματος disserens) τριδουλος . . . Ἰππῶναξ δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτό φησιν· [°190],
cf. etiam ad Hom. Θ 488 p. 725, 39s (2, 623, 9s van der Valk) (περὶ βλασφη-
μιῶν disserens τῶν ἀπὸ ἀριθμοῦ) Ἰππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπεραναβὰς ἀριθμὸν
ἐπτάδουλον ἔφη τινά || (II) 2 SURET. II. βλασφ. 262 p. 63 Taillardat πολλαί
(scil. βλασφημιαί) δὲ καὶ ἀπὸ ἀριθμῶν λαμβάνονται· τρισεξῶλης, τριπέδων, τρι-
δουλος, τρεῖς κεκορημένος (Anacr. 3, 1 Gent.), οἷονεὶ πολλάκις ἐκσεσαρωμένος,
παρ' Ἰππῶνακτι δὲ καὶ ἐπτάδουλος καὶ ἐπτάβουλος (fr. °201)

°190 Herond. 5, 74s ἀφ' ἑω τοῦτον / τὸν ἐπτάδουλον;

de quantitate non constat (ad [Soph.] 790 P. vide Wilam.³), cf. Lobeck, Proleg. 289,
Pearson ad Soph. 790, Pf. ad Callim. 216 : ἀλβαντα (i. e. οἱ ἀλ-) Bgk., Comment.
crit. spec., II, Marb. 1845, 6 (item Bgk.³⁻⁴), probb. Mein., Br.¹, Schneider al.; hinc
ὠλίβαντα (vel οἱ ἀλ-) Immisch³ 449 adn. 2 ('articulus οἱ minime requiritur: 'tussie-
runt tamquam acetum bibentes' obl. Pf.) de vocis δ. obscura origine alii aliter
disseruerunt, vide inprimis Immisch³, Wilam.³, Lawson, Wahrmann, Flashar,
necnon H. Petersson, Griech. u. lat. Wortstudien, Lund 1922, 2, J. van
Windekens, Contribution à l'étude de l'onomastique pélasgique, Louvain
1954, 19ss (Lydiam fuisse censent Lambertz 6 adn., Sayce ap. Buckler
2, 88, Roebuck 19ss; aliter P. Kretschmer, Glotta 28, 1940, 269, qui Lat.
Libitina et Etr. lupu cont.), sed omnia incerta manent (cf. Mss. 171, Chantr.
DELG 60); ἀλ. 'mortuum' significat ap. Plat. Resp. 387c, 'acetum' hic tan-
tum, fuisse potius 'vinum, vile quidem et acidum, sed tamen vinum' (ut ali-
quando ὄξος, cf. Mein. FCG 3, 514) contendit Br.¹ (prob. Md.), quod fieri potest
(vide Gerhard, Phoenix 199)

°190 prim. rec. Wk. || cum fr. °201 (q. v.) coniungere nonnulli || Mimiambis
publici iuris factis (1891) alii ab Heronda ex Hipponacte sumptum iudicare (ita
e. g. Puccioni ad Herond. l. c., Adr., Md.), alii ἐπτάδ. tantum Hipponacti dederunt
(Eustathium verba Herondae in suo fonte sine auctoris nomine invenisse ideoque,
Suetonii memorem, Hipponacti tribuisse rati, cf. Jung 40, Mss. 174, Md.³ 35, Cun-
ningham 158), alii id quoque ei abiudicarunt (ita Cr., Hffm., Kn., W. al.); res in
incerto manet || ad τριδουλος, τριπορνος simm. cf. E. Risch, IF 59, 1949, 275; ἐπτ.
non 'septies servus' ut vulgo, sed potius 'slave of the seventh generation' (Headl.-Kn.
ad Herond. l. c. coll. τριδουλος Soph. O. R. 1063, cf. etiam ἀμφιδουλος Eubul. 86A
Edm., Plat. Theaet. 174e et νικῶρας fr. 39, 5; ἐπτάδουλος ad fr. 107, 48 [q. v.]
rett. Whatmough¹ 77, mire 'seven-leaved' interpretatus); ft. ad ἐπτάδουλος (Δ 406,
λ 263) sive ἐπταβόειος (H 220 al.) sive ἐπταπόδης (O 729, Hes. Op. 424) parodie
dictum (Md.); ad 'septem' genericum cf. Suda ε 2868 Adl. ἐπταπλασίονα· ἀντὶ
τοῦ πολυπλασίονα· ὁ γὰρ ἐπτά ἐπὶ πλῆθους τάττεται (aliter ft. ἐπτάφυλλος
fr. 107, 48)

FRAGMENTA

°191 (Adesp. iamb. 51 W.; *180 Md.)

ἀνὴρ ὁδ' <— ×> ἐσπέρης κατεύδοντα
ἀπ' ὧν ἔδυσε <— ∪ — × —> χλοῦνην

°191 SCHOL. [*B] Hom. I 539 χλοῦνην] οἱ μὲν ἀφριστήν, χλοῦναι γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον, καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἱαμβοποιῶν τινα φάναι· [°191]. Ξενοφῶντα (Ξενοφάνην Herm.² 10, rec. Bgk.³⁻⁴) δὲ γένος τι Ἰνδῶν (τι ἀρκιδῶν Herm.² : τι <Σ> Ἰνδῶν Bgk.¹⁻¹ : ἐμπιδῶν Wecklein) φάναι τὸν χλοῦνην εἶναι. καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱδωνοῖς· [62 Nauck²; 74 Mette]

°191 prim. rec. Schnw. || Hipponacti vindicavit Schnw., probb. dub. cett. Edd. (praeter W., Sn.; 'sive Ananii est' Bgk.², 'possis etiam Xenophani vindicare' Bgk.³⁻⁴, vide supra), obl. Morelli⁶ 372, sed cf. Md.³ 83s || ad rem vide Ar. Av. 497s, 712, 1490ss, Eccl. 544, Herond. 2, 13s, necnon Ar. Nub. 179, Pac. 731, Soph. fr. eleg. 4 W., P. Tebt. 3, 733, Catull. 25 (cf. etiam 12 et 33), Sen. Epist. 56, 2, Petr. Sat. 12ss al., sententia tamen incerta ('grassatores facilius alios expilant quam ipsi expilentur, sed tamen et alterum fieri potuit; ac videtur poeta audaciam laudare hominis, qui maleficum istum λωποδύτην vestibus exuisset' Mein.) || 1 lac. post ὁδ' statuit Morelli⁶ 371s (nisi post ἔσπ.), probb. Md.³, W. : <∪—∪> ἀνδρα δ' ἔσπ. καθ. Herm.² 9, probb. Schnw., Bgk.¹ : lac. ante ἀνὴρ Mein., Bgk.²⁻⁴ (<ἀπ' οὖν> ex v. 2, vel <τεγοῦν> coll. Hesych. τ 312 Schm. τεγοῦν· Ἀνδοὶ τὸν ληστήν Bgk.², <χλοῦνης> ἀνὴρ· ὁ δ' Bgk.³, <χλοῦνης> ἀνὴρ ὁδ'· Bgk.⁴, rec. Fick), Br.¹ 58, Hart. (<χλοῦνην> ἀνὴρ ὁδ'), Hll. (e. g. <πρώην μ'>), Cr., D.¹⁻³, Herzog 202 (<ἐχθρὸς μ'>), Kn., Adr., Md., Mss., obl. Morelli⁶ propter elisionem in caesura, cf. tamen fr. 78, 16 et Callim. Iamb. 1 fr. 191, 7 Pf. : ἀνὴρ ὁδ' ἔσπ. καρ. <χλοῦνην> Hffm. | κατεύδοντα cod. : corr. Fick, item Specht (ap. D.²⁻³), rec. Md., Mss., cf. fr. 70, 7 || 2 ἄποιον ἔδησε cod., frustra serv. Hffm. (ἔδησε servv. Bgk.², Br.¹) : dist. corr. Herm.² l. c. (οὖν, rec. Bgk.²⁻¹, Hart. : ὧν Schnw.); ad hanc tmesin cf. fr. 78, 16, necnon T 94, Epich. 35, 6 et 124, 3 Kaib., Herodot. 1, 194, 4, Ar. Ran. 1047, Herond. 7, 114 (cf. Cunningham ad l.) al., vide Kühner-Gerth I, 537, Wackernagel, Vorles. über Syntax 2², 174, Schwyzer-Debrunner 284 adn. 2, Denniston² 429s | ἀποδύω de grassatoribus Ar. Av. 712, Ran. 715, Eccl. 668 al., cf. An. Gr. 218, 3—6 Bekk. τὸ μὲν ἀποδεῦσθαι τάσσουσιν οἱ ἐήτορες (Lys. 10, 10), ὅταν δηλώσαι βουλῇθῶσιν ὅτι τὸ ἱμάτιον ἀπολώλεκε τις λωποδύτη περιτυχὼν ἢ κακούργῳ ἀνδρὶ (vide supra schol.) | lac. hic posuit Schnw. (qui χλοῦνης scripsit, rec. Bgk.¹, Bgk.³⁻⁴, Fick, Herzog al. : χλαίνης Bl. Adv. 63), hinc e. g. <νῦν δ' ἄρ' ἔλαβον τὸν> χλ. Hll., <χλαῖναν ὠναγῆς> χλοῦνης Herzog l. c. coll. Herond. 2, 14 et 70, prob. Jung 44 : χλοῦνης ('castratus') nulla lac. Herm.² l. c. coll. Aesch. Eum. 188 : χλ. ante ἀπ' ὧν transp. Mein. (prob. Br.¹), ante ἀνὴρ (v. 1) Hart., Bgk.³⁻⁴, Fick | χλ. vox obscurae significationis et originis, vide Nauck, Ar. Byz. 120ss et Perpillou ap. Chantr. DELG 1264; λωποδύτης expll. Hesych. χ 541 Schm. al. (cf. Alex. Aet. 5, 7 Powell ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλοῦνην), de eunucho quodam cogit. Schnw. (cf. Ael. fr. 10 Hercher χλ. τε καὶ γυνάνδρος ἀνὴρ, ὁ χλ. τε καὶ γύννης, Eustath. 772, 53ss al.)

°192 (Adesp. iamb. 52 W.; *189 Md.³)

ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη

°193 (*122 W.; *184 Md.)

⊕ Μητροτίμωι δηδτέ με χρῆ τῷι σκότῳι δικάζεσθαι

°192 DIBYX. p. 253 Schm. ap. SCHOL. Ar. Av. 704 (≈ SUDA a 643 Adl.) καὶ τοῖσιν ἐρώσι σύνεσμεν] Σύμμαχος διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὀρνίθας (<τοὺς> W.) εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις· Δίδυμος δέ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἰ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἐρωτὰς φαίνεται (Φοῖνιξ prop. Bgk.² 1049 [item Bgk.³ 1327], prob. Hart. 263; φαίνεται <Φοῖνιξ> prop. Bgk.⁴ 3, 625) [°192]

°193 (I) HEPHAEST. 6 (Π. τροχαϊκοῦ), 2 p. 18, 14–19 Consbr. (≈ SCHOL. B ad l., p. 271, 13–15 Consbr.) τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν οἶον [Archil. 88 W.]. τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεῦτον ποδὸς σπονδαίου γενομένου. οἶον ἐστι καὶ τὸ [°193] || (II) IOANN. SICEL. ad Hermog. Rh. Gr. 6, 240, 13–16 Walz ὁ δὲ τροχαῖος καὶ ὁ χορείος λεγόμενος παρὰ τὸ τρέχειν ὡς ἀποστάσεως γὰρ ἀργόμενος τῆς μακρᾶς τρέχειν τὸν λόγον ποιεῖ, ὡς τὸ [°193]

°192 Callim. Iamb. 1 fr. 191, 56 Pf. εὔρεν δ' ὁ Προυσέλληνος αἰσίῳ σίττη, cf. fr. 528 Pf. ὁ δ' ἡλεός οὐτ' ἐπὶ σίττην / βλέψας | Soph. OR 52 ὀρνίθι . . . αἰσίῳ, cf. fr. 23, 1s δεξιῷ . . . / . . . ὠφιδίῳ

°192 prim. rec. Mein. || Hipponacti vindicavit Hemst. in Callimachi edit. quam cur. J. A. Ernesti, 1, Lugd. Batav. 1761, 507 ('Hipponactis forte'), item Dübner ad schol. Aristoph. p. 486 ('versus haud dubie Hipponactis'), rec. Mein. (qui eundem scholiasten etiam fr. 55, omisso Hipponactis nomine, afferre notavit), Md.³ 97s, cf. Dg. St. Ipp. IV. 3; Phoenici trib. dub. Bgk.²⁻⁴ (ad Adesp. iamb. 27), prob. Hart. 263 (= Phoen. 5) | Hipponactem Leucophrynae et Leucippi amores tractasse (Parthen. Erot. 5) susp. Mein.; cf. fr. 23 || 'an ἐρώ(μην)?' W. | ὡς schol. | Λευκίππῃ codd.: corr. Bentley (1697) ad Callim. 173 = 528 Pf. | δεξιῇ (-ὰ Suda) σίττη codd., rec. Bgk.²⁻⁴ al.: corr. Mein. | ad σ. (= ὀρνοκολάπτῃς Hesych. σ 773 Schm.) cf. Thomps. GB 260s, Gossen¹ 104, Chantr. DELG 1007

°193 prim. rec. Wk. || Hipponacti trib. Gaisf. Heph. 37, probb. omnes Edd. (praeter Kn. 4) | cum fr. 12 (q. v.) coniunxit Br.¹ 45, prob. Mss., iure obl. Md.³ 92s; exordium esse carminis, id quod ipsa particula δηδτε indicat (cf. Arch. 88 W.), vidit Mein. (cf. B. A. van Groningen, La composition littéraire archaïque grecque. Amsterdam 1958, 183) || Μητροδόμῃ (II): Μητροτίμῃ Kn. 4 adn. 1, ne 'Havetiana lex' violetur, sed cf. Maas¹ 1866 ('δηδτε ein postpositives δή enthält'), Bill 47, W. Stud. 113: μὴ προτίμῃ δητ' ἐμέ (vel δ' οὐτ') Gaisf., Bgk.¹ (δηδτ') al., ex deterioribus codd.: nomen Μητρο. ft. Ionicum (Becht. HPN 318, cf. Mss. 167 adn. 2), fictum censent Br.¹ ('tenebrio a matre honoratus'; deinde 'a Matre honoratus, Cybelae carus' Br.³ 729), Md., Koenen¹ 114 adn. 3, de Bupalō cogitantes (vide ad μητροκοίτης fr. 20, 2): nota Μητροτίμῃ Herond. Mim. 3 | ad δηδτε ('fort. sine coronide scribendum') vide Renner 1, 200s | δεῖν με et κολάζεσθαι (II) de με χρ- vide ad fr. 7, 5 | σκοτ- (f) Leumann 284 adn. 38 ('trotz des entstehenden Anapäst'), sed vide ad fr. 79, 18 | ad δux. cf. fr. 12; de metro vide testimm. 41s. necnon Serv. GL 4, 460, 4–6 Keil, Aphthon. GL 6, 84, 17–19 Keil, Fragm. Bob. GL 6, 622, 18–21 Keil

FRAGMENTA

°194 (*115 W.; *181 Md.)

. [
 η[
 π. []ν[. . .] . . . [
 κύμ[ατι] πλα[ζόμε]νός·

°194 P. ARGENT. Bibl. Univ. 3^a, fr. 1, 1–16 (ed. Reitz.³ cum tab. VI; postea papyrum examinaverunt J. Schwartz [ap. Mss.¹ 427–433, cf. etiam ap. Md.³ 37s et ap. Dg.⁸ 74 adn. 25] et W.) [°194], sequitur fr. °195

°194 2 marg. sin. . . : ηεκτ/ | θαλασσ.οζ (argumentum?)

°194 in universum Hor. Epod. 10, cf. Claudian. In Eutr. 2 praef. 67–76 || 4 ε 388s κύματι πηγῶ / πλαζέτο (scil. Ulixes), Alc. 73, 3 V. κύματι πλάγεις[αν, Antip. Sid. AP 7, 498 (55 G.-P.), 4 κύματι καὶ στροφῶ πλαζομένους ἀνέμων, Anon. Hell. AP 12, 156 (22 G.-P.), 6 δινεῦμαι μεγάλῳ κύματι (χειματι Jacobs, Huschke, edd., sed cf. Bonanno, MCR 5/7, 1970/72, 170s) πλαζόμενος (cf. Φ 268s), Greg. Naz. AP 8, 210, 2 κύμασι πλαζόμενον, GVI 1250, 3 Peek κύμασι πλαζόμενοι

°194 prim. rec. Adr. (inter Archiloea D.⁴) || Hipponacti (una cum fr. °195s) trib. Blass¹⁻², prob. inprinis Perrotta¹⁻² (cf. Pol. 266ss), necnon Crönert, Cr.² 380, Fraccaroli 153ss, Terzaghi, Mazzarino¹, Morelli¹⁻², Lass. Epod. 274–285, Mss.⁴ 440s (item Mss.⁶), Adr., Md., W. al., ita nuper Koenen², qui fr. °194 fragmento °196 subiungit coll. Hor. Ep. 10 et Catull. 25 (vix recte, vide Dg. St. Ipp. I. 11.6); Archiloeo (una cum fr. °195s) Reitz.³⁻⁴, probb. Gercke, Wilam. Textg. Lyr. 30 adn. 1, Leo 7s, deinde Hauvette¹⁻², D.¹⁻⁴, Pasquali Or. lir. 107s (de fr. °194 tantum disserens, item Pasquali², Kirn 13–47, Vogliano³, Klinger), Schmid GGL 397, Bowra, Pf.² 270s, Treu Arch. 224s (cf. etiam Treu, RE Supplb. 11, 1968, 142s), Fraenkel Hor. 27–31, Edm. E & I 150–153, Wistrand 257s, Sn. 52 (cf. Entd. 96–98) al.; fr. °194 Archiloeo. fr. °196 Hipponacti Jurenka 12, Romagnoli 91s, 167s, 222s, Cant.¹⁻⁴, Galli¹⁻², Fränkel DuPh³ 157, Mss.¹ 8–16, Lesky 106 et 108, Kirkwood², Marzullo 23–28 et 167, Dg. LG 34–36, Tarditi, Arch. 21 et 167; Anacreonti utrumque carmen dub. Wilam. Textg. Lyr. 30 (cf. Anacr. fr. iamb. 5 W., 44 Gent.); poetae Alexandrino Coppola³ (Callimacho Coppola⁴ 46s), item Del Grande¹ (vide etiam Del Grande² 474 et praesertim Del Grande³); imitatori (saec. VI/V a. C.) Archiloei Pasquali³ 654s; imitatori Hipponactis dub. Kn.⁶ 195 || de Horatii imitatione (cf. iam Reitz.³ 861) egerunt Leo, Pasquali Or. lir. l. c., Kirn l. c., Fraenkel Hor. l. c., Wistrand, cf. etiam H. Hierche, Les Épodes d'Horace. Bruxelles 1974, 133ss et P. Fedeli, MPhL 3, 1978, 131ss | ad poeticum schema vide Cairns 55ss ('inverse propemptikon') | maledica carmina, quae ἀγὰι dicebantur, contt. R. Wünsch, Antike Fluchtafeln, Bonn 1912, 30, E. G. Kagarov, Griechische Fluchtafeln. Leopoli 1929, 8s al. || 4 κύμ[ατι] Reitz.³ coll. ε 388s : κύμ[ασι] Cant.¹ 24, probb. D.¹⁻⁴, Treu, Mss., Marzullo, Tarditi, Md.³ 87, Sn., necnon Dg.⁵ coll. Greg. Naz. (adde Hor. Epod. 10, 4 fluctibus, Antiph. AP 9, 84 [2 G.-P.], 2 κύμασι στροόμενον. Anon. AP 1, 5, 2 κύμασι μαγνόμενος, App. Anth. 2, 217 [= Anon. chol. 2 Kn.], 22 Cougny κύμασιν φορούμενον, Dioscor. AP 7, 76 [33 G.-P.], 5s, Greg. Naz. AP 8, 209, 3s, Plaut. Merc. 198), sed vide Dg.⁸ 69s et LG 36 | πλα[ζόμε]νός; B. Keil (ap. Reitz.³) : 'non fuit -ον (Blass) W. πλαζόμενος π 64 de Ulixē naufrago, cuius fata ante oculos habuit poeta | de corrupt. 'Att.' (λ 583 προσέπλαζε et Cyp. 1, 1 χθονά πλαζόμεν' cont. Gerber 35) pluries ap. Hippon. obvia (vide p. XXIX), semel ap. Arch. (fr. 17 W. [hexam.]) disputaverunt Cant.¹ 95–100 et Morelli¹⁻²

5 *κάν Σαλμυδ[ησσ]ῶι γυμνόν εὐφρονέστ[ατα]
Θρηήκες ἀκρό[κ]ομοι*

^o194 s supra *μυδ[ησσ]* legitur *ο τρ' /*, unde *δν(ομα)* (ex *ὁ*) *πό(λεως)* (*ἐστιν*) (ut scholiastae errorem, cf. Mela 2, 2, 23, Plin. Nat. hist. 4, 45 al.) Diels ap. Reitz.³: an *τό(που)*? || s ad *ἀκρό[κ]ομοι* sscr. *οι ακρ . . . ς κομωγτες*, ubi neque *ἀκρ[ω]ς* (Reitz.³) neque *ἀκρ[ο]κ[ω]μ[ω]ς* (Mss.) vestigiis apta videntur: *ἀκρ[α]ῶς* (= *ἀκρως*) Dg.⁸ 67: *ἀκρ[α κ(εφα)λή]ς* Dg. LG 37 coll. Hesych. α 2613 L. *ἀκρόκομοι*: τὰ ἀκρω τῆς κεφαλῆς κομῶντες (cf. etiam Phot. Berol. 68, 8s Reitz. = An. Gr. 1, 56, 26 Bachm. al.), quod praefendum (cf. Lehmann, Tachygr. Abkürz. 19)

^o194 s Timoth. Pers. 98s *ἐπ' ἀπταῖς ἐνάλοις / ἤμενοι γυμνοπαγεῖς* (de naufragis, cf. v. 9) | de Ulixe naufrago ζ 136 (cf. 222, ε 321 et 343) cf. Perses AP 7, 501 (4 G.-P.), 2 *γυμνόν ἐπ' ἡϊόνι*, Asclepiad. AP 5, 161 (40 G.-P.), 2–4 *γυμνοῦς, ναυηγῶν ἥσσονας*, Antip. Thess. AP 7, 286 (14 G.-P.), 2 *κεῖσαι* (cf. v. 12) *δὴ ξεῖνη γυμνός ἐπ' ἡϊόνι*, Stat. Flacc. AP 7, 290 (3 G.-P.), 2–4 *ναυηγῶν . . . κείμενον* (cf. v. 12) *ἐν φαρμάθοις / . . . / γυμνόν*, [Plat.] AP 7, 268, 1s *ναυηγῶν . . . θάλασσα / γυμνώσαι πνύματον φάγεος ἠδέεσται*, Verg. Aen. 5, 871 *nudus in ignota . . . iacebis harena* (cf. vv. 12s), Petr. AL 692, 1 *naufragus eiecia nudus rate*; Porphy. Ep. 1 Morel *nudus, egeus, Veneris naufragus in pelago* || s Δ 533 *Θρηήκες ἀκρόκομοι*

^o194 s *Σαλμυδ[ησσ]ῶι* Reitz.³; ad Salmydessi litus (*αλμυαλός* schol. ad v. 13, cf. etiam Strab. 7, 6, 1, [Scymn.] 5, 724, Ptol. 3, 11, 4 al.) naufragis infestum vide Aesch. Prom. 726s (*ἐχθροῦ ξενός*), Soph. Ant. 968s (ubi *ἄξενος* add. Boeckh, ft. recte, cf. schol. ad l. et Wilam.² 50), Eur. IT 421ss, Lyc. 1286s (*κακόξενος κλυδών / Σκύθαισι γέλων*), Xen. An. 7, 5, 12s, [Arrian.] Per. P. Eux. 25, 2, Diod. 14, 37, 2, Poll. 9, 33, cf. Büchner, RE 1 A, 1920, 1991 | huc traxit D.¹⁻³ (prob. Cant.¹ 45ss, item Alfonsi 68) Hesych. γ 1001 L. *γυμνόν*: *ἀνυ(πό)δητον* (*ἀνύδητον* cod.: corr. Mus., corrupta lectio haud dubie ex *ἀνύδητον* [cf. Lehmann, Tachygr. Abkürz. 89] orta: *ἀνοῖδητον* Cant.¹ 46, cf. etiam Cant.³). *ἡ ἀπεσκηθισμένον*, ὡς *Ἀρχιλόχος* (fr. 265 W.), sed vide Dg.⁸ 64ss (cf. Dg.¹³ 141, explicatio *ἀνυπ.* ad Plat. Prot. 321c referenda) | *εὐφρονέστ[ατα]* Diels (ap. Reitz.³), quod optime cum vestigiis congruere videtur ('fort. *φρονέστ[ι]*' W.): *εὐφρόνως* [μάλα Cant.¹ 26 (prob. Adr.; cf. etiam Md.³ 89)], unde *εὐφρονες* [μάλα Marzullo (ap. Dg.⁸ 74 adn. 23): *εὐφρόνων* [βροτῶν Blass² 343, unde *εὐφρονέω[ν ἐτέων* Edm. E & I 150 ('bare of friendly kinsfolk', sed *γυμνόν* alio sensu plane usurpatur, vide supra): *εὐφρόνης* [σκότῳ (vel σκότει) Schulthess 157 (prob. Klinger 43), hinc *εὐφρόνης* [ἀκρας vel [μέσης vel [ἐτι Cant.¹, *εὐφρόνην* [κάτα Del Grande¹ 19 adn. 2 (rec. Marzullo 25), *εὐφρόνην* [ἔλην prop. W. Stud. 146 (etsi 'aegre legitur η' W.), sed vide Dg.⁸ 70ss. ad superlativum -έστατα fr. 66, 2 *σωφρονέστατον* cont. Morelli¹ 263 adn. 4 (adde Pind. Paean. 6, 144, Herodot. 3, 71, 3 al.) || s ad *ἀκρόκ.* (h. e. 'vertice comati'; Achaei contra *κάρη κομῶντες* [B 11 al.], Abantes, Thracia tribus, *δπισθεν κομῶντες* [B 542]) vide etiam schol. Δ 533, Apoll. Soph. 19, 6s Bekk., Et. Magn. 53, 27, Eustath. 502, 20ss et 1862, 37ss, cf. Theocr. 14, 46 *θαρκιστὶ κεκαρμένος* (vide Gow ad l.), Anon. AP 7, 10, 4 *Θρηάκιον πλόκαμον*, necnon Aristot. De gen. anim. 5, 3 (782b 33s) *οἱ μὲν ἐν Πόντῳ Σκύθαι καὶ Θραῖκες εὐθύτριχες* | Thracibus τὸ κάλλιστον fuisse τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληστῆος dicit Herodot. 5, 6, 2 (cf. Antip. Sid. AP 7, 303 [26 G.-P.], 3, Diod. Sic. 14, 37, 3, Hor. epod. 5, 14 al.; vide etiam quae supra ad *Σαλμυδ.* adduxi)

λάβοιεν — ἐνθ(α πόλλ') ἀναπλήσει κακὰ
 δούλιον ἄρτον ἔδων —
 ῥίγει πεπηγὸτ' αὐτόν· ἐκ δὲ τοῦ χν(ό)ου
 10 φυνκία πόλλ' ἐπιχ(έ)οι,

°194 7 ad ἀναπλήσει κακὰ sscr.]λλμ . . πλησμ[. .]κα (-σα. [Reitz.³ : πλισμ[Schwartz], hinc πό]λλ' ἀναπλήσμ[ι κα]κά Edd., auctore Reitz.³ (ἀναπλήσ[ι Mss.] : ἀναπλήσ[ι W. || 10 supra ιχοι usque ad dextr. marg. legitur επει/η . . . ενοι/ : ἐπει (ἐστιν) ἢ πό(λις) ὑ(πέρ) τενάγ(ους) frustra tempt. Reitz.³, aliter (multo deterius) Blass²

°194 7 s Ar. Pax 449 ληφθεῖς <γ> ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας || 7 cf. ι 255 s ἦ με λαβοῦσα / ἐνδυκῶς ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν (i. e. Calypso. Ulixem e naufragio recipiens), Anon. AP 9, 362, 7 s ἦ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμύνοντα λαβοῦσα / φῦκος ἀποσμήξασα κτλ., Verg. Aen. 4, 373 s eiectum litore, egentem / excepti | O 132 ἀναπλήσας κακὰ πολλά (cf. ε 207, 302) || 8 cf. ρ 343 ἄρτον τ' οὔλον ἐλών (vide ad fr. 36, 6 (δούλιον χόρτον) || 10 I 7 πολλὸν δὲ παρὲς ἅλα φῦκος ἔχευεν (scil. κῆμα, Thracis ventis impulsum)

°194 7 λάβοιεν non 'comprehendant, aggrediantur, deprehendant' vel simile quid, ut vulgo, sed 'hospitio accipiant', 'libenter excipiant' (= δέχονται, cf. Σ 331 al.), ironice cum ἐσθρονέστατα coniunctum, vide locos supra allatos, quibus addi possunt Pind. Nem. 5, 38 ἐνθα μιν εὐφρονες ἴλαι . . . δέκονται, Pyth. 9, 73 εὐφρων δέξεται, Aesch. 530, 25 Mette εἰ δ' ἐλχοιτό μ' εὐφρ[όν]ως, Antiph. 104, 3 K. ἐμφρόνως (εὐφρ. Herw., ft. recte, idem error ap. [Phalar.] Epist. 67, 3 H.) δεξάμενος | ἐνθαναπλήσει II : suppl. Reitz.³ e schol. : ἀναπλήσαι W., sed vide Dg. LG 37 s | parenthesis (quam perperam negavit Blass² 344, qui post ἔδων interpunxit. ῥίγει . . . αὐτόν e subaudiendo ἐθέλοιμ' ἂν ἰδεῖν pendere ratus) frequens ap. Hom. (I 5, B 333 s, 485 s, K 307, 375, M 6, T 27 al.) aliosque archaicos poetas (Hes. Theog. 928. Op. 437 s, H. Merc. 376, Tyrt. 8, 1 s Gent.-Pr., Anacr. 13, 5–7 Gent., Theogn. 475 etc., cf. Radermacher ad H. Merc. 376 [pp. 236 s]), cf. Kühner-Gerth 2. 353 s, Schwyzler-Debrunner 706, vide etiam ad fr. 44, 1 || 8 δούλιον ἄρτον (metrica ratione idem atque δούλιον ἡμαρ Z 463, ξ 340, ρ 323; ad ἄρτον cf. ρ 343. σ 120, ad ἔδων ι 297, κ 397 al.; cf. ι 89 = κ 101 σίτον ἔδοντες) ft. παρήγησις ad ρ 343 ἄρτον τ' οὔλον ἐλών (Marzullo 26); haud recte 'figura triti sermonis' Md. (item iam Cant.¹ 106, Pasquali² 311, Mss.⁴ 437 s, sed cf. Kirkwood² 279, Dg. L(G 38), vide ad δ. χόρτον fr. 36, 6 || 9 naufragum opprimit ὄϊνος iam in ε 472; ad πινν. cf. X 452 s γούνα / πίννυνται (propter pavorem: propter gelu Timoth. Pers. 99. 133, Xen. An. 4. 5. 3, Antip. Sid. AP 6, 219 (64 G.-P.), 6, [Orph.] Hymn. 80, 2 al.) | χνον II (ita Schwartz : . . θου Reitz.³, unde [ρό]θου Wilam. ap. Reitz.³, [λί]θου Blass¹ 103 adn., prob. Cant.¹, [βύ]θου Blass²) : corr. Mss. χν. = ἄχνη 'spuma maris' (non ἄλμη 'salsedo' [LSJ, Tarditi al.]), ut ζ 226 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν (i. e. Odysseus) ἄλδ' χνόον (cf. I 426, ε 403 al.) | ad ἐκ = ἐξω, ἐκτός cf. Ξ 130, τ 7 al. (Kühner-Gerth 1. 459) || 10 επιχοι II (non fuisse επιχοι asseverat Schwartz) : corr. Mss. (praeunte Cant.¹ 30, qui tamen 'molte alghe si spandano, si versino su di lui' interpr., sed hoc verbum semper transitive usurpat, unde recte 'qu'il répande (autour de lui) beaucoup d'algues' Mss.⁴ 430 s; ceterum vide supra I 7) : ἐπέχοι Reitz.³, probb. Perrotta¹, Gent. Pol. 110 s. Campbell, W., Sn., Koenen al. (plerumque φυνκία nomin. casu intellegentes; aliter Galli¹ 166 adn. 10, qui 'abbia addosso molte alghe' vertit, item W. Stud. 146) : ἐτ-οχ(έ)οι Blass² 344 (sed ἐποχεῖσθαι, numquam ἐποχεῖν invenies) | φυνκία fr. 77. 2, deinde Theocr. 7, 58, Anon. AP 6, 24, 4

κροτέει δ' ὀδόντας, ὡς [κ]ύων ἐπὶ στόμα
κείμενος ἀκρασίη
ἄκρον παρὰ ῥηγμίνα κυμα[.]

°194 12 ad ἀκρασίη (marg. dextra) sscr. ακρασ[.]οι || 13 ad παρὰ ῥηγμίνα κυμα
sscr. κατ' ἄκρον τὸν αἰγιαλόν (cf. Hesych. ρ 120 Schm.; Phot. Galean. 2, 143 N. al.)

°194 11 Adesp. iamb. 38, 3s W. ἐπικροτέων[([ὀδόντας suppl. Peek] / ..]εβαμβάλυζε |
Luc. Cat. 20 τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν || 11s ρ 291 ἂν δὲ κύων κεφα-
λήν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχευ (cf. ρ 300, 306) | Aesch. Ag. 2s κοιμώμενος / . . .
κυνὸς δίκην | O 579 κύων ὡς (cf. Θ 338, X 189, v 14) | Callim. Iamb. 1 fr. 191,
83 Pf. τὴν γλῶσσαν τελων† (εἰλῶν Hunt: ἔλκων Maas coll. Parmen. Byz. 1, 1 Po-
well) ὡς κύων ὅταν πίνῃ al. | Z 42s ἐκ δίφροιο . . . ἐξεκλύσθη | πρηγῆς ἐν κονίῃσιν
ἐπὶ στόμα (cf. II 410) || 12 Timoth. Pers. 137s ἐνθα κείσομαι οἰκτρὸς ὁρ/νίδων ἐθ-
νεσιν ὠμοβρώσι θοινά (cf. Hor. Epod. 10, 21s *opima quodsi praeda curvo litore* /
porrecta mergos iuverit), vide supra ad γυμνόν (v. 5) || 13 Y 229 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμίνα
(ῥηγμίνος codd., Edd. permulti : corr. Ahrens, cf. Dg.⁸ 77) ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον,
Eur. IT 253 ἄκρας ἐπὶ ῥηγμίσιν Εὐξείνου (ἀξένου L) πόρου (πόντου Plut. Mor. 602a,
unde de choliambo adespoto cogit. Kn. 344 [= fr. chol. paroem. 6], vix recte)

°194 11 ad crepitum dentium prae frigore, non propter pavorem (ita Gerber 37)
vide fr. 42a, 3 | post ὁδ. recte interpunxit Reitz.³, nam ὡς κύων cum κείμενος
coniungendum videtur (vide supra ρ 291), non cum κροτέει δ' ὁδ. (perperam 'bat-
tere i denti come un cane' interpr. Pasquali² 308, item Romagnoli 91, Galli¹
166, Del Grande¹ 20, Del Grande³ 256, Fraenkel Hor. 28 al., cf. Lilja¹ 45s), ad
similitudinem cf. Ward 142s; hunc versum a Callim. l. c. respici censet Perrotta¹
36 ('non tanto per l' ὡς κύων, ma perché i due versi sono evidentemente foggianti
sullo stesso stampo metrico (parole dello stesso numero di sillabe dopo cesura)'),
prob. Md. | }ύων II : suppl. Reitz.³ : π]ύων Kn.⁶ 195 adn. 2, vix recte || 12 ad
ἀκρασίη (= ὀλιγηπελίη Homeri ε 468, cf. 457 de Ulixē) cf. Hippocr. De arte 7
τὴν ἀποθνησκόντων ἀκρασίην (Gomperz 17) || 13 ἄκρον ft. adv. ut Y 229 (cf. Dg.⁸
77). Hermesian. 7, 45 Powell ἄκρον ἐς Κολοφῶνα (aliter G. Giangrande, EFAth
26. 1977/78, 107ss), Meleag. AP 7, 428 (122 G.-P.), 3 (ἄκρα); nota παρὰ ῥ. (vide
A 437, B 773 al.) | κυματῶ . . . μων legebat Reitz.³, unde κυμάτω[ν ὁ]μο[ι] B Diels
ap. Reitz.³ (coll. Soph. Phil. 1218 νεὸς ὁμοῦ), probb. permulti (ῥηγμίνα κυμάτω[ν
α]μοῦ Cant.¹ 30–34), κῆμα δ' [ἐξ]ε[μ] <ε>οι Blass² 345 (probb. Gomperz, Edm.; cf.
ε 322, 455s, μ 237, 437, Timoth. Pers. 83–85, sed desideraretur ὕδαρ, ἄλμη, ἄχρη vel
simile quid, non κῆμα), κυμάτω[ν γό]μον Kn.⁶ 195 adn. 2 ('velut ebrius incon-
tinentia oneris aquarum'): κυμαντῶ[ι]. [.] . ι legit Schwartz ap. Mss.⁴ 429 (κυμαν-
τῶ[ι]. [.] . ι idem ap. Md.³ 88 et κυμαντῶι ap. Dg.⁸ 74 adn. 25), unde ῥηγμίνα
κυματῶι Mss., prob. Md.³ 87s (sed ῥηγμίνα semper fem., cf. Dg.⁸ 76s), ῥηγμίνα
ἀκυμάντῶι π[ό]ρον Colonna 113 coll. Eur. IT 253 (hinc inepte ῥηγμίνα ἀκυμάντῶι
π[ό]ροι Marengi 186, cf. Dg.⁸ 75 adn. 29), ῥηγμίνα ἀκυμάντων (et in fine dub.
π[ό]ροι Md., ῥηγμίνα ἀκυμάντων Gent. Pol. 111 coll. Eur. Hipp. 234s ψαμάθοις /
ἐπ' ἀκυμάντοις (sed vide Mss.¹³ 94, Pavese 123, Dg.⁸ 75) : κυμα . . . ὁρον legit
W., qui tamen 'possis κυμαίμ vel etiam κυμαί[ο]ι. μρον' et 'fin. η' vel ι' adnotat,
unde ῥηγμίνα κυμαίροι δ' ὁμοῦ Koenen² 80s, malim κυμαίροιτ' ὁμοῦ vel potius
κυμαίροι πόρον (gen. cum ῥ. semper coniungitur, cf. ῥ. θαλάσσης A 437, B 773,
ῥ. ἁλὸς Y 229, μ 214 al., ῥ. Πόντου Pind. Nem. 5, 13 etc.) : κυμαίνοι στενοῦ prop.
Ebert ('mit Doppelsinn 'Meerenge, Not'')

FRAGMENTA

ταῦτ' ἐθέλοισι' ἄν' ἰδεῖν,
 15 ὅς μ' ἠδίκησε, λ[ά]ξ δ' ἐγ' ὀρχίοισ' ἔβη.
 τὸ πρὶν ἑταῖρος [ἐ]όν.

⊕

°194 15 ad ἐφ' ὀρχίοισ' sscr. επιορχίοις, i. e. ἐπὶ ὀρχίοις (male ἐπιώρχησε Blass² 345), quod explicatio potius quam correctio (ut vulgo videtur, cf. Reitz.³ 860, Dg. LG 42 || 16 marg. sin. legitur] . λαίμει et infra]παλ/, quae tamen ad fr. °195 (q. v.) verisimilium pertinent (cum sit]παλ/ praeter paragraphum, quae novi carminis initium indicat, positum)

°194 15 Alc. 129, 22–24 V. βρωιδίως πόσιν / ἔ]μβαις ἐπ' ὀρχίοισι δάπτει / τὰν πόλιν (de Pittaco, qui idem olim ἑταῖρος fuit Alcaei, cf. v. 16), cf. A 157 κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν | Z 65 λάξ ἐν στήθεσι βάς (cf. II 503) | Aesch. Eum. 110 πάντα ταῦτα λάξ ὁρῶ πατούμενα | Theogn. 815 ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων, 847 λάξ ἐπίβα δῆμῳ | Herond. 8, 57 λάξ πατέροντα | Adesp. iamb. 36 W. βαῖνε λάξ ἐπὶ τραγήλων || 16 θ 586 ὅς κεν ἑταῖρος ἑὼν (E 54, Z 125, N 105 al.) | Theogn. 483 τὸ πρὶν ἑὼν σόφρων (cf. 502), Mimn. 9, 1 Gent.-Pr. τὸ πρὶν ἑὼν κάλλιστος al. | cf. Ar. Av. 327–332

°194 14s non 'sic aspicere velim (eum) qui me offendit', ut vulgo (ταῦτα numquam idem est ac οὕτως, pace Cant.¹ 53, Md., Marzullo 27 al.; ad A 694 et Γ 399 cf. Dg.⁸ 78s), neque 'haec aspicere velim (de eo) qui me offendit' (ita, e. g., Fraccaroli 158, Edm., Fraenkel Hor. 28, Adr. al.; Sitzl. JAW 133, 1907, 118s perperam parentheticum v. 14 censet), sed ft. 'haec velim patiatur qui mihi iniuriam attulit', ad ἰδεῖν (scil. αὐτόν, cf. Eur. Alc. 338 στενγῶν μὲν ἦ μ' ἔτικτεν et Kühner-Gerth 2, 402) = εἰδέναι, ἐμπειρον εἶναι, recte A 243 ἥς οὐ τι χάριν ἶδε et Callim. Ep. 23 (53 G.-P.), 3 Pf. ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν cont. Reitz.³ 860 (probb. Blass² 343, D.⁴), adde Eubul. 120, 4–6 K. (plura cont. Dg.⁸ 79s; ad lat. videre = experiri vide P. Fedeli, RFIC 102, 1974, 405) | cf. M 69 ἂν ἔγων' ἐθέλοισι (P 563, α 390, π 318, 400); ad (ἐ)θέλω cum accus. et inf. vide A 133, T 274 al.; nota ἐθέλω Arch. 5, 2 W., cum ap. Hippon. θέλω tantum inveniatur || 15 ad ἀδικέω politico sensu cf. Sol. 3, 22 Gent.-Pr. | φορξοῖσεβη II, unde ἐφ' ὀρχίοις Reitz.³ (recc. Edm. al.) : ἐφ' ὀρχίοισ' D.⁴ ex Alc. l. c. (item D.¹⁻², Cant.¹ 33 al.), ἐπ' ὀρχίοισ' Perrotta¹ 22, recc. D.³, Adr., Treu, Md., Mss., Gerber, Sn. : ἐπ' ὀρχίοις Blass² 345 coll. schol., ἐπ' ὀρχίοις W., Koenen², sed cf. Dg. LG 42 | ad λάξ – ἔβη vide etiam Ap. Rh. 2, 220s. Meleag. AP 12, 48 (16 G.-P.), 1, Paul. Sil. AP 5, 267, 4 et quae plura collegit Mss.⁴ 434–438, qui de 'image assez banale' loquitur (cf. iam Lass. Epod. 276 adn. 3). prob. Md. ('figura triti sermonis'), sed cf. Dg. LG 41s; ad rem cf. Leumann 81 adn. 46, E. Schwyzer. IF 45, 1928, 257s, Pasquali² 308 adn. 2 | ad monosyll. post incisionem vide p. XXIX, de tmesi (quam negant Cant.¹ 56 adn. 2, W. IEG 2, 189 [cf. Stud. 108] al., sed cf. Theogn. 815, 847, Ap. Rh. 2, 220s) p. XXIX || 16 Diog. Laert. Epod. 2 (eodem metro ac fr. °194 compositus, nisi quod choliambi pro trimetris rectis sunt), 2 Kn. ὁς ἀνυχής τις ἑὼν cont. Perrotta¹ 28 | de τὸ πρ. vide ad fr. 7, 5 | ἑταῖρος ft. politica significatione usurpatur (ita Terzaghi, Mazzarino¹, Gallavotti¹; nullis argumentis obl. Cant.¹ 60–65); ad hetaireias vide Talamo, PP 16, 1961, 297–303

°195 (*116 W.; *182 Md.)

⊕ κάτ[ε[...].οικλ[ε[...].(.)]ονν. τιδι
 δο[...].ωράσ[...]
 .[...].ε[...].σλο[...]

°196 (*117 W.; *183 Md.)

[...].
 ἡ χλαῖν[α[...].]αστ[ι]νη[...]
 κυρτον ε[...].φιλεῖς

°195 P. ARGENT. Bibl. Univ. 3^a fr. 1, 17–19 (vide ad fr. °194)

°196 P. ARGENT. Bibl. Univ. 3^a fr. 2 (vide ad fr. °194)

°195 quae marg. sin. fragmenti °194, 16 leguntur,] . λαμ[ει et mox, subter paragraphum,]παλ/, huc referenda esse vidit Cant.¹ 7s: ση[μα]ίνει [τὸν Βού]παλ(ον) tempt. Blass² 342 ([εἰς Βού]παλ(ον) iam Blass¹ 102 adn. 1, obll. Reitz.⁴ et Leo 7), sed non fuisse σημαίνει monent Schwartz (ap. Mss.⁴ 429) et W. : ft. σ[ι]λλαί[ν]ει Dg. LG 36

°196 3 marg. dext. . ε. ταμ[legunt Schwartz, W. : non fuit γεωτόμος (Reitz.³⁻⁴)

°195 prim. rec. Adr. (inter Archilochea D.⁴) || Hipponacti trib. Blass¹⁻², Archilocho Reitz.³ al., vide ad fr. °194 | initium novi carminis indicat paragraphus cum coronide; metrum idem esse videtur ac fr. °194 et °196 (Blass³ 345) || 1 κάτ[ε] legit Schwartz ap. Mss.⁴ 429 (κάτ[ε] . Reitz.³) : κάτ[ε] . Blass², qui κάτ[ε] α[δ]τ[ε] (vel α[δ]σ[τ]ε) ἔλ[ο]ι e. g. ci. |]ονν vel]ωνν Schwartz (cf. Mss.⁴ 432) :]ωνν[α]κτίδι Blass³ 345 (rec. Adr.; 'ft. recte' Mss.) :]ονβ . ττίδι minus recte Reitz.³, illinc βατ[α] Lass. Epod. 282 || 2]ωράσ[legit Schwartz, 'fort. ...]ωράσ[...]' W. :]ελε[legebat Reitz.³ :]μελο[Blass² || 3 ἐ]σλοῖ[ς vel ἐ]σλοῖ[σι, nisi potius ἐ]σλοῖ[σ' ...] (rec. Adr.) Lass. Epod. 282s, de ἐσλ- pro ἐσθλ- vide Schwyzer, GG 337, sed cf. Mss. 161 adn. 1

°196 prim. rec. Adr. (inter Archilochea D.⁴) || alii Hipponacti, alii Archilocho tribb., vide ad fr. °194; cum fr. °194 (q. v.) coniunxit Koenen² || alii de furto pallii (cf. vv. 2 et 8, vide ad fr. °191) agi credunt (Coppola³, qui cont. Catull. 25 necnon 12 et 33, prob. Koenen² 78ss, cf. etiam W. Stud. 146s), alii de scorti cuiusdam amoribus (Perrotta¹ 40, Terzaghi 234s, Cant.¹ 76s, Md., Marzullo 140 al.), sed omnia obscura manent | Adesp. iamb. 56 W. οἶχεται / τὸ κλέπος ἀπὸς ἔχων ('et metro et re simile') cont. W. IEG 2, 27, cf. Stud. 147 || 2 'ἡ II u. v.' W. (ita iam Reitz.³) : η (sine spiritu) legit Schwartz ap. Mss.⁴ 429 (ita iam Blass³ 346, qui ἡ non respuit) : de ἡ dubitavit Hiller v. Gaertringen ap. D.²⁻³, nullo iure | χλαῖν[α suppl. Reitz.³ |]αστ[ι]νη legit W., unde χλαῖν[α κοῦ μοί γ'] ἐστίν· ἡ[tempt. Koenen² 79 :]ατ[ι]νη[legebat Schwartz, hinc 'fort. latet φάνη?' Mss., recc. Marzullo, Md.³ 90 :]ο . νη legebat Reitz.³ (unde π[ό]ρ[η]ς dub. Cant.¹ 38) :]κογνε Blass² | facete χλαῖν[α δηλοῖ σ]χε-τλη[η, [σ' ἐσταλμένη] Edm. E & I 150 ('from new fotogr.!', in fine περισκέπει fuisse vel simile quoddam ci. Coppola³ 159s || 3 κυρτον[ε] II : non fuit κυρτον[ο] (Reitz.³) neque κυρτόν[ο] (Coppola³ 158s ex imagine photographice expressa), unde reicienda videntur δ[τεω]ν σὺ (Coppola³, probb. Perrotta¹ 40 adn. 1, Cant.¹ 36 al.) et δ[τέω]σιν[(Edm.) | κύρτον 'naxam' Reitz.³, probb. Blass³ 346 (dub.), D.¹⁻², Perrotta¹ 40 (qui κ. metaphorice ['amantium fraudem'] dub. acceperit), Md. (qui sensum obscenum subesse susp. coll. meretricis epitheto κυρτονεφέλη [Adesp. com. 1059 K., ubi tamen κυσθο- legendum videtur ex Et. Sym., cf. Gaisf. ad Et. Magn. 548, 39]), W. Stud. 146; ad κ. (Hesych. κ 4718 L. κύρτος· ἀγγείον

FRAGMENTA

ἀγχοῦ καθήσθαι· ταῦτα δ' Ἰππῶνα[ξ
 5 ο]ἶδεν ἄριστα βροτῶν,
 οἷ]δεν δὲ κἀρίφαντος· ἄ μάκαρ ὅτ[ις
 μῆδαμά κ' ὧ σ' εἶδε
 τ]ρ[ι]γ[υ]νον πνέοντα φῶρα. τῶι χντρεῖ]

°196 7 marg. dext. μακάριος ὅς τριγ[υ]ν, e. g. τὸν [Ἀρίφαντον οὐκ εἶδεν Reitz.³

°196 4 B 172 (= A 92 al.) ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη || 5 ο 523 τὰ γε Ζεὺς οἶδεν. v 75 ὁ γάρ τ' εἶδ' οἶδεν ἅπαντα. cf. B 487 ἐξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἅπαντων. I 110, v 365 | Theocr. 7, 99s οἶδεν Ἀριστις, | ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος || 6 fr. 5 μάκαρ ὅτις <...> θηρεύει, Theogn. 1013 ἄ μάκαρ ... ὅστις κτλ., Choeril. 1, 1 Kinkel et vide ad fr. 5 || 8 Lucill. AP 11, 240, 1s οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ δὴ αὐτῆς / τοὺς ὁσημαμένους πνεῖν πεποιήκε τράγον | cf. Ar. Ach. 852s δ' ὅτων κακὸν τῶν μασχαλῶν / πατρὸς τραγασίων. Pax 811 τραγομασχάλος, Pherecr. 25 K., Lucian. AP 11, 427, Lucill. AP 11, 239, 1, Iulian. AP 9, 368, 3 κείνος νέκταρ ὄδωδε. σὺ δὲ τράγον, Plaut. Pseudol. 838, Catull. 69, 6; 71 (cf. 54 et 97), Hor. Epod. 12, 4s, Sat. 1, 2, 27 (= 1, 4, 92), Ovid. Ars am. 3, 193, Mart. 6, 93, 3, Petr. 8, 4; 9, 6 al.

σχοινῶδες, ᾧ οἱ ἀλείψις χρῶνται, καὶ τάλαρον) cf. [Sapph.] AP 7, 505, 2, Plat. Lg. 823c ('hence prov. εὐδοντι κύρτος αἰρεῖ Diogen. 4, 65' LSJ s. v. κύρτος, hoc tamen proverbium, quod Archilocho [fr. 307] trib. W., iam detorsit Cratin. 4 K.), Arist. Hist. an. 603a 7 : κυρτὸν 'gibbosum' legit Coppola³ (praeunte Hauvette¹ 71 adn. 1 [dub.]), probb. Cant.¹, D.³, Treu, Adr., Mss., Sn., Koenen² al., hinc κυρτὸν εἶδ' ὄντα φ. Marzullo 140 (rec. Md.³ 90) coll. A 426 κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται (κύμα) et Arch. 171, 1 W. φιλεῖν στυγνὸν περ ἐόντα, ad κ. cf. iam B 217s ὦ μω / κυρτῷ de Thersite | φιλεῖν 'solere'. ut Aesch. Suppl. 769, Ag. 764 al. || 4 ἀγχοῦ καθήσθαι (-θήσ- II) sensu amatorio interpr. Md. et Marzullo coll. Herodot. 2, 121e 2, Γ 425s. I 190, Sapph. 31, 2 V. (plura ap. Burz. LG 141, quibus adde ρ 255ss, ψ 165, Herodot. 5, 18, 5, Meleag. AP 12, 95 [77 G. P.], 3, de quo V. Citti, MCr 5/7, 1970/72, 165 adn. 3) | ταῦτα II : ταῦτα Blass² : ταῦτά Reitz.², probb. D.¹⁻⁴, Coppola³, Cant.¹, Adr. (dub), Sn. obl. Marzullo ('la forma ταῦτά generalmente adottata è prosastica') | Ἰππῶνα[ξ σκαφεῖς Reitz.³ 863 ex schol. ad v. 3 (probb. D.¹⁻², Edm., Coppola³ 160ss [coll. fr. 36, 4], Cant.¹ 36ss et 67s, qui σκαπτῆρ [fossor', sensu obsceno] maluit, obl. Blass² 346, Perrotta¹ 20s, Mss.¹ 14s), sed vide supra : Ἰππῶνα[ξ σ' ἰδὼν Jurenka 12 coll. Xen. Cyr. 4, 1, 14 ὁρῶν καὶ ἀκούων οἶδα : Ἰππῶνα[ξ κακὰ Colonna 114 coll. Sol. 3, 23 Gent.-Pr. : Ἰππῶνα[ξ ἔδ' εἶδ' vel λέγειν prop. W. : Ἰππῶνα[κτιδής Maas ap. Mss.⁴ 433 adn., rec. Sn. : 5s suppl. Wilam. ap. Reitz.³ (non fuit ὅ[στις] [Cant.¹ 37]) | ad anaphoram cf. K 227ss. Callim. Aet. fr. 43, 46 et 50 Pf. | ἄριστα adv. ut Γ 110, v 365 etc. | de corrept. 'Att.' vide p. XXIX : Ἀρίφ. rarum. cf. Becht. HPN 65 | ad ἄ exclamativum cf. A 441, P 443, κ 431, v 351, Sem. 7, 76 W. al.; ad macarismum cf. fr. 5 || 7 [...] δάμα legebat Reitz.³ (unde [οὐ]δαμά Diels ap. Reitz.³, οὐδαμά legit Schwartz, οὐδαμά fere omnes : μ]ηδαμά Blass² 347 (probb. Edm.), μ]ηδ- W. ('non fuit οὐδαμά') | κώσ' εἶδε II, i. e. κῶ σ' εἶδε (ita Blass², Md., Mss., W., Koenen² 80) : κῶς εἶδε Diels ap. Reitz.³ propter schol. ('se o pronome [...] estivesse de facto presente, seria de esperar, na sequência, um vocativo, o não o apositivo φῶρα' Md.³ 92, cf. iam Marzullo 141 s) | ad εἶδε (trisyll.) vide Cant.¹ 69 ('non è da considerare un omerismo [...], poiché nei 14 casi omerici nulla autorizza a preferire la forma trisillaba') || 8 suppl. (dub.) D.¹⁻², recce. Marzullo, Md.³, Koenen², vide locos supra alla-

Αἰσχυλίδῃ πολέμει·
 10 ἐκείνος ἡμερσέ[]ης,
 πᾶς δὲ πέφηνε δό[λος].
] . . [

°197 (Adesp. iamb. 58 W.)

οὐ γὰρ μὰ τὸν Καδμίλον

°197 HERODIAN. Π. καθολ. προσ. cod. Vindob. hist. gr. 10 f. 5^v, cf. [ARCAD.] p. 63, 7s Schm., vide ad fr. 164

°196 11 ad φηγεδο sscr. φα/. . . σ/ (ita Schwartz) : φαν[ε]ρός (ἔστιν) expl. Diels ap. Reitz.³ 862, iure obl. Blass² 347

°196 11 Carm. conv. 20, 2 P. τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος | Herodot. 3, 158, 1 πάντα τὸν δόλον . . . ἐξέφαινε, cf. θ 282 πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦε

°197 Herond. 7, 120 οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἐστίνην (init. choliambi), Aeschr. AP 7, 345 (1 G.-P.). 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν' (item)

tos (ad rem cf. Lilja 151s) : γ[ρ]ά[σ]ου dub. Wilam. ap. Reitz.³, rec. D.¹⁻⁴, Edm., Coppola³, Adr., Treu, Sn., cf. Aristoph. 892 Edm., Eup. 242 K., Arist. Pr. 879a 23 al. : τ[ρ]ό[σ]ου (nisi β[ρ]ό[σ]ου) Cant.¹ 38, rec. Mss., iure obl. Md.³ 91 | πνεῖν alia significatione B 536 μένεα πνεύοντες, Hes. Th. 319, Herond. 8, 58 | ad φῶρ cf. fr. 2, 2 | de κνῆρει cogit. Crönert 509, vide ad fr. 14 et 118 | in fine [δὲ νῦν Reitz.³ quem omnes fere secuti sunt : [δ' ὅτε Edm. : [δ' οὐ κως Cant.¹ || 9 Αἰσχ. nomen sycophantae Lys. 12, 48, sed hic ft. patronymicum ironice fictum, vide ad fr. 42a, 1; 126, 1; 177 | πολεμει Π, unde πολεμεῖ Reitz.³, rec. D.¹⁻³, Coppola³, Cant.¹, Treu, Adr., Md., Mss., Marzullo, Sn. (-μέει) al. : πολέμει (ut imper.) Blass², rec. W., Koenen, necnon (ut imperf.) Edm. ('he was at war with the potter Aeschylides') || 10 ἡμερσέ[Π (unde abicienda videntur σ' ἡμ[α]ρ [ἐξέ- λεγξεν dub. Diels ap. Reitz.³, σ[ημ]υ[ρ] [—υ—υ—υ]ης D.¹⁻², ἡμ[α]ρ[τεν γὰρ]ης Coppola³, σ[ημ]υ[ρ] [ον —υ—υ τῆς πόρην]ης Cant.¹) : ἡμερσέ[ν σε —υ—υ]ης Blass² (qui in]ης genetivum e verbo pendentem cadere vidit), rec. D.³, Adr., Treu, hinc ἡμερσέν [σε παρθενή]ης R. B. Onians ap. Edm., ἡμερσέ[ν σε τῆς ἀπαρτί]ης W. (rec. Sn.) : ἡμερσέ[ν με] . ης Marzullo 142 ('la personale indignazione del poeta impone με') | ἀμέρδω epicum (θ 64, [Hes.] Sc. 331, H. Cer. 312 al.) || 11 suppl. Diels ap. Reitz.³ : λό[γος] Edm. (de fine carminis cogitans), sed de δ. non est dubitandum (perperam etiam Blass²)

°197 poeticum fragmentum (haud recte διὰ pro μὰ legebat Hunger) agn. W.² 198 (coll. Herond. et Aeschr. ll. cc.), qui postea (IEG I, 165) Hipponactis esse susp. ('si Herodianus modo Καδμ- modo Κάσμ- in exemplari invenit (cf. fr. 92 [= 95], 11 v. l.)') || ad οὐ γὰρ μὰ simm. vide J. Werres, Die Beteuerungsformeln in der attischen Komödie, Bonn 1936, 21 ss | de Καδμ. vide ad fr. 164

FRAGMENTA

°198 (*151 a W.)

(I) [DIOGEN.] 5, 69 (CPG 1, 264, 13s L.-Schnw.) (≈ APOSTOL. 18, 30 [2, 725, 3s], MANT. PROV. 1, 95 [2, 758, 16s], HESYCH. κ 4776 L., SUDA κ 1902 Adl.) *Κωδάλου χοϊνιξ*· ἐπὶ τῶν μεγάλους μέτροις κεκορημένων (ὡς μείζοσι μέτροις κεκορημένου ἀγορανόμου Hesyeh.). || (II) SUDA (κ 2212 Adl.) (≈ ZON. 1273 T. [bis]) *Κωδάλου χοϊνιξ*· (κωδαλοῦχος· Sudaē codd., κωδαλοῦ· et mox κωδαλοῦχος· σγοῖνιξ Zon.) μέτρον γῆς (γῆς om. Zon. altero loco). || (III) ATHEN. 14, 624b, vide ad fr. 153

°199 (144 a W.)

TZETZ. ad Chil. 13, 636 p. 602 Leone βύκκων δὲ ὁ βρόχων ἦτοι ὁ ὄνος παρὰ τε Λυδοῖς καὶ τοῖς κατ' Ἑφεσον Ἰωσι λέγεται, cf. Chil. 13, 635—637 Leone Ἀρκτίνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὀμήρου, | καὶ δοῦλος δὲ τῷ ποιητῇ κλησὶν ὑπῆρχε Βύκκων, | δὲν βίκωνα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.

°200 (146 W.; 154 Md.)

HESYCH. ε 2291 L. ἐμβάφιον· δξύβαφον παρὰ Ἰππώνακτι (-πὼν- cod. : corr. Mus. : Ἰπποκράτει Foesius [Oeconomia Hippocratis, Basil. 1561, 124], item Th. Bruno [cf. Alb.] coll. Gal. Lex. Hippocr. 89 [19, 97 K.] ἐμβάφιον· δξύβαφον).

°201 (156 Md.)

SUET. II. βλασφ. 263 p. 63 Taillardat (vide ad fr. °190) παρ' Ἰππώνακτι δὲ καὶ ἐπτάδουλος (fr. °190, 2) καὶ ἐπτάβουλος.

°198 prim. rec. Mss. || Hipponacti trib. Cr.¹ (praeuntibus Schnw. Beitr. 107 et Bernh. Suidae Lex. 2, 311; obl. M. Wiesenthal, Quaestiones de nominibus propriis quae [. . .] in proverbio fuerunt, Erlangae 1895, 39, infirmis tamen argumentis, vide Mss.² 307s), qui poetam censebat 'egestatem hominis descripsisse' (ita fere iam Erasmus [1500] ad Adag. 3211 ['a servo quopiam edaci, cui choenix fuerit altius capax et hac arte fraudarit herum']) || *Κωδ*- (I) Suda et (II) Zon. priore loco : *Κνωδ*- (I) Mant. Apostol. (qui *χοϊνιξ Κνωδ*-) de Codalo vide ad fr. 129e, 2 et 153; *Κώδαλος* Phrygii tibicinis nomen rest. Bgk.⁶ 359 ap. Hedyt. Epigr. 10, 9 G.-P. (*Κώταλος* codd.), prob. Mss.³ 307, ft. recte

°199 prim. rec. W. || Hipponacti vindicavit Schnw. Beitr. 109, qui Lat. *Bucco* cont. ('beim Hipponax kam das Wort vom Esel vor, nach Tzetzes soviel als ὁ βρόχων, vom gierigen Fressen, oder wohl βρόκων, λάβρως ἐσθίων, μασώμενος. Oder wie βρόκος und βρόχος ὁ κῆρυξ vom lauten Schreien? Doch mag Hipponax auch die komische Figur aus dem Kolophonischen Till Eulenspiegel entlehnt haben'), vide Hoffmann, Schimpfw. 7 | cf. Tzetz. Chil. 5, 455 Leone (vide ad πάλμν fr. 1)

°200 prim. rec. Wk. || vox semel ab Herodoto (2, 62, 1), pluries ab Hippocrate usurpata (ThGL 3, 811 D); ad verborum congruentiam inter Hippocratem et Hipponactem vide Dg. St. Ipp. I. 3

°201 prim. rec. Bgk.⁴ (ex Miller, Mél. 425s) || καὶ ἐπτάβ. del. W. (praeunte Whatmough¹ 77), ft. recte, nam Eustath. 725, 29ss, ex eodem fonte ac Suetonius (vide Taillardat, Suét. 22), memorans ἅπερ τῶν τις παλαιῶν ἔθετο παραδείγματα βλασφημιῶν τῶν ἀπὸ ἀριθμοῦ, inter alia τρισεξῶλης, τριπέδων, τριδουλος, τρισκεκορημένος et ἐπτάδουλος, omittit ἐπτάβουλος || ut ἐπτάβουλος interpr. Dübner ap. Miller, Mél. 426 (qui, cum fr. °190 coniungens, ἐπτάδουλον ἐπτάβουλον τε tempt. : <σὺ δ'> ἐπτάδ. καὶ ἐπτάβουλος <ὦν ληρεῖς> e. g. Mein. ap. Bgk.⁴), probb. Md., Mss. 174 ('septuple sot') al. : corruptam lectionem esse susp. Nauck¹ 166, unde ἐπταβού<πα>λος ('cuius maiores omnes Bupalii similes fuerunt, ac possis uti hoc vocabulo ad fr. 75 [= °190] redintegrandum') vel ἐπτα<παλίμ>βολος ci. Bgk.⁴

°202 (151b W.)

EROTIAN. fr. 17 p. 103, 13–16 Nachm. *κοχώνην· οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὁστοῦν, οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχύων, ἐξ ὧν ἐστὶν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς* (deest ap. Nauck). *Γλαυκίας* δὲ (δὲ del. Br.⁶ 607, interpunctione post *Ἰσχόμαχος* transposita) *καὶ Ἰσχόμαχος καὶ Ἰππῶναξ τὰ ἰσχύια.*

°203 (*152 W.; *186 Md.³)

HESYCH. κ 3914 L. *κραιδησίτης· φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος.*

°204 (161 W.; *187 Md.³)

μεταρμόσας

°205 (169 W.; 176 Md.)

HERMIPP. SMYRN. 93 Wehrli ap. ATHEN. 7, 327 c *Ἐρμιππος δὲ ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς Περι Ἰππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητῶν* (fr. 20 Powell; 19 Kuchenmüller) *φάναι· 'οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἐσχατος ἐξέφηνε'.*

°204 Tzetz. Exeg. II. A 15, vide ad fr. 72, 5

°202 prim. rec. Mss. (Erotiani fr. publici iuris fecit C. Daremberg, Notices et Extraits des manuscrits médicaux, 1, Paris 1853, 214) || 'scholiasta si poetae auctoritate uti voluisset, infra, ubi plurimis comicorum poetarum versibus significationem vocis *κοχώνη* illustrat [scil. Aristoph. 544, Eup. 77 et 156, Cratet. 27, Stratt. 53, Eubul. 97 K.] Hipponactis testimonium additurus erat : igitur is, qui cum Aristophane grammatico, Glaucia et Ischomacho Hippocratis interpretibus coniungitur, manifesto glossographus est' Bgk.³ 785 (= Bgk.⁴ 500, cf. iam Bgk.² 615), unde poetae denegaverunt omnes fere cett. Edd. (vide etiam Gerhard¹ 1892, Md.³ 97, Radt¹ 192); non de 'grammatico' tamen neque de 'medico' (ita Dg.⁷ 122s, nam *ἐμπειρικοί* Glaucias et Ischomachus fuisse videntur) agi credo, sed, si non de poeta (ita Br.⁶ 607 et Jung 4 [coll. Herond. 7, 48], necnon Mss. et W.), ft. de Hipponae, vide p. 186 || ad vocem κ. (cf. Poll. 2, 18 et 183) vide Headl.-Kn. ad Herond. 7, 48

°203 prim. rec. Mss. || Hipponacti dedit Schnw. Beitr. 106 || vide ad fr. 6 || hapax, 'mot plaisant analogue de *διασίτης*' susp. Chantr. ap. Mss. 111 adn. 1 (sed cf. DELG 575); vide etiam Redart 45 et 242 adn. 29

°204 prim. rec. Mss. || Hipponacti trib. dub. Mein. 115, deinde Bgk.²⁻⁴ (ad calcem fragmenti 42 [41 Bgk.²] = 72, 5–7) || *μεθ.* hic primum occurrit. de psilosi vide p. XXVII

°205 prim. rec. Wk. || num Hipponax hac voce usus sit (ita Edd. omnes) incertum videtur || de *ῥικης* (Callim. 394 Pf. *ἱερὸς ῥικης* al.) cf. Thomps. GP 272s, Strömb. Fisch. 100s, Frisk GEW 2, 961 *ῥικη* (cf. LSJ s. v. *ῥικης* ['also as fem. (perh. fr. nom. *ῥικη*), *ῥικας ἀγελήδας* Numen. ap. Ath. 7, 320d, 327 b']), non *ῥικης*, Hipponacti trib. Mss. (item dub. Chantr. DELG 1154), sed cf. Md.³ 81

FRAGMENTA

‘HIPPONACTIA’

*206 (*175 W.)

καὶ κνίσῃ τινα θυμῆσας

*207 (*176 W.)

† αναβίος † πλάνῃτι προσπταίων κώλωι

*206 HERPHAEST. 10 (II. ἀντισπαστικοῦ), 2, p. 32, 18–20 Consbr. *δίμετρον δὲ ὑπερκατάλεκτον τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον ἢ Ἰππωνάκτειον, οἶον* [*206]

*207 MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4 (*De iambico metro*), GL 6, 523, 3–9 Keil *De duplici clodo Hipponactio trimetro acatalecto. duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quattuor syllabae sint longae, ut est exemplum hoc: [*207], ‘senes quod omnes rideant cunctos canos’* (cf. Hor. Epod. 5, 57s). *hic enim pes novissimas quattuor suas syllabas longas habet, πταίων κώλωι, cunctos canos*

*206 prim. rec. Wk. || Hipponacti dub. vindicavit Wk., recc. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 235, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, W., necnon Wilam. Textg. Lyr. 30 adn. 1 al. | de hoc metro (cf. testim. 43 et 43a), ap. lyricos (Alcm. 36 P., Alc. 130b V. al.) et tragicos saepe obvio, vide Herm. Elem. doct. metr. 288, Wilam. l. c. (de Ionicis cogitans, cf. tamen GV 250), Koster, MG 232s, Gent. MG 53s, Morelli; ex epodo petitum censet Blass² 341, cf. [Sim.] AP 13, 19, ubi hoc *Ἰππωνάκτειον* hexametro subiungitur || *κνίσῃ* A, *κνίσῃ* DI (rec. Wk.) vox Homericā, cf. fr. 107, 37 | *θυμῆσας* I | ‘verba de vitio suspecta, sed ambigo utrum *τινι* sit scribendum, i. e. *nidore alicui suffire*, an *κνίσῃ* τινά, *adīpes adolere*’ Bgk.⁴ (ad *θυμῶν τινι* cf. Athen. 7, 289e τοῖς ἄμφι Μενεχράτην ἐθυμῶν, ad *κνίσας* cf. Adesp. com. 608 K.) : an *κνίσῃν*? | ad rem cf. Luc. Prom. 19, Antyll. ap. Oribas. 10, 19, 4, necnon Lilja 37ss et 97ss

*207 prim. rec. Wk. || Hipponacti dub. vindicavit Wk., recc. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 226, Fick, Hll., Cr., Hffm., D.¹⁻³, W.; Herondae dub. trib. Kn. 4; ‘finxisse id aliquem metricum et vitae mentio ostendit [vide infra] et detexta pedis clodi vocabulis oratio (*προπταίσας ποδὶ χολῶι*)’ Bücheler 339 (vide ad fr. *208), cf. Mall. Theod. GL 6, 594, 10–12 Keil, qui ad choliambum inlustrandum hoc exemplo utitur : *hic non iamdbum reddidit pedem sextum* (= Terent. Maur. 2401) | cum fr. ²187 cohaerere susp. Bgk.²⁻⁴ (‘videtur [...] poeta his verbis ipse suam poesin describere’ Bgk.²⁻³), utrique fr. 144 (q. v.) subiunxit Bgk.⁴ 465 || *αναβίοςπδδνητηροσπιωνκωλω* A, *αναβίοςιταδνητηροσπιωνκωλω* B (et mox *πωνκωλω* A, *ιτιωνκωλω* B), hinc *αναβίωσα ἀδμητι προσπταίων κώλωι* Putschius (1605), Wk., Gaisf., Bgk.¹ : *ἀναξίβιος ἀδμητι* π. κ. Mein. (‘forsan praestat ἀκμητι’) : *ἀνά μὲν ἔβωσ’ ἀδμητι* π. πώλω Br.¹ 48 (coll. Epier. 9, 4 K. ὡς πώλος ἀδμής) : *ἀναξίως ἀδμητι* π. κ. Bgk.²⁻³ (vel *Ἀνάμιος ὡς ἀδμητι* π. κ., ‘ut Ananias, qui Hipponactis haud dubie fuit aequalis, prior choliambos adhibuerit’, cf. testim. 34), cf. iam Bgk.¹⁰ 13 : *ἀνέβωσα* <...> *ἀδμητι* π. κ. Hart. : *ἀνόλβιος πλάνῃτι* π. κ. Bgk.⁴, recc. Hll., Cr., D.¹⁻³, *πλάνῃτι* tantum Fick (*ἀναγτίω* πλ.), Bücheler (*θανάτω βίος* πλ.), Hffm., Kn. 4 (*ἀνά δριός* πλ. coll. Simia 20, 1 Powell et Adesp. lyr. 7, 3 Powell) : *ἀνδρήμιος* prop. Ebert | de corrept. ‘Att.’ vide p. XXIX, de ischiorrh. (vide p. XXIX) cf. testim. 37

HIPPONACTIA

*208 (*177 W.)

Ἐρμῇ μάκαρ, <σὺ γὰρ> κάτυπνον οἶδας ἐργήσσειν

*208 MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4 (*De iambico metro*), GL 6, 525, 5—14 Keil *De tetrametro brachycatalecto clodo <vel> episcazonte trimetro. tetrametrum clodum brachycatalectum, quod et episcazon trimetrum nuncupatur, fit hoc modo, cum quartus pes debens esse tetrasyllabus duas habeat syllabas, ideo brachycatalectus; clodus propterea, quod ipsum pedem novissimum disyllabum debens habere iambum habeat spondium* : [*208], 'non ut superbas invidiae Carthaginis arces' (cf. Hor. Epod. 7, 5s) *hoc a miuro tetrametro, de quo paulo ante (524, 1—9) tractavi, ideo differt, quod illud novissimum pedem iambum habet. 'mali', hoc vero spondeum, 'arces', illud σχαραις, hoc γρησσειν*

*208 Eur. 674a Sn. Ἐρμῇ, σὺ γὰρ δὴ <—ο—×—> ἔχεις | Ep. Gr. 498 (GV1 1575 Peek). 1 Kaib. ὦ μάκαρ Ἐρμᾶ et Ep. Gr. 974, 3 Kaib. τοῖς μάκαρ Ἐρμεία. cf. [Orph.] Hymn. 28, 2 et 57, 12 | H. Merc. 242 ἐργήσσω (de Mercurio)

*208 prim. rec. Wk. || Hipponacti trib. dub. Wk., rec. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 226, Fick, Hffm., W.; fr. *208—*211 ficta declarant Hll., Cr., Wilam. Textg. Lyr. 30 adn. 1, Kn. 2s al., praecunte Bücheler 321s, qui versus a Plotio allatos 'partim ex vetustis decerptos carminibus, partim fictos in usum metricae disciplinae' esse vidit; si autem de verbis valde, minus tamen de numeris dubitandum videtur | iisdem numeris usum esse Soph. OR 1333 ἔπαισε δ' αὐτόχθινον οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων (= 1352) notavit Mein.; de trimetro cogitt. plerique (vide infra), duce Br.¹ 63s ('Plotius, male sedulus, et ipse vitioso exemplo usus, tetrametrum effecit clodum brachycatalectum sive episcazon trimetrum, quales iambos Hipponactem numquam scripsisse verisimile est'), qui hunc versum inter fr. 1 et 2 (q. v.) inseruit || ἐρμημακαρχαυπνον A, ἐρμημακαρχαυπνον B, unde Ἐρμῇ μάκαρ, κάτυπνον ut trimetrum Br.¹ 64, probb. Keil ('μακρότατε ultima syllaba producta grammaticus pro μάκαρ, quod in versu Hipponactis invenerat, scripsisse videtur, ut tetrametrum efficeret'), Hffm. (κατ' ὕπνον). Kn. 2 : Ἐρμῇ μακά<ραθ' ὅς> καθ' ὕπνον Putschius (1605), rec. Wk., Bgk.¹⁻³ : Ἐρμῇ μάκαρ, <τὸ γὰρ> (vel <τὸ καί>) κατ' ὕπνον (vel κάτυπνον) Mein., probb. (σὺ pro τὸ reponentes, ut iam Schnw.⁶ 1377s commendaverat) Hart. 226 (nisi quod Ἐρμῇ / μάκαρ <σὺ γὰρ> ad trimetros restituendos scripsit), Bgk.¹, Fick, W. ('fort. potius κάτυπνον' W. IEG 2, 177; 'an <ὅς καί> et mox 'et vigilem sopire'? W.¹) | de μάκαρ vide fr. 5 | ἐργήσσειν (et mox τρησσειν) A, ἐρησσειν (et τρωσειν) B, unde ἐκρήσσειν Putschius, Wk., Bgk.¹ : corr. Mein., qui ἐργ. (verbum intrans. ['vigilare'], ap. Hom. aliosque epicis pluries obvium) etiam activa vi (cum κάτυπνον) hic accipi posse susp. : ἐκπρήσσειν prop. Mein., de Argi nece intellegens ('tu dormientem interficere nosti', ad ἐκπρ. coll. Soph. OC 1065), prob. Br.¹ l. c. | cf. Ω 343s (= ε 47s, ω 3s) τῇ (scil. ῥάβδῳ) τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει (scil. Mercurius) / ὃν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτὲ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει | ad οἶδα cum inf. cf. Α 343. II 241, Arch. 120 W.

FRAGMENTA

*209 (180 W.)

ὁ Κιθαριῶν Ἀνδίοισιν ἐν χοροῖς βαρχῶν

*210 (181 W.)

†πισσενητλσαντης†

*209 MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4 (*De iambico metro*), GL 6, 523, 10–17 Keil *De amphicollo Hipponactio trimetro acatalecto. amphicolium Hipponactium* {clodum} <trimetrum acatalectum> (ita Keil, nam clodum addi non poterat a Plotio 'qui amphicolium, nisi potius amphicholium scripsit, a χολός derivari voluit', cf. linn. 18–21) fit hoc modo, cum ex utraque parte iambici trimetri, prima et novissima, clodum sit metrum. in prima clodum est, cum in secundo loco debente poni iambo vel tribrachy vel anapaesto spondeus vel dactylus ponatur, sic et in novissima, quale est hoc exemplum : [*209], 'vos istaec intro auferte, abite iam nostri' (cf. Ter. Andr. 1), vide etiam pp. 545, 16 – 546, 1 ubi nullo Graeco exemplo adhibito de eodem amphicollo Hipponactio tractatur

*210 MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 9, GL 6, 540, 12–16 Keil *De dimetro brachycatalecto clodo Hipponactio ionico maiore. ionicum maius dimetrum brachycatalectum clodum Hipponactium fit spondeo* <iambo> {clodum} et una syllaba, ideo brachycatalectum <clodum> (ita Keil) ut [*210], 'recte dedere'

*209 prim. rec. Wk. || Hipponacti dub. trib. Wk., rec. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 235, Fick, Hffm., numeros tantum (× — — — — — × — — — — —) W.; fictum esse censent nonnulli (vide ad fr. *208) | 'apertum est metricos non intellexisse huius versus rationem, cuius numeros lyricos esse ab ionico minori incipientes neminem latebit' Mein.; metrum aliter expedire conati sunt nonnulli (vide infra) || οκταρχωναιδιοισιν A, οκτιολρχωνλιδιοισιν B : ὁ Κιθαριῶν Emperius 457 (ὁ K. εἰδίοισιν ἐν χ. β.), Ἀνδίοισιν Gaisf. (ὁ χαίρων Ἀνδίοισιν ἐν χ. β.) in Plotii edit. (1837), unde ὁ K. A. Mein., Keil, necnon Bgk.²⁻⁴, qui tamen χοροῖσι scripsit ('quamvis adversante metrico [. . .], est enim tetrameter ionicus brachycatalectus', cf. iam Bgk.¹⁰ 15), probb. Hart., Renner 1, 216, Fick (*Βαρχεῶν*), Kn. 2 : οὐκ ἄρχων αἰδοίοισιν male doctus vir ap. Gaisf. l. c. : ὁ (vel οὐ) Κίων A. Schnw.⁴ 141 (coll. Athen. 14, 624b, sed vide ad fr. 153) : ὦ Χτε χαίρων Ἀνδίοις χ. Βάρχων ut choliambum Br.¹ 43 (ad Bupalum 'semivirum choris gaudentem' referens, coll. Eustath. 1431, 48, ubi Βάρχος idem esse ac Κύβητος videtur) : ὁ <δὲ> (vel ὦ) K. A. ἐν χοροῖσι Βαρχήων (vel Βαρχεῖων) ut tetram. troch. Hffm.

*210 prim. rec. Wk. || Hipponacti dub. trib. Wk., rec. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 235, numeros tantum (× — — — — —) W. | vide ad fr. *208 || ut supra A, πισσηπασαντης B, hinc πισσεντσαντης Putschius (1605), Wk. ('utrum hoc vocabulum corruptum sit, an ex genere compositorum comicorum, alios videre velim') al. : Πισση παρ' αὐτήν prop. Mein., ad Latinum exemplum revocans ('Πισση [. . .] Hipponax (si haec Hipponactis sunt, nec aliunde translata) fort. dixit ea significatione, quam memorat Servius ad Virg. Aen. X 179' Bgk.³, cf. iam Bgk.²) : πίσσαν πάσαντες Br.¹ 38 coll. fr. 54 : Πισση παρασάγγης Hart., ut dimetrum brachycatalecticum (cuius schema recenset Servius, vide fr. *214) : πίστ' ἐξετίσαντες Bgk.⁴, qui fragmentum Hipponacti abiudicandum censet ('metricus graecus vel aliunde deprompsit vel ipse concinnavit; quae de numero versus dicit, plane inepta sunt [. . .], quomodo eiusmodi versus clodus fieri aut dici potuerit ignoro. Neque convenit Latinum exemplum, quod est iambicum penthemimeres ex trimetro aliquot ut videtur decerptum')

HIPPONACTIA

*211

οἱ θεοὶ τᾶποινα Ταντάλῳ δόντες

*212

MAR. PLOT. SAC. Ars gramm. 3, 4, GL 6, 520, 17–21 Keil *De dimetro acatalecto clodo Hipponactio. Hipponactium dimetrum acatalectum clodum iambicum fit hoc modo, cum paenultima syllaba pedis quarti simplicis longa sit, cum {iambico} deberet esse brevis* : †χαῖρε ὦ Λεσβία Σαπφῶ, 'salve o Lesbia Sappho'†.

*213 (178 W.)

SERV. De centum metris 1, 7 (*De iambicis*), GL 4, 458, 18s Keil *De Hipponactio. Hipponactium constat trimetro catalectico, ut est hoc 'doctis Thalia vatibus favebit'*.

*214 (179 W.)

(I) SERV. De centum metris 7, 1 (*De ionicis a maiore*) GL 4, 464, 5–7 Keil *De Hipponactio. Hipponactium constat dimetro brachycatalecto, ut est hoc: 'palmam cape victor'*. || (II) Prolegom. Schol. Pind. Ol. 1 (1, 13, 8s Dr.) τό θ' Ἰππωνάκτειον ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.

*211 MAR. PLOT. SAC. Ars Gramm. 3, 4 (*De metro trochaico*), GL 6, 529, 25–27 Keil *De trimetro catalectico <clodo>. trimetrum catalecticum clodum est tale, quale superius, sed paenultima syllaba longa pro brevi* : [*211]

*211 prim. rec. Wk. || Hipponacti dub. dedit Wk., rece. Bgk.¹⁻⁴, Mein., Hart. 235, Fick, Hffm.; 'non dubito quin a grammaticis fictus sit' Keil, item Bücheler 341 al., vide ad fr. *208 || ὀθεοῖται οἰνωται πανταυοῖοντες A, ὀθεοῖται οἰνωται πανταυοῖοντες B, hinc ut supra Putschius (1605) : οἱ θ. τὰ λοιπὰ Gaisf. in Plotii edit. (1837), rec. Bgk.²⁻³ ('intelligenda sunt Pelopis membra') : οἱ <δὴ> θ. τᾶποινα (vel τὰ λοιπὰ) ut choliambum Br.¹ 76, prob. Kn.¹ 20 (qui etiam οἱ <γάρ>) : οἱ θ. τὰ κοινὰ Keil : οἱ θ. τὰ δειπνα dub. Bgk.⁴ (rec. Fick), def. J. E. Hylén. De Tantaló, Uppsala 1896, 23ss coll. Pind. Ol. 1, 56ss, Eur. Or. 4 al. : ὦ θεοί. τάλαντ' ἄποινα ut choliambum Hffm. (τάλαντ' ex τάλαντα vel τάλαντι, cf. fr. 18)

*212 χαίρουσας ἐφ' ἑξασφῶ σωλεο lesbία σαφῶ A, χαίρουσας ἐφ' ἑξασφῶ σωλεο lesbία σαφῶ B, ut σωλεο lesbία σαφῶ C, hinc ut supra Keil, qui tamen haec verba corrupta esse negat ('utrumque versum a grammatico, cui vitia metri tribuenda sunt, fictum esse apparet') : χαῖρ' ὦ <σὺ> Λεσβικά Σαπφῶ σωλεο Lesbía Sapphō Putschius (1605), probb. Bgk.⁴ 491 (qui versum plane fictum censet), Kn. 2, necnon Br.⁶ 608, qui Hipponactis Sapphonem ap. Diphilum comicum salutantis (vide testim. 55) hunc versum esse ci., prob. Kn. 2 adn. 1 : 'an ὦ delendum?' Ebert

*213 prim. rec. W. || hoc metrum (cf. Arch. 191 W. al.) tetrametro iambico catalectico (cf. fr. 120) subiungit Asclep. AP 13, 23 (33 (G.-P.)), hexametro [Sim.] AP 13, 20, archilochio [Sim.] AP 13, 26

*214 prim. rec. W. || de hoc metro (x — — — —) vide ad fr. *210

FRAGMENTA

SPVRIA

°°215 ([64] W.)

χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός

°°216

εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἤρχεν Ἑρμίας

°°215 (I) STOB. 3, 29, 42 (3, 635, 13s Hense) *Ἰππώνακτος*· [°°215] || (II) APPEND. VAT. 2, nr. 53 Sternbach (cf. Pintaudi) *Ἰππῶνας ἔφη*· [°°215] || (III) ARSEN. 18, 41d (CPG 2, 729, 16 L.-Schw.) [°°215]· *Ἀημόνακτος*

°°216 (I) SVDA (f. 3040 Adl.) *Ἑρμίας, ὁ εὐνοῦχος, Ἀταρνέως . . . οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην καὶ τὴν θετὴν θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ι· ἐν γὰρ τοῖς τοῦ Ἰππώνακτος στίχοις ἱαμβικοῖς εὖρηται στίχος οὗτος (οὕτως codd. : corr. Kust.)*· [°°216] || (II) HELLAD. ap. PHOT. Bibl. 279 p. 530a 34s B. *τῆς δ' Ἀταρνέως, πόλις δ' αὐτῇ Θρακίας (Μυσίας Mein., sed Photius in mente Ἀτάνης / Ἀτράνης ft. habuit, cf. Pape-Benseler 168),* [°°216] || (III) CHOEROB. (? cf. An. Ox. 2, 210, 15s Cramer) ap. ET. MAGN. 376. 21–27 *ἔστι καὶ Ἑρμίας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπατος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην . . . ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν Ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς παρ' Ἀριστοκλεῖ (Ἀριστοτέλει codd. : corr. Mein. 176, error e praecedentibus haustus videtur)*· [°°216]

°°215 prim. rec. Wk. || alienum ab Hipponacte (id quod temere donegat Adr. 16s), poetae recentiori propter vocis *χρ.* vim tribuendum (cf. Fränkel, Wulf³ 19); Herondaesse susp. Mein. (prob. Cr.), choliambographi cuiusdam Alexandrini Kn. 6 ('style and subject are most akin to [Cercidas]) et Md. XLVIII ('estilo e conteúdo melhor se ajustam a um choliambógrafo moralista da escola de Fénix'), poetae comici Sitzl.⁷ 1045 (qui *μηδὲ εἰς / ἀργός* prop.), 'fort. Demonactis philosophi' W. | *versui κέρδαιν', ἑταίρε, καὶ θέρονος καὶ χειμῶνος* (Anon. chol. 28 Bgk.⁴; Adesp. com. 1255 K.), quem Hipponacti tribuerat Bgk.¹¹ ('si iambographi est, Hipponactis vel Ananiae' Mein. 174), subiunxit Br.¹ 69 adn. 1 ('ad lucrum faciendum Bupalum incitare videtur') || *φευγέτω σε μὴ δὲ εἰς χρόνος ἀργός* (II) || *μηδ' εἰς* prop. Herm. Elem. doctr. metr. 143, prob. Br.¹ 48 ad hunc hiatus cf. Herond. 1, 43 *μηδὲ εἰς* (vide etiam vv. 45, 48, 73), necnon Epich. 283 et 285, 3 Kaib., Cratin. 302, 2 K., Ar. Ran. 927 al. (vide Curtius, Leipz. Stud. 16, 1883, 191) | ad *ἀργός* (= Homeri *ἀεργός*) cf. Mss. 139 adn. 2

°°216 propter temporum rationem Hipponacti abiudicandum (ad Hermiam, Atarnae tyrannum, Aristotelis discipulum et amicum, vide Hopfner 407s. I. Düring, Aristotle in the Ancient Biogr. Tradition, Göteborg 1957, 272ss), errorem inde ortum dicit Wk. 3, 'quod epigramma istud (. . .) et metro Hipponacteo est et sensum iambographorum acerbum refert', sed vide Dg. St. 1pp. 1. 2 adn. 46; Aristoteles ille Peripateticus, qui frequenter Hermiam laudavit, hunc versum, 'quem ex celebri illis temporibus carmine petiitum esse probabile est, incertum quam ob causam orationi suae inseruisse putandus est' Mein. 175; Helladio trib. Förster, Hermes 14, 1879, 469–472, Theocrito Chio (qui notissimum in Hermiam derisorium epigramma scripsit, cf. App. Anth. 2, 46 Cougny [D. ALG 1³, 127]) Brecht 7 adn. 38 || *ἐκτομίας ὢν κ. δ. ἡρξεν Ἑρμίας* (II). *Ἑρμίας* praetulit Br.¹ 217 ('solemnis scriptura nominis', cf. L. Dind. ThGl 3, 2042 B. contra grammaticorum sententiam *διὰ τοῦ ι χρ.*)

Ἀπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἵκεο καθ' ἱρὸν ἢ Σκύθας ἀφίξεαι

°°217 (I) 1 AR. Ran. 659–661 (ΔΙΟΝ.) Ἀπολλον – ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις. / (ΞΑ.) ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; (ΔΙΟΝ.) οὐκ ἔρωγ', ἐπεὶ / ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμι-
μνησκόμεν. || (II) SCHOL. Ar. Ran. 661 ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί
λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῷ. [°°217, 2s] ||
(III) TZETZ. ad Ar. Ran. 659a (p. 874 Koster) εἰς ᾧδὴν τοῦτο μετέτρεψεν ἐκ στίχων
συντεθειμένην Ἀνανίου ἱαμβογράφου, ἥτις ἐστὶν αὐτῇ. [°°217]. ἱαμβον δὲ Ἰππώνακτος
τὸν Ἀνανίου λέγει συγχυθεὶς δῆθεν ὑπὸ τῆς ὁδόνης τῶν πηγῶν

°°217 prim. rec. Wk. || Hipponacti dederunt Wk., Schnw., Bgk.¹, Mein., Ananio
recte Bgk.² 616, rell. Edd. | scholiorum enarratio inanis videtur (etsi a permultis
probatur, cf. etiamnunc Koster³ 301), 'Aristophanes quidem (...) lapsu memoriae
potuit Hipponactem pro Ananio nominare; verum apparet e fr. 2–3 huius iambos
interdum illius nomen tulisse, fort. quod pauci erant et Hipponacteis subiungi sole-
bant in voluminibus' W. IEG 2, 34 (ita fere iam Wk. 109, Br.¹ 217, Flach 571 al.;
'Hipponax' quasi quoddam 'collectivum nomen' (E. Schwartz) fuit, vide Dg. St.
Ipp. I. 2) | Ἀνανίας male pro Ἀνάτιος scripsisse schol. et Tzetzem (cf. etiam testim.
53 et 53a) Hebraei illius prophetae nominis male memores susp. Br.¹ 79 (item W.),
sed Ἀνάτιος falsa genitivi Ἀνανίου interpretatione natum esse probabilius (Fick⁴ 243
adn. 1), simili modo Ἄρτος pro genuino Ἄρτας vulgabat (cf. Bonanno, MCr 4,
1969, 18ss) || ad rem vide Kn. 66s adn. 1 et Dg. LG 76s; de invocandi formula cf.
fr. 1s, H. Ap. 179ss al., vide Jung 33, Kleinknecht 89 || 1 κὸν Mein. FCG 4, 713
adn., probb. Bgk.¹, Fick, Kn.; ὅς που ironice dictum ('qui, nisi fallor') ut Alc. 325, 2
V., Anacr. 1, 4 Gent. (Burz. LG 245) || 2 θείαν codd. (Wk., Schnw.): corr. Mein.
FCG 1. c.; de Apollinis migrationibus cf. Müller, Dorier 1, 269ss, Roscher, Mythol.
Lex. 1, 1, 425ss || 3 ἵκον codd. (ἵκον (III) U), rec. Wk., Schnw., Bgk.¹⁻⁴ al.: corr.
Fick (ἵκεν Hll., Cr., D.¹⁻³, Adr., Sn. al.): ἵκεῖ Mein., sed ad accentum vide Kühner-
Blass 2, 85 adn. 3, Schwyzler, GG 779, Vendryes 126 | καθ' ἱερὸν ἢ (II) Θ (recc.
Bgk.²⁻³, D.¹⁻³ [κατ'], Adr., Sn.): καθ' ἱέρ' ἢ (II) V, rec. Wk., Schnw., Bgk.¹, obl.
Mein. ('neque propter ἦ ferri potest neque propter mensuram vocis ἱερός, cuius
prima syllaba non videtur produci posse nisi in pede dactylico'), qui κατ' ἱερὰ πρὶν
prop. (recc. Hll., Cr., nisi quod ἱερὰ praetulerunt): καθ' ἱερῶν ἢ (III), ita scripserat
Bgk.⁴ 501 ('sive κατ' ἱερῶν', quod rec. Fick), fort. genitiv. pro accusativo explican-
dus est ex locutione καθ' ἱερῶν ὁμνῆναι Koster ad (III), vix recte: καθ' ἱερὰ, κοῦ
Fritzsche (teste Bgk.⁴) : κατ' ἡέρ' ἢ Heck.¹ 486, hinc κατ' ἡέρ' ἢ Hart. 240 (ἢ iam
Preller, Griech. Mythol. 1, 393), qui in fine ἀφίξει πρὶν malit: κατ' ἱερὰ καὶ vel
τί prop. Kn. 66: 'possis εἰ vel μὴ . . . ' W. | ad ἱερὸν 'templum' cf. Herodot. 2, 112, 2
al., ad ἱ- pro ἱε- cf. e. g. Sem. 7, 56 et 24, 2 W.; ad ἱ. καθ' ἱ. cf. A 484, ω 13
al. | Σκ. ἀφ. ft. idem fere fuit ac ἐς κόρακας ἐλθεῖν, ironice autem ad id, quod
(ἀπο / ἐπι)σκηθίζειν dicebatur (cf. inprimis Herodot. 4, 64, vide Kretschmer,
RE 2 A, 1921, 936), adludens | ἀπίξαι Mein., probb. Heck.¹ 486, Fick (ἀπί-
ξεαι), Kn., de psilosi ap. Ananiam non constat (cf. fr. °°219, 1 et 3, necnon Anan.
5, 5ss W.)

FRAGMENTA

°218 (Anan. 2 W.)

χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα

°219 (Anan. 3 W.)

εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὴν
καὶ σῦκα βαῖα καὶ δὴ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίης χ' ὅσον τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

°218 HERACLID. PONT. (? ita permulti duce Valek., cf. fr. 163 Wehrli ap. Athen. 14, 624c–625b, sed vide H. B. Gottschalk, Heraclides of Pontus, Oxford 1980, 135) ap. ATHEN. 14, 625c φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας (αὐτοῦ add. A : αὐτῷ Bgk.¹⁻⁴) τοῦτω (ταύτης Casaub.) ποιῆσαι σκολιὰ (σκαῖα codd. : corr. Casaub. [σκόλια], Wk. 56) μέλη, καὶ (καὶ om. A) διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος <ῆ> (add. Casaub. [ita solet loqui Athenaeus de iis quorum incertus auctor]), qui tamen lac. non respuit, cf. Anim. 898 : Κλαζομένιος pro Ἀνάνιος audacter Dalec. 798) Ἰππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις † ἐν ἄλλῳ † (ἐν ἄλλῳ del. Casaub. : Ἰάμβοις <. . . καὶ> ἐν ἄλλῳ Kaib., recce. Gulick, W. al. : ἐν ἀδύλῳ βιβλίῳ dub. Kn. 67 adn. 2) οὕτως [°218]. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος (Carm. conv. 27 P.) : 'οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός'

°219 (I) ATHEN. 3, 78f (de ficis disserens) καὶ Ἀνάνιος ὁ λαμποποιὸς ἔφη· [°219] || (II) STOB. 4, 33, 12 (5, 800, 5–8 Hense) Ἰππῶνακτος· [°219]

°219 2 Polioch. 2, 3s K. ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας / καὶ σῦκα βαῖα || 3 Γ' 53 γνοίης χ' οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν, v 237 (= φ 202) γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις | Theogn. 996 γνοίης χ' ὅσων ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι

°218 prim. rec. Wk. || Hipponacti dederunt Wk., Schnw., Bgk.¹, Mein., Ananio recte rell. Edd. inde a Bgk.² 616 | ad idem carmen ac fr. °219 pertinere censent permulti duce Bgk.², ft. recte || 'aurum celebrat Pythermos, tamquam si reliqua nihil' (Br.¹ 55), ad rem vide Dg. LG 77 | χρυσοῦ dub. Kn. 66 adn. 2, nullo iure | Πυθ. (Ionicum nomen satis frequentatum videtur, cf. Herodot. 1, 152, 1 al.) pro ficto (quasi 'Pythicus Hermes') habet Wk.¹, iure obl. Br.¹ 54s, vide K. Ziegler, RE 24, 1963, 514

°219 prim. rec. Wk. || Hipponacti dedit Wk., Ananio iure cett. Edd. (ita iam Grotius in Stobaei edit. [1623]) | ft. ex eodem carmine ac fr. °217 (q. v.) petitum || 1 καθείρξει (II), unde καθείρξειεν Mehlhorn (1827) : 'forsan κατείρξει' Mein. 133, rec. Fick : κατήρξε male Br.¹ 55 coll. Hesych. κ 1786 L. (ubi κατήρξε corruptum pro κατείρξε videtur) | δόμῳ Ahrens² : 'an δούμοις?' W. coll. fr. 42, 2, vox tamen δούμος hic minime convenit | πολὺν Grotius, recce. Wk., Fick : πολλὸν Mus. in edit. Athenaei (1514), probb. fere omnes, cf. Anan. 4, 1 W. : συγχόν Ahrens² coll. Suda σ 1699 Adl. συγχός· χρυσός, ὁ πολὺς (prob. Renner 1, 216) : ἄλις Kn. 68 adn. (δόμοις' ἄ.) πολὺν tamen neque temptandum neque traiciendum (καθ. ἐν δόμοις πολὺν χρ. Mehlhorn), nam πολὺς a Ionicis quoque auctoribus usurpatur (cf. Arch. 168, 3 et 172, 3 W., vide Kühlewein, Hippocratis opera, 1, Lipsiae 1895, CXXI–CXXIV), neque metro obstat (Dg. LG 77) || 2 de ficis vide ad fr. 36, 5 | καὶ om. (II) | δύο ἢ (II) SM (iniuria def. Wk.), cf. fr. 66, 1; Herond. 1, 39s χῆμέρας . . . / . . . δὲ ἢ τρεῖς | τρεῖς Meister 871 || 3 γνώη σχάσσοντας (II) (ubi latere γνοίης χ' ὅσον vidit Schnw., quod recepi, cf. Theogn. l. c.), γνόη χ' δσφ (I), recce. Edd. fere omnes : γνόη

°°220 ([182] W.)

γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν·
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.
 ὅστις δὲ † τρυφερῶς † τὴν γυναικ' ἄγει λαβών
 < >

- 5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

°°220 (I) Stob. 4, 22, 123/124 (4, 546, 22 – 547, 6 Hense) *Ἰππώνακτος*· [°°220] || (II) Arsen. 5, 24c (CPG 2, 338, 29 – 31 – 339, 9 – 11 L.-Schnw.) [°°220]· *Ἰππώνακτος* χ' ὅσον Salm. (recc. Schnw., Mein., Hart. al.), hinc 'an χ' ὅσον?' Mein. (prob. Br.¹ 54), γνοίη κόσον Kn. 68 : γνῶης χ' ὅσον Jacobs² 105, rec. Wk. (sed γνῶης recentior forma videtur, cf. Schwyzler GG 795) | κρείσσω (II) S, κρείσσων (II) M, κρείσσον (I) A, unde κρέσσον Grotius, vide ad fr. 12

°°220 prim. rec. Wk. || vv. 1–3 tantum (vide infra) Hipponacti concessit Schnw., iambographo omnia abiudicavit Mein. FCG 4, 714, cui iure omnes fere assentiuntur, nam hi versus ab Hipponacte omnino alieni, cum propter metrum ('the first four verses all contain rhythms impossible in any early Ionic writer' Kn. 5 adn. 1, cf. Kn.⁵ 19s; Porsoni legem v. 2 violari iam notaverat Mein. l. c.) tum propter sententias, quae cum comoedia, maxime nova, congruere videntur (cf. Men. Dysc. 64–68, Epitr. 735–741, fr. 714 Kō.-Th. al.); Stobaei *Ἰππώνακτος* sanum esse, Hipponactis autem locum intercidisse (una cum lemmate, quod ad versus superstites pertineret) censet Hense (prob. Edm. FAC 3 A, 497); duorum poetarum fragmenta in unum coaluisse susp. nonnulli duce Valck. (ap. Gaisf. [1822]), qui vv. 4–6 cum praegressis non cohaerere vidit (non est tamen cur de diversis poetis cogitandum sit, modo post v. 3, vel potius post v. 4 [vide infra], lac. conicias); vv. 1–3 comico cuidam, vv. 4–6 Hippothoonti (quem pro tragico habet Nauck, TGF⁹ 828s, pro didascalico Haupt³ 252, vide P. Maas, RE 8, 1913, 1924s; de nomine dubitat Hense, Stob. 3, 589s adn. 13, cui Hippothous praefendus videtur) trib. Mein. l. c.; huic Hippothoonti totum fr. dedit Bgk.²⁻⁴, vv. 1–3 Nauck (= Hippoth. 6); poetae comico contra vv. 4–6 adscripsit Cobet, Mnemosyne 2, 1853, 248, totum fr. inter ἀμφισβητήσιμα recc. Kock et Edm. (= Adesp. com. 1204) || 2 cf. [Men.] Sent. 148 Jaekel *γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, οὗ τὰ χρυσία* | *ἐνδον* λ. suspectum : *ἔδον* λ. Haupt², probb. Hll., Cr., D.¹⁻³, Edm., W. al., hinc *ἔδνα* λ. Bgk.⁴ : *ἐς δόμους ἄγειν* Mein. in edit. Stobaei (1855) : *ἐν δόμοις λαβεῖν* prop. Bgk.³ : *ἐνδίκον λαβεῖν* T. G. Tucker, CR 18, 1904, 384 (coll. Eur. 1061, 1s Nauck², ubi *ἔνδος* pro *ἐνδίκος* praebent Stobaei codd. SM, *ἐνδον* cod. A) || 3 *οἰκίην* Schnw., prob. Bgk.¹ || 4 *δὲ τρυφερῶς* codd. (sed '-ρῶς ex -ρὸς? corr. M¹) et 'μὴ supra lin. add. M² Hense), *δὲ τρυφερός* Trincav. : *δ' ἀτρυφῆρος* Grotius in edit. Stobaei (1623), item Kn. l. c., Edm., cf. Eup. 69 K. : *δ' ἀτρυφῆρος* Grotius, item Cobet l. c., Hense ('licet alibi averbium hodie non legi videatur') : *δ' ἀτρυφῆρον* γυν. Wk. (c. m., *τὴν* omittit non debuit) : {δὲ} *τρυφῶσαν* Mein. l. c. (praeunte Wk., qui 'participium [. . .] τρυφῶσαν, sed significatione contraria' desiderare dicit, lac. post v. 4 non admissa), recc. Bgk.¹⁻² (δὲ tamen servato), Hart. 229 : *δὲ τρυφεράν* Bgk.³⁻⁴ : *δὲ τρυφερῶς ζῆν γυναικ' εἰργεῖ λαβών* F. G. Schmidt, Krit. Stud. 1, 153s, prob. Nauck ('sed λαβών dubito num ferri possit') : *δ' ἀνεν τρυφῆς* Bl. Adv. com. 276 | lac. post v. 4 posuit Mein. l. c. ('duo ad minimum versus excidisse statuatur'), omnes fere probb. ('ζῆῶσαν vel quid simile') Haupt² || 6 versus ab interpolatore additum censet Nauck² ('nescio an aliunde Gnomologus adsumpserit' Hense) | *βεβαίαν* <τ> Mein. l. c. : *βέβαιον* Bl. Adv. 63, prob. Herw. Coll. 218

FRAGMENTA

Grammaticum fuisse nomine Hipponactem nonnulli consentiunt (inprimis Wk. 2, Br. ² 351, Bgk. ⁴ 500s, vide ad fr. ^o202) uno teste Athen. 11, 480f *Γλαύκων δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Κυπρίους φησὶ τὴν κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἰππῶναξ δ' ἐν Συωνήμοις οὕτως γράφει· ἄλεισον, ποτήριον (ποτ. del. Kaib., ft. recte), κύπελλον, ἀμφωτὶς, σκύφος, κύλικις, κώθων, καρχήσιον, φιάλη*, ubi tamen *Ἐρμῶναξ* pro *Ἰππῶναξ* reposuit Dobree (Advers. 3, 113), Hermonactem glossographum significans, cuius *Κρητικαὶ Γλώσσαι* alibi ab Athenaeo laudantur (53 b ἐν *Γλώσσαις*, 76 e ἐν *Γλ. Κρ.*, 81 f et 267 c *Ἐρμων* [sic] ἐν *Κρ. Γλ.*): quae coniectura probabilis videtur, quamquam Hermonactem *Περὶ Συωνήμων* scripsisse non constat (ita obl. Gudeman, RE 8, 1912, 900, sed quae idem addidit, 'zumal ein Glossograph Hipponax im Hippokrates-Lexikon des Erotian p. 19, 6 erscheint', fundamento carent), vide Athen. 11, 502b, ubi ad aliud quoddam *ποτηρίον* εἶδος inlustrandum (i. e. *χόννος*) Hermonactis illius auctoritas rursus adducitur. — medicum fuisse Hipponactem nomine (vide ad fr. ^o202) opinantur nonnulli ex Aet. 5, 7, 3 (= [Plut.] Mor. 905e et Gal. 14, 324 K.) *Ἰππῶναξ παρὰ τὸ συνεστός (συνεστῶς ἢ Aet. et Gal.) καὶ ἰσχυρόν ἢ (ἢ omm. Aet. et Gal.) παρὰ τὸ ῥευστικόν τε καὶ ἀσθενέστερον σπέρμα* (scil. οἶται ἄρρενα καὶ θήλεα γίνεσθαι) et 7 (= [Plut.] 905f et Gal. p. 325) *Ἰππῶναξ, εἰ μὲν ἡ γονὴ (γυνή Plut.) κρατήσειεν, ἄρρην, εἰ δ' ἡ τροφή (ἔλη Gal.), θήλην*, ubi *Ἰπποκράτης* pro *Ἰππῶναξ* prop. Wachtler coll. Hippocr. De sem. 6 (cf. Diels-Kranz 1, 387), at utrobique legendum esse *Ἰππων* suasit Censor. 6, 4 *ex seminibus autem tenuioribus feminas, ex densioribus mares fieri Hippon affirmat* (cf. K. Biersch, Wesen und Entstehung des Sexus im Denken der Antike, Stuttgart — Berlin 1937, 26ss; ad horum nominum confusionem cf. H. Diels, Elementum, Leipzig 1899, 63). — pro verbo *ἰππων* falso nominatur Hipponax schol. Hom. A 3 ap. An. Par. 3, 115, 30–33 Cramer *κακῶς δέ τινες μεταγράφουσι 'πολλὰς δ' ἰφθίμους κεφαλὰς', ἵνα περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγει κεφαλὰς, ὥς Ἰππῶναξ 'ξανθὰ κάρηνα' ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τοὺς ἰππους*, ubi error librarii pro *ἰππων* *ξανθὰ κάρηνα* (= I 407) manifestus videtur (perperam hoc hemistichion, ut 'ex Parodiis petitum', Hipponacti trib. Bgk. ¹ 887, errorem notavit Schnw. Beitr. 8s).

Dubiis nisi nullis indiciis permulta aliorum poetarum fragmenta Hipponacti adscripta sunt. Ananii fragmenta omnia ei vindicat Br. ¹ 76ss, qui Ananium 'nomen plane commenticium' dicit (significans 'hominem uni gaudio et voluptati deditum') ab Hipponacte iocose fictum. Hipponacti Anan. 4 W. (dub.), Anacr. 80 Gent., Sem. 8 et 18 W., Aesch. 361 Nauck² (111 Mette), Phoen. 5 Powell, Adesp. chol. 15 Powell (hoc Hipponacti dederunt etiam Bgk. ⁴ 695 [dub.] et Wilam. SB Berlin 64, 1918, 1163 = Kl. Schr. 2, 158; Ananio trib. Schnw.⁹) dedit Kn. (vide pp. 40, 52, 58, 60), necnon permultas Lydias vel Clazomenias Hesychii glossas (pp. 64s; vide etiam Schm. Hesych. 5, 109s): id quod fieri potest, haud tamen certum videtur. item nonnullas Etymologicorum glossas necnon aliquot proverbia ad Hipponactem rett. Schnw.³ 204s (cf. etiam Beitr. 112), Mein. 174, Br. ³ 730 al. (Hipponactem esse proverbium *Ἰστίη θύει* [Zenob. 4, 44] susp. Wilam. Glaube d. Hellenen, 1, Berlin 1931, 155 adn. 1). lac. ap. Athen. 14, 646e, in qua steterit, si non fragmentum, at certe Hipponactis nomen, ci. Kaib.; versum Tzetzae ad Ar. Ran. 359 falso Hipponacti trib. Koster p. 799, 3 (vide Mss.¹⁴).

TABVLAE COMPARATIONIS*

cum editionibus a Welcker (1817), Schneidewin (1839), Bergk¹ (1843), Meineke (1845), Bergk⁴ (1882; \simeq Bgk.³ [1853], Hart. [1858], Bgk.³ [1866]; = Fick [1888], Hll. [1890], Cr. [1897], Hffm. [1898]), Knox (1929), Diehl⁵ (1952; \simeq D.¹ [1925], D.² [1936], Sn. [1972]), Medeiros (1961; fragmenta quae Md.³ [1969] addidit, asterisco vel litteris A et B notantur), West (1971; \simeq Adr. [1959], Mss. [1962]) confectis.

* priorem partem ita intellige:

1 Dg. = 1, 1 Schnw. = 4, 1 D.³ = 9 Md.
 2, 1 Dg. = 18 Wk.; 2 Dg. = 1, 2s Schnw. = 3a W.
 40 Dg. = 61A Md.³ (cf. 162 Md.)
 79, 17 Dg. = cf. 79 Wk.
 79, 9 Dg. = 55B Bgk.⁴
 79, 17-20 Dg. = 51 Bgk.⁴
 79 Dg. = IV D.³

* alteram partem ita intellige:

2 Wk. = 47, 1 Dg.
 2 Schnw. = 3, 1 Dg.
 2 D.³ = 4ab Dg.
 2A D.³ = 142 Dg.
 2 W. = 4a Dg.
 2a W. = 4b Dg.
 10 Wk. = 42a, 1s + 42b Dg.
 61 Md. = 65 Dg.
 61A Md.³ = 40 Dg.
 61B Md.³ = 135 Dg.

TABVLAE COMPARATIONIS

Degani	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehl ³	Medeiros	West
1	1	1 ¹	1 ¹	1 ¹	1 ¹	44	4 ¹	9	3
2	(1)18	1 ^{2s}	1 ^{2s}	1 ^{2s}	1 ^{2s}	45	4 ^{2s}	10	3a
3	(1)5	(1)2	(1)2	(1)2	2	46	5 ^{1s}	8	4
4	44*, 45	(1)3	3; 61	(1)3	3; 68 A	43; 34	2	19s	2; 2a
5					22 A	11	30	52	43
6	44 ^{2s}	4	4	5	5	48	7	27	6
7	(1)cf. 71	46	9	13	15	54	3	36	42
8						2	14a	44	20
9	63		16	14	23	14	32 A	33	24
10	14	12	14	11	21 A	cf. 57	27	125	35
11	15		15	12	21 B	cf. 58 ¹	28	126	23
12	32	51	77	70	79	79	73	117	123
13	102		17	15	24			110	148 a
14	103		18	16	25			111	173
15	54		70	17a	26	15	33	112	118 a
16	109		19	17b	27			152	142
17	6	7	8	9	13 ^a	cf. p. 3	1	179	1
18		6	7	8	12	8	20	15	15
19	4	5	6	7 ^a	11	cf. p. 3	13	90 ^{1s}	96 a
20					14	53	15	23	12
21	23	19	29	51	38	4	16	16	13
22	24	20	30	52	39	5	17	17	14
23	(1)37	43	59	50	63	9	21	18	16
24	cf. 99		cf. 109		cf. 125	10	22	21	17
25		41	57	20	60	55	23	22	22
26	44 ¹	36	50	4	4	47	6	26	5
27	44 ⁴	37 ¹	51	6 ¹	6	49	8	28	7
28	44 ^{6s}	37 ^{2s}	52	6 ^{2s}	7	50	9	29	8
29	44 ^{7s}	37 ^{4s}	53	6 ^{4s}	8	51	10	30	9
30	44 ^{8s}	37 ^{8s}	54	7 ^{1s}	9	52	11	31	10

TABVLAE COMPARATIONIS

[illegible]

TABVLAE COMPARATIONIS

Degani		Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehl ³	Medeiros	West
59		42		48	42	57	27	53	51	57
60		43	35	49	18	58	28	54	57	58
61		61		56	30	59	29	55	42	59
62		47		55	31	81	85	57	128	60
63		cf. p. 2				66	30	58	127	61
64						67	31	59	43	62
65		28	23	34	47	45	33	61	61	63
66		12	11	21	28	29	pp. 6s	Adesp. chol. 1	cf. Md. ³ 96	68
67							p. 65	42A	62	49
68								(⁷⁰)65A	65	69
69									70 ¹⁻¹⁰	70 ¹¹⁻¹³
70									66	
71									67	71
72					(5-7)46	(5-7)42	(5-7)66	(5-7)41	68	72
73		(³)40	(³)34	(³)46	(³)40	(³)55A	(³)25	(³)51	(³)47 + 69	73
74									70	74
75								I	71	75
76									72	76
77								II	73	77
78								III	74	78
79	(17-20)8; (17)cf. 79		(17-20)30	(17-20)42	(17-20)36	(³)55B; (17-20)51	(³)73; (17-20)70	IV	75	79
80										79a
81									76	80
82								V	77	81
83									78	82
84									79	83
85										83a
86	(17)34		(17)39	(17)59	(17)48	(17)p. 4		VI	80	84

TABVLAE COMPARATIONIS

87	81	85
88	82	86
89	83	87
90	84	88
91	85	89
92	86	90
93	87	91
94	63	91 ^a
95	64	92
96		14A
97	88	93
98	89	94
99	90	95
100	91	96
101	92	97
102	93	98
103	94	99
104	95	100
105	96	101
106	97	102
107	98	103
108	99	104
109		
110	100	105
111	101	106
112	102	107
113	103	108
114	104	109
115	105	110
116	106	111
117	107	112
	108	113
	109	114

TABVLAE COMPARATIONIS

Degani	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehl ²	Medeiros	West
118									28 a
119	55	49	72	78	73	72	66	60	67
120	64	56	82	82	90	p. 2	79	124	119
121	58	53	79 ¹	72	83 ¹	78 ¹	70 ¹	115	120
122	59	54	79 ²	73	83 ²	78 ²	70 ²	116	121
123	29	24	35	48	80	80	74	119	124
124	57	52	78	71	82	81	75	118	125
125	cf. p. 2				120	86		120	127
126	56	57	83	88	85	89	77 ¹⁻⁴	121	128
127	50		66	68	87	91	77 ⁵	122	129
128	82		84	89	86	90	78	123	129 a
129	(b)65	(b)p. 231	(b)75; (c)cf. 87	(b)80	(b)76; (c)cf. 97	(b)77	X	113	118
130							XII	114	118E
131							(E)XI	(E)113d	118DF-J
132	cf. 66	55	80	74	62	82	71	129	73 ⁴⁻⁵
133	60		81	75	84	83	76	130	114 a
134	67		76	81	77	41	68	133	114 b
135					cf. 119			61B; cf. 162	155 a
136	51	40	65	67	70B	38		134	145
137	83		90		100	42A		135	132
138	49	39	64	63	70A	37		25	144
139	86		106		118			136	154
140		44	68	66	88	40		137	158
141	68		116		133	p. 65		138	165 b
142	46		62	64	68B	35	2A	41	166
143			91		101			142	133
144	107	p. 209	5	10	10	10B	p. 84	132	136
145								148A	138 a

TABVLAE COMPARATIONIS

146	69	86	96	161	153
147	74	120	138	139	172
148	89	88	98	140	130
149	90	89	99	141	131
150	97	92	104	147	137
151	73	p. 529	p. 495	144	135
152	73	99	111	145	135a
153	77	87	97	148	
154	91	95	107	p. 85	139
155	108	96	108	150	140
156	92	97	109	42B	141
157	70	85	95	153	143
158	73	98	110	p. 65	135b
159	cf. 94	101	113A	146	146a
160	cf. 87	102	p. 473	155	146b
161	72	103	114	157	148
162			115	158	149
163	104	104	116	159	150
164				159A	155b
165	81	105	117	160	135c
166		132(p. 887)	124	166	159
167	p. 2		121	163	156
168	95	107	122	164	156a
169	106	108	123	165	157
170	96	110	126	167	160
171	85	111	127	42	114c
172	cf. p. 3		128	168	162
173	101	112	129	169	163
174	105	114	131	170	164
175	88	115	132	171	164
				172	165
176		cf. 131(p. 887)	cf. 103	173	165a
177	84	117	134	174	167
178	75	118	135	175	168

TABVLAE COMPARATIONIS

Degani	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehls	Medeiros	West
179			129(p. 337)		137			177	170
180	100		121		139			178	171
181								131	172a
182								(a) 153 A;	148b
183								(b) 169 A;	174
								(c) 178 A;	
								(d) 164 A	
184	62		67	69	71	39	I ¹	133 A = 71 ¹	78a
185	110		93		105		cf. VIII ¹⁰	cf. 98 ¹⁰	138
186	cf. 10 ²				cf. 18 ¹		cf. 24a ³	cf. 4 ¹	cf. 32 ⁴
187	33	cf. 9 ³ 27	38	19	13 ¹	p. 3		cf. Md. ³ 96	4a
188				cf. p. 93		46 ³	5 ³	cf. p. 29	
189				cf. p. 163	cf. 102			cf. 143	cf. 134
190	80		74	79	75			55	147
191		42	58	61	61	74	64	180	Adesp. iamb. 51
192			Adesp. chol. 28	62	Adesp. chol. 27	p. 336	Adesp. chol. 3	* 189	Adesp. iamb. 52
193	112		123	76	78	p. 4	72	184	122
194							Arch. 79a	181	115
195							Arch. 79b	182	116
196							Arch. 80	183	117
197								cf. Md. ³ 76	Adesp. iamb. 58
198								cf. Md. ³ 96	151a
199									144a
200	93	100			112			154	146
201					113 B			156	cf. 147
202					p. 500			cf. Md. ³ 96	151b

TABVLAE COMPARATIONIS

[illegible]

TABVLAE COMPARATIONIS

	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehl ¹³	Medeiros	West	Degani
1	1	1 + 2	1 + 2	1 + 2	1 + 2	33	17	47	17	
2	47 ¹	3 ¹	3 ¹	3 ¹	3	8	4ab;	44	4a; (a)4b	
3	47 ²	4a	4a	4a	4a	34	(A)142			
4	19	6	6	26	26	21	7	42a ¹⁵	1; (a)2	
5	3 ¹	19	144	6	6	22	1; 2	42b	3; (a)188	
6	17	18		27 - 29	27	105 ⁹	3 + 188	42b ^{1a3s}	26	
7	39	17	18	30 + 19	28	107 ^{21s}	26	43	6	
8	79 ¹⁷⁻²⁰	47	17	18	29	18	6	48	27	
9	43	42a ^{1s} b + 43	7	17	30	23	27	3	28	
10	42a ^{1s} b	215	42a ^{1s}	144	144	24; (B)144	28	1	29	
11	215	66	42b ^{1a3s}	10	19	5	29	2	30	
12	66	10	42b	11	18	45	30	51		
13	219	35	43	7	187 + 17	46	33	49	20	
14	10	51	10	9	20	9	19	35	21	
15	11	52	11	13	7	15	(a)8; (b)34; 33	33	22	
16	35	36	9	14	42a ^{1s}	52	(A)95	18	18	
17	51	37	13	14	42b ^{1a3s}	37	20	21	23	
18	2 ¹	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	14	(a)15; (b)16	42b	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	22	22	24	
19	52	21	16	60	42b	38	105 ⁹	23		
20	36	22	215	187	43	53	107 ^{21s}	4a	33	
21	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	218	66	25	44	53	18	4b	8	
22	105 ⁹	107 ^{21s}	47	41	(A)10; (B)11	54	23	24	34	
23	21	65	35	48	(A)5; (B)45	55	24	25	25	
24	22	123	51	42a ^{1s}	9	56	25	20	11	
25	218	38	52	42b ^{1a3s}	13	57	42b ^{1a3s}	41	9	
26	37	53	36	42b	14	73 ³	43	138	35	
27	107 ^{21s}	187	37	43	15	58	70 ⁹	26	36; (a)37	
28	65	39	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	215	16	59	10	6	38	
29	123	54	21	66	215	60	11	27	39	
				47	66	61	44	28	(a)118	

TABVLAE COMPARATIONIS

30	38	79 ¹⁷⁻²⁰	22	61	(A)47 ¹ , (B)47 ²	63	5	29	41
31	53	55	105 ⁹	62	35	64	45	30	42ab
32	12	56	218	49	51	50	46; (A)9	31	
33	187	57	107 ^{21s}	53	33 ³	65	15	9	
34	86 ¹⁷	73 ³	65	39	52	4b	47 ¹	39	43
35	54	60	123	54	36	142	47 ²	54	10
36	55	26	38	79 ¹⁷⁻²⁰	37	106 ¹¹	35	7	44
37	23 ²	27-30	53	55	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	138	51	53	46
38	56	62	187	56	21	136	52	38	47
39	57	138	86 ¹⁷	57	22	184	36s	36	48
40	73 ³	136	39	73 ³	105 ⁹	140	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	37	49
41	58	25	54	58	107 ^{21s}	134	72s-7	142	50
42	59	191	79 ¹⁷⁻²⁰	59	72s-7	171; (A)137; (B)156	48; (A)67	61	7
43	60	23	55	105 ⁹	48	4a	38	64	5
44	26; 6;	140	56	218	207	1	53	8	45
45	27-30; (*)4a	49	57	107 ^{21s}	65	2	39	34	
46	142	7	73 ³	72s-7	38	3 + 188	54	56	
47	62	220 ¹⁻³	58	65	53	26	79 ¹⁷⁻²⁰	73 ³	51
48	106 ¹¹	217	48	123	86 ¹⁷	6	55	50	52
49	138	119	60	38	39	27	56	32	67
50	127	41 ¹	26	23	54	28	57	58	53
51	136	12	27	21	79 ¹⁷⁻²⁰	29	73 ³	59	54
52	220	124	28	22	55	30	58	5	55
53	217	121	29	107 ⁴⁷⁻⁴⁹	56	20	59	45	56
54	15	122	30	35	57	7	60	46	57
55	119	132	62	51	(A)73 ³ , (B)79 ³	25	61	190	
56	126	120	61	52	58	42b ¹	49	55	58
57	124	126	25	36	59	10 + 42a ¹	62	60	59
58	121		191	37	60	(b)cf. 11	63	52	60
59	122		23	86 ¹⁷	61	42b	64	57	61
60	133		49	207	25	43	50	119	62

TABVLAE COMPARATIONIS

	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Dichl ³	Medeiros	West → Degani
61	61		4b	191	191	441-3	65	65; (A)40; (B)135	63
62	184		142	192	132	47 ¹	215	67	64
63	9		103 ¹¹	138	23	47 ²	86 ¹⁷	94	65
64	120		138	142	49	35	191	95	215
65	129b		136	106 ¹¹	50	51	207; (A)69 ¹⁸ ; (B)31; (C)32	69	31
66	cf. 132		127	140	63	725-7	119	70	32
67	134		184	136	64	48	41	71	119
68	141		140	127	(A)4b; (B)142	39	134	72	66
69	146		220	184	106 ¹¹	41	129b	73	68
70	157		15	12	(A)138; (B)136	7917-20	121s	74	69s
71	cf. 7 ³		217	124	184	49	132	75 + (C)184	71
72	161		119	121	220	119	193	76	72
73	158; 152; 151		41 ¹	122	119	79 ⁹	12	77	73 + 132
74	147		190	132	41	191	123	78	74
75	178		129b	133	190	36	124	79	75
76	205		134	193	129b		133	81	76
77	153; cf. 129e ⁵ , 198		12	217	134	129b	126s	82	77
78	98 ⁹		124	119	193	121s	128	83	78; (e)184
79	cf. 79 ¹⁷		121s	190	12	12	120	84	79; (e)80
80	190		132	129b	123	123	206	86	81
81	165		133	134	62	124	220	87	82
82	128		120	120	124	132		88	83
83	137		126	206	121s	133		89	84; (e)85
84	177		128	209	133			90	86
85	171		157	208	126	62		91	87
86	139		146	211	128	125	1 = 75; (C)184	92	88

TABVLAE COMPARATIONIS

87	cf. 160	153; cf. 129e ² , 198	210	127		11 = 77	93	89
88	175	148	126	140		III = 78	96	90
89	148	140	128	208	126	IV = 79	97	91
90	149	137		120	128	V = 83	98 + (u)19	92
91	154	143		209	127	VI = 86	99	93; (u)94
92	156	150		206	95	VII = 105	100	95
93	200	185		211		VIII = 106; 101		96
						(u)cf. 185		
94	cf. 159	cf. 108 ⁶		210		IX = 107	102	97
95	168	154		157		X = 129	103	98; (u)19
96	170	155		146; 203		XI = 131E	104	99
97	150	156		153; cf. 129e ² , 198		XII = 130	105	100
98	cf. 108 ⁶	158		148		106; (u)cf. 185		101
99	cf. 24	152		149		107		102
100	180	200		137		108		103
101	173	159		143		109		104
102	13	160		cf. 189		110		105
103	14	161		cf. 176		111		106
104	163	163		150		112		107
105	174	165		185		113		108
106	169	139		cf. 108 ⁶		114		109
107	144	168		154		115		110
108	155	169		155		116		111
109	16	cf. 24		156		117		112
110	185	170		158		13		113
111	206	171		152		14		114
112	193	173		200		15		115
113	207; 200	98 ⁶		(A)150; (B)201		129; (u)131 E		116

TABVLÆ COMPARATIONIS

	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Dichl ²	Medeiros	West	Degani
114	208		174		161			130		117; (a)133; (b)134; (c)171
115	211		175		162			121		194
116	210		141		163			122		195
117			177		165			12		196
118			178		139			124		129— 131EFK
119										MV; (a)15
120			205 147		cf. 40; 135 125			123 125		120 121
121			180		167			126		122
122			206		168			127		193
123			193		169			128		12
124			207		166			120		123
125			209		cf. 24			10		124
126			208		170			11		
127			211		171			63		125
128			210		172			62		126
129			179		173			132		127; (a)128
130					98 ⁹			133		148
131					174			182		149
132			cf. 176 166		175			144		137
133					141			134; (a)184		143
134					177			136		cf. 189
135					178			137		151; (a)152; (b)158; (c)165
136					205			139		144
137					179			140		150
138					147			141		185; (a)145
139					180			147		154
140								148		155

TABVLÆ COMPARATIONIS

141	149	156
142	143	16
143	cf. 189	157
144	151	138; ^(ω) 199
145	152	136
146	158	200; ^(ω) 159; ^(ω) 160
147	150	190
148	153; ^(Λ) 145	161; ^(ω) 13; ^(b) 182
149	154	162
150	155	163
151	156	^(ω) 198; ^(b) 202
152	16	203
153	157; ^(Λ) 183a	146
154	200	139
155	159	40; ^(ω) 135; ^(b) 164
156	201	167; ^(ω) 168
157	161	169
158	162	140
159	163; ^(Λ) 164	166
160	165	170
161	146	204
162	cf. 40; 135	172
163	167	173
164	168;	174
165	^(Λ) 183d	175; ^(ω) 176; ^(b) 141
166	166	142
167	170	177
168	171	178

TABVLAE COMPARATIONIS

	Welcker	Schneidewin	Bergk ¹	Meineke	Bergk ⁴	Knox	Diehl ³	Medeiros	West	→ Degani
169								172; (A)183 b	205	
170								173	179	
171								174	180	
172								175	147; ^(a) 181	
173								176	14	
174								177	183a-d	
175								178	206	
176								205	207	
177								179	208	
178								180; (A)183 c	213	
179								17	214	
180								191	cf. 209	
181								194	cf. 210	
182								195	220	
183								196		
184								193		
185								(*)cf. 131 F ⁹		
186								(*)203		
187								(*)204		
188								(*)cf. p. 150		
189								(*)192		

INDEX PAPYRORVM ET INSCRIPTIONVM

Calix Atticus (Berol. Mus. f. Völkerk. inv. 10984) (saec. V a. C.)	fr. 120
Marm. Par. ep. 42, 57s (264/263 a. C.)	test. 1
P. Argent. 3 (saec. II)	fr. 1
	fr. 2
P. Berol. 9773 ^v (saec. II a. C.)	fr. 66
P. Berol. 12605 (ostr.) (saec. III a. C.)	fr. 67
P. Berol. 16002 (saec. II—III)	fr. 182
P. Herc. 1074	test. 48
P. Herc. 1081	test. 49
P. Oxy. 2174 (saec. II)	fr. 68
	fr. 1 col. I
	fr. 1 col. II
	frr. 2—8
	frr. 9 + 10
	fr. 11 col. I
	fr. 11 col. II
	frr. 12—15
	fr. 16 col. I
	fr. 16 col. II
	frr. 17—23
	fr. 24
	frr. 25—30
	frr. 31—33
P. Oxy. 2175 (saec. II—III)	fr. 1—2
	3 + 4
	5—14
P. Oxy. 2176 (saec. II)	fr. 107
P. Oxy. 2323 (saec. II—III)	frr. 108—117
P. S. I. 1089 (saec. II)	frr. 129; 130; 131
	fr. 98
	col. I
	col. II
	fr. 94
	fr. 95

INDEX FONTIVM

[Acron] ad Hor. Epod. 6, 14 test. 9a	Aphthon. GL 6, 81, 4—13 Keil test. 30
Ael. Dion. ε 12 Erbse cf. fr. 151	GL 6, 135, 14—17 test. 40
α 25 Erbse fr. 106, 11	GL 6, 136, 13—17 test. 31
Aelian. Nat. anim. 7, 47 fr. 134	GL 6, 136, 31 test. 41
Var. Hist. 10, 6 test. 19a	Ar. Byz. II. ὄνομ. ἡλικιῶν 3 p. 101s
Alc. Mess. AP 7, 536 test. 17	Nauck fr. 106, 11
Anon. II. βαρβ. καὶ σολοικ. pp. 177s	II. ὄνομ. ἡλικιῶν 5 pp. 112 et 117
Valek. fr. 38	fr. 134
Anon. II. σολοικίας p. 187 Valek. ²	[Arcad.] p. 63, 7s Schm. cf. frr. 164; °197
fr. 38, 1	p. 122, 18ss cf. fr. 158
An. Ox. 2, 456, 21—24 Cramer cf.	Aristoph. Ran. 659—661 fr. °217, 1
fr. °189	Arsen. 5, 24c fr. °220
Antiatt. An. Gr. 82, 13s Bekk. fr. 144	6, 38c fr. 66
An. Gr. 85, 20 fr. 155	8, 99b test. 21b
An. Gr. 85, 23 fr. 16	18, 41d fr. °215
An. Gr. 86, 9 fr. 138	Athen. 2, 49de fr. 62
Apostol. 18, 30 fr. °198	2, 69d fr. 178
Append. Vat. 2, nr. 53 Sternbach	3, 78bc fr. 52
fr. °215	3, 78f fr. °219

INDEX FONTIVM

- 7, 304 b fr. 36
 7, 324 a fr. 142
 7, 327 c fr. °205
 9, 369 f—370 e fr. 107, 47—49
 9, 374 f—375 a fr. 136
 9, 375 d fr. 105, 9
 9, 388 b fr. 37, 1
 11, 495 cd fr. 21; 22
 12, 552 cd test. 19
 13, 599 d test. 55
 14, 624 b fr. 153; cf. fr. 3, 1; 78, 7;
 105, 17; 129 e, 2; °198
 14, 625 c fr. °218
 14, 645 c fr. 37
 15, 690 ab fr. 107, 21 s
 15, 698 bc fr. 126
 15, 701 ef test. 32
 Atil. Fortunat. GL 6, 286, 2—9 Keil
 test. 23
 Caes. Bass. GL 6, 257, 1—23 Keil
 test. 37
 GL 6, 258, 5 test. 42
 Callim. Iamb. 1 fr. 191, 1—4 Pf.
 test. 13; fr. °187
 Iamb. 13 fr. 203, 63—66 test. 46
 Choerob. ad Hephaest. 1, 6 p. 194,
 20—22 Consbr. test. 44
 1, 6 p. 195, 15—25 fr. 5; 45; 46
 1, 7 p. 199, 12—20 fr. 8; 34
 3, 1 p. 214, 8—20 test. 21
 5, 1 p. 227, 21 s test. 51
 5, 3 p. 228, 18—20 fr. 120
 5, 4 p. 229, 10—15 test. 21 a
 ad Theod. 1, 268, 32—34 Hilgard
 fr. 18
 1, 275, 23—25 cf. fr. 3, 1; 78, 7; 105,
 17; 129 e, 2
 2, 109, 6—11 fr. 73, 3
 2, 164, 1—3 fr. 73, 3
 1, 42, 13 s Gaisf. cf. fr. °189
 Choerob. (?) ap. Et. Magn. 376, 21—27
 fr. °216
 Cic. Ad fam. 7, 24, 1 test. 60
 De nat. deor. 3, 91 test. 59
 Or. 189 test. 36
 Clem. Alex. Str. 1, 1, 1 s test. 61
 1, 79, 1 test. 27
 Comment. in Hippon. P. Oxy. 2176
 fr. 129—131
 Conr. ad Ovid. Ib. 447 test. 10 e
 Const. Arab. Ἡ μικρὰ ὠφέλεια ἢ παρ-
 ἐκβάλειον τῆς κόμης cod. Laur. 55, 7
 f. 359^r fr. 50
 Cyrill. Contra Iul. 1, 12 test. 5
 Cyrill. Lex. βαμ 5 Dr. cf. fr. 42 a, 3
 Lex. λεκ 12 Dr. cf. fr. 60
 Lex., An. Par. 4, 185, 30 Cramer
 fr. 166
 Lex., An. Par. 4, 196, 16 test. 52
 Lex., cod. Matrit. Univ. Z-22. 116
 s. v. *χιλιάγρα* fr. 181
 Demetr. Eloc. 132 test. 54
 Eloc. 301 test. 24
 Demetr. Sceps. (?) 59 Gaede fr. 124
 Didym. p. 253 Schm. fr. °192
 [Didym.] Lex. Plat. p. 402, 16 s Miller
 fr. 64
 Diog. Laert. 1, 84 fr. 12
 1, 88 fr. 12
 1, 107 fr. 65
 [Diogen.] 5, 69 fr. °198
 Diom. GL 1, 485, 11—17 Keil test. 22
 GL 1, 507, 14 s test. 33
 Diphil. fr. 70 K. test. 55
 Epim. Hom., An. Ox. 1, 265, 6—9 Cra-
 mer fr. 140
 268, 7—13 fr. 57
 275, 8—12 fr. 18
 287, 28—288, 5 fr. 132
 440, 1—4 fr. 23, 2
 Erotian. α 31 Nachm. fr. 122
 μ 24 fr. 184
 σ 10 fr. 9
 φ 19 fr. 61
 fr. 17 fr. °202
 Et. Gen. α 357 Lass.-Livad. fr. 79, 9
 α 486 fr. 143
 α 489 fr. °189
 s. v. *ἀναρριχᾶσθαι* (gl. 11 Cal.) fr. 150
 [B] s. v. *ἀπαρτία* (p. 37 Miller) cf. fr. 15
 s. v. *ἀρεμή* (gl. 16 Cal.) fr. 50
 s. v. *ἀσκαρίζειν* (gl. 19 Cal.) fr. 33
 β 40 Berger fr. 108, 6
 β 178 fr. 138
 s. v. *ἐμβιβάζαντες* (gl. 62 Cal.) fr. 56
 [ABJ] s. v. *κεκινέεται* (gl. 96 Cal.)
 fr. 132
 [ABJ] s. v. *κρεκύδειλος* (p. 195 Mil-
 ler) cf. fr. 40; 135
 [ABJ] s. v. *κρίκε* (gl. 112 Cal.) fr. 57
 [ABJ] s. v. *κροκόδειλος* (gl. 113 Cal.)
 fr. 40; 135
 2. 156 Adl.-Alpers fr. 24
 [AB] s. v. *μεμετρέεται* (p. 213 Miller)
 fr. 132
 s. v. *ὀμχεῖν* (gl. 133 Cal.) fr. 73, 3
 s. v. *οὐδὸν ἐς λαύρην* (gl. 138 Cal.)
 fr. 63

INDEX FONTIVM

- s. v. *χάλις* (gl. 167 Cal.) fr. 119
s. v. *χαμείνιον* (gl. 168 Cal.) fr. 64
Et. Gud. 87, 9 De Stef. fr. °189
87, 22–24 fr. °189
88, 13s fr. °189
160, 10 cf. fr. 15
199, 16–18 fr. 176
347, 21–29 Sturz fr. 57
348, 16s Sturz fr. 40; 135
[*lq*] s. v. *κεκινέεται* fr. 132
[d] additam. marg. ad v. *πόρνη*
fr. 38, 1
Et. Magn. α 397 Lass.-Livad. fr. 120
α 837 cf. fr. 143
α 847 cf. fr. °189
99, 14–21 fr. 150
118, 39s cf. fr. 15
154, 27s cf. fr. 33
188, 8–10 fr. 108, 6
204, 28s fr. 138
334, 1–4 fr. 56
376, 21–27 fr. °°216
380, 39s fr. 23, 2
449, 41s fr. 132
536, 32s cf. fr. 40; 135
538, 51–539, 2 fr. 57
539, 56 fr. 40; 135
572, 18s fr. 24
578, 41–43 fr. 132
615, 13–15 fr. 63
624, 4–8 fr. 73, 3
Et. Sym. α 220 Lass.-Livad. fr. 120
α 590 cf. fr. 143
α 592 cf. fr. °189
β 151 Berger fr. 138
[ECV] s. v. *ἀρειώ* fr. 50
[ECV] s. v. *ἀσκαρίζειν* fr. 33, 2
[ECV] s. v. *ἐμβιβάζαντες* fr. 56
[EFCV] s. v. *κεκινέεται* fr. 132
[EFCV] s. v. *λύχνος* fr. 24
[EFCV] s. v. *μεμετρέεται* fr. 132
[EFCV] s. v. *ὀμιχέειν* fr. 73, 3
Eus. Chron. ap. Hieron. ad Ol. XXIII 1
test. 6
Eustath. ad Hom. A 340 p. 114, 19ss
fr. 79, 17
B 625 p. 305, 32s fr. 124
B 867ss. p. 368, 1s fr. 38, 1
Δ 211 p. 464, 9ss test. 63
E 528ss p. 579, 44ss fr. 73, 3
Θ 488 p. 725, 39s fr. °190
I 129 p. 741, 28ss fr. 165
Α 452 p. 855, 53s fr. 40; 135
Α 558 p. 862, 46ss fr. 158
Ψ 31 p. 1286, 6ss fr. 142
Ψ 755 p. 1329, 32ss fr. 151; 158
Ψ 844 p. 1332, 54ss test. 19b
α 107 p. 1397, 24ss fr. 128
α 226 p. 1413, 36ss cf. fr. 151
β 16 p. 1431, 43s cf. fr. 161
ε 244 p. 1531, 53ss fr. 21
ε 306 p. 1542, 49s fr. °190
λ 277 p. 1684, 52s test. 64
μ 281 p. 1721, 62ss fr. 137
ξ 81 p. 1752, 14ss fr. 106, 11
ε 219 p. 1817, 18ss fr. 134
η 455 p. 1828, 9ss fr. 177
σ 55 p. 1837, 39ss fr. 171
χ 128 p. 1921, 58ss fr. 151; 152
ω 341 p. 1964, 14ss fr. 52
Floril. anon. P. Berol. 9773v fr. 66
Gal. 10 p. 12 K. test. 58
18, 1 pp. 147s K. fr. 122
19 p. 78. 10–14 K. fr. 122
Gramm. Ambros. II. τῆς τῶν ποδῶν
ὀνομασίας p. 256, 14–20 Keil-Nauck
test. 21d
Gramm. anon. II. τῶν εἰς ω θηλυκῶν
ὀνομάτων cod. Voss. gr. Q 20 fr. 127
Gramm. anon. An. Ox. 4, 191, 5–7
Cramer fr. 73. 3
Gramm. Harleian. p. 16 Studemund
test. 34
Harpocr. 187, 1–6 Dind. fr. 186
198, 4–6 fr. 54
Heliod. ap. Prisc. GL 3, 426, 16–24
Keil fr. 10; 11
428, 24–27 fr. 42a, 1s
Hellad. ap. Phot. Bibl. 279 p. 530a
34s B. fr. °°216
Hephaest. I, 5 p. 4, 10–14 Consbr.
test. 45
5, 3 p. 16, 16–23 fr. 120
5, 4 p. 17, 1–3 test. 26
5, 4 p. 17, 5–13 fr. 86. 17; °187
6, 2 p. 18, 14–19 fr. °193
10, 2 p. 32, 18–20 fr. °206
Heraclid. Miles. p. 55 Cohn fr. 137
Heraclid. Pont. 158 Wehrli test. 32
Hermipp. Smyrn. 93 Wehrli fr. °205
Herodian. cod. Vind. hist. gr. 10 f. 5v
p. 23s Hunger fr. 40; 135; 164; °197
2, 171, 7s fr. 23, 2
2, 220. 22–24 fr. 108, 6
2, 226. 1–5 cf. fr. 143
2, 387, 5–10 fr. 150
2, 803. 5–12 fr. 57
2, 924, 14–19 L. fr. 23

INDEX FONTIVM

- 2, 1240 L. fr. 79, 9
 1, 47, 6–8; 2, 377, 20–22; 548, 24s;
 615, 37s; 747, 30–32 fr. 79, 17
 ap. Et. Gen. (et Sym.) s.v. *ἀσκαρίζειν*
 (gl. 19 Cal.) fr. 33
 Herond. 8, 75–79 test. 47
 Hesych. α 97 L. fr. 148
 α 869 fr. 149
 α 5816 cf. fr. 15
 α 7105 cf. fr. 50
 α 7444 cf. fr. 150
 α 8186 cf. fr. 37, 2s (?)
 α 8188 fr. 37, 2s
 α 8596 fr. 79, 20
 β 180 fr. 42a, 3
 β 267 fr. 154
 β 294 fr. 95, 1
 β 314 fr. 95, 1
 β 433 fr. 156
 β 440 fr. 49, 2
 β 511 fr. 49, 2
 γ 195 cf. fr. 129c, 3
 γ 931 cf. fr. 106, 11
 δ 1897 fr. 33, 1
 δ 2256 fr. 41, 2
 ε 114 cf. fr. 1
 ε 122 fr. 126, 2
 ε 2291 fr. °200
 ε 2425 fr. 159
 ε 2573 cf. fr. 160
 ε 3632 cf. fr. 87, 8
 η 498 fr. 13
 θ 434 fr. 162
 θ 514 fr. 20, 1
 κ 643 fr. 2, 1
 κ 689 fr. 2, 2
 κ 703 cf. fr. 79, 18
 κ 2669 fr. °188; cf. fr. 3, 1; 78, 7; 105,
 17; 129 e, 2
 κ 2693 cf. fr. 78, 14
 κ 2694 cf. fr. 78, 14
 κ 3584 fr. 4a
 κ 3914 fr. °203
 κ 3918 fr. 146
 κ 4094 cf. fr. 57
 κ 4180 fr. 95, 1
 κ 4372 fr. 125
 κ 4493 cf. fr. 168
 κ 4512 fr. 168
 κ 4551 fr. 2, 1
 κ 4739 cf. fr. 83, 2
 κ 4776 fr. °198
 λ 137 fr. 129b
 λ 356 fr. 107, 14
 λ 574 cf. fr. 60
 λ 892 cf. fr. 140
 λ 1294 fr. 107, 39
 μ 190 fr. 49, 1s
 μ 418 fr. 170
 μ 1847 cf. fr. 172
 μ 1548 cf. fr. 123
 μ 1939 cf. fr. 108, 10
 μ 1992 fr. 7, 4
 ν 577 cf. fr. 39, 5
 ν 581 cf. fr. 173
 ο 837 fr. 33, 1
 ο 1953 fr. 79, 20
 π 797 Schm. fr. 98, 9
 π 1146 cf. fr. 79, 16
 π 1147 cf. fr. 79, 16
 π 1148 fr. 79, 16
 π 1979 cf. fr. 55
 π 3475 fr. °188
 ρ 559 cf. fr. 23, 2
 σ 220 cf. fr. 141
 σ 223 cf. fr. 176
 σ 679 cf. fr. 4b
 σ 680 fr. 4b
 σ 790 cf. fr. 58
 σ 855 fr. 2, 2
 σ 869 fr. 2, 2
 τ 623 fr. 178
 τ 738 cf. fr. 37, 2
 φ 656 cf. fr. 51, 2 s
 φ 780 fr. 179
 χ 326 cf. fr. 147
 Hor. Epod. 6, 11–14 test. 9
 Ioann. Philop. ap. Choerob. ad Theod.
 2, 164, 1–3 Hilgard fr. 73, 3
 Τονικά παραγγέλμ. p. 38, 11–15 Dind.
 fr. 143
 Ioann. Sicel. ad Hermog., Rh. Gr. 6,
 240, 13–16 Walz fr. °193
 Isaac Monachus, An. Gr. 2, 175, 5–9
 Bachm. test. 21d
 Inba Artigr. GL 6, 519, 25s Keil fr. °187
 6, 522, 15–20 fr. 17; °187
 6, 562. 19 – 563, 4 fr. 17; °187
 Iulian. Epist. p. 300cd test. 62
 p. 403cd vide ad test. 13, 3s
 Lemma alterum AP 13, 28 fr. 120
 Leon. Tar. AP 7, 408 test. 16
 Luc. Adv. ind. 27 test. 50
 Pseudol. 2 test. 14
 Lysanias ap. Athen. 7, 304b¹ fr. 36
 Mant. prov. 1, 95 fr. °198
 Mar. Plot. Sac. GL 6, 519, 22–27 Keil
 fr. °187

INDEX FONTIVM

- 520, 17–21 fr. *212
 522, 15–20 fr. 17; °187
 523, 3–9 fr. *207
 523, 10–17 fr. *209
 525, 5–14 fr. *208
 529, 25–27 fr. *211
 540, 12–16 fr. *210
 545, 16–546, 1 cf. *209
 Marm. Par. ep. 42, 57s test. 1
 [Men.] Sent. append. 1, 9s Jaekel fr. 66
 Metrod. Sceps. 184 F 6 J. test. 19
 Orion Etym. 30, 14s Sturz fr. °189
 57, 16s cf. fr. 23, 2
 Ovid. Ib. 447s test. °10
 521–524 test. 12
 Pamphil. 34 Schm. fr. 178
 Pamphil. (?) 2 Schm. fr. 37
 Pheren. (?) ap. Athen. 3, 78 bcf. 52
 Philipp. Thess. AP 7, 405 test. 15
 Philodem. De Poem. P. Herc. 1074
 col. 105, 2–26 test. 48
 De Poem. P. Herc. 1081 fr. 5a,
 15–23 test. 49
 Phot. Bibl. 239 p. 319 b 27–31 B.
 test. 3
 Bibl. 279 p. 530 a 34s fr. °216
 Berol. 74, 25s Reitz. cf. fr. °189
 Galean. 1, 241 Naber fr. 160
 Galean. 1, 361 cf. fr. 83, 2
 Galean. 1, 379 cf. fr. 60
 Galean. 2, 67 fr. 106, 11
 Galean. 2, 137 fr. 175
 Galean. 2, 256 fr. 6, 2; 27; 28, 2;
 29, 2; 30, 2; 95, 4; 107, 49
 Zavord. s. v. *βασία χειρ* fr. 145
ἐμπεδῆς γαμόρος fr. 159
κράδης νόμος cf. fr. 146
χύτραν fr. 118
 Phryn. Praep. Soph. 28, 1–3 de Bor-
 ries fr. 185
 Plin. Nat. Hist. 36, 11 test. 2
 36, 12 test. 8
 Plut. De comm. not. 20 fr. 42b, 1 +
 42a, 2s
 De cupid. div. 2 fr. 42b, 1 + 42a, 2
 Stoic. parad. 6 fr. 42b, 1 + 42a, 2s
 fr. 40 Sand. test. 56
 [Plut.] De mus. 6 test. 4
 8 fr. 146
 Polemo 45 Preller fr. 126
 Poll. 2, 152 fr. 180
 2, 188s fr. 172
 4, 79s fr. 173
 4, 169 fr. 13
 6, 19 fr. 58
 10, 18s fr. 15
 10, 75 fr. 59
 10, 86s fr. 60
 10, 99 fr. 14
 10, 113 fr. 13
 10, 183s fr. 163
 Porphy. ad Hor. Epod. 6, 14 test. 9c
 Prisc. GL 2, 289, 5s Keil fr. 139
 3, 426, 16–24 fr. 10; 11
 3, 428, 24–27 fr. 42a, 1s
 Procl. Chrestom. 7 ap. Phot. Bibl. 239
 p. 319b, 27–31 B. test. 3
 ad Hes. Op. 286 test. 56
 Rhint. fr. 10 Kaib. test. 45
 Rufin. GL 6, 559, 5–8 Keil test. 39
 560, 7 test. 39a
 562, 19–563, 4 fr. 17; °187
 Schol. Bern. AP 7, 91 fr. 12
 Schol. Ap. Rh. 2, 123–129e fr. 174
 4, 321 fr. 4b
 Schol. Ar. Av. 266 fr. 55
 Av. 704 fr. °192
 Pac. 481ss fr. 141
 Pl. 253 fr. 120
 Ran. 661 fr. °217, 2s
 Schol. fr. epicum anon. P. Berol. 16002
 nr. 10 fr. 182
 Schol. A Hephaest. 5, 1 p. 116, 18s
 Consbr. test. 51a
 B Hephaest. 5, 3 p. 268, 11–15 fr. 120
 B Hephaest. 5, 4 p. 269, 4–11
 fr. 86, 17; °187
 B Hephaest. 6, 2 p. 271, 13–15
 fr. °193
 B Hephaest. 20, 4 pp. 299, 17–300, 3
 test. 21b
 Schol. [*B] Hom. I 539 fr. °191
 [cod. Lips.] Hom. E 531 p. 165, 13–
 15 Bekker fr. 73, 3
 Schol. [Ib] Hor. Epod. 6, 14 test. 9b
 [λφψ] Hor. Epod. 6, 14 test. 9d
 [codd. Paris. 8223 et 17897] Hor.
 Epod. 6, 14 test. 9e
 Schol. vet. Lyc. 579 fr. 79, 18
 Schol. Nic. Alex. 465b fr. 169
 Ther. 470 fr. 129b
 Ther. 633 fr. 7, 3
 Schol. [P] Ovid. Ib. 54 test. 11
 [Bab] Ovid. Ib. 447 test. 10a
 [G] Ovid. Ib. 447 test. 10b
 [CD] Ovid. Ib. 447 test. 10c
 [Z] Ovid. Ib. 447 test. 10d
 [C₁] Ovid. Ib. 447 test. 10f

INDEX FONTIVM

- Schol. Plat. Gorg. 494b fr. 55
 Schol. marg. Olympiod. ad Plat. Gorg.
 494b fr. 55
 Schol. Plat. Lys. 206e fr. 179
 Serv. GL 4, 458, 18s Keil fr. *213
 4, 464, 5-7 fr. *214
 Sext. Emp. Adv. Math. 1, 274s fr. 123
 298 test. 57
 Solin. 40, 6 test. 66
 Steph. Byz. p. 366, 24 - 367, 2 Mein.
 cf. fr. 165
 p. 389, 9-12 cf. fr. 167
 p. 569, 27 - 570, 2 fr. 4b
 Stob. 3, 29, 42 fr. °215
 4, 22, 35 fr. 66
 4, 22, 123-124 fr. °220
 4, 33, 12 fr. °219
 Strab. 8, 3, 8 fr. 124
 14, 1, 4 fr. 53
 14, 1, 12 fr. 12
 14, 1, 25 test. 65
 Suda α 643 Adl. fr. °192
 α 1210 Adl. cf. fr. °189
 α 3822 Adl. fr. 161
 β 270 Adl. fr. 12
 β 391 Adl. fr. 158
 β 452 Adl. fr. 121
 γ 459 Adl. cf. fr. 106, 11
 δ 1055 Adl. fr. 12
 ε 34 Adl. cf. fr. 1
 ε 1592 Adl. cf. fr. 87, 8
 ε 3040 Adl. fr. °216
 ι 588 Adl. test. 7
 ι 591 Adl. test. 20
 κ 1860 Adl. cf. fr. 23, 2
 κ 2062 Adl. fr. 121
 μ 1470 Adl. fr. 152; 158
 χ 90 Adl. fr. 55
 χ 188 Adl. fr. 147
 Svet. II. βλασφ. 27 p. 50 Taillardat
 fr. 165
 39 p. 50 fr. 158
 223 p. 61 fr. 177
 243 p. 62 fr. 171
 262 p. 63 fr. °190, 2
 263 p. 63 fr. °201
 II. παιδιών 1, 10 p. 65 Taillardat
 fr. 128
 Sulpicia Sat. 1-6 test. 25
 Συν. λέξ. χερσ. 1, 67, 12s Bachm. cf.
 fr. °189
 1, 150, 19s cf. fr. 185
 Tab. script. cod. Coisl. 387 p. 597
 Montfaucon test. 52a
 Terent. Maur. De metr. 2371-2374
 test. 38
 2398-2403 test. 28
 2416-2418 test. °29
 2901-2903 test. 38a
 Theocr. AP 13, 3 test. 18
 Theognost. Can., An. Ox. 2, 30, 16-18
 Cramer cf. fr. 3, 1; 78, 7; 105, 17;
 129e, 2
 2, 54, 27-30 cf. fr. 23, 2
 27, 49 Alpers cf. fr. 60
 Theophr. (?) ap. Athen. 14, 624b
 fr. 153; cf. fr. 3, 1; 78, 7; 105, 17;
 129e, 2; °198
 Tricha Lib. de novem metris 1 p. 370,
 10s Consbr. test. 26a
 1 p. 370, 11-16 test. 21c
 1 p. 370, 17-23 test. 18, 1-3
 6 p. 389, 21-23 test. 43a
 Tzetz. ad Antehom. 168 fr. 39
 ad Ar. Pl. 87 fr. 44
 ad Ar. Pl. 435 fr. 79, 18; 119
 ad Ar. Pl. 535 fr. 61, 1
 ad Ar. Ran. 516b fr. 183a-d
 Chil. 5, 455s Leone fr. 1; 7, 4; 47,
 1s; 72, 7
 Chil. 5, 728-758 fr. 6; 26-30
 Chil. 10, 370-374 fr. 4a
 Chil. 13, 315s fr. 19
 ad Chil. 1, 147 fr. 2
 ad Chil. 13, 636 fr. °199
 (IS.) De metr. Pindaricis, An. Par. 1,
 149, 18-20 Cramer test. 43
 Diff. poet. 157-166, An. Ox. 3, 339,
 17-26 Cramer test. 17a
 ad Epist. 1 p. 158, 14-16 Leone
 fr. 39, 6
 ad Epist. 6 p. 162, 9-13 fr. 2, 1
 Exeg. II. A 14 fr. 3
 Exeg. II. A 15 fr. 72, 5; 107, 15;
 °204
 Exeg. II. A 17 fr. 98, 9
 Exeg. II. A 25 fr. 35; 51
 Exeg. II. A 118 fr. 35; 37, 1; 69, 7s;
 72, 5
 Exeg. II. A 273 fr. 39; 95, 10s
 Exeg. II. A 314 fr. 31
 Exeg. II. A 363 fr. 32
 ad Exeg. II. p. 150, 18-20 Herm.
 test. 53a
 ad Exeg. II. p. 153, 13-17 Herm.
 fr. 2, 1
 ad Hes. Op. 336 fr. 119
 ad Homer. 190 fr. 72, 5-7
 ad Lyc. 219 fr. 1

INDEX VERBORVM

- ad Lyc. 234 fr. 39, 6
 ad Lyc. 425 fr. 3, 1; 39
 ad Lyc. 436 fr. 19
 ad Lyc. 579 fr. 79, 17–19; 119
 ad Lyc. 690 fr. 47
 ad Lyc. 741 fr. 3, 1
 ad Lyc. 855 fr. 42a, 1 + 42b; 43
 ad Lyc. 1162 fr. 174
 ad Lyc. 1165 fr. 79, 17–20
 ad Lyc. 1170 fr. 167
 ad *II. μέτρων*, An. Ox. 3, 308, 20–33
 Cramer fr. 25; 41; 48
II. μέτρων, An. Ox. 3, 309, 20–310, 7
 Cramer test. 35
- ad *II. μέτρων*, An. Ox. 3, 310, 17–28
 Cramer fr. 7; 35; 49
 ad Posthom. 687 fr. 20
- Zon. 247 T. cf. fr. 15
 396 fr. 158
 401 fr. 138
 454 cf. fr. 106, 11
 595 cf. fr. 1
 706 fr. 56
 1258 fr. 57
 1273 fr. °198 (bis)
 1351s fr. 132
 1451 fr. 73, 3

INDEX VERBORVM

- ᾄ: °196, 6
 ἄβδης: 148
 ἀγαθός: ἄριστα (adv.) °196, 5
 ἄγγελος: -ος 57
 † ἀγεί: 19
 ἀγορή: 106, 4
 ἄγριος: -ίης 105, 9
 Ἀρχαλή: 149
 ἀγχού: °196, 4
 ἄγω: -ει °220, 4; ἀχθείς 30, 2
 ἀδικέω: ἡδίκησε °194, 15
 ἀθερίνη: ἀθερίνην 78, 11
 Ἀθηναίη: 49, 1
 Ἀθηναίς: -ι 70, 1
 ἀθροέω: -ήσας 140
 αἶμα: (acc.) 73, 3
 Αἴνιοι: -ίων 72, 7
 αἴσιος: -ον (acc. neutr.) °188
 Αἰσχυλίδης: -ηι °196, 9
 αἰτέω: -εῖ 34
 ἀκήρατος: -ον (fem.) 15
 ἀκολουθέω: -ήσας 79, 9
 ἀκούω: -σατ' °187
 ἀκρασίη: -ηι °194, 12
 ἀκρόκομος: -οι °194, 6
 ἄκρος: -ης 31; -ον (subst. acc.) 86, 17;
 -ον (adv.) °194, 13
 ἀκτή: -ῆς 53, 2
 ἄλειφα: 60
 ἀλειφω: ἤλειφον 107, 22; [εἴφατ' 81, 3 (?)
 ἄλκας: 143
 ἀλβας: -αντα °189
 ἀλσικομαι: ἀλδωναι 41, 1
 ἀλλά: 56; 86, 8; 96, 2; °187
 ἀλλᾶς: -ᾶντα 86, 17
 ἀλλήλων: -οισιν 56
- ἄλλοθεν: 98, 6
 ἄλλος: 98, 6; -ο (acc.) 105, 5; -α (acc.)
 44, 4 °218; [αλλά 77, 11 (?)
 ἄλλοτε: 22, 2 (bis)
 ἄλοιάω: -ᾶσθαι 79, 2
 ἄλς: -ός 126, 4
 ἀλφειτεύω: -σοντας 38, 2
 ἄλφειτον: (acc.) 48, 3
 Ἀμαθούσιος: -ίων 124
 ἄμαρτάνω: 122
 ἀμέρδω: ἡμερσε °196, 10
 ἄμμορος: 3, 1
 ἄμπελος: -ον 52
 Ἀμυνθέων: °188 (?)
 ἀμφιδέξις: 122
 ἀμφιέννυμι: ἡμφιεσμένη 4a
 ἄν: 48, 3; °194, 14; vide ἦν
 † αναβίος: *207
 ἀνακλάω: [λάσας °106, 1 (?)
 ἀναπίμπλημι: -πλήσει °194, 7
 ἀνασεισίφαλλος: 151
 ἀνασυρτόλις: 152 (?)
 ἀνδάνω: ἄθηκε 137
 ἀνδριάς: 144
 ἀνείλον: -εν 65, 2 (?)
 ἀνείπον: -εν 65, 2
 ἀνήρ: °191, 1; [ανδροσον[107, 30 (?); -ί
 °220, 1; -ῶν 65, 2; -ας 11; ανδ[69 (?)
 ἀνθρας: -ων 78, 9; 184
 ἀνθρωπος: -ον 105, 7; -ον 79, 19; -ους
 °219, 2
 ἀνοίη: -ης 79, 3
 ἀντί: °220, 5
 ἀντικνήμιον: (acc.) 39, 6
 ἀνωθεν: 95, 8
 ἀπαλλάσσω: -αχθείς 87, 2 (c)

INDEX VERBORVM

ἀπαρτίη: -ην 15
 ἄπας: -ντα (masc.) °°220, 6
 ἀπειναρίζω: -ηναρισθη 72, 7
 ἀπό: 31; 39, 3
 ἀποδέφομαι: ἀπ' . . . ἐδέφατ' 78, 16
 ἀποδύω: ἀπ' . . . ἔδυσε °191, 2
 ἄποινα: (acc.) *211
 ἀπόλλυμι: ἀπό . . . ὀλέσειεν 35
 Ἀπόλλων: 35; 65, 1; -ον °°217, 1
 ἀπολούω: -έλουσεν 33, 2
 ἀποπέμπω: -ψημι 48, 2
 ἀποπνίγω: -ξημι 105, 2
 ἀράσσω: ἤρ[α]ξε 107, 8 (?)
 ἀργός: °°215
 ἄργυρος: -ον 44, 3; 47, 2
 ἀρεινῶν: -αῖς (v. l. -αῖ) 50
 Ἀρήτη: 22, 2; 24; -ημι 20, 2; -ην 23, 1
 Ἀρίφαντος: °196, 6
 ἄρμα: -άτων 72, 5
 ἀρριχάομαι: 150
 ἀρτεμής: ἀρτεμ[ι] 108, 6
 Ἄρτεμις: 35
 ἄρτον: 20, 3
 ἄρτος: -ον °194, 8
 ἄρχω: ἤρχεν °°216
 ἄσβολος: (masc.) 185; -ον 106, 10
 [α]σεβησ[ι]: 87, 4 (b)
 ἀσκαρίζω: -οντα 33, 2; 107, 12
 ἀσκήρη: -ημι 43, 3
 ἀσκερτίζω: -α (acc.) 42b, 2
 ἄσμενος: ἄσμε[ν] 130
 Ἀσωπόδωρος: -ον 67, 2
 ἀτιτάλλω: -εις 128
 ἀτρύγετος: -οιο 126, 4
 ἀτταγᾶς: -ᾶς (acc. plur.) 37, 1
 Ἀττάλης: -εω 7, 2
 ἀττανίτης: -ας 37, 3
 αὐδάω: ἠῦδα 95, 1
 αὐλέω: -ήσει 129e, 1
 αὐτε: cf. δηῦτε
 αὐτίκα: 56; 79, 17; 86, 19; 98, 13
 αὐτός: 22, 2; -οῦ 133; -ῆ 21, 1; -όν 27;
 39, 6; 45; 75, 3; 107, 12; °194, 9;
 -ῶν 36, 1; -οὓς 29, 1
 αὐχηνόπληξ: -ῆγα 105, 6
 ἀφή: -ῆι 28, 1
 ἀφίημι: ἀφέω °190, 1
 ἀφικνέομαι: -ίξειαι °°217, 3

 Βάβυς: 153
 βαῖος: -ά (neutr. plur.) °°219, 2
 βάκκαρις: -ι 107, 21
 βακτηρίη: -λη 8
 βάκχη: -ῶν *209
 βάλλω: -ειν 46; -εσθαι 26; -οντες 6, 1

βαμβαλίζω: 42a, 3
 Βάραγγος: 108, 6
 βαρύς: -εῖα (fem.) 145
 βασαγκόρος: 154
 βασκ[ι]: . κρολεα: 95, 1
 βατταρίζω: 155
 βέβαιος: -αν °°220, 6
 βεβρός: -οῦ 49, 2
 βέκος: (acc.) 124
 Βενδῖς: 125
 βήσσω: ἔ[β]ηξε 83, 3; ἔβηξαν °189
 Βίαις: -ντος 12
 βίκος: 16
 βινέω: ἐβίνε[ον] 86, 16
 βίος: -ον °°220, 6
 Βίων: 157
 βλέπω: βλέ[ποντες] 86, 12
 βοάω: ἔβωσε 1
 βόλβιτος: -ον 138; -ωι 95, 9
 βορβορόπη: 158 (?)
 βορβορόζω: ἐβορβορόνζε 118
 βορβορώπις: 158 (?)
 βουλή: 137; -ῆι 126, 4
 Βούπαλος: 17; 20, 2; -ον 121; -ωι 18;
 19; 98, 3, 15; -ον 86, 18; 98, 4; βον[ι]
 77, 4 (?) ; 79, 12 (?) cf. 144
 βραχίον: -ονας 129c, 1
 βρενθύνωμαι: ἔβρενθύνόμενον 156
 βροτός: -ῶν °196, 5
 βρύσσοις: -ον 69, 8
 βύκκων: °199

 γαμέω: -ῆι (coniunct. act.) 66, 2
 γάμος: °°220, 1
 γάρ: 10; 21, 1, 2; 24; 29, 1; 36, 1; 39, 4;
 42a, 2; 43, 1; 44, 1, 4; 79, 20; 122;
 °187; °197; *208; °°220, 3
 γαστήρ: -τρος 129a, 2; -τρί 107, 13;
 -τέρα 7, 5
 γαστήρη: 129c, 3
 γαῦρος: [αἰ]ρωσ[ι] 73, 10 (?)
 γε: 45
 γενή: -ῆν 75, 5
 γίγνομαι: ἐγ[ί]νετο 81, 1; γένηται 30, 1;
 γένοιτο 120; [π]εσθαι 105, 12 (?)
 γιγνώσκω: γνώτης °°219, 3
 γληχών: -ῶνος 86, 4
 γνάθος: -ον 79, 4; -οισι (masc.?) 132
 γράφω: [γ]εγραψ[ι] 107, 3; -άφης 39, 1
 γράμψις: -ιν 106, 11
 γρύζω: -ουσ' 69, 6
 Γύρης: -εω 7, 3
 γυμνός: -όν 64; °194, 5; -οὓς 86, 14
 γυνή: -αικός 66, 1; °°220, 2; -αῖκα
 °°220, 4

INDEX VERBORVM

δαίνυμαι: -μενος 36, 3
 δάκνω: ἐδάκνομεν 86, 11; δάκημι 39, 6
 δάκτυλος: -ους 107, 10
 δαρτός (subst.): -όν 20, 3 (?)
 Δασκυλείον: -ωι 107, 23
 δασύς: -εῖαν 43, 2; -εῖησιν 43, 3
 δάφνη: †-ης 3, 2
 δέ: 3, 1; 15; 22, 1; 23, 1; 27; 30, 1; 35;
 44, 1; 53, 1; 57; 73, 3; 78, 10. 17; 79, 9.
 12. 15. 17; 86, 2. 16; 87, 7 (c); 95, 1. 10
 (bis). 13. 17; 107, 12. 21. 47; 118;
 129 b; 129 e, 1; 132; °194, 9. 11. 15;
 °196, 4. 6. 11; °215; °220, 4
 δέδοικα: 73, 7
 δεῖ: 27
 δειλῖος: 44, 4
]δεῖμα.[98, 16
 δειπνέω: δ[ε]π[ν]ήσας 78, 13 (?)
 δέλω: 136
 δεξιός: -ῶι 23, 1; -ῆι °192
 δέσποινα: -ης °220, 5
 δεσπότης: -εω 49, 2
 δεῦρο: 2, 2
 δῆ: 36, 4; 86, 20; 95, 6; cf. δηῦτε
 Δῆλος: -ον °217, 1
 δημόσιος: -ηι 126, 4
 δηῦτε: °193
 διά: cum gen. 7, 2
 διάσπαγμα: 4 b
 διδάσκω: -ξαν 77, 6
 δίδωμι: 44, 3; δώσω 45; 48, 1; ἔδωκας
 43, 1; 47, 2; δός 42 b, 1; δόντες *211
 διέκ: cum gen. 86, 12
 δικάζω: -εσθαι 12; °193
 δίκαιος: -ως 41, 1
 διόζια: -οισιν 95, 5
 διοπλήξ: -ῆγα 33, 1
 δοκέω: -εῖ 41, 1; -ῆι 107, 14; -έων 8
 δόλος: °196, 11
 δόμος: -οις °219, 1
 δορίαλ(λ)ος: 183 a (?)
 δούλιος: -ον (masc.) 36, 6; °194, 8
 δούλος: °216
 δοῦμος: -ωι 41, 2 (?)
 δύνω: -οντα (masc.) 7, 5
 δύο: (fem.) 66, 1; -οῖσιν (masc.) 95, 6;
 δύ' (masc.) °219, 2
 δυσφημέω: ἐδυσφήμει 78, 8
 δυσώνυμος: -ον (masc.) 20, 3
 ἐάν: vide ἤν
 ἐγγαστριμάχαιρα: -αν 126, 2
 ἐγγύς: 72, 6 (?) ; 79, 8; 98, 14 (?) ; 106, 7
 ἐγρήσσω: -ειν *208 (?)
 ἐγγυτος: -ον 107, 49

ἐγώ: 23, 1; 73, 4; 86, 16. 21; °192; μεο
 121; 132; ἐμοί 43, 1; 44, 1; μοι 2, 2;
 24; 41, 1; 43, 4; 47, 2; 48, 2; 95, 3;
 120; 126, 1; 129 a, 3; με 49, 2; 50;
 86, 5. 19; 95, 7; 107, 14; 128; °193;
 °194, 15
 ἔδω: -ων °194, 8
 ἐθέλω: -οιμ' °194, 14
 εἰ: 45; 86, 6 (?) ; 120; °219, 1
 εἶδον: εἶδε °196, 7; ἰδεῖν °194, 14
 εἰμί: 122; ἐστι(ν) 39, 4; 44, 1; °220, 1;
 εἰσιν 66, 1; ἦν 21, 1; ἔων °194, 16;
 ὦν °216
 εἴμι: ἴθι 7, 2;]ισαν 73, 11 (?)
 εἶπον: -εν 44, 2
 εἴρομαι: εἴρετ' 86, 5
 εἰς: °220, 6
 εἰς-: vide ἐς-
 εἰς: °215
 ἐκ: 21, 1; 22, 1; 59 (?) ; 86, 19; 87, 7 (c);
 123; 130; 134; °194, 9
 ἐκδιφράω: ἐξεδιφρησ[] 87, 8 (c)
 ἐκδύω: ἐξέδυσσα 107, 17; ἐκδύς 129 d;
 -δύντες 86, 10
 ἐκείνος: °196, 10; -ον 8
 ἐκλύω: ἐξ[έ]λυ[σεν] 86, 19 (?)
 †ἐκποιήσασθαι 27
 ἐκφέρω: -ηι (coniunct. act.) 66, 2
 ἔλω: -ων 86, 17
 ἐμβαβάζω: -ξαντες 56
 ἐμβάπτω: -ων 37, 3
 ἐμβάφιον: °200
 ἐμβολος: -ον 39, 3
 ἐμπεδ[]: 95, 5
 ἐμπεδος: 159
 ἐμπέπτω: -ουσα 95, 8; -οντες 95, 12;
 ἐμπεσών 21, 2; -όντες 95, 14
 ἐμφύω: ἐ<(μ)>φύουσα 160
 ἐν: 6, 1; 30, 1; 39, 2; 40; 41, 2; 43, 2;
 53, 1 (†); 63; 64; 95, 6; 96, 1 (?) ; 105,
 10; 107, 13; 132; °194, 5; *209;
 °219, 1; ἐνί 53, 1 (?) ; cf. 130 D8 (?)
 ἐναγής: <ἐν>αγεί 19 (?)
 ἐνδον: °220, 2
 ἐνθα: °194, 7
 ἐννέπω: ἔννεφ' 126, 3
 ἐνοροῦω: -ώρουσα 107, 13
 ἐντιλάω: -ετιλήσε 79, 6
 ἐξαράσσω: -ξασα 25
 ἐξεκ[]: 106, 2
 ἐξήκοντα: 42 b, 3
 ἐξολισθάνω: -σθών 107, 47
 ἐξορύσσω: -εσιαν 107, 35
 ἐξωθέω: ἐξ[έ]ω[σεν] 86, 19 (?)
 ἐπεῖ: 75, 4

INDEX VERBORVM

ἐπειδή: 129 a, 1
ἐπειτα: 54
ἐπεύχομαι: 42 a, 2
ἐπί: cum gen. 7, 1; 72, 5; cum dat. 70, 2; 86, 20; cum acc. 86, 17; °194, 11
ἐπιβαίνω: ἐφ' . . . ἔβη °194, 15
ἐπιβρόνκω: -ων 107, 15
ἐπίδημα: (acc.) 58
ἐπιπτόω: -ύσας 78, 15
ἐπιχέω: -〈έ〉οι °194, 10
ἐπτάβουλος: °201
ἐπτάδουλος: -ον (masc.) °190, 2
ἐπτάκις: 30, 2
ἐπτάφυλλος: -ον (fem.) 107, 48
ἔργον: -οισιν 86, 20
ἔρέω: 10;]ερεϋσι 75, 5 (?)
ἔρμης: 79, 9; -ῆν 51, 3; -ῆ 2, 1; 10; 42 a, 1 (bis); *208
ἔρμιας: °°216
ἔρμης: -ίνος 79, 8
ἔρπας: -ιν 79, 18
ἔρυ[: 86, 14
ἔρυθραῖος: -ων 20, 1
ἐρχομαι: vide ἤλθον
(ἐ)ραιοιδίος: ἐραιοιδιῶ 129 b; ῥωιδιῶ 23, 2
ἔς: 27; 31; 38, 2; 44, 2; 78, 11. 13; 79, 9; 86, 8 (?); 95, 17; 106, 2
ἐσέρχομαι: ἐσερχ[78, 10
ἐσθίω: -ει 126, 2; -ουσι 28, 2; vide ἔφαγον
ἐσπέρη: -ης °191, 1
ἐταῖρος: °194, 16; -ε 2, 2
ἔτερος: -ον (masc.) 42 b, 3
ἐτέρωθεν: 95, 7
ἔτι: 44, 4
ἔτνος: -εος 118
εὐήθης: -ες (voc. masc.) 139
εὐνους: -ουν (fem.) °°220, 6
εὐνοῦχος: 36, 3; °°216
εὐρόσκω: εὐρε 79, 19
Εὐρυμεδοντιάδης: -εω 126, 1
εὐφρων: εὐφρονέσ[ατα °194, 5
εὐωνος: -ον (masc.) 45
ἔφαγον: φαγοῦσι 124
Ἐφέσιος: -ίη 136
ἐχθρός: -όν (masc.) 69, 7
ἐχίδνα: 79, 11
ἔχω: -εις °°217, 1; -ει 15; °°220, 5; -ουσι 29, 2; -οντες 29, 2; εἶχον 62; -ομεν 86, 20
Ζεύς: Διός 125; Ζεῦ 47, 1 (bis)
ῆ: (disiunct.) 135 (bis); °°217, 1. 2 (ter). 3; °°219, 2; (comparat.) 95, 11
ἦδη: 9, 1
ἦδύς: -ύ 60; ῆδισταί 66, 1

ἦκω: °187
ἦλθον: -ε 86, 2; 127; -ον 95, 11; ἐλθών 23, 2; 44, 2; 78, 13; 79, 17; -όντες 98, 7;]ελθον[116, 5; cf. 71, 2
ἦλιος: -ον 7, 5
ἦμεῖς: ἡμεας 86, 13
ἡμέρη: -ην 51, 1; -αι 66, 1; -ας 36, 2
ἡμίανδρος: 161
ἡμίεκτον: (acc.) 34
ἡμίεκτρον: 13
ἦν: 38, 1; 39, 6; 48, 2; 108, 5
ἦσυχῆ: 36, 1
ἦσυχος: 81, 2
θάλασσα: -ης 106, 7; -αν 31
Θαργήλια: vide Ταργ-
θεῖος: -ην °°217, 2
θέλω: 129 a, 4; -εις 45
θεός: -οί *211; -ῶν 47, 1; -οῖσιν 69, 7
θεόσυλις: -ιν (fem.) 129 a, 1
θερμαίνω: -ων 61, 1
θεύτις: 162
θηπέω: -έων 20, 1
θηρένω: -ει 5
θίς: θῖν' 126, 4
θνήσκω: τεθνηκυῖαν 66, 2
Θροῖκιος: -〈Ι〉η 125; -ίων 72, 5
Θρημῆ: -κας °194, 6
θυμιάω: -ήσας *206
θυμός: -ῶι 30, 1
θύνα: -αν 36, 2
θύρη: -ην 107, 19; -έων 86, 12; 131 K, 2 (?); -ας 95, 14
θύω: -εσκε 107, 48
ἱερν[: 106, 9
ἱερός: cf. ἱρός
ἱκετεύω: -ε (imperf.) 107, 47
ἱκνέομαι: ἱκεο °°217, 3
ἱλῖος: -ον 72, 6
ἱμάτιον: -α (acc.) 121
Ἰππῶναξ: 44, 2 (voc.); 79, 12 (?); °196, 4; -κτος 79, 9; °187; -κτι 42 b, 1; -κτα 46
ἱρός: -ον (subst. acc.) °°217, 3
ἱστημι: ἑστησα[70, 3
ἱστίον: ἱστι . . [86, 21 (?)
ἰσχάς: -άδ' 123; -άδας 28, 1
Κάβειροι: -ων 78, 11
Καδμῖλος: -ον °197 cf. Κασμῖλος
καθαίρω: vide κατεῖλον
καθαίρω: -ειν 26
καθεῖργω: -ξαι (opt.) °°219, 1
καθεύδω: vide κατ-
κάθημι: -ῆσθαι °196, 4
κάθυπνος: vide κατ-

INDEX VERBORVM

- καί: 6, 1. 2; 7, 3 (bis). 4; 9, 2; 12; 25; 26; 28, 1 (bis). 2; 32; 33, 2; 35; 36, 1. 2. 6; 37, 1; 38, 1; 39, 4. 5; 42 b, 1. 2 (ter); 44, 4; 45; 46; 49, 2; 50; 53, 2; 55; 57; 60 (bis); 62; 64; 65, 1; 66, 2; 69, 10; 72, 5; 73, 3; 78, 6. 8. 10. 14. 15; 79, 6. 13; 83, 3; 86, 5. 19. 20; 87, 5 (c); 93, 3; 95, 3. 6; 105, 9; 106, 4. 6; 107, 11. 50; 108, 5. 8. 13 (?); 109, 9; 120; 122; 124; 125 (bis); 129 a, 2; 129 c, 2; °194, 5; °196, 6; *206; °216; °219, 2 (bis)
- κακόν: -οῖσι 48, 1; -ά (acc.) °194, 7
- κακός: -ῇ 126, 3; -όν 126, 3; -ῶς 42 a, 2; κακ[72, 1
- καλός: -ή 120; -ῶς 73, 9
- καλύπτω: -ει 55
- Καμανδωλός: -οῦ 123
- Κανδαύλης: -α 2, 1
- κανητοποιός: 163 (?)
- κάνθαρος: -οι 95, 10; κα[ν]θαρο. [78, 12 (?);]κανθ[87, 8 a (?)
- †κανητοποιός: 163
- καπηλεύω: -ει 79, 18
- καρκίνος: -οι 106, 8; -ον 105, 11
- κάστα: 42 a, 2
- κασίγνητος: -ην 52; 138; κασιγ[νητ 106, 10
- Κασμίλος: 164, cf. Καδμίλος
- κασωρίτις: 165
- κατά: (cum acc.) 95, 11; 107, 37; 126, 2; °217, 3
- καταβάλλω: -έβαλον 95, 13
- καταβρύκω: -ων 37, 1
- κατακρατέω: -εῖς 129 a, 2
- κατακρύπτω: -ψας 107, 20
- κατακτείνω: -έκτεινεν 17
- καταπίνω: -έπιεν 40
- καταπλίσσω: -ξας 107, 16
- καταράσσομαι: -ηρώντο 19; -ηρήσθαι 105, 13
- καταράσσω: -ήραξε 21, 2; 107, 8 (?);]ρηήσων 107, 7 (?)
- κατασκήπτω: -εσκη. [79, 14 (?)
- καταυλίζω: -ηυλίσθη 23, 2
- καταφράζω: -εφράσθη[79, 13
- †κατεγγύς: 72, 6
- κατείλον: -εἶλε[98, 12
- κατειώδω: -ούσης 69, 7; -οντα °191, 1
- κατέχω: -ων 3, 2 (?)
- κάτυπνος: -ον (adv.) *208
- κατωμόχανος: -ε 39, 1
- †κατωτικῶι: 41, 2
- καύης: 3, 1
- κε: χ' °219, 3
- κείμαι: -μενος °194, 12;]κειτο[103, 6 (?)
- κείνος: 73, 8;]εινος 78, 4 (?)
- κελεύω: -ων 86, 18; ἐκέλευε 46
- κερκυδύλος 40; -ον 135
- κηλητής: -ῇ 79, 15
- κήρυκος: -ους 79, 5
- κηρίον: -οισιν 37, 3
- κήρυξ: 57; -υκος 130
- Κιθαιρών: *209
- Κίκων: 3, 1; 105, 17; 129 e, 2; -ωνα 78, 7; cf. 153 et °188
- κίμαιος: -οι 78, 14
- κινέω: κεινέναι 132
- κίς: 166 (?)
- Κλαζομένοι: (voc.) 17
- κλαίω: -ειν 86, 18
- Κλάρος: -ον °217, 2
- κληδών: 39, 4
- κλήρος: -ον 36, 4
- κνεφαῖος: 23, 2
- κνίση: -ηι *206; -ην 107, 37
- κοκκύμηλον: -ων 62
- κολάπτω: †κολάψαι 34
- κόλλις: -κα 36, 6
- †κονισκε: 49, 1
- κόπτω: -ων 122; -ψω (fut.) 121; -ψαι 8
- Κοραξικός: -όν (acc. neutr.) 4 a
- κορσιπ[77, 7
- κόσμος: -ον 126, 2
- κοτε: 106, 9
- κούρη: 125
- κοχώνη: °202
- κράδη: 95, 7; -ηι 95, 4; -ηισι 6, 2; 26; -ας 29, 2
- κραδησίτης: °203
- κραδής: (adject.) 146
- κραιπαλάω:] . αιπαλωντ[107, 40 (?)
- κράμβη: -ην 107, 47
- κρέας: 134; κρεα[109, 9 (?)
- κρέσσων: 12; κρέσσω (nom.) °219, 3; κράτιστος °220, 1
- κρίγη: 57
- κριθή: -έων 48, 2
- κρίθινος: -ον (masc.) 36, 6
- κριτής: κρίτη (voc.) 139
- Κριτής: 41, 2
- Κροῖσος: 107, 22
- κροτέω: -έσι °194, 11
- κρύπτω: ἐκρυψας 43, 4
- κρώζω: ἐκρωζεν 63
- κυβερνήτης: -ηι 39, 5; -ην 39, 3
- Κυβήβη: 125
- Κύβηλις (Κυβελίς?): 167
- κυθροπόδιον: 14
- κύθρος: 118
- κυκείων: -ῶνα 48, 4
- κύλιξ: 21, 2

INDEX VERBORVM

- κυλ(λ)ηβίς (?) : 168
 Κυλλήνη: -ης 1
 Κυλλήνιος: -ε 10; 42a, 1
 κύμα: κύμα[τι °194, 4 (?) ; κυμα[°194, 13 (?)
 κύμινδης: 63
 κυνάγχης: -χα 2, 1
 κύπασσις: 186 (?)
 κύπασσιςκος: -ον 42b, 1
 Κύπριος: -ων (masc.) 124
 κύπτω: -ψασα 24;]κυψαν[116, 3
 κυρτος: -ον °196, 3
 κύσθος: 183d (?)
 κυσοχήνη: -η 83, 2
 Κυψώ: -ον 127
 κύων: 32; °194, 11; -νός 79, 10; 108, 9
 κω: 43, 1; °196, 7
 Κώδαλος: -ον 129e, 2; °198
 κώλον: -ωι *207
 κως: 87, 3 (?)
 κωτίλλω:]κωτίλλη . [105, 1 (?)
 λαγχάνω: λαχόντα (masc.) 49, 3
 λαγός: 169; -ός 37, 1
 λαίθαργος: 32
 λαϊμάω: -ᾱ 129b
 λαμβάνω: -ειν °220, 2; λάβωσι 38, 1;
 λαβοισιν °194, 7; λάβετε 121; λαβών
 °220, 4; λάβ[86, 13
 Λαμφακηρός: 36, 3
 λάξ: 107, 13; °194, 15
 λαςός: vide ληός
 λασθαίνω: -ειν 107, 14
 λάρη: 95, 10; -η 40; 63
 Λαυριών: -ῶνα 78, 12
 Λεβέδιος: -ην 123
 λειμών: -νι 6, 1
 λέκος: 60
 Λεπρή: -ῆς 53, 2
 λεπτός: -ῶι (masc.) 58
 Λέρηνη: -η 105, 10
 Λεύκιππος: -ε °192
 λευκόπεπλος: -ον (fem.) 51, 1
 λευκός: -ῶν (fem.) 72, 6
 λεύω: -ειν 46
 ληός: -όν 140
 λήην: 44, 1
 λιμός: -ῶι 30, 1; cf. 141
 λίσ: 166 (?)
 λίσσμαι: 49, 3
]λόγων: 107, 28
 λοφορρώξ: -ῶγας 107, 39
 λυδίζω: -ουσα 95, 1
 Λυδός: -ῶν 7, 2
 Λύδιος: -οισιν *209
]λυθρονα[: 116, 9
 λύχρον: -ον (acc.) 24
 λῶπος: (acc.) 4a
 μά: °197
 μάζα: -αν 28, 1
 Μαῖα: -ης 1
 Μαιαδεύς: -εῦ 42a, 1;]δευς 79, 14 (?)
 Μαιάς: -άδος 10
 μάκαρ: 5; (voc.) °196, 6; *208
 μάλθη: -η 54
 Μαλῖς: 49, 2
 μαρίλη: -ην 61, 1; 78, 9; 184
 μάργυς: -σιν 79, 17
 μαυλιστήριον: 170
 μέδιμνος: -ον 48, 3
 †μεγίστρου: 7, 3
 μεθαρμόζω: vide μεταρμόζω
 μεῖς: μήνα 78, 12
 μέλας: -αιναν 52
 μέλος: (acc.) 129e, 2
 μέν: 4a; 19; 36, 1; 38, 2; 51, 2; 82,
 3 (?); 86, 21; 95, 12; 129d; °192
 μένω: μείνας 51, 1
 μερμηριζώ: -ιξε 79, 15
 μεσσηνυδοροποχέστης: 171
 μεταγράφω: vide γράφω
 μεταξύν: 53, 2
 μεταρμόζω: -σας °204
 μεταστρέφω: -ψας 107, 10
 μέτριος: -α (acc.) 36, 5
 μή: 43, 4; 48, 2; 49, 3; 86, 13; 107, 14;
 129c, 3
 μηδαμά: °196, 7
 μηδέ: 123; °215
 μηιονιστί: 2, 1
 μηκέτι: 39, 1
 μήνυτρον: 105, 4
 μήτηρ: -τρός 69, 8
 μητροκοίτης: 20, 2
 Μητροτίμος: -ωι °193
 Μίλητος: -ον 38, 2; 106, 2; °217, 2
 Μίμνερος: 146 (?)
 Μιμνής: -ῆ 39, 1
 μιν: 55; 78, 6 (?); 130
 μινθη: -ης 62; cf. 78, 6 (?)
 μνᾱ: -έας 44, 3
 μνήμα: (acc.) 7, 4
 μοιμύλλω: -ειν 123
 μοιχός: 41, 1
 μολοβορίτης: -εω 134
 μόνος: -η °220, 3
]μορι°: 182 (?)
 Μοῦσα: (voc.) 126, 1
 μυδάω: -ῶντα (masc.) 9, 1

INDEX VERBORVM

μυῖα: -αν 79, 16
μυλακρός: 172
μύξα: -αν 25
μύρτον: 183 b (?)
μυσταγρός: -όν 108, 10
μυσσώτος: -όν 36, 2
Μύσων: 65, 1
Μυτάλιδι (loc.?): 7, 4
μῶν: 55

Νάξος: -ον °217, 2
ναρ .[: 107, 38
νεκρός: -ῶν 57
νεο[: 129 d
νηνιάτος: 173
νησίς: -ῖδα 106, 3
νήσος: -ου 107, 36
νικύρτας: -α 39, 5
νόμος: 146
νῦν: 50
νύξ: *νυκτί* 79, 12
νύσσω: *ν*ἐννυχμένωι 107, 32

ξηρός: 30, 1

ό: *ό* 3, 1; 20, 2; 21, 2; 35; 41, 2; 65, 1; 79, 18; *209; *ή* 95, 7; °196, 2; *τό* 105, 4; (nom.) 129 b; *τοῦ* (masc.) 12; 34; 42 b, 3; 79, 10; 95, 15; 108, 11 (?) ; °194, 9; °219, 3; *τῆς* 22, 1; 53, 1; 69, 8; 95, 3; 106, 7; *τῶι* (masc.) 18; 39, 5; 41, 2; 78, 14; 79, 15; °193; °196, 8; *τῇ* 107, 13; *τόν* 7, 2; 20, 3; 33, 1; 36, 4; 51, 2; 69, 7. 8; 75, 4; 78, 12; 79, 10. 18; 95, 2. 3; 98, 5; 106, 1; 108, 9 (?) . 10 (?) ; 121; 129 c, 2; °197; °220, 6; *τήν* 7, 1; 25 (bis); 48, 1; 54; 61, 1; 75, 5; 79, 4. 19; 107, 17. 47. 48; 126, 1. 2; 133; °220, 4; *τό* (acc.) 24; 39, 6; 58; 95, 7; 107, 20; 129 a, 3; 129 e, 2; °194, 16; *οἱ* 119; 132; *211; *τά* °218; °219, 3; *τοῖσι* (masc.) 132 (?) ; *τοῖς* (neutr.) 86, 20; *τούς* 11; 20, 1; 38, 1; 43, 3; 95, 13; 129 c, 1; *τάς* 44, 4; 61, 1; 95, 14; 107, 21; *τά* 44, 2; 121; *211
 pron. demonstr. : *ό* 36, 1; 79, 17; 107, 47; *ή* 82, 3 (?) ; 86, 2 (?) . 15 (?) ; 96, 5 (?) ; *οἱ* 19; 95, 12. 13. 14; *τῶν* (masc.) 95, 12
όδε: °191, 1; *τόνδε* 78, 14
όδένω: *]*δεύειε 7, 1 (?)
όδημή: -ήν 95, 11
όδούς: -ντες 132; -ντας °194, 11; *οδ* . .[95, 13 (?)

όδότη: 11
ΟΔΥ[ΣΣΕ: 74 titulus
†όελους: 72, 6
όζω: *όζεν* 95, 10
όῖδα: -ας *208; -εν °196, 5. 6; *οἷδ'* 106, 5
οικέω: -ει (imperf.) 53, 1
οικία: -αν °220, 3
οικίον: -α (acc.) 44, 2
οίκος: -ον 78, 13
οἶος: -ον (masc.) 28, 2; (adv.) °189; *οἶα*[95, 16; *οἶηνπερ* 107, 22
οἶτος: -ον 126, 3
όκον: 79, 18
όλγρος: -α (acc.) 119
όλλυνμι: *όληται* 126, 3
Ολύμπιος: -ίων 47, 1
όμειχω: *ώμειξε* 73, 3
όμφαλητόμος: (fem.) 33, 1
όνίσκω: -ε (imperat.) 49, 1 (?)
όπισθε: 53, 1
όπου: vide *όκον*
όπως: 126, 3
όρειος: -ας (acc.) 36, 5
όρκιον: -οιοσ' °194, 15
όρχις: -ιν 95, 3
ός: 69, 7; 126, 2; °194, 15; °217, 1; *ώι* 51, 1; *ήι* (nisi *ήις*) 70, 2; 107, 48; *όν* 65, 1
όσος: -ον (adv.) °219, 3
όστις: 75, 3; °220, 4; vide *ότις*
όταν: 66, 2
ότις: 5; °196, 6
ού: 21, 1; 37, 2; 41, 1; 61, 2; 79, 20; 86, 7 (?) ; 126, 2; 129 a, 2; °187; °197; *ούκ* 37, 1; 43, 1; 47, 2; 78, 10; 106, 5; *κούκ* 32; 122
ούδαμά: 44, 2
οδδέ: 37, 3
οὐδείς: -έν (nom.) °218; (acc.) °188
οὐν: vide *ών*
οὗς: (acc.) 129 a, 3
ούτε: 43, 1. 3
ούτος: °220, 5; *αὐτη* 39, 4; °220, 3; *ταύτης* 79, 3; *τοῦτον* 69, 7; °190, 1; *τούτοις* 20, 1; *τούτους* 11; *ταῦτα* °194, 14; °196, 4
ούτω: 10
όφέλλω: -οντα (masc.) 79, 19
όφελμα: (nom.) 79, 20
όφθαλμός: -όν 121
όφρις: 39, 6; -ιν 39, 2

παῖς: 21, 2; -δα 1; 67, 2; -δας 20, 1
πακτώω: *ἐπάκτωσα* 107, 19
πάλαι: 29, 1

INDEX VERBORVM

- πάλμυς*: 72, 7; -υδος 7, 4; -υν 1; 47, 2
 (?) ; -υ 47, 1
παμφαλάω: 174
πανδόλητος: 3, 1
Πανδώρη: 107, 48
παρά: cum dat. 51, 1; cum acc. 7, 2;
 23, 1; 126, 4; 127; °194, 13
παρακημόμαι: -εκνημοῦντο 98, 9
παραχρῶ: -σας 54
παραψιάζω: -ων 95, 9
πάρειμι: -ῆν 79, 20
παρέροχομαι: [αρηλθ[71, 2 (?)
παρέχω: -έξειν 28, 1; παράσχες 129 a, 3
παρθένος: 120
πᾶς: °196, 11; πάντες 132; -ων (masc.)
 65, 2; -ας 67, 1; πάσας 36, 2;]έπας.[
 86, 6 (?) ; παντ[114, 3 (?)
πασπαληφάγος: -ον (fem.) 106, 11
πατήρ: -ερ 47, 1
παῦνι: 79, 16
παύω: -εται 61, 2
πέλλη: -ης 22, 1
πελλίς: -δος 21, 1
πέρ[τε: 108, 8
πεντήκοντα: 95, 11
περ: 107, 22 (οἰηπερ)
περιτρώγω: -ων 88, 3
περιρῶω: -ήσας 107, 18
περνήμι (περνάω): -ᾶσι (-ῶσι v. l.) 38, 1;
 περνάς (-ᾶς v. l.) 55
πέτρη: -ας 36, 5
πήγνυμι: πεπηγότ' (masc.) °194, 9
πίθηκος: -ον 135
πίμπρημι (πρήθω): †πρήσας 5 (?)
πίνω: ἔπινον 22, 2; πίνοντες 21, 1;
 °189; πεπωκότες 119; †πίνων 48, 4 (?)
πλάζω: -μενος °194, 4
πλάνης: -ητι *207
Πλοῦτος: 44, 1
πνέω: -οντα (masc.) °196, 8
ποιέω: -ήσωμαι 48, 3; -ῆσαι 50; ποι[
 79, 5; πεπο[106, 4 (?)
πολεμέω: -ει (imperat.) °196, 9
πόλις: -ιος 53, 1; -ιν 26
πολύζυγος: -ωι 39, 2
πολύς: πολὺν °219, 1; πολλήν 184; πολ-
 λ(ά) (acc.) 44, 4; °194, 7. 10; πολλα[
 83, 2 (?) ; πολ[108, 10 (?) ; πλέονες
 (masc.) 95, 11
πολύστονος: -ον (fem.) 48, 1
πονηρίη: -ης 48, 4
πονηρός: 67, 1
πόνος: -οισι 95, 6
ποντοχάρυβδις: -ιν 126, 1
πόρνη: 107, 34
- ποτε*: vide *κοτε*
που: °217, 1
πούς: πόδας 43, 3; 107, 18
†πρήσας: 5
πρήσσω: -ε 105, 5
Πριηνεύς: -έος 12
πρῶν: °194, 16
πρό: 107, 49
προθεσπίζω: -ων °188
προίξ: °220, 3
προπίνω: προῖπινεν 22, 3
πρός: cum acc. 7, 5; 24; 39, 3; 61, 1
προσδέκομαι: -ονται 29, 1
προσκυνέω: πρὸς . . . κυνήσειν 51, 2
προσπταίω: -ων *207
]προφν[: 96, 4
πρύμνη: -ης 31
πρωκτός: -ῶι 107, 32
πρώτος: -ον (adv.) 129 d
Πυγέλησι (loc.): 95, 15
πυγέων: -ῶνα 95, 2
πυγιστί: 95, 2
Πύθερμος: °218
πυθμήν: -ένι 79, 20
Πυθῶν: -ῶν °217, 1
πυκταλίζω: -ουσι 105, 8
πῦρ: (nom.) 78, 10; (acc.) 107, 20
πύργος: -ων 72, 6
πυρός: -οῦ 60; -ῶν 124
πυρρός:]υρρ[78, 10 (?)
πω: vide *κω*
πῶλος: -ων 72, 5
πῶς: 127; vide *κως*
- ράβδος*: -ωι 79, 7
ραπίζω: -οντες 6, 1; -εσθαι 49, 3; *ράπι-*
σθείη 30, 2
ῥηγμίν: -ίνα °194, 13
ῥήγνυμι: -ται (coniunct.) 43, 4
Ῥήσος: 72, 7
ῥίγος: -εος 43, 2; -ει °194, 9
ῥιγῶω: -ῶ 42 a, 2
ῥίς: ῥίνα 25; 78, 14; 129 a, 1; -ας 107.
 21
ῥόδιος: -ον (neutr.) 60
ροιζέω: -έοντες 95, 10
ῥύδην: 36, 1; 107, 11
ῥυσός: -όν (neutr.) 86, 21
ῥυφέω: -εῖν 175
ῥωιδιός: vide *ἐρωιδιός*
- σάβαννις*: -νι 39, 5 (?)
σάκκος: 59
Σαλμυδησός: -ῶι °194, 5
σαμβαλλισκον: -α (acc.) 42 b, 2
Σάμος:] . *σαμον* 107, 39 (?)

INDEX VERBORVM

- Σάννος*: -ε 129 a, 1
σαπρός: -όν (masc.) 9, 2
†σαρκοκύνων: 141
σαρμός: 176
σαρων[: 83, 3
σελήνη: -ην 83, 4
]σελλη: 107, 34; cf. 108, 3
σημα: (acc.) 7, 3
σημαίνω: -ων 107, 33
σηπτή: -ης 142
σήσαμον: -οισι 37, 2
Σινδικός: -όν (neutr.) 4 b
σίττη: -ηι °192
σάρων: -ωνι 58
σκαπερδεύω: -εῦσαι 2, 2
σκάπτω: -ειν 36, 4
σκίλλα: -ησιν 6, 2
σκίραφος: -οις 128
σκότος (tenebrio): 79, 18; -ωι °193
Σκύθης: -ας °217, 3
σκυλεύω: ἐσκύλευε 69, 8
Σμύρνη: -ης 7, 1; -ηι 53, 1
σόλοικος: -ους 38, 1
σπένδω: -οντες 31
σπεύδω: ἐσπευδε 86, 15
σπλάγγνα: -οισιν 105, 9
σπονδή: -ῆι 105, 9
στάζω: -ουσιν 59
στατήρ: -ῆρας 42 b, 3; 108, 8
στέγη: -ην 79, 19
στέφανος: -ον 62
στήλη: -ην 7, 3
στοιβή: -ῆς 79, 20
στόμα: (acc.) °194, 11
στρουμι: 83, 1
σύ: 51, 1; *208; σοι 129 b; 129 e, 1;
 τοι 42 a, 2; 44, 3; 45; 129 a, 4; σε
 33, 1; 35 (bis); 49, 3; 129 c, 3;
 °196, 7; °215; σεπ[70, 2 (?)
συκάμινον: -α (acc.) 78, 13
συκῆ: -ῆν 52
σύκινος: -ον (masc.) 50
σύκον: -α (acc.) 36, 5; °219, 2. 3
συκοτραγίδης: 177
συμβουλεύω: σὺν . . . βουλεύσαι 129 a, 4
συμφορῇ: 39, 4
σύν: 20, 2; 79, 17
συναλοιᾶω: συνηλοῖσεν 95, 4
συνεργός: -όν (fem.) °220, 5
συνοικέω: -οίκησας 18
συντρίβω: -έτριψε 105, 11
συρίζω: -ει 79, 11
σῦς: -ός 134
σφάζω: -ειν 86, 22
σφείς:] . σφιν 106, 4 (?)
σώιζω: -ει °220, 3
σώφρων: -ι °220, 1; σωφρονέστατον
 (masc.) 65, 2
τάλας: -αντι (masc.) 18
†ταμεῖω: 64
Τάνταλος: -ωι *211
ταραξίπουνς: -ονν 107, 46
Ταργήλια: -οισιν 107, 49
ταρο[: 69, 4
ταχύς: τάχιστα (adv.) 48, 2
τε: 28, 1; 36, 1. 2; 37, 1; 39, 4; 53, 2;
 57; 64; 72, 5; 78, 8; 86, 11; 95, 7;
 98, 8; 105, 9; 107, 11; 120
Τέαρος: †τέαρε[7, 1 (?)
]τένω[: 89, 3
τέρην: -εινα 120
τερματιζ[: 106, 3
τετραίνω: τετρήνας 58
τετρακίνη: 178
τευνθίς: vide θεῦτις
τηγανίτης: -ας 37, 2
τιλάνω: ἐτίλησεν 73, 3;]τιλησας 88, 2
τίλλω: -οι 133
τίς: 33, 1; τί (adv.) 18; 47, 2; 128
τις: 66, 2; 133; °219, 1; τι (acc.) 105, 5;
 129 a, 4; †τι 3. 2 (?) ; τινά *206;
 ρειτ[. 115, 6 (?)
τοιόσδε: †όνδε 3, 2 (?)
τοῖχος: -ου 42 b, 3; -ωι 39, 2
τοράγος: -ου °196, 8 (?)
τραγω[: 78, 5
τράμις: -ιν 133
τράχηλος: -ον 106, 1; 129 c, 2
τρεῖς: -οῖσι (masc.) 79, 17; τρεῖς (masc.
 acc.) °219, 2
τρέπω: -φας 7, 5
Τρηχέη: -ης 53, 2
τριήκοντα: 44, 3
τριήρης: -εος 39, 2
τρίς: 78, 15
τριταῖος: -ον 130
τροπήιον: 59 (?)
τρόπις: -ιν 54
τρόπος: -ον °220, 2
τριπερός: †-ῶς °220, 4 (?)
τρώγω: -ει 32; -ων 36, 5
τύμβος: -ον 7, 2
τυρός: -όν 28, 2
τυφλός: 44, 1; -όν 69, 9
Τως: Τωτος 7, 4
ὔδρος: -ον 105, 10
υῖός: υ[.]ωι 107, 24 (?)
ῥκης: °205
ὑπας, ὑπ-: -ατι 78, 6

INDEX VERBORVM

ὑπέκ:]πέκρο[103, 3 (?)
 ὑποργάζω: † ὑποργάσαι 133
 ὑπόσφαγμα: 142
 ὕστερος: -ον (adv.) 32
 ὑφέλκω: -ξων 20, 3

Φαίηξ: -κας 77, 2
 φαίνω: πέφηνε °196, 11
 φαλ[: 95, 3
 φάλης: -εω 34
 φάρμακον: 147; (acc.) 43, 2; 48, 4
 φαρμακός: 30, 2; -οῦ 107, 49; -ῶι 95, 4;
 -όν 6, 2; 27; -οί 28, 2; -οῖς 29, 2
 φαρμάσσω: -ων 37, 2
 φέρω: φερο[69, 5 (?)
 φεύγω: -έτω °215; -οντα (masc.) 39, 3
 φθίνω: ἔφθισαι 129 c, 2 (?)
 φιλέω: -εῖς °196, 3
 φιλήτης: -ην 79, 10; 105, 12
 φίλος: -ε 42 a, 1
 Φιλήσιος: -ον (masc.) 51, 2
 φοινίσσω: -ξας 78, 14
 φοιτῶ: -ῶ 73, 6; φοίτε[σκε 78, 11
 φορμῖον: 179
 φρενώλης: 77, 5
 φρήν: -ας 44, 4
 φρονέω: -έουσιν 119
 Φρύξ: -γας 38, 2
 φυκίον: -α (acc.) °194, 10; φυκι[75, 2
]φυσᾶν: 68
 φωῖς, φοῖς: φοῖδας 61, 1
 φωλεός: -οί 88, 4
 φώρ: -α °196, 8; -ῶν 2, 2

χάλις: -ιν 119
 χαλκω[: 182 (?)
 χαμαί: 86, 9
 χαμεννιον: -αι 64
 χαραδριός: -όν 55
 χάσκω: -οντες 29, 1
 χεῖλος: 129 b
 χειμών: -ῶνι 43, 2

χείρ: 145
 χειρόχωλος: 180
 χελιδών: -όνων 147
 χιλιάγρα: 181 (?)
 χίμετλον: -α (nom.) 43, 4
 Χῖος: 41, 2
 χλαῖνα: °196, 2; -αν 42 b, 1; 43, 1; 107,
 17; -ας 87, 3 (c)
 χλοῦνη: -ην °191, 2
 χλωρός:] . ωροστ[103, 7 (?)
 χνός: -ου °194, 9
 χοῖνις: °198
 χοῖρος: -ου 105, 9; (pudenda muliebria)
 183 c (?)
 χολή: -ήν 73, 3
 χορός: -ῶι 107, 45; -οῖς *209
 χόρτος: -ον 36, 6
 χρεή: 36, 4; °193
 χρηστός: -όν (masc.) °220, 2
 χρόνος: °215
 χρυσολάμπειος: -ωι (fem.) 79, 7
 χρυσός: -οῦ 42 b, 2; °219, 3; -όν 47, 2;
 °218; °219, 1
 χυτρεύς: -εῖ °196, 8
 χύτρος, χυτροπόδιον: vide κυθρ-
 χωλός: -όν 69, 10
 ψάω: ἔψησε 33, 2
 ψηφίς: -ῖδι 126, 3
 ψυχή: -ήν 48, 1
 ψύχω: -ων 86, 17
 ψυμός: -όν 75, 4
 ὤ: 17; 47, 1; 70, 1; 129 a, 1. 3; °192
 ὤν: 78, 16; °191, 2
 ὤς: (sicut) 29, 2; 32; 79, 11. 16; 129 b;
 136; °194, 11; (= ἴνα) 43, 4; 48, 3;
 (tamquam si) °218; (cum superlat.)
 48, 2; (dub. sens.) 19; 78, 16
 ὥσπερ: 6, 2; 36, 3; 40; 59; 77, 4; 78,
 5. 7; 86, 17. 21; 95, 4
 ὥστε: (consec.) 36, 4; (= ὥσπερ) 118

ADDENDA ET CORRIGENDA

CONSPECTVS LIBRORVM

- Adr.² = *Liricos Griegos. Elegiacos y Yambógrafos arcaicos*. Texto y traducción por Francisco R. Adrados. Edición revisada y actualizada, 2, Madrid 1981, 313–315 ('Addenda') et 323 s ('Corrigenda')
- L. Amigo, cens. Dg.²⁰, *Helmantica* 37, 1986, 388 s
- R. Anastasi, cens. Dg. St. Ipp., *Orpheus* 7, 1986, 447–449
- A. Ardizzoni, *Ipponatte rivisitato* [cens. Dg.²⁰ et Dg. St. Ipp.], *GIF* 37, 1985, 275–280
- Fr. Bornmann, cens. Dg.²⁰, *A & R n.s.* 28, 1983, 217
- Bossi⁴ = F. Bossi, *Phryn. Ecl.* 62 Fisher, *MCr* 15/17, 1980/1982, 199 s
- F. Bossi – R. Tosi, *Strutture lessicografiche greche*, *BIFG* 5, 1979/1980, 7–20
- Chr. G. Brown, *Hipponax and Iambe*, *Hermes* 116, 1988, 478–481
- Bühler¹ = W. Bühler, *Ein neues Testimonium für Archilochos fr. 244 West*, *Hermes* 114, 1986, 372–374
- A. P. Burnett, *Three Archaic Poets. Archilochus, Alcaeus, Sappho*, London 1983, 98–104
- J. M.ª Candau Morón, cens. Dg. St. Ipp., *Emerita* 46, 1988, 144 s
- G. Capovilla, *Callimaco*, 1, Roma 1967, 63 ss; 93 ss; 352 ss
- D.⁷ = *Anthologia Lyrica*, ed. Ernestus Diehl. *Supplementum, Addenda et Corrigenda fasciculorum I–IV editionis alterius*, Lipsiae 1942, 22 et 27 s
- R. M. D'Angelo, *Fra trimetro e senario giambico. Ricerche di metrica greca e latina*, Roma 1983
- M. Davies, cens. *Slings*², *Gnomon* 61, 1989, 97–100
- E. Des Places, cens. Dg.²⁰, *BAGB* 42, 1983, 399 s
- H. Dettmer, *De arte metrica Archilochi quaestiones*, *Diss. Hildesheimii* 1900
- A. M. Devine – L. D. Stephens, *Bridges in the Iambographers*, *GRBS* 22, 1981, 305–321
- Dg.¹⁸ = E. Degani, *Emendations and Interpretations of Greek and Latin Texts*, *MPhL* 5, 1981, 5–14
- Dg.¹⁹ = –, *Hipponactea*, *MCr* 15/17, 1980/82, 47–50
- Dg.²⁰ = –, *Hipponax. Testimonia et fragmenta*, ed. H. D., Leipzig 1983
- Dg.²¹ = –, *Per una traduzione di Ipponatte, Lirica greca da Archiloco a Elitis. Studi in onore di F. M. Pontani*, Padova 1984, 143–154
- Dg.²² = –, *Tre note ipponattee*, *Studi in onore di A. Barigazzi*, 1, Roma 1986, 185–189
- Dg.²³ = –, *Spigolature lessicografiche*, *Filologia e forme letterarie. Studi offerti a Fr. Della Corte*, 1, Urbino 1987, 435–437
- Dg.²⁴ = –, *Giambo e commedia, La Polis e il suo teatro/2*, a cura di E. Corsini, Padova 1988, 173–178
- Dg.²⁵ = –, *La lingua dei barbari nella letteratura greca arcaica*, *Actes du Colloque International 'Langues et Peuples'*, Aosta 1989, 75–82
- D. Donnet, cens. Dg. St. Ipp., *AC* 55, 1986, 393 s
- D. Ebener, *Griechische Lyrik*, Berlin und Weimar 1976, 93–96

ADDENDA ET CORRIGENDA

- Ebert = J. Ebert, vide Praef. p. VI
- Gallavotti² = C. Gallavotti, *Ipponatte e gli scultori di Chio, Lirica greca da Archiloco a Elitis. Studi in onore di F. M. Pontani*, Padova 1984, 135–142
- E. Gangutia Elicegui, *Canciones de amigo 'lidias' en poemas griegos*, Emerita 56, 1988, 103–109
- A. Garzya, cens. Dg.²⁰, *Vichiana* n. s. 15, 1986, 329s
- Th. Gelzer, cens. Dg. St. Ipp., MH 43, 1986, 265
- P. K. Georgountzos, cens. Dg.²⁰, *Platon* 34/35, 1982/1983, 247–250
- M. Golden, *Pais in Hipp.* 13 W., QUCC 41, 1982, 73–75
- R. Gottlieb, cens. Dg.²⁰, *Salesianum* 45, 1983, 4
- J. Irigoin, cens. Dg.²⁰, BAGB 44, 1985, 303s
- Jacobs⁴ = F. Jacobs, *Specilegium observationum et emendationum ad Athenaeum*, Altenburgi 1805
- V. Jarcho – D. Ebener, *Flöte und Harfe, göttlicher Widerhall. Frühgriechische Lyrik*, herausgg. von V. J., übertr. von D. Ebener, Leipzig 1985, 165–173 et 254–256
- V. N. Jarcho, *Novoe izdanie fragmentov Gipponakta* [cens. Dg.²⁰], VDI 176, 1986, 180–184
- B. M. W. Knox, *The Cambridge History of Classical Literature, I. Greek Literature*, ed. by P. E. Easterling and B. M. W. Kn., Cambridge 1985, 158–164
- A. M. Komornicka, cens. Dg.²⁰, *Eos* 73, 1985, 196–198
- G. L. Koniaris, cens. Paph., AJPh 103, 1982, 113s
- M. Z. Kopidakis, *Καταεπιτολογήματα*, *Hellenica* 36, 1985, 165s
- Lederl. = J. H. Lederlinus (vide Hemst. Poll.)
- F. M. Leone, *Noterelle tzetziene, Lirica greca da Archiloco a Elitis. Studi in onore di F. M. Pontani*, Padova 1984, 249–254
- Leutsch = E. von Leutsch, *Miscellen*, *Philologus* 10, 1855, 706–708
- Lilja¹ = S. Lilja, *Dogs in Ancient Greek Poetry*, Helsinki 1976
- A. Lolos, *Der unbekannte Teil der Ilias-Exegesis des Johannes Tzetzes (A 97–609)*. Editio princeps, Königstein/Ts. 1981
- Luppe¹ = W. Luppe, *Zum Hipponax-Kommentar P. Oxy. 2176 (fr. 1 Kol. II, fr. 129 c Degani)*, *Philologus* 134, 1990, 155–158
- Luppe² = –, cens. *Slings*², *Eirene* (nondum editum)
- Cl. Meillier, cens. Dg.²⁰, REG 98, 1985, 186
- Mein.¹ = A. Meineke, *Bemerkungen zu den Mélanges de littérature grecque par M. E. Miller*, Paris 1868, *Hermes* 3, 1869, 451s et 457
- V. Menghini, *Alcuni frammenti di Semonide di Ceo e di Ipponatte*, Forlì 1892
- C. Miralles – J. Pòrtulas, *Archilochos and the Iambic Poetry*, Roma 1983
- Miralles¹ = C. Miralles, *Il fr. 78 W. di Ipponatte*, QUCC 43, 1983, 7–16
- Miralles² = –, *La poesia d'Hipòanax*, Itaca 1, 1985, 31–56
- Miralles³ = –, *Ipponatte e Petronio*, QUCC 50, 1985, 89–103
- Miralles⁴ = –, *Pals o posts a la poesia d'Hipòanax*, *Studi in onore di A. Barigazzi*, II, Roma 1986, 71–79
- Miralles⁵ = –, *El yambo*, *ECas* 28, 1986, 11–25
- Miralles⁶ = –, *La tradizione giambica*, *QS* 15, 1989, 111–132
- G. B. Mocker, *De Musis a poetis Graecorum in componendis carminibus invocatis*, Lipsiae 1893, 31s et 47
- Müller, HuS = D. Müller, *Handwerk und Sprache. Die sprachlichen Bilder aus dem Bereich des Handwerks in der griechischen Literatur bis 400 v. Chr.*, Meisenheim am Glan 1974

ADDENDA ET CORRIGENDA

- I. Opelt, Eine neue Handschrift zu Suetons Traktat *Περὶ βλασφημιῶν καὶ πόθεν ἐκδόσθη*, *KOINONIA* 12, 1988, 181–185
- H. G. Paessens, De nonnullis parodiarum scriptoribus Graecis ad Athenaei libr. XV 689sq. adnotationes, *Gymn.-Progr. Kempen* 1859
- L. Palmer, *The Greek Language*, London–Boston 1980, 112s
- I. Th. Papadimitriou, *Ἐλεγεία καὶ Ἰαμβός, Ἀθήναι* 1984
- V. Pisani, cens. Md., *Paideia* 18, 1963, 226s
- Pòrtulas¹ = J. Pòrtulas, *Ipponacte e Petronio*, *QUCC* 49, 1985, 121–139
- Pòrtulas² = –, *La Dolonia burlesca d'Hipónax*, *Faventia* 7/2, 1985, 7–14
- Pòrtulas³ = –, *La màscara roja de l'incest*, *Itaca* 1, 1985, 13–29
- [G. Puccioni], cens. Dg. St. Ipp., *CCC* 2, 1985, 219
- Rosen¹ = R.M. Rosen, *The Ionian at Aristophanes Peace* 46, *GRBS* 25, 1984, 389–396
- Rosen² = –, *Hipponax fr. 48 Dg. and the Eleusinian Kykeon*, *AJPh* 108, 1987, 416–426
- Rosen³ = –, *A Poetic Initiation Scene in Hipponax?*, *AJPh* 109, 1988, 174–179
- Rosen⁴ = –, *Hipponax, Boupalos and the Conventions of the Psogos*, *TAPhA* 118, 1988, 29–41
- Rosen⁵ = –, *Old Comedy and the Iambographic Tradition*, *Atlanta* 1988
- Rosen⁶ = –, *Hipponax and his Enemies in Ovid's Ibis*, *CQ* 38, 1988, 291–296
- Rosen⁷ = –, *Hipponax and the Homeric Odysseus*, *Eikasmós* 1, 1990 (nondum editum)
- Rosen⁸ = –, *Mixing of Genres and Literary Program in Herodas 8* (nondum editum)
- S. L. Schein, *The Iambic Trimeter in Aeschylus and Sophocles. A Study in Metrical Form*, *Leiden* 1979
- N. Schow, *Hesychii lexicon ex codice Ms. Bibl. D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum, sive Supplementa ad editionem Hesychii Albertinam*, *Lipsiae* 1792
- H. Schrader, *Die parodischen Vorträge des Hegemon aus Thasos in Athen*, *RhM* 20, 1865, 186–194
- E. R. Sewter, cens. Md.³, *G & R* 16, 1960, 230
- F. Sisti, *Lirici Greci [...]. Scelta dei testi, traduzione, note e commento di F.S.*, *Milano* 1990, 101–117
- Skiadas¹ = A. D. Skiadas, *Ἀρχαῖος λυρισμός*, 1, *Ἀθήνα* 1979 (c.1982), 281–307
- Skiadas² = –, *Zu den frühgriechischen Elegikern und Iambographen*, *RhM* 128, 1985, 158s.
- Slings¹ = S. R. Slings, cens. Dg. St. Ipp., *Mnemosyne* s. IV 40, 1987, 188–191
- Slings² = –, *Some Recently Found Greek Poems, Text and Commentary by J. M. Bremer, A. Maria van Erp Taalman Kip, S. R. Slings*, *Leiden – New York – København – Köln* 1987, 70–94
- A. P. Smotrič, *Die Vorgänger des Herondas*, *AAHung* 14, 1966, 61–75
- L. D. Stephens, *Trends in the Prosodic Evolution of the Greek Choliamb*, *GRBS* 26, 1985, 83–97
- E. Suárez de la Torre, *Hiponacte cómico*, *Emerita* 55, 1987, 113–139
- G. Tedeschi, cens. Dg. St. Ipp., *Maia* 38, 1986, 99s
- Chr. Theodoridis, *Ein neues Testimonium für Hipponax fr. 73*, 3 *Degani, Hermes* 114, 1986, 374s
- H. Thesleff, cens. Dg.²⁰, *Arctos* 18, 1984, 174
- K. Tsantsanoglou, *New Fragments of Greek Literature from the Lexicon of Photius, Ἀθήναι* 1984, 158s

ADDENDA ET CORRIGENDA

- A. Tsopanakis, cens. Dg.²⁰, *Hellenica* 36, 1985, 173–183
 R. G. Ussher, *The Mimiambi of Herodas*, *Hermathena* 129, 1980, 65–76
 M. Vetta, *Poesia e simposio nella Grecia antica. Guida storica e critica a cura di M.V.*, Roma – Bari 1983, XIX–XXI
 W. GM = M. L. West, *Greek Metre*, Oxford 1982
 W.⁸ = –, cens. Dg. St. Ipp., *JHS* 106, 1986, 206
 W.⁹ = –, *Iambi et Elegi Graeci ante Alexandrum cantati*, 1. Archilochus, Hipponax, Theognidea. Editio altera aucta atque emendata, Oxonii 1989, 109–171
 I. Waern, cens. Dg.²⁰, *Eranos* 82, 1984, 7
 Wilam. *Griech. Lit.* = *Die griechische und lateinische Literatur und Sprache*, von U. von Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch, 1. *Die griechische Literatur des Altertums*, Berlin u. Leipzig 1905, 1–236
 F. Zambaldi, *Lycorum Graecorum reliquiae selectae*, Aug. Taurinorum 1883 (1893²)
 p. XI: pro 'D.⁶ = [...] Mss.' lege 'D.⁶ = –, *Lyrici Graeci redivivi*, 2. *Ἰππώναξ. Ὑπομνήματα εἰς Ἰππώναντα*, RhM 92, 1944, 289–318 (ineditum, extant plagulae tantum; coniecturas protulit Mss.)'
 p. XII: pro 'A. Erfurdt [...] Regimonti 1812' lege 'C. G. A. Erfurdt, *Observationes criticae maxime in Athenaei Deipnosophistas*, Königsberger Archiv für Philosophie, Theologie, Sprachkunde und Geschichte 1, 1812, 463 s'
 p. XVII: pro 'K. A. Leslie [...] Chicago 1914' lege 'A. L. Keith, *Simile and Metaphor in Greek Poetry from Homer to Aeschylus*. Diss. Chicago 1914'
 p. XIX: pro 'E. Müller [...] See' lege 'E. Müller, *Gyges und der Gygäische See*. Ein Beitrag zur Mythologie der Lydier'

DE LINGVA GRAMMATICA STILO

De Hipponactis lingua vide etiam Miralles⁴, Palmer et Dg.²⁵; de stilo Dg. St. Ipp. 163 ss; ad comparationem cum Callim. et Herond. vide etiam Dg. St. Ipp. 44–56, Ussher et Rosen⁸

Psilosis: *κάφῃ* 28, 1; *Λεύκιππε* °192

Synecphonesis (sive crasis): *καί + α (= κά-)*: *κάφ[ιλέομεν]* 86, 11; *ὁ + ἀ (= ὠ-)*: *Ὠπόλλων* 65, 1

Hapax: *τετρακίνη* 178

DE PROSODIA ET METRORVM RATIONE

De Hipponactis prosodia et metrorum ratione vide etiam D'Angelo, Dettmer, Devine-Stephens, Dg.²⁴, Schein 5–16, Stephens, W. GM 39–43

Contractio in eodem verbo: *εφ: κάφ[ιλέομεν]* 86, 11

Insolitae mensurae: *ἀλίβαντα* °189

Anapaestus in secundo pede: fr. 78, 11 (?)

Caesura: ad elisionem in caesura cff. etiam fr. 22, 2; 106, 5; °194, 9, cf. °190

Ischiorrogici: cff. etiam 36, 4 (?); 48, 3 (?); 66, 2 (?); 107, 34 (?); 'Porsoniana' quae dicitur lex violatur 6,2; 29, 1; 31; 61, 1; 78, 11; 95, 4; 105, 12. ad ischiorr. ap. Callim. (unum certum extat exemplum, multa tamen valde probabilia, ut ostendit Ardizzoni) vide Dg. St. Ipp. 101 adn. 136

ADDENDA ET CORRIGENDA

TESTIMONIA

De aetate

De Hipponactis aetate nuper egit Gallavotti², qui poetam aequalem Heraclito ('la sua vita rientra nell'epoca persiana, al tempo di Dario e più tardi, verso la fine del sesto secolo e l'inizio del quinto, come Eraclito' [p.142]), vide Dg. St. Ipp. 19s et 307s || sunt qui Bupalum (et Athenin?) 'eine Chiffre zur Bezeichnung der Rolle des Gegners des poetischen Ichs' esse existiment (Koenen² 76 adn. 14; iam Poetica 6, 1974, 507s et StudPap 15, 1976, 43), ad rem vide Dg. PGGE 38ss et V.Jarcho, Voprosy Literatury 4, 1988, 130–154

2 de Archermo vide etiam IG I² 487 (Athenis, ad 525/500 a.C., cf. M.L.Lazzarini, MAL 19, 1976, 181), de quo titulo disseruit Gallavotti² 135ss; nomen *Μικτιάδης* occurrit Inscr. Délos 9 (ad 550/525, ut L.M.Jeffery, The Local Script of Archaic Greece, Oxford 1961, 295 opinatur) et IG XII 5, 147 (Pari, 550/530 a.C.)

3 quae Severyns, Recherches sur la Chrestomathie de Proclus, 2, 111–113 de *Ἀμύντων* scripsit, improbabilia videntur (pace Tsopanakis 176), vide E.Pellizer, QUCC 43, 1983, 17–23 et Dg. St. Ipp. 307s

4 ad Archilochum Terpandri aequalem vide A.A.Mooshammer, CSCA 10, 1977, 105–132

7 de accentu *-πώναξ*, omnibus Byzantinae aetatis scriptoribus consueto, vide L.Massa Positano, Io. Tzetzae commentarii in Aristophanem, Groningen – Amsterdam 1960, 285s

8 vide Dg.¹⁸ 6

10 vide Dg.¹⁸ 8–10 | 'fratrem Medusae' non Bupalum, sed Athenin (cf. testim.12), ingeniose contendit Rosen⁶ (ad comparationem cum 'Medusa' idem contulit Ar. Pac. 810)

12 vide Dg.¹⁸ 7s

13 vv. 3s laudat Iulian. Epist. 10 Bidez-Cumont (p.403 cd) *ἡδέως ἐδεξάμην τὸ παρὰ σου πινάκιον ἀποσταλὲν ... καὶ κατεμούσῳσας αὐτὸ προσθεὶς τοὺς λάμβους 'οὐ μάχην αἰδόντας τὴν Βουπάλειον' κατὰ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν, ἀλλ' οἶον ἢ καλὴ Σαπφῶ βούλεται τοῖς ὕμνοις (νόμοις U, quod malunt nonnulli, sed cf. schol. Hephaest. p.116, 13s Consbr.) ἀρμόττειν*. hoc de Sapphonis iambis testim. (cf. etiam Suda σ 107 Adl. et Philodem. De poem. 2 fr. 29, 20 Hausrath [p.155, 10s Sbordone], de quo vide Koster, Inv. 61) fugit Edd., cf. Dg. St. Ipp. 122s adn. 219

14 vide Dg. St. Ipp. 111 adn. 213 | sub corrupto *Ὅρ.* (*Ὅροδοκ-* codd. potiores teste Macleod 286; *-δοικ-* edd. Jacobitz, W.) latere *Ὀδοιδόκος* ('highwayman, ληστής, τοῦ τύπου αὐτῶν ποὺ ἐξόντωσε ὁ Θησέας') susp. Tsopanakis 176

15 ad *σύγος* de re odiosa (cf. etiam Aesch. Eum. 644; item *στύγμα, μῖσος, μίσσημα, odium*) vide Hoffmann, Schimpfw. 11

17 vide Dg.¹⁸ 11

18 vide Dg. St. Ipp. 181

19b vide etiam Dg.¹⁸ 10s et St. Ipp. 295s adn. 34 | ad poetas sese cum athletic componentes vide M.F.Lefkowitz, SIFC 77, 1984, 5–12 et Rosen⁷

21 'Choeroboscus may preserve the vestige of an actual Hipponactean narrative in which the poet encountered the mythical Iambe in a scene of poetic imitation [...]. Perhaps it was even intended as a parody of the kind of *Dichterweihe* that we find, for example, in Hesiod. *Th.* 22–34' Rosen³ 175–178, qui versum *ἀνθρῶπι – ἀνατρεπείς* in-

ADDENDA ET CORRIGENDA

ter Hipponactis 'dubia' recipiendum censet (vide add. fr. 48); item fere Brown | ad nar-
ratiunculam cf. etiam Miralles⁵ 13 s

23 20 alii *Hipponactem*, cf. testim. 15 (lemma), 21 et 21 b

25 vide A. Giordano Rampioni, *Sulpiciae conquestio* (Ep. Bob. 37), Bologna 1982,
68–70 || 6 *gliscit* Ebert

29 cf. Dg.¹⁷ 307 s et Dg.¹⁸ 12 | ad Atticum thymum vide etiam Dioscor. AP 7, 708
(24 G.-P.), 5 s

45 vide Dg. St. Ipp. 246 et Dg.¹⁸ 12 s; haud recte interpr. A. Olivieri, Frammenti
della commedia greca e del mimo nella Sicilia e nella Magna Grecia, Napoli 1930,
131, cf. etiam C. Gallavotti, RFIC n. s. 8, 1930, 2 ss et D'Angelo 90 ss

47 permulta temptaverunt viri docti, vide Dg. St. Ipp. 103 s adn. 145: e. g. *ἔξω*]
κλέος (cf. Ibyc. Suppl. 151, 47 P.), *ναὶ Μοῦσαν ἢ μ' ἔπεα κ[άμπτει* (cf. Ar. Thesm.
53)/μ[έν' (cf. Z 446, K 212, π 241 etc.) *ἐξ ἰάμβων, ἢ με δευτέρῃ(ι) γν[ώμηι / ἐ]μοῖς*
μεθ' Ἰππώνακτα τὸν πάλαι [χρηῖσται / τ]ὰ κύλλ' αἰδέειν Σουθίδης ἐπειούσαι[ν (ni fallor,
δ. γν. est 'altera proprior vero somnii interpretatio')

comm. II. 1 s: ante 'V. Steffen' adde 'Perrotta' 36 s et'; pro 'statuit' lege 'statuerunt';
I. 4: pro 'Cr.' lege 'Meister', pro 'Cataudella' 'Bücheler'

51a 'man erwartet ἢ Ἰππώναξ und ὁ ἱαμβός ἐστιν λοιδορός' Ebert, sed inepta glos-
satori relinquenda (*ὅλον Ἀρχ. κυρίως γ. ὁ Ἰππώνακτος ἱ. ἐ. λ. olim dub. temptavi*, cf.
St. Ipp. 239)

63 vide Dg.¹⁸ 13 s | ad *εἰς οὐδέν δεόν* vide Bühler ad Zenob. Ath. 2, 33 (pp. 262 s)

FRAGMENTA

1 s fragmento 42 adiunxit Coppola³ 163

1 comm. p. 23 l. 2: pro 'subiunxit Bgk.¹' lege 'subiungi prop. Bgk.¹'

2 ad rem vide Miralles-Pòrtulas 19 ss et praesertim Miralles⁴

3 ad hariolos sacerdotesque irrisos vide Brecht 41 ss | ad *κ.* = *λάρος* cf. Apion 47
Neitzel; vide Livrea ad Cerc. I (p. 21)

4 testim. (IV) b ita legendum: *Σίνδοι ... λέγεται <Σινδικόν>* (supplevi) *καὶ (καὶ <τὸ*
Σ.) Br.¹ 63) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (αἰδ. <Σ.) Bgk.² 604, item W.: αἰδ. <Σ. διάσφαγμα>
N. Conomis, *Hellenica* 37, 1986, 330) || ad hoc obscenitatis genus vide etiam Mart. 11,
99, 5 *gemina Symplegade culi* et Auson. Epigr. 107, 9 *luteae Symplegadis antrum* | poetam
comicum ab Eustath. 807, 60 s (de *διασφάξ*) laudari vidit A. Lorenzoni, MCr 15/17,
1980/1982, 117

5 comm. l. 18 adde Ezech. Exag. 209 *ἀποσκευή*

6 de pharmacis ap. Hippon. egerunt Rosen⁵ 21–24 et Pòrtulas³ 21 ss || **1** de *λειμ./χειμ.*
nuper disseruit Tsopanakis 176 s | *λειμ.* sensu obsceno usurpari censet etiam Hender-
son 20, Suárez de la Torre 135 al.

7 in Leon. Tar. 79, 1 s G.-P. *ἐδθυμος ὡν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἄϊδος / ἀταρπὸν ἔρπων* (ubi
v. 1 *ὄνερ, ἔσσεο* pro *ὡν ἔρεσσε* ci. M. G. Albani, BollClass n. s. 3, 1984, 118 s, ft. recte)
notentur etiam vv. 5 s *ἰθεῖα ... / ... ὀδεύεται* (cf. Hippon. vv. 1 s, vide Dg. St. Ipp. 212
adn. 60) | cf. etiam Theocr. 7, 130 s || **2** ad metrum cf. nunc W. GM 14 et 18 || **3** *γῆγεω*
codd.: corr. Cramer || **4** *μνήμά τ' ἄντος* (Schnw.) rec. Adr.²

8 ad syllabam ante *κτ* correptam exemplis ab Headl.-Kn. ad Herond. 8, 60 allatis
adde Pherecr. 113, 18 K.-A., Callim. 260, 57 Pf. (cf. Herodian. II. *κλίσ. ὄνομ.* p. 15, 10
Hilgard), Dosiad. AP 15, 26, 10 (u. v.) | *βακτ-* coll. Rhinthonē servat etiam W. GM 17

10 s cf. Leutsch 707, D'Angelo 34 s

10 trimetrum iambicum in clausula dactylica *κατὰ προσδοκίαν* mire terminatum

ADDENDA ET CORRIGENDA

ludendi causa poeta composuisse videtur, vide Dg. St. Ipp. 189 et 217 adn. 96, Dg.²⁴ 177; cf. W. GM 41 ('a prayer causes an iambic line to turn into a hexameter halfway through')

11 'hexameter inter choliambos' W., 'oracle?' W. GM 41, vide Dg. St. Ipp. 311 et Dg.²⁴ 167s | etiam τοὺς ἀνδρας ὧδ' ὁδόνη 'πᾶλλει prop. Hoffm.

17 ad rem vide Vetta XXs | κατέκτεινε Sn.

20 de scholiorum codicibus ad Carmina Iliaca pertinentium nuper egit Leone 249ss, qui VL ex H, codicis G (i.e. M, ut plerumque designatur [= Monac. gr. 546]) gemino, pendere dicit ('V deriva da quest'esemplare attraverso una copia intermedia (= u), che esibiva parecchie correzioni congetturali; L è invece una copia diretta di H, eseguita dall'umanista francese Pierre Moreau' [1560]) || 1 θήπων frustra def. Leone 251s coll. Hesych. θ 541 L., vide Dg.²³ | 'Ep. π. poetica periphrasis esse videtur (= 'Εγυθραίου, cf. Pind. Nem. 9, 30 παισὶν ... Αἰτναίων, Isthm. 3/4, 54 παίδεσσιν Ἑλλάνων, fr. 77 Sn.-M. παῖδες Ἀθηναίων, Aesch. Pers. 402, Herodot. 1, 27, 3 al., de quibus locutionibus vide Renehan, Greek Lexicographical Notes 156s), ironice detorta sicut Catulli magnanimi Remi nepotes; 'Ep. π. metaphorice accipiendum (= ψωλάς, cf. Ar. Ach. 787, Nub. 539) contendit Rosen⁴ 36s ('Red Men' simply represent men characterized by prominent (probably erect) penises, red at the glans', unde Bupalus [vide infra ad v. 2] 'is able to outdo them with his own erection, or [...] is looking to them for erotic inspiration') || 2 οὓς φησι μητροκοιτάς L, teste Leone 251s ('banale inutile congettura del Moreau') | μητρ. metaphorice interpr. Golden, vide infra ad fr. 21, 2; Catull. 88s cont. Koenen² 113 adn. 3 (ad incestum cum matre et sorore) | obscenum de B. nomine iocum ('a play on the elements Bov- ['bull-like'] and -πάλος [= φαλλός], i.e. 'Bull-Dick' vel 'Big-Dick') susp. Rosen⁴ 32ss || 3 καὶ ὄφ. ed. W.: καὶ <μῆν> ὄφ. prop. Ebert, sed vide quae ad fr. 55 adnotavi, neque καὶ probabile videtur (cf. Slings¹ 190) | ἀγρός metaphorice 'penis' Herodot. 5, 92 η 3, ad rem vide Dg.²¹ 145s

test. p. 39 l. 1: pro 'Schnw.¹⁰' lege 'G. B. Hase ap. Schnw.¹⁰'

21 1s Dio Chrys. 7, 56 οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἔλαιον, cf. Aristoph. 214 K.-A. || 2 παῖς 'servus' (Aesch. Ch. 635, Ar. Ach. 395 etc.; cf. Poll. 3, 78, qui Ar. Vesp. 1297 respicere videtur) hic primum occurrit; 'filius' significari contendit Br.¹ 49 (item Cant.-Garzya, Lirici Greci, Città di Castello 1959, 64), 'iuvenis' Golden 74s ('Pais (like metrokoites) is a hit at a youth who is sleeping with a woman old to be his mother', vide ad fr. 20, 2) | ἐμπ. 'temere irruens'? vide Dg.²¹ 146

22 ad elisionem in caesura vide add. fr. 78, 16

23 de illa 'Dolonia', quam Hipponax parodice composuisset (cf. fr. 72, 5-7), egit Pörtulas²

24 ad κ. cf. etiam Macho 308 G., vide D. Gerber, QUCC 22, 1976, 7-9 comm. p. 42 ll. 2s: pro 'fragmento [...] W. Stud. 143' lege 'ex eodem carmine ac fr. 25 petium esse susp. W. Stud. 143 coll. fr. 115, 4/8'

25 ad μ. ἐξ. ('emunctis naribus?') vide Dg.¹⁵ 514, Dg.²¹ 147

comm. l. 1: pro 'fragmento [...] W. Stud. 143' lege 'ex eodem carmine ac fr. 24 fluisse susp. W. Stud. 143 coll. fr. 115, 4/8'

26 comm. l. 1: pro 'subiunxit Bgk.²⁻³' lege 'subiungendum esse susp. Bgk.²⁻³'

27 ad ἐς vide A. Lorenzoni, Sileno 9, 1983, 83ss

comm. p. 43 l. 2: pro 'praemisit Bgk.²⁻³' lege 'praemittendum susp. Bgk.²⁻³'

28 1 ἀφῆ proprie dat. (non instrum.) ft. intelligendum, vide Dg.²¹ 145 || 2 cf. γ 480, ε 197, κ 243

30 1 cf. Alciph. 3, 1, 2 αἶδος ὑπὸ λυμοῦ καὶ ἀχμηρός || 2 ad comparisonem sine ὧς vide Kühner-Gerth 2, 495; Köck, CAF 1, 28; R. Kassel, RhM 116, 1973, 110s | ad ἐπρ.

ADDENDA ET CORRIGENDA

vide W. H. Roscher, Die Sieben- und Neunzahl im Kultus und Mythos der Griechen, Leipzig 1904

31 in Tzetzae testim. *δῆθε* et *φῆσι* legit Lolos 83, 22s

32 *λαίθαργος* (non *λάθ*) in C legit Lolos 202, 8 (u. v.; nihil ad hoc in apparatu); ad *τρώγει* sscr. *τρώγη* (i. e. *τρώγη*), vide infra ad fr. 95, 10s | '*ist' ὅστερον* etwa räumlich zu verstehen (hinten bzw. das Hinterteil benagen)?' Ebert, qui dub. *ἔντερον* *ἐντρώγει* prop., vide Dg. St. Ipp. 260

33 ad interrogationem cf. Pind. Pyth. 4, 98s; ad rem vide Oeri | huiusmodi imprecationes, quae usque ad hoc tempus '*στόμα τοῦ λαοῦ ἐπιβιώνουν*', collegit Kopidakis (at Italica vox '*filello*' [Bellì, son. 1102, 4] non '*umbilicum*' sed '*linguae nodum*' significat) || 1 compositis in *-πλήξ* exeuntibus Sophoclis *Ἀκανθοπλήξ* (p. 374 R.) add. Jarcho 183 || 2 Hesychii gl. (s. 7719 L.) potest huc pertinere, nam *ψίω* (= *ψίζω*, *ψωμίζω*) et *ψάω* saepe confunduntur, cf. Euphor. 92, 5 Powell *λευκῷ σ' ἔψισα* (*ἔψησα* codd.: corr. Mein.) *γάλακτι*, Lycophr. 639 *ψίσεται* (*ψήσ- CD*) al.; vide etiam Hesych. δ 1720 L., ubi recte duas glossas (i. e. *διεψήσατο* *διεκάθαρε* et *διεψώμισε*: < > dist. Latte, verum enimvero *διεψώμισε* non novum lemma esse videtur, sed interpretamentum ad *διεψήσατο* referendum, cf. Dg. St. Ipp. 95s adn. 82. *ψίειν* tamen obstetricis officium fuisse non constat | *δοκ.* 'fornicate' interpr. Henderson 21 (item Suárez de la Torre 118), quod perabsurdum

34 ad metrum cf. nunc W. GM 14 | ad *ἡμ.* cf. Erotian. η 14 Nachm. (resp. Hippocr. Mul. aff. 2, 114) | ad *αἰτεῖν* cf. etiam Marc. Arg. AP 5, 32 (2 G.-P.), 4 et AP 5, 63 (3 G.-P.), 2, necnon Cillactor, AP 5, 29 (p. 114 P.), 1

35 ad Apollinem et Dianam, Niobae natos occidentes, vide etiam Antip. Thess. API. 131 (86 G.-P.), Theodorid. API. 132 (18 G.-P.), Meleag. API. 134 (128 G.-P.), cf. Soph. Trach. 205–215 | *σέ δ' ὠπόλλων* ex eo quoque commendatur quod, si vir et mulier hic loquentes u. v. inducuntur, particula *καί* vix ferri potest | de metro egit etiam Dettmer 57s

36 in universum cf. etiam Aristoph. 232 K.-A. (cont. M. G. Bonanno, MCr 19/20, 1985, 93) et Hor. Sat. 1, 2, 7ss || 4 *ὥς τέφρην σκάπτειν* T. G. Tucker, CR 34, 1920, 154 || 4s ad *σκ. π.* vide etiam Bühler ad Zenob. Ath. 2, 4 (pp. 72s) || s π. τ' ὄρ. *σκά τε τρία τρώγειν* prop. Wk. | γ' ὄρ. rec. Skiadas¹

siml. p. 50 l. 2: pro '*Schnw.*⁷ 645' lege '*Schnw.*, Philologus 1, 1846, 645'

comm. p. 50 l. 11: pro '*Bgk.*¹³ 980' lege '*Bgk.*, Zeitschr. f. d. Altertumswiss. l. c.'

37 1 *λαγούς*, quod exhibet (III), '*modern conjecture*' dicit Koniaris 114, vix recte || 2 post *φαρμάσων* interpungunt Edd. (praeter Hart., D.¹⁻³, Adr., Mss., Sn., Dg.²⁰), sed vide Dg. St. Ipp. 249 | cf. Philem. 82, 5 s K.-A. *πεφαρμακευμένον* (scil. *ιχθύν*) *τυροῖσι*

39 de scholiorum ad testim. (I) codicibus haec enotavit Leone 252ss (vide supra, add. fr. 20): in scholii textu *δασέως* (pro *δασέος*) solus L affert ('*correzione falsa del Moreau*'), quam recc. Br.¹ et Edd. [praeter Dg.²⁰], deinde *ἐξ ἔθους* T (*ἐξ ἐτέρων* rell.); in textu Hipponactis: 1 *κακομήχανε* T et L marg. (Moreau) | *οἰκέτι* (marg.) *γράφεις* L || 2 *τρήρους* codd. [-*εως* Br.¹ 37 et Edd. usque ad Bgk.⁴] || 4 *ἐστίν* H: *ἔστι* T et L (Moreau): *ἐστί* V | *γε καὶ κλύδων* HT || 5 *νικύρτα* T: *νικύρτα* H | *σάβαννι* H u. v.: *σαβαννί* T: *σάμαννι* L: *σάμμαννι* V || 6 *τῶν τικνήμενον* H: *τὸ τικνήμιον* T

2 *τρήρεως* iniuria Lolos 74 (-*ρεως* (III) C, -*ους* sscr.) || 4 ad *γε/τε καί* vide Dg. St. Ipp. 249s || 6 *σῶφικ* rec. D.² | ad corrept. '*Atticam*' cf. p. XXIX

40 cod. Vindob. (testim. (I)) post Hunger insp. W. luce ultravioleacea usus || *κατεῖρ-πεν* (*καθεῖρπεν*) ci. Tsopanakis 177s, qui de *κερκ.* docte disseruit (agitur de '*stellione*', neogr. '*κουρκούταυλος*', '*κουρκούτης*', Italice '*geco*') | *κρεκύνδ*- deff. Cunningham 220 et

ADDENDA ET CORRIGENDA

R. Renehan, HSCPh 87, 1983, 6s, ft. recte | sensum obscenum inesse censet etiam Adr.² 313 adn.1; vide Dg.²¹ 153

41 ad rem vide inprimis Ter. Eun. 960s *quis homo pro moechno unquam vidit in domo meretricia / prendi quemquam?* || 2 ἐν κατωρικῷ δοῦμῳ Adr.²: ἐν τεινὶ κάτω δοῦλῳ prop. Ebert, qui -τικῷ ut 'fälschlich eingedrungene Glosse zu δοῦλῳ, i. e. τ(ῶι) οἴκῳ' interpr., vide Dg. St. Ipp. 250s | ad Chios, qui male audiebant (cf. AP 11, 235 = Demod.³ Gent.-Pr.), vide etiam testim. 2, fr. 157, necnon Herond. 6, 58

comm. p. 58 ll. 5s: pro 'Demosth. [...] Latte' lege '[Demosth.] 59, 67 etc., vide Latte'

42 fragmentis 1s subiunxit Coppola³ 163 || a3 Hipponacti abiudicavit etiam G. Dindorf, Adnotationes in Harpocratonem, Oxonii 1853, 314 || b2 dualia esse *σαμβάλισκα* et *ἀσκερίσκα* (ab *σαμβάλισκη*, *ἀσκερίσκη*) contendit Tsopanakis 178 || b3 vetustam locutionis *τοῦτ. τοίχου* interpretationem rursus prop. Skiadas² 159, de *τοιχωρυχία* (coll. Ar. Pl. 203 et Aristot. EN 5, 11) cogitans ('so würde Hermes [...] nicht von seinem eigenen Geld spenden, sondern es einem anderen wegnehmen', at idem p. 158 monuerat: 'Man darf aber nicht vergessen, daß der Artikel (*τοῦτέρου*) eine Rolle spielt, so daß eine Verallgemeinerung nicht erlaubt ist'); aliter Tsopanakis l. c., cui poeta quaerere videtur 'αὐτὰ τὰ πλούσια πράγματα, τὰ τόνισι δμως ὅτι εἶναι ἅπαντα, ὅτι ἀποτελοῦν ματαιοπονία καὶ ὅτι θὰ τὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν ἀνάποδῃ', all'inverso!'

43 4 ad caesuram 'medianam' ap. recentiores modo iambographos obviam cf. etiam Aesch. AP 7, 345 (1 G.-P.), 8 et vide Ficus 819s

comm. p. 64 ll. 17s: vix probanda quae de Lys. 996 scripsit J. Taillardat, *Mélanges de Linguistique et de Philologie offerts à P. Chantraine*, Paris 1972, 255–261, cf. L. Gil, *MCr* 18, 1983, 80 (ad Ach. 343s)

44 1 ad Plutum caecum cf. etiam Theocr. 10, 19 || 2 cf. 78, 13, Herond. 3, 95 et 5, 70s || 4 *δελταῖος γὰρ εἰ σφόδρα* dub. Herw., Animadversiones philologicae ad Theognidem [...]. Accedunt miscellanea critica in lyricos Graecos, Traiecti ad Rhenum 1870, 72

46 de anapaesto in primo pede (hic et in fr. 119) cogit. etiam W. GM 41 adn. 31

47 in universum cf. Cercid. 1 Livrea, ad v. 1 cf. Aesch. Ch. 783s *πάτερ / Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων* || ad metrum cf. Dettmer 52s; (Zeῦ) ex eo quoque commendatur quod gen. in -εων exeuntes ap. iambographos semper monosyllabi esse videntur, cf. W. Stud. 83s || 1 e *πρῶν*, corrupta codicis A lectione, *πατέρων* vel *πάτερ ὦν* (et mox *πάλμυ(ς)*) vel *πατρῶν* ci. Tsopanakis 179 || 2 *χρυσὸν ἀργυρ(ι)ου πάλμυ* prop. Ebert, sed si sententia idonea videtur ('Gold des Geldes König, d. h. die Krönung aller Münzwerte'), anapaestus non item, vide ad fr. 35 et Dg. St. Ipp. 253; 'Gold, des Geldes Königs' interpr. etiam Schnw.⁷ 153, sed *ἀργυρος*, quae voci *χρυσός* hic proverbialiter opponitur, 'argentum' (non 'pecunia') [= *ἀργύριον*], ut ap. Aesch. Suppl. 935) significat | 'Weshalb hast du mir nie viel Geld gegeben?' vertit W.⁷ 86.

48 cf. Anon. AP 10, 118, 5s || Eleusinia mysteria hic irrideri verisimile est (cf. H. Cer. 198–211), vide Rosen² (ita in transcurso iam Burnett 99 adn. 5, quae tamen *κακοῖσι* iniuria pro masc. accepisse videtur [I'll hand myself over the damned ...]. sed cf. Alc. l. c.) || 3 *ἀλφίτον* Skiadas¹ || 4 *πίονα* prop. Ebert | *πονηρ(ε)λής* dub. Schulze 290 adn. 0 | ad *κνκ.* ('ritual drink') et *φ. πον.* vide Rosen² 418ss

50 cf. Aristoph. 533 K.-A. *μολγόν σε ποιήσω* | sensum obscenum inesse censet etiam Henderson 21 ('Bupalus threatens to widen the poet's anus') | cf. Dg. St. Ipp. 254s et Dg.²¹ 148

51 ad v. 1 cf. Sem. 1, 7s W. *ἡμέρην / μένουσιν ἐλθεῖν*, ad v. 2 Babr. 119, 6–8 Luzz.-La P. || 2 *Φλ.* obsceno sensu interpr. Rosen⁵ 26 coll. (*δνα*)φλάω

52 Phrenicum versum Hipponactis attulisse (sicut ex Athenaei *Ἱππώνακτα φάναι*

ADDENDA ET CORRIGENDA

colligitur: rectius tamen CE et Eustath.) valde improbabile videtur (cf. Dg. St. Ipp. 112 adn. 215 et 206 adn. 4), temere igitur Συκῆν poetae restit. Lloyd-Jones et Parsons ad SH 672 (p. 318) | ad rem vide Dg.⁶ 89–96 (= St. Ipp. 163–167)

post φάναι adde (καὶ Ἰππιδνάξ φησι CE, Eustath. [ἐφη])

53 1s ὤκει (vel οἶκ(έ)ει) δ' ὅπ. τῆς πόλιος <μὲν> ἐν Σμ. / μ. Τρηχίης δὲ καὶ Λέπρης ἀκτῆς Gallavotti² 140 ss, sed cf. Dg. St. Ipp. 308 et Slings¹ 130 || 1 Σμυρναῖοι dicebantur Ἐφέσιοι (Callim. 2 Gent. Pr.) || 2 lepide de nominibus Τρ. et Α. ('humorously invoked to characterize the people who live there') poetam iocari censet Rosen⁴ 36 coll. Ar. Ach. 724 et Av. 149–151 ('comic use of Λεπρός as a place name')

55 καὶ μιν καλύπτει· μῶν χ. περὶ; iam H. Junius, Adagiorum centuriae VIII cum dimidia, Basileae 1558, 250 | ad περὶ cf. Erotian. π 66 Nachm.

testim. l. 1: post 'SCHOL. Plat. [...] Greene' adde ('unde Erbse, Ael. Dion. χ 4')

58 sensum obscenum inesse affirmat Müller, HuS 52 (ἐπίθημα = ὕμνη) coll. Eur. Cycl. 440, Theocr. 5, 41 et Callim. 689 Pf.

59 de sacco vinario (σάκκος) vide etiam Müller, HuS 270; ad ἐκτροπίας cf. etiam Eustath. 871, 54

60 ad Λέκος vide D. A. Amyx, Hesperia 27, 1958, 202–205

testim. l. 2: post 'Δημοιοπράτους' adde '(= SEG 13, 13, 116? cf. A. Peppin, Hesperia 25, 1956, 320)'

comm. l. 14: pro 'Athenis, V a. C.' lege '(= Attic stelai 2, 116 Pritchett; Athenis, fin. saec. V a. C.)'

61 in Erotiani loco (testim. (I)) Δωρικὴ def. Tsopanakis 179s neograecis glossis adhibititis | eodem loco ἐγγ(υς) vel ἐπ(ι) τῷ πυρὶ (quod malui St. Ipp. 259; ita iam C. Strecker, Hermes 26, 1891, 297) prop. Ebert, vide tamen Schol. Hom. σ 44 'ἐν πυρὶ' δὲ ἀντὶ τοῦ παρὰ πυρὶ. οὕτως Ἀριστάρχος || ad rem cf. Alciph. 3, 40, 2s | vide Dg.²¹ 149 comm. l. 13: in Hesych. φ 1083 Schm. traditum ὑπὸ tutatur Erotian. α 49 Nachm. (ἐκ Strecker l. c.)

62 σ. <μὲν> ci. iam Liebel (1810) in altera Archilochi editione (p. 242, ad fr. 152 W.): σ. <γάρ> Jacobs⁴ 7 || ad comparationem cum κοκκ. cf. Euryph. 15 Grensemann

testim. p. 81 ll. 3–5: post 'Meyer [...] 11' adde '(alterum testem, qui sub ἄλλος latet, Archilochum esse conicio)'

64 ἐν φορμίῳ prop. W.⁹ coll. fr. 179 | de ταμεῖον/ταμεῖον perdocte Bühler ad Zenob. Ath. 2, 16 (pp. 143s)

65 minime dicit Hipponax Mysonem unum e Septem Sapientibus fuisse, sed illud Pythiae memorat quae Anacharsi roganti humilem Chanaeum agricolam omnium hominum σωφρονέστατον esse respondit (cf. Parke-Wormell 1, 384s et Dg. St. Ipp. 46s)

66 ad testim. (II): post 'Stob. [...] Hense' adde 'cf. ΡΗΟΤ. Bibl. 167 p. 115 a 4 B. (ubi inter poetas, qui ap. Stobaeum reperiuntur, Ἰππώναξ quoque memoratur)'

69 7–10 ad rem vide Dg. St. Ipp. 261s, V. Citti, AIV 141, 1982/83, 26s (= La parola ornata, Bari 1986, 43 et 59), Miralles-Pörtulas 43s, Pörtulas⁹ 19ss || 8 Βρόντον permire Lolos 22 (cf. etiam pp. 161 et 180), quid sit non intellego | ad metaphoram (cf. fr. 23, 2) vide A. Spies, Militat omnis amans. Ein Beitrag zur Bildersprache der antiken Erotik, Diss. Tübingen 1930

72 in testim. (II) teste Leone 254 (vide supra, add. fr. 20) θράκης affert M (-κῶν H), deinde vitiose ἰωνέως codd. pro Ἰωνέως (quod tacite rest. Br.¹ 38) || novum testim. indicavit Papath. 32: (V) s Tzetz. ad Hes. Op. 157 (p. 115, 1s Gaisf.) φιλωταὶ γὰρ οἱ Ἴωνες, 'ἐπ' ἀρμάτων' γὰρ φασὶ καὶ 'Λευκίππην' (cf. fr. '192) καὶ 'ἀπηλιώτης' καὶ τὰ ὅμοια || 5–7 Darium, Persarum regem (cf. testim. 3), 'in Iones se profecturum minitan-

ADDENDA ET CORRIGENDA

tem' a poeta rideri susp. Br.¹ 40 | cf. LXX 1 Reg. 26, 5 || ς ἐπὶ = 'apud' (ut X 153, cf. Chantr. GH 2, 107)? | ὄχων (IV) re vera (non δλων, ut ed. Lolos 21 et 161, codicem C male legens, cf. Dg. St. Ipp. 312), def. Papath. 32s ('lectio difficilior en face de πάλων'), qui ad choliambum restituendum ὄχων prop. (coll. Pind. Ol. 6, 24 et Theogn. 1099, ceterum vide ad ὄφιν fr. 39, 6), prob. Koniaris 113. at hic πάλωι proprie ac inusitate 'currus equis iunctus' valet, ut interdum ἵπποι (cf. E 13, 19 al. [ut 'Myce-naean vestige' expl. D. J. N. Lee, BICS 6, 1959, 6–21]; ad tropum ἐν διὰ δυοῖν vide Δ 366 = Δ 198, cf. E 199), ideoque πάλων procul dubio lectio difficilior habenda videtur (cf. Eur. Rh. 302 cum v.l., de quo Dg. St. Ipp. 311s), vide Dg.¹⁹ 47 et St. Ipp. 262s || ϵ δέλους κατ' ἐγγύς M et ὀέγους κατεγγύς H teste Papath. 32, δέλους et in H teste Leone 254: στέγους κάτεγγυς ('près de l'abri de') Papath. 33s: σκότος κάρ' W. ap. Papath. 34 adn. 2: 'legendum ὄχους κάτεγγυς. ὄχους forte dicatur ab ὄχημι aeolico pro ὄχῳ, quod neutrali significatione aliquando equitare exstat' F. G. Tryllitzsch (adn. ft. inedita in cod. Dresd. Gr. Da 28 servata, cf. Leone l.c.) || γ πάλμυς pro corrupto παλά-μας (M) primum rest. Tryllitzsch teste Leone || ς ἐσθ[λῶν τε Λαομέδοντος ὡς ἵπποι Τρωοί (et v. 6 ὁ ἴσους κατ' ἐγγύς) e.g. Ebert ('zu Laomedons 'edlen' troischen Rossen s. Ψ 348, vgl. auch Ψ 290f., 377f. und E 261ff.').

73 e Choerobosco (testim. (V)) pendere videtur CONST. ARAB. *Ἡ μικρὰ ὠφέλεια ἢ παρεκβόλαιον τῆς κόμης* codd. Laur. 55, 7 f. 361' et Cremon. 160 f. 94' (ed. Bühler¹ 372s) ὁ δὲ Ἰλιεύς καὶ Βριάρεως ὤμειξαν (ἐμ- cod.) αἶμα, καθὼς Ἰππῶναξ συνεγρά-ψατο || adde novum testimonium: (VIII) CYRILL. Lex. codd. Bodl. Auct. T. II 11 f. 228^v et Davenport. 1798 f. 109^r (ed. Theodoridis) ὀμικῶ· τὸ οὐρῶ, ὀμικῶ γοῦν αἶμα ('der unbekannte Interpolator des Kyrill-Glossars hatte den Vers des Hipponax ὤμειξε δ' αἶμα κτλ. vor sich, den er vielleicht aus dem Gedächtnis anführte und zu ὀμικῶ γοῦν αἶμα umgestaltete' Theodoridis 375; mihi quidem γοῦν videtur 'falsa lectio' non esse et nihil aliud nisi 'exempli gratia' ['freq. in adducing an instance' LSJ⁹ 358] significare)

74–77 vide Rosen⁷

75 1 κ|ωλήν (W.) 'penem' interpr. Henderson 20, Suárez de la Torre al., quae significatio ab hoc vocabulo plane aliena videtur (pace Schol. Ar. Nub. 989, vide Dover ad Nub. 1019)

77 3 'Form von πλός' Ebert || ς ante λυκρον 'an interlinear letter or sign' Lobel¹

78 ad rem vide Miralles¹ || ς ὅ|π- Md., Mss. 145 al., sed cf. Smyth 331 || γ ἀνθρ[άκων] κασιγνήτην tempt. Pontani¹ 338 || 11 anapaestum in secundo pede agn. W. Stud. 116, GM 41 adn. 31 | de atherina ἐν Ἑθνικαῖς ὀνομασίαις egit Callim. 406 Pf. || 14] ῥίνα legit Lobel¹⁻² (]ε ῥίνα Lobel¹ 73) | ῥίνα 'phallum' significare pro certo habet Ch. Brown, QUCC 43, 1983, 88s (idem ῥίνας = φαλλούς interpr. in Ar. Nub. 344, sed vide G. Mastroromano, QUCC 52, 1986, 121–123); cf. lt. *nasus* = 'penis' (J. N. Adams, *The Latin Sexual Vocabulary*, London 1982, 35) || 16 ad elisionem in caesura vide W. GM 40 adn. 30, qui cont. frr. 22, 2; 106, 5; °191, 1(?); °194, 9; Adesp. iamb. 35, 8 W.; Sem. 1, 20 et 7, 118 W. ('a quasi-caesura might be claimed after ἀμφί')

comm. p. 91 l. 6: pro 'Miralles' lege 'Miralles¹ 7s'; l. 12: pro 'Miralles' lege 'Miralles¹ 10'; p. 92 l. 13: pro 'Miralles' lege 'Miralles¹ 13s'; l. 14: pro 'Miralles' lege 'Miralles¹ 12'; ll. 17s: pro 'nuptialibus [...] solitos' lege 'in quibusdam Cabirorum orgiis vestes purpureas adhiberi solitas'

79 γ δὲ Τιμώνακτος prop. Mein.¹ 452, vide Kassel-Austin ad Baton. 4 (p. 32); idem p. 451 dub. ἀκολουθήσας ('wenn sich Hipponax in ἀκολουθέω nicht dieselbe Freiheit genommen hat, wie in φαρμακός und anderen α-Silben') || 17 μάρτυρσιν etiam Hart. || 18 σκούτος (VII) || ad tropum vide etiam Hoffmann, Schimpfw. 8 || 19 cf. δ 3 εδρον δαίνυντα γάμον

ADDENDA ET CORRIGENDA

83 3 *σαρων[ίσας* 'haciendo un gesto obsceno' interpr. etiam Adr.² 324

86 2 'above the first letter, what appears to be the right-hand tip of a horizontal stroke, followed by a short (◡)' Lobel¹: 'δ' W. || 4 obsceno sensu interpr. etiam Henderson 20, Suárez de la Torre 135 al. || 3 λ]ειού[σ] *ἄκεσ[μα]* prop. W.¹ || 11 cf. Ar. Ach. 1208s *τί με κυνεῖς*; / ... *τί με σὺ δάκνεις*; et Philodem. AP 5, 107 (5 G.-P.), 1s *φιλεῖν πάντῳ τὸν φιλέοντα* / *καὶ πάλι γινώσκω τὸν με δακόντα δακεῖν* (de quo vide S. R. Slings, ZPE 53, 1983, 32), necnon Luc. D. Mort. 5, 3 *ἔδακνε μεταξὺ καταφιλοῦσα* || 14 ft. ψ[|| 16 in fine *φαλλόν* ci. nescioquis ap. Rosen⁴ 39 adn. 33 || 17 cf. *ἐκψύχων* 'exsiccans' Epich. 27, 245 Austin (CGFP 85); *ψύχων* def. etiam Rosen⁴ 38s | de quadam 'Mißhandlung eines Menschen' cogit. Müller, HuS 281 ('an Seilen angehängt wird er ausgepeitscht', cf. iam Farina 90), vix recte || 18 'the speaker has performed with such sexual expertise that the figure whose very name embodies sexual prowess, Boupalos, is no match for him' interpr. Rosen⁴ 39, hic poetam de B. nomine iocari ratus (vide supra, add. fr. 29, 2) || 21 *ιστι*... [Lobel¹

comm. p. 99 ll. 13–15: in Hesych. ψ 274 et 275 Schm. pro corruptis *ῥηήσασθαι* et *ῥηήσασσι* lege *ῥηήσασθαι* (*ῥηήσασθαι* inepte D. Curiazi, MCr 18, 1983, 287) et *ῥηήσασσα* coll. Hesych. α 4691 et α 4693 (= Phot. α 1729 Theod.); 1.22: pro 'Aesch. 274b, 2 Mette' lege 'Adesp. trag. 7, 2 Sn.'

95 ad rationem, quae inter Hipponactem et Petronium intercesserit, vide Dg.¹⁷ 402 s, necnon Miralles³ et Pòrtulas¹ || 1 de Lydiis verbis egit Gangutia Elícegui ('un auténtico eslabón pèrdido del género de los cantos de mujeres griegos') || 6 *πόνοι[σ]ιν ἡλυον* e. g. W.¹, cf. Soph. OR 695: *πόνοι[σ]ιν ἐτρίφθην* (potius quam *ἐτρίβην*) Romagnoli 232 coll. Ar. Lys. 936 et Herond. 6, 27 || 9 cf. Dg.¹⁹ 48 et St. Ipp. 267 | impotentiae remedium stercus bovinum fuisse testatur Gal. 14, 488 s K. (cf. Hopfner 277), quod tamen ad hoc vix facere videtur || 10–13 Ar. Pac. 149–151 cont. Rosen¹ 395 = Rosen⁵ 34 ('a deliberate development of the comic ramifications of the Hipponactean scene') || 10s ad *ῥοιζεύντες* sscr. *ῥοιζούντες*, ad *πλεῖνες* sscr. *πλέοντες* (ita Lolos 74: 'supra *έονες*' Mss.), hic tamen scriba significare voluit poetam formis *ῥοιζεύντες* et *πλεῖντες* pro *ῥοιζούντες* et *πλέοντες* usum esse; similiter fr. 32 (ad *τρώγει* sscr. *τρώγη*, i. e. *τρώγη*); 35 (*κῶπ*-, ad κ sscr. χ); 37, 1 (*-βρύκων*, ad κ sscr. χ); 39, 2 (ad *τριήρεως* sscr. *τριήρους*); 69, 7 (*κατευδ*-, ad τ sscr. θ); 72, 5 (*ἐπ*-, ad π sscr. φ) | ad *κάνθ*. cf. etiam Sem. 13 W.; de *δόμη* / *δομή* vide Bossi⁴

105 9 cf. Men. Col. fr. 1, 1 Kō.-Th.

106 ad testim. (IV) 11: cf. etiam *Εὐν. λέξ. χρησ.*, An. Ox. 4, 167, 22 Cramer = Phot. γ 215 Theod. *γρομφίς* (l. *γρόμφις*) · ὅς, ἡ παλαιὰ σκρόφα, THEOGNOST. Can. 46, 87 Alpers γ<ρ>όμφις · ὅς et ZON. 447 T. †γρόμφις† · ὁ χοῖρος

107 14 cf. Hesych. ε 1870 L. *ἐλασθαίνομεν* · *ἡκολασθαίνομεν* || 16 ad *καταπλ.* vide Kassel et Austin ad Aristoph. 205, 3 et M. G. Bonanno, MCr 18, 1983, 63s || 20 fr. 78, 10 cont. etiam W. Stud. 143s, de 'someone [...] preparing for a sexual experience' cogitans coll. Hes. Op. 733s || 21s ad β. cff. etiam Achaeus 20 F 10 Sn. (sat.), Aesch. 14 R. (sat.), Aristoph. 336 K.-A., Eup. 58 K.-A., Ion 19 F 24 Sn. (sat.), Soph. 1032 R., Luc. Lex. 8 || 23 *ἐ]ν* Lobel¹, recc. D.³, Adr., Md., Mss. || 24 *χειρὶ δε]ξιων[μω]* prop. Tsopanakis 180 coll. Aesch. Suppl. 607 || 27 'fort. *πάχυν(ς)*' W. | *σκόρ[δον]* Adr., rec. Mss. || 32 ν. vide Henderson 22 et M. Poliakoff, Studies in the Terminology of the Greek Combats Sports, Königstein / Ts. 1982, 113s || 34 *Θε]σσαλή* abiudicat Lobel¹ || 35 *έξορ.* obsceno sensu interpr. Henderson 21, Suárez de la Torre 135 al., cf. Ar. Pax 898, Av. 442, Pherecr. 155, 19 K.-A. (vide Taillardat, Im. d'Ar. 101) || 47 ad *έξ.* cf. Dg.²¹ 151 || 49 *πρὸ φ.* 'instead of φ.' interpr. G. Murray, The Rise of the Greek Epic, Oxford² 1911, 327, de quadam placenta in hominis formam ficta cogitans

ADDENDA ET CORRIGENDA

- 115** 4/8 huc pertinere fr. 24/25 susp. W. Stud. 143, vide ad fr. 25
- 118** ad metrum cf. W. GM 42 adn. 36
- 119** de anapaesto in primo pede cogit. W. Stud. 115, GM 41 adn. 31, obl. Schein 24 adn. 20
- 120** cf. Aesch. 216 R. εἴ μοι γένοιτο φάρος Ἰσον οὐρανῶ
- 121** s haec ad Homeri σ 25–31 parodice dicta (vide Rosen⁷) metaphorice accipienda puto (LG 70, St. Ipp. 71, cf. iam Wk. 4; aliter e.g. E. Pellizer ap. Vetta 35)
- 121** in testim. (I) falsam Sudae lectionem ὄνος defendere conatur Miralles² 49s || novum testim. adde: (III) SCHOL. Ar. Lys. 360 'εἰ νῆ Δία τὰς γνάθους' · εἴ τις ἠπέιλησε (ἐπεχείρησε Herw., Studia critica in poetas scenicos Graecorum, Amstelodami 1872, 68) τύπτειν καθάπερ Πιπῶναξ (<ἠπέιλησεν> Herw., praeter necessitatem) τὸν Βούπαλον || cf. Callim. Iamb. 13 fr. 203, 27 Pf.
- 122** Ar. Thesm. 641 στερίφη γὰρ εἰμι κοῦκ ἐκύησα πώποτε, cf. A 350, Φ 591, Batr. 217
- 124** cf. Dg.²² 185s et St. Ipp. 278s | πυρῶν rec. W.⁹
- 125** in Hesychii testim. <ὑπὸ Λυδῶν> suppl. Br.¹ 42 praeunte Schnw.⁷ 155 (<Λυδῶν>) | de Κυβήβη egit Rapallo 226ss
- 126** ad Hippon. parodiae inventorem vide etiam Flögel et Paessens 5s, necnon Dg., Poesia parodica greca, Bologna ²1982, 22s; de Musa invocata egerunt Mocker 31s et S. Accame, SIFC 92, 1964, 139s || 1 Musam invocat Arch. 117 W., quae τὸν κεροπλάστην Γλαῦκον canat | ad Εὐρ. cf. Χαλκωδοντιάδης Homeri (B 541) || 2 ἐγγαστρίμαχαιραν (I) C | ad metaphoram per ἐγγ. expressam cf. Phoenicid. 3, 4 K.-A.; de helluonibus vide ad fr. 171 || 3 ὅπως sensu finali (cf. a 76, γ 19, ξ 181) acceperunt etiam Brandt 35 adn. 7, Md. 186, Mss. 169 (Mss.² 316), Gerber 311 | ψηφίσι <κακαῖς> non respuat Paessens 8 || 4 βουλῆς δημοσίης prop. Ebert, cf. Dg. St. Ipp. 279
- 127** Κυνῶ Herondae (Mim. 4) cont. Ussher 72
- 129–131** P. Oxy. denuo insp. Slings² || fr. 129s ex uno eodemque carmine fluxisse susp. Mss.² 302ss (aliter Mss. 165), Galiano² 87ss, Adr., quod in incerto manet
- 129** ad metrum cf. e.g. Arch. 172 W. | 'Sannos [...] is a glutton; to call such a person a 'penis' would no doubt imply, in this context, an excessive sexual appetite' Rosen⁴ 40, cui vix adsentior (vide N. Galli de'Paratesi, Semantica dell'eufemismo, Torino 1964, 47s); Sannum pharmacum fuisse susp. iam Mss.² coll. Istro 334 F 50 J. || a 1 εἰς prop. Ebert: φορέ]εις rec. Slings² (φορ]εῖς, et φορέ]εις in Comment. A 1s, W.⁹) coll. Sem. 7, 65 W. et Herodot. 3, 12, 4 | cf. Eur. 282, 5 Nauck², Anon. In turpil. 90 || b post e locat Slings², qui ἐρωδιοῦ (ut II) ed., litteram ι 'an analogical intrusion' (p. 89) esse ratus; in schol. sscr. ad λαιμαδεσσιτο idem | γδὴ νύμφην τὸ η[('perhaps λέγει τὴν δῆ') et marg. dextra (post το) legit χ., necnon κρ[et κ.[| χ. de avium rostro Eur. Ion. 1199, Mnasalc. AP 9, 333 (15 G.-P.), 4, Oppian. Hal. 3, 247; ad comparisonem cum animalibus vide fr. 32; 40; 63 (?); 79, 11 et 16 (?); 135 (?); 136; 194, 11; Arch. 23, 16; 41, 1 (?); 43, 2; 196a, 47; 223a W.; Sem. 7 W. (passim); Adesp. iamb. 50 W. || c ἰδου δὲ τοὺς βρα[χίονας / καὶ τὸν τράχ[ηλον· ἐφθίται], / κατ[εσθίεις δὲ (vel κατ[εσθίων περ]), μὴ σε γαστρή[λάβη] (vel λάβοι), nisi forte, inverso ordine, = τὸν βρα[χίονας / καὶ τὸν τράχ[ηλον, πολλά περ] κατ[εσθίων / καὶ] μὴ σε κτλ. prop. Slings² 86: 'ein ἰδέουν reprehender Ausdrucks – τὸν βρα[χίονας / καὶ τὸν τράχ[ηλον ὡς φθιτοί,] / κατ[εσθίων περ.] Μὴ σε γαστρή[λάβη].' Luppe¹ 158 || d χειρονομία, qua φάρμακον melius ἀναδοθῆναι potest (vide Comment. C 13s, cf. Plat. Phaedr. 117c), efficere ut corpus macrescat testatur Hippocr. Vict. 2,64, 3 | cf. Hesych. ν 236 L. νεῖμον· ὀρχησθαι? || e cf. Athen. 14, 624 ab ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσικὴ Θεόφραστος ἰστόρησεν ἐν τῷ

ADDENDA ET CORRIGENDA

Περὶ ἐνθουσιασμοῦ (fr. 87 Wimmer), *ισχιακούς φάσκων ἀνόσους διατελεῖν εἰ κατὰ αὐλήσοι τις τοῦ τόπου τῇ Φρηνιστὶ ἀρμονίᾳ*, Apoll. Hist. mir. 49

siml. p. 132 l. 4: ante 'Sent. 2 Jaekel' adde '[Men.]'

comm. p. 132 l. 12: pro 'σαννίον Eup. 440 K. (=) lege 'σαννίον (=)

Comment. A 1s paragraphi vestigia (cf. Comment. C) subter *ω* agn. Slings² || 3 *λοιδορ[εῖ. τοῦτο γὰρ prop. Slings² 74 || 4 ad σάννας (σαννάς) vide Björk 51ss et 274s; ad σαννίον, σαννιόπληκτος, σάννορος et σαννάδες vide P. Oxy. 3329 fr. 1 (frustula lexicī cuiusdam, ft. Diogeniani, a M. W. Haslam, The Oxyrh. Papyri 47, 1980, 44ss edita); de voce σαννάδες uberrime egit D. J. Georgacas, Studies Presented to Sterling Dow in his Eightieth Birthday, ed. K. J. Rigsby, Durham, N. C. 1984, 112–114, cf. etiam Tsopanakis 180s || 5]α[.]ας legit Slings² || 6 -νάδας φη]σιν brevius spatio dicit Slings² (qui -νάδας φη]σιν ed.) | cf. Preller, Polem. 97s et Pf. HCSch 248 || 7s ἐπι|φέρουσιν (vel ἐπι|τὸ πλείστον) ἀποπλήκτους εἶναι καὶ ν. i ('perhaps the beginning of an otherwise unattested word related to ναισιελία (Hsch. ν 37 Latte, glossed ἀποπληξία, ἐμβρονησία)') Slings² 75 | ναισιόπληκτος adhuc nusquam invenitur ('West's own creation' Slings² 74) | ἐπι | [τὸ πολὺ δαμνο]νοπλήκτους W.⁹ || 9–11]ζ (l. 10) legi posse negat Slings² ('[ε vel]σ'), qui e. g. εὐή|θεις τότε ὄνομα]σμένους' φα]λλοῦ δὲ τοῦ|το ὄνομα ἐστίν prop.: εὐή|θεις σάννονος καλοῦ]μεν [. διὰ πολλοῦ δὲ τοῦ ὑπερβατοῦ φησιν W.⁹ || 15 [π]α|[ζ]οντος αὐτοῦ ('Hipponax being alluding to') prop. Slings², φαί|ν]οντος longius spatio esse monens || 16 vel]μ (Slings²) || 18 'after]ν, first ε or θ, then τ or π: τὸ]ν ἐπόμε|νον (e. g. στίχον)?' Slings² 76*

Comment. B 1]ηη[et]. φο Slings² || 3s ὡσαν|εῖ (vel ὡς ἀν|τρί Führer) β]ρωσε|εῖ|ν] ἔλεγε|ν (ad ελε sscr. κ(αί) μα[ι]μαῖ, 'an (erroneous) indication that λαιμάω and μαιμάω are exchangeable variants') Slings² 78s | ad ἀπό τοῦ λ. cf. etiam Schol. Ar. Av. 1563, ad ἀρπ. cf. Schol. T ad Hom. K 274s, Hermon. Del. 1, 7 Powell || 8 π[.....(.)]. [legit Slings² ('π[most likely, γα[(Lobel) possible') || 10 de Palamede Eleatico, Pindari commentatore, ft. agitur, cf. Mss. 162 adn. 1 || 11 ὡς ἐρ. ὡς ἐρωδιοῦ χεῖλος δῆθεν e. g. Slings² 79 || 12 'an upright arrow in the left-hand margin, possibly an *ancora* (suggested to me by J. Rea; cf. Turner, 18), marking an omission' Slings² 80 | π[vel ν[(Slings²) || 14 haec quinque lineae subter addantur:

15 μεν|
 κα. |
 ὠσ|
 απε|
 .εδ. |

17 spiritum exhibet II || 18s ...[et .ε...[Lobel¹

Comment. C vide Luppe¹ || 1 οδ.[Slings² || 3 καὶ τὸ]ν τράχ[ηλον, ὡς φθιτοί (sc. εἰσιν) Luppe¹⁻² || 4 κατ[Slings² || 5–8 [οἱ γὰρ λι|]μῶι συνεχόμενοι εἰώθασι]ν ἀλγεῖν | τὴν γαστέρα εἰς ἀπόδ(ε)ξιν [τοῦ νενε|]κρωσθαι. ἰδὲ σοῦ φησιν prop. Slings² 76s || 9ss ἐφθιν|ήκασιν εἰ et mox κατα|λάβηι (vel -λάβοι) δηγ|μός ('biting ache') prop. Slings² 77 || 11 νετ.[Slings², qui α[(non ρ[) supra lineam agn. ('a cursive *α* more probable than an omicron'), idque ut glossae residuum interpr. ('first letter either of an explanatory gloss on part of the lemma [cf. C 15] or of a supplementary note [cf. B 2]') || 12 χειρονομ|εῖν εἶτα τὸ prop. Slings²

130 θινί .../ βαλοῦσιν ἐν θαλασσῇ / τρ[ιτα]ῖον prop. W.¹; vide Slings² 92, qui poetae θαλασσίην ἐπ' ἄμμον ('beginning a trimeter'), necnon verba ἐκβάλλουσι,]ντες ἄμμον et τίνω(θ)αι (cf. add. Comment. D. 32) tribuenda susp. | ad pharmaci fata vide Bremmer 315ss

ADDENDA ET CORRIGENDA

Comment. D 1]. .[et]. .[(hic σ vel φ) Slings² || 2] φ o..[Slings², de $\xi\omega\varsigma$ dubitans || 3 ad $\nu\tilde{\nu}\eta$ in scholiis vide Renehan, Greek Lexicographical Notes 144 s || 5s $\pi\epsilon\lambda[\acute{o}\varsigma]$ $\alpha\tilde{\nu}\tau\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\alpha}$ $\acute{\alpha}\nu\delta\rho[\omicron]|\acute{\beta}\acute{o}\rho\alpha$ $\kappa\eta\tau\eta$ prop. W.¹ (item W.⁹) || 7] ν (Lobel) is unlikely; perhaps] ρ ' Slings² 81; idem] $\kappa\eta\rho\upsilon$ || 13 $\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu$ W., cf. Jacobson, Philologus 67, 1908, 345 ss, Chantr. GH 1, 190 || 16] $\gamma\omega\alpha\iota\alpha\rho\epsilon$ W.:]. $\omega\mu\alpha\theta\epsilon$ Slings² (' γ or] τ , perhaps] ϵ ;] $\sigma\omega\mu\alpha$ not excluded') || 18]. ψ vel]. ρ Lobel¹:] $\omega\rho$ Slings² || 24 vel $\alpha\omicron\nu\omega\nu$ Slings² | $\tilde{\eta}[\epsilon\iota]$ Slings² | scholia quae subsequuntur ita legit Slings², viris doctis R. Coles et J. R. Rea adiuvantibus:

-]ιναν κ(αί) πα.[
]φ() κ(αί) πρό τ(ών) [
28]α Αίγινῆτ(αι)[
]. δει γράφειν
]. τίθεται μ[
31]τα ο(ὅτω) μ(έν)τοι οὐδ' ἀπ[
]. .αν τὸ τίνας.

29 'both $\delta\epsilon\iota$ and $\delta\alpha\iota$ possible; Lobel's $\delta\eta()$ excluded. Probably $\delta\epsilon\iota$ γράφειν (referring perhaps to τὸ τίνας(θαι) of 32') Slings² || 32 τίνας(αι) vel τίνας(θαι) Slings² ('probably a word cited from Hipponax')

Comment. E hoc quoque frustulum insp. Slings, qui suas lectiones per litteras mecum libenter communicavit || 3 $\acute{o}\pi\omicron\iota\acute{o}\iota$ dub. Slings || 6 - $\mu\epsilon\nu(\omicron)$ malit Slings (- $\nu[\omicron]$ - amplius spatio) || 7] $\rho\gamma\delta$... $\nu\lambda$ Lobel¹:] $\epsilon\nu\delta\iota\tau\rho\upsilon\lambda\eta$ Lobel ap. Maas² (recc. D.³, Md.:] ρ Mss., W.):] $\alpha\nu\delta\eta$].] $\rho\upsilon\lambda\eta$ dub. legit Slings || 8] $\rho\epsilon$ vel] $\nu\epsilon$ | $\chi\eta\rho\alpha$ Slings || 10] τ Edd. duce Lobel¹: vel] γ , unde $\phi\lambda\omicron$]γώματα V. Tammaro ap. Dg.²⁰ 223 (rec. W.⁹) coll. Hesych. ϕ 635 Schm. $\phi\lambda\omicron\gamma\acute{\omega}\mu\alpha\tau\alpha$ τῶν ἀρτων τὰ ἐπικεκαυμένα, ft. recte; $\phi\lambda$, quod uni Hesychio debetur, potest Hipponactis esse, vide Dg.¹⁹ 50 n. 8 (prob. W.⁹, qui $\kappa\alpha\iota$ 'φλο]γώματα' scripsit) | - $\lambda\epsilon\iota$ dub. Slings ('dopo $\epsilon\nu\alpha\pi\omicron\lambda$ tracce di una o due lettere') || 12 $\tilde{\eta}\gamma\omicron\nu\alpha\iota$ $\phi\lambda\upsilon\kappa\tau\epsilon\iota$ $\alpha\iota\eta\alpha\varsigma$ rec. W.⁹ | in scholio $\alpha\rho\tau\omega\nu\eta\tau$ legit Slings || 14 $\tau\omega$] Slings

132 ad (I): post $\mu\epsilon\mu\acute{\epsilon}\tau\rho\eta(\nu)\tau\alpha\iota$ adde $\kappa\alpha\iota$ $\tilde{\iota}\alpha\kappa\omega\varsigma$ $\mu\epsilon\mu\epsilon\tau\rho\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha\iota$ || cf. Rosen⁷

135 $\kappa\rho\epsilon\kappa\upsilon\delta$ - def. Renehan, vide supra ad fr. 40

138 novum testim.: Phot. β 200 Theod. $\beta\acute{o}\lambda\iota\tau\omicron\nu$: $\beta\acute{o}\lambda\iota\tau\omicron\nu$ $\delta\epsilon$ $\omicron\iota$ $\tilde{\iota}\omega\nu\epsilon\varsigma$, $\omicron\iota$ $\tau\epsilon$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\iota$ $\kappa\alpha\iota$ $\tilde{\iota}\pi\tilde{\omega}\nu\alpha\zeta$ ($\omicron\iota$ - $\tilde{\iota}\pi\pi$. additur in marg.)

142 ad rem cf. Dg.²¹ 153 s

144 'At Bekker Anecd. 82, 11-14 [...] I suspect that we should read $\acute{\mu}\epsilon\nu\alpha\nu\delta\rho\omicron\varsigma$ $\acute{\Delta}\nu\sigma\kappa\acute{o}\lambda\omega$ (159) ' $\acute{\alpha}\nu\delta\rho\iota\acute{\alpha}\nu\tau\omega\nu$ $\lambda\iota\delta\iota\theta\iota\omega\nu$ ' $\epsilon\varphi\eta$. $\tilde{\iota}\pi\tilde{\omega}\nu\alpha\zeta$ $\beta\omicron\upsilon\pi\alpha\lambda\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\lambda\mu\alpha\tau\omicron\pi\omicron\iota\acute{o}\nu$ (' $\acute{\alpha}\nu\delta\rho\iota\alpha\nu\tau\omicron\pi\omicron\iota\acute{o}\nu$ ') W.⁸ (rec. W.⁹), cf. Dg. St. Ipp. 281 | ad verba $\acute{\alpha}\gamma\alpha\lambda\mu\alpha$, $\lambda\iota\theta\omicron\varsigma$ *sim.*, metaphorice dicta, vide Hoffm. Schimpfw. 32 s

145 'Nescio unde L. Dindorf (ThGL vol. II p. 148 D-149 A) notam 'Huc autem referendam puto et $\beta\alpha\rho\epsilon\iota\alpha\nu$ $\chi\epsilon\iota\rho\alpha$ ap. Hom. [...]. Quidam tamen Dextram manum intellexerunt' habuerit' Theodoridis ad Phot. β 68, vide Dg. St. Ipp. 312 ('dextram' potrebbe essere un *lapsus* per 'sinistram', cf. Eustath. p. 81, 17 $\tau\iota\nu\epsilon\varsigma$ $\delta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\upsilon\theta\alpha$ $\chi\epsilon\iota\rho\alpha$ $\beta\alpha\rho\epsilon\iota\alpha\nu$ $\tau\eta\nu$ $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\tau\epsilon\rho\acute{\alpha}\nu$ $\acute{\epsilon}\nu\theta\eta\sigma\alpha\nu$ ') et Tantsanoglou 158 ('Is it an erroneous reference to the Eustathius passage, a different reading in the text of Eustathius known to Stephanus, or a grammatical source unknown to us?') | cf. $\tau\acute{\alpha}\mu$ $\beta\alpha\rho\acute{\upsilon}\chi\epsilon\iota\rho\alpha$ $\pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu$ ap. Ebert, Griech. Epigr. auf Sieger nr. 72, 1

147 Dg.²² 186 s et St. Ipp. 287 ss

152 $\acute{\alpha}\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\tau\acute{o}\pi\iota\varsigma$ (cf. $\acute{o}\pi\eta$, de quo vide ad fr. 158) prop. Ebert, vide Dg. St. Ipp. 281

153 'sic ut saepe, hoc proverbium habuit formam metricam, facile possis ($\acute{\delta}\epsilon\iota$) $\kappa\acute{\alpha}\kappa\iota\omicron\nu$ B . $\acute{\alpha}\upsilon\lambda\epsilon\iota$ ' Herwerden Mnemosyne 19, 1891, 218 | ad Babyn vide Tedeschi⁴ 40 adn. 0

154 lemma β . extra ordinem positum (inter $\beta\alpha\sigma\acute{\alpha}\nu$ et $\beta\alpha\sigma\alpha\nu\acute{\epsilon}\upsilon\epsilon\tau\alpha\iota$)

ADDENDA ET CORRIGENDA

158 ad *βόρβορος* cff. Sem. 7, 3 W. (et ft. Adesp. iamb. 9, 2 W. *βόρβ[ορ]*), Asius 14, 4 W. al.; vix cum hoc connectitur *βορβορύζω* (fr. 118), cf. Chantr. DELG 189

159 Hesychii lemma (= Adesp. trag. 208 N.² = Sn., qui ed. *ἐμπ. <δὲ> γ. / <ἐ>μ. Ἀδ.*, Westiana supplementa recipiens) ad Aeschylum referendum censet etiam W., BICS 24, 1977, 97 coll. Ag. 1172 *ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' Ἐμπέδω* (ita idem acute pro *ἐμπέδω*: *ἐμ* vel *ἐν πέδω* cum Casaubono Edd.) *βαλῶ*, i. e. 'I in *θερμόνον* condition will plunge to Hades'. *γαμόρος* quoque Aeschylea vox videtur (Eum. 890, Suppl. 613); ad congruentiam inter Aeschylum et Hipponactem cff. fr. 52, necnon 77, 5 et 160, vide Dg. St. Ipp. 29 | in Photii glossa *οὕτως* ante *ἐλεγον* inser. dub. Tsopanakis 181

160 vide Radt ad Aesch. 246b

161 in testim. (I) post 'SUDA α 3822 Adl.' adde '(hinc Erbse, Ael. Dion. α 177)'

165 *κασσωσίς* et *κασσωρίτης* praebent codd. Suetoniani A (de quo vide Opelt 183) et M | *κασωρίς* et *κασωρεύω* usurp. Lyc. 1385 et 772

166 comm. 1. 1: pro 'Hipponacti [...] Hart. 237' lege 'Hipponacti abiudicandum susp. Hart. 237'

167 'fort. *Κυβελής*' G. Dind. ThGL 4, 2053 B (ad Steph. Byz. 389, 12 Mein.)

170 *λεπ.* saepe de nummis (ThGL 5, 200s), cf. e. g. Poll. 9, 72 *κόλλαβον λεπτόν τι νομισμάτιον* || nullam afferunt utilitatem quae de *μ.* nuper scripsit M. Rao, Atti del Primo Convegno dell'Associazione di Studi Tardoantichi, Napoli 1989, 480ss

171 *helluones* irridet etiam Sem. 22s W., ad rem vide Brecht 71ss

174 ad fr. 20, 3 (q. v.) rett. Sitzl.¹ 158

175 *ἔμφ.* etiam *Δωριεῖς* teste Eustath. 1. c., cf. Sophr. PSI 1214 c 2 (= fr. 169^d Kaib.-Latte)

177 sensum obscenum inesse censent Henderson 21 et Rosen⁴ 39 ('Son of Cunnilinctor', cf. etiam Rosen⁵ 68), quibus adsentiri nequeo; ad avaros irrisos vide Brecht 77s

180 cf. Eup. 264 K.-A. *ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἐτέραν χεῖρ' εὐ σφόδρα*, Phoen. 5, 2 Powell *χωλοῖσι δακτύλοισι* | de avaro dici valde probabile est, cf. Dg. St. Ipp. 97 adn. 97

182 *χαλκῶ[ν] ἀνδρός / ἔχοντα ὥστε τρισκῶλ[Adr.²*

183 omnes has voces (a-d) Hipponacti trib. etiam Adr.²

^o**187** 'ceterum duos hos versus Hipponactis [i. e. fr. 17 et ^o187] cohaerere fidem facit etiam latinum exemplum, quod subiunxit Iuba, *O quae tenerulae comparis tenes crinem / suades in ista Veia* (fort. *devia*) *latens fossa*. nam hi quoque versus continuo se excipiunt' Bgk.³

^o**189** ad testim. (III): cf. etiam EUSTATH. ad Hom. λ 204 p. 1679, 33ss | *ἄ(λ)βάντων* GVI 1684, 10 Peek (Cherson, saec. I/II p. C.) cont. Schmidt, Unt. z. Her. 97 adn. 3 | *ὠλίβαντα* etiam Gallavotti, Call.¹ 98

^o**191** *Ξενοφάνην* pro *Ξενοφῶντα* (de quo errore vide Bossi⁴ 200) in Homeri scholio respuit Wilam., Aisch.-Interpretationen, Berolini 1914, 218 | ad rem cf. etiam Alex. 104, 4-6 K., ad elisionem in caesura vide add. fr. 78, 16, ad *χλ.* M. van der Valk, Researches on the Text and Scholia of the Iliad, 1, Lugduni Batav. 1963, 497ss

^o**192** adde novum testim.: (II) TZETZ. ad Hes. Op. 157 (vide supra add. fr. 72, 5)

^o**193** *Μητροτίμει* iam Kn.², prob. Jung 54 | de *σx.* vide supra add. fr. 79, 18

^o**194**-^o**196** eodem metro Arch. 182-187 W., Anacr. 44 Gent., SH 965 Ll.-J. P.

^o**194** in universum Ar. Arch. 1150-1160 cont. Rosen⁵ 72s ('reminiscens of the Strasbourg epode primarily in its tone') praeceunte Fraenkel, Hor. 29 adn. 1 || 5 *εὐφρονες* τ[ότε] Piccolomini 145 adn. 3 || 9 ad elisionem in caesura vide add. fr. 78, 16 || 11 cf. Plaut. Rud. 536 *crepito dentibus* (de naufrago) || 13 etiam *κυμα[ί]νοι βίον* prop. Ebert

ADDENDA ET CORRIGENDA

(‘möge er sich winden an der Brandung (= am Rande) des Lebens (~ an der Schwelle des Todes)’) || 14–16 Eur. El. 1349–1356 cont. V. Tammaro, GFF 11, 1988, 57s

°196 3 *φιλεῖς* II || 9 ad rem cf. etiam Brecht 94ss

°198 in Hesychii glossa (testim. (I)) *ἀγοράνομον* Musuro debetur, qui hoc voluit, non *ἀγοράνομον* (ut adnotant Schow 481 et Schm.; nihil Latte ad I.); quid ipse correxerit dispicere nequeo | nomen K. ap. Hedylym occurrere censet etiam Gerhard¹ 1905, 37s

°200 Hipponactis potius quam Hippocratis, vide Dg. St. Ipp. 93 adn. 58

°202 poetae iterum abiudicat S. Radt, Mededelingen der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen 51, 1988, 329s (item Slater ad Ar. Byz. 341)

*207 *ἀναίτιος* prop. Tsopanakis 181

*208 ad <σὺ γὰρ> cf. etiam Men. Mis. A 1s ὡς Νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης μέρος / μετέχεις θεῶν: <ὅς καί> W. GM 53, rec. W.⁹ | *κάρ.* non de dormiente, sed de somnolento dici vidit Schulze 372 coll. Parmen. Byz. 1, 4 Powell et iis qui *ὕπνῳντες* ap. Hom. (Ω 344, ε 48, ω 4) dicuntur

*210 *Πισὴν ἐλάσαντες* Tsopanakis 182

*211 ὡς θεοὶ τὰ δεινὰ πάντα μοι δόντες Bücheler 341, item W. CQ 29, 1979, 326, de quodam Hipponactis imitatore cogitans (‘a complaint of truly Hipponactean tone (cf. his fr. 34, 36, 38), though the metre, which is a ‘lame’ form of the acephalous iambic trimeter used by Archil. 197 and Call. Iamb. 12, is probably to be attributed to one of Hipponax’s many Hellenistic imitators’), recc. Lloyd-Jones et Parsons, SH 1131 D (‘*κοινὰ* potius quam *δεινὰ* possis’)

*212 ὡς ‘vielleicht zur Verdeutlichung des Imperativs und um eine Verwechslung mit dem augmentlosen Imperfekt zu vermeiden, an den Rand oder über die Zeile’ adscriptum fuisse susp. Ebert | *χαῖρ’ ὦ Λεσβία Σαπφώ*, *salve Lesbia o Sappho* Scal. (teste Keil)

°215 versum *κέρδαν’, ἐταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος* trimetrum rectum fuisse susp. nonnulli, alii aliter corrigentes, vide Leutsch 706ss

°216 hunc versum Aristoteli, iuxta testim. (III), dub. dedit Bgk.²⁻³ (cf. PLG² 519 et PLG³ 662s); Aristocli peripatetico, id quod improbandum (vide Dg. St. Ipp. 91s adn. 46), trib. Kn. 7 (vide etiam W. IEG 1, 171); Aristotelis cuidam obtreptatori Br.¹ 217 (non respuat Bgk.²⁻³); Theocrito Chio iam Hart. (1859) et Gerhard, Phoinix 150s; Aeschroni Wilam. *Analecta Euripidea*, Berolini 1875, 133 adn. 1; Helladio grammatico iam dub. Bgk.³, item Bgk.⁴ (cf. PLG 362) | *ὦν ἐκτροπίας* ex (II) Förster, qui prae-eunte Bgk.³ etiam verba (re vera Photii) *τῆς δ’ Ἀταρνέως (τοῦ δ’ Ἀτ. Förster, cui ‘potuit Helladius aberrare’ obl. Bgk.⁴)* poetae, i. e. Helladio, tribuenda esse susp. | *Ἐκείας* etiam Bgk.² (aliter PLG⁴ 362 adn.*), quam formam commendat Choer. An. Ox. 2, 210, 15s Cramer (alterius scripturae *Ἐκείας* multa et tituli et Aegyptiacae papyri afferunt exempla, cf. ThGL 3, 2042 B et 2043 AB), sed Atarnitae unius nomen *διὰ τοῦ* scribi monent grammatici quos Suda (ex Harpocr. 136, 6–8 Dind., cf. Phot. p. 15, 22–24 P.) antestatur | de trimetro recto agitur (ad paenultimam, quae ei producta videbatur, Hipponactis *πονηγίης* [fr. 48, 4, q. v.] cont. Mein.), ut patet (v. 1 *Ἐκείου*) ex illo Theocriti Chii epigrammate (= SH 738 Ll.-J./P.)

°217 cf. Herond. 4, 1ss | ad Hipponactem pro Ananio nominatum vide etiam A. Roemer, *Philologus* 67, 1908, 277s

°218 cf. Antiph. 232, 1 K.

°219 ad testim. (II): post ‘*ΣΤΟΒ.[...]* Hense’ adde ‘cf. PHOT. Bibl. 167 p. 115 a 4 B. (vide add. fr. 66)’

°220 ad testim. (I): post ‘*ΣΤΟΒ.[...]* Hense’ adde ‘cf. PHOT. Bibl. 167 p. 115 a 4 B.

ADDENDA ET CORRIGENDA

(vide add. fr. 66)' || 'comoediae novae attribuit M. Pohlenz quoque propter v. 2' D.⁷ 28 || 1-6 cf. Theodect. 72 F 13 Sn. *ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, / οὐχ ὥς δοκεῖ γυναικα λαμβάνει μόνον, / ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν / καὶ δαίμον' ἦτοι χρηστὸν ἢ τοῦναντίον* || 2 ad *ἐς δόμους* (ci. Mein.) cf. Eur. Hipp. 625, sed ad *ἐνδον* ('domum') cff. Eur. 521, 3 Nauck², Men. Epitr. 530s Sandb., Asclepiad. AP 5, 7 (9 G.-P.), 3, Cerc. 17, 41 Powell, Rufin. (vel Pall.) AP 5, 71, 2 || 3 ad *οἰκίαν σφίξει* cff. Eur. 1055 Nauck², [Men.] Sent. 140 et 149 J. || 5 ad *δεσπ.* cf. Eur. 502, 4 Nauck²

p. 186: Arch. 116 W. Hipponactis esse mire susp. L. M. Mušćinina, PhilolClass 3, 1987, 112-120

INDEX FONTIVM

Choerob. ad Hephaest. 1, 5 p. 193, 8-14 Consbr. test. 45

Choerob. ad Theod. 2, 79, 6s Hilgard test. 45

Const. Arab. *Ἡ μικρὰ ὠφέλεια ἢ παρεκβόλαιον τῆς κόμης* codd. Laur. 55, 7 f. 361^r et Cremon. 160 f. 94^r fr. 73, 3

Cyrrill. Lex. codd. Bodl. Auct. T. II 11 f. 228^v et Daventr. 1198 f. 109^r fr. 73, 3

Diog. Laert. 4, 58 fr. 157

Erotian. τ 13 Nachm. fr. 133

Eustath. ad Hom. λ 204 p. 1679, 33 cf. fr. °189

Heraclid. Pont. (?) ap. Athen. 14, 625c fr. °218

Hesych. χ 461 L. fr. 181

Phot. Bibl. 167 p. 115 a 4 cf. frr. 66, °219, °220

Lex. β 200 Theod. fr. 138

γ 215 Theod. cf. fr. 106, 11

Prolegom. Schol. Pind. Ol. 1 (1, 13, 8s Dr.) fr. * 214

Εὐν. λέξ. χρησ., An. Ox. 4, 167, 22 Cramer cf. fr. 106, 11

Schol. [A] Hephaest. 1, 5 p. 101, 5-10 Consbr. test. 45

Schol. Ar. Lys. 360 fr. 121

Schol. [B(*a)] Ovid. Ib. 521 test. 12a

Suda κ 1902 Adl. fr. °198

κ 2212 Adl. fr. °198

Theognost. Can. 46, 67 Alpers cf. fr. 106, 11

Tzetz. ad Ar. Ran. 659a fr. °217

ad Hes. Op. 157 fr. 72, 5; cf. °192 (?)

ad Lyc. p. 2, 16-19 Scheer test. 53

Zon. 447 T. cf. fr. 106, 11

ADDENDA ET CORRIGENDA

INDEX VERBORVM

ἄιδης (vel Ἀίδης): 159 (?)

ἀμείβω:]είφατ' 81, 3 (?)

ἄμμος: -ον cf. 130 D 3 (?)

ἄσσον (ἄσσον): cf. 130 D 13 (?)

διψ[: 86, 7

ἐκβάλλειν: cf. 130 D (?)

]επιλωσεν: 77, 3

θαλάσσιος: -ίαν cf. 130 D 3s (?)

καί: 86, 11. 16; cf. 130 D 8 (?)

κατασκήπτω: κατεσκη.[79, 14 (?)

κατεσθίω: cf. 129 c 3 (?)

κατέφαγον: -ε 36, 4

κροκόδειλος: vide κερκύδιλος

κύων:]κυνα[106, 12 (?); cf. 141

λέγω: -ει °218

λίθινος: cf. 144 (?)

]λνκρον: 77, 8

ό: ό 86, 5 (?); 93, 3 (?); ή °220, 3; τής
79, 3; τῶι 30, 1; τῇι 8; τόν °190, 2;
τήν 15; 107, 19; τοῖς cf. 130 D 8 (?)

παρ[: 95, 2

παρσ.[: 79, 4

†πιαλλιρευτιαε: 11

†πισσενητλσαντης: *210

σαρκάω: cf. 141 (?)

τίννμαι: cf. 130 D 32 (?)

ύμν[: 95, 17

φιλέω: -εφιλέομεν 86, 11

φλόγωμα: -τα cf. 131 E 10 (?)

ώρος: 67, 1 (?)

INDEX

Praefatio	p. V
Conspectus librorum	VII
Siglorum explicatio	XXV
De lingua grammatica stilo	XXVII
De prosodia et metrorum ratione	XXIX
Vetera de Hipponacte testimonia	1
<i>De aetate (1-6)</i>	1
<i>De vita et moribus (7-19b)</i>	3
<i>De scriptis et metris (20-44)</i>	10
<i>De arte et fama (45-66)</i>	17
Iamborum lib. I (1-14)	23
Iamborum lib. II (15-16)	36
Iamborum incerti libri (17-183)	37
<i>Trimetri claudi (17-117)</i>	37
<i>Trimetri recti (118-119)</i>	122
<i>Tetrametri iambici (120)</i>	124
<i>Tetrametri trochaici (121-125)</i>	124
<i>Hexametri (126-128)</i>	128
<i>Epodi (129-131)</i>	132
<i>Incerti generis (132-183)</i>	141
Fragmenta utrum iam laudata necne incertum (184-186)	161
Dubia (°187-°205)	163
<i>Trimetri claudi (°187-°192)</i>	163
<i>Tetrametri trochaici (°193)</i>	167
<i>Epodi (°194-°196)</i>	168
<i>Incerti generis (°197-°205)</i>	175
'Hipponactia' (*206-*214)	178
Spuria (°215-°220)	182
Tabulae comparationis	187
Index papyrorum et inscriptionum	203
Index fontium	203
Index verborum	209
Addenda et corrigenda	219